Născut la 9 martie 1956 în comuna Carpeşti, judeţul Cahul. Absolvent cu menţiune al facultăţii de mecanică a Institutului Politehnic din Chişinău (1978), specializarea "Tehnologia Construcţiilor de Maşini". A susţinut teza de doctor în tehnică (1987) şi de doctor habilitat în tehnică (1995).

Autor a peste 1000 de lucrări ştiinţifice, inclusiv 36 manuale şi monografii şi 192 brevete de invenţie. Autor a peste 900 articole de publicistică.

Laureat al Ordinului de Stat „Gloria Muncii" (2014). Membru de Onoare al Academiei de Ştiinţe Tehnice din România (ASTR) (2015). D.H.C. al Universităţii Tehnice „Gh. Asachi" din Iaşi (2015). Laureat al Premiului de Stat în domeniul Ştiinţei, Tehnicii şi Producerii (1998). Laureat al Medaliei de Aur a Organizaţiei Mondiale de Proprietate Intelectuală OMPI, Geneva (2004). Laureat al Premiului „Inovatorul Anului 2006", Republica Moldova. Laureat al Premiului Academiei de Științe a Moldovei în domeniul științelor inginerești (2018). Inventator de Elită al României (1994). Om Emerit (Inventator Emerit) al Republicii Moldova (1995). Laureat al Ordinului „Merite de l'Invention", Brusselles (2008). Laureat al Ordinului „Leonardo da Vinci", Iaşi (2009). Laureat al Ordinului „Gogu Constantinescu", Cluj Napoca (2012). Laureat al Premiului săptămânalului "Literatura şi Arta" (1999, 2000, 2001, 2005 – 2017, 2018). Membru-corespondent al Academiei Româno-Americane de Ştiinţe şi Arte (2003). Membru de Onoare al Forumului Inventatorilor Români (2007).

Basarabie Răstignită [16]

Valeriu DULGHERU

Valeriu DULGHERU

BASARABIE RĂSTIGNITĂ

Chisinău - 2020

Valeriu Dulgheru

Basarabie răstignită
(16)

Chişinău 2020

CZU 323(478) +94(478)
D88

Redactor: *Valeriu Dulgheru*
Autor: *Valeriu Dulgheru*
Procesare computerizată: *Valeriu Dulgheru*
Prezentare grafică: *Natalia Dulgheru*
Coperta: *Maxim Vaculenco*

Descrierea CIP a Camerei Naţionale a Cărţii

Dulgheru, Valeriu.

Basarabie răstignită / Valeriu Dulgheru – Chișinău, 2020 (Tipografia „Balacron”). 288 p., 400 ex.

[Vol.] 16. – 2020. – 304 p.: fot.– 400 ex. - ISBN 978-9975-45-215-1

ISBN 978-9975-45-215-1 **© Valeriu Dulgheru, 2020**

CUPRINS

Prefaţă..... *5*

Capitolul I. Basarabie încotro?..... *7*

Noua guvernare în durerile facerii!..... *8*
Forfotă postelectorală…….. *12*
Blocul acum aflat între Scila și Caribda…….. *16*
Basarabie răstignită încotro?..... *20*
Quo vadis Basarabia? (1)……. *24*
Quo vadis Basarabia? (2)……. *28*
Quo vadis Basarabia? (3)……. *32*
Imperiul Dragnea a căzut. Pe când să cadă și imperiul Plahotniuc?..... *37*
România a ales Europa, iar Basarabia……. *41*
Dictatorul a căzut. Ce mai departe?..... *44*
Dictatorul într-adevăr a căzut. Ce mai departe?..... *50*
Două concerte în două lumi paralele……... *55*
Guvernul reformator și Dodon trădătorul…… *60*
Cine seamănă vânt culege furtună……... *63*
Câinii latră iar caravana merge…… *66*
Ecoul zilei de comemorare a tuturor victimelor regimurilor totalitare în cel de-al doilea război mondial la Chișinău……. *71*
PDM-ul de ieri și umbra lui de astăzi…….. *74*
Pericolul căderii premature a guvernului…… *77*
Nori negri planează asupra guvernului Maiei Sandu, dar și asupra democrației în Basarabia în general……... *80*
Căderea premierilor……. *86*
Masochismul – caracteristică generală la români!..... *89*
Masochismul drept trăsătură națională…… *92*
Spinoasa cale de unire a unioniștilor……... *95*
Povara neunirii noastre…… *99*
Reformatarea dreptei a început. Într-un ceas bun!..... *105*
Spinoasa cale a reunificării dreptei……. *109*
Dreapta în durerile refacerii……... *113*
Avem un pseudopreședinte de râsul lumii. Ni-l dorim în continuare?..... *119*
Suntem o societate cu demnitari nesimțiți……... *123*

Capitolul II. Alegeri compromise…… *127*

Îndemn către moș Ion: nu vota cu satana…… *128*
La rampa electorală e îmbulzeală…… *133*
Cine vor fi vinovați de pierderea alegerilor?..... *137*
Maestrul Botgros s-a retras. Ce așteaptă ceilalți?..... *142*
Politica este arta compromisului……. *145*
Alegerile au avut loc. Ce mai departe?..... *148*
Alegerile au trecut. Alegerile vin!…….. *151*

Forfota electorală nu a luat sfârșit…….. 156
Dragi chișinăuieni! Nu-l votați pe satana!..... 160
Chișinău mereu în fierbere……... 163
Ivan Vasilievich își schimbă profesia…….. 166
Cine este mai vinovat? Alegătorul care votează incorect
sau intelectualul care nu-l informează corect…….. 169
Jocul infantil de căutare a candidatului unic la prezidențiale!..... 168
Continuăm să excelăm în arta de a ne hărțui……... 178

Capitolul III. Putinism, plahotniucism, dodonism si alte isme……..... 181

Un „țar” la rang de rușine națională…… 182
Rușinea națiunii – Dodon…… 187
Putin și anacronica invenție „*Lumea rusă*”……. 191
Ciuma roșie a inundat Basarabia……. 196
„*Iudele Moldovei”* – un nou proiect al lui Dodon……... 201
Cum e Tanda așa-i și Manda……... 208
Plahotniuc – răul absolut!..... 213
Plahotniucii vin și pleacă. Poporul rămâne……. 219
După faptă și răsplată…….. 227
Două lichele de la răsărit – kremlinezii Dodon și Ceban…… 231
Cine va stăvili tăvălugul dodonist?..... 236
Kremlinezul Dodon și guvernul lui tehnocrat(iță)……... 241
Dodon – groparul reformelor privind dezoligarhizarea statului…….. 246
Pisica Dodon și șoricelul Plahotniuc……... 251
Suntem tratați de „*frații mai mari*” ca niște ciucci basarabeni!..... 254

Capitolul IV. Portrete în timp, opinii, reflecţii…… 259

Nonagenarul Corneliu Constantinescu - un mare matematician
și patriot român…… 260
Omul care a schimbat sensul ştiinţei -academicianul Ion Bostan
la 70 de ani…….. 264
Erudit de talie internațională și mare patriot (acad. Gh. Ghidirim)……. 270
Se duc profesorii, se duc…(prof. V. Mândâcanu)……... 274
Se duc profesorii, se duc…(prof. A. Marinciuc)……..... 277
Napoleon Antonescu – un nume notoriu în lumea
învățământului și științei românești……. 279
Maestrul Gheorghe Rădulescu la 70 de primăveri împlinite……... 283
Recomandare (prof. Vasile Puiu)…… 286

Apeluri……. 288

Aprecieri…….. 294

Un inginer pus pe scris……. 294
Laureaţii săptămânalului „*Literatura şi arta*” pe anul 2019…… 297

PREFAȚĂ

„Sunt 16 secole de când alături de generația mea îndemnăm românii de pretutindeni „Hai să dăm mână cu mână… Căci …Unde-i unul nu-i putere…”. Neamul meu din nou la răspântie și frumoasa mea Moldovă, „Scumpă Moldovă! țară de jale! Ah! În ce stare tu ai ajuns! Lasă-mă –a plânge rănile tale”.

(Testamentul lui V. Alecsandri)

Este strigătul autorului pentru unificarea forțelor eurounioniste, care trece ca un fir roșu prin întreg volumul „*Basarabie răstignită (16)”,* un strigăt mai mult în surdină, un strigăt în jungla dreptei unioniste extrem de dispersate. Mereu prezent în sufletul autorului visul reunificării Basarabiei cu tara mamă s-a transformat într-un puternic strigăt de trezire, măcar în ceasul al doisprezecelea a celor care mai pot face ceva în această situație extremă, strigăt exprimat prin minunatele versuri ale marelui poet român Gr. Vieru *„Din Basarabia Va scriu,/ Dulci frați de dincolo de Prut./ Vă scriu cum pot și prea târziu, / Mi-e dor de voi și Vă sărut”* și ale lui A. Silvestru „*E trist să ai o dreaptă dezbinată. E trist să fii în țara ta străin…”.*

Basarabie răstignită (16) vine după Anul Centenar, compromis într-un fel pe ambele maluri ale Prutului, după alegeri parlamentare și locale în Basarabia, după debarcarea regimului totalitar al lui Plahotniuc și încercarea guvernului Maiei Sandu de a guverna altfel, după întărirea extremă a poziției președintelui socialist prorus I. Dodon. Volumul este structurat în patru capitole: *Basarabie încotro?; Alegeri compromise; Putinism, plahotniucism, dodonism și alte isme; Portrete în timp, opinii, reflecţii.*

Prezentul volum reprezintă o radiografie a vieţii politice, sociale, culturale din Basarabia în anul care a trecut. Ca şi în volumele anterioare, Profesorul Dulgheru include în acest volum 49 de articole publicate preponderent în revista „*Literatura şi arta”,* dar şi în mediu on-line, folosind rețelele de socializare ca un bun mijloc de diseminare a articolelor. Cele 28 de articole din capitolul „*Basarabie încotro?”* cuprind luări de poziţie, comentarii, critici asupra actualei activități politice din Basarabia, încercări de căutare a căii de mai departe a acestui colț de țară – Basarabia cum o numește autorul. Al doilea capitol este dedicat dureroasei probleme a alegerilor, care în repetate rânduri în Basarabia au fost compromise, fiind compromise și cele parlamentare și locale din anul trecut prin coruperea electoratului de către guvernarea lui Plahotniuc și a acoliților săi Șor, Dodon ș.a.

În cele 14 articole din capitolul al III-lea autorul bate din toate tunurile în

răul absolut la moment Plahotniuc care, în sfârșit, este doborât, dar și în noul rău absolut I. Dodon, totalmente vândut Kremlinului, care face totul pentru a prelua locul lui Plahotniuc în ceea ce privește capturarea puterilor în stat, preluarea schemelor frauduloase de corupere, preluarea mediului audiovizual.

Atent mereu la valorile științifice şi culturale din Basarabia şi România, Profesorul Dulgheru prezintă în cel de-al IV-lea capitol mari personalități ale științei și culturii românești. Cu sensibilitatea care-l caracterizează, Profesorul Dulgheru îi omagiază pe academicienii Ion Bostan și Napoleon Antonescu ajunși la un frumos jubileu, pe nonagenarul, mare matematician și patriot român Corneliu Constantinescu ș.a.

Profund deranjat de soarta Basarabiei, autorul este foarte atent la grupurile de interese ce fac jocurile în detrimentul interesului național. Umorul fin cu toată amărăciunea se simte în multe articole. „*Țara arde baba se piaptănă”*, „*Ce dorim noi de la moș Gerilă? Să ni-l aducă pe moș Crăciun”* (A. Păunescu), „*Dragul meu și scump părinte, / Eu îți scriu, al tău Ion / Mă întreb,…de ce tătaie, / Mă tot vinzi pe-acest Dodon?!”*.

Prin motoul luat la unul din articole preluat din „*Drum spre Arania*” (Daniel Dragan) *„Daca o iei la stânga, mori de sete, daca o iei la dreapta, mori de foame, daca te întorci, iți blestemi zilele…”* autorul a dorit să prezinte situația extrem de incertă de la începutul verii anului trecut când s-a format acea atipică coaliție ACUM+PSRM.

Parafrazând-o pe reputatul filozof american Ayn Rand (1950) „*Când vei înțelege că o mulțime de oameni se îmbogățesc prin luare de mită şi influența lor e mai eficace decât munca lor, când vei descoperi că este răsplătită corupția iar onestitatea devine un sacrificiu de sine, atunci vei putea spune, fără teama de a greși, că soarta societății în care trăiești, este condamnată”,* care corespunde în mare măsură situației actuale din Basarabia, autorul conchide că societatea basarabeană este condamnată.

Autorul volumului „*Basarabia răstignită*” (16) ne prezintă o realitate dureroasă a fraților de peste Prut. Valeriu Dulgheru, bătăios și optimist, nu cedează. De admirat inițiativa, curajul și perseverența autorului! Doar prin unitatea tuturor s-ar mai putea împlini visul de secole al ReUnirii!

Recomand cu multă căldură volumul „*Basarabia răstignită (16)*”, purtând semnătura profesorului Valeriu Dulgheru.

Ion Paraschivoiu, P.Eng.,PhD, DHC
Profesor Polytechnique Montreal, Canada
Emeritus President of American Romanian Academy (ARA)
Membru de onoare al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România

CAPITOLUL I
BASARABIE ÎNCOTRO?

,,Când vei înţelege că o mulțime de oameni se îmbogățesc prin luare de mită şi influența lor e mai eficace decât munca lor, când vei descoperi că este răsplătită corupția iar onestitatea devine un sacrificiu de sine, atunci vei putea spune, fără teama de a greşi, că soarta societăţii în care trăieşti, este condamnată".

(Ayn Rand, 1950)

NOUA GUVERNARE ÎN DURERILE FACERII!

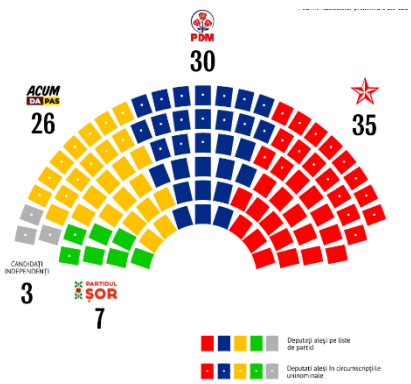

A trecut o lună de zile de la multdiscutatele, multfraudatele alegeri. În parlament au acces trei formațiuni politice principale: PSRM cu 35 mandate, PDM cu 30 mandate și ACUM cu 26 mandate (de menționat cu cele mai mici cheltuieli. Un deputat ACUM a costat statul de 20 de ori mai puțin decât unul democrat sau socialist!), doar trei independenți, doi dintre care sunt deja înregimentați în cohorta PDM-istă, și o anexă a lui Plahotniuc, partidul Șor, care numai partid nu poate fi numit, funcția căruia este de a face circ în parlament și a vota legile lui Plahotniuc. Chiar la prima ședință Tauber a venit cu un parasolar, cu care să se separă de deputații Blocului ACUM, nocivi în viziunea acestei ditamai deputățoaice, care a încurcat parlamentul cu un alt loc!, și șefului ei. *„Alegerile au avut loc în atmosferă de încredere scăzută în instituțiile statului, iar aceasta afectează și imaginea creată în ochii partenerilor externi… Faptul că au existat aceste nereguli înregistrate și foarte vizibile pentru toți, este ceva ce trebuie investigat de către autoritățile Republicii Moldova. Este clar că dacă aceste nereguli nu sunt rezolvate sau nu li se dă notă, nu sunt luate măsurile care trebuie, acest lucru va afecta foarte mult încrederea cetățenilor în rezultatul alegerilor și în instituții, în general*" spune ambasadorul UE în Moldova Peter Michalko. Este absolut clar că noi, cei mulți dar… vom avea de suferit din cauza *„imaginii proaste în ochii partenerilor străini"*. Nu miliardarul Plahotniuc, nu milionarii Dodon, Greceanâi și alții vreo 10 din PDM și cam tot atâția din PSRM, ci noi, cei de rând.

Potențialul Blocului ACUM a fost locul I cu peste 35 de mandate în parlament. În pofida faptului că Blocul a fost cel mai mult furat, cel mai mult atacat de pe toate segmentele politice (stânga centru, dreapta), a avut cele mai mici cheltuieli pentru campania electorală, totuși a ieșit pe locul II pe circumscripția națională (avansând PDM-ul), cele mai fraudate fiind circumscripțiile uninominale. Cu toate acestea Plahotniuc miza pe mai multe circumscripții uninominale cumpărate. Răfuielile lui Plahotniuc cu demnitarii care nu au făcut treabă în circumscripțiile lor a început. Demisia președintelui raionului Ialoveni este direct legată de pierderea de către PDM a două mandate uninominale pe cele două circumscripții în fața candidaților ACUM (L.Vovc și P. Frunze). Și demisia președintelui raionului Căușeni are la bază același motiv.

Să revenim la problemele postelectorale. A trecut deja o lună iar carul stă pe loc. Nu s-a făcut nici un progres în formarea guvernării. Acțiunea pripită a președintelui Dodon de a convoca prima ședință, neavând nici cea mai vagă claritate în vederea unei coaliții de guvernare, s-a soldat cu un eșec lamentabil. De fapt, e în stilul socialist al lui Dodon. În modul cum s-a procedat în această lună nici nu putea fi alt rezultat.

Această scurtă perioadă postelectorală este tot atât de discutată ca și cea electorală. Ca și în perioada electorală cel mai bătut este Blocul ACUM. Este atacat de pe toate segmentele politice însă cel mai mult excelează trubadurii lui Plahotniuc. Se vehiculează tot soiul de coaliții posibile și imposibile. Alianța PSRM+ACUM este una din variantele imposibile. Prea diferite sunt doctrinele politice ale celor două extreme. Chiar dacă ideea demontării statului capturat de Plahotniuc pare frumoasă (fiind promovată și de unii din ACUM) și s-ar face abstracție de diferența doctrinelor politice această alianță este imposibilă fiindcă nu o vrea Dodon. Iar Dodon nu dorește ceea ce nu dorește Plahotniuc. Dacă Dodon ar fi dorit cu adevărat să pună umărul la demontarea statului capturat, la întoarcerea Miliardului furat, la punerea la dubă a vinovaților furtului (ar fi făcut acest lucru în cei peste doi an de președinție!), acum ar fi avut un alt comportament. Observați, în condițiile înaintate de PSRM către ACUM nu se spune nici un cuvânt despre Miliardul furat, despre publicarea Raportului Kroll II, despre legile controversate privind cumpărarea cetățeniei și amnistierea capitalului ș.a. De ce nu-și pun aceste întrebări votanții orbi ai lui Dodon, Plahotniuc și Șor? În schimb Dodon vorbește mult despre necesitatea aprofundării relațiilor cu Rusia drept unică salvare a Moldovei, despre campania privind serbarea a „*75 de ani de la eliberarea Moldovei de sub jugul româno-fascist”* demarată de Dodon cu 7 luni înainte. Este clar că joacă acest circ de ochii lumii (mai corect de ochii lui Putin!). Până la urmă „*…președintele Igor Dodon va trebui să accepte această postură de vasal în fața lui Vladimir Plahotniuc și să-și cedeze niște deputați*” consideră analistul politic, Vlad Țurcanu.

O altă coaliție vehiculată foarte mult este alianța PDM+ACUM. Declarată de Plahotniuc chiar în primele zile după alegeri, neavând pentru aceasta niciun drept (în lumea civilizată acest drept î-l are formațiunea care a luat cel mai mare număr de mandate, adică ar fi PSRM, iar Dodon nu a făcut zarvă pe acest subiect!), este vehiculată ca unică alianță proeuropeană, acceptată probabil și de unii parteneri europeni. Refuzul ACUM de a se gudura la picioarele lui Plahotniuc l-a înfuriat rău de tot. Toate televiziunile, toți trubadurii și trolii lui Plahotniuc bat în blocul ACUM care „*nu dorește binele și bunăstarea poporului”. „Dacă „ACUM” nu-și asumă GUVERNAREA, cine să*

dezoligarhizeze statul?" se întreabă retoric jurnalistul P. Bogatu, fost odată adevărat democrat și chiar unionist, astăzi cunoscut trubadur al lui Plahotniuc (cât de ieftin se vând unii intelectuali!). Acest pupcurist, care permanent a cântat ditirambi regimului oligarhic, acum o face pe îngrijoratul de soarta de mai departe a Moldovei. Dar de ce în emisiunile sale electorale de la postul Prime TV bătea cu atâta înverșunare în Blocul ACUM, apărând oligarhizarea și capturarea statului?

Deunăzi un alt trubadur de-al lui Plahotniuc, susținut de alți trubaduri de-ai oligarhului aflați în platou la postul lor de televiziune Prime, declara că Blocul ACUM nici măcar nu are personalități cunoscute de a forma un guvern. Tâmpenii! Prin ce sunt mai buni deputații PDM-ului? Prin faptul că sunt foarte cunoscuți prin fraudele comise și implicare în furtul Miliardului? Că o parte se regăsesc în Raportul Kroll II, pe care nici în ruptul capului Plahotniuc nu dorește să-l dea publicității. Cât privește are sau nu are ACUM potențial de guvernare cedați-i guvernarea și veți vedea. Doar că vă temeți că vor zbura multe capuri. M. Sandu, I. Munteanu, Iu. Reniță, M. Ciobanu, O. Țîcu, A. Năstase, O. Nantoi, A. Slusari, Ch. Moțpan împreună cu alți reprezentanți de vază ai societății civile sunt în stare să formeze un guvern de tip nou, un guvern cu adevărat popular, cu adevărat pentru popor, care să scoată acest stat din captivitate, să-l dezoligarhizeze. Este foarte clar că o alianță cu PDM în aceste condiții va fi fatală pentru blocul ACUM. Să nu fim afectați de orbul găinii. Să vedem ce s-a întâmplat cu toți „*partenerii de guvernare"* ai PDM de la 2009 încoace: PLDM practic a dispărut, liderul lui fiind băgat la închisoare; PL, de asemenea, practic a dispărut fără șanse de a se mai ridica (din păcate!). Pupatul cu PDM este foarte nociv. Să-i lăsăm pe socialiști să se pupe cu democrații, poate astfel vom scăpa de această creatură rusească anacronică.

Părerea mea (subiectivă!) este ca ACUM să rămână în opoziție (oricum, după o eventuală alianță de moment cu PDM, ACUM va ajunge în scurt timp în opoziție (cum s-a întâmplat cu PL!) dar murdăriți), de unde ar putea face mult mai mult pentru dezoligarhizarea, decapturarea acestui stat. „…*Opoziția și-a trimis în Parlament figuri distincte și pregătite din punct de vedere politic, pentru a realiza o logică a democrației, aceea de a prezenta puncte de vedere alternative la ceea ce încearcă să propună societății partidul de guvernare…Alegerile anticipate sunt puțin probabile*", de această părere este analistul și V. Țurcanu. Sunt absolut de acord deoarece oricum va fi sclipuită alianța atât de logică dintre PDM și PSRM prin formarea unei guvernări de coaliție (mai puțin probabilă după ultimele vizite ale lui Greceanîi și Dodon la Moscova) sau prin împrumutarea de către Dodon a unui număr de deputați necesar pentru guvernarea de unul singur

a lui Plahotniuc, cum a guvernat și până acum. *„Cel mai probabil că Igor Dodon va trebui să accepte această postură de vasal în fața lui Vladimir Plahotniuc și să-și cedeze niște deputați, pentru că e mai puțin probabil ca PSRM să facă alianță pe față cu PD" declară analistul politic V. Țurcanu. Dar aceasta este și dorința lui Dodon.* „*Dacă PSRM nu va participa la formarea majorității parlamentare, vor fi probleme cu tariful la gaz și exporturile în Rusia*" ne sperie Dodon (dar Rusia deja a mărit prețul la gaze!).

*Dar deocamdată, în acest colț de țară numit Basarabia situația este deosebit de incertă. Î*n timp ce lui Dodon permanent îi curg mucii pe la Moscova, vânându-l pe Putin să-și mai „*tragă o poză*", iar guvernarea lui Plahotniuc, în semn de bunăvoință recunoștea actele de studii și numerele de înmatriculare transnistrene, cumpăra curent de la Kuciurgan, la 22 ianuarie, în Rusia a fost înființată o pseudo-platformă diplomatică, numita „*Reprezentanța Transnistriei la Moscova*", care va fi o „*etapă importantă în consolidarea și dezvoltarea relațiilor dintre Transnistria și Federația Rusă" cum a declarat guvernatorul rus al Transnistriei V.* Krasnoselsky.

Pe lângă durerile facerii guvernării mai persistă și presiunea alegerilor locale, pentru care dreapta-centru dreapta nu este pregătită. Cunoscând blestemata rânză moldovenească și văzând totala liniște pe dreapta după catastrofala înfrângere în alegerile parlamentare, am mari temeri că și în alegerile locale (la Chișinău și în alte localități) pe segmentul de dreapta – centru dreapta se vor avânta cu fundurile dezgolite mulțimi de unioniști care se vor bate între ei (cum au făcut-o și în recentele alegeri!), asigurând victorie PDM și PSRM. Iar cedarea Capitalei binomului va fi o adevărată catastrofă. Coalizarea dreptei este strict necesară măcar pentru a reduce din avântul binomului la nivel local.

Este absolut clar că trebuie să încetăm să mai călcăm pe greblă.

Ne va veni oare mintea la cap după atâtea cucuie?

Literatura și Arta, nr.13, 28 martie 2019
https://revistasingur.ro/articol-pres/20469-2019-03-25-11-14-50.html?q=articol-pres/20469-2019-03-25-11-14-50.html
http://www.logossiagape.ro/2019/03/25/valeriu-dulgheru-noua-guvernare-in-durerile-facerii/

FORFOTĂ POSTELECTORALĂ

„Trăim minciuni adevărate / Trăim de parcă n-am trăi.
Cu toate zilele în spate / Trăim de parcă am muri.
Au tot murit pe la răscruce / Grigore, Doine şi Ioni.
Tot pentru noi urcând pe cruce / să fim mai tari, să fim mai domni".
(Viorica Nagacevschi)

Iar noi după aceste jertfe nu am devenit nici mai tari, nici mai domni. Dimpotrivă, am degradat mult comparativ cu începuturile Mişcării de Eliberare Naţională. De aproape 30 de ani acest colţ de ţară pe nume Basarabia este bântuit de tot soiul de crize: crize politice care ţin cu anii; crize economice din care, se pare că nu mai ieşim de la 90 încoace; criză de moralitate; criză de identitate; criză de demnitate. Dacă ar exista acea demnitate, poporul ar fi mai bogat sufleteşte. Având demnitate nu te încovoaie nici uraganul. Chiar şi moartea îngenunchează în faţa ta. Ea ştie că chiar dacă-ţi ia viaţa tu mori cu demnitate.

Trăim o perioadă extrem de dificilă. Fiind atât de aproape de realizarea visului european după semnarea Acordului de Asociere la 28 iunie 2014 şi atât de departe suntem astăzi. Fiind la începuturi povestea de succes în parteneriatul estic am devenit perdantul acestui parteneriat. Ceva timp în urmă unioniștii reprezentau apr. 2% dar erau reprezentați în parlament cu apr. 20% (dacă-l luăm în considerație și pe PPCD, în care președintele era un Iuda, dar existau totuși persoane cu adevărat unioniste). Acum având un segment unionist în continuă creștere (de la apr. 2% în a. 2004 acum s-a depășit nivelul de 30%, după unele sondaje se apropie de 40%!), având avântul unionist al celor peste 160 de semnatari ai Declarației de Unire cu România, este pentru prima dată în ultimii 29 de ani când acest important segment nu este reprezentat direct în parlament (poate cu excepția celor vre-7-8 unioniști veritabili care au ajuns în actualul parlament pin blocul ACUM).

Mulţi se întreabă: de ce având un segment unionist atât de important, atât de prost a fost valorificat de către liderii puzderiei de partiduțe și mișcări unioniste? De ce cei, în care am investit atâtea speranţe, ne-au trădat (a câta oară!)…? De ce electoratul basarabean degradează. De vină, în mare parte nu este doar electorul simplu ci în cea mai mare parte cei care îl corup, o parte din intelectualitate care tacit sau direct îi susțin pe corupționari. Într-adevăr, se pare că o parte din intelectualitate l-a cam părăsit pe moș Ion devenit acum mai unionist decât odinioară.

În genere sunt din fire optimist în ce privește viitorul unionist al acestei

aşchii de popor român (și Dumnezeu vrea ca neamurile să fie unite!) însă văzând comportamentul iresponsabil al liderașilor partiduțelor unioniste simt cum îmi pierd tot mai mult speranța că se mai poate realiza ceva serios (o singură construcție unionistă) pe segmentul de dreapta. Mă uit la comportamentul liderilor partiduțelor unioniste perdante în recentele alegeri. Credeți că își presură cenușă pe cap pentru eșecul zdrobitor. Nici pe departe. Ca și înainte ies cu sfaturi (acumulând doar 0.24% (PNL) și 1.25% (PL) de voturi!) cum de făcut Unirea în cinci, în zece ani, cu critici în adresa celor care au devenit unioniști mai târziu, în urma lor. Priveam deunăzi o emisiune la postul TVR Moldova, la care participau A. Reniță, V. Pavlicenco (PNL) și Ion Ciobanu (PL). Moderatorul îi întreba cu text deschis „*De ce nu vă uniți? Aceste alegeri au fost ca un duș rece…”.* La care cea mai unionistă doamnă (cea care a luat tocmai 0,24%!) a răspuns „*Dușul rece duce la călire…”.* De vreo zece ani (cât există acest partiduț care se identifică cu istoricul partid PNL (diferența e ca între cer și pământ!)) s-a tot călit până a ajuns la 0,24% (3437 de susținători!, pretinzând că sunt vreo 20000 de membri și susținători!). De câte sute de ani vom avea nevoie ca acest partiduț să facă Unirea? Dar câte critici i-a adus această doamnă președinte președintelui Băsescu că nu a susținut-o. El nu l-a susținut nici pe PL fiindcă a văzut din start șansele lor! Nimeni în această emisiune nu și-a pus întrebarea *„Dar cum este cu cei peste 30% de unioniști?”* care există ca o turmă mare dar fără baci (spre bucuria dușmanilor Neamului). Ce pot să-i spună acești liderași tinerei liceene Lucia Stegărescu, autoarea minunatelor versuri: *„Şi lacrimile mă apasă,/ Te rog, măicuță, ia-mă-acasă,/ Mi-e inima însângerată,/ Fiindcă mi-au pus sârmă ghimpată./ Adesea lumea mă întreabă/ – Tu eşti orfana Basarabă. / Cea despărțită pe nedrept /De la al mamei sale piept?”.* Doar maestrul Alecu Reniță mai încerca să-i pună cu picioarele pe pământ pe partenerii de platou.

Realitatea tristă și nedreaptă este că alegerile sunt pierdute, chiar dacă blocul ACUM (așa cum este!) a făcut tot ce ia stat în puteri. Dacă aceste partiduțe unioniste nu le-ar fi încurcat aveau șanse reale să iasă pe primul loc și să se apropie de 40% (doar pe circumscripții din această cauză au fost pierdute 8-9 mandate, dar și numărul absenteiștilor prounioniști ar fi fost mai mic). În acest caz ei ar fi fost cei în drept să demareze formarea guvernării. În realitate, cei care băteau cel mai dur în ACUM acum sunt cei mai „*mari adepți ai alianței ACUM cu PDM*”. Mulți din cei care, fiind înrolați în divizia lui Plahotniuc, atacau dur ACUM, astăzi se dau cu sfaturi, îndemnuri, chiar și amenințări către ACUM să facă necondiționat alianță cu Plahotniuc. Părerea mea (poate fi subiectivă!) este să nu dea atenție tuturor acestor „*binevoitori”*, să procedeze așa cum le dictează cei care i-au ales, să formuleze o serie de condiții clare (de ex. schimbarea

procurorului general cu unul adus din afară, scoaterea mai multor structuri de stat (CNA, CNI ș.a.) de sub Plahotniuc, de asemenea, unele ministere de importanță majoră) și să le pună pe masa lui Plahoitniuc, pe care acesta nu le va accepta. Lasă lumea să vadă cine e vinovatul adevărat.

Încă se mai aude canonada ultimelor alegeri – celor mai compromise sub aspectul legalității, moralității alegeri într-un stat aflat chiar în centrul geografic al bătrânei Europe, practic imposibile într-o altă țară din Europa. În general, omul e o ființă foarte ușor dispusă spre corupere. Pentru aceasta a apărut creștinismul și alte religii, pentru a suprima aceste instincte animalice. Spuneam că aceste alegeri au dat naștere la cel puțin trei fenomene grave: fenomenul Șor (opinia

unor orheieni și nu numai „*A furat dar ne dă și nouă”* (a furat miliarde (și mai fură. Experții spun că se pregătește furtul următorului miliard. Din această cauză fostul guvernator al Băncii Naționale a fost plecat!)); fenomenul Plahotniuc care și-a organizat alegătorii în Nisporenii săi (și nu numai!) (puțin ia mai rămas până la „*performanțele”* lui Brejnev care lua 99,9% din voturi!). Fenomenul Dodon este prezent , în special, în nordul și sudul Republicii. Neavând priză în Capitală unde lumea este mai informată, mai conștientă la pericole, escrocii pleacă în teritorii. Șor și-a făcut Monaco-ul său la Orhei. Plahotniuc – la Nisporeni. Dodon – în nordul Republicii și în Găgăuzia. Priveam deunăzi cu scârbă cum șeful de depozit Dodon (care numai președinte de ditamai țară nu este!) împărțea KaMAZurile primite drept pomană electorală de la Putin și depozitate până după alegeri. A plecat în toate raioanele (Ocnița (55.77%), Briceni (45.26%), Drochia (34.55%), Edineț (33.63%), Dondușeni, Râșcani, UTA „*Găgăuzia*” (83.3%), Taraclia (80.34%) (observați unde are cea mai mare susținere acest hermafrodit creștino-satanist!) care l-au susținut masiv să le doneze câte un camion cadou electoral (pentru alegerile trecute și pentru cele locale din vară) de la Putin (numit de socialiști asistență rusească). „*Rusia ne ajută, ne susține. Cele mai multe mere crescute de Dstra se exportă în Rusia* (declara tocmai în momentul când de la vama rusească au fost întoarse 2000 t de mere moldovenești care, ca să vezi, nu mai sunt pe placul consumatorilor ruși fini. În Europa sunt bune, iar în Rusia – nu). *Doar cu Rusia ne vedem viitorul nostru”* declară ca un papagal Dodon la

fiecare întrunire (în realitate, cei mai mari donatori sunt: SUA (cu peste 1.4 mlrd $ (cifră expusă de însuși Dodon la acreditarea noului ambasador!); UE cu peste 1 mlrd Euro, România – cu peste 700 mln Eur). „*Slavă lui Igor!*” scria pe o tablă într-o școală vizitată de Dodon. „*Republica Moldova a mai avut politicieni năuci, care vorbeau mai mult în dodii, dar acesta a luat-o cu totul hăisa. Ce se întâmplă, lume? Priviţi ce este scris pe tablă...*” comentează cazul deputata ACUM Maria Ciobanu.

Observați, de cealaltă parte a baricadei pregătirile către alegerile locale sunt în toi. Fideli tezei idolilor lor privind „*revoluția permanentă”* ei nu se coboară de pe baricade și lucrează pentru următoarea victorie. Ce fac ceilalți de cealaltă parte a baricadei, mă refer, în special de pe segmentul de dreapta? Nimic. Mai au timp ca și în alegerile parlamentare recente. Au venit acești perdanți să bată clopotele și să cheme la închegarea acestei drepte prea răzlețite? Nu. Ei vor veni în alegerile locale și se vor buluci câte 2-5 eurounioniști la un singur mandat de primar. Nu ai cu cine sta de vorbă. Ei nu au nevoie de sfaturi, declară acest lucru în permanență. Dacă îl asculți pe unul din lideri unioniști, toți ceilalți sunt trădători, kgb-ști, cumpărați. Ascultându-l pe altul afli că și primul care ți-a vorbit este trădător, agent kgb, proplahotniuc ș.a.m.d.

Oare nu e clar că toată această clasă politică (care numai clasă politică n-o poți numi astăzi!) trebuie să se retragă și să facă loc unei noi elite politice. Într-o situație similară în a. 2000 dnii M. Rusu (președinte PL), V. Muravschi (președinte PNȚCD) erau gata să se retragă, făcând loc noii elite politice (cu regret acea nouă elită politică nu a fost la înălțime). Vor fi cei actuali măcar la înălțimea celor doi lideri politici?

Dă-le Doamne clarviziune și luciditate.

Literatura și Arta, nr.11, 14 martie 2019
https://revistasingur.ro/altele/20378-valeriu-dulgheru-forfot-postelectoral.html?q=altele/20378-valeriu-dulgheru-forfot-postelectoral.html
http://www.logossiagape.ro/2019/03/10/valeriu-dulgheru-forfota-postelectorala/
Romanian Global News. 11.03.2009. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/29940-valeriu-dulgheru--forfot-postelectoral.html
https://www.researchgate.net/publication/332379623_Forfota_postelectorala
https://romaniabreakingnews.ro/valeriu-dulgheru-despre-republica-moldova-postelectorala/

BLOCUL ACUM AFLAT ÎNTRE SCILA ȘI CARIBDA

„Daca o iei la stânga, mori de sete, daca o iei la dreapta, mori de foame, daca te întorci, îți blestemi zilele…”
(Daniel Dragan. Drum spre Arania)

Cam aceasta este situația actuală a blocului ACUM. Au trecut peste două luni de la alegerile parlamentare, iar rezultatul este bine cunoscut. În parlament au acces trei formațiuni de bază cu interese absolut diferite: PSRM, PDM și blocul ACUM. Avem situația din cunoscuta fabulă „*Racul, broasca și știuca”.* Acțiunile blocului ACUM, în linii mari corecte, chiar dacă pe alocuri par alogice, se lovesc de tăcerea „*alarmantă”* a PDM-ului (pregătește Plahotniuc ceva, nu va ceda atât de ușor puterea!) și de comportamentul bădărănesc al PSRM-ului. Culmea! Deunăzi socialiștii îi învinuiau pe cei din blocul ACUM că au avut întâlniri cu lideri ai PNL din România în vederea susținerii în alegerile europarlamentare, învinuindu-i de trădare. Dar ei, care au plecat cu hurta, toată fracțiunea, la Moscova să se întâlnească cu fracțiunile în Duma de Stat a Rusiei ale partidelor „*Edinaya Rossiya”* și „*Spravedlivaya Rossiya”* (asta de ochii lumii, însă în realitate s-au întâlnit cu Putin, de la care au primit indicații!), cum se numește aceasta? Este ca pe timpuri când domnitorii (în special, fanarioții), se duceau cu întreg divanul la Istanbul să se închine sultanului (acum țarului Putin).

Să încercăm să facem o scurtă analiză a situației politice actuale. Doctrinar vorbind „*partida proeuropeană”* a câștigat majoritatea în recentele alegeri: 61 de mandate (PDM+ACUM). Problema e că PDM nu este un partid clasic de centru, cu atât mai mult proeuropean. Vă mai amintiți răspunsul lui M. Lupu la propunerea PLDM de a depune în a. 2016 cererea de aderare la UE. „*Trebuie să ne pregătim bine. Noi o vom depune în a. 2018”.* Suntem deja în a. 2019. Timp de 10 ani acest partid din interese meschine doar a mimat proeuropenismul. Să urmărim nițel istoria ascendenței acestui partid, care a ajuns de la 2,97% (PDM fuzionat cu PSL al lui O. Serebrian) obținute în alegerile din 5 aprilie 2009 până a deveni (pe cale nelegitimă, anticonstituțională!) unic partid de guvernământ într-un stat capturat (2017-2018).

Spre finele celui de-al doilea mandat regimul comunist se clătina. Coordonatorii din umbră nu mai vedeau în PCRM un partid care să poată promova în continuare interesele lor. Forța de opoziție unionistă a fost anihilată de prietenul lui Voronin Iu(da) Roșca, care se deconspirase și el. Maurul își făcuse treaba și nu mai putea fi de folos. Prin victoria lui Dorin Chirtoacă în Capitală s-a dat un semnal clar că pe piața politică basarabeană pe centru-dreapta

apăreau noi forțe politice. După revoluția tinerilor din 7 aprilie 2009 (de altfel, ulterior trădați de liderii partidelor de centru-dreapta) era clar că regimul comunist cădea. Se căuta o nouă forță retrogradă, scopul căruia era să anihileze avântul eurounionist al noilor partide PL și PLDM, amplificat și de aderarea României la Uniunea Europeană în a. 2007. Miza celor din umbră a căzut pe minusculul partiduț PDM condus de vechiul kgb-st D. Diacov, care a fost fortificat cu un „*desant comunist”* în frunte cu M. Lupu, pus cu amabilitate de bosul comunist V. Voronin (oricât de dure ar fi declarațiile lui Voronin în adresa trădătorilor, o face de ochii lumii. Ulterior a mai jucat rolul de „*mamă eroină*” și salvator, dând naștere partidului socialiștilor (2011) și așa numitei „*Platforme social-democrate”* (2016), care i-a servit lui Plahotniuc drept tramplină pentru capturarea statului). Din mers M. Lupu formal este numit șef al PDM (în spate fiind alții!). Vă mai amintiți declarația nou plămăditului lider PDM M. Lupu din iunie 2009 „*Plahotniuc face parte din familia Voronin”,* ca doar peste două săptămâni numele lui Plahotniuc (absolut necunoscut, un nimeni pe piața politică basarabeană!) să apară pe locul doi în lista electorală PDM pentru alegerile anticipate din 29 iulie 2009. Ce metamorfoză s-a întâmplat cu acest „*fără principii și valori”*? Cine l-a făcut să-și schimbe opiniile la 380° cum ar fi spus marele geometru D. Moțpan? Indiscutabil, ce-i din umbră. Era clar că în noul-vechiul partid democrat nu hotărau Diacov, Lupu. Cu aceste „*întărituri”* PDM crește de la apr. 3% în primăvară la 12,54% (13 mandate) doar peste 4 luni. Ulterior în alegerile parlamentare anticipate din 2010 a luat 12,7% (15 mandate), iar în 2014 15,8% (19 mandate).

Ajuns în parlament „*păpușarul”* s-a pus pe lucru. După un regim totalitar, cum a fost cel al lui Voronin, era clar că forțele eurounioniste nu puteau să ia brusc o majoritate în parlament, de aceea a fost nevoie de o alianță cu noul PDM, pe care occidentalii îl priveau ca pe o unică forţă de centru-stânga din Republica Moldova. De fapt la distanța de zece ani vedem că a fost un adevărat cal troian implantat în sânul forțelor eurounioniste. Să ne amintim cum acest partid acționa „*curvește”*, de fiecare dată ducând tratative atât cu centru-dreapta cât și cu stânga. De fiecare dată prin șantaj la „*împărțire”* ei au primit mai mult decât aveau dreptul. De menționat că în alegerile parlamentare anticipate din a. 2010 PLDM și PL au acumulat tocmai 44 de mandate, fapt destul de alarmant pentru coordonatorii din umbră!

Plahotniuc a folosit la maxim slăbiciunile celor doi lideri Filat și Ghimpu, punându-i să se bată permanent între ei, eliminându-i metodic din calea sa. Ultima acțiune, cu ajutorul lui Voronin, care îi face un nou cadou din 14 deputați pentru ași forma așa numită „*Platformă Social-Democrată”*, Plahotniuc preia

întreaga putere în stat, finalizând procesul de capturare a statului. Astfel Plahotniuc a distrus complet forțele eurounioniste care apăruseră după revoluția tinerilor din 7 aprilie 2009. Trebuie să recunoaștem că a făcut-o cu brio în stilul său. Filat a ajuns la pușcărie, iar Ghimpu – la groapa de gunoi politic. Iar acești lideri au tras cu ei la groapa de gunoi și formațiunile pe care le-au condus, PL și PLDM.

În această situație aparent fără vreo ieșire a apărut o nouă forță politică care nu i se supune Păpușarului. Asta îl turbă mai tare pe Plahotniuc. Evident, Blocul ACUM poate fi criticat. Și eu am unele rezerve față de partidul DA și liderul lui. Dar trebuie să recunoaștem că lipsa acestui bloc ar fi repetat situația din a. 2001. Plahotniuc ar fi preluat, deja în mod legitim, întreaga putere în stat, psrm-ul lui Dodon nefiind un obstacol în calea sa. Dar nu cred că noi, cei de pe dreapta, care nu am făcut nimic pentru a ne uni într-un singur bloc unionist și măcar să trecem pragul electoral de 6% (Rușine, o făcătură de așa numit partid al lui Șor să ia de 4 ori mai mult decât toți unioniștii luați împreună), măcar să fim prezenți în parlament alături de ACUM, avem dreptul moral să-i criticăm. Ei au făcut și fac tot posibilul pentru a scoate statul din captivitate. Destul că în ACUM bat din toate tunurile aliații PDM și PSRM. Îl priveam deunăzi la una din televiziuni pe M. Ghimpu, care excela în a da sfaturi blocului ACUM ce trebuie să facă. Mi s-a părut chiar lipsit de elementarul bun simț. Apreciindu-i unele merite pe care, indiscutabil, le-a avut, de ce nu a făcut elementarul pas de a păstra măcar ceea ce a născut revoluția tinerilor din 7 aprilie 2009, Partidul Liberal, să nu ajungem în situația că în recentele alegeri nu am avut o opțiune clară unionistă, pentru prima oară în ultimii apr. 30 de ani?

Nu știu dacă există cineva care poate da un sfat clar blocului ACUM ce trebuie să facă în această situație extrem de ambiguă. Dacă nu face o alianță, măcar situațională, cu PSRM, îi deschide calea PDM-ului de a guverna în continuare practic de unul singur (PSRM împreună cu liderul neformal al lui Dodon se află în buzunarul lui Plahotniuc!) în acest stat capturat. Dar aceasta ar însemna o izolare totală a acestui colț de țară, atât din vest cât și din est (de fapt din est am avut întotdeauna doar interesul politic al Rusiei!). Ar urma un colaps economic total. Resursele interne îi mai ajung lui Plahotniuc doar să astupe niște găuri sociale.

Dacă Blocului ACUM totuși îi reușește să facă o alianță situațională, temporară, cu PSRM, care de fapt nu dorește acest lucru (se vede după cum și-a formulat condițiile de negocieri!), asta ar însemna deblocarea finanțării externe deosebit de necesare și, cel puțin ipotetic, realizarea primilor pași de a scoate statul din statutul rușinos de stat capturat, de a-i scoate la lumină pe adevărații

hoți ai Miliardului furat, de a crea condiții pentru petrecerea unor alegeri anticipate libere, reducând la minim utilizarea de către PDM a potențialului administrativ în alegeri. Dar aceasta îi va costa șifonarea imaginii Blocului în fața unor alegători, în special, de pe segmentul unionist care i-au votat.

A treia cale – alegerile anticipate în baza aceluiași sistem mixt sunt absolut irelevante. Cu mici excepții rezultatele ar putea fi cam aceleași. Dimpotrivă, dacă vor fi cumulate cu alegerile locale, unde PDM are peste 700 de primari loiali sau controlați, Plahotniuc, folosind la maxim și resursa administrativă, ar putea prelua întreaga putere.

Dacă imperiul Plahotniuc ar putea fi măcar clătinat (ceea ce face acum Blocul ACUM!), unii membri de treabă ai PDM (cunoaștem că sunt dintre aceștia!) și care nu sunt niște kamikazi, s-ar putea implica în salvarea democrației în acest colț de țară.

Deocamdată situația în această Basarabie Răstignită este deosebit de incertă și nu știu când (cum!) va fi coborâtă de pe cruce.

https://www.researchgate.net/publication/332696911_BLOCUL_ACUM_AFLAT_INTRE_SCILA_SI_CARIBDA

BASARABIE RĂSTIGNITĂ INCOTRO?

De treizeci de ani ne bălăcim într-o sărăcie materială, spirituală și morală. Nici în perioadele de ocupare țaristă (1812-1918) sau sovietică (1940-1991) românii basarabeni nu au dus-o mai bine fiind trecuți prin deportări, foamete organizată, închisori, colectivizare forțată, rusificare acerbă. Dar toate acestea erau făcute de regimurile țarist și sovietic de ocupație. La situația de astăzi am ajuns cu concursul direct al tuturor guvernărilor (cu excepția primei), fie moțpan-lucinchistă, comunist voronistă sau democrate (Plahotniuc, Filat), care s-au succedat în după 1991. În această perioadă de așa numită independență ne comportăm asemenea cozii de șopârlă rupte, încă vii dar fără cap (capul a rămas în Țară, de la care am fost rupți arbitrar la 1812 și 1940!). De aproape 30 de ani așteptăm să-i crească capul acestei cozi rupte, dar în zadar. Natura nu poate fi mințită. De 30 de ani această așchie de țară mimează aparența unui stat care, însă, nu poate exista când alături se află Țara de la care a fost înstrăinată.

Pe parcursul acestor 30 de ani de rătăciri prin jungla democrației s-au întâmplat multe, foarte multe. Răstignita Basarabie a trecut și printr-un război provocat de Rusia. A dispărut întregul complex industrial, care dădea apr. 60% din PIB, chiar dacă era depășit sub aspect tehnologic! S-a făcut într-un mod pervers decolectivizarea agriculturii, lui moș Ion dându-i-se doar o mică parte din ceea ce adusese în kolhoz și aceea fără tehnică agricolă. Nivelul de trai a scăzut sub nivelul celui de la 1989 atunci când în România (la etapa de decomunizare aflându-se la același nivel!) PIB-ul este de 6 ori mai mare. Dar cea mai mare tragedie este că astăzi nu mai avem acel sat tradițional patriarhal, existent chiar și acum treizeci de ani. Scriam odinioară că țărăncii basarabence din perioada de ocupație sovietică ar trebui să i se înalțe un monument pentru că, născând câte 5-6, unele chiar 10-12 copii, ea a salvat această așchie de popor de deznaționalizare completă, de dizolvare etnică. Astăzi avem peste un milion de basarabeni (majoritatea de la țară, pătura cea mai productivă și națională!), care au părăsit locurile de baștină, unii fără a se mai întoarce înapoi, sărăcindu-le și distrugând acea veche tradiție. Unele sate au devenit semipustii, cu case părăsite, cu copii lăsați în seama bunicilor, rudelor, iar uneori chiar a străinilor. Degrabă nu vom mai putea spune că „*veșnicia s-a născut la țară”*.

M-a zguduit însă o istorie de dispariție a copiilor (în număr mare!) dintr-o comunitate din raionul Cahul, scrisă de scriitorul Vasile Ernu (O poveste tragică din Basarabia, despre cum au dispărut mai mulți copii - Drumul din Iad în Paradis e o himeră): „*Dispar copiii! Nu unu, nu doi, ci o mulțime de copii minori care părăsesc o comunitate într-un timp foarte scurt. Dispar 34 de copii minori într-*

o perioadă scurtă de timp! Şi situaţia se repetă an de an. Ce este şi mai îngrijorător e faptul că nimeni nu s-a sesizat: familii, şcoală, instituţiile statului. Ce se întâmplă? Cum s-a aflat? Padova, o localitate din Italia, se trezeşte în câteva zile cu un număr mare de copii abandonaţi. De unde sunt? Din Republica Moldova, raionul Cahul. Unde e asta? Se pun în mişcare instituţiile statului. Se analizează şi se trage o concluzie: aceşti copii sunt rezultatul unui „trafic organizat” (Legislația italiană nu permite expulzarea minorilor, ei fiind plasați în internate, la majorat fiindu-le acordată cetățenia!). *Ce s-a întâmplat cu societatea noastră dacă un exod al copiilor a devenit o normalitate? Ce s-a întâmplat cu familiile şi părinţii noştri dacă trimiterea copiilor, cu acordul sau cu acceptarea tacită, a devenit singura şansă, singura „investiţie în viitorul copiilor”, singura salvare a lor? Şi nu trăim vremuri de război. Ce s-a întâmplat cu societatea noastră? Ce s-a întâmplat cu noi de fapt? Nimic nu arată mai cutremurător decât ochii unui copil abandonat. Vă avertizez: se vor răzbuna mai târziu, fiţi siguri! Şi noi ştim că i-am abandonat, dar nu vrem să privim adevărul în faţă pentru că doare. Pentru că e o mare tragedie ce ni se întâmplă, iar noi ne prefacem că e o victorie, o reuşită. Nu, e o mare înfrângere, pentru că deja ne-am sacrificat viitorul, copiii noștri. Paradisul la care sperăm pentru copiii noștri este de fapt un Iad cu consecințe teribile pentru viitor. Cam asta am produs în ultimii 30 de ani*”.

Pe timpuri turcii ne duceau forțat copiii în Turcia: băieții pentru a completa rândul ienicerilor din armata sultanului, care apoi luptau contra fraților lor din Valahia, Moldova și Transilvania, iar fetele – în haremurile demnitarilor turci. În perioada sovietică, pe lângă deportările masive, foametea organizată din 1946-47 (când copiii mureau de foame sau în cel mai bun caz era dați în orfelinate pentru ai scăpa în viață), iar după anii 1950 copiii noștri erau duși în masă (benevol!) prin așa numitele FZO (*fabrichno-zavodskoye obucheniye, un soi de școli profesionale)* în minele din întreg spațiu sovietic. Dacă evadau din această robie copiii erau băgați în închisori și lagăre (v. confesiunile E. Kersnovschi, martor ocular). Acum, timp de 30 de ani de așa numită independență, perioadă în care sărăcia a fost adusă la nivel alarmant, ducerea copiilor, acest fond genetic inestimabil, continuă.

E tremurător! E sfidător la cer această decădere morală. Se duc organizat copii din această pretinsă țară, iar noi ce facem? Ne scărpinăm la ceafă. Aripa unionistă, care ar trebui să fie cea mai receptivă la toate aceste cazuri de distrugere a identității naționale, a fundamentului pe care poate exista o țară, se ciorovăiește între componentele ei. Fiecare țarc își înaintează candidatul său astfel în alegeri bătându-se între ei, dând câștig de cauză dușmanilor noștri. Este

și cazul Capitalei cu 21 de candidați, o bună parte de pe segmentul de centru-dreapta. Bătălia (pe viață și pe moarte!) a celor 20 de candidați v-a asigura victoria kremlinezului dodonist Ivan Ceban care, să fim sinceri, lucrează cel mai mult pentru a pune laba pe fructul mult jinduit de Dodon. Ivan Ceban, ca o „*principesă în turnul de fildeș*" (expresia lui D. Chirtoacă cu aluzie la ocuparea de către I. Ceban a monumentului istoric „*Turnul de Apă*" pentru a demonstra filme din categoria *„Science fiction"* cu povești cum va fi Chișinăul în viitor dacă î-l vom alege. Numai că Ivan Ceban nu ia în considerare faptul că locuitorii Chișinăului s-au mai fript cu astfel de povești. Însă Ivan Ceban e peste tot. Orașul e plin de banere cu mutra lui, plasată în locul lui Dodon. Deschizi Internetul și el apare invaziv cu mutra și sloganurile lui. „*Deschizi apa de la robinet, de la veceu și aștepți de acolo să apară Ivan Ceban"* vorba lui D. Chirtoacă. E salutabilă chemarea lui D. Chirtoacă care, la moment este cel mai treaz dintre puzderia de candidați, ca în turul doi toți ceilalți 20 de candidați î-l vor susține necondiționat pe concurentul lui Ivan Ceban ieșit în turul doi. Dar dacă Ivan Ceban câștigă din primul tur ce ne facem? Dar în modul care acționează tocmai asta dorește.

De ce unii dintre noi se lasă atât de ușor influențați de niște hoți și nătărăi? Cum s-a întâmplat că orheienii, la marile adunări de la 1918 declarau sus și tare „*Trăiască România Mare",* ei fiind printre primii care au pus umărul la această Unire, iar astăzi, în 1919, după o sută de ani, declarațiile unora dintre ei fiind (tot sus și tare!): *„Trăiască Șor", „Șor - unica speranță în ziua de mâine".* Acest hoț cu aere de politician și mare binefăcător (le arunca orheienilor ca unui câine un os, iar el cu soțioara sa Jasmin cheltuind miliardul furat într-un lux de necrezut

„*Trăiască România Mare*". Orhei 1918.

„Trăiască Șor", „Șor - unica speranță în ziua de mâine" . Orhei, 2019.

cu avion la poartă ca un taxi) să fie „*speranța de mâine"?* E ceva putred, extrem de putred, în Danemarca noastră. Vor trebui ani buni pentru ca acești bieți năpăstuiți rătăciți să revină la normal din această stare de corupere morală și spirituală. Cineva (și nu un oarecare, ci un profesor universitar!) îmi spunea patetic deunăzi că „*Plahotniuc ar fi făcut Unirea pe când această guvernare*

prorusească niciodată”. L-am întrebat: de ce n-a făcut-o, având sclipuită (prin cumpărare și șantaj!) o majoritate constituțională!, nu doar de 50%+1 suficiente pentru a vota Unirea în parlament? Naivitatea unora nu are margini. Plahotniuc avea nevoie de un bantustan cu ideologia a celei de a „*patra căi proMoldova”,* unde să facă cei tuna prin cap, să fure nestingherit, să fie „*țariok”.*

Este o situație extrem de complicată. Lucrurile la noua guvernare merg lent (în mare parte din cauza moștenirii lăsate de fosta guvernare plahotniucistă!), așteptările poporului fiind mari. Indiscutabil că această alianță anacronică dintre ACUM și PCRM a fost unica posibilă să-l detroneze pe Plahotniuc și să distrugă sistemul fraudulos construit de el, dar trebuie făcuți pași mai concreți, chiar până în alegerile locale. Rezultatele alegerilor locale vor fi primul barometru care va arăta percepția noii guvernări de către popor. Este strict necesar, cu scârț, dar de mers înainte, cât se va putea, nedepășind însă „*liniile roșii”*, cum a declarat dna prim ministru Maia Sandu. Ar fi un mare păcat dacă vom rata și această șansă de a veni la normalitate cum am ratat-o pe cea din 2009 din cauza înfumuratului Filat, dar și a lui Ghimpu, care s-au luptat între ei până în vârful piramidei a rămas doar Plahotniuc.

Să nu mai călcăm pe aceeași greblă!

https://www.researchgate.net/publication/336059261_BASARABIE_RASTIGNITA_INCOTRO_5
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/131972874769923

QUO VADIS BASARABIA? (1)

„Sunt 16 secole de când alături de generația mea îndemnăm românii de pretutindeni „Hai să dăm mână cu mână… Căci …Unde-i unul nu-i putere…”. Neamul meu din nou la răspântie și frumoasa mea Moldovă, „Scumpă Moldovă! țară de jale! Ah! În ce stare tu ai ajuns! Lasă-mă –a plânge rănile tale”.

(Testamentul lui V. Alecsandri)

Da, într-adevăr, în ce stare a ajuns acest colț de țară pre nume Basarabia! A ajuns în mâinile unui hoț, ale unui păpușar, ale unui s(c)lav al lui Putin. A ajuns un colț de țară unde hoțul Șor face „*acte de binefacere*” (iluminare stradală în sate, căi subterane în Chișinău, Orheilanduri ș.a.) cu banii furați de la noi, toți. În loc să fie pus la dubă, așa cum a hotărât judecata în prima instanță, el este băgat în parlament (de către păpușar!) să ne facă legi, probabil cum de optimizat corupția, să-i învețe cum se lucrează (pe bani furați) pe cei, proști, care nu știu a fura. Iar canalul de televiziune de stat Moldova 1 (nu mai vorbesc de postul său de televiziune Orhei TV care are doar 6% emisiuni în limba română!) seară de seară îi face reclamă ce lucruri bune face Șor. Purul adevăr a spus deunăzi maestrul, artistul plastic Tudor Botin „*În închisoare nu mai este loc de aceea Șor a trecut în parlament”*. „*O, tempora! O, mores!* (O, timpuri! O, moravuri!)” ar exclama marele latin Cicero. S-a ajuns prea departe în acest proces diabolic de demoralizare a societății de corupție a electoratului. „*Fură dar ne dă și nouă”* este gândirea defectă a orheianului de rând de astăzi. Da, fură miliarde pentru el dar năpăstuiților le dă fărâmituri din miliardul furat. Bună treabă!

Situația e critică în acest colț de țară atât de prost guvernat. Tinerii pleacă pe un cap, nevăzând un viitor pentru ei acasă. Pleacă forța de muncă cea mai productivă, acasă rămânând doar bătrânii și copii orfani cu părinți în viață. Unii dintre cei plecați își iau și copiii cu ei, fiind pierduți pentru totdeauna pentru societate. Satele, locul unde s-a născut veșnicia (cum spunea odinioară poetul), se depopulează într-un ritm alarmant de rapid. Iar bufonii aleși în parlament joacă circ pe timp de ciumă. De peste trei luni de zile „*președintele întregului popor moldovenesc”* Dodon, fiind unică ramură legitimă a puterii în stat (fără alianță de guvernare, fără guvern legitim), în loc să depună toate eforturile pentru a

scoate Basarabia din profunda criză politică, el își bate capul doar de ortacii lui socialiști. Ba îi trimite in corpore (35 de mâncăi care de trei luni de zile își primesc bine mersi salariile!) la Moscova după instrucțiuni. Un grup din câțiva socialiști nu ar fi fost de ajuns. Țara arde, iar baba se pieptănă. Pe timpuri la Stambul pleca domnitorul cu o suită mică. Acum la Moscova pentru închinăciune și sfaturi pleacă întreaga suită socialistă fanariotă! Ba le formulează condiții eminamente inacceptabile blocului ACUM, cu care mimează tratative de formare a majorității de guvernare. Cer limba rusă drept limbă de stat (de parcă de facto nu ar avea-o: scoli și universități în limba rusă; vreo 80 de posturi de televiziune cu emisiuni integral în limba rusă sau parțial; peste 80% din ziare sunt în limba rusă; funcționari - de la cei mai mici până în parlament vorbesc în limba rusă, încălcând legislația în vigoare!) – aceasta să fie prioritatea nr. 1 a socialiștilor acum în această situație de criză? Dodon cere funcția de președinte al parlamentului și toate ministerele de forță. Te întrebi, la ce i-ar trebui unui socialist aceste ministere dacă le-a promis alegătorilor săi atâția gogoși de ordin social? Pentru ași îndeplini promisiunile electorale oare nu le-ar prinde bine ministerele de resort? Se vede clar care este interesul lui Dodon. În orice acțiune a lui Dodon se văd doar interesele Rusiei, ale lui Putin, interesul omului de rând fiind completamente uitat. Perspectiva pentru moș Ion, pe care i-o deschide Dodon prin „*strângerea relațiilor cu Rusia”,* este ca moș Ion să trăiască ca și rusul de rând, adică într-o totală mizerie materială și morală, într-o insecuritate personală totală (oricând pot fi „*redeschise*” pentru basarabeni căile turismului siberian spre GULAG). Dacă Dodon ar fi dorit, cu adevărat, scoaterea acestei așchii de țară din situația de stat capturat ar fi depășit barierele ideologice care-i despart de blocul ACUM, și ar fi creat această alianță situațională pentru a demonta imperiul lui Plahotniuc. Dar el nu dorește acest lucru. Fiind deja pe ultima sută de metri (cât a mai rămas până la 9 iunie!) Dodon continuă să joace circ cu bufonii săi. „*Socialiștii nu vor face alianță cu PDM, dar dacă PDM ne va propune ne vom gândi”* este ultima lui declarație. Iată adevăratul sens al acestei forfote post electorale. Este clar pentru toată lumea că Dodon nu este liber în acțiuni. El se află între două menghine: Putin și Plahotniuc. De fapt și Plahotniuc se află pe linia lui Putin, în pofida show-ului rusesc antiPlahotniuc făcut de ochii lumii.

Cât privește PDM-ul lui Plahotniuc este o situație aparte. De vreo două luni PDM se află în umbră, este mut și surd. Dar această liniște poate fi un preludiu al unei faze extrem de periculoase, înaintea unei furtuni, a unui uragan. „*Ce se ascunde după mutenia PDM-ului?”* se întreabă analiștii politici. Ceva clocește în incubatoarele lui Plahotniuc? Ceea ce a întreprins PDM zilele trecute (contramanifestarea la flashmobul ACUM-ului de pe 23.05.2019) sunt însemnele

unei stări de agonie. „…*Guvernarea coruptă a decis să contracareze manifestația noastră pașnică, trimițând ortaci agresivi, care au folosit limbaj violent la adresa noastră. Mulți dintre ei și-au acoperit fața sau au fugit de camere ca să nu fie surprinși. Neavând soluţii politice pentru a ieşi din criza în care tot el a dus ţara, Plahotniuc încearcă să încingă spiritele în societate, semănând frică. Violenţa este semn de slăbiciune, nu de putere. Să fim uniţi şi să le dăm riposta. Să punem capăt acestei guvernări criminale!*”, a declarat Maia Sandu la acest miting. Într-adevăr, este o situație explozivă, extrem de periculoasă. Cum se va spăla Plahotniuc de sângele nevinovat dacă, nu dea domnul, se va vărsa. Acești tineri, violenți, asmuțați de alde Țuțu ș.a., fiind sub efectul turmei, sunt în stare de așa ceva. Ar fi o tragedie și pentru ei.

Ce ar trebui de făcut în această situație de prea lungă criză postelectorală? Desigur, cea mai „*naturală”* alianță din ceea ce avem pe „*piața politică basarabeană*”, ar fi ACUM+PDM, care sunt „*vecini*” pe eșichierele politice (sub aspect ideologic!). Prin aceasta se explică, într-un fel, declarația lui Plahotniuc din primele zile după alegeri făcută blocului ACUM. Plahotniuc însă nu s-a așteptat la o rezistență atât de dură din partea ACUM. Gândea că îi va reuși ca și înainte cum a procedat prin șantaj cu PLDM și PL. Nici experiența acumulată în parlamentul anterior de cumpărare a deputaților nu mai merge. Poziția partenerilor europeni este foarte dură sub acest aspect. De asemenea, poziția partenerilor europeni este tranșantă și referitor la neadmiterea în alianța de guvernare a persoanelor implicate în furtul Miliardului. Dar de aceștia sunt în PDM și clona sa – așa numitul partid Șor.

Toată problema e în PDM în frunte cu Plahotniuc care a capturat acest stat falit. Dar ceva se întâmplă în ultimul timp cu acest PDM. Internauții au remarcat că de mai bine de 40 de zile liderul PDM, Vladimir Plahotniuc, nu apare în public. Ba chiar mai mult, se zvonește că Plahotniuc ar fi suferit un accident vascular cerebral și ar fi pe pat de spital peste hotarele Republicii Moldova. Dacă într-adevăr este așa cea mai bună soluție pentru Plahotniuc ar fi să se retragă din politică, să se ducă la familia sa în Geneva și să-și caute de sănătate. Ar fi cea mai bună soluție pentru el dar și pentru această Basarabie atât de prost guvernată care este aidoma unei corăbii naufragiate. Sunt sigur că în actualul PDM există suficiente forțe politice care să readucă PDM pe făgașul normalității.

Referitor la blocul ACUM. Am scris ceva timp în urmă că se află în cea mai grea situație. Se află ca între Scila și Caribda. *„Daca o iei la stânga, mori de sete, daca o iei la dreapta, mori de foame, daca te întorci, iți blestemi zilele…”* spunea Daniel Dragan (Drum spre Arania). Scopul lui Plahotniuc și Dodon este de a compromite cât mai mult blocul ACUM, pentru a-l discredita în fața

alegătorilor (în special, în eventualitatea unor alegeri repetate). Și asta fac zi de zi prin imperiul lor mediatic, prin tot soiul de acțiuni subversive. Toată gravitatea momentului este pusă pe umerii ACUM-lui și asta cere de la membrii lui o gândire și comportament de adevărați oameni de stat, poate mai multă flexibilitate. Dacă într-adevăr se întâmplă ceva cu Plahotniuc, și dacă într-adevăr ar apărea careva schimbări în politica PDM blocul ACUM trebuie să fie gata să fructifice situația. O guvernare PDM+PSRM ar fi fatală pentru acest colț de țară, pentru cursul eurounionist, și practic ireversibil procesul de atragere a Basarabiei în mlaștina „*lumii ruse*" a lui Putin. Spre sfârșitul actualului mandat Putin are nevoie de „*succese*". Buldogul putinist Dodon trebuie pus cu botul pe labe. Prea s-a umflat în pene și chiar începe să creadă că este cu adevărat „*salvatorul națiunii".*

Termin cu minunatele versuri din testamentul marelui poet și patriot V. Alecsandri: „*...În zadar cearcă ei să ridice un zid despărțitor/ Cădea-va zidul, și tu, ferice, Vei fi unită cu a ta sor'. E scrisă-n ceruri sfânta unire…".*

https://www.researchgate.net/profile/Valeriu_Dulgheru/publication/333506671_QUO_VADIS_BASARABIA/links/5cfa031a92851c874c543574/QUO-VADIS-BASARABIA.pdf?origin=publication_detail

Romanian Global News. Agenția de presă a românilor de pretutindeni. 27.05.2019. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/ analize-interviuri/30499-valeriu-dulgheru-quo-vadis-basarabia.html

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

QUO VADIS BASARABIA? (2)

,,Când vei constata că, în scopul de a produce, trebuie să obții aprobarea de la acei care nu produc nimic, când vei observa cum banii se scurg spre cei care nu activează în bunuri, ci în favoruri, când vei înțelege că o mulțime de oameni se îmbogățesc prin luare de mită și influența lor e mai eficace decât munca lor, că legile nu te protejează contra lor, ci dimpotrivă, ei sunt cei care sunt protejați împotriva ta, când vei descoperi că este răsplătită corupția iar onestitatea devine un sacrificiu de sine, atunci vei putea spune, fără teama de a greși, că soarta societății în care trăiești, este condamnată".

(Ayn Rand, 1950)

Toate însemnele unei societăți condamnate persistă în Basarabia. Banii se scurg spre cei care nu produc, corupția se află în capul mesei, iar corupții (de ex. Șor ș.a.) sunt protejați împotriva omului cinstit, onestitatea a devenit un sacrificiu în sine, fiind blamată și strâmtorată. Hoțul Șor este prezentat drept un salvator al națiunii, cel mai bun gospodar nu numai de televiziunea sa, televiziunile lui Plahotniuc, dar și de televiziunea națională Moldova 1, plătită din banii contribuabililor, adică ai noștri. Timp de apr. trei ani de guvernare absolută nelegitimă a unui partid creditat de electorat doar cu 15,8% (PD condus de V. Plahotniuc!) a adus această aşchie de țară la situația unui stat capturat, în care toate ramurile puterii sunt subordonate unui singur partid, unei singure persoane. Fraudate masiv, în special pe circumscripții uninominale, alegerile parlamentare din 24 aprilie nu le-a adus PDM-ului victoria scontată, iar Plahotniuc nu dorește să cedeze puterea. PDM s-a dus în umbră timp de 40 de zile parcă zicându-le celorlalte două componente: să vedem ce veți face? Exploatând diferențele ideologice totale între cele două componente (ACUM și PSRM) a semănat între ele neîncredere reciprocă totală, zâzanie, neadmițând până în ultimul moment formarea unei coaliții de guvernare fără ei. Acum suntem practic nu pe ultima sută de metri ci chiar pe ultimii zece metri în acest maraton postelectoral de formare a guvernării. Curtea constituțională de buzunar a lui Plahotniuc nici până astăzi nu a dat un răspuns clar care este ultima zi posibilă de formare a alianței de guvernare. Se vehiculează zilele de 9 sau 21 iunie. Funcție de situație PDM va alege ziua care-i convine mai mult.

Cu riscul de a greși încerc să fac o analiză a situației actuale deosebit de complicate. Am spus-o și o mai spun că Blocul ACUM se află acum ca între Scila și Caribda: orice ar face vor fi criticați. Au fost criticați pentru inacțiune,

pentru a se plasa în opoziție (din păcate scorul luat nu le permite să-și îndeplinească promisiunile luate față de alegătorii săi. Acum sunt criticați pentru acțiune. Toate tunurile lui Plahotniuc și Dodon bat în blocul ACUM pentru a-l compromite în fața alegătorilor, în special, în cazul unor alegeri anticipate. Dar situația extrem de complicată cere acțiuni ferme din partea blocului ACUM. Scopul de bază al Blocului ACUM este dezoligarhizarea statului, în acest scop fiind elaborate blocul de legi respective. Același scop electoral l-a avut și Partidul Socialiștilor, dar din păcate cei din urmă sunt mai puțin deciși, aflându-se în chingile PDM-ului. Evenimentele din ultimele două zile au mărit la maxim temperatura luptelor politice. Ieri partidul PAS din Blocul ACUM, la ședința Consiliului Politic Național, în urma unor discuții aprinse, au votat practic unanim susținerea necondiționată a candidaturii reprezentantului PSRM la funcția de președinte al Parlamentului pentru a debloca posibilitatea formării unui guvern minoritar al blocului ACUM. A fost o decizie greu de luat, fiind practic împotriva normalității sub aspect ideologic, dar este practic unica șansă (cu riscurile de rigoare) de a începe procesul de dezoligarhizare a statului. Nefăcând acest pas ar însemna să împingi evenimentele spre formarea coaliției de guvernare între PDM și PSRM. Dar aceasta ar însemna guvernarea nestingherită mai departe a PDM-ului și perpetuarea în timp a stării de stat capturat cu toate consecințele. „*... Am fi putut sta în opoziție cu rezultatul care l-am obținut… Nu ne-a plăcut și nu ne place această situație. Nu ne angajăm într-o coaliție, alianță cu PSRM. Am căutat și alte soluții dar nu am găsit. Să-l lăsăm pe Plahotniuc să guverneze încă 4-8 ani?.. Poate reușim să scăpăm de Plahotniuc. Este o șansă. Facem tot ce ne stă în puteri…”* a declarat dna M. Sandu. De menționat că partenerii europeni, în special PPE, membru al căruia este partidul PAS, susțin pașii PAS-ului. Este o șansă. Pe lângă acțiunile de dezoligarhizare a statului guvernul Maiei Sandu ar putea debloca finanțarea. Guvernul actual nelegitim va lăsa vistieria goală.

Această decizie a PAS-ului a fost luată în furci nu numai de către PDM și trolii săi, dar chiar și de unii susținători ACUM. Culmea! Vinerea trecută, după reapariția lui Plahotniuc după vreo 40 de zile de dispariție misterioasă, „*proeuropeanul”* Plahotniuc lansează invitația de formare a coaliției de guvernare către PSRM, promițându-i postul de președinte al parlamentului și a unor ministere. Nicio reacție, nicio învinuire de trădare. Marți, 5 iunie, partidul PAS acceptă candidatura PSRM la postul de președinte al parlamentului (sincer vorbind, ne place sau nu dar socialiștii, care au obținut cel mai bun scor electoral sunt cei mai îndrept să-l ocupe!) și formarea unui aranjament situațional (nu alianță!) și s-au aruncat în capul lor: „*ACUM a trădat cursul proeuropean!”,*

„Blocul ACUM e în agonie”, „În ACUM sunt niște diletanți” ș.m.a. Observați diferența. În regim expres este pregătit un *„miting de protest”* împotriva deciziei PAS-ului (observați că Plahotniuc a început deja atacul asupra democrației). Duduița prezentatoare de la postul său de televiziune PRIME, devenit cel mai reacționar, ne informa cu nesimulată bucurie: *„Peste 200 de activiști ACUM (*să fi fost vreo 50 și aceea nu din ACUM)*, veterani, au participat la un miting de protest împotriva deciziei PAS”.* Cel mai activ protestatar *„împotriva deciziei PAS de a o vota pe Greceanîi la funcția de speaker”*, cu un megafon în mână, era colonelul Gh. Cosovan, viceministru de interne numit chiar de fosta sa șefa Greceanîi! De asemenea, în ultimul timp a fost deseori văzut la postul de televiziune al lui Plahotniuc Publica TV. Printre *„protestatari”* a fost văzut și *„unionistul”* M. Balan, surprins deseori alături de Șor! Îmi pare rău că printre *„protestatari”* au fost văzuți și unii unioniști. Nu cred că locul unioniștilor acum este alături de Plahotniuc, care ne-a adus la această situație jenantă (Să vină străinii să ne învețe ce să facem, cum să ne guvernăm. Este comportamentul sclavului care, fiind eliberat, peste un timp se întoarce la stăpânul său!).

Priveam în aceeași seară o emisiune la Publica TV moderată de românul antiromân, lacheu al lui Plahotniuc (vă mai amintiți filmul făcut de el despre viața și activitatea țarului Plahotniuc!), Cr. Tabără, avându-i drept invitați pe un oarecare I. Lișnevschi și cunoscutul *„soratnic”* de altă dată al lui Iuda Roșca Șt. Secăreanu (s-au împărțit frățește. După ce au dus Frontul Popular la groapa de gunoi Roșca s-a dus în slujba rușilor la Dodon, iar Secăreanu – în slujba lui Plahotniuc!). „*... Din greșelile acestea nu știu cum să iasă* (ACUM-n.n.)…*Noi l-am susținut pe Voronin în 2005 dar condiționat. Am pus problema Transnistriei, scoaterii trupelor rusești* (și a fost rezolvată!). *Noi am fi vrut ca tratativele să aibă loc între PDM și ACUM”* a declarat Șt. Secăreanu. Mă miră că după marile trădări ale Mișcării de Eliberare Națională făcute împreună cu bosul său Roșca mai are nasul să se dea cu părerea.

Sunt însă mulți care înțeleg perfect situația. *„Cu toții scrâșnim din dinți dar trebuie de făcut ceva pentru a ieși din această situație”* scrie cineva pe rețelele de socializare. Într-adevăr, cu toții scrâșnim din dinți, nu ne place (și lor, liderilor PAS și PPDA nu le place!) să satisfacem nagâțurile socialiștilor (repet, fiind majoritari de fapt ei au dreptul!), dar ce s-ar putea altceva de făcut. S-a manipulat la maxim cu faptul că cealaltă componentă a Blocului ACUM, partidul PPDA încă nu făcuse declarația respectivă. Se vorbea chiar despre destrămarea blocului ACUM, atât de dorită de PDM. Ei, bine, astăzi, 06.06.2019 Consiliul Național al PPDA a susținut practic unanim declarația de ieri a PAS-ului, astfel decizia fiind a întregului bloc ACUM. *„În urma deciziilor asumate de Consiliile*

Politice Naționale ale cele două partide din cadrul Blocului Politic ACUM, PAS și Platforma DA, invităm PSRM la continuarea dialogului astăzi seara la 18:00, sau mâine la 8:30, la Parlamentul Republicii Moldova", este invitația lansată de Blocul ACUM.

Acum mingea e în grădina socialiștilor. În stilul lor socialiștii au declarat astăzi că vor analiza și invitația PDM de a forma o alianță de guvernare (să ne amintim de curvia politică a PDM-ului la crearea tuturor alianțelor de guvernare din 2009 încoace!). Nu știu cum concordă aceasta cu promisiunea lor electorală de dezoligarhizare a statului. De fapt este o situație ambiguă pentru socialiști: liderul lor informal Dodon (acum când „*țara arde baba se piaptănă",* Dodon pleacă la St. Petersburg la o reuniune, de unde dă indicații ca Lenin din Razliv. Se zvonește că în această noapte Dodon va reveni la Chișinău și va formula „*tezele lui din iunie"*!) se află între ciocan și nicovală, adică între Putin, care prin trimisul său Kozak i-a cerut practic să facă o alianță „*pentru dezoligarhizarea statului*", și Plahotniuc care l-a creat ca politician și președinte.

Cei de făcut? Cert este că Plahotniuc nu mai este sigur în vasalul său Dodon, de aceea a programat pentru perioada 6 -9 iunie PMAN. Ce va întreprinde el în aceste zile? Dacă tratativele dintre ACUM și PSRM se vor finaliza sâmbătă ar putea fi convocată ședința parlamentului. Ce va face în acest caz PDM? Va organiza „*pohodul"* spre Chișinău a susținătorilor săi care așteaptă ordinul? Este o situație incendiară. Va merge Plahotniuc la un nou 7 aprilie! În mod normal în lumea democratică pierdanții transmit puterea câștigătorilor. Nu însă și la noi. Voronin după opt ani de guvernare absolută nu a dorit să transmită puterea noii guvernări și a provocat evenimentele sângeroase din 7 aprilie. Nici Plahotniuc, după peste doi ani de guvernare absolută, nu dorește să transmită puterea.

Să fim vigilenți!!!

https://www.researchgate.net/publication/333651136_QUO_VADIS_BASARABIA_3

QUO VADIS BASARABIA? (3)

Ne aflăm din nou la răscruce (a câta oară?). Evenimentele din ultimele 5 zile au deschis o nouă filă în istoria modernă a acestei aşchii de popor atât de prost guvernat. Atunci când practic nu se vedea nicio lumină la capătul tunelului, când alianța între PDM și PSRM, existentă de facto de peste doi ani, era practic reconfirmată și juridic (mă refer la târguielile lui Plahotniuc cu Dodon în seara de 7 iunie!), situația s-a schimbat brusc. Ne dăm seama că minuni nu există, și știm cum s-a întâmplat această metamorfoză a lui Dodon, dar rezultatul este că avem o majoritate parlamentară cam anapoda dar legală (orice ar spune trubadurii lui Plahotniuc și unii rătăciți) formată în baza unui angajament politic situațional temporar, avem un guvern legal în frunte cu Maia Sandu (unicul bărbat în Republica Moldova cum s-a exprimat ex-prim ministrul I. Sturza!), constituit din miniștri de înaltă calitate cu experiență bogată acumulată în cele mai dezvoltate țări ale Occidentului, capabili să scoată statul din captivitate și să dezoligarhizeze structurile statului). Și atunci mă întreb: ce vor unii care bat atât de crunt în acest guvern al Maiei Sandu care și așa se află într-o situație extrem de dificilă? Oare e creștinește acest lucru? Este o situație când este strict necesară susținerea acestui guvern nu aruncarea cu pietre în el și critica de dragul criticii. Rămân pe poziția fermă că turnura evenimentelor, care au avut loc după 7 iunie, este o șansă pentru Republica Moldova de a scăpa de regimul Plahotniuc, de a scoate Republica din captivitate. Este o poziție argumentată.

Ne aflăm la o fază când societatea, în special segmentul de centru-dreapta, este extrem de divizată. Personal am scris zeci de articole împotriva lui Dodon, acest om al Moscovei. Nu am nici un motiv pentru a-l apăra. Merită sfârșitul pe care-l merită: aruncarea la groapa de gunoi istoric și chiar la pușcărie. Dar când facem acest lucru? Dacă facem acum cum cer unii scăpăm de Dodon și rămânem cu Plahotniuc, acest mafiot cu apucături crase mafiote (a se vedea cazul cu curcanii aruncați în ograda președintelui). Dacă facem același lucru dar mai târziu scăpăm de amândoi. Prin debarcarea lui Plahotniuc, scoaterea statului din captivitate, dezoligarhizarea structurilor de stat, investigarea furtului Miliardului, inclusiv prin publicarea raportului Krol (de când dorim să vedem numele hoților atât de insistent ascunse de Plahotniuc, Candu, Filip), punerea la duba a lui Șor, creatura lui Plahotniuc (cine nu dorește acest lucru când individul a comis una dintre cele mai grave crime umane - coruperea omului simplu, pedalarea pe trezirea la el a instinctelor josnice, transformându-l în robot – uitați-vă la bieții oameni aduși ca turmele la Chișinău în căldurile sufocante pentru a ne păzi de „*omuleții verzi*” ai lui Plahotniuc-Candu!), pregătirea terenului pentru alegeri anticipate în baza sistemului proporțional cu un nou CEC, si plecarea în alegeri anticipate, dar fără Plahotniuc, cu un Dodon pleoștit (iată atunci vor trebui

întreprinse toate acțiunile de scoatere a PSRM din legalitate și tragerea la răspundere a lui Dodon), cu un PDM fără Plahotniuc, speram reformat și, probabil, cu blocul Unirea relativ consolidat. Aceasta poate să asigure un câștig al forțelor eurounioniste (ACUM+UNIREA+ PDM reformat?).

Foarte mulți oameni de bună credință se află în aceeași situație ambiguă. „*Sunt și eu de părere, am spus-o în mai multe rânduri, că nu e nimic mai nefiresc, mai „împotriva firii”, decât o alianță (fie și provizorie, de conjunctură) dintre Blocul ACUM cu socialiștii pro-ruși ai lui Dodon și Greceanîi… Cineva a reușit să coalizeze împotriva sa SUA, UE și Rusia-fantastică performanță! Cineva l-a ajutat pe Dodon să devină președinte, iar azi, după ce acesta l-a părăsit, strigă „Trădătorul”..! Cineva a anulat alegerile din Chișinău, din iunie 2018. Cineva a capturat instituțiile statului, în frunte cu înalta „Curte Constituțională”, care servește interesele politice ale unei grupări uzurpatoare, cum a fost ea deja calificată. Moldova e vlăguită, Moldova e la capătul puterilor, oamenii sunt disperați, nu mai avem loc de întors. De aceea este vital ca guvernul Maiei Sandu să reușească, este vital ca regimul Plahotniuc să plece”* spune scriitorul Vitalie Ciobanu. Bravo! Adevărat intelectual în situații critice cum este cel de astăzi. „*Moldova are azi o șansă. Grupul mafiot a aruncat poporul, flămând și necăjit, la gunoi: ceea ce se întâmplă în capitală e jalnic, lumea adusă de peste tot mănâncă și doarme, își face treburile direct în stradă; priviri rătăcite, uneori rușinate, încearcă justificarea aflării lor acolo… V-ați aprins cu federalizarea de parca aceasta se face peste noapte, lăsați-o mai moale, știți bine că nu vom permite. Mai bine l-ați discuta pe Șor, spuneți-mi vă rog de ce acest individ e încă liber* (pentru că așa vrea Plahotniuc. Buldogul încă este necesar-n.n.). *Eu sunt profesor și mi-am expus punctul de vedere! Cine e cu mine, vă rog să mă susțineți. Curaj, Țară*” a declarat Liuba Cibotaru, prodecan, Facultatea de Filologie, Universitatea Pedagogică de Stat „*Ion Creangă”* din Chișinău. Bravo! Adevărat intelectual. O susțin cu ambele mâini pentru poziția ei civică foarte clară, care lipsește multor intelectuali. Ferice de studenții care o au drept profesoară. Într-adevăr, merită toată atenția. „*Sunteți atât de bravo! Poporul trebuie să-și întoarcă puterea, iar locul oligarhului e la pușcărie*” declară arhitectul revoluției și reformelor din Georgia ex-președintele M. Saakașvili. „*Credeți-mă, nu sunt mai puțin îngrijorată (se poate ajunge mai rău decât am ajuns?!...). Sunt riscuri foarte mari, enorme, dar suntem, iată, în acest punct temporal în care trebuie să privim realitatea în față. O realitate crudă prin care trebuie să trecem. Să nu ne temem! Comunitatea mondială vede bine și știe foarte bine ce se întâmplă, ne susține. Le vom face, rând pe rând pe toate, vorba poetului. Ticăloșii și trădătorii intereselor naționale o să răspundă în fața legii. O să le bată ceasul la fiecare*” declară și reputata scriitoare și patriotă Eugenia Bulat. Și putea continua dar mă opresc aici.

Să facem o scurtă analiză a unor materiale antiACUM. „*Pe de o parte, pentru că nici semnatarii pactului de alianță antiPlahotniuc nu știu care sunt condițiile care urmează să fie impuse de abia după ce factorul Plahotniuc dispare. Pe de altă parte, atâta vreme cât Igor Dodon este jucat de Moscova și concepe relația cu Moscova în termeni de vasalitate, parcursul european al Chișinăului rămâne confuz*" menționează istoricul Cosmin Popa. De acord, împărtășesc și eu aceste temeri. Dar care ar fi ieșirea din situație? Rămânerea lui Plahotniuc la putere? Istoricul își formulează anumite întrebări legate de ce se va întâmpla după debarcarea lui Plahotniuc, dar nu spune ce ar fi dacă Plahotniuc, acest individ cu apucături crase mafiote, care ne-a îndepărtat de toți partenerii noștri europeni, rămâne în continuare. Este foarte clar, au menționat în nenumărate rânduri și liderii ACUM, că după debarcarea lui Plahotniuc, după scoaterea din captivitate a statului acest angajament politic între ACUM și PSRM se rupe și fiecare pleacă pe drumul său ideologic și geopolitic. Trebuie să punem pe cântar și să găsim răul cel mai mic posibil.

Priveam zilele trecute o emisiune la postul TV Vocea Basarabiei, invitași fiind St. Secăreanu și V. Bilețchi. Toată emisiunea a fost axată pe tema ilegalității noii majorități, a guvernului Maia Sandu și într-un mod subtil susținerea lui Plahotniuc. Ei bine, această fosilă Șt. Secăreanu, care împreună cu Iuda Roșca a îngropat Frontul Popular, este clar cu ea. Bosul său Iuda Roșca și-a ales un stăpân (pe Dodon), Secăreanu – un alt stăpân (pe Plahotniuc), ambii din lumea interlopă. Regret că tânărul V. Bilețchi, care trebuie împreună cu alții să creeze partidul „*Unirea",* care nu poate avea un alt aliat natural decât Blocul ACUM (mai corect partidul PAS) de ce își permite să fie atras în astfel de coțcării. Cu cine ve-ți face alianță? „*Evenimente dirijate din umbra, știau exact de la CC că termenul a expirat, au făcut tot felul de ședințe. Lumea este agitată și debusolată (nu de Plahotniuc). Este foarte grav. Poate cineva au gândit foarte bine pentru a crea aicea o stare de instabilitate. Și aici o spun direct că Moscova și-a atins scopul…Există decizii ale CC care trebuie să fie respectate, indiferent ne place sau nu ne place* (chiar dacă este evident că CC-ul este în buzunarul lui Plahotniuc!)*, sau nu le place celor de la Consiliul Europei care fac declarații, s-au îi place dlui Băsescu pe care l-am auzit că recunoaște guvernul. Dl Băsescu a ajuns europarlamentar cu votul basarabenilor, fiindcă a făcut aici mari valuri. Te pomenești că vor merge acolo să-l susțină pe Kozak și Dodon… Pentru că asta înseamnă demersurile lor acuma… Noi am fost mult mai uniți acum 30 de ani până a veni partidele de peste Prut care și-au creat și ne-au împărțit după culorile lor politice de acolo. Dar poate mai stați oleacă acolo, nu. Ce a obținut dl Băsescu aici. Păi a consolidate aripa lui Putin prin toata chestia asta care a făcut-o in Basarabia. Prut care și-au creat aicea …ajunge acolo ca deputat. El merge, recunoaște.. Stai un pic să vezi care sunt lucrurile, ce s-a întâmplat acolo*

(iată cum vorbește cetățeanul român Secăreanu). *El știe exact. El cunoaște. Guvernul trebuie recunoscut. Televiziunile rusești plus cele care promovează chestia asta… Ce s-a întâmplat la 8 iunie este o continuare a 7 aprilie. Toate instituțiile statului sunt funcționale. Ce au reușit acolo? Că au creat un guvern ilegal care nu are nicio putere, nu are funcționalități. Un guvern pus de Moscova este pericolul cel mai mare. Nu Plahotniuc sau nu știu cine. Pe mine nu mă interesează stat capturat… Pe mine mă interesează cine a pus acest guvern. Când ia propus lui Plahotniuc chestia cu Federalizarea…Scopul era să meargă cu Plahotniuc, să-ș șantajeze pe Plahotniuc cu dosare. Ceea ce nu au reușit să facă atunci fac acum. Ei au reușit să destabilizeze situația în RM și să creeze această dualitate de putere. Mergem în alegeri anticipate. Este foarte importantă chestia asta. În urma acestor alegeri din 6 septembrie trebuie să obținem o majoritate proromânească și în scurt timp să declarăm Unirea cu România. Vor avea loc aceste alegeri…"* declara cu emfază Șt. Secăreanu. Cât de frumos spus, îți vine să-l aplauzi. Dar tov. Secăreanu, unde este bosul tău de altă dată cu care ați distrus Mișcarea de Eliberare Națională? Ce drept moral mai aveți de a fi sfătuitor după atâtea trădări? Și cum ai de gând să obții această majoritate românească? Cât au luat în alegerile recente unioniștii? Nici 3%!!! Cert este că Plahotniuc, care-și pregătește alegerile pentru sine (în perioada estivală doar primarii lui Plahotniuc vor mai lucra la țară, toți ceilalți vor fi în concedii), va ieși din aceste alegeri mult mai întărit și va rămâne pe alți 4 ani.

În același stil vine și tânărul Vl. Bilețchi. *„Oameni buni. Nu vă lăsați atrași în aceste jocuri obscure, jocuri meschine. Nu încercați să justificați nicio parte nici cealaltă. Nu încercați să sprijiniți această alianță PSRM+ACUM. Fiți unioniști"*. Și cu cine te vei alia? Cu cine vei face Unirea? Atât de tânăr ca politician dar se dă în demagogie. Păcat. Cu astfel de lideri proiectul Unirea este mort din față. Din păcate. Atâtea speranțe puse în tineri ca măcar ei să fie mai lucizi.

Plahotniuc este în agonie. Este ca o fiară rănită împinsă în colt. Așa numitul miting de protest al *„întregului popor"* s-a dezumflat ca o bășică. Planificat ca o *„întâlnire cu alegătorii"* cu peste 100000 de participanți s-au adunat (mai corect au fost aduși) nu mai mult de 5000 de oameni dispersați pe întreaga piață ca să pară mai mulți. Mai erau și oameni veniți acolo pentru a protesta împotriva dezmățului lui Plahotniuc (este cazul lui D. Chirtoacă, a altor persoane, observate pe piață). Și de această dată potențialul administrativ implicat în organizare a fost enorm, iar efectul minim. Mai mulți dintre cei care se supuneau orbește ordinelor lui Plahotniuc din frică sau șantaj au simțit că steaua interlopului Plahotniuc apune. Povestea unui omulean venit de la Gura Galbenei: *„În sat au sosit un microbus și un autocar. În microbus au fost urcate doar zece persoane, iar autocarul s-a întors la Chișinău gol, fără niciun pasager"*. Primarul reușise să

convingă doar 10 persoane. Dar câte alte autobuze au transportat la Chișinău doar aer în acea zi, nu pasageri, pe banii noștri.

Salut decizia unui grup de veterani ai războiului de pe Nistru (gen. A. Gămurari, V. Marinuță, Slutu Gh. Ș.a.) de a susține guvernarea nou aleasă. „*Noi susținem totalmente, premierul M. Sandu, președintele Republicii. Conferința de astăzi este în susținerea totală a actualei guvernări, vom fi alături. Chem toți veteranii care sunt rătăciți, duși în eroare, să meargă la biserică și să-și ierte păcatele, să se alăture nouă pentru a scoate țara din ghearele lui Plahotniuc. În susținere au venit veteran din toate colțurile… Nu vom fi ca voi, criminalilor. Declarațiile lui Balan și a altora le socot paranoice…”* a declarat președintele Conferinței.

Te uiți cu milă la năpăstuiții aduși la Chișinău de Plahotniuc și puși să stea într-o zăpușeală de peste 30ºC. „*Am venit să apărăm țara. Să apărăm viitorul copiilor”.* Sfidător la cer este cazul prins în cadru de jurnaliștii TV8 când o biată femeie răspundea la unele întrebări ale jurnalistei când „*șefa”,* o rusoaică masivă îi astupă gura în mod brutal, strigându-i „*Molchat’”*.

Eu nu le-ași atrage mare atenție lui V. Dolganiuc, care nu știu dacă pune creierii în mișcare când face vreo declarație. Nu i-ași atrage atenția lui Șt. Secăreanu, băgat prea mult în seamă ultimul timp, care împreună cu bosul său Iuda Roșca au distrus Mișcarea de Eliberare Națională. Ce sfaturi ar mai putea el să ne dea? Îmi pare rău când tineri gen V. Bilețchi cad în capcane întinse de Plahotniuc, întărind părerea unora că sunt manipulați de Plahotniuc, ceea ce eu nu vreau să cred. Nu i-ași atrage atenția acestei „*mare luptător unionist”* V. Pavlicenco care deunăzi cerea scoaterea în afara legii a partidului PSRM și plecarea în alegerile din 6 septembrie. Nu știu cu ce poți gândi, emanând astfel de enormități. Scoaterea PSRM în afara legii (care în fond e corectă pentru acțiunile antinaționale) acum înseamnă destrămarea aranjamentului politic dintre ACUM și PSRM, rămânerea la putere a lui Plahotniuc. Iar chemarea în alegeri chiar e ridicolă. Ea care de 10 ani nu a luat mai mult de 1% din electorat cheamă la alegeri, care sunt avantajoase doar PDM.

În final vin cu o chemare către unioniști. Nu coalizați cu satana Plahotniuc. Susțineti blocul ACUM, care va fi aliatul natural în problema Reunirii cu Țara Mamă, acum în această luptă inegală cu regimul Plahotniuc.

https://www.researchgate.net/publication/333651136_QUO_VADIS_BASARABIA_3
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

IMPERIUL DRAGNEA A CĂZUT. PE CÂND SĂ CADĂ ȘI IMPERIUL PLAHOTNIUC?

Ultimii doi ani România, guvernată de regimul PSD+ALDE, a fost o Românie antijustiție, antieuropeană, chiar antiromână. A fost o Românie a penalilor. Două zile au schimbat România la față. În doar două zile românii au obținut trei victorii: au câștigat europarlamentarele (peste 70%), partidele de guvernământ (PSD+ALDE) acumulând doar puțin peste 27% (peste hotare PSD a acumulat doar 4,1%!); au câștigat referendumul cu peste 90% pentru anticorupție (au participat la referendum cu 2 mln de alegători mai mult) și executarea *„celui mai puternic om din România”* penalul L. Dragnea. În motivarea deciziei de condamnare, magistraţii instanței supreme notează că liderul PSD *„a adoptat o conduită nelegală, antisocială şi imorală, în dezacord cu rangul demnităţii publice deţinute”* (într-adevăr, o conduită neadecvată pentru cel de-al treilea om în stat (de fapt a încercat să fie primul!). *„PSD şi ALDE nu au decontat la vot greşelile comise de când sunt la putere, ci imbecilităţile, nebuniile şi ticăloşiile cu care erau să ne scoată din lumea civilizată. O spun de câţiva ani încoace: PSD trebuie distrus ca sistem, nu învins ca partid (nici nu e cu adevărat un partid, ci o „tagmă a jefuitorilor”). Altfel hidra renaşte şi o ia de la capăt cu ce ştie să facă mai bine*“, spune scriitorul Mirca Cărtărescu.

Piața Victoriei (cât de adecvată situației denumire!), piețele tuturor marilor orașe din România, au fost inundate de mulțimi care savurau victoriile, scandând diverse lozinci: *„Ole, Ole, Ole / Liviu Dragnea nu mai e”; „Jos penalii!!!”; „Meleşcanu demisia!”; „Jandarmeria apără hoția!”* ș.m.a. După ce un alt penal fugarul Mazăre, care a fost extrădat din Madagascar a ajuns la răcoare iată că și șeful lui i s-a alăturat. Întrebat un an în urmă dacă nu vrea să plece din politică Dragnea declarase: *„Nu voi pleca din politică ca prostul”.* Iată ca a plecat chiar ca prostul, chiar din înalta funcție de președinte al Camerei Deputaților. De menționat de asemenea că în ajunul punerii în arest o jurnalistă l-a întrebat dacă are „*bagajele făcute*” la care Dragnea a răspuns: „*E un spectacol prost. Foarte prost. Nu am niciun bagaj făcut*”. „*Sunteți pregătit să mergeți la pușcărie?*”, l-a întrebat o altă jurnalistă.

„*Dumneavoastră sunteți?*”, a replicat liderul PSD, după care a adăugat: „*Nimeni nu e pregătit, doamnă*”. Ar fi trebuit să fie pregătit știind ce are în spate, dar astfel de oameni deseori pierd simțul realității, considerându-se invincibili.

Și presa internațională a comentat pe larg evenimentele din România: „*A fost o victorie împotriva corupției”; „Liviu Dragnea a fost executat de popor”*; „*Întemnițarea lui Dragnea are loc la doar o zi după ce PSD a suferit o înfrângere majoră la alegerile pentru Parlamentul European”* (Europa Liberă); *„Politicianul a fost o figura cheie in reformele judiciare propuse de PSD care au slăbit independenta justiției si au dus la proteste masive si conflicte cu Uniunea Europeana"* (BBC); *„PSD a slăbit constant independenta justiției, fiind aspru criticați de UE și declanșând cele mai mari proteste stradale din ultimele decenii”* (Reuters); *„Este a doua oara când președintele camerei inferioare a Parlamentului este trimis la închisoare după Adrian Nastase, cel care a fost și prim-ministru, însă Dragnea este primul care este condamnat cât încă este în funcție”* (Politico) ș.m.a.

Furia poporului este mare. „*Vrem să votăm!”* scanda diaspora, scandau susținătorii ei acasă. Nu cereau pâine, salarii, pensii, își cereau doar dreptul lor constituțional – dreptul de vot, încălcat atât de bădărănește de guvernarea PSD-stă, de fapt a doua oară în ultimii cinci ani. La aceste alegeri poporul a taxat partidele de guvernământ, PSD luând în jumătate din ceea ce a luat în alegerile parlamentare din 2016, iar ALDE cu 4,2% nici nu a trecut pragul electoral. Rezultatele acestor alegeri pun la îndoială legitimitatea actualei guvernări în continuare. Priveam la mulțimea posturilor de televiziune cum Dragnea, huiduit de mulțime, a ajuns cu mașina poliției la penitenciarul de la Rahova. „*În alte circumstanțe ar fi putut s-o pățească mai rău* (făcând aluzie la soarta lui Ceaușescu!)” comentează un analist politic. „*Bine ați venit acasă”* îi urează președintele Federației sindicatelor din penitenciare, dându-i și sfaturi utile! Și internauții au venit cu glume: „*Mașina lui Dragnea la vânzare. „Nu o mai folosesc, plec în vacanță”.* De asemenea, au postat un filmuleț, devenit viral, sunetul specific al cătușelor pe fundalul unei cunoscute melodii!

Stai și te gândești cât rău trebuie să faci ca să fii atât de urât de popor. Aflându-mă în aceste zile în România (la Galați) priveam la multiple posturi de televiziune evenimentele din acele zile. Priveam indignarea localnicilor din sectorul unde Dragnea își are viză de reședință legată de paza excesivă a „*slugii poporului”* „*Mai ceva decât pe timpurile lui Ceaușescu!”,* de legătura telefonică proastă din cauza bruiajului instalat la ordinul lui Dragnea. Este un comportament de baron. Culmea, dar conform ideologiei socialiste tocmai ei ar trebui să fie cât mai abținuți față de bogății și favoruri.

Cei de făcut mai departe? Desigur, avertismentul lui M. Cărtărescu este unul real. PSD trebuie să fie trimis la groapa de gunoi a istoriei (așa cum în Basarabia a fost trimis PCRM-ul lui Voronin, dar din neatenție pe tulpina lui a crescut o sălbătăcie nu mai puțin periculoasă – Dodon). Foarte mult va depinde de opoziție, cât de unită va fi pe probleme cardinale. „*Este pentru prima oară după 82 de ani când PNL este lider în alegeri"* a menționat președintele L. Orban. „*Să ne întoarcem la normalitate"* a declarat președintele USR D. Cioloș, alianța căruia cu partidul PLUS doar în trei luni a obținut un scor atât de bun. „*Am ajuns acolo unde trebuia să ajungem. Am stat în stradă 2,5 ani. Este doar o victorie de etapă. Mobilizarea trebuie să continue"* spune reprezentantul diasporei de la Hanovra Loredana Lensat-Ivanov.

Într-adevăr, este doar o primă etapă. Această hidră cu multe capete are o capacitate de invidiat de a reînvia. În baza lui ar putea renaște un partid cu adevărat de stânga dar este nevoie de oameni buni pe care actualul PSD nu-i are. Dragnea a știut cum să-i înlăture. „*Cum este PSD fără Dragnea?"* se întreabă analiștii politici, făcând o paralelă cu filmul „*Moartea lui Stalin",* în care tiranul Stalin horcăia în agoniile morții, iar clanurile Beria, Hrușciov, Malenkov începuseră deja lupta pentru preluarea puterii. După Consiliul Executiv al PSD din 28.05.2019 au zburat multe capete ale apropiaților lui Dragnea. Nu cred că procesul de curățare s-a terminat. Este foarte clar că chiar dacă Dragnea e la pușcărie a rămas sistemul Dragnea. Drept dovadă este și votul de astăzi dat pentru noul președinte al Camerei Deputaților M. Ciolacu. Aici opoziția trebuie să fie unită și să-l demoleze. Să urmărim cu atenție evenimentele din următoarele zile.

Ceea ce e foarte important, prin votul de duminică s-a pus un început în demolarea sistemului Dragnea. „*Cea mai puternica persoana din Romania a fost trimisă la închisoare pentru corupție. Este o rușine, având in vedere ca Romania deține președinția Consiliului UE"* scrie Blomberg. Ei bine, în finalul acestui mandat de președinție România și-a spălat puțin rușinea de pe obraz și sperăm să revină la normalitate. Mai este o lecție a acestor alegeri care trebuie învățată, în special de indeciși. „*Din păcate în alegeri decid indecișii".* În alegerile din 2016 indecișii prin lipsa lor la vot l-au adus pe Dragnea la putere. Tot ei, prin prezența masivă la europarlamentarele de duminică, l-au doborât. „*Nu-ți pasă fiindcă permiți să nu-ți pese"* să fie un avertisment pentru indecișii care fără voia lui prin neprezență la vot îi aduce pe mișei la putere.

Ei bine, poporul român, inclusiv românii basarabeni cu cetățenie română, a pus un început la revenirea la normalitate a României. Ce facem noi, românii basarabeni, cu penalii noștri? Ce facem în situația acestei profunde crize politice postelectorale, mult mai drastice decât în Țara-mamă? Risc să fiu puțin naiv, dar

știu că politica este imprevizibilă. Evenimentele din România ar trebui să fie o lecție pentru Plahotniuc (și Dragnea mai ieri era atotputernicul, iar astăzi e la dubă!). Scriam recent că eventuala boală ar putea fi un mod fericit pentru Plahotniuc de a se retrage din politică în sânul familiei, care se află la Geneva și de a se bucura de zilele pe care i le-a dat Domnul. În caz contrar perspectivele lui Plahotniuc sunt sumbre. Ar exista o șansă și pentru PDM de a reveni la o relativă normalitate partinică, dacă forțelor sănătoase din partid li s-ar dezlega mâinile. Am spus-o și o mai spun că și în PDM există oameni de treabă. Un pas calculat corect de Plahotniuc pe lângă asigurarea propriei siguranță ar contribui și la scoaterea Basarabiei din această criză politică prea îndelungată. Blocul ACUM se află într-o situație ambiguă. Este împins spre o alianță situațională cu antipodul său PSRM doar pentru a scoate acest stat din situația de captivitate. „…*Liniștea care s-a așternut în Republica Moldova poate fi prevestitoare de rele. Nu doar pentru că administratorii săi provizorii se vor ține cu dinții de putere, dar dacă la Chișinău s-ar crea un vid de putere, acesta ar putea fi repede dezlocuit de forțe obscure, care abia așteaptă să iasă din întunericul lor răsăritean. Discursul neobișnuit de curajos pe care și l-a asumat dintr-o dată ocupantul fotoliului de președinte al Republicii Moldova, Igor Dodon, care a început să numerele ceasurile în care el poate scoate statul din captivitate*” spune analistul politic V. Țurcanu. Vizita lui Dmitri Kozak din Rusia este un semnal. Să ne amintim cum pe Voronin (drept că sub presiunea occidentalilor!) la dus capul să refuze planul de federalizare Kozak. Pudelul Dodon va accepta orice i-ar propune Kozak. De menționat că interes față de situația ambiguă din Basarabia au demonstrat și Brad Freden – SUA și Johannes Hahn – UE, care vor veni recent la Chișinău și vor avea mai multe întâlniri oficiale. Dar și evenimentele din România și Ucraina ar putea fi un catalizator în luarea deciziei de formare a guvernării de către două din cele trei partide parlamentare.

Chiar dacă suntem realiști să sperăm la o minune, de care în istoria acestei mult pătimite așchii de țară s-au mai întâmplat.

https://www.researchgate.net/publication/333506728_IMPERIUL_DRAGNEA_A_CAZUT_PE_CAND_SA_CADA_SI_IMPERIUL_PLAHOTNIUC

ROMÂNIA A ALES EUROPA, IAR BASARABIA…

„Din Basarabia Va scriu,/ Dulci frați de dincolo de Prut./
Vă scriu cum pot și prea târziu, / Mi-e dor de voi și Vă sărut”.
(Grigore Vieru)

Ieri, 26 mai românii de pretutindeni au dat un examen, un examen serios, de maturitate. Dacă diaspora a votat ca de obicei atunci marea turnură au făcut-o românii de acasă. Prezența la vot a fost de 51,02%, comparativ cu 32,44% în europarlamentarele din 2014. După numărarea a 97% din voturi la moment rezultatele preliminare sunt: PNL – 26,81% (15% în 2014, în creștere cu 79%); PSD – 23,39% (38%, în scădere cu 62% față de europarlamentarele din 2014 sau cu apr. 100% față de parlamentarele din 2016!). Însă cu un scor de 21,37% cea mai mare victorie a repurtat alianța USR-PLUS, formată doar puțin peste 3 luni în urmă! *„Votul de azi arată că România renaşte, că cetăţenii români au redat sens democraţiei, prin votul lor. România dă un exemplu şi Europei despre ce poate face o naţie atunci când o ţară se mobilizează. Ăsta este exemplul pe care l-au dat azi România şi românii, o mobilizare de excepţie”,* a declarat Dacian Cioloş, liderul Partidului Libertate, Unitate, Solidaritate (PLUS) după închiderea urnelor. Și liderul Uniunii Salvați România (USR), Dan Barna a declarat duminică seara că prezenţa mare la vot arată că românii au spus clar ce fel de Românie își doresc, iar inițiativa „*Fără penali*” va deveni literă în Constituţie, primii paşi în acest sens fiind deja făcuţi. De menționat că în București alianța USR+PLUS a luat peste 46%, următorul (PNL) – doar 15% si PSD – 14,7% în capitala condusă de primar PSD! La declarația lui Dragnea de ieri după aflarea rezultatelor Exit-polului G. Firea a răspuns dur: „*Sunt surprinsă de declarația Domnului Dragnea privind recomandarea mea ca posibil candidat al PSD la alegerile prezidențiale. Nu am discutat acest subiect cu Domnia-sa nici acum și nici când eram în conducerea PSD. Nu mi-am dorit și nu îmi doresc să preiau conducerea PSD. Nu mi-am dorit și nu îmi doresc să candidez la Președinție*”.

Un alt mare câștigător este președintele Klaus Iohannis. Referendumul pe tema justiției a trecut fără emoții, fiind validat cu o prezență de peste 40%. Victoria este cu atât mai importantă cu cât referendumul pe tema familiei tradiționale inițiat de Dragnea și PSD, puternic susținut de BOR și

alte culte, n-a trecut în două zile și a strâns o prezență de 20%, la jumătate de cea pentru justiție. Este o gură de aer pentru tot sistemul de justiție aflat sub asalt continuu în ultimii doi ani.

„*Avem de a face cu o mare surpriză, prezența tinerilor la vot, prezența uriașă pentru aceste alegeri și estimări, cred că este cea mai mare surpriză a ultimilor ani… Coada cea mai mare e la liste suplimentare, iar la coada respectivă sunt cu precădere tineri*” spune analistul politic Cristoiu. De menționat că în cartierul Tudor Vladimirescu din Iași, unde sunt cazați majoritatea studenților ieșeni, prezența la vot a fost de peste 80% (în Basarabia la ultimele alegeri parlamentare tinerii au constituit sub 10%!). Există o diferență, o mare diferență. Care ar fi explicația? Tinerii români din România își văd viitorul doar într-o Europă a Legii, a bunăstării, iar tinerii din Basarabia practic nu-și văd nici un viitor acasă.

Mobilizarea românilor este legată și de problemele cu care se confruntă Europa: Brexit, ultranaționalismul ș.a. „*Multe sunt în joc în aceste alegeri europene. Trebuie să nu îi lăsăm pe naționaliști și populiști să paralizeze Uniunea Europeană… Pentru a putea reuși, avem nevoie de parteneri în România care sunt gata să se alăture eforturilor noastre și care au credibilitatea de a proteja valorile noastre europene comune, credibilitatea de a apăra statul de drept și de a lupta împotriva corupției*”, spunea Verhofstadt la unul din mitingurile electorale de la București, continuând în limba română: „*Fără penali în funcții publice!*”.

Indiscutabil marele perdant al acestor alegeri este PSD, care a luat un scor la jumătate comparativ cu cele din parlamentarele din 2016. Cauza principală este în primul rând coțcăriile legate de justiție și mesajul vădit antieuropean. Se vede că PSD nu a putut să-și mobilizeze electoratul său de la țară. Cum să-i explici țăranului, care primește subsidii substanțiale de la Uniunea Europeană (spre deosebire de moș Ion, basarabeanul care nu primește niciun fel de subsidii de nicăieri și încearcă să reziste concurenței pe cont propriu!), să voteze împotriva Uniunii Europene. Prin aceasta se explică prezența la vot extrem de redusă în Moldova (de ex. Vaslui!).

În plus, opoziția proeuropeană din România a acuzat guvernarea de legături cu Rusia. Slăbirea statului de drept, hărțuirea investitorilor și angajatorilor occidentali (mai ales a băncilor), blocarea investițiilor în infrastructură și dezvoltare n-au cum să nu-i bucure pe cei care țin sub ocupație două teritorii ale vecinilor României de la Marea Neagră: regiunea separatistă transnistreană și peninsula Crimeea. De unele legături vorbesc și faptul că făcătura rusească Sputnik (cu sediul la Chișinău unde ultranaționalistul de altă dată Iuda Roșca este una din viori!) o propunea pe Viorica Dăncilă drept omul politic al anului 2018,

multiplică orice mesaje antieuropene ale guvernării. Românofoni, rusofoni, cu cetățenie română sau fără, cu studii superioare sau fără, cu toții putem cădea victime ale inventatorilor de știri. Există experiența amară din Basarabia cu propaganda rusă și știrile false. De ex. în problema cetățeniei românești este evidentă tendința autorilor de la Sputnik de a căuta în orice informație confirmarea unuia dintre mesajele propagandistice pr*omovate intens de ei și anume a mesajului că „*moldovenii nu mai sunt pro-europeni, ei sunt pro-ruși”.

Să vedem cum au votat basarabenii cu cetățenie română. Cifra exactă este 37888 de moldoveni. Cele mai multe au fost înregistrate în Chișinău, 15838 de mii de voturi în 12 secții de votare, în mediu câte 1319 pe secție. Între raioane lider, ca de obicei, este Ialoveni (1541), iar bravii români de la Bardar cu 1167 au luat apr. de 2 ori decât întregul raion și oraș Soroca (668). În Orheiul lui Șor au votat 1461! (se vorbește că Șor făcea campanie electorală în stilul său cu împărțirea de pomeni pentru PSD!), Nisporenii lui Plahotniuc – 1185 (în platourile de televiziune candidații PSD declarau că partenerul de bază al lor în Basarabia este PDM!).

Să facem o scurtă analiză. Apr. jumătate din cetățenii români din România au ieșit la vot duminică. Români din Basarabia au ieșit în număr doar 37888. Câți reprezintă aceștia din totalul basarabenilor cu cetățenie română? Unele surse vorbesc de apr. 1 mln de basarabeni care dețin cetățenie română. Să luăm cifra minimă care vorbește că din a. 2002 până în 2018 numărul basarabenilor cu cetățenie română este de peste 521 mii (deci, 37888 reprezintă apr. 7%, comparativ cu 51,02%). Să admitem că jumătate dintre aceștia sunt plecați peste hotare (ei bine, și din România sunt plecați câteva milioane!), atunci procentul ar crește apr. de 2 ori – apr. 14%, mult sub media generală pe țară. Umoristul Gheorghe Urschi, cu grave probleme de sănătate pe care le are a venit la o secție de vot și a votat. Mii de bătrâni cu pronunțat simț românesc au stat la rând să-și exercite dreptul dar și datoria de cetățean român. Apare întrebarea: unde au fost cei peste 200 de mii de români basarabeni care nu au ieșit la vot? Ce au făcut acești cetățeni cu cetățenie română ieri? Au fost la frigărui, la petreceri sau au stat acasă?

Din păcate, este o realitate crudă. Unii basarabeni (printre ei mulți ruși, găgăuzi ș.a.!) și-au cetățenie din alt interes. Cât fac cei vreo șase deputați socialiști cu cetățenie română, cărora ar trebui să le fie retrasă.

Deșteaptă-te Române!!!

Literatura și Arta, nr.21, 30 mai 2019
https://www.researchgate.net/publication/338187341_ROMANIA_A_ALES_EUROPA_IAR_BASARABIA

DICTATORUL A CĂZUT. CE MAI DEPARTE?

„Izolat a fost de lume /Luni de zile numărate...
Dar cu-amenințări nebune /Sa întors la libertate
Doamne, Doamne, ceresc Tată / Ne rugăm cu toți: întruna...
Să dispară înc-odată, /Însă pentru totdeauna!!!”
(C. Plotnic. Profesor. Despre Plahotniuc, 03.06.2019)

Scrie un stimat profesor de la Universitatea Tehnică a Moldovei după apariția misterioasă după 40 de zile de dispariție din spațiul public (de regulă conform religiei ortodoxe după 40 de zile nu se mai întorc!) a lui Plahotniuc. „*Gata! Sunt eu… Eu am venit în primul rând să mă vedeți. Vine în curând o perioadă când o să mă vedeți mult mai des. Vă liniștesc că sunt bine-mersi. Mai în formă decât oricând. Iar acelor politicieni supraexcitați în grupulețe vreau să le transmit următoarele: Nu vă prea agitați. Nu vă faceți planuri prea mari sau poate deloc pentru că nu vă las eu de capul vostru. O să am eu grija voastră”* a declarat Vlad(ei)mirom Plahotniuc. Cum vă place acest discurs similar cu al unui interlop, supușii căruia au cam ieșit din ascultarea bosului. Iată că ceva s-a întâmplat, s-a întâmplat ceea ce acum trei zile nu putea să prevadă nimeni. A câta oară politicul demonstrează cât e de imprevizibil. Să ne aducem aminte cum în Ucraina Poroșenco a pierdut în fața practic a unui necunoscut, iar Dragnea duminică în ziua alegerilor europarlamentare era atotputernicul, iar luni a fost dus la dubă.

Să facem o radiografiere a evenimentelor care au avut loc sâmbătă, 8 iunie, care v-a intra în istorie drept ziua începutului scoaterii tuturor puterilor statului din captivitatea unui partid, a unui singur om – Plahotniuc. După mai multe încercări ale Blocului ACUM de ai aduce pe socialiști într-un aranjament pentru a scoate statul din captivitate, dar care de fiecare dată se eschivau (se vedea cu ochiul liber că nu erau liberi în luarea deciziilor), după ultima declarație a partidului PAS care urma să-i dezarmeze pe socialiști, PSRM și, în special, liderul lui informal, pleacă la întâlnire cu liderii PDM. Știind despre angajamentele lui Dodon față de Plahotniuc toată lumea pusese deja cruce pe posibilitatea scăpării de regimul dictatorial Plahotniuc, acceptând alianța (într-un fel logică) a PDM cu PSRM. S-a întâmplat însă o minune. Se vorbește despre

influența unui factor din exterior. După întâlnirea lui Dodon cu ambasadorii SUA, UE și a Rusiei la Chișinău la orele 12.30 a fost reluată ședința parlamentului din 21 martie, la care au luat parte 61 de deputați (35 din fracțiune PSRM și 26 din Blocul ACUM). Ședința a fost completamente boicotată de serviciile Parlamentului: a avut loc într-un spațiu semiobscur (fără lumină. Deputata Maria Ciobanu a declarat jurnaliștilor că l-a telefonat pe secretarul Parlamentului și acesta a spus că nu are voie să le comunice de unde se aprinde lumina, pentru că riscă să fie concediat!), fără microfoane (situația cu sonorizarea fiind salvată de maestrul Pașa Parfeni, atât de mojicește călcat în picioare de regimul Plahotniuc!), în prezența mai multor ambasadori, printre care șeful Delegației UE la Chișinău, Peter Michalko, ambasadorul SUA Dereck J. Hogan și ambasadorul Rusiei în Moldova, Oleg Vasnețov. După formarea prin semnăturile tuturor 61 de deputați a aranjamentului politic între cele două fracțiuni s-a purces la realizarea ordinii de zi. A fost ales președintele parlamentului Z. Greceanîi (candidatură boicotată de 5 deputați ACUM), aleși vicepreședinții, constituit Biroul Permanent al Parlamentului, constituite comisiile parlamentare (de menționat candidatura extrem de reușită a deputatului ACUM S. Litvinenco la funcția de președinte al Comisiei).

Au fost votate unanim Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, numirea liderei PAS, Maia Sandu în funcția de prim-ministru al Republicii Moldova și lista noii componențe al Guvernului: *Andrei Năstase*, vicepremier și ministru al Afacerilor Interne; *Nicolae Popescu*, ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene (actualmente este directorul programului „*Europa Extinsă*” la Consiliul European pentru Relații Externe, predă la Institutul de Studii Politice din Paris, a lucrat în calitate de consilier pe politică externă și afacerile UE în cabinetul prim-ministrul Republicii Moldova (2010, 2012-2013), doctor în Relații Internaționale de la Universitatea Central Europeană din Budapesta, Ungaria); *Georgeta Mincu,* ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (A studiat relațiile economice internaționale în România și a absolvit un master în Studii de Dezvoltare în Irlanda la Școala de Politică și Relații Internaționale a University College Dublin. A activat în calitate de expert și consultant la Guvernul Republicii Moldova, Banca Mondială, Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare, Organizația Internațională pentru Migrație, Fondul Monetar Internațional și altele. În prezent oferă servicii de consultanță sectorului de afaceri și organizațiilor de dezvoltare, precum UNDP, WB, LED, Winrock Moldova, privind reformele politicii economice legate de comerț, migrație, dezvoltare și educație antreprenorială); *Vadim Brânzan,* ministru al Economiei și Infrastructurii (Este fiul reputatei

Nadejda Brânzan, deputată în primul Parlament al RM, candidat la preşedinţie în toamna anului 2016. Este magistru în administrarea businessului cu specializare în finanţe (Universitatea Harvard, MBA). Are peste 15 ani de experienţă în domeniul bancar şi investiţional în SUA, Europa, Asia şi America de Nord); *Liliana Nicolăescu-Onofrei*, ministru al Educaţiei, Culturii şi Cercetării, deputată din partea PAS şi vicepreşedintă PAS. Consilier la Ministerul Educaţiei (2012-2013), viceministru al Educaţiei (2013-2015), director executiv al Centrului Educaţional Pro-Didactica (1998 – 2010); *Natalia Gavriliţa,* ministru al Finanţelor (economistă de profesie, stabilită de trei ani la Londra unde lucrează în calitate de economistă la Fondul Global pentru Inovaţii. A absolvit dreptul la Universitatea de Stat din Moldova şi un master în politici publice la „*Harvard Kennedy School”*. Are experienţă în domeniul guvernării şi consultanţă în dezvoltare la Oxford Policy Management (OPM) din Marea Britanie, unde a lucrat la proiecte de guvernare şi evaluare în Tadjikistan, Indonezia, Nigeria şi Teritoriile Palestiniene Ocupate. A fost secretar de stat la Ministerul Educaţiei, a deţinut funcţii de conducere în cadrul oficiului Guvernului Republicii Moldova şi al Ministerului Economiei, lucrând în domeniul reformei administraţiei publice, al planificării strategice şi al coordonării donatorilor; *Stanislav Pavlovschi*, ministru al Justiţiei (Cunoscut jurist din Republica Moldova, unul dintre fondatori şi vice-preşedinte al PPPDA. În perioada 2001-2008, Stanislav Pavlovschi a fost judecător CEDO din partea Republicii Moldova); *Ala Nemerenco*, ministrul Sănătăţii, Muncii şi Protecţiei Sociale (Este de profesie medic, doctor în medicină, director la IMSP Clinica Universitară de Asistenţă Medicală Primară a USMF „*Nicolae Testemiţanu*” şi conferenţiar universitar, expert internaţional pe sisteme de sănătate şi consultantă la Organizaţia Mondială a Sănătăţii, specialist principal la Ministerului Sănătăţii, în domeniul medicinei de familie. În 2005, Ala Nemerenco a fost nominalizată la Premiul Nobel pentru pace de către Organizaţia elveţiană „*1000 de femei pentru pace*”). Două ministere (viceprim-ministru pentru reintegrare, Vasile Şova şi ministrul Apărării, Pavel Voicu) au fost cedate PSRM, este plata pentru coaliţie. La ora 18.45 noul Guvern a depus jurământul. Parlamentul a mai votat revocarea din funcţie a directorului SIS şi a directorului Anticorupţie. Şedinţa Parlamentului s-a încheiat după ora 20.30, urmând să continue duminică cu începere de la orele 9.00 cu participarea lui P. Mihalko şi a reprezentanţilor ambasadei SUA. Şedinţa a început cu o declaraţie către toate structurile de stat să respecte doar puterea legală: preşedinţia, parlamentul şi guvernul. În aceste două zile doar postul de televiziune TV8 a prezentat în direct timp de 12 ore integral tot ce s-a întâmplat în Sala Parlamentului şi în afara lui.

Este, într-adevăr, un guvern constituit din buni specialiști cu experiență bogată internațională, așa cum a declarat în repetate rânduri dna Maia Sandu. Păcat că probabil va fi un guvern kamikaze, de scurtă durată, de la care nu trebuie să așteptăm prea multe în redresarea economiei. Dar dacă va reuși să scoată acest stat din captivitate și să asigure un mediu liber pentru alegerile locale și parlamentare anticipate se poate considera că și-a îndeplinit funcția. „*Ei vedeți, se poate! Bravo Maia, Bravo Andrei, Bravo celor 56 de deputați patrioți. Doamna Maia Sandu este unicul bărbat în Republica Moldova. Bravo. Vă sting lumina ?! Nu e bai... CC declară? Cine îi mai ia în serios. Sa vedem dacă unii au benzină până la graniță… Nu știu ce va urma, dar Moldova nu va mai fi cum a fost, nu va mai fi a lor! Sunt mândru de voi, moldoveni*", a declarat ex-ministrul Ion Sturza. Într-adevăr, o ființă atât de plăpândă se pare că l-a învins pe dragonul cu mai multe capete Plahotniuc. L-a învins în primul rând prin onestitatea, incoruptibilitatea ei, prin insistența cu care a mers până la urmă. Mulți luau în derâdere modul propus de ea de a scoate statul din captivitate, învinuind-o de diletantism. Chiar și ieri, atunci când se întâmplau atâtea evenimente, postul național de televiziune Moldova 1, plătit din banii noștri!, transmitea muzica și dansuri (cineva făcuse o aluzie la ziua puciului lui Ianaev din 19 august 1991 când toate televiziunile dădeau pe post ziua întreagă „*Dansul lebedelor”*) sau invita persoane care să critice, să dezaprobe acțiunile legitime ale parlamentului nou format. Î-i ascultam „*argumentele”* fostului judecător de la Curtea Constituțională Popa privind caracterul nelegitim al acțiunilor de formare a guvernării. La nivelul lui să nu înțeleagă coțcăriile CC-ului? „*Indiferent ce spune lumea, zâmbește și du-ți misiunea mai departe*" ar fi sfatul Maicii Tereza dat dnei Maiei Sandu.

Mi-au plăcut explicațiile foarte clare, făcute doar în baza Constituției de către reputatul jurist Alexandru Arseni: „*În Constituție este indicată clar perioada de trei luni (nu 90 de zile). Deci, în acest caz data limită, după care parlamentul trebuie dizolvat, este 9 iunie* (luând în considerație că această dată cade în ziua de duminică explicația juristului Gribincea este că data limită ar fi 10 iunie!). *Dar mai corectă este data de 20 iunie, fiindcă în Constituție scrie foarte clar despre dizolvarea Parlamentului, iar la 9 martie au fost validate alegerile și parlamentarii* (parlamentul încă nu exista!), *iar prima ședință a parlamentului a avut loc doar pe data de 21 martie”.* Deci, este foarte clar că ieri nu s-a încălcat nicio lege. Sunt aiurelile Curții Constituționale capturate de regimul Plahotniuc. Orice Curte Constituțională a oricărui stat normal ar saluta faptul că, în sfârșit, s-a format o Ea continuă să servească un regim muribund

care încă nu a căzut, dar se află în agoniile morții. Problema e că în această agonie, ca o fiară rănită împinsă în colț, ar putea face lucruri proaste.

Toate televiziunile Holdingului trâmbițau ieri despre lupta lui Plahotniuc împotriva federalizării. Ca se vezi, ei sunt cei mai indicați să vorbească despre federalizare. Desigur Dodon este promotorul fervent al acestei idei. Are de plătit niște polițe lui Putin care-l susține pe toate căile (financiar, politic, logistic). Plahotniuc se erijează acum în cel mai mare antifederalist. Dar să vedem cine susține mai mult această enclavă rusească. Ceva mai mult de doi ani în urmă fusese contractată o companie ucraineană care urma să ne livreze energie electrică la un preț avantajos. Vine nou plămăditul președinte Dodon și peste doar 3 luni anulează acordul și revine la furnizorul de energie electrică din Transnistria, Cuciurgan. Plahotniuc a tăcut, nu a făcut nimic. De ce? Fiindcă este parte a „*businessului*" său. Dodon chiar declarase că prin acest act el (împreună cu Plahotniuc!) aduce în bugetul Transnistriei 70 mln dolari anual. Și asta este doar o parte din plata pe care o plătim pentru electricitate. Cuciurganul produce energie electrică prin arderea gazului pentru care nu plătește Rusiei. Datoria de apr. 7 mlrd dolari ar urma să fie plătită de noi contribuabilii când se va „*rezolva problema transnistreană"*. Din cauza lui Plahotniuc vom plăti dublu pentru energia electrică de la Cuciurgan și susținem un regim separatist. De asemenea, să ne aducem cazul recent legat de Uzina Metalurgică din Râbnița. Inclusă inițial într-o listă a întreprinderilor din Transnistria sancționate de guvernul ucrainean, la cererea lui Plahotniuc (Filip) prietenul său Poroșenco o scoate din listă. Să ne întrebăm de ce, care sunt interesele? Uzina Metalurgică nu plătește nici un ban în bugetul Republicii Moldova, toate impozitele le varsă în bugetul separatiștilor, iar cifra de afaceri a Uzinei este apr. Egală cu bugetul Transnistriei. La mijloc este același business al lui Plahotniuc prin Metal Feros.

Îmi pare rău că în această situație deosebit de incertă unii așa numiți unioniști se plasează deschis de partea lui Plahotniuc. Ce au căutat „*unioniștii"* Costiuc, Balan la „*protestul"* lui Plahotniuc din fața sediului PAS? Am spus-o și o mai spun: din păcate, cum suntem atât de dezbinați, șansele sunt practic nule ca în viitorul apropiat la alegeri să luăm mai mult de 50% pentru a face Reunirea. Deci, pentru a atinge acest deziderat avem nevoie de aliați. Iar cel mai apropiat aliat poate fi doar blocul ACUM. De câtă minte este nevoie ca să fie înțeles acest simplu adevăr. Nu. Deja îi auzi pe unii „*unioniști"* pregătind „*compromatul"* contra unora dintre membrii Blocului ACUM în viitoarele potențiale alegeri parlamentare, de parcă nu i-ar avea în față pe Plahotniuc și Dodon și valeții lor. Mi-a plăcut intervenția lui D. Chirtoacă la un post de televiziune. Nu a ascuns că rămâne la opiniile sale referitor la legăturile lui A. Năstase cu verii Țopa, dar a

menționat că aranjamentul blocului ACUM cu PSRM este unica posibilitate de a debarca regimul Plahotniuc care a capturat toate ramurile puterii în stat. Dacă totul se va sfârși cu bine Blocul ACUM prin noul guvern va pregăti terenul pentru alegeri (locale și anticipate) libere și corecte. Acestui partid „*Unirea”* nu-i rămâne decât să-și fortifice rândurile prin unificarea tuturor unioniștilor, să câștige un scor acceptabil și împreună cu Blocul ACUM și ce va rămâne din PDM după plecarea lui Plahotniuc să creeze o guvernare eurounionistă.

Deocamdată la această oră în Chișinău este o situație deosebit de incertă. „*La Chișinău este o dualitate de putere – una legitimă reprezentată de 61 deputați care a ales conducerea parlamentului și un guvern, și alta nelegitimă reprezentată de un om în doi oameni, Pavel Filip* (prim ministru nelegitim și președinte nelegitim al RM-n.n.) *și un CC care s-a suprapus peste parlamentul Republicii Moldova. Toate cele trei ramuri ale puterii s-au întrunit și au creat toate structurile statale. Nu există nici un temei de alegeri anticipate având o majoritate parlamentară de 61 de deputați. Îndemnăm susținătorii să aibă încredere în Blocul ACUM, să demonstreze înțelegere de aranjamentul de circumstanță cu PSRM pentru a debarca regimul. Așteptăm reacțiile partenerilor noștri. Există deja Rezoluția Parlamentului European din 2018 privind statul capturat. Acum suntem martori la crearea unei dualități a puterii”* a declarat astăzi Octavian Țîcu, deputat ACUM, cunoscut istoric și intelectual. De ieri au fost blocate instituțiile de stat de diverse persoane aduse la Chișinău, care au instalat corturi în fața instituțiilor. Astăzi premierul nelegitim Filip cu ajutorul CC-ului lor l-a suspendat din funcție pe președintele Dodon, s-a erijat nelegitim în funcția de președinte interimar, a dizolvat parlamentul actual și a numit data alegerilor anticipate pe 6 septembrie 2019. În Chișinău sunt aduși în mod organizat cu autocare și microbuze oameni plătiți din toată Republica pentru a participa la show-ul lui Plahotniuc din Piața Marii Adunări Naționale. Piața este inundată de oameni cu umbrele cu însemnele PDM. Se creează o atmosferă extrem de periculoasă la Chișinău similară celei de la 7 aprilie 2009, la care se vorbește că Plahotniuc nu a fost străin. „*Nu vă încăpățânați în a apăra valori false. Nu fiți împotriva propriului popor și împotriva legii! Nu vărsați sângele cuiva nevinovat! Istoria iartă, memoria oamenilor nu iartă*!”, î-l avertizează ex-prim ministrul I. Sturza. Într-adevăr, „*jumătate din răul făcut pe această lume se datorează oamenilor care vor să se simtă importanți”*, spune cunoscuta scriitoare Mary Anne Evans. Iar Plahotniuc prin tot ce face încearcă să se facă important.

https://www.voci.ro/dictatorul-a-cazut-ce-e-mai-departe/
https://www.researchgate.net/publication/333668729_--------_DICTATORUL_A_CAZUT

DICTATORUL INTR-ADEVĂR A CĂZUT. CE MAI DEPARTE?

Basarabia se află acum la răscruce (a câta oară în ultimii treizeci de ani de orbecăire prin junglă!). Declarația de vineri seara de la orele 17.42 min. (la această oră a fost difuzată!) a conducerii PDM de retragere a guvernului Filip de la guvernare nu că a fost neașteptată în general, dar neașteptată atât de rapid. Toate însemnele arătau că PDM se va lupta până la ultima picătură de sânge: au organizat o așa zisă mare adunare cu alegătorii (au venit sau mai corect au fost aduși (contra plată!) doar circa 5000 de oameni – atâți alegători le-au mai rămas!); au împânzit orașul cu oameni, în mare parte năpăstuiți, aduși de la țară contra plată (s-au chinuit în zăpușeala de peste 30°C din oraș) instalați în fața instituțiilor de stat pentru a le proteja contra „*omuleților verzi”!*), transformând centrul Capitalei într-o mare șatră țigănească (spre rușinea noastră și mirarea străinilor!); s-au aventurat în organizarea în această duminică a unei contramanifestații împotriva Adunării Populare organizată de noua guvernare (sperăm că va fi anulată, fiind deja inutilă).

Ieri seara pe segmentul politic era ca în cazul cufundării unei nave. Șobolanii încercau să se salveze prin evadare. Ieri seara era mare forfotă la aeroportul din Chișinău, lăsat printre altele în acest vid de putere fără nici un control. Conform surselor cinci avioane private au decolat de pe aeroport. Ce au transportat ele în acest vid de putere? Se vorbește că unul din ele a transportat familia lui Șor la Moscova. Pudelul lui Plahotniuc, care prin masiva corupere a zecilor de mii de oameni simpli, a comis o gravă crimă contra umanității, și-a adus toată familia la Chișinău (soție, copii, socri, cumnați), cărora prin legea lui Plahotniuc le-a cumpărat (pe banii furați de la noi!) cetățenie moldovenească. Acum, după ultimele evenimente de la Chișinău, se simțeau în insecuritate și au zburat de urgență la Moscova.

Se vorbește că și Plahotniuc ar fi plecat „*la familie”*. Comunicatul nocturn al PDM ne anunță că „*V. Plahotniuc a plecat pentru câteva zile la familia sa”*. Să ne rugăm prin versurile colegului nostru, profesor de la Universitatea Tehnică a Moldovei C. Plotnic: „*Doamne, Doamne, ceresc Tată / Ne rugăm cu toți: întruna.../ Să dispară înc-odată, /Însă pentru totdeauna!!!”*. Va fi numai spre binele propriu, al întregii aşchii de popor

din acest colț de țară atât de prost guvernat, chiar și al PDM-ului care ar trebui să revină la normalitate – să devină un adevărat partid de centru conform ideologiei pe care până acum nu au respectat-o. Cu un PDM reformat, curățat de toate sechelele lui Plahotniuc, se mai poate de discutat după potențialele alegeri parlamentare anticipate. De fapt, scriam două săptămâni în urmă despre aceasta după căderea lui Dragnea: să se retragă la familia sa, alături de copii, de soție, și să-și trăiască restul vieții în luxul asigurat de miliardele lui. Dacă făcea acest lucru la momentul oportun putea să fie astăzi poate o altă majoritate de guvernare. S-a ținut până în ultimul moment de putere (mai credea că se va întâmpla minunea!), agravându-și situația. Acum, oriunde s-ar afla justiția î-l va urmări. Vor mai fi și alte evadări din sistemul Plahotniuc însă justiția chiar dacă este cu ochii legați are mâinile lungi.

Ne întrebăm ce-i de făcut mai departe? Desigur, starea de euforie nu va dura mult. Moștenirea lăsată de guvernarea lui Plahotniuc este catastrofală sub toate aspectele: economic - vistieria este goală, finanțarea din exterior fiind stopată din cauza PDM; juridic - tot sistemul judecătoresc, inclusiv Curtea Constituțională, aflate până acum în buzunarul lui Plahotniuc, sunt la pământ; politic – o stare ambiguă cu o alianță alogică sub aspect doctrinar. În toate acestea de vină este Plahotniuc și sistemul său care l-a servit orbește. Spuneam că guvernul Maiei Sandu este unul foarte bun, unul competent cu experiență bogată internațională a miniștrilor. Unii dintre ei au demonstrat deja că sunt buni. Dar totuși va fi unul din kamikadze. Funcția lui majoră este de readuce la normalitate funcționarea tuturor structurilor statului capturate, pregătirea terenului pentru alegeri parlamentare anticipate libere și plecarea în alegeri anticipate. Deci, va fi unul de scurtă durată.

De regula în practica internațională se procedează în felul următor: noului guvern i se acordă 100 de zile. Pentru a demonstra că este funcțional și că poate realiza reformele necesare după căderea unui regim dictatorial care și-a adus sub sine toate puterile în stat, luând în considerație

complexitatea situației, cred că ar trebui să-i dăm 6 luni de zile pentru a reuși să scoată din captivitate toate instituțiile statului, a reveni la vechiul sistem proporțional de vot agreat de Comisia de la Veneția, să facă lumină în furtul Miliardului, făcându-i cunoscuți pe principalii beneficiari ai furtului Miliardului, lucru care atât de mult a evitat să-l facă Filip, argumentând că „*90% din figuranți în Raport sunt oameni cinstiți*!" (acești proști din Kroll nu cunosc destul de bine specificul acestei aşchii de popor, unde marii hoți (mă refer în primul rând la Șor!) pot fi considerați oameni cinstiți, adevărați gospodari. Atunci cine sunt cei care au furat Miliardul? Să-i dăm pace acestui guvern să activeze această perioadă, iar sfătuitorii să-și țină sfaturile după expirarea acestui termen dacă ne dorim ca se întâmple acele minuni pe care încearcă să le realizeze în practic acest guvern.

Desigur, în activitatea sa, guvernul Maiei Sandu în acest parteneriat alogic, ar putea face greșeli. E omenește. Dați însă să-i criticăm pentru greșelile făcute, pentru ceea ce nu va face bine. Ei încă nu au reușit să facă greșeli, de ce unii îi critică atât de bădărănește. Declarația lui V. Dolganiuc, făcută chiar după căderea lui Plahotniuc, dar și a dnei V. Pavlicenco, făcută mai înainte, sunt chiar iresponsabile, alogice dacă sunt făcute sincer! Ar fi ridicol ca eu, care am scris zeci de articole împotriva lui Dodon, să fiu învinuit acum de dodonism. Dolganiuc este inginer și ar trebui să gândească mai inginerește. Să facem un mic calcul cum î-l face orice inginer înainte de a întreprinde o acțiune. Plahotniuc a căzut (nu însă și sistemul). Dacă urmăm sfatului lui Dolganiuc (și a altora!) de a ne apuca acum de capul lui Dodon atunci este foarte clar că aranjamentul politic situațional între PSRM și ACUM se destramă. Guvernul Maiei Sandu cade înainte de a fi implementat toate deciziile Parlamentului de scoatere a instituțiilor statului din captivitate, de dezoligarhizare a lor, de a face lumină în furtul Miliardului prin publicarea Raportului Krol II (comisia parlamentară a fost formată), de a schimba întreg sistemul de drept infectat până în măduva oaselor de sindromul Plahotniuc ș.m.a. În acest caz mergem în alegeri anticipate, numite de deja inexistentul guvern Filip – 6 septembrie. Ce înseamnă acest termen atât de scurt? Readucerea lui Plahotniuc după aceste alegeri, fiindcă în perioada estivală vor lucra în teren doar primarii lui Plahotniuc, ceilalți fiind absolut nepregătiți. Dna Pavlicenco, care cere plecarea în alegeri, e gata pentru ele? Ea, care timp de zece ani nu a luat mai mult de 1%, e în drept să dea sfaturi? Nu ar fi mai bine ca într-o perioadă mai lungă, într-un sistem electoral nou (vechi) proporțional, Blocul Unirea să se constituie, să aducă toate aşchiile

unioniste și să acumuleze măcar o parte din suportul unioniștilor de peste 30%, iar ulterior alături de blocul ACUM și poate a unui PDM reformat, să constituie o adevărată alianță eurounionistă capabilă să apropie Republica Moldova de Uniunea Europeană și poate să realizeze visul nostru de aur – Reunirea cu Țara-mamă!

Mă miră cât de ușor au căzut unii sub influența propagandei ieftine a lui Plahotniuc. Desigur, orice om normal își dă seama de pericolul rusesc, de pericolele care pot veni din acest aranjament politic alogic sub aspect doctrinar, dar să mai dăm dovadă de faptul că suntem în stare să alegem grâul de neghină, adevărul de semiadevăr. Holdingul lui Plahotniuc ne vorbește zile întregi despre pericolul federalizării care poate veni din partea lui Dodon. Dar pericolul acesta nu exista dacă s-ar fi realizat pe ultima sută de metri alianța între Plahotniuc și Dodon (se vede din filmulețele difuzate de kamarila lui Plahotniuc!)? Dar faptul că Plahotniuc în 2016 târguia cu Kremlinul planul federalizării cu clasarea dosarelor pe care le are deschise în Rusia? Dar faptul că Plahotniuc are businessul său în Transnistria, făcându-ne pe noi să plătim dublu (acum pentru electricitate și ulterior pentru gazul consumat de Tiraspol, datoriile lui ajungând la apr. 7 mlrd de dolari SUA) pentru electricitatea cumpărată prin intermediul lui de la Cuciurgan (prin care susținem cu peste 70 mln dolari SUA regimul de la Tiraspol!) sau decizia lui Plahotniuc de a scoate din lista de sancționați din Ucraina a Uzinei Metalurgice din Râbnița care nu plătește un sfanț în bugetul Republicii, fiind principalul susținător financiar al regimului de la Tiraspol dar și parte componentă a businessului lui Plahotniuc prin Metal Feros. Și după toate acestea Plahotniuc este cel mai mareantifederalist!

Este într-un fel înțeleasă dorința unora de ai da jos simultan pe Plahotniuc, dar și pe Dodon, dar avem noi atâta forță să reușim. Excelează în această problemă unioniștii, dar i-aș întreba: câtă putere avem noi, unioniștii, acum dacă nu am reușit nici măcar să trecem pragul electoral în recentele alegeri (Șor cu o făcătură de partid a luat de două ori mai mult!). Nu ar fi mai bine ca în condițiile care ni le creează guvernul Maiei Sandu să constituim acest bloc Unirea, să-l întărim și să trecem pragul electoral împreună cu alte partide eurounioniste.

Este cunoscut faptul că unele procese trebuiesc lăsate să decurgă de la sine. Steaua lui Dodon apune. După atâtea trădări ale intereselor acestui colț de Țară, după gravele încălcări de finanțare a partidului, divulgate de Plahotniuc (dacă aveau să fie în coaliție nu am mai fi aflat despre aceasta), după mai mult încălcări care în mod inevitabil vor mai apărea (răzbunarea lui Plahotniuc este mare pentru faptul că Dodon, creatura lui, l-a trădat!)

finalul lui Dodon este previzibil. Există procese naturale de erodare a unei imagini. Să-i permitem acestui fenomen natural să-și facă lucrul. Iar noi să ne axăm toate forțele, să venim în susținerea guvernului ACUM ca să reușească să realizeze cele planificate până în alegerile anticipate.

Mă miră opinia unora (nu direct din tabăra lui Plahontiuc!) precum că deciziile CC-ului, oricare ar fi ele, trebuie respectate. Da, într-un stat liber și democratic. Dar actualul stat Republica Moldova face oare parte din categoria aceasta? Există decizia Consiliului Europei din noiembrie 2018 că Republica Moldova este un stat capturat, inclusiv a acestei Curți de buzunar. În cazul CC-ului, care actualmente include 4 foști membri (dar din experiența amară pe care o avem de peste 30 de ani „*foști*" nu există!) și rude, mă încumet să fac o paralelă. Se adună un grup de interlopi, întră în casa mea, hotărăsc prin votul lor că casa e a lor, iar eu trebuie să fiu de acord cu ei fiindcă ei sunt cu puterea, ei sunt forul suprem. O ieșire de onoare pentru CC din rahatul în care ia băgat Plahotniuc ar fi anularea deciziilor luate în perioada 08.06-11.06.2019 și demisia in corpore.

Ei bine, manifestarea planificată pentru duminică, dintr-un miting de protest împotriva PDM-ului uzurpator se va transforma într-o Mare Adunare Populară, care va savura prima victorie căderea oligarhului interlop Plahotniuc. Să înțelegem că este doar o primă victorie – debarcarea odiosului personaj care de zece ani, având acest rol, a distrus toate mișcările politice, a distrus Mișcarea de Eliberare Națională (niciodată în perioada de 30 de ani segmentul unionist de dreapta nu a acces în parlament. Pe lângă rânza puzderiei de liderași este și vina lui Plahotniuc care nu a dorit să aibă alături un alt partid.

Să sperăm că încetul cu încetul se va reveni la normalitate.

https://www.researchgate.net/publication/333798627_----------_DICTATORUL_A_CAZUT_CU_ADEVARAT
https://www.researchgate.net/publication/333798627_----------_DICTATORUL_A_CAZUT_CU_ADEVARAT

DOUĂ CONCERTE ÎN DOUĂ LUMI PARALELE

„Ce dorim noi de la moș Gerilă? Să ni-l aducă pe moș Crăciun”.
(A. Păunescu)

Zilele trecute au avut loc câteva evenimente culturale organizate de cele două componente ale guvernării actuale. Guvernul Maiei Sandu a decretat zilele de 23 și 24 august drept zile de doliu în memoria victimelor tuturor regimurilor dictatoriale. Kremlinezul Dodon a încălcat acest ordin, sărbătorind cu mare fast *„75 de ani de la eliberarea Moldovei de sub jugul fascist”*. *„Ei știu, că au făcut pact cu satana, dar nu era altă ieșire, de scăpat de mai mare satană Plaha!!!*” spune un internaut. Absolut corect. Cu toate porcăriile comise de *„partenerul”* de acord politic I. Dodon, scrâșnind din dinți, trebuie de mers înainte până se va realiza măcar parțial demontarea sistemului Plahotniuc și punerea la dubă a hoților, în primul rând I. Șor și V. Plahotniuc, dar ș.a. Totuși semnarea noului acord politic trebuie să fie condiționată pentru a mai tempera din elanul socialist al lui Dodon. Comportamentul lui Dodon este sub orice nivel al unui parteneriat care are un scop atât de important cum este dezoligarhizarea și scoaterea statului din captivitate. Și când te gândești că acest ins lipsit de orice scrupule a fost salvat de la dubă pentru utilizarea finanțării străine (a Rusiei) a partidului PSRM de Acordul Politic încheiat cu Blocul ACUM. Să nu fi ajuns la acest Acord Plahotniuc la sigur îl băga la pușcărie. Ei bine, în acest Acord au fost stipulate câteva condiții foarte importante, care ar fi permis celor două formațiuni absolut diferite sub aspect ideologic să rezolve problemele nominalizate mai sus: să fie conservate temporar orice acțiuni cu caracter ideologic, geopolitic, de identitate, care să divizeze societatea și să distrugă fragilul Acord Politic temporar. Blocul ACUM a respectat Acordul întocmai, generând asupra sa critici din partea Dreptei. Dar Dodon care, luând în considerare situația lui și a familiei sale din acele zile grele pentru el din iunie, trebuia în primul rând să respecte acest Acord, să fie recunoscător că a fost salvat, a procedat tocmai invers. Pentru acest ins recunoștința este o floare rară care nu crește sub toate gardurile.

Din păcate un tip trecut prin școala comunistă nu este în stare să fie și nobil, adică stăpân pe cuvântul său. De la bun început și-a încălcat cuvântul prin plecările dese la Moscova, prin încercarea de a scoate folos personal din înlăturarea lui Plahotniuc, încercând să-l înlocuiască. Toată Republica este împânzită de megabanere cu fizionomia lui (pe ce bani? Nu confirmă oare aceasta că banii sunt din Rusia). Parcă nu suntem în campanie electorală, dar prin aceasta, prin televiziunile sale, Dodon încearcă să inoculeze omului de rând că el este

tătucul națiunii, că doar datorită lui acest colț de țară a scăpat de Plahotniuc (atrageți atenția asupra clipurilor prezentate de televiziunile sale). Este pe cale de a prelua canalul Prime al lui Plahotniuc, nimerit în lista Kroll II al beneficiarilor din miliardul furat..

Dar cel mai mult a excelat Dodon în această fanfaronadă legată de serbarea „*a 75 de ani de la eliberarea Moldovei de sub jugul fascist”,* încălcând ordinul rezonabil al prim ministrului de decretare drept zile de doliu zilele de 23 și 24 august și pomenirea tuturor jertfelor celor două regimuri dictatoriale nazist și stalinist (de fapt ambele de sorginte socialistă: național-socialist (hitlerist) și socialist internaționalist (stalinist). Dodon a început cu vizita memorialului de la Șerpeni, unde conform declarațiilor lui au murit peste 15000 de soldați sovietici. Dar câți au murit de cealaltă parte a baricadei (cred că nu mai puțini!). Despre ei nu s-a spus nici un cuvânt în această zi de comemorare a tuturor victimelor, dar ce vină a purtat soldatul de rând care a fost victimă a celor doi căpcăuni ai secolului XX Hitler și Stalin. Vizitasem anul trecut Mausoleul din c. Soveja, jud. Vrancea al ostașilor căzuți în Primul Război Mondial. Am văzut alături de osemintele ostașilor român și oseminte ale soldaților germani, austrieci, unguri. Vă puteți imagina ca alături de numele „*soldatului eliberator rus”* să fie nume nemțești, românești, italiene ale celor căzuți? Categoric nu!

Cu cât fast a organizat el acest eveniment, Dodon invitând persoane oficiale din guvernul Rusiei (mă refer la ministrul apărării Rusiei S. Șoigu invitat personal fără consultarea guvernului, însoțit de mai mulți generali), dar și cântăreți din Rusia cum a fost „*steaua estradei rusești Vaenga”*. În această Piață a Marii Adunări Naționale în seara de 24 august s-au auzit cântece din perioada sovietică: „*Pobeda”, „Katiusha”, „Vctavay strana ogromnaya”* ș.a. Au fost și interpreți autohtoni, blestemați să fie în vecii vecilor!) care au dansat kazaciokul și katiusha pe osemintele sutelor de mii de deportați, împușcați, exterminați prin foame de regimul sovietic. Într-un stil pur sovietic concertul a fost completat cu demonstrarea unei făcături de film făcut sub egida „*marelui istoric”* Dodon, regizori fiind N. Anisimova și E. Pahomova (da, tot ele au făcut cele trei făcături de filme despre Istoria Moldovei după cele trei volume de Istorie a Moldovei scrise sub egida lui Dodon de un grup de falși istorici cu soldă. De parcă eram prin anii 70’! Am ajuns ca istoria noastră s-o facă ca pe timpurile sovietice rușii, atunci halal de noi). „*Eu cred că nu este bine acest lucru* (organizarea concertului, n.r.). *Eu cred că asta divizează, adâncesc diferențele în societate. Nu guvernul din care fac parte a readus geopolitica în spațiul public. Noi am decis să comemorăm în data de 23 august victimele tuturor regimurilor totalitare, pentru că – indiferent de ideologie – acestea au adus suferința și frica pe meleagurile*

noastre, lipsindu-i pe oameni de bunul cel mai de preț: demnitatea. Ne-am dorit să fie o comemorare care să unească societatea. Din păcate, există însă politicieni (Dodon – n.n.) *care pângăresc traumele trăite de părinții și bunicii noștri pentru a obține dividende politice*", a declarat Maia Sandu. Premierul a adăugat că cetățenii și conducerea Republicii Moldova trebuie să facă lucruri care unesc societatea și nu care le dezbină.

Dodon a fost vedeta serii. Urcat pe scenă i-a mulțumit călduros invitatei sale „*pentru cântecele copilăriei sale"*, cerându-i să-i cânte cântecul lui iubit „*Taiga!"*. Mă întreb și î-l întreb și pe el: cine îți încurcă kremlinezule să-ți procuri o bucată din preaiubita ta Taiga (grație stăpânilor tăi bani ai din belșug!) și să trăiești în „*liniștea ta sufletească*" în mijlocul acestei preaiubite taigale, atât de blestemată de zecile de mii de deportați, mare parte dintre care nu s-au mai întors, oasele lor rămânând pe veci în pământurile veșnic înghețate străine. La acest concert mancurtul Dodon a încercat să facă un mixt din muzică rusească de război și artă românească. „*Dar au folosit Coloana Infinitului a lui Brâncuși, un cântec scris de Maria Tănase, o Melodie a lui Enescu, și toate astea terfelite de propaganda de tip sovietic de eliberare a Moldovei de sub jugul fascist – românesc! Toată ilustrația este din cultura românească. Cine este hoț: cei din România sau președintele Dodon. Păcat că propaganda rusă are efect încă după atâția zeci de ani. Îmi pare rău că consilierii care-l consiliază nu știu istorie. Sigur, dacă ar fi la mine la curs Dodon ar pica examenul*" a declarat un profesor român din România aflat în Piață.

În final Dodon în stilul mentorilor săi a organizat un grandios feierverk. Dar toate acestea costă. Scena ultramodernă cu toate accesoriile ei, cântăreții ruși invitați (ai noștri nu-i avem buni. La concertele precedente Stas Namin a fost răsplătit cu 70000 Eur pentru cele două ore!). De unde au fost luați banii? Dodon

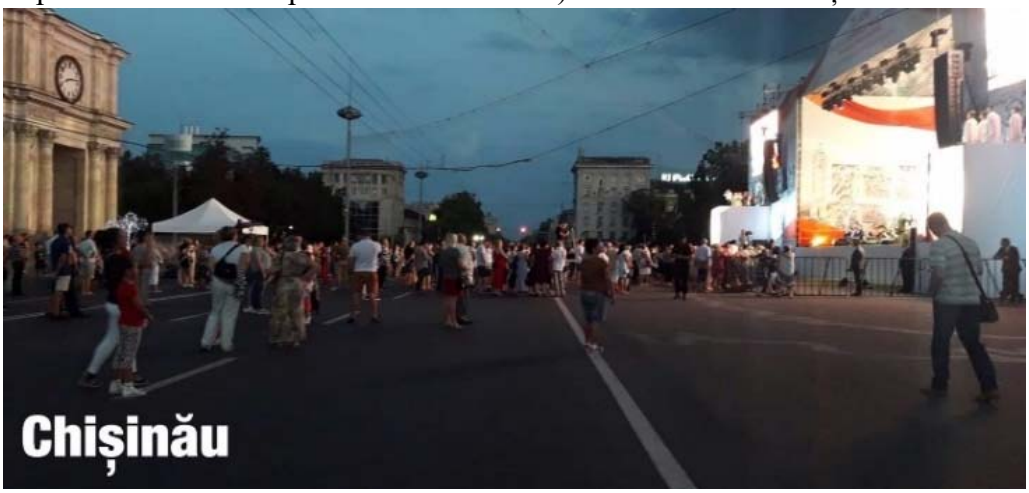

răspunde nonșalant, crezându-ne de idioți creduli, că Asociația „*Iubesc Moldova”* a plătit. De unde are această asociație iluzorie atâția bani? Sunt gogoși.

Și totuși au fost puțini la concertul lui Dodon, mulți mai puțini decât la alte concerte proruseşti organizate de Dodon, Plahotniuc sau Șor. Să înțelegem că lumea s-a săturat de atâta divizare sau poate chiar nu a acceptat trădarea de către Dodon a guvernării actuale, în care multă lume (chiar etnici ruși) și-au pus mari speranțe.

Cu totul altfel s-au petrecut lucrurile pe 27 august, într-adevăr o altă lume se afla în Piață. Într-un mod cu totul inedit a avut loc întâlnirea membrilor guvernului Maiei Sandu cu cetățenii. Pe timpuri membrii guvernului Filip la întâlnirile „*cu poporul*” erau separați de acest popor cu 2-3 rânduri de bodigarzi dotați cu umbrele antiglonț. Aveau de ce să se teamă probabil. Acum prim ministra Maia Sandu și fiecare ministru, aflați în spațiul verde din fața Casei Guvernului, erau înconjurați de doritorii de a le da întrebări. Timp de o oră fiecare ministru într-un mod degajat și liber au răspuns întrebărilor cel or prezenți. Un

gest frumos a fost împărțirea fiecăruia a câte un strugure de poamă ambalat în ambalaj ecologic. A fost de fapt un gest de chemare la susținerea producătorului autohton de struguri. Și după aceasta nu au rămas mormane de gunoi cum se întâmpla deseori la concertele lui Plahotniuc, Dodon, Șor. „*Mulțumim mult că ați lăsat spațiile din jurul Guvernului și PMAN curate și ne cerem scuze dacă nu a fost totul perfect*” a menționat Maia Sandu. În scuarul Catedralei Mitropolitane, a fost amenajat un orăşel al meşteşugarilor, unde au fost expuse lucrări confecționate manual. Printre ei am întâlnit şi meşteri veniţi de peste Prut. Mulți turiști era îmbrăcați în ii naționale.

În jurul orei 18^{oo} a început concertul propriu zis dat doar de artiști autohtoni. Deschis la început cu o minunată muzică clasică interpretată de tineri

muzicieni de la Moldovan National Yarth Orchestra, apoi pe scenă au apărut cunoscuții interpreți Pașa Parfeni, Cătălin Josan, Cristi Aldea Teodorovici, care au încântat publicul cu piesele lor patriotice, vestita Orhestră Națională de muzică populară „*Lăutari*" cu Ion Paladi, Ansamblul Academic Național de dansuri populare „*Joc",* Maria Iliuț, Ioana Căpraru, Lidia Bejenaru ș.a. Spectatorii, unii șezând pe iarba verde din fața clădirii Guvernului savurau momentul, alții aflați în piață încingeau câte o horă sub ritmurile de pe scenă. A fost multă lume, o lume degajată, liberă. „*S-a născut o altă Moldovă. De azi vom avea o altă Moldovă. Nu avem gardurile de anul trecut când ne târâiau pe jos* (și Maia Sandu, pe atunci în opoziție, a fost târâtă cu forța din fața monumentului lui Ștefan cel Mare) răspund intervievații. Să sperăm că toate acestea vor da un nou suflu. Și costurile nu au fost exagerate. „*Vrem să vă informăm că am redus la maximum costurile, am renunțat la elementele costisitoare, bugetul total al evenimentului constituind aproximativ 960.000 lei, cu jumătate de milion de lei mai puțin decât anul trecut*", a menționat prim ministrul Maia Sandu.

Să sperăm că lumea lui Dodon, care este un hibrid din „*homo sovieticus"* mascat cu elemente naționale, cu al său moș Gerilă, e pe ducă. Ceea ce ne dorim e „*să ni-l aducă pe moș Crăciun",* simbol al creștinătății noastre de două mii de ani.

https://www.researchgate.net/publication/335527403_----------
_DOUA_CONCERTE_ALE_DOUA_LUMI_PARALELE
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/126364448664099

GUVERNUL REFORMATOR ȘI DODON TRĂDĂTORUL

Au trecut cele o sută de zile care, de regulă, se acordă unei noi guvernări pentru a raporta ce a reușit să facă de la instalare. Prim-ministrul Maia Sandu își pregătește raportul cu care va veni în fața Parlamentului. Cu toate greutățile, pe care le-a întâlnit în această o sută de zile din partea, practic a tuturor, cu toată dorința majorității ca lucrurile să meargă mai rapid, cu toate greșelile și „*nereușitele”* care au avut loc personal consider că Guvernul în linii mari s-a isprăvit. Cel puțin este foarte clar că merg într-o direcție corectă și metodic va scoate acest stat din starea de captivitate, retezând unul câte unul tentaculele caracatiței mafiotice lăsată drept moștenire de fugarul Plahotniuc. De aceeași părere este și ex-premierul Ion Sturza care cunoaște această „*bucătărie”* din interior: „*Actualii - mă refer strict la ACUM - au preluat puterea pe „nemâncate”, dar și ca rezultat al efortului titanic în lupta cu cel mai hidos fenomen, oligarhia. Că a fost detronat „invincibilul” Plahotniuc e meritul lor și, în primul rând, al Maiei Sandu și al lui Andrei Năstase… Guvernul intră în pâine și în rutina guvernării și cu toate greșelile firești și scuzabile, nu o face mai rău ca predecesorii”.* Și președintele Partidului Popular European (PPE), Joseph Daul împărtășește aceeași părere despre „*reușitele*” actualului Guvern și problemele cu care se confruntă: „*Am susținut noua guvernare pentru a permite Moldovei să revină la democrație, să readucă speranța poporului său și libertate țării… Maia Sandu și Guvernul condus de ACUM au început în forță și cu hotărâre perioada de guvernare și au făcut pași importanți pentru curățarea sistemului corupt. Dar trebuie să ne amintim că niciun Guvern de succes nu poate corecta în 100 de zile ceea ce alții au distrus în decursul anilor*”. Deci, în linii mari putem considera că guvernul merge pe cale dreaptă și trebuie să fie ajutat sau cel puți să nu fie încurcat să-și facă treaba. Să ne imaginăm pentru o clipă că acest guvern cade atunci restaurarea sistemului Plahotniuc este inevitabilă, iar toate schemele frauduloase, care temporar în mare parte au fost stopate, își reiau activitatea. Cine ar dori acest lucru, mă refer la omul simplu furat și despuiat, nu la banda de hoți.

Se întâmplă însă lucruri cu totul anapoda. De câțiva ani toată lumea parcă a dorit și mai dorește să dezrădăcineze această molimă - corupția, care a infectat la un nivel alarmant societatea și a secătuit-o de vlagă, dar în același timp bat din toate tunurile în guvern. Nimeni din cei cu mintea trează nu neagă faptul că unii miniștri mai comit unele greșeli (din lipsă de experiență, din dorința de a face unele lucruri mai rapid), dar ceea ce e clar, lucru recunoscut de mai mulți, că cel puțin cei ai Blocului ACUM, nu-și vor băga mâna în buzunarele noastre, cum au făcut cei din precedenta guvernare. Găsești printre acești „*luptători*” împotriva

Guvernului mari „*patrioți*”, luptători aprigi pentru respectarea „*statului de drept”* (se referă la noua Lege privind alegerea procurorului general!) și a „*drepturilor omului*” (se referă, în special, la cazul arestării celor două doamne Tauber și Apostolova din făcătura lui Șor (care doar partid nu este!), implicate în furtul Miliardului (drept confirmare este și Raportul Kroll II). Îi privești seară de seară pe unii „*analiști politici”* care gândesc din postura celui care stă deoparte și așteaptă să vadă ce va face acest guvern kamikadze. Acest lucru îmi amintește despre o istorie. „*O bătrânică venită de la țară cu desagii peste umeri aleargă să prindă troleul din stație. Șoferul troleului o vede în retrovizor și își pune întrebarea „Va reuși sau nu!”.* Când bătrânica a dat sa se apuce de bară să urce șoferul a închis ușa, menționând: „*N-a reușit!”.* Cu regret, cam acesta este comportamentul multora, în special, din rândul intelectualilor. Prim ministrul Maia Sandu a chemat în repetate rânduri societatea civilă să se implice, să vină în ajutor Guvernului.

Este ușor a critica, dar să reieșim din situația că acest stat încă mai este în captivitate și că scoaterea lui din această stare ar trebui să le dezlege mâinile Guvernului de a folosi metode radicale. Guvernul, în stilul său, încearcă la maxim să respecte legislația, dar oricum e bătut.

Culmea, însă în tabăra atacanților s-a postat și partenerul de Acord Politic, președintele turist I. Dodon. „*Mai multe acțiuni și rezultate pentru oameni, mai puțină geopolitică, euforie și polemici inutile! Acest lucru l-am cerut astăzi majorității parlamentare și Guvernului, în cadrul discursului meu de la deschiderea noii sesiuni a Parlamentului. Am solicitat să se vină cu o nouă abordare legată de activitatea demnitarilor, una prin care să se pună accent pe rezolvarea problemelor urgente cu care se confruntă cetățenii. Am făcut un bilanț al rezultatelor din primele 3 luni de guvernare, dar am vorbit și despre ceea ce nu funcționează așa cum trebuie, în special, despre activitatea deficitară a unor ministere, care nu corespunde așteptărilor societății, precum și despre faptul că nu au venit cu un plan de acțiuni clare privind îmbunătățirea vieții cetățenilor. „Luna de miere” a trecut și cetățenii încep sa aibă întrebări justificate legate de eficiența actualei guvernări: încetarea epurărilor politice în rândul funcționarilor profesioniști; intensificarea luptei cu corupția în domeniile care afectează zi de zi cetățenii; ieșirea din euforia prea prelungită și neproductivă în care se află unii politicieni”.* Este ca o lovitură de cuțit aplicat Guvernului din spate. Reacția dnei Maia Sandu a fost promptă și corectă: „*Dl președinte mai bine ar veni cu raportul de activitate ca președinte pe parcursul a trei ani. Cu un raport despre activitatea Guvernului vom veni noi în timpul apropiat”.* Culmea, însă tocmai el a făcut în această perioadă de 100 de zile mai

multă geopolitică și lucruri inutile: vizite aproape săptămânale la Moscova (unde a negociat „*preț redus*” la gaze de 178$/1000m^3 atunci când în Europa este de apr. 130 $/1000m^3!); organizarea acelei fanfaronade a „*eliberării Moldovei de sub jugul româno-fascist”,* invitându-l pe ministrul apărării Rusiei S. Șoigu, însoțit de o suită din vreo 30 de generali (la băut și mâncat sunt buni!); introducerea limbii ruse în documentarea parlamentului; compromiterea noii Guvernări cu banala „*neutralitate constituțională”* (cu trupe rusești aflate pe teritoriul Republicii de apr. 30 de ani!) și *„autonomie puternică”* pentru Transnistria în fața oficialilor europeni ș.a. „*Dodon a devenit „mastak” și joacă bine! El nu are scrupule, „hrănește" din plin sistemul din bani negri obținuți prin diverse scheme și sacoșe primite din extern, acaparează spațiul informațional și cumpără, corupe activiști*” menționează ex-premierul I. Sturza.

Toată greutatea reformelor e pusă pe umerii Guvernului, în special, pe umerii celui mai bărbat premier!, Dodon căpătuindu-se cu funcții importante în stat, în multe cazuri postându-se în rolul de observator, și mai are tupeul să dea sfaturi! Greul e înainte. După ce va fi ales procurorul general (sperăm ca mecanismul propus de guvern să dea foloase în alegerea procurorului general) vor trebui întreprinse acțiuni mult așteptate de societate de reținere a hoților și beneficiarilor diverselor scheme frauduloase. Rezistența sistemului va fi mare. Au fost puse în arest doar aceste două doamne (Tauber și Apostolova) și cât tărăboi fac susținătorii lor (niște oameni oropsiți, în special doamne, de la Orhei cumpărate de Șor cu un kg de hrișcă, o cutie de „*tușonkă*” și pâine ieftină). Te uiți la ei și de crucești: pentru ei cei mai mari patrioți, cinstiți sunt Șor, Tauber, Apostolova. „*Ne luptăm pentru ca viața oamenilor simpli să fie mai bună. Ne-am convins pe exemplul or. Orhei și a comunei Jora de Mijloc. Noi, oamenii cinstiți, suntem majoritatea care luptă împotriva corupții* (să te crucești, nu alta. Ei, care sunt în Raportul Kroll II principalii în furtul Miliardului luptă contra corupției!)” declara I. Himici, deputat în parlament din fracțiunea Șor, la mitingul organizat cu orheeni aduși centralizat în fața CNA. „*Jos corupția”. „Libertate Tauber”, „Marina, my s toboj”, „Șor my s toboj”, „Noi suntem partidul lui Șor”, „Trăiască Șor”, „Tauber i Apostolov–zalojniki sultana Dodona”, „Ilan my s toboj”, „Șor-unica speranță în ziua de mâine”* ș.a. erau sloganele acestui miting.

Săraca minte a moldoveanului de pe urmă, cumpărat cu hrișca și „*tușonkă*”. Mă uitam la acești bieți orheieni și mă întrebam: unde sunt oare orheienii cu demnitate de la 1918, cei care printre primii au făcut Unirea?

https://www.researchgate.net/publication/335883703_GUVERNUL_REFORMATOR_SI_DODON_TRADATORUL
https://www.facebook.com/valeriu. dulgheru.10/posts/130319064935304

CINE SEAMĂNĂ VÂNT CULEGE FURTUNĂ

„*Indiferent ce spune lumea, zâmbește și du-ți misiunea mai departe*”
(Maica Tereza)

Tocmai aceasta face Doamna prim ministru Maia Sandu: zâmbește în această grea situație pentru ea și echipa ei guvernamentală și merge mai departe. Cred că ne este sortit ca în acest colt de țară, „*aflat în calea tuturor relelor”* vorba cronicarului, să nu fie liniște. Pleacă un mare hoț vine altul în locul lui. Acești revoluționari de profesie (socialiștii!) ne-au aruncat iarăși în beznă și incertitudine. Ce mai contează pentru ei că conform Acordului semnat pe 8 iunie scoaterea acestui stat din captivitatea lui Plahotniuc nu este încă finalizată, este doar la început de cale. Sistemul se împotrivește demontării și încă este viu. Au fost făcuți doar unii pași în demontarea sistemului Plahotniuc. Au fost făcute doar unele deconspirări ale schemelor frauduloase, prin care banul public ajungea din buzunarul nostru în buzunarul lor (al hoților Plahotniuc și compania), dar câtă zarvă a stârnit acest lucru în tabăra democraților, dar și a socialiștilor. De ce oare? Ei bine, în cazul PDM este de înțeles, au rămas fără finanțare. De ce însă sunt deranjați socialiștii de ceea ce face Guvernul, ministrul economiei? Oare nu pentru că Dodon cu socialiștii lui nu au fost sinceri din momentul constituirii acestei coaliții atipice. Adevăratul scop al lui Dodon a fost să scape de Plahotniuc, permițându-i să fugă din Republică (ce a făcut SIS-ul lui pentru a nu permite acest lucru? Nimic), și să-i preia schemele. În ultimul timp era tot mai deranjat de activitatea guvernului Maiei Sandu ca, în sfârșit să găsească soluția: a demara procedura de moțiune de cenzură data Guvernului Maiei Sandu pe un motiv fără motiv: contestarea deciziei Guvernului de a anula rezultatele concursului privind identificarea unei liste scurte de candidați în funcția de Procuror General.

Chiar dacă înțeleg că au mers prea departe cu această moțiune acum nu le permite onoarea s-o retragă. Dar onoarea lor de socialiști, adică de „*slugi ale poporului*”, a celor nevoiași, le permite să se căpătuiască cu încă o ramură importantă în stat. După ce socialiștii s-au căpătuit cu șefia la Curtea Constituțională partenerii lor din Blocul ACUM, scrâșnind din dinți, au tăcut, provocând asupra lor învinuirile (de altfel fondate) ale societății civile, care au semnalat această neregulă. Au tăcut și atunci când Dodon a pus laba și pe CNA

și ANI. Dodon și valeții lui au dorit ca cei din Blocul ACUM să tacă și acum când au fost la un pas de a pune laba și pe funcția de Procuror General printr-un concurs trișat. Până aici a fost. Bravo Maia Sandu că, în sfârșit, a pus piciorul în prag.

Interesul lui Dodon și a penalilor din banda lui este mare. Este de fapt un instinct animalic de supraviețuire. Simte kremlinezul Dodon că în cazul unui procuror general independent frânghia îi va sugruma grumazul. Are atâtea păcate și el știe de aceasta. De aceea se luptă pe viață și pe moarte. I-a angajat și pe buldogii săi în această luptă. Cât face doar acest kremlinez Vasile Bolea (să nu-l obijduiesc pe un alt Bolea (Vladimir) de la PAS care este foarte de treabă!) cu fizionomie de „*interlop cu ceafa lată*" (vorba marelui Eminescu) care folosește un jargon adecvat celor din această tagmă și apucături de interlop. Ce ipocrizie să rupi un contract, pe care tot ei l-au solicitat în mod insistent și cu care au dorit să lege mâinile celor din ACUM (au bogată experiență în a rupe documente. Odinioară un alt kremlinez a rupt în bucăți harta României!).

Doamne, câte învinuiri curg asupra Maiei Sandu și a guvernului condus de ea din partea socialiștilor (și nu numai!). Curg gârlă. „*Mai mulți membri ai actualului Guvern își doresc căderea acestuia. Ei au așteptat acest lucru și pur și simplu l-au provocat*" declară filozofic kremlinezul Dodon. Păi, de ce să nu le faci în ciudă, să-i lași să-și continue activitatea dacă ei „*atât de mult nu vor*"? Sunt niște povești pentru cei alienați. Turistul Dodon o invita ieri pe Doamna prim ministru Maia Sandu la băut la Comrat. N-are ce face kremlinezul. A aprins casa și acum o lasă să ardă. Și din ce cauză? Vezi, mare crimă a comis Maia Sandu, a crâcnit să fie împotriva acaparării de către Dodon și a funcției de procuror general. A făcut acest nu pentru ea. Ea nu are nevoie personal de un procuror general aservit ei. Este probabil cel mai onest prim ministru de la independență. Și miniștrii ei nu au nevoie. Mare nevoie are doar Dodon și unii din tagma lui pentru ași ascunde păcatele.

Să revenim la motivul formal al acestei furtuni semănate de kremlinezul Dodon – anularea rezultatelor concursului trucat. Ivan Vasilievich Ceban, care încă este vice președinte al Parlamentului și consideră că este la bază matematician, dar și kremlinezul Igor Dodon cu mai multe facultăți și cu un doctorat, chiar dacă s-a constatat că este plagiat, nu ar trebui să fie departe de matematică și metodele matematice. Cel puțin acești doi, dar și tov. Greceanâi, ar trebui să observe că în cazul acestui concurs trucat nu au fost folosite nici măcar cele mai elementare procedee statistice de prelucrare a datelor. Am mai spus că orice experimentator începător știe că dacă valorile unui experiment ies cu mult în afara marjei de eroare aceste valori ori sunt neglijate, fiind mediate

(pentru a putea construi curba graficului unei funcții) sau repetat experimentul. Cum s-a procedat în acest concurs trucat cu punctajul dat de membrul Comisiei din partea PSRM P. Bobu (bine instruit!) de 100p. – candidatului lor și de 24 și, respectiv, 25 de puncte date potențialilor concurenți. O simplă analiză arată că aceste valori ies cu mult în afara marjei punctajelor date de toți ceilalți membri (între 32 și 96). Și în cazul punctajului (0) dat de membra Comisiei R. Botezatu nu s-a procedat corect. Chiar dacă a avut loc un conflict de interese domnului V. Gribincea trebuia să i se acorde cel puțin un punctaj mediu, nu chiar (0). Cu atât mai mult că toți ceilalți membri ai Comisiei i-au dat punctaj între 77-100!

Și totuși ce-i de făcut, cum de ieșit din această profundă criză politică? Premierul Maia Sandu vine cu o nouă soluție pentru rezolvarea impasului politic actual. În acest sens, prim-ministra va trimite spre avizare Comisiei de la Veneția proiectul de lege privind modificările la Legea Procuraturii, prin care Guvernul și-a asumat răspunderea, dacă PSRM-ul își va retrage moțiunea de cenzură. Totodată, Maia Sandu a promis că nu va preselecta candidații pentru șefia Procuraturii Generale, până Comisia de la Veneția nu se va expune asupra proiectului de lege. În reacție, PSRM a declarat că „*unica ieșire din criza politică este să-și retragă proiectul de asumare de răspundere*”. Faptul că acesta este un moft al lui Dodon vorbește și cazul că o lege similar (care atunci era constituțională) a fost votată de fracțiunea socialiștilor în luna septembrie. Scopul este altul. „*Următoarea sarcină tactică a lui Dodon este Guvernul Republicii Moldova. Maia Sandu este buturuga care îi poate răsturna carul lui de război. Buturugile mici sunt foarte periculoase, mai ales, pentru generalii impostori și îngâmfați”* scrie reputatul analist V. Saharneanu. Potrivit lui Octavian Țîcu, PSRM are un avans considerabil în preluarea principalelor instituții ale statului: „*Au câștigat primăria municipiului Chișinău* (din păcate și cu concursul nemijlocit al Dstra!) *și vor să debarce Guvernul Maia Sandu sau cel puțin să creeze o presiune pentru a prelua Procuratura Generală, pentru că asta este, de fapt, miza adevărată. Au preluat Centrul Național Anticorupție, Curtea Constituțională și multe alte instituții*”.

Cu ce se va finaliza acest război dus de socialiști împotriva partenerilor lor de guvernare, împotriva guvernului Maiei Sandu? Scenarii sunt multe. Totuși se știe din multimilenara experiență a poporului nostru că „*cine seamănă vânt va culege, până la urmă, furtună”.* Important ca noi, cei mulți, să susținem guvernul Maiei Sandu în aceste clipe grele, să oprim revanșismul dodonist.

https://www.researchgate.net/publication/337167085_CINE_SEAMANA_VANT_CULEGE_FURTUNA
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/142115830422294

CÂINII LATRĂ IAR CARAVANA MERGE

„Eu nu mai vreau să accept lucrurile pe care nu le pot schimba.
Eu aleg să schimb lucrurile pe care nu le pot accepta”
(Angela Davis)

Guvernul Maiei Sandu a ales calea „*să schimbe lucrurile pe care nu le poate accepta*”, adică corupția, captivitatea structurilor statului ș.a. Abia începe să între într-un regim relativ normal de lucru, dar câte critici curg pe capul lui. Nu neapărat din gura valeților lui Plahotniuc rămași fără „*kormușką”,* dar chiar și din partea unora, pe care nu-i poți suspecta de lipsă de inteligență sau de prezența unor interese, ci pur și simplu puși pe critică fără să-și dea seama că dacă revine sistemul Plahotniuc va fi vai și amar de capul lor. După o săptămână de activitate practic în ilegalitate (CC-ul lui Plahotniuc anula tot ce făcea această guvernare, anula înseși existența ei (toate televiziunile Holdingului, dar și cea plătită de noi toți – Moldova 1 trâmbițau că noua guvernare este ilegală – cu o majoritate parlamentară de 61%!)) se împlinește apr. o lună de când guvernul uzurpator al lui Filip s-a retras și guvernul legal al Maiei Sandu a intrat în funcție plenar. Părerea mea este că atunci când câinii latră, guvernul trebuie să-și vadă de treabă.

Ce a lăsat guvernarea Plahotniuc după ea? Un teren minat cu multe mine cu efect întârziat. Noul guvern a intrat ca într-o junglă unde fiecare fiară răpitoare are teritoriul său marcat, iar deasupra lor se afla Leul! A fost o lună plină de demisii, de deconspirare a multor scheme frauduloase, prin care miliarde de lei se scurgeau din buzunarul statului în buzunarele fără fund ale hoților, a schemelor de contrabanda cu droguri, anabolizante, țigări, alcool. Întreaga Republică fusese transformată într-o zonă a traficanților. Dorea cineva să transporte ilegal chihlimbar din Ucraina în Hong-Kong, sau droguri din Africa prin Spania spre Rusia, schemele mafiote ale lui Plahotniuc, incluzând aeroportul, erau la dispoziție. Cu toate acestea câte ceva s-a reușit într-un timp atât de scurt. Cel mai fidel aliat al guvernului Maiei Sandu a fost Societatea Civilă și sper să fie și în continuare. Noi cu toții ne dorim să revenim la normalitate în acest stat capturat, să fie întors miliardul furat, iar hoții să stea la închisoare. Doar că unii, din inerție (bosul nu mai este, este fugar, și sperăm că va reveni în Republică doar în cătușe împreună cu cățelul său I. Șor cu toate stăruințele valeților și ale unor rătăciți de a reveni la epoca Plahotniuc) continuă să bată în guvern, chiar dacă guvernul face ceea ce dorește întreg poporul (conform sondajelor are o susținere de peste 70%!).

În doar o lună de zile prim ministrul Maia Sandu a avut întâlniri cu cei mai înalți oficiali: comisarul european pentru politica de vecinătate I. Han, secretarul general al NATO I. Stoltenberg, subsecretarul de stat al SUA D. Hale, președintele României K. Iohanis și premierul V. Dăncilă, președintele Ucrainei V. Zelenski, cancelarul A. Merkel. Printre altele s-a prezentat ca un adevărat lider de stat european, vorbind într-o impecabilă limbă engleză (nu cum făceau mulți oficiali din guvernul Filip). „*Țin să vă felicit și să vă anunț că SUA își manifestă susținerea pentru o Moldovă democrată. Vom oferi suport pentru lupta cu corupția și spălările de bani și pentru reforma bancară și judiciară, securitatea energetică și libertatea presei*", a declarat subsecretarul de Stat al SUA, David Hale.

Toate astea au avut loc doar în două săptămâni și deja s-au soldat cu anumite efecte imediate. S-a schimbat imaginea Republicii Moldova în ochii europenilor (a început să iasă din zona gri, în care fusese transformată în special de guvernarea Plahotniuc, lucru menționat la întrevederea cu cancelarul A. Merkel). A fost deblocat sprijinul financiar din partea UE și deja „*...primele 14,54 mln lei vor ajunge în Republica Moldova zilele următoare"* care vor acoperi imensa gaură financiară de peste 3 mlrd lei, anunțată de ministrul finanțelor. Ceea ce guvernul Filip nu a fost în stare să facă în 3 ani, guvernul Maiei Sandu a făcut în două săptămâni. Acestea sunt recunoașterea plenară a noului guvern, a prim ministrului Maia Sandu, și susținerea lui multilaterală. Tot în această lună a realizat mai multe pe intern (doar orbii insistă că nu s-a făcut nimic): a demis mai mulți demnitari corupți cu salarii enorme (cum ar fi Iu. Cecan cu 72000 lei/lunar, directorul Transportatorilor (56000 lei/lunar) ș.a. Urmează să fie demiși și alți demnitari care ca căpușele sug din seva poporului, ridicând salarii enorme, comparativ cu salariul mediu pe economie de sub 4000 lei sau pensiile majorității de apr. 1000 lei; a demis procurorul general care a tergiversat investigația furtului Miliardului, dosind Raportul Kroll timp de peste un an de zile (din 22 martie 2018! Acum se știe că despre Raportul Kroll II și ce conține știau V. Plahotniuc, procurorul general E. Harungen, președintele BNM, președintele parlamentului A. Candu, ex-premierul P. Filip) doar pentru că în el figurau numele „*unor oameni onești"* vorba lui Filip, ale principalilor hoți ai Miliardului: Șor, Plahotniuc, Filat, dar și ale unora mai mici, șoriștii Tauber, Jardan și, întâmplător! al soțului V. Pavlicenco care se prezintă drept unic unionist în drept în Republica Moldova. Acum înțelegem de ce doar a tulburat apele în acești zece ani, nedorind nicio coaliție de dreapta, rupând mereu acel sub 1% din electoratul de dreapta. S-a format o comisie parlamentară de investigare a furtului Miliardului, care sperăm (toată lumea așteaptă să fie deschise dosare penale pe numele tuturor care

au încurcat buzunarul statului cu cel propriu. Din destăinuirile lui V. Filat reiese că planul furtului Miliardului a fost elaborat de Iaralov-Plahotniuc, iar beneficiarul principal a fost Șor).

Mă miră insistența cu care merg unii de pe dreapta parcă special pentru a confirma opinia (sper greșită!) că sunt creaturi ale lui Plahotniuc, chiar și după cazul apariției numelui Pavlicenco în Raportul Kroll II. Mă miră cum dl Andrei Țurcanu, căruia nu-i poți imputa lipsa de logică!, vine cu propuneri absolut aiurite de reformatare a guvernării, adică formarea alianței cu PDM. Dar știe oare dl Țurcanu că și Plahotniuc a avut o întâlnire cu Kozak, căruia pentru a zădărnici orice șansă de alianță ACUM-PSRM, ia propus vicepremierului rus acel plan în 4 puncte de federalizare: *Interzicerea aderării la oricare blocuri militare (NATO și altele); Garantarea statutului de neutralitate, cu scopul de a contracara mișcarea unionistă (ideea unirii cu România); Schimbarea orientării politice a Moldovei în favoarea federalizării, având ca scop rezolvarea conflictului transnistrean; Reorientarea politicii externe a Moldovei spre restabilirea și dezvoltarea bunelor relații de vecinătate cu Rusia, din punct de vedere istoric, economic, politic și cultural.* Să nu înțeleagă domnia sa că orice reformatare a guvernării acum înseamnă de fapt revenirea sistemului Plahotniuc de care trebuie scăpat ca de râie. Da, numai la animale, după ce leii au capturat o sărmană căprioară, restul turmei privește liniștit cum acestea o sfâșie pe biata căprioară, care prin acest sacrificiu le-a salvat pe celelalte! Să fim și noi ca aceste animale? Uneori suntem mai răi ca ele, suntem ca niște hiene care mai și atacă. Atunci când ministrul de Externe și al Integrării Europene dl N. Popescu a făcut gafa respectivă neintenționat (și-a cerut scuze!) a fost sfâșiat în bucăți de tot soiul de „*binevoitori”* ai acestui stat. Acum când a adus 14,54 mln Euro pentru salariile noastre, fiindcă gaura lăsată de Plahotniuc în buget e enormă, cauzată de guleaiuri, concerte, pomeni electorale, Monaco orheian, vacanțe de lux, săptămâna de blocare a instituțiilor statului (fiecare adus costa 500 lei pe zi, dar si noaptea – 50 Eur) ș.m.a. Toate acestea au costat bani și ei nu a fost proști sa-i ia din buzunarele proprii, iau luat din ale noastre. Trebuie de mers înainte, scrâșnind din dinți cu această guvernare struțo-cămilă până va fi demontat complet sau aproape complet sistemul Plahotniuc. Desigur alegerile anticipate sunt inevitabile, dar nici într-un caz acum. Și doamna Maia Sandu a reconfirmat în timpul vizitei în Ucraina: „*Cred că vom avea alegeri anticipate. Nu putem spune când ar putea avea loc acestea. Știu cât de mult timp se construiesc instituțiile statului. Cred că, timp de câteva luni, e posibil să cureți aceste instituții, iar după aceea mai sunt necesare câteva luni pentru ca acolo să ajungă oameni care ar putea să reformeze sistemul din interior. Aș vrea ca această*

guvernare să dureze cel puțin un an", a declarat Maia Sandu pentru Radio Svoboda, în timpul vizitei sale în Ucraina. Dar va fi greu. Nu vedeți că astăzi Dodonul a fost chemat la Moscova. Nu cred ca Moscovei ii plac întâlnirile acestea ale Maiei Sandu cu oficialii europeni, inclusiv la Kiev unde a avut un discurs foarte bun.

Iată ca acești „*diletanți*, acești „*fără nicio experiență în politică* ", această atât de blamată și atacată în cel mai josnic mod de tot holdingul lui Plahotniuc, inclusiv de biserică, fac ceva, dar fac mult mai mult decât marii specialiști (în arta furtului!) din guvernarea Plahotniuc. O echipă care ar trebui să guverneze câteva mandate, dar din păcate va fi un guvern de sacrificiu, dar pentru binele poporului – decapturarea, dezoligarhizarea statului. Sunt miniștri cu educație europeană, cu experiență acumulată în cele mai prestigioase organizații din străinătate, fără interese proprii de capital în Republică (cum erau toți miniștrii și șefuleții din guvernul Filip!). Au făcut și greșeli însă ele erau practic inevitabile în condițiile în care activau. Să sperăm să fie mai puține și să-și ducă la capăt programul de decapturare, demafiotizare, dezoligarhizare a aceste așchii de pământ românesc atât de prost guvernat în acești 30 de ani.

Privesc cu dezgust la reacțiile, comentariile, unor foști guvernanți plahotniuciști. La fiecare succes al noului guvern Filip comentează că de fapt ei au făcut, iar aceștia doar culeg roadele. De ce însă timp de doi ani de când e blocată finanțarea externă nu a deblocat-o. Fiindcă nu putea să demonstreze lupta împotriva corupției, adică împotriva șefului său Plahotniuc. Aici în vine în memorie o istorioară. Columb, după ce descoperise America, se afla la o recepție, unde auzea diferite șușoteli că mare lucru a făcut. Puteau și ei să descopere America. La care Columb le-a dat o problemă: să ia un ou fiert de pe masă si să-l pună astfel ca să stea, să nu se rostogolească. Evident, toate încercările erau în zadar. Oul cădea și se rostogolea. La care Columb a luat oul, l-a bătut puțin într-un capăt și la pus popșor pe masă. „*Și noi puteam face aceasta!*" au declarat în cor cu toții. Marea diferență între Maia Sandu și Filip este că Maia Sandu schimbă lucrurile așa cum crede ea, iar Filip îndeplinea comenzile șefului luate la GBC. Ce poate acest, Filip doar să-i discute pe alții. „*Mințile ilustre discută idei, inteligențele medii discută evenimente, iar mințile reduse îi discută pe alții"* spune în acest sens o frumoasă maximă. Și sondajul care arată 94,47% pentru Maia Sandu și doar 5,53% pentru Filip este grăitor.

Ministrul Jizdan î-l critica dur în aceste zile pe ministrul de interne A. Năstase, numindu-l „*vârcolac",* lipsit de experiență. O fi lipsit de experiență, nu a lucrat în sistem, dar dumneata plin de experiență în funcția pe care o deținea ți

cu nu ați observat toate aceste scheme legate de droguri, anabolizante, țigări, alcool. Mai aveți tupeul să-i discutați pe alții!

Și tov. Tauber se dă cu sfaturi (ce o mai fi făcând oare kolhozul organizat de Șor în satul ei Jora de Jos unde era ditamai primăriță?). Supărată foc că nu a fost aleasă președinte al Comisiei pentru Drepturile Omului. Culmea obrăzniciei! Ea, numele căreia figurează în Raportul Kroll II pentru furtul a peste 10 mln de lei (o nimica toată. Așa vreo 1000 de pensii de ale lui moș Ion!), pentru care lucru trebuie să stea la răcoare, ne dă lecții de Drepturile Omului!

Și acest cu pufușor pe botișor S. Urechean (deunăzi s-a aflat din gura lui Filat, care știe ce știe, că i-a vândut pentru 2 mln Eur lui Plahotniuc postul de procuror general, care-i revenea conform algoritmului AIE!) critica dur blocul ACUM „*care sunt niște diletanți, se joacă dea puterea”.* Face și el din categoria celor „*care-i discută pe alții”.*

Din păcate dintre aceștia sunt mulți astăzi în acest colț de țară atât de prost guvernat până acum. Este întocmai despre societatea noastră bolnavă. Când unii încearcă să facă ceva, mințile reduse îi discută. Este o trăsătură care ne caracterizează, de aceea e greu să lucrezi cinstit într-o funcție de stat.

https://www.researchgate.net/publication/334519487_CAINII_LATRA_IAR_CARAVANA_MERGE
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/114082973225580

ECOUL ZILEI DE COMEMORARE A TUTUROR VICTIMELOR REGIMURILOR TOTALITARE ÎN CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL LA CHIȘINĂU

De fapt nu a fost nici un ecou cu excepția hotărârii inspirate a Guvernului de a decreta această zi drept zi de doliu național. Propunerea prim ministrului Maia Sandu a fost votată cu majoritate de voturi ale membrilor guvernului cu excepția bașcăniței I. Vlah și a ministrului apărării P. Voicu, ambii valeți ai lui Dodon. Mă întreb și o întreb pe această bășcăniță nou aleasă: oare găgăuzii nu și ei au murit cu miile alături de românii basarabeni în strașnica foamete organizată de autoritățile sovietice în a. 1946-47? Ilustrul inginer, profesor și scriitor Vlad Caraganciu scrie cu lux de amănunte din mărturiile consângenilor săi în romanul „Bugeac- pelin amar" despre aceste atrocități care au condus chiar și la cazuri de canibalism. Să fie oare atât de scurtă memoria acestor țațe (I. Vlah, Z. Greceanîi, familia căreia a fost deportată), dar și a lui B. Țărdea, lider socialist, a liderului de onoare a PDM D. Diacov, și a altora născuți în deportare în Siberia? Guvernul a încercat să contracareze cumva acțiunile kremlinezului Dodon de a face din zilele 23-25 august o blasfemie la memoria sutelor de mii de victime ale regimului totalitar sovietic, pe care Dodon î-l ridică în slăvi. Guvernul a dat startul, decretând ziua de 23 august drept zi de comemorare a tuturor victimelor regimurilor totalitare din cel de-al doilea război mondial. Urma ca în seara de 23.08.2019, când se împlineau 80 de ani de la semnarea odiosului Pact Ribbentrop-Molotov (pe care, în sfârșit, rușii l-au desecretizat, dar cu anumite comentarii), lângă monumentul Voievodului, în Scuarul Europei să se adune zeci de mii de oameni care, neîncăpând în spațiul rezervat, să inunde Piața Marii Adunări Naționale așa cum făceau în perioada 1988-89.

Având și sprijinul Guvernului în această zi lângă monumentul Voievodului sau în Scuarul Europei trebuia să fim zeci de mii. Din păcate eram apr. 100 de persoane în fața monumentului lui Ștefan cel Mare și apoi în Scuarul Europei, fără sonorizare bună și fără o organizare pe potriva a evenimentului. De fapt eram ca o turmă fără baci. Nu știa dreapta ce face stânga. Tinerii (liderii organizațiilor de tineret BUN, Tinerii Moldovei și ODIP I. Leașcenco și V. Bilețchi), care și-au luat asupra lor organizarea evenimentului (dar tocmai tinerii lipseau cu desăvârșire la acest eveniment, prezenți fiind aceleași persoane de vârsta a treia care încă mai speră în minunea Reunirii, inclusiv bătrânelul cu un steag mare românesc, pe care l-am văzut la toate manifestările unioniste din acești peste 30 de ani!), pentru a câta oară calcă pe aceeași greblă.

Vă mai amintiți cum un an în urmă mitingul dedicat Marșului „*Chișinău – Alba Iulia”*, care a avut un început destul de promițător cu multă lume și artiști, a fost compromis atunci când tinerii organizatori au hotărât să facă un marș pentru ai aduce pe colegii lor români aflați într-un autocar oprit special de autoritățile lui Plahotniuc în perimetrul Uzinei de Tractoare. Cum organele de forță se jucau cu demonstranții ca pisica cu șoarecele, ducând autocarul la marginea orașului, apoi la Strășeni. Până la urmă mulțimea a fost dispersată, iar efectul absolut nul. Și de această dată propunerea tinerilor (I. Leașcenco, V. Bilețchi ș.a.) de a merge în marș până la Ambasada Rusiei, nefiind coordonată cu alți organizatori, a fost un fiasco. De fapt există o regulă de aur, pe care se pare că nicidecum nu vor s-o însușească liderii celor 14 partidițe și formațiuni unioniste, că o luptă condusă de mai mulți comandanți de regulă este pierdută. Marile temeri sunt că același lucru se va întâmpla și în alegerile locale din 20 octombrie. Dar să nu uităm că ne așteaptă posibile alegeri parlamentare anticipate și în anul viitor alegerile prezidențiale. Dacă vom proceda așa cum procedăm acum dezuniți, dispersați, fiecare în țarcul său unionist, îl vom avea la cârma Capitalei pe Ivan Ceban, în parlament - o reprezentativitate majoră a PSRM, și pe talimbul Dodon în funcția de președinte al Republicii în al doilea mandat. Iată care sunt perspectivele sumbre.

Cei rămași de marșul anunțat de tineri s-au strâns în Scuarul Europei, unde liderul partidului „*Democrația acasă*” V. Costiuc a încercat să continue evenimentul. S-a observat lipsa liderilor altor partide unioniste – D. Chirtoacă (PL), A. Șalaru (PUN), PLDM, noul partid al lui V. Munteanu ș.a. Pe lângă sonorizarea proastă și organizarea nu a fost la nivel. Printre cei care au luat cuvântul a fost și maestrul N. Dabija, care a avut un discurs bun. Dar acest discurs trebuia auzit de zeci de mii, cum era altă dată, nu doar de cei vreo 50 de ascultători prezenți.

Din păcate mai multe zeci de mii vor fi astăzi la făcătura lui Dodon de „*mare eliberare de sub jugul românesc*”, care va finaliza cu un mare concert cu artiști invitați din Rusia, dar și autohtoni (blestemați să fie artiștii autohtoni care vor dansa kazaciokul pe osemintele celor apr. 1 mln de victime ale totalitarismului stalinist (v. I. Varta)), în fața unui mare grup de reprezentanți ai ocupanților sovietici în frunte cu ministrul apărării Rusiei S. Șoigu (vizită organizată de Dodon care acum se vede pe cal alb drept „unic tătuc al națiunii”, care nici măcar nu a fost coordonată cu guvernul!), epoleții căruia sunt stropiți de sânge cecen, georgian, ucrainean, dar și românesc în Transnistria. Este foarte clar: atâta timp cât puzderia de liderași de dreapta nu vor înțelege că trebuie să se unească într-un singur partid, într-un singur bloc, nu avem nicio

șansa de câștig. Culmea, însă fiind atât de puțini, atât de răzlețiți, nu au găsit altceva mai bun decât să bată iarăși (a câta oară!) în Blocul ACUM, unicul potențial aliat real în realizarea visului de Reunire. Dacă am fi puternici, capabili să luăm măcar vreo 40% din voturi, am mai putea vorbi în acest ton. Dar fiind practic invizibili sub aspect politic (în alegerile trecute toate așchiile de dreapta au luat împreună sub 2% de voturi, de 4 ori mai puțin decât hoțomanul Șor cu făcătura sa de partid Șor1) de ce ne comportăm atât de iresponsabil. A mai luat cuvântul un oaspete venit de peste Prut, pe nume Radu Moraru, care s-a prezentat drept candidat la președinția României. „*Păpușa Iohanis și păpușa Maia sunt sculele lui A. Merkel pentru a-l proteja pe Putin*" a fost chintesența cuvântării sale. Există această patimă la mai mulți lideri sosiți de la București precum că cunosc realitățile basarabene și pot da sfaturi. Realitatea cea mai crudă este că unioniștii sunt dezuniți, având un potențial electorat de peste 30%! Nu Maia Sandu le încurcă să se unească (și ea ar avea strictă nevoie de un aliat natural în parlament nu un cal troian Dodon!) ci propriile orgolii și, sper să greșesc, dirijările din umbră. Aici ar trebui să dea sfaturi și să acționeze liderii de peste Prut. Doar T. Băsescu, așa cum este el criticat în Țară, a mai încercat să facă ceva în acest plan (printre altele el a fost unicul politician român care a propus cu mult timp înainte guvernarea împreună a Blocului ACUM cu anacronicul PCRM drept unică șansă de a scăpa de regimul Plahotniuc cu toate schemele sale de corupție atunci când oficialii români au fost printre ultimii care au recunoscut Guvernul Maiei Sandu). se pare că și el a abandonat această idee.

Și atunci ce facem dragi unioniști? Trebuie să facem presiuni pe toate căile asupra liderașilor unioniști să se unească într-un singur partid (bloc) chiar în alegerile locale din toamnă. În caz contrar vom avea mai mulți candidați unioniști pe un loc de primar, de consilieri, care se vor bate între ei pe viață și pe moarte, și vor câștiga candidații lui Dodon sau chiar ai PDM-ului care încă este în picioare.

Când oare ne va veni „*mintea moldoveanului de pe urmă?*".

https://www.researchgate.net/publication/338159721_ECOUL_ZILEI_DE_COMEMORARE_A_TUTUROR_VICTIMELOR_REGIMURILOR_TOTALITARE_IN_CEL_DE-AL_DOILEA_RAZBOI_MONDIAL_LA_CHISINAU
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/124745415492669

PDM-UL DE IERI ȘI UMBRA LUI DE ASTĂZI

Părăsit de bos PDM-ul mai ieri atotputernic se pare că scârțâie din toate încheieturile. După scurt timp cel care era umbra lui Plahotniuc peste tot, chiar și la aruncarea curcanilor peste gardul președinției, ex-premierul P. Filip, nitam-nisam și-a dat demisia din postul de președinte al fracțiunii PDM în parlament. Motivul chiar nu a fost motivat. Urmează apoi o primă părăsire a fracțiunii parlamentare de către dna Angela Drăguțanu, care nu este altcineva decât soția fostului guvernator al BNM Dorin Drăgușanu. Plahotniuc nu mai e, pe care urma să-l slujească, și a dispărut toată dorința acestei doamne de a *„sluji poporul”*. În general, e o problemă cum a ajuns acest Drăguțanu, bine cunoscut cu A. Candu, candidatul lui M. Ghimpu în această funcție-cheie de guvernator al BNM? Partidul, care luase cele mai puține procente în alegerile parlamentare din 29.07.2009 dintre partidele AIE1, PDM s-a căpătuit cu cele mai importante posturi în stat. Pe lângă cele care i-au revenit conform algoritmului, Plahotniuc a cumpărat postul de procuror general de la S. Urechean cu 2 mln Euro (din confesiunile lui Filat martori oculari sunt V. Untilă și V. Platon, care au fost împotrivă). Și postul de guvernator general al BNM, care de jure era al PL-ului (să ne aducem aminte cum M. Ghimpu î-l proteja), până la urmă tot în gașca lui Plahotniuc a nimerit, fiind unul din principalii vinovați în devalizarea celor trei bănci și în furtul Miliardului. Nu putea guvernatorul BNM să nu observe acțiunile frauduloase în cele trei bănci. Drept dovadă că Drăguțanu a fost omul lui Plahotniuc este și alegerea soției lui deputat pe listele PDM.

De menționat că parlamentara PDM-sta Angela Drăguțanu nu este unica care a demisionat din fracțiunea PDM. Un alt deputat Iu. Melnic, ales pe o circumscripție uninominală din Transnistria cu ajutorul direct al lui Plahotniuc și Șor, s-a retras și el din funcția de parlamentar PDM, inventând un motiv bizar că dorește să se ocupe de business. Dar de ce s-a avântat în alegeri? Motivul este același. După alegeri Melnic urma să-și vândă serviciile lui Plahotniuc, însă deoarece bosul, care a dat bir cu fugiții, nu mai este, serviciile lui contra plată nu mai sunt solicitate.

Schema lui Plahotniuc a fost una simplă, probată deja anterior: să ia prin fraudă și folosirea potențialului administrativ cât mai multe mandate pe circumscripțiile națională și uninominale (obiectiv îndeplinit deoarece 30 de mandate cât are acum nu reprezintă valoarea reală a Partidului!); să organizeze partidul-clonă Șor, care prin distracții, pomeni electorale și fraude să cumpere electoratul necesar pentru accederea în parlament și să fie marioneta lui (obiectiv realizat – 7 mandate luate de o făcătură care nici partid nu poate fi numită!); să racoleze prin metode deja probate atât de la PSRM

cât și de la Blocul ACUM numărul necesar de deputați pentru a rămâne la guvernare (obiectiv nerealizat!). Iată că de această dată păpușarul a dat greș. Blocul ACUM considerat de Plahotniuc și camarila sa drept o adunătură pestriță de oameni neexperimentați, diletanți, fără experiență politică, ia venit de hac.

Să analizăm puțin cauzele căderii lui Plahotniuc și a sistemului lui. În primul rând până în ultimul moment Plahotniuc a fost încrezut că-i va reuși s-o atragă în schema lui de guvernare pe creatura sa Dodon, încercând toate mijloacele, inclusiv factorul extern (rusesc). La întâlnirea separată cu trimisul lui Putin D. Kozak, Plahotniuc a încercat să târguiască condițiile potențialei guvernări PDM+PSRM, propunând *„patru pași de reglementare a conflictului transnistrean”* prin federalizarea Republicii în contul clasării celor cinci dosare deschise pe numele lui în Rusia. Nu i-a reușit și datorită pasului strategic corect făcut de partidul PAS a doua zi după vizitele celor trei oficiali când le-a propus PSRM că acceptă alegerea în funcția de președinte al parlamentului a candidatului PSRM. Acest pas, dar și factori externi, l-au împins pe Dodon în colț, făcându-l în final să refuze propunerile lui Plahotniuc. Iar Plahotniuc era în stare să-i cedeze lui Dodon majoritatea posturilor cheie (oricum la nivelul doi erau oamenii lui!) doar să rămână la putere. Cedarea puterii însemna pentru Plahotniuc pierderea tuturor schemelor frauduloase de estorcare a banilor, inclusiv securitatea personală, ceea ce, în final, s-a întâmplat ulterior. Plahotniuc a folosit PDM-ul ca pe unul din multiplele sale SRL-uri. Acum când acest SRL nu-i mai poate fi de folos l-a abandonat în modul cel mai perfid, dând bir cu fugiții. Conducerea rămasă – vicepreședinții, alți funcționari de partid, la început făceau impresia că nimic nu s-a întâmplat în partid, că *„echipa”* a rămas monolită (beton cum ar spune Ghimpu). Iată că nu e chiar așa. Drept confirmare este retragerea lui P. Filip din funcția de președinte al fracțiunii, cedând-o lui D. Diacov, inventând un motiv bizar, și începutul plecărilor de la PLDM.

Un alt argument că nu totul e în regulă în PDM este și amânarea congresului extraordinar al PDM din data de 27 iulie pentru 5 septembrie. Un partid adevărat nu procedează așa în preajma unor alegeri, cum sunt cele locale din toamnă. Fără finanțatorul principal Plahotniuc, fără schemele frauduloase de finanțare a partidului asigurate de aflarea la guvernare, fără putere PDM-ul nu poate exista (cel puțin în varianta de până acum!). PDM-ul nu este un partid cu o ideologie distinctă. Membrii lui nu au legături bazate pe principii ideologice, ci doar interese, care sunt slabe. Procesul de părăsire a PDM-ului va continua. A dispărut motivul principal care-i ținea împreună – bosul Plahotniuc, interesul material, și hărțuiala cu dosare. Se pare că PDM-ul revine la construcția lui Diacov de până la 2009. Acum D. Diacov a rămas unicul conducător legitim al PDM. Problema e că în lipsa unui centru autentic (PDM-ul lui Plahotniuc nu a fost un partid de centru veritabil, ci un SRL care a atras în rândurile sale (din interes material nu ideologic) susținători de pe segmentele de la stânga până la centru-dreapta. Acum aceștia vor migra spre polurile lor ideologice sau se vor

retrage din politică, neavând dividende materiale. Reapariția lui Usatâi pe centru-stânga este o confirmare în plus – se va alimenta din segmentul electoral al lui Dodon și segmentul de centru-stânga al PDM-ului. Blocul ACUM se va alimenta din segmentul de centru-dreapta al PDM-ului. Trebuie să se înțeleagă că în PDM există și oameni de treabă, mai ales la nivel local, iar în alegerile locale din toamnă acest factor trebuie folosit.

De menționat că în vederea formării unei alianțe eurounioniste după alegerile parlamentare anticipate este strict necesară reclădirea din cioburi a unei drepte adevărate, asupra căreia să nu planeze suspiciuni de plahotniucism (mă refer la cazul recent Pavlicenco care s-ar putea să fie o neînțelegere, dar suspiciunea rămâne, luând în considerare mai multe acțiuni ale PNL din ultimul timp, dar și la altele) (Plahotniuc nu mai există!). Am spus-o în repetate rânduri că, având un potențial suport electoral de peste 30% de susținători ai unionismului, este un mare păcat să nu ai în parlament un partid care să-i reprezinte, este o mostră crasă de management politic prost. Scopul principal al acestui bloc (partid) va trebui să fie lupta cu stânga – Dodon și Usatâi, cu reminiscențele Plahotniuc. Nu cu potențialul aliat Blocul ACUM cum au făcut, din păcate, până acum sau așa cum au procedat în alianțele AIE1-AIE3, luptând cu PLDM până la moartea ambilor (PLDM și PL) și urcându-l pe piedestal pe Plahotniuc. Trebuie să recunoaștem că Plahotniuc a fost născut de rânza lui Filat și Ghimpu! De ce insistăm să călcăm de atâtea ori pe aceeași greblă? Nimănui nu ne place (nici chiar Blocului ACUM) acest angajament politic alogic impus de situație, dar trebuie acceptat ca răul necesar pentru demontarea sistemului Plahotniuc. Fără acest angajament politic ar fi fost imposibilă (în situația de după alegerile din 24 februarie!) debarcarea lui Plahotniuc și distrugerea caracatiței mafiote care a prins în tentaculele ei toate structurile statului. Dați să pregătim terenul pentru o adevărată alianță eurounionistă (nu ca pseudoeuronistele AIE1-3), care să continue procesul de reconstituire a statului de drept început bine de acest guvern și, în final, să pregătească revenirea acestei aschii de popor român rătăcite în spațiul natural românesc și european.

Miza este mare și speranțele sunt mari, speranțe în clarviziunea politică a liderilor acestor formațiuni. Poate ar fi cazul implicării ex-președintelui Traian Băsescu, care are o autoritate indiscutabilă între unioniștii din Basarabia, și care a avut o poziție foarte trează referitor la formarea noii guvernări, privită ca unică șansă de debarcare a lui Plahotniuc. Chiar dacă ambele formațiuni (mă refer la Blocul ACUM și potențialul bloc (partid) de dreapta) se alimentează parțial din același segment politic trebuie să înțeleagă că împreună vor fi mai puternici, că doar împreună pot realiza idealul eurounionist.

Să-i lumineze Domnul măcar în al doisprezecelea ceas!

http://www.logossiagape.ro/2019/07/24/valeriu-dulgheru-pdm-ul-de-ieri-si-umbra-lui-de-astazi/
https://www.researchgate.net/publication/334637865_PDM-UL_DE_IERI_SI_UMBRA_LUI_DE_ASTAZI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/116165296350681

PERICOLUL CĂDERII PREMATURE A GUVERNULUI

Majoritatea actuală de guvernare din naștere a fost una nedorită (în special de sistemul Plahotniuc, dar și de alții!), alogică (formată din două forțe politice antagoniste sub aspect ideologic), fragilă (datorită acestui antagonism ideologic). Din start a fost anunțat doar un acord politic temporar între Blocul ACUM și PSRM pentru *„scoaterea statului din captivitate, demontarea sistemului Plahotniuc și crearea unui mediu electoral liber”*, după care să fie anunțate alegeri parlamentare anticipate. Cel mai simplu pentru Blocul ACUM era să rămână în opoziție pentru a nu se păta și a se pregăti de alegeri anticipate. Au existat însă și critici care cereau acțiuni din partea Blocului ACUM pentru formarea unei guvernări, pentru ce au fost aleși. Sunt zeci de motive pentru a critica această guvernare, dar am avut oare între ce alege? Să analizăm variantele posibile ale unei alternative actualului acord politic de guvernare:

- Alianța PDM+ACUM ar fi fost catastrofală pentru ACUM și Republică. PDM ar fi continuat să rămână la putere, păstrându-și toate schemele de fraudare, iar ACUM s-ar fi aflat formal la putere, fiind discreditat de această alianță și, în ultimă instanță distrus așa cum s-a mai întâmplat și cu alți aliați ai PDM-ului;
- Alianța PDM+PSRM. Ar fi însemnat rămânerea la putere a lui Plahotniuc cu schemele frauduloase pe care le controlează, lipsa oricăror progrese în chestiunea Furtului Miliardului, continuarea izolării internaționale și, posibil, federalizarea Republicii drept plată pentru închiderea dosarelor lui Plahotniuc în Rusia;
- Plecarea în alegeri anticipate stabilite de Plahotniuc pentru 6 septembrie. O campanie electorală, care coincide cu perioada estivală, ar fi fost catastrofală pentru toate partidele, cu excepția PDM-ului care controla peste 80% din primării. Plahotniuc i-ar fi pus (așa cum știe să facă) la lucru pe primarii controlați de el să lucreze pentru ei (în alegerile locale) și pentru PDM – în alegerile anticipate parlamentare. Indiscutabil, rezultatul ar fi fost favorabil doar PDM-ului, dar s-ar fi ajuns la aceeași situație: constituirea unei guvernări din 3 componente majore, dar deja sub dirijarea lui Plahotniuc, care ar fi avut majoritate.

Deci, din cele patru variante proaste actuala guvernare este răul cel mai mic. Părerea mea personală este ca Guvernul s-o mai ducă câne-cânește, scrâșnind din dinți, încă câteva luni, măcar până după alegerile locale, după care să fie anunțate alegeri parlamentare anticipate. În alegerile parlamentare anticipate Blocul ACUM trebuie să vină cu anumite rezultate pentru a fi votați:

- o claritate în furtul Miliardului (nominalizarea percoanelor implicate în megafurt și deschiderea dosarelor pe principalii actori ai Furtului);
- realizarea Deciziei Parlamentului, adoptată la una din primele ședințe, despre statul capturat și scoaterea instituțiilor statului din captivitate;
- scoaterea statului din izolare externă și deblocarea finanțării externe pe fundalul unei găuri financiare fără precedent lăsată de guvernarea Plahotniuc.

Referitor la furtul Miliardului comisia parlamentară de resort a efectuat o activitate largă, fiind ajutată și de societatea civilă. Se pregătește în parlament anularea Legii care pune întoarcerea Miliardului furat pe umerii cetățenilor. A fost publicat Raportul Kroll II, atât de ascuns de guvernarea Plahotniuc. Deja au fost identificați (prin dovezi) principalii profitori din furtul Miliardului: Plahotniuc, Șor și Filat. Acum rămâne ca procuratura să-și facă treaba: să deschidă cât mai urgent dosare penale pe cele trei persoane (și pe altele identificate), în primul rând pe numele lui V. Plahotniuc, fiindcă acest lucru l-a făcut deja pe 5.08.2019 judecătoria sectorului Tver din Moscova, eliberând un mandat de arest pe numele lui V. Plahptniuc pentru *„scoaterea din Rusia a 37 mlrd de ruble și crearea unui grup criminal organizat”.* Pericolul mare este că rușii ar putea pune sub sechestru proprietățile lui Plahotniuc de peste hotare. *„CNA și Procuratura trebuie să se miște repede să pună primii sechestru pe proprietățile lui Plahotniuc de peste hotare, altfel nu mai vedem nimic din miliardul furat”* spune expertul S. Tofilat. Iată aici, într-adevăr trebuie de grăbit, iar vinoveții pentru tergiversarea deschiderii dosarului lui Plahotniuc să fie trași la răspundere penală. Este strict necesar ca actualul guvern să reușească în perioada care i-a rămas să ceară de la instituțiile de drept să fie deschise măcar dosarele pe numele lui Plahotniuc și Șor. Apariția fotografiei fugarului hoț Șor pe panourile fugarilor ale secțiilor de poliție din întreaga Republică va avea o influență asupra celor care mai cred în Șor și mai așteaptă *„pomenile”* lui. Trebuie să apară cât mai curând și fotografia lui Plahotniuc alături de a lui.

Referitor la scoaterea instituțiilor statului din captivitate aici lucrul merge mai greu, dar câte ceva se face. Referitor la scoaterea statului din izolarea externă, aici s-a făcut cel mai mult. Într-un timp scurt premierul M. Sandu a efectuat întâlniri deosebit de importante cu oficiali europeni de prim rang (J. Hahn, A. Merkel, J. Stoltenberg, secretarul general NATO), cu președinții K. Iohanis și V. Zelenski, deblocând și finanțarea externă (prima tranșă urmează să fie efectuată în luna septembrie, care va acoperi parțial gaura financiară enormă lăsată de guvernarea Plahotniuc).

Totuși, trebuie de menționat că într-un timp scurt câte ceva s-a făcut. Desigur, ne-am dori ca lucrurile să meargă mai bine și mai rapid, dar totuși nu merită să fie atât de bătut actualul guvern. De la bun început era clar că guvernul Maiei Sandu va fi un guvern kamikaze de scurtă durată (se vehiculau termeni de la 6 luni până la un an). Am fost profund impresionat de gestul celor 4 miniștri din Diaspora, care au acceptat să intre în acest guvern kamikaze, abandonând activitățile prospere în țările lor de aflare (Franța, SUA, Marea Britanie). N-au trecut nici cele 100 de zile, care de regulă se acordă noilor guverne, iar loviturile asupra Guvernului vin din toate părțile, chiar din interiorul Blocului ACUM. *„Regret că mulți neglijează declarația cu privire la recunoașterea statului captiv. Mi se pare că nu ne-am îndeplinit obligațiile față de alegătorii noștri într-o lună”*

a declarat la finele unei ședințe a parlamentului deputatul blocului ACUM istoricul O. Țîcu.

Îi dau dreptate dlui O. Țîcu, s-a mers cam lent pe calea scoaterii instituțiilor statului din captivitate, cauza însă fiind nu doar activitatea insuficientă a Guvernului ci, în special, împotrivirea sistemului de a fi reformat (procuratura, justiția, CNA), aceste ramuri ale puterii nefiind în supunerea directă a Guvernului. Procurorul general Harunjen „*se îmbolnăvește"* de urgență pentru a scăpa de demitere. Tot așa procedează și alți funcționari de stat, luându-și concedii, concedii de paternitate, „*îmbolnăvindu-se*" de urgență pentru mai multe luni. „*Directorul întreprinderii „Calea Ferată" s-a îmbolnăvit de urgență în luna iunie și până la mijlocul lunii octombrie trebuie să fie bolnav. Ce observ eu, oamenii pot să-și ia concediu câte 3-6 luni. Acum un procuror pentru 8 luni nu știm unde a plecat. În SUA, timp de 20 de ani, nu am văzut pe nimeni să-și ia concediu mai mult de două săptămâni*", a declarat ministrul Economiei, Vadim Brânzan în cadrul unei emisiuni. Astfel de cazuri sunt multe. Dar Guvernul trebuie să fie insistent în promovarea reformelor structurale.

Desigur, un guvern trebuie criticat atunci când face greșeli. Asta îl ajută să le repare sau să le evite în viitor. Însă trebuie să fie o critică constructivă, obiectivă (doar toți ne dorim să revenim la normalitate, la un stat de drept). Mă miră, de altfel, râvna unora (în special, de pe dreapta) cu care cer destrămarea actualei guvernări din cauza „*creșterii pericolul rusesc"* și plecarea în alegeri anticipate. Într-adevăr, acest pericol există, însă îmi pun întrebarea și le-o pun și liderașilor celor 14 formațiuni de dreapta: sunteți gata pentru alegeri sau ve-ți merge tot așa de „*bine pregătiți"* ca în alegerile din iarnă, când în total ați luat de patru ori mai puțin decât partidul hoțului Șor! Toată lumea de bună credință, toată suflarea unionistă, așteaptă de la voi acțiuni concrete pentru formarea unui bloc (partid) unionist unic pe dreapta în această vacanță, pe care v-au creat-o Blocul ACUM. Iată frontul pe care trebuie să excelați pentru a putea constitui după alegerile anticipate o majoritate eurounionistă adevărată împreună cu Blocul ACUM (așa cum este, imperfect dar alt aliat natural nu aveți). „*Diferența care ar putea să țină vie speranța că de data aceasta se va întâmpla altfel, că sistemul își va afla sfârșitul ar putea veni din prezența de spirit, dar mai ales, de caracter a Maiei Sandu, șefa Executivului. Știm că facem trimitere la lucruri extrem de deficitare în politica autohtonă. De greșim ori nu miza vom vedea foarte curând"* scrie cunoscutul jurnalist și politician unionist V. Saharneanu într-o analiză profundă comparativă a revoluției de astăzi cu cea din 2009.

Într-adevăr, trebuie să sperăm că până la urmă sistemul Plahotniuc va fi demontat și vom reveni la normalitate. Dar pentru aceasta în calitate de societate civilă să sprijinim acest Guvern, sau măcar să nu-i încurcăm să-și facă treaba în perioada cât i-a mai rămas.

https://www.researchgate.net/publication/338159672_PERICOLUL_CADERII_PREMATURE_A_GUVERNULUI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/120752002558677

NORI NEGRI PLANEAZĂ ASUPRA GUVERNULUI MAIEI SANDU, DAR ȘI ASUPRA DEMOCRAȚIEI ÎN BASARABIA ÎN GENERAL

„*Ori de câte ori suntem în îndoială,*
trebuie să alegem calea prin care greșim mai puțin”
(Aristotel)

Scriam odinioară că guvernul Maiei Sandu va fi unul de kamikaze. Și cei din Blocul ACUM știau că acest parteneriat cu satana nu va fi unul ușor, dar au mers deliberat, în cunoștință de cauză cu asumarea tuturor consecințelor participării în acest pact. Ei nu sunt adevărați politicieni. „*Politicianul adevărat*” dă dovadă de mai mult curvism, tremură pentru fiecare pas, fiecare acțiune, care i-ar putea reduce șansele în alegeri. Cei din Blocul ACUM nu s-au gândit că acest pact cu diavolul ar putea să le păteze reputația. La moment a fost unica posibilitate de a scăpa de una dintre cele mai odioase figuri ale politicului basarabean modern – oligarhul, proxenetul, mafiotul Vladimir Plahotniuc. Fiind dat în căutare internațională ca un criminal periculos, Plahotniuc trebuie să ajungă după gratii. Dar cine să-l pună după gratii? „*Partenerul”* de coaliție kremlinezul I. Dodon de la bun început avea un singur scop: să scape de Plahotniuc, permițându-i să fugă unde o vrea (în perioada 8.06-14.06.2019, când era acea dualitate de putere, din cei doi parteneri ai coaliției de guvernare formate doar I. Dodon în calitate de președinte avea în subordine o ramură a puterii – SIS-ul) pentru ai prelua schemele criminale frauduloase. Deranjat tot mai mult de anumite progrese (mai corect tentative de a progresa!) în justiție (pe domeniul reformării ei!) și economie (pe domeniul deconspirării schemelor criminale frauduloase, prin care sute de milioane de lei curgeau în haznaua partinică a PDM (dar și PSRM!), dar și în buzunarele proprii), Dodon a declarat război partenerului de guvernare guvernului Maiei Sandu. De o lună de zile se tot vaicără la televiziunile lui (și nu numai!): ba că nu-i place ministra justiției dna Olesea Stamati, ba că nici ministrul economiei Vadim Brânzan nu face treabă și trebuie înlocuiți cu oamenii lui „*profesioniști”,* acești „*diletanți dorindu-și doar înfrumusețarea CV-ului*”.

Extrem de periculoase în acest moment dramatic pentru soarta democrației în acest colț de țară aflat în veșnică tranziție sunt loviturile sub centură aplicate Guvernului de către „*binevoitori*”. Ba că „*ministra justiției trebuie să-și dea demisia”* (T. Cârnaț, opinie care corespunde întocmai cu a lui Dodon, ar trebui să deranjeze!), ba că „*este o tentativă a guvernului de „politizare perfectă”* (PSRM-ul nu politizează structurile statului?). *Care a fost urgența să întrerupi un concurs în derulare, rămâne neclar…”* (A. Tănase). Fiind departe

de a înțelege bine jungla justiției moldovenești, totuși pentru mine este absolut clar că dacă doamna ministră a justiției nu ar fi anulat rezultatele trucate ale concursului cu cele patru candidaturi la funcția de procuror general chiar astăzi l-am fi avut pe Stoianoglo, omul lui Dodon. Oare aceasta ne dorim, aceasta își doresc puritanii legii? Chiar dacă fac greșeli ei trebuie susținuți în aceste momente grele.

Să nu observe acești *„binevoitori și puritani ai Legii”* că kremlinezul Dodon deja s-a căpătuit cu câteva instituții-cheie controlate: Curtea Constituțională în frunte cu socialistul comunist V. Țurcan (și din prostia Acumiștilor!). Și în fruntea ANI, a CNA sunt puși oamenii lui Dodon. Mai rămânea postul extrem de important (pentru cei cu interese!) de procuror general. Tentativa Guvernului Maiei Sandu de a proceda în mod democratic, folosind instrumente democratice, a eșuat, concursul fiind compromis. Pentru a înțelege acțiunea doamnei ministru a justiției de a anula rezultatele acestui concurs trișat să facem o mică analiză a punctajului dat de cei șase membri ai comisiei de preselecție. În linii mari există o anumită corelație între punctajul dat de majoritatea membrilor Comisiei tuturor candidaților, cu excepția a doi dintre ei, reprezentanții PSRM: poz. 2 - Raisa Botezatu și poz. 6 – Petru Bobu, care nu

Nr. d/o		Candidatul																
	Membrii Comisiei de preselecție	Adam Vladimir	Andronic Tudor	Bulat Eduard	Cașu Ruslan	Crișmaru Oleg	Gligor Ștefan	Gribincea Vladislav	Gropa Maxim		Istrate Anatolie	Ivanov Vsevolod	Malic Gheorghe	Perju Serghei	Popov Ruslan	Rața Alexandru	Soltan Veaceslav	Stoianoglo Alexandr
1	Olesea Stamate	43	72	63	47	89	82	96	40		33	32	57	50	43	38	67	81
2		45	55	65	55	75	70	0	65		45	30	45	75	55	50	80	90
3	James Hamilton	41	41	49	38	83	65	80	55		39	37	41	37	47	50	71	78
4	Sergiu Baieșu	50	52	64	56	80	76	86	52		47	50	71	72	51	60	75	85
5	Igor Boțan	59	58	72	59	74	80	100	64		65	49	58	75	53	53	77	82
6		65	40	90	33	36	25	24	80		70	80	85	36	90	80	90	100
	Total	51	53	67	48	73	66	77	59	0	50	46	60	58	57	55	77	86

au dorit să le fie publicate numele (observați, nu există nici un reprezentant al Blocului ACUM în Comisie, doamna ministru Stamati nefiind membru de partid!). R. Botezatu îi pune (0!) puncte candidatului V. Gribincea și maximul de 90 puncte lui A. Stoianoglo. Membrul P. Bobu (tot PSRM) le dă lui V. Gribincea și Șt. Gligor (dar tocmai ultimul a fost cel mai fervent luptător pentru crearea coaliției ACUM+PSRM!) 24 și, respectiv, 25 puncte, atunci când candidaților favoriți ai PSRM A. Stoianoglo și V. Soltan – 100 (!) și, respectiv, 90 puncte. Se vede cu ochiul liber rolul acestor doi membri ai Comisiei din partea PSRM – de ai favoriza pe favoriții PSRM, trișând concursul. În mod normal numerele limită

de puncte (0 și 100) ar fi trebuit să fie eliminate ca valori aleatorii, care ies din câmpul de valori credibile. Acest lucru î-l cunoaște orice cercetători începător când efectuează un experiment: el neglijează valorile care nu se încadrează în câmpul normal, în marja de eroare. Să nu înțeleagă acest lucru acești ditamai procurori?

Într-un fel este de înțeles furia socialiștilor. Aveau deja postul de procuror general în buzunarul lor și iată că aceste două doamne Maia Sandu și Olesea Stamati le-a stricat planul atât de scrupulos făcut. Bravo Maia Sandu. Conștientizând foarte bine la ce pericol se supune pe sine și întregul bloc a avut puterea de voință să pună piciorul în prag și să le spună buldogilor socialiști: „*Până aici va fost!*”. „*Dacă reforma justiției nu este posibilă, această coaliție nu trebuie să mai existe… În Parlament știm că sunt mulți dintre cei care se tem de reforma justiției și, la fel, se tem de un procuror competent și onest. O să vedem în următoarele zile, la aceste moțiuni, cât de mulți sunt dintre cei care se tem de reforma justiției. Să-și asume public acest lucru… Eu nu mă tem de reforma justiției, eu mă tem de ce se va întâmpla cu țara asta, în continuare, dacă nu se va face acum reforma justiției… Dacă nu se va dori, atunci o să mergem în anticipate*” – a declarat Prim-ministrul Maia Sandu. Și ministra Justiției doamna O. Stamati a menționat în consens: „*Această coaliție, oarecum atipică, a fost creată tocmai pentru unul dintre cele trei scopuri - să reformeze justiția. Dacă acest lucru nu este posibil, această coaliție nu trebuie să mai existe. Ori noi ne asumăm o reformă sinceră și profundă a justiției și Guvernul își are locul acolo unde este și continuă treaba, ori noi nu ne jucăm de-a țara, cum spun unii colegi*”.

De cealaltă parte liderul informal al socialiștilor, aflat accidental prin cumul în funcția de președinte al acestui colț de țară, kremlinezul Dodon în loc să stingă focul el toarnă benzină în el: „*Noi am susținut onest partenerii minoritari din coaliție* (Nu tovarășe Dodon. Partenerii minoritari din coaliție te-au susținut. În caz contrar astăzi cunoșteam ce ți-a dat în geanta arătata ziariștilor la o conferința de presa Ilan Sor și cât bani primești anual de la Moscova!)… *Eu nu sînt „cartejnik”, sînt șahist* (ca să vezi!). *Joc șah pe masă. Sub masă, alții joacă în cărți. Eu nu sînt din ăștia. Eu joc deschis, corect, sincer și eu nu am niciun interes ascuns, așa cum crede cineva*”. Chiar așa să fie oare? Dar când s-au așezat pe 8 iunie la masa de tratative și au convenit că împreună (PSRM și ACUM) vor scoate statul din captivitate, î-l vor deoligarhiza, vor realiza reforma justiției ce a semnat inclusiv Dodon? În acest scop, știrbindu-și din reputație, Blocul Acum a mers călcând pe propriile „*principii și valori”* la scoaterea de sub lovitură a kremlinezului Dodon. După „*marea trădare”* Plahotniuc la sigur l-ar fi băgat la dubă cel puțin pentru „*finanțarea”* frauduloasă a partidului. Au trecut

patru luni de zile de atunci și acest curcan plouat la acel moment (Vă mai amintiți pe unde înnopta împreună cu familia de frica lui Plahotniuc!) s-a umflat în pene, a uitat de binefacerea partenerului și îi înfige cuțitul în spate. De fapt de ce ne-ar mira. Pentru acest soi de oameni „*recunoștința e o floare rară, care nu crește pe sub toate gardurile”*. „*Iaca și fața adevărată a socialiștilor. Pin aici a fost reforma. Dodon a încercat să-și bage oamenii peste tot, CC, CNA, CEC, CSM, dar cea mai importantă este procuratura și ei nu vor accepta un procuror independent niciodată, că atunci îi caput cu curcanu. Dodon întelege că daca va fi numit un procuror independent pe care el nu i-l va putea manipula a sfeclit-o cu tot cu PSRM-ul lui*” scrie un internaut pe rețelele de socializare.

Mai apare o explicație a „*eroismului”* acestui Pavlik Morozov. Săne întrebăm de ce oare în ultimul timp s-au împuținat numărul „*căpșunarilor*” de la Moscova (aluzie: F. Kirkorov, căruia Dodon ia dat titlul onorific de „*artist al poporului”*. Pentru care merite?) la culesul căpșunilor? De ce ai cam uitat tovarășe președinte de preaiubitul tău artist Stas Namin? Ah da! S-a cam închis robinetul de la schemele frauduloase și nu mai curg banii în visteria PSRM, în „*fundația de caritate*” a primei doamne „*Din suflet”*. Asta te turbă, nu soarta năpăstuiților cu pensii și salarii mizere.

Kremlinezul Dodon a devenit mult mai îndrăzneț după pierderea Capitalei și a altor primării. Jurnaliștii menționează că din bezna lui Plahotniuc Moldova trece în bezna regimului Dodon. Din prostie, din cauza gândirii înguste, din cauza ranchiunei liderașilor, am ajuns la această stare rușinoasă, prima dată după 30 de ani de independență. De ce s-a întâmplat aceasta și când, în sfârșit, ne va veni mintea la cap să nu mai călcăm mereu pe aceeași greblă? Iar înainte ne așteaptă alegerile prezidențiale și, posibil, parlamentare anticipate. Iată ce spune la acest subiect cunoscutul jurnalist și politician Valeriu Saharneanu, unul dintre puținii unioniști rămași lucizi la minte: „*Multor alegători mai bigoți această alianță, pe care ei au poreclit-o, înghițind momeala aruncată în spațiul public de încă viguroasa caracatița de propaganda a lui Plahotniuc, „alianța Kozak”, i-a băgat în amorțeală electorală grea, egală cu boicotarea alegerilor. Desprinderea din Bloc a deputatului Țîcu și lansarea lui în competiția de partea PUN au surpat serios stabilitatea electorală a Blocului. Criticile dure ale lui Țîcu și ale lui Chirtoacă în adresa lui A. Năstase (multe din ele nu lipsite de fond), au apăsat pe cântarul alegerilor în folosul socialiștilor. E devreme să facem afirmații categorice, dar în acțiunile lui Țîcu, Chirtoacă, Munteanu, dar și ale doamnei Pavlicenco și ale domnului Mocanu, a fost multă materie primă otrăvitoare marca Plahotniuc… Putem vorbi de imaturitatea politică a Maiei Sandu și a lui Andrei Năstase, incapabili să construiască, deși au avut în mână toate*

instrumentele, o mișcare națională solidară, capabilă să lupte cu eficiență împotriva amenințării putiniste întruchipate de Dodon. Putem vorbi de falsul unionism văzut de unii actori prin ochii puternic inflamați ai propriului orgoliu... De data asta înfrângerea este de răsunet, fără pereche în istoria de peste 30 de ani ai mișcării de eliberare națională: pentru prima dată o forță de stânga, una care se impune deschis drept coloană a cincea a intereselor rusești în Republica Moldova, cucerește Primăria Capitalei. Este punctul cel mai de jos al căderii în disoluție a forțelor pro-românești și pro-europene. Deocamdată Dodon jubilează, iar noi ne „delectăm" cu ceea ce ne-a adus ziua de 3 noiembrie: o înfrângere istorică fără precedent, ieșită din prostie, aroganță, îngâmfare, egoism și orgoliu inflamat, din imaturitate politică. Un cadou nesperat făcut coloanei a cincea mercenare a Rusiei în Republica Moldova. Un cadou deloc obișnuit. Unul cu efect și artificii, ieșite în noaptea pierzaniei din atingerea, devenită deliciu pentru presă, dar mai ales pentru Dodon, dintre Țîcu și Chirtoacă, soldată cu o îmbrânceală golănească între ei. Altercația celor doi „unioniști" a fost adevărată cireașă de pe tortul halucinantei și imposibilei campanii".

Și comportamentul lui Vlad Țurcanu, lider al PLR, nu a fost mai strălucit. Unde s-a pierdut acel Vlad Țurcanu cu o imagine ireproșabilă de analist politic, de consilier, cu viziuni foarte constructive privind viitorul acestui colț de pământ până a deveni lider de partid. Cât de neconstructiv a fost în postură de președinte PLR și candidat la primar. „*De ce Vlad Țurcanu este singurul candidat cu șanse?!*" ne întreba filozofic dna T. Potâng în campania electorală, aducând toate „*argumentele*". Iată că alegerile au arătat altceva, „*șansele*" lui fructificându-se doar în 0,81%. Același rezultat l-a luat și liderul unicului Partid Popular Românesc V. Munteanu.

Ce va face acest kremlinez Ceban în funcția de primar? Vă mai aduceți aminte, primul lucru pe care l-a făcut Igori Nicolaevich Dodon în prima zi de președinție – a scos drapelul UE de pe peretele reședinței președintelui. Va face oare același lucru și Ivan Vasilievich Ceban în prima zi de primar: va scoate drapelul UE de pe frontispiciul Primăriei? Probabil că nu. Nu că nu și-ar dori în suflet. Dorința este mare de a și etala devotamentul față de stăpâni, dar probabil nu o va face urmând sfatul lor.

În final câteva concluzii. Nu a pierdut Blocul ACUM, am pierdut noi cu toții. Din păcate, din cauza ranchiunei, miticismului liderașilor noștri de dreapta. Un simplu calcul arată ca în primul tur Năstase împreună cu toți candidații eurounioniști a luat 53%. Unde au dispărut aceste 5% (diferența dintre rezultatele lui Ceban și Năstase)? Pur și simplu nu au ieșit la vot. Chiar daca formal

candidații unioniști care au pierdut în primul tur au chemat să-l voteze în turul 2 pe Năstase au făcut-o mai mult cu jumătate de glas. Mai mult, retorica profund antiNăstase (vă aduceți aminte despre invenția de la PublicaTV „*binomul Năstase-Ceban*”), antiACUM în cele 2 luni de campanie electorala a rămas în memoria electoratului unionist și n-a putut fi ștearsă în doar 2 săptămâni, cu atât mai mult ca s-a făcut aceasta neconvingător de candidații unioniști, care au pierdut în primul tur. Năstase a făcut ce a putut. Poate nu ar fi fost el cel mai indicat să participe în acest scrutin dar altul care putea să-i facă concurență lui Ivan Vasilievich Ceban nu era. Asupra lui D. Chirtoaca a apăsat trecutul lui de primar și dosarele inventate de Plahotniuc, iar Țâcu a luat de 7 ori mai puțin decât Năstase. Deci, am pierdut noi toți, a pierdut partida eurounionistă, cedând Capitala binomului kremlinez Ceban-Dodon. Cert e ca acum Blocului ACUM îi va fi foarte greu să lupte în continuare cu Dodon pentru ducerea până la capăt a procesului de deoligarhizare, decapturare a statului. Conform ex-secretarului general al Consiliului Europei, Thorbjorn Jagland, Republica Moldova „*riscă să devină următoarea criză de securitate a Europei, cu potențiale consecințe dincolo de frontierele ei*”.

Dintr-o frumoasă „*poveste de succes*” am devenit „*criza de securitate a Europei”.*

https://www.researchgate.net/publication/337085962_NORI_NEGRI_PLANEAZA_ASUPRA_GUVERNULUI_MAIEI_SANDU_DAR_SI_ASUPRA_DEMOCRATIEI_IN_BASARABIA_IN_GENERAL
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/141217240512153

CĂDEREA PREMIERILOR

S-a întâmplat ceea la ce ne așteptam. Această coaliție atipică a căzut. Oricum, din start nu avea șanse la o viață lunga, dar și scopul era doar de a scoate statul din captivitatea lui Plahotniuc, scop parțial atins. În pofida angajamentelor scrise și semnate într-un Acord că nici una din părți nu va coaliza cu PDM. Nu a fost să fie. O majoritate retrogradă constituită Ad-hock din interese obscure în frunte cu trădătorul, neooligarhul, turistul și prin cumul *„președinte al țarii”* Igori Nicolaevich Dodon, a *„căzut”* un guvern care-și făcea bine treaba. Nu aveam iluzii că democrații nu vor folosi această ocazie pentru a se răzbuna. De fapt în marțea neagră pentru democrația din Basarabia, pe 12.11.20.19, nu a avut loc doar căderea unui premier, doar căderea unui guvern, ci spulberarea unei speranțe de revenire la normal. Spulberarea unei speranțe că și în acest colț de țară Legea poate să fie repusă în capul mesei. Ne așteptam că moțiunea de cenzură, declanșată de *„partenerii de coaliție”* nu de opoziția PDM!, să treacă. De vreo două luni kremlinezul Dodon nu mai are liniște, simțind că juvățul îl sugruma tot mai mult. Ultima picătură pentru el a fost îndrăzneala *„partenerilor săi de coaliție”* de a alege un procuror general independent, dar și rezultatele alegerilor locale îmbucurătoare pentru el. Totuși a avut un comportament de trădător, de laș, de om cu mintea îngustă, nefiind în stare să se ridice la înălțimea unui *„președinte de țară”*. *„Eu, de obicei, în fiecare luni, încerc să fac volanta pe la partid. Înțeleg că astăzi se vor convoca colegii în ședința fracțiunii pentru a decide care sunt scenariile de mai departe”* a declarat zilele trecute președintele PSRM (nu al întregii Moldove) kremlinezul Dodon. Acest Dodon, chiar în viziunea apropiaților să-i ruși, nu rupe stele din cer. *„Prostul Dodon, care este președinte al Moldovei, el s-a prezidențiat deja. L-au trimis pe jos la Moscova, unde i-au făgăduit să-i deschidă un business. Pentru început va trăi în mausoleu... Sau la Rostov* (aluzie la locul de trai al lui Ianucovîch (o menajerie a ex-președinților)! *În sfârșit se va regăsi pe sine. Desigur, nu a existat la nivel mondial un prost mai mare printre lideri...”* declara jurnalistul rus Maxim Isaev la una din televiziunile rusești de opoziție.

Și valetul său Ivan Vasilievich Ceban, ce a făcut în prima zi de primar general al Capitalei? Cel, care acum două săptămâni, declara frumos că va scoate politica și geopolitica din primărie, prima sa întâlnire în noua funcție a avut-o cu cine credeți? Chiar cu sponsorul principal al campaniei sale electorale extrem de costisitoare cu sute de metri pătrați de banere cu mutra lui, împrăștiate prin tot orașul, și tone de maculatură socialistă aruncată în cutiile poștale ale

chișinăuienilor, ambasadorul Rusiei. Într-adevăr acești urmași ai lui Ilich una spun și alta fac. Prin definiție nu sunt în stare de altceva.

Problema e ce facem mai departe? Să ne urcăm iarăși pe baricade, cum au declarat liderii celor două partide componente ale Blocului ACUM îndată după căderea Guvernului Maiei Sandu, e o soluție dar e de lunga durată. Ar fi însă păcat să nu fie folosită o oportunitate, pe care le-o oferă avantajul de fracțiune parlamentară cu 26 de mandate. În acest sens fostul președinte al României Traian Băsescu îndeamnă blocul ACUM să „*formeze o majoritate parlamentară cu PDM, în totalitate proeuropeană*”. Știti că acum gândesc și eu la fel. Pentru a scăpa de aceasta râie Dodon putem să ne unim de această dată cu dracul democrat. Dodon cum a făcut-o acum, doborând guvernul Maiei Sandu. Știu că politica e o curva. Am scris despre aceasta nu o singură dată. Am fi proști dacă nu am folosi această rară oportunitate de a scăpa de kremlinezul neooligarhul Dodon. Când președintele Băsescu îndemna ca Blocul ACUM să facă coaliție cu PSRM pentru a doborâ răul cel mai mare - Plahotniuc, i-am dat dreptate. Consider că Blocul ACUM a găsit la acel moment soluția corectă, coalizând cu satana PSRM pentru a-l debarca pe Scaraoțchi Plahotniuc. Acum, când președintele Băsescu îndeamnă Blocul ACUM să facă coaliție cu PDM (v. linkul https://www.facebook.com/victor.celan/posts/ 2767121873352398), pentru a-l debarca pe satana Dodon, iarăși îi dau dreptate. Dodon cu PSRM-ul lui a trădat Blocul ACUM, coalizând cu PDM la debarcarea Guvernului ACUM și el, care acum a devenit răul cel mare, trebuie să-și primească ceea ce merită. Dacă totuși s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat Blocul ACUM împreună cu PDM ar putea să-l bage la dubă pe acest kremlinez Dodon pentru „*înaltă trădare de patrie și capturare a instituțiilor statului*”. Ar fi o prostie dacă Blocul ACUM nu ar folosi a doua oară oportunitatea apărută de a debarca un Rău Mare cum este de această dată kremlinezul Dodon. Această coaliție ACUM+PDM nu ar fi mai mult atipică decât cea precedentă ACUM+PSRM. În politică, în special în cea de pe malul Bâcului, „*scopul scuză mijloacele”.*

Și fostul premier Iurie leancă roagă toți deputații blocului ACUM și PDM să constituie o alianță majoritară. E un moment oportun pentru ambele componente de a se răzbuna pe trădătorul Dodon. Democrații - pentru că Dodon pe ultimii metri ai perioadei postelectorale din primăvară-vară l-a trădat pe Plahotniuc pe opt iunie, când în oscilațiile sale amețitoare a staționat lângă ACUM. Blocul ACUM – pentru ultima lui trădare prin debarcarea Guvernului Maiei Sandu, dar și pentru alte mari trădări. „*Îi rog pe cei din Blocul ACUM și pe cei din PD ca măcar o dată în viață să acționeze ca niște oameni de stat, cărora le pasă de interesul național al acestei țări* (e cam dur pentru Blocul

ACUM - n.n.), *să lase toate orgoliile și antipatiile personale și să se așeze la masa de negocieri să investească un guvern proeuropean, să dedodonizeze toate instituțiile de stat cedate în ultimele patru luni*" a declarat ex-premierul Iu. Leancă. În pofida multor critici care au venit asupra Blocului ACUM în special de pe segmentul de dreapta când a făcut acea coaliție atipică de la început de vară consider că Blocul ACUM a procedat corect. La acel moment a fost unica șansă de a-l debarca pe răul absolut de atunci Plahotniuc. Și le-a reușit parțial, chiar dacă deocamdată Plahotniuc încă nu stă în locul binemeritat (la dubă!) și probabil va fi destul de dificil de a-l aduce pe banca acuzaților în cazul unei coaliții cu PDM. Oricum, partea bună e că acest ratat Plahotniuc nu va mai putea reveni în marea politică. Partea bună e că împreună î-l pot lichida pe neooligarhul kremlinez Dodon, chiar dacă am și eu unele rezerve față de ex-premierul Iu. Leancă.

Observați cu câtă grabă procedează kremlinezul Dodon. La doar o zi după căderea premierului Maia Sandu Dodon l-a numit pe consilierul său Ion Chicu, consilierul său, candidat la funcția de premier. De asemenea, pe alți șase consilieri ai săi în funcții ministeriale. În calitate de președinte al Republicii el și-a însușit și funcția de președinte al fracțiunii PSRM, dar și pe cea de președinte al parlamentului. Este un caz cras de uzurpare a puterilor în stat. Guvernul tehnocrat mult trâmbițat nu este altceva decât un guvern monocolor al lui Dodon (nici chiar nu al PSRM! De ce atâta grabă? Se vede că și kremlinezul Dodon nu este încrezut în faptul că îi va reuși afacerea. Dați Domnilor deputați ACUM și PDM să-i amplificăm această neîncredere și să punem buldogul kremlinez cu botul pe labe.

Cu deosebita considerațiune și încredere în maturitatea politică a decidenților.

https://www.researchgate.net/publication/337244831_Caderea_premierilor
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/142752913691919

MASOCHISMUL – CARACTERISTICĂ GENERALĂ LA ROMÂNI!

„Noi, ROMÂNII, nu avem niciun motiv să idolatrizăm Istoria.
Printre neamurile fără noroc, ne numărăm în frunte.”
(M. Eliade. Căderea în istorie. 1952)

Este tristul adevăr spus de marele savant patriot Mircea Eliade. Suntem un neam care ne-am risipit Istoria, care acum ar putea fi reconstituită doar din cioburi, din fragmentele de documente rămase încă nedistruse și nedispărute. Vecinii noștri au avut tot interesul să dispară aceste urme pentru ași adjudeca dreptul la paternitate din timpuri străvechi asupra teritoriilor pe care se află astăzi, mai pretinzând și la alte teritorii românești. Aflându-mă în Marea Britanie am vizitat Zidul (Valul) lui Hadrian printre mulți alți vizitatori de toate vârstele, călătorind câțiva kilometri de-a lungul lui. Săpăturile de la Vindolanda (un fort roman), care continuă și astăzi, scot din anonitat importante vestigii ale șederii romanilor (printre care erau mulți daci. De ex. în fortul Birdoswald s-au aflat 3 legiuni dacice și o legiune tracă!) la marginea de vest a Imperiului. Avem și noi la marginea de est a Imperiului Roman (în Basarabia de sud) două Valuri ale lui Traian, chiar mai vechi decât cel al lui Hadrian. Puțini știu despre existența lor și mai nimeni nu le vizitează.

Răsfoiam o carte impunătoare (*Complete History of the Word. The ultimate Work of Hystorical Reference (Istoria completă a Lumii. Ultima lucrare de referință istorică. R. Overy. Londra. Ediția a 6-a. 2004*)) de peste 400 de pagini în format de album, în care am găsit câte ceva despre toate civilizațiile lumii și nimic despre civilizațiile Cucuteni, Hamangia, Vinca de la gurile Dunării, care au pus bazele Neamului (și nu numai!). Ba mai mult, am găsit o hartă datată cu peste 7000 de ani!, pe care era imaginată Ungaria pe actualul ei teritoriu! și nici pomină de traci, daci prin jurul ei. Pe o altă hartă din sec. XI apar statele Ungaria, Serbia, Bulgaria. În perioada invaziei otomane în estul Europei sunt prezentate doar Ungaria și Polonia, dar tocmai Ungaria devenise pașalâc turcesc, nu țările românești – Muntenia și Moldova! Se observă cum lucrează diaspora ungurească în lume pentru ași promova istoria pe care nu o au. Iar noi, având o istorie multimilenară, ce facem cu tezaurul nostru cultural? „*Descindem dintr-unul din neamurile cele mai numeroase din lume* (tracii – n.n.) *și praful s-a ales din el: nici măcar limba nu i se cunoaște”* scrie cu mâhnire M. Eliade. Am făcut acest scurt istoric pentru a demonstra că nimic nu s-a schimbat în comportamentul nostru, al românilor: știm a ne bate bine între noi spre bucuria străinilor.

Am mai scris și altă dată cât de mult ne este caracteristic nouă masochismul, autobiciuirea. Dar mai există o bună zicală românească care spune că pe aceeași greblă calcă doar... De ce insistăm atât de mult să călcăm pe aceeași greblă, de fiecare dată căpătuindu-ne doar cu cucuie? Este și situația de astăzi din Basarabia. În loc să pună toți umărul la demontarea unui sistem mafiot criminal noi ne batem între noi, lovim în cei care încearcă să facă ceva. Este unanim acceptat în civilizațiile democrate că unui nou guvern trebuie să i se acorde cel puțin trei luni de zile pentru a înțelege că merge pe cale dreaptă, și după aceea de-l criticat dacă nu e bine. Dar în cazul nostru extrem de complicat, când avem de a face cu un stat capturat, profund mafiotizat, când trebuie reformatat întreg sistemul, ar trebui să-i acordăm măcar o jumătate de an. Miza este mare – demontarea sistemului criminal Plahotniuc. De ce atunci ne grăbim cu criticile aduse actualului guvern care încearcă să-l demonteze?

Pentru o bună parte din societate (peste 70%), pentru partenerii noștri europeni și internaționali, calea aleasă de guvernul Maiei Sandu este corectă. Cine nu ar dori ca Miliardul furat să fie întors în haznaua statului (din buzunarele hoților!), ca hoții, marii hoți, să stea la închisoare, ca să fim priviți de partenerii noștri europeni drept un stat democratic, unde Legea e supremă, nu ca pe un bantustan african, aflat în proprietatea unui interlop, narcobaron, proxenet? Nu cred că cineva ar fi împotrivă. De ce atunci suntem atât de masochiști? De ce batem atât de nesăbuit în acest guvern, care în mare ne vrea binele? Există o șansă reală de a scăpa de regimul Plahotniuc, de sistemul lui criminal instituit la toate nivelele. Evident, cu o astfel de garnitură la guvernare șansele nu sunt sută la sută, dar sunt deosebit de reale. Se întâmplă unele lucruri care nu prea plac, dar într-o astfel de luptă totală cu un sistem totalmente corupt și criminal, dusă de o garnitură de guvernare pestriță, alogică, care uneori acționează ca cei din basmul „*Broasca, lebăda și știuca”,* oare nu ar trebui să fie iertate, iertate păcatele mici pentru a învinge răul mare.

Îi port o deosebită stimă analistului politic N. Negru pentru analizele sale, de obicei, foarte profesioniste. Însă sunt profund dezamăgit de analizele pe care le face în ultimul timp legate de noua guvernare. „*De ce le-ați permis acestor hoți* (Plahotniuc și Șor!) *să fugă dacă vreți să-i aduceți și să-i judecați?”* îi întreabă respectatul jurnalist pe cei de la guvernare. Este cel puțin incorect să pui o astfel de întrebare dacă să nu mă exprim mai dur. Stimatul domn știe foarte bine cine erau la guvernare (nelegitim!) pe 14 iunie când acești doi hoți au fugit. Știe cine erau în fruntea guvernului, ministerelor de resort. Chiar dacă seara a fost anunțată retragerea de la guvernare în fruntea tuturor ministerelor se încă aflau oamenii lui Plahotniuc. De la ei trebuie de cerut socoteala de ce acestor hoți ai Miliardului li s-a permis să fugă, chiar ajutându-i. Pe ex-prim ministrul Filip, pe Jizdan trebuie să-i întrebe. Cât privește meditațiile unor troli de-ai lui Plahotniuc de la

televiziunile lui (P. Bogatu, C. Tabără ș.a.) nu știu dacă este cazul să le acordăm prea multă atenție. Chiar dacă șeful nu mai e din inerție (este psihologia sclavului!) ei continuă să-l slujească.

O altă „*bombă informatică*” în această săptămână a fost discursul plasat pe internet al președintelui PL D. Chirtoacă. În general a fost un discurs corect, o analiză a situației pe perioada de apr. 30 de ani în această aşchie de țară bazată pe documente, doar că nu a spus nimic și despre vina PL aflat la guvernare ultimii opt ani, despre guvernatorul BNM D. Drăguțanu, protejat de PL, care a „*lăsat*” să se scurgă pe lângă el Miliardul furat, despre momentul rușinos când M. Ghimpu și C. Fusu încercau să-l preseze pe președintele N. Timofti să-l accepte pe Plahotniuc în funcția de prim ministru. Vina pentru situația la care s-a ajuns este a tuturora care s-au aflat la guvernare de la 2009 încoace. În finalul discursului D. Chirtoacă a chemat la organizarea alegerilor anticipate odată cu cele locale. Mă miră lejeritatea cu care cere acest lucru de la actuala guvernare, fiind atât de nepregătit. S-a mai avântat cu fundul gol în alegerile precedente din iarnă și cât a luat? Tocmai 1,25% (toată dreapta dispersată a luat de 4 ori mai puțin decât clovnul Șor!). Cât ar putea lua în toamnă ne putem doar imagina. Acum trebuie de susținut toate eforturile actualei guvernări (așa cum este!) pentru redresarea acestei situații penibile, în primul rând prin demontarea sistemului Plahotniuc și tragerea la răspundere a hoților Miliardului furat. Plahotniuc, Șor și compania trebuie să stea la închisoare. Sunt prea devreme alegerile anticipate.

Amânarea alegerilor anticipate către iarna anului viitor este convenabilă, în primul rând dreptei atât de dispersate. Stânga este pregătită pentru alegeri, care ar putea avea loc și astăzi. În această perioadă preelectorală Dreapta ar putea să se unifice. Dar tocmai acest lucru nu-l fac. Dimpotrivă, în această lună a mai apărut un partid de dreapta („*Uniunea Salvării Basarabiei*” condus de Valeriu Munteanu pe lângă cele tocmai 13 existente!). Aici e marea problemă a Dreptei, durerea mare de cap. Cine să-i unească pe toți acești 14 rânzoși? Doar e la mintea cocoșului că separat nu au nicio șansă (au demonstrat în alegerile din iarnă!), dar nu fac absolut nimic pentru a se uni.

Nu ne place actuala guvernare din cele două extreme care este una alogică, atipică. Dar ne punem întrebarea: ce vom avea după alegerile anticipate? Cum ne vom lupta cu Dodon și stânga lui consolidată dacă nu vom fi în stare să sclipuim o alianță eurounionistă? Cum î-l vom deferi justiției pentru crimele comise dacă nu vom putea asigura o majoritate parlamentară? În loc să batem în Blocul ACUM cu atâta înverșunare mai bine să ne ocupăm de propria construcție a Noii Drepte, cu atât mai mult că Blocul ACUM a creat condiții pentru aceasta.

https://www.researchgate.net/publication/338159926_MASOCHISMUL_-CARACTERISTICA_GENERALA_LA_ROMANI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/118972999403244

MASOCHISMUL DREPT TRĂSĂTURĂ NAȚIONALĂ

Se întâmplă lucruri anapoda în această aşchie de țară pre nume Basarabia. Atât de mult s-a scandat, s-a dorit întoarcerea miliardelor furate, prinderea hoților, debarcarea regimului Plahotniuc, care a fost răul întruchipat după revoluția tinerilor din 2009, la înăbușirea căreia se vorbește că Plahotniuc nu a fost străin, iar acum după ce acest lucru într-un mod neașteptat s-a întâmplat tot soiul de comentatori, analiști politici caută nod în papură la tot ce face noua guvernare. Nimeni nu spune că această guvernare cam alogică după toate canoanele ideologice nu face greșeli și nu trebuie criticată dar trebuie aduse critici constructive, cu anumite soluții de ieșire din această situație extrem de grea, în care am nimerit și din vina noastră (prea mult am acceptat derapajele regimului Plahotniuc, devenind într-un fel complici ai lui). Se pare însă că mulți dintre aceștia i-au o poziție de așteptare când această guvernare se va poticni cât mai mult. Aceasta îmi aduce aminte despre un banc care ne caracterizează. „*Șoferul unui troleibuz vede prin retrovizor o bătrânică cu doi desagi puși pe umăr alergând să prindă troleibuzul și își pune filozofic întrebarea: va reuși sau nu va reuși? Când bătrânica a dat să se apuce de bară să urce în troleibuz șoferul a închis ușa „regretând: „Nu a reușit!””.* Câți dintre criticanți, nu neapărat membri PDM și susținători ai regimului Plahotniuc, așteaptă ca această guvernare să nu reușească, să se poticnească! Dar tocmai acum există o reală șansă de a reveni la o relativă normalitate în acest stat de fapt eșuat. De ce suntem atât de masochiști, ne place autobiciuiala?

Se vorbește că de regulă unei noi guvernări i se dau 100 de zile de liniște ca apoi să fie criticată pentru nereușitele ei. Luând în considerare moștenirea care i-a revenit (un stat capturat, oligarhizat, criminalizat în toate structurile!) cred că această guvernare ar avea nevoie de măcar vreo 200 de zile pentru a reuși cât de cât să scoată instituțiile statului din captivitatea PDM, a da de urmele Miliardelor furate, ai trage la răspundere pe hoți. „*Hoțul trebuie să stea la puşcărie*” spunea protagonistul unui șef de miliție. Dimpotrivă, a trecut doar o săptămână iar criticile în adresa noii guvernări curg în avalanșă. Repet, nu doar din partea membrilor PDM, a susținătorilor acestora, dar și de acolo de unde, cu regret, nu ar trebui să vină.

Și eu am unele obiecții față de unii din această guvernare. Și eu înțeleg anacronismul formării acestei guvernări struțo-cămile atipice. Dar în același timp dacă pui în prim plan interesul decapturării, dezoligarhizării acestui stat captiv poți să treci temporar peste aceste mine ideologice, geopolitice, pe care le au cele două componente ale majorității de guvernare. Dar totodată văd dorința sinceră, cel puțin a premierului Maia Sandu, care dorește să ducă la bun sfârșit tot ce ține de scoaterea statului din captivitate, deplahotniucizarea tuturor structurilor statului. De ce nu i-am acorda această posibilitate cu atât mai mult că a

demonstrat că poate. Cine și-ar fi imaginat o astfel de turnură a lucrurilor acum trei săptămâni când Plahotniuc reapărut după 40 de zile de dispariție enigmatică, se credea atotputernicul, adresându-se în batjocură într-un stil de interlop: „*Băieți, nu vă faceți planuri!”*. Iată că acești „*băieți”* bătuți de toți (și din stânga și din dreapta) totuși și-au făcut planuri și într-un stil metodic le realizează.

Unii se întreabă: „De ce noua guvernare a respins propunerea PD de a investiga cum PSRM a fost finanțat din exterior”. De ce această întrebare a apărut doar acum. Parcă acesta era un secret pentru democrați? Dacă PSRM făcea alianță cu ei totul era O’key. Ce, democrații n-au știut de cunoscuta operație BAHAMAS de acum vreo trei ani? De ce au tăcut? Fiindcă și ei sunt cu pufușor pe botișor. Sunt absolut de acord cu părerea Prim ministrului Maia Sandu că o astfel de comisie parlamentară trebuie organizată dar care să verifice toate partidele, inclusiv PDM. Ei bine, interesul PDM este ca lucrurile să nu meargă la noua guvernare, ei demonstrând că doar ei pot face ceva. Dar care este interesul „*avocații democraților*”? Să nu înțeleagă ei acest lucru? Cum, pe ce bani și-a putut Plahotniuc să-și construiască un întreg imperiu care seamănă mai puțin cu un partid și mai mult cu o veritabilă structură a mafiei organizate. Pe lângă faptul că au folosit vistieria statului ca pe un buzunar propriu, au creat o serie de scheme de corupție prin care să-și umple fondurile partidului. Trebuie timp pentru ca mai multe dintre aceste scheme să fie deconspirate. Observați destăinuirile acestui brav domn Sorin Stati (spre deosebire de alții care nu se încumetă să deconspire schemele pe care le cunosc), fost director MoldATSA care a deconspirat câteva din schemele lui Plahotniuc și Șor de umplere a vistieriei partidelor: scheme de contrabandă cu tutun, alcool, anabolizante, chihlimbar ș.a. Toate aceste show-uri (concerte, pomeni electorale, adunături cu oameni aduși în mod organizat și plătiți (ultimele blocări ale instituțiilor statului de săptămâna trecută cu oameni aduși și plătiți de PDM și Șor este unul din cazuri!), dar și Monaco-ul lui Șor de la Orhei, costă și costă foarte scump. Banii nu cad din cer, ei sunt luați de undeva, de fapt din buzunarul nostru. Dar câte alte scheme, de exemplu monopolul cu miez de nucă al lui Filip, din cauza căruia sunt în mari pierderi producătorii de nuci, mai există și urmează a fi deconspirate. Rămâne doar ca cei care dețin astfel de informații să iasă și să deconspire documentați astfel de scheme așa cum a făcut dl Stati. Dar marea spălare de bani (Landromatul!), de care se vorbește că s-ar fi spălat nu doar 20 mlrd $ ci peste 70 mlrd $, de ce până acum nu se știe mai multe, cine stă în spatele acestei spălătorii. Este absolut evident că nu s-au făcut fără știrea (sau chiar cu organizarea) lui Plahotniuc.

Blocul ACUM, prin respingerea propunerii democraților de a investiga problema finanțării PSRM, punându-și în bătaie propria onoare, într-un fel îi salvează, scrâșnind din dinți, fundul lui Dodon. Iar acesta, în dorința lui de și plăti polițele mai mult ațâță focul cu întâlnirile prea dese cu ambasadorul Rusiei, prin invitarea acestui personaj sinistru Kozak (de două ori în doar în 3 săptămâni!). Dar orice om normal înțelege că orice atac reciproc între cele două

componente ale noii guvernări ar pune capăt acordului politic dintre ACUM și PSRM înainte de a demonta sistemul Plahotniuc. Lucrul acesta î-l doresc avocații lui Plahotniuc. Nu înțeleg de ce nu înțeleg acest lucru unii criticanți (nu din tabăra PDM).

Alții repetă ca papagalii minciuna PDM de „*federalizare a Republicii*" de către actuala guvernare. În primul rând târgul privind federalizarea Republicii a avut loc între Dodon și Plahotniuc. Între Dodon și Blocul ACUM nu a existat un astfel de târg. Nici nu a fost pusă în discuție, cu atât mai mult că doar în 6-8 luni de zile (cât probabil va exista acest aranjament politic) nu poate fi realizată, chiar dacă cineva ar dori-o. De ce unii se dau atât de ușor momiți de acești gogoși democrați care au scopul lor – de a menține structurile imperiului Plahotniuc.

Tot mai mult stau și mă întreb: cât timp partenerii europeni vor mai dori să aibă relații de parteneriat cu noi? Când va crăpa răbdarea lor? Cine dintre europeni ar mai dori să mai aibă de furcă cu noi care suntem priviți drept o gaură neagră de contrabandă, de spălări de bani, de vânzare a cetățeniei (inclusiv posibil unor teroriști care apoi ar putea invada Europa!), un adevărat Ofshor (într-adevăr Of Shor!). Și în spatele tuturor acestor scheme (dar câte altele sunt încă nedeconspirate!) au stat Plahotniuc și Șor, acum fugari. Ceva timp în urmă î-l „*sfătuiam*" pe Plahotniuc că cel mai bun lucru pentru el, dar și pentru această așchie de popor român atât de prost guvernată, ar fi fost să se retragă din politică, să se ducă cu miliardele sale în sânul familiei la Geneva, de care stă departe de atâta timp. Acum lacheii lui, lustruindu-i imaginea (care rămâne o imagine a unui interlop, a unui fugar certat cu legea) declară că a Plahotniuc a plecat la familie (și-a adus aminte de familie, s-au trezit simțămintele paternale și patrimoniale!). E prea târziu. Pentru toate crimele comise el va trebui adus acasă dar în cătușe, ca și hoțul care ne-a făcut de râsul lumii I. Șor. Acesta ar trebui să fie interesul tuturor, nu doar al guvernului Maiei Sandu.

În final, vin cu un îndemn să încetăm acest masochism, cu un îndemn la rațiune, la înțelegerea situației extrem de periculoase în care ne aflăm, în special către intelectuali care au o mare datorie neplătită către moș Ion: pătrundeți-vă de gravitatea momentului și puneți-vă umărul la scoaterea din impas a acestei așchii de popor român.

https://www.researchgate.net/publication/338159920_MASOCHISMUL_DREPT_TRASATURA_NATIONALA

SPINOASA CALE DE UNIRE A UNIONISTILOR

"*Unde-s doi puterea creste. Dar unde-s trei, patru, cinci?*"

Unirea face puterea! A fost sloganul tinerilor unioniști în alegerile parlamentare recente. Cu regret însă fără efect pentru ca nu au fost uniți toți unioniștii într-un singur bloc, într-un singur gând. Priveam cu regret în campania electorală recentă confruntarea în platouri televizate și pe circumscripții uninominale a mai multor unioniști din diferite formațiuni. De ce unioniștii s-au avântat în alegeri atât de nepregătiți, atât de dispersați, dându-le dușmanilor motiv de a lua în derâdere unionismul în general? De ce se întâmplă astfel de lucruri? De ce stă fiecare în țărcușorul său unionist? De ce continuăm să ne cotonogim unii pe alții spre bucuria dușmanilor? Pe fundalul slăbiciunii unioniștilor uitați-va ce importanți se cred acești nepoți ai lui Ilici Ivan Ceban, Vlad(ei)mir(om) Batrâncea, dar și Dodon de când accidental a nimerit în fotoliul de președinte, adevărați "*salvatori de țară*". Este atât de clar că împreună ar fi mai puternici și totuși de ce nu se unesc unioniștii?

De ce insistăm în a călca iarăși și iarăși pe aceeași greblă? În a. 2000, în preajma alegerilor parlamentare, a fost o situație similară. Forțele eurounioniste erau divizate într-o puzderie de partiduțe. Înțelegând că nu vor rezista în fața tăvălugului comunist liderii mai multor partide (PL – M. Rusu; PNTCD – V. Muravschi; grupul Nedelciuc, desprins de la PFD; grupul Dolganiuc, desprins de la FPM; PSL – O. Serebrian; observatori de la PRCM al lui M. Snegur) au inițiat o masa rotundă privind unificarea forțelor prin fuzionarea în PSL, gazdă fiind Universitatea Tehnică a Moldovei. Cu acceptul tuturor participanților la masa rotundă liderul formațiunii unite urma să fie O. Serebrian care nu a fost membru de partid comunist însă din cauza trădării lui O. Serebrian (ulterior s-a deconspirat, fuzionând cu PDM!) această bună tentativă de unificare a eșuat, fapt ce a condus la o catastrofă în alegerile parlamentare din a. 2001. Aceeași catastrofă pentru unioniști au fost și recentele alegeri parlamentare, în care toate partidușele unioniste (cu excepția celor care au aderat la blocul ACUM) au luat împreună în jurul a 2% (hoțul Sor cu făcătura sa de așa numit partid a luat de 4 ori mai mult!). Doar peste câteva luni ne așteaptă noi alegeri: locale și posibil parlamentare anticipate. Să nu repetăm greșelile comise anterior. Știm cu toții cum sunt numiți cei care insistă să calce pe aceeași greblă. Sperăm să nu fim printre ei. Pentru toată suflarea unionistă este clar că toate formațiunile unioniste (politice și sociale) trebuie să se unească.

Un licăr de speranță a apărut pe 5 aprilie 2019 când a fost anunțată formarea blocului "*Unirea"* din componentele: Asociația „*Unirea-ODIP*", condusă de Vlad Bilețchi; Mișcarea Civică „*Tinerii Moldovei*", condusă de Anatol Ursu; Blocul Unității Naționale, condus de Ion Leașcenco; dar și Partidul Național Liberal; Partidul Liberal Reformator; Partidul „*Democrația Acasă*". Este o bună, multașteptată, inițiativă, care trebuie să fie susținută de toate formațiunile unioniste. Fără celelalte formațiuni unioniste unirea nu va fi completă. De menționat faptul că pe 8 aprilie Blocul a lansat o invitație la dialog pentru *„consolidarea forțelor care militează pentru reîntregirea țării, restabilirea adevărului istoric și participarea într-un bloc comun electoral la viitoarele alegeri din Republica Moldova"* altor cinci partide: Partidul Liberal; Partidul Unității Naționale; Partidul Liberal Democrat din Moldova; Partidul Politic "*Mișcarea Populară Antimafie*"; Partidul „*Acțiunea Democratică*". Deosebit de important este răspunsul practic pozitiv al Partidului Liberal Democrat din Moldova, Partidului Liberal și Partidului „*Acţiunea Democratică*". Faptul că Mișcarea Populară Antimafie nu a acceptat propunerea tinerilor nu e de mirare și vorbește despre „*rolul adevărat"* al acestui cal troian. Sunt regretabile însă comentariile ostile ale liderului *Partidului Unităţii Naţionale* dl A. Șalaru. Să sperăm că până la urmă acest important partid unionist va pune și el umărul la reunificarea forțelor unioniste. Rămânerea în afara blocului va fi mortală pentru PUN și contrară spiritului unionismului.

Deosebit de importantă este aderarea la acest bloc a Partidului Liberal Democrat din Moldova, până mai ieri "*cel mai important partid al alianțelor proeuropene*", care pe parcursul ultimilor ani a demonstrat atașamentul pentru idealul Reunirii. Rețeaua largă de structuri locale ale Partidului va constitui un suport real blocului nou format în alegerile locale, dar și în eventualele alegeri parlamentare anticipate.

Totuși cel mai important pentru Blocul "*Unirea"* este acceptul Partidului Liberal, care prin structurile sale teritoriale încă rămâne cel mai important partid unionist. Merită atenție comunicatul Partidului Liberal care pare să fie parțial unul constructiv: „*Ar urma să aibă coordonarea candidaților pentru alegerile locale, lucru cu care suntem de acord că trebuie făcut și, în acest sens, organizațiile teritoriale ale PL solicită să fie contactate pentru a fi discutate și stabilite aceste lucruri pentru fiecare localitate în parte* (s-a luat in considerație experiența amară din alegerile recente-n.n.). *Partidele componente ale blocului ar urma să nu se dizolve și să-și păstreze identitatea. Aceasta înseamnă că la mijloc este doar o intenție de unificare fără ca aceasta să aibă loc propriu-zis, și doar în perspectivă ar putea fi creată o singură mișcare sau un singur partid*

unionist. Or, România Mare este una, nu pot fi trei sau șase Românii (într-adevăr, o singură Românie Mare avem!). *Deși s-a spus că este fără orgolii și condiții, totuși rămân în vigoare condițiile: „fără foști" și „la timpuri noi, cu oameni noi". Aceste condiții urmând a fi materializate prin rezervarea pentru actualii președinți de partide a câte o funcție de vicepreședinte, iar lideri ai mișcării unioniste să fie aleși numai din rândurile organizațiilor civice, ceilalți neavând nici dreptul de a candida. După cum am menționat anterior, considerăm că unificarea unioniștilor trebuie și poate avea loc numai prin respectarea rigorilor și a standardelor democratice unanim recunoscute în România și în toată Europa. Astfel, nimeni nu are dreptul sa prestabilească, din timp, cui și unde îi este locul. Acest lucru îl pot hotărî doar unioniștii delegați din toate colțurile Moldovei și din diaspora, în cadrul unui Congres, prin votul lor sincer si direct".*

Absolut de acord că cea mai bună variantă ar fi fuzionarea tuturor partidelor într-un singur partid unionist. Cât privește modul de alegere a liderului nu înțeleg aversiunea cu care nu este acceptată alegerea lui din rândul societății civile. Luând în considerație că liderii actualelor partide unioniste timp de zece ani nu au reușit unirea forțelor unioniste cred că alegerea liderului din rândul societății civile este unica soluție pentru realizarea unificării unioniștilor. Oare nu am avut pe parcursul acestor 30 de ani congrese „*bine organizate*" care au ales „*sincer si direct"* cu 99% lideri care ulterior au distrus Mișcarea de Eliberare Națională? Dacă într-adevăr se dorește unificarea tuturor așchiilor unioniste într-un singur partid trebuie să fie susținută inițiativa tinerilor pe toate căile posibile. Deosebit de binevenită în acest sens este masa rotundă inițiată de reputatul patriot unionist profesorul Anatol Petrencu cu invitarea reprezentanților de vază ai intelectualității unioniste. Este deosebit de important ca această masă rotundă să nu alunece pe calea unor discuții idealiste sau chiar sterile, ci să se axeze nemijlocit pe problemele ce țin de fortificarea blocului „*Unirea*". Solicitarea liderului Partidului „*Democrația acasă"* V. Costiuc, prezent la masa rotundă, „*Dumneavoastră elaborați strategii de promovare a unionismului iar noi, cei mai tineri, le vom duce în mase"* demonstrează faptul de ce are nevoie acum Blocul „*Unirea"*. Este poate o șansă unică de a valorifica la maxim potențialul unionist de 30…40% care există realmente în societate pe segmental unionist.

Mai exista o problema: relațiile noului bloc „*Unirea"* cu Blocul ACUM. Să nu mai comitem greșelile din trecut ale PLDM și PL care nu au realizat doleanțele tinerilor de la 7 aprilie 2009 de a scăpa de ciuma roșie. Nici într-un caz confruntarea cu blocul ACUM, cum doresc unele minți fierbinți. Am spus-o și mai repet: doar în strânsă alianță cu blocul ACUM este posibilă stoparea capturării statului de către binomul Plahotniuc+Dodon, apropierea de înfăptuirea

idealului național – ReUnirea. Este absolut clar că doar în colaborare cu blocul ACUM există șanse reale de a pune cu botul pe labe binomul Plahotniuc+Dodon. Chiar dacă în cazul implicării Blocului "*Unirea"* in alegerile locale sau parlamentare anticipate Blocul ACUM va lua mai puține voturi, împreună la sigur vor lua mai multe. Potențialul ambelor blocuri este de cel puțin 40%, iar la o posibila zdruncinare a imperiului Plahotniuc, când în interiorul lui inevitabil vor apărea forte centrifuge (există și oameni de treabă, chiar unioniști, în interiorul PDM!), acest potențial va crește la sigur. Prezența a două fracțiuni eurounioniste în parlament va face mult mai lejera apropierea de idealul național.

Blocul "*Unirea"* mai are o rezervă importantă care trebuie să fie folosită la maxim, în special în alegerile locale. Este cunoscut rolul tinerilor în semnarea de către cele peste 160 de autorități locale a Declarațiilor de Unire cu România. În contextul fortificării blocului „*Unirea*" este strict necesară susținerea acestora în alegerile locale, chiar formal fiind din alte formațiuni politice. Prin semnarea Declarațiilor de Unire cu România ei au demonstrat atașamentul lor la idealul național – ReUnirea. Acest pas pragmatic va lărgi suportul electoral al formațiunii. Să urmăm calea înaintașilor noștri de la 1918 P. Halipa, I. Inculet, C. Stere s.a. care chiar dacă aveau diferite opțiuni politice a condus spre victorie.

Să dăm dovadă de înțelepciune, pragmatism, luciditate și ReUnirea se va înfăptui.

Să ne ajute Dumnezeu în această nobilă acțiune pentru cauza Unionismului!

Literatura și Arta, nr.18, 9 mai 2019

http://www.logossiagape.ro/2019/05/08/valeriu-dulgheru-spinoasa-cale-de-unire-a-unionistilor/?fbclid=IwAR2867CMZe PORbseju4GlQQgNtnw_WZwI-f8H3rQBuqCUX80Q__hEP2HGsU

http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/29278-valeriu-dulgheru-spinoasa-cale-a-unirii-.html

https://www.researchgate.net/publication/333031539_----------Spinoasa_cale_de_unire_a_unionistilor

POVARA NEUNIRII NOASTRE

„E trist să ai o dreaptă dezbinată. E trist să fii în țara ta străin…”

E trist! E chiar rușinoasă această stare când tot soiul de dodoni, cebani, novaci fac glume de prost gust pe seama neunirii noastre. De treizeci de ani ne bălăcim într-o profundă mizerie materială și spirituală. Din cauza neunirii noastre. Cât am fost uniți, într-un singur gând, într-un singur front, în jurul unui ideal național am fost puternici și am câștigat. Tot soiul de niculini, pologovi, bolșacovi se temeau de noi, într-un fel ne stimau scrâșnind din dinți. Urmașii lor de astăzi nu se mai tem. Ei, fiind uniți în jurul unor interese obscure (interese de grup, de clan, de etnie), sunt o forță. Fiind uniți am câștigat dreptul la limbă și alfabet. Fiind uniți am câștigat tricolorul și imnul, ulterior pierdut (tot din cauza neunirii noastre!). Am câștigat Capitala (în condiții grele primarul N. Costin a transformat Chișinăul dintr-o suburbie sovietică de la periferia imperiului într-un oraș românesc european), pe care am cedat-o atât de ușor kremlinezilor Ceban și Dodon prin neunirea noastră.

Toate nevoile noastre s-au început atunci când au apărut primele fisuri în Frontul Popular cauzate de infiltrarea lui Iuda Roșca. În loc să ne luptăm să facem ordine în interiorul Frontului (așa cum se face în partidele cu democrație avansată) l-am lăsat pe mâinile trădătorului Roșca care metodic l-a distrus până l-a dus la groapa de gunoi politic, folosind tribuna lui pentru a bate în partidele nou apărute. Ne-am separat constituind alte formațiuni (cu aceeași ideologie!). Congresul Intelectualității, transformat ulterior în Partidul Forțelor Democratice, a fost una din ele. Când și această formațiune a ajuns să fie prost guvernată iarăși a fost părăsită de forțele sănătoase și lăsată să degenereze până a dispărut complet. Pe fundalul regimului totalitar comunist din așchiile Frontului Popular și PFD-ului a apărut o nouă formațiune unionistă – Partidul Liberal care promitea să fie unul cu adevărat național și să învețe din greșelile predecesorilor. Din păcate au repetat întocmai aceleași greșeli. Când și în acest partid au apărut probleme de democrație internă iarăși, în loc să se lupte cu problema din interior, lideri ai partidului l-au părăsit rând pe rând formând din așchiile desprinse noi partiduțe tot cu ideologie liberală: PLR, PUN, Noua Dreaptă, Uniunea Salvați Basarabia. Alături de ele au apărut și alte partide și organizații unioniste – Tinerii Moldovei, ODIP, BUN, Democrația Acasă, PNL ș.a., toate unioniste și toate alimentându-se din același bazin electoral, divizându-l până la refuz. Toți acești ani s-au condus de diavolescul principiu românesc *„Unde-i unul pot fi doi”*. Este ca și cum de fiecare dată, în loc să consolidăm vechea casă construită temeinic,

dar în care au apărut unele fisuri neînsemnate, la fiecare fisură apărută ne aventurăm să construim o nouă casă. Dar în grabă această nouă casă este mai prost concepută, mai prost construită, gata să fie zburată de un eventual vânt mai puternic.

Sunt prea multe formațiuni politice pe segmentul de dreapta. Toți acești doisprezece ani s-au bătut între ele pentru electoratul de dreapta încât l-au buimăcit de-a binelea. Nu mai înțelege moș Ion de ce unionistul X se bate pe viață și pe moarte cu unionistul Y, atunci când peste gard lupul așteaptă deznodământul pentru ai ataca. Nu mai înțelege moș Ion unde este adevărul, unde sunt adevărații unioniști. Toți declară că sunt unioniști, unii mai mari decât alții. Dacă e așa de ce însă nu sunt împreună (Unirea înseamnă împreună!), într-o singură formațiune, cu un singur lider ales în mod democratic și demis în mod democratic dacă nu-și face treaba, cu un singur candidat în alegeri. Adevărații unioniști sunt acei care sunt capabil să se unească în primul rând între ei. Așa sunt priviți de electorat. Toată lumea unionistă vorbește despre unire, unificare, însă nimic nu se face pentru unificarea forțelor eurounioniste. Fiecare lider ale celor vreo opt partiduțe unioniste declară că este gata să se așeze la masa de tratative pentru unificarea forțelor dar nu face nimic pentru această, fiecare din ei văzându-se centrul în jurul căruia să se cristalizeze viitorul partid. Încercați Domnilor lideri de partiduțe să luați alți arbitri (decât cei din preajmă, să adoptați alte criterii de apreciere a calităților liderului unic și incontestabil al întregii Drepte. Referitor la D. Chirtoacă. Este un unionist convins, unionist până în măduva oaselor, dar ca lider al întregii Drepte este răsuflat și vulnerabil. Dacă în a. 2013 ar fi acceptat propunerea mai multor lideri ai PL-ului să preia timona Partidului, dacă nu ar mai fi candidat la alegerile primarului Capitalei în 2015 (am fi pierdut un primar dar am fi câștigat un lider al Dreptei!), ar fi fost evitată părăsirea PL-ului de către personalități ai unionismului, astăzi am fi avut un partid de dreapta puternic și lider incontestabil al Dreptei. Din păcate miopia politică, dar și râșnița primăriei în tandem cu dosariada lui Plahotniuc, l-au epuizat. Scorul luat în alegerile locale recente (a fost cel mai bun între candidații unioniști!) comparativ cu cel de peste 53% luate în a. 2015 este insuficient pentru un lider al Dreptei. Partea bună pe care o face dl D. Chirtoacă este că încearcă să coalizeze această dreapta fărâmițată.

„*Electoratul unionist este cel mai motivat, cel mai select. El nu poate fi cumpărat cu un kilogram de hrișcă, nu poate fi dus să voteze cu turma. Dreapta, care reprezintă peste 30% din electorat, trebuie să devină un centru al coagulării forțelor eurounioniste”* spune istoricul și analistul politic Anatol Țăranu. De ce atunci domnilor șefi de partiduțe unioniste Vă bateți joc de acest electorat

unionist care merită altă soartă? Reformatarea totală a dreptei este condiția sine qua non de supraviețuire a românilor basarabeni.

Mai este o problemă – incapacitatea de a trăi bine cu verii de pe flancuri atunci când ai în față un inamic de temut și ai avea strictă nevoie de ajutorul lor. Vă mai amintiți lupta fratricidă pe viață și pe moarte între M. Ghimpu și V. Filat spre bucuria lui Plahotniuc. Plahotniuc nu a trebuit să trudească prea mult pentru a acapara totul. L-au ajutat cei doi. Ei sunt nașii fenomenului Plahotniuc. Ambii, împreună luând în perioada de apogeu aproape 50%, unde mai sunt astăzi? Acum situația se repetă. Călcăm pe aceeași greblă. Iarăși și iarăși, iar cucuiele primite nu ne fac mai deștepți.

Pe flancul drept despre unirea forțelor unioniste se vorbește demult dar se face foarte puțin. Pe segmentul de centru-dreapta deocamdată doar în discuții este vehiculată posibilitatea și necesitatea unirii forțelor (PAS, PPDA, PLDM și de ce nu o aripă sănătoasă a PDM-ului) într-o singură formațiune, fapt ce îi deranjează pe kremlinezul Dodon și stăpânii lui de la Kremlin, care au și luat măsurile de rigoare. Dodon î-l scoate din închisoare pe Filat pentru a frâna calea spre această unire a PLDM-ului. Dacă PLDM va înghite nada acesta va fi ultimul pas spre cimitirul politic. De asemenea, animozitățile apărute între PAS și PPDA (în special în timpul alegerilor locale) tot cu concursul lui Dodon sunt alimentate și împinse spre ruptură Blocului ACUM. Din păcate și presa, în goană după circ, toarnă gaz în foc. Este strict necesar, cel puțin la nivel de Bloc ACUM, să se revină la situația de pe timpul guvernării lor împreună. Împreună au fost în stare să-l elimine pe Plahotniuc din sfera politică. Împreună, dar și cu ajutorul flancului drept, care deocamdată se ține în postură de observator și criticant, pot să scape această aşchie de popor român de kremlinezul trădător de neam Dodon și șaica lui. Dna Maia Sandu ar trebui să facă tot efortul pentru a păstra Blocul ACUM funcțional. „*Dacă Maia Sandu nu se trezește, Dodon îi va ocupa eșichierul politic*” o avertizează vulpoiul politic Traian Băsescu. Pericolul este mare. La întrebarea moderatorului unei emisiuni televizate ce sfaturi ar da românilor din Basarabia președintele T. Băsescu a răspuns franc: „*Toate partidele de dreapta trebuie să se unească. De asemenea, toate forțele unioniste și eurounioniste. A face politică înseamnă, în primul rând, rezultate!”.* Cât de bine a punctat acest vulpoi al politicii românești cu experiență de apr. 30 de ani în vârful ei. Într-adevăr, ce politică fac și ce rezultate au cei vreo 7-8 lideri de partidițe unioniste, toate cu doctrine liberale, dacă la fiecare scrutin electoral iau sub 1%. Doar o dezbinare și mai adâncă.

Ceea ce nu i-a plăcut dlui preşedinte T. Băsescu a fost faptul cum dna M. Sandu a cedat atât de ușor puterea. Da, așa pare la prima vedere, dar analizând

mai bine acțiunile kremlinezului Dodon în lunile septembrie-octombrie, care au precedat demiterii Guvernului, este clar că acesta a fost doar un pretext, divorțul fiind pregătit de infidelul Dodon cu mult timp înainte. Deja la 29 iulie Dodon își consolida echipa cu noii consilieri I. Cucu (ministru în guvernul Filip!) și V. Dumbrăveanu (întâmplător, astăzi sunt premier și ministru în guvernul Dodon!) „*pentru a ajuta guvernul, precum și pentru a elabora inițiative importante ale administrației prezidențiale*", sclipuind de fapt un guvern din umbră, pe care l-au scos la lumină doar în 24 de ore după căderea guvernului Maiei Sandu. Au ajutat bine guvernul Maiei Sandu să cadă! În lunile septembrie-octombrie se vedea cu ochiul liber că Dodon se pregătea de acest lucru prin atacurile pe care le făcea permanent asupra guvernului și a unor miniștri, prin amenințările că după alegerile locale vor fi schimbări. Era tot mai mult deranjat de acțiunile Guvernului de deconspirare a schemelor frauduloase ale lui Plahotniuc, pe care dorea să le preia, de reformare reală a justiției. Acest mariaj l-a făcut doar pentru a scăpa de Plahotniuc și ai prelua schemele frauduloase și controlul în structurile puterii în stat. Ce dovezi mai pot fi aduse? Faptul că dna Maia Sandu a ieșit cu acea inițiativă pe proprie răspundere cel puțin a demonstrat fața adevărată a lui Dodon că nu dorește justiție liberă.

Desigur, este dureros că s-a ajuns la această situație deranjantă cu Dodonul în vârful piramidei puterii și majorității structurilor puterii sub el. Dar nu mi se pare corect să fie învinuită de acest lucru dna Maia Sandu și guvernul ei. Ea a făcut maxim posibilul în acea situație. În cele cinci luni de activitate a demonstrat că se poate guverna altfel: fără cumetrism, interese obscure, scheme frauduloase, chiar dacă a făcut și greșeli, care erau inevitabile, fiind permanent sub lovituri din toate părțile: din partea PDM-ului, cu schemele căruia se lupta; din partea „*partenerului*" de coaliție atipică PSRM, care se stăruia să-i pună bețe'n roate; din partea dreptei care nu-i putea ierta „*trădarea pentru coaliția cu PSRM-ul lui Kozak*". De ce însă nu s-ar recunoaște că totuși s-a reușit să scăpăm de doi (din cei trei care existau în primăvară) oligarhi hoți care au făcut atâta rău: Plahotniuc și clovnul hoț Șor. Am cerut de la acest guvern să distrugă sistemul captiv al lui Dodon și să construiască altceva în loc. E prea mult pentru o perioadă de doar în cinci luni! „*Nu era scopul acestei „alianțe"* (ACUM + PSRM) *să facă reforme, să construiască ceva. Era doar să distrugă regimul Plahotniuc. Era greu de conceput că se putea guverna împreună* (ACUM+PSRM-n.n.) *dar în acea situație cel mai speriat era Dodon. Era la un pas de a pierde totul, în primul rând suportul Rusiei. Încercarea de a dialoga cu Plahotniuc l-a dezamăgit enorm pe Putin. Dodon în disperarea de moment a cedat foarte mult celor de la ACUM, practic cedându-le guvernarea efectivă* (într-o potențială alianță cu PDM ACUM nici nu putea visa la așa ceva – n.n.). *Tehnic vorbind nu trebuia să avem multe*

speranțe din două considerente: nici Dodon nu putea prea mult să stea în această stare de „marginalizare”, dar și componența guvernului nu era pentru o guvernare eficientă” a declarat la una din emisiuni televizate ex-premierul I. Sturza.

Buldogii kremlinezi atacă. Breazul premier născut peste noapte I. Chicu declară că organele de drept (puse de ei!) vor investiga schemele frauduloase create de guvernul Maiei Sandu. El, care se afla în banda condusă de hoțul Plahotniuc (a se vedea fotografia lui alături de Plahotniuc, Borsetka ș.a. activiști din PDM la mitingul loviturii de stat din 8 iunie) și care a tolerat schemele frauduloase ale lui Plahotniuc, fiind în funcția de ministru al economiei, poate spune astfel de gogomănii! E chiar căzut de pe lună acest valet al lui Dodon. Dacă înseși obtuzul Voronin, pe care nu-l poți învinui de dragoste față de Maia Sandu și aspirațiilor liberale europene, pe care le promovează, a recunoscut într-o emisiune televizată că Maia Sandu este unica care s-a luptat cu corupția, cu schemele frauduloase. „*Cei care au demis-o sunt niște* „*bandiugani*”” a conchis obtuzul Voronin. Cazul îmi amintește despre un banc în care două echipe se întreceau la un concurs de logică. Știind că membrii celei de a doua echipe erau cu un nivel intelectual scăzut șeful lor i-a sfătuit: „*Când cei din echipa adversă vă vor spune că sunteți hoți voi să răspundeți: „Și voi sunteți hoți”.* I. Chicu este tocmai protagonistul din banc.

Suntem deja în campanie electorală pentru președinte. Kremlinezul Dodon deja a început campania electorală prin demiterea guvernului Maiei Sandu. Electoratul de stânga deja știe cine trebuie să fie președinte. Sunt decși cu 1-2 ani înainte. Întâlnesc zilele trecute pe trecerea spre universitate tineri socialiști care împărțeau materiale informative și portretul lui Dodon. Kremlinezul Dodon folosește în acest scop tot potențialul administrativ al președinției, parlamentului, guvernului, acum și a primăriei. Î-l vom vedea tot mai des tăind panglicii la vreun kilometru de stradă reparat, la redeschiderea vreunei grădinițe în vreun sat reparată pe bani românești. Dodon va fi văzut peste tot în acest an electoral.

Iar noi ce facem? Ne scărpinăm la ceafă și ne pregătim să călcăm pe aceeași greblă. La alegerile din Capitală l-am „*ajutat*” pe A. Năstase să nu câștige. Repet, Năstase nu a fost cel mai bun dintre candidații eurounioniști. Mai buni au fost O. Țâcu, Vlad Țurcanu, dar Năstase a fost candidatul eurounionist cu cele mai mari șanse. Fiecare din candidații unioniști și-a chemat electoratul (unii nu au făcut nici acest lucru!) să voteze împotriva lui Ceban (nu pentru Năstase1). O parte de electorat, cele vreo 5% diferență a votului eurounioniștilor în primul și cel de-al doilea tur, au votat „*împotriva kremlinezului Ceban*”, neieșind la vot!

Îmi sună zilele trecute un bun prieten unionist „*din cei cu barbă”*, întrebându-mă ce facem în alegerile prezidențiale? Îmi spune „*Deja sunt câteva*

candidaturi: O. Țîcu, D. Chirtoacă. Dați să-l propunem pe dl A. Reniță". I-am răspuns prompt: „*Împreună cu Maia Sandu vor fi deja patru! Nu-s prea mulți?"*. Personal le port o deosebită stimă celor nominalizați. Într-adevăr, sunt mari personalități, unioniști, mari intelectuali net superiori agramatului Dodon și valeților săi socialiști, dar ce să-i face dacă există doar un post de președinte și acesta poate fi ocupat de kremlinezul Dodon. Dar am trecut de atâtea ori prin astfel de situați și ne-am căpătuit doar cu cucuie nu și cu minte. Poți să fii cu stea în frunte dar dacă nu ai susținere populară nu ai nicio șansă. O singură candidatură pentru prezidențiale din partea Dreptei și a Centru-Dreptei este cheia succesului acestor forțe în inevitabilele alegeri parlamentare anticipate, este condiția eliminării acestui kremlinez nociv Dodon din viața politică basarabeană. Deocamdată toate sondajele (și cele reale dar și cele comandate!) arată o paritate la capitolul de popularitate între Maia Sandu și Dodon.

Apariția unei singure formațiuni de dreapta și a unei singure formațiuni pe segmentul de centru-dreapta ar fi mortală pentru forțele antinaționale antiunioniste antieuropene. Și acest lucru îl înțeleg și kremlinezii. De aceea ei lucrează din răsputeri, având suport material, logistic, informațional de la stăpânii lor din Kremlin. Totuși, încă mai cred în capacitățile intelectuale ale liderilor, cred în posibilitatea unirii acestor forțe, în Legea lui Arthur C. Clarke: „*Când un politician afirmă că ceva e posibil, aproape că are dreptate. Când afirmă că ceva e imposibil, foarte probabil că se înșală*". Suntem totuși în mileniul III. Încerc să-l contrazic pe marele istoric antic grec Herodot care spunea că „*Geţii sunt cei mai viteji şi mai drepţi dintre traci… După indieni, neamul tracilor este cel mai mare; dacă ar avea o singură conducere şi ar fi uniţi în cuget, ei ar fi, după părerea mea, de neînfrânt… Dar unirea lor e cu neputinţă şi nu-i chip să se înfăptuiască, de aceea sunt ei slabi".* Sper că acest blestem s-a învechit, iar liderii partiduțelor unioniste să confirme acest lucru. Situația, într-adevăr, alarmantă. Suntem prinși tot mai strâns în această „*îmbrățișare geopolitică rusească"*, din care dacă nu vom fi uniți nu vom putea ieși. „*Scenariul rusesc va deveni perfect funcțional la Chișinău prin realegerea lui Dodon la butoane, în toamna anului viitor. Maia Sandu trebuie să se reinventeze pe un uriaș palier de așteptări sociale, politice, economice, identitare, geopolitice, de la cele pro-românești și pro-europene la cele autohtoniste…"* scrie analistul politic, președinte al Asociației „*Casa Marii Negre*", analist politic, expert în geopolitică, fost diplomat, publicist, cadru universitar și doctor în Filologie Dorin Popescu în analiza sa recentă „*Se strânge cleștele geopolitic"*.

Într-adevăr, se strânge cleștele geopolitic rusesc și noi ce facem?

http://www.logossiagape.ro/2019/12/13/valeriu-dulgheru-povara-neunirii-noastre/
https://www.researchgate.net/publication/338160057_POVARA_NEUNIRII_NOASTRE
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/148384779795399

REFORMATAREA DREPTEI A ÎNCEPUT. ÎNTR-UN CEAS BUN!

„Prin unire cresc lucrurile mici, prin dezbinare se prăbuşesc cele mai mari”.
(Emil Cioran)

Într-adevăr, cât adevăr a avut acest mare filosof român: prin dezbinare se prăbușesc lucrurile mari (a se vedea puternicul de altă dată Front Popular!). Prin unire cresc lucrurile mici. Unirea partiduțelor unioniste într-o singură formațiune de dreapta va duce la creșterea lor, la capacitatea acestora de a valorifica cele peste 30% de voturi unioniste. Mult așteptații de întreaga Dreaptă pași de unificare a dreptei se pare că au demarat. S-ar putea să par puțin naiv, credul, dar este o șansă. În situația noastră salvator ar putea fi și un pai. Ideea unificării forțelor de dreapta plutește în aer de vreun an de zile (cel puțin din perioada pregătirilor către alegerile parlamentare și locale) și, în sfârșit, are șanse de a se materializa.

Liderul Partidului Liberal, D. Chirtoacă, propune crearea unei Mișcări Unioniste în Republica Moldova din care să facă parte toate formațiunile care optează pentru unirea cu România și care să participe în comun la alegerile prezidențiale din anul viitor și mai apoi la cele parlamentare (cu un grad înalt de probabilitate anticipate!). Desigur, astfel de tentative au existat și anterior, dar de fiecare dată s-au cramponat de nedorința de facto (nu prin declarații) a liderilor partiduțelor unioniste de a face acest lucru. Toți analiștii politici, întreaga suflare românească din Basarabia, susțin că unificarea forțelor unioniste (Sună cam bizar! Ce forță unionistă ieşti dacă nu dorești să te unești cu semenii tăi? Cum poți să-i unești pe ceilalți în jurul tău?) este singura soluție pentru a scăpa această aşchie de popor român de kremlinezul Dodon. „*În cadrul partidelor unioniste putem regăsi toate partidele fără să existe vreo problemă pentru păstrarea identității unuia sau altuia dintre partidele unioniste. Începând de astăzi, public, fac apel către toate partidele de orientare unionistă - să accepte această propunere, să formăm Mişcarea Unionistă din Republica Moldova. Invit pe toţi doritorii să vină chiar la Consiliul nostru din această duminică, unde vom propune această chestiune*”, a specificat Dorin Chirtoacă.

Desigur, parțial au dreptate și cei care consideră că „*trebuie cooptați lideri noi, credibili. Dacă se va merge pe formulele vechi, nu cred că se va ajunge la schimbare”*. Dar oare puțini lideri noi, credibil, au apărut în ultima vreme pe dreapta (pe stânga majoritatea sunt cu iz de naftalină, iar unirea (forțelor lor!) este „*de beton”*: V. Țurcanu, O. Țîcu, V. Costiuc, V. Bilețchi, A. Ursu, chiar și V. Munteanu. Veniți toți la un loc și alegeți-vă un adevărat lider. De nu veți face acest lucru „*veți rămânea fără noroc”* ne avertizează la distanța în timp de o sută de ani marele Mateevici: „*Dar știți: de nu veți ridica / De printre voi pe-acest proroc, / În voi viața va seca, / Zadarnic soarta veți ruga, /Căci scoși veți fi atunci din joc. / Și-ți rămânea fără noroc”* (A. Mateevici. Mărășești, 10.07.1917).

Obișnuiesc să privesc regulat (în măsura când am această posibilitate) emisiunea „*Punctul pe Azi”* cu Vasile Munteanu de la TVR Moldova. Uneori mi se face rușine de câtă miopie dau dovadă unii lideri de partiduțe. În ultima campanie electorală (locală) moderatorul emisiunii, avându-i drept protagoniști invitați pe 3-4 unioniști toți candidați la postul de Primar al Capitalei îi întreba în mod direct: „*De ce nu vă uniți?”.* De fiecare dată fiecare din ei găsea „*scuzele de rigoare”.* S-a motivat și se mai motivează că de vină pentru căderea Partidului Liberal a fost M. Ghimpu, de aceea, mai mulți l-au părăsit ca pe o corabie naufragiată. Ei bine, acum Ghimpu nu mai este la cârma partidului. De ce nu ați reveni cu toții ca să reparați împreună ce a fost distrus (Pl-ul a. 2009-2010)? Viața v-a demonstrat că separat nu puteți face nimic. Orice infantil știe că doar împreună puteți reuși. Uitându-vă în urmă, ce rezultate vedeți în urma recentelor alegeri: de sub 1% a fiecăruia din voi (cu excepția lui D. Chirtoacă și O. Țîci)?

În emisiunea din 13 decembrie recent protagoniștii dlui Vasile Munteanu au fost liderii ai trei partide unioniste: D. Chirtoacă, V. Munteanu și V. Costiuc (poate era mai bine să mai fi fost cineva din liderii altor partide unioniste. Ulterior s-a specificat că și T. Deliu, politician, profesor, conferențiar universitar, liderul PLDM era de acord – până la ieșirea lui V. Filat de la pușcărie!). Mi-a lăsat o impresie bună fiecare din cei trei lideri, în special, D. Chirtoacă (în pofida trecutului recent care-l marchează). Cel puțin prin declarațiile lor au dat dovadă de maturitate politică (în sfârșit!): a nu căuta pretexte de a nu se uni; a evita orice discuții privind trecutul fiecăruia din ei; a promova meritocrația (chiar dacă acest termen nu a fost rostit). „*Nimeni nu are dreptul să prestabilească, din timp, cui şi unde îi este locul. Acest lucru îl pot hotărî doar unioniştii delegaţi din toate colţurile Moldovei şi din diasporă, în cadrul unui Congres, prin votul lor liber, sincer şi direct. Aşa este democratic, reprezentativ, legitim corect şi european*!”, a concluzionat D. Chirtoacă. Pentru noi, alegătorii unioniști de rând, care așteptăm de prea multă vreme, nu contează cum vă numiți, treabă să faceți. Să-l puneți pe acest Dodon kremlinez cu botul pe labe, să readuceți unionismul la statutul din anii 90’.

Este importantă reacția liderilor celorlalte partiduțe unioniste. M-a dezamăgit, m-a întristat mult reacția Domnului O. Țâcu expusă pe Sqype în emisiune. Un intelectual veritabil, cu o gândire critică bine pusă la punct, cu o pregătire de istoric excelentă, autor al mai multor analize profunde despre „*starea națiunii”.* Dar ce atitudine a luat în această situație! „*Nu consider oportună unificarea în jurul PL-ului deoarece D. Chirtoacă are dosare care poate dezavantaja formațiunea* (încă nimeni nu l-a ales pe D. Chirtoacă președinte al noii formațiuni! S-ar putea ca Congresul să Vă aleagă pe Dstra, Domnule O. Țîcu!). Persoana Țîcu poate să aibă dreptate, având opinia proprie, pe care a expus-o, dar acum este liderul nou ales al PUN-lui. El a trădat Blocul ACUM, pe spinarea căruia s-a cocoțat în parlament și până la urmă s-a separat. Acum este lider de partid, are în spate o întreagă echipă, și nu mai poate să-și expună

propriile opinii. Nu mai este mult până la ziua constituirii Consiliului Politic al PUN unde ar trebui să se pună în discuție propunerile de unificare. Pentru a rămâne separat dl O. Țîcu inventează o „*oarecare altă ideologie a PUN-ului, diferită de cea general unionistă”*. Știam din bătrâni că „*ce iese din pisică tot șoareci prinde”*. Liberalul A. Șalaru, ieșit din PL, nu putea construi altceva decât un alt partid liberal. Este o scuză pentru cei proști. Președintele onorific T. Băsescu ne propune Unirea. Ce ne propune nou alesul președinte O. Țîcu?

La întrebarea moderatorului dacă rămâne în vigoare declarația lui de a candida la alegerile prezidențiale dl O. Țîcu a declarat franc „*Da”*. Neconsultându-se cu propriii noii colegi de partid PUN! La rândul său dl D. Chirtoacă propune ca la prezidențiale să facă front comun cu partidele pro-europene, să fie înaintat candidatul cu cele mai bune șanse (dând de înțeles, inclusiv Dna Maia Sandu dacă va rămâne în top până în toamna anului viitor). Pentru ca să spună că acceptă propunerea celor trei de unificare a forțelor de dreapta dl O. Țîcu are nevoie de decizia Consiliului Politic al PUN-lui. Dar pentru ași depune candidatura la prezidențialele din anul viitor este suficientă doar propria dorință? Cam anapoda mod de gândire. Se pare că John Quinton avea dreptate referitor la politicieni, în cazul dat, în privința lui O. Țîcu. „*Politicienii sunt oamenii care, atunci când văd luminița de la capătul tunelului, aleargă și mai cumpără tunel*”. Acum dl O. Țîcu face tocmai acest lucru: mai cumpără tunel. Sperăm mult că își va schimba opiniile. Mai sunt și membrii conducerii PUN care au și ei de spus ceva la acest capitol. Îmi amintește foarte mult de un caz similar privind unificarea forțelor democrate din iunie 2000, în preajma reinstalării regimului comunist voronist. V. Muravschi, liderul PNȚCD, M. Rusu, liderul PL, cu susținerea aschiilor Dolganiuc (PPCD) și Nedelciuc (PFD), au căzut de acord cu toții de a convoca congresele partidelor lor, a declara dizolvarea lor și altoirea lor pe tulpina proaspătului PSL în frunte cu O. Serebrian. Care a fost reacția acelui proaspăt lideraș O. Serebrian? „*Noi am convocat congresul de constituire a PSL în primăvară* (din fuziunea Grupului Inițiativei Social-Liberale cu Liga Creștin-Democrată a Femeilor din Moldova). *Nu putem convoca Congresul în fiecare lună. Dacă doriți vă ofer o treime din locuri în Consiliul politic republican”*. Astfel s-a terminat epopeea cu unificarea forțelor democrate. Ce a urmat știm cu toții (e mai ușor să te uiți în urmă decât înainte): o lungă noapte polară comunist-voronistă de opt ani. Puteau să rămână 12 sau mai mulți ani dacă tinerii nu făceau revoluția din 7 aprilie 2009. Tot acest regim comunist-voronist, nașul căruia alături de Iuda Roșca a fost și O. Serebrian, a dat naștere altor nopți polare create de Plahotniuc și acum de Dodon. Pe atunci acest „*pretins rafinat politician”* O. Serebrian era tânăr însurățel. Cum a terminat-o știm cu toții – a ajuns până la urmă în torba lui Plahotniuc.

Prezintă interes frustrările unui alt lider, vechi și unic de peste zece ani cu „*rezultate notabile permanente de sub 1%”*, „*sincer și autentic unionist”* – V. Pavlicenco: „*Sigur, acum suntem cuprinși de o dezamăgire, pe care încercăm să*

o depășim, chiar avem nevoie de ajutorul celor care ne simpatizează, pentru că suntem convinși că există un Dumnezeu și pentru unioniștii sinceri, autentici" (V. Pavlicenco). Chiar vă venim în ajutor. Cu un bun sfat: declarați fuziunea PNL-ului în noua construcție unionistă unică pe dreapta basarabeană măcar în ultimul ceas și națiunea vă va aprecia.

„*O țară de oi merită un guvern de lupi*" spune E. R. Murrow despre guvern şi oameni. Avem acest guvern de lupi siberieni în frunte cu fiara kremlineză Dodon. Am demonstrat acest lucru și în alegerile locale recente. Am ales o puzderie de lupi prin raioane și primării. Dar trebuie să încetăm să călcăm mereu pe aceeași greblă care ne aduc doar cucuie nu și minte._Partidițele unioniste care vor rămâne în afara acestei construcții unificatoare să fie tratate (de societatea civilă, de unioniști) după cum merită. Intelectualitatea trebuie să revină în avangarda acestui proces unificator, unde prin definiție îi este locul. Fără condiții, fără interese. Datoria ei față de moș Ion este enormă. Trebuie făcută o presiune socială majoră asupra liderilor acestor formațiuni politice unioniste, dar și asupra multiplelor asociații unioniste. Trebuie să exercităm acum o presiune socială mare asupra ezitanților. A „*adopta expectative binevoitoare, a ne face că nu vedem și nu auzim, pe scurt trădăm. Nu ne facem datoria. Imparțiali și încrezători înregistrăm și tăcem. Suntem cei mai vinovați"* ar declara victima regimului comunist din România N. Steinhardt (1937).

Condiția Sine qua non a viabilității acestei noi construcții unificatoare pe dreapta este încetarea oricăror bătălii fratricide, inclusiv cu verii lor de pe centru-dreapta. Chiar dacă câștigă un vot două ale unor unioniști desprinși de la Blocul ACUM, pierd alte sute din partea altor potențiali alegători care nu văd bine neunirea unioniștilor, pierd o perspectivă reală de debarcare a regimului kremlinezului Dodon doar în colaborare cu cei pe care-i hulești, cu care te lupți pentru un vot, iar kremlinezii dodoniști se râd de prostia noastră. „*Nu e nicio rușine să te naști prost. Rușine e să mori prost"* spunea Marin Sorescu.

„*Cineva trebuie totuși să mânuiască ruleta, iar actorii principali par (cu o singură și notabilă excepție, care dă chiar numele ei) obosiți. Scenariul rusesc va deveni perfect funcțional la Chișinău prin realegerea lui Dodon la butoane, în toamna anului viitor. O reinventare onorabilă nu se anticipează pentru următoarele luni, timp în care motoarele geopolitice rusești se vor tura la maximum, spre a asigura permanentizarea lui Dodon la putere, în jilțul tricolor (alb-albastru-roșu)*" scrie analistul politic D. Popescu. Iată adevăratul pericol care ne paște. Speranța este mare în această nouă construcție unificatoare care poate să dea noi „*actori care să mânuiască ruleta".*

Să ne ajute Dumnezeu!

Literatura și Arta, nr.50, 19 decembrie 2019
https://www.researchgate.net/publication/337937265_Reformatarea_dreptei
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/148967036403840

SPINOASA CALE A REUNIFICĂRII DREPTEI

„Doamne binecuvântează,/ Casa care o urează /
Asta-i steaua românească / A unirii /Si-a-nfrățirii,/
Stea de viață, stea de spor,/ Stea de bine-n viitor”.
(Semne bune anul are!)

La începuturile Mișcării de Eliberare Națională am fost într-un gând, într-o singură simțire românească care, în condițiile acelui sistem restrictiv sovietic, a crescut ca gogoloșul de zăpadă într-o singură forță – Frontul Popular din Moldova. A fost unul din primele fronturi populare din republicile unionale de atunci cu care am câștigat multe victorii: limbă română și alfabet latin, reformarea întregului sistem postsovietic. Nu am reușit însă să facem ReUnirea cu Țara. Fronturile populare din Țările Baltice au fost mult mai constructive și consecvente, realizând visul de aur al cetățenilor lor de a ieși din lagărul rusesc și de a deveni independenți. Următorul pas făcut de ei a fost aderarea la UE și NATO, fapt ce le asigură o protecție față de vecinul hulpav din est.

Cu regret al nostru Front Popular a început bine dar a terminat-o rău, chiar rău de tot, dând înapoi ca racul. Încăpând pe mâna lui Iu(dușca) Roșca în final a ajuns la groapa de gunoi, ducând acolo cu el și șansele noastre de revenire rapidă la Patria-Mamă. Până a ajunge acolo, ca un bolșevic sadea, a distrus totul în jurul său. Speranțele sutelor de mii de oameni, care în acea perioadă și-au conștientizat identitatea românească, s-au spulberat din cauza trădărilor și miopiei politice a unora. Să fim sinceri Iu(da) Roșca n-ar fi reușit să distrugă totul dacă n-ar fi fost ajutat de o parte dintre noi. Din păcate germenii acestei mâncărimi fratricide, semănate de Iu(da) Roșca, au prins rădăcini adânci în acest sol fertil alimentat intens de servicii străine Neamului, de prostia, rânza moldovenească.

Totuși pe ruinele lăsate de Roșca în 2007 a renăscut din cenușă ca pasărea Phoenix Mișcarea de Eliberare Națională prin exponentul ei Partidul Liberal care a devenit expresia întregii suflări românești unioniste. Din păcate nici M. Ghimpu nu a fost la înălțimea așteptărilor. Bolnav de boala liderismului și a miopiei politice ca și Roșca i-a eliminat metodic din partid pe toți concurenții, distrugând și acest promițător partid unionist. A răspuns el cumva pentru aceasta? Au răspuns alți lideri de partiduțe pentru eșecurile din ultimii ani, în special, pentru pierderea Capitalei? Niciunul din cei 11 candidați eurounioniști nu și-a presărat cenușă pe cap, poate doar cei trei (D. Chirtoacă, V. Munteanu și V. Costiuc) care au tras anumite învățăminte din cucuiele cauzate de blestemata greblă.

Astăzi asistăm umili, resemnați, la covata spartă a unionismului. O duzină de partiduțe unioniste, în mare parte formate din aschii desprinse de la Partidul

Liberal, se bat între ele pe viață și pe moarte pentru electoratul unionist. Toate având aceeași ideologie, același scop (cel puțin declarat!) de Reunire cu Țara! Toate alegerile din ultimii 10 ani care au avut loc (parlamentare, prezidențiale, locale) au demonstrat că separați nu au nicio șansă de câștig, dimpotrivă demoralizează și mai mult electoratul unionist, făcându-l să rămână observator (cum a fost în turul doi al alegerilor din Capitală!). Doar uniți, împreună cu forțele proeuropene de pe centru-dreapta, pot stăvili tăvălugul dodonist declanșat de kremlinezul mare trădător și vânzător de țară Igori Nikolaevich Dodon (Dadon cum îl numesc stăpânii lui din Rusia, făcând aluzie la prostănacul Dadon al lui Pushkin). Cât încă nu e prea târziu!

Ideea necesității stringente a unificării tuturor unioniștilor plutește în aer. Inițial au prins-o din mers doar cei trei (D. Chirtoacă, V. Munteanu și V. Costiuc), care au ieșit cu un apel către celelalte partide unioniste de a forma o singură formațiune politică pe dreapta. Chiar în ultima zi a anului care a plecat la ele au aderat alte două partide - PPR și PNL. Asta după declarația recentă de demisie din funcția de președinte al PPR a dlui Vlad Țurcanu, un politician foarte bine pregătit, onest, care este una foarte binevenită și la moment. Motivul declarat al Dlui V. Țurcanu a fost că el dorea unirea PPR cu PUN, iar majoritatea din conducerea de vârf înclină spre unirea cu PL. Se vede că acest adevărat domn nu s-a cramponat de putere, respectând democrația în partid, s-a retras. Cu experiența pe care o are ar fi totuși extrem de utilă prezența domniei sale în noua construcție. Și decizia noii conduceri a PNL, față de care în mai multe situații am avut anumite rezerve, este extrem de salutabilă. Bravo lor! Este un semn bun și sperăm mult în fructificarea, în sfârșit, a acestei multașteptate unificări.

Atunci mă întreb și Vă întreb și pe voi: de ce această multașteptată idee de unificare a tuturor forțelor unioniste în situația extrem de dificilă în care se află acest colț de țară nu e susținută de toți liderii partiduțelor unioniste? Unde sunt Partidul Ecologist din Moldova, Mișcarea Populară Antimafie, Partidul „*Acțiunea Democratică*”, Partidul „*Voința Poporului”* care au luat în ultimele alegeri generale locale rezultate mai mult decât modeste? De ce tace tânărul V. Bilețchi (pe ceilalți doi, A. Ursu și I. Leașcenco îi vedem în PPR). Într-un potențial viitor partid unionist unificat aceștia ar constitui o reală aripă tânără a Partidului, forța cea mai dinamică a Partidului. De ce tac intelectualii, asociațiile nonguvernamentale unioniste? Este strict necesară implicarea tuturor forțelor unioniste în construcția acestui unic partid unionist acum când a apărut această oportunitate, când kremlinezul vânzător de țară Dadon face gogomănii și trădări care ar putea fi ireparabile ulterior și care poate prinde următorul mandat de președinte, dacă nu vom fi uniți.

De ce dl O. Țâcu, nou ales președinte al PUN, un patriot, istoric și om cu o gândire logică, a luat o poziție atât de destructibilă față de ideea mult așteptată de toată suflarea românească de unificare a forțelor unioniste, declarând practic crearea unui nou centru de cristalizare a forțelor unioniste. Miza lui O. Țâcu pe atragerea Partidului Popular Românesc în acest centru al său de cristalizare s-a spulberat. Ce va face mai departe? În politică contează mult capacitatea de a face compromisuri, de a face un pas înapoi. Sperăm mult că dl O. Țâcu, dar și conducerea de vârf a PUN-lui, își vor revedea poziția. În caz contrar vor rămâne în afara procesului de unificare acum când este atât de necesar și umărul lor. Pentru acest comportament iresponsabil electoratul îi va taxa chiar la primele alegeri. Electoratul unionist nu-i iubește pe cei slabi oricât de mari și generoase ar fi promisiunile lor.

Desigur au mai fost și anterior tentative de acest fel dar din păcate sau soldat cu eșec din cauza lipsei unui anumit suport popular și reprezentativității slabe a formațiunilor. Doar cu declarații, oricât de patriotarde, unioniste, proromânești ar fi, nu faci unificarea forțelor. Partea bună, care dă o oarecare încredere în succesul ultimei inițiative, este prezența printre inițiatori a Partidului Liberal care, în pofida tuturor cataclismelor care au avut loc în partid, rămâne unul dintre cele mai reprezentative prin numărul structurilor locale dar și rezultatele obținute la ultimele alegeri. Deocamdată doar declarațiile lui D. Chirtoacă sunt cele mai logice: de a se uni nu într-un bloc care oricând se poate destrăma (exemplul ultimului bloc electoral ACUM este mai mult decât elocvent, luând în considerare și blestemata rânză moldovenească la unii), ci într-o singură formațiune politică unionistă: de a demara un proces democratic de alegere a președintelui noului partid cu instituirea unui for de conducere a partidului din vicepreședinți – președinții fostelor partide unioniste; de a identifica neapărat în colaborare cu partidele proeuropene un singur candidat, cel cu cele mai multe șanse, la prezidențialele din anul viitor. Făcând abstracție de la unele probleme de imagine nu prea fericite ale lui Chirtoacă, este totuși cea mai trează, cea mai realizabilă idee. PL-ul, din care s-au rupt toate aschiile liberale, în baza cărora s-au format partidițele unioniste de astăzi, este cel mai indicat de a redeveni acest centru de cristalizare a unicei formațiuni unioniste pe dreapta (așa cum a fost în a. 2007) cu condiția ca M. Ghimpu să nu apară sub nicio formă în acest proces, iar D. Chirtoacă să fie cât mai flexibil, cât mai responsabil.

E cam târzie această trezire însă mai bine mai târziu decât de loc. Nu mai avem unde da înapoi. Kremlinezul vânzător de țară Dadon a devenit răul absolut, întărindu-și pozițiile la cote extrem de periculoase. În goana sa după voturi la prezidențialele din anul viitor este gata să vândă acest colț de țară cu bucata. Pe

băşcănița Găgăuziei o corcolește și o ia în voiajurile lui la Moscova, iar recent și în Turcia. Nu m-aș mira deloc dacă din Turcia vor veni cu o înțelegere de finanțare de către turci a construcției aeroportului de la Comrat, Congaz sau ce fundătură mai au ei pe acolo (așa cum au fost finanțate și alte proiecte ale lui Dodon și Plahotniuc!). Pentru toată lumea este clar că sub aspect economic acest aeroport este o adevărată prostie (cel de la Chișinău este utilizat la doar 20% din capacități!) dar ce contează (într-un stat atât de sărac!). Aeroportul este necesar rușilor, dar poate și turcilor, pentru avioane militare (nu se știe care va fi perspectiva Turciei în NATO). În anul care vine, care deja intră pe ușă, trebuie de făcut tot posibilul de a stăvili acest tăvălug dodonist. Sperăm să intrăm în noul an cu piciorul drept fiindcă va fi un an crucial pentru destinul acestei aşchii de popor. Este strict necesară întreprinderea tuturor pașilor de constituire a Partidului Unionist unificat. Plutește în aer ideea necesității convocării unei Mari Adunări Naționale. Chiar este momentul. În acest scop este necesară constituirea unui comitet de organizare a Marii Adunări Naționale, care să întrunească toți liderii partidelor și organizațiilor unioniste, intelectuali, oameni de bună credință.

Să ne ajute Dumnezeu!

Literatura și Arta, nr. 1, 02.01.2019.
https://www.researchgate.net/publication/338255058_SPINOASA_CALE_A_REUNIFICARII_DREPTEI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/152294939404383

DREAPTA ÎN DURERILE REFACERII

„Vrăjmaşii noştri stau la hotare – vrăjmaşi câtă frunză şi iarbă, la spatele nostru şi înăuntrul ţării noastre, dar cel mai mare duşman este în mijlocul nostru. Acesta este NEUNIREA. Fraţii mei! Biruiţi acest straşnic duşman şi noi vom birui totul”.

(Pan Halipa)

Într-adevăr, și astăzi avem „*vrăjmaşi câtă frunză”,* dar cel mai mare dușman este Neunirea noastră. În momentele când am reușit să învingem acest vrăjmaș am avut doar de câștigat. La 1918 marii înaintași ai noștri au învins acest dușman, s-au unit și au câștigat în fața revanșismului velicorus. De menționat că Marea Unire de la 1918 s-a realizat grație unui front comun al mai multor opțiuni politice: liberali, țărăniști, creștin-democrați, socialiști. Când si-au unit eforturile elementul alogen minoritar nu a putut face nimic. Nu se știe încotro înclina balanța dacă socialistul Constantin Stere nu ținea memorabila sa cuvântare în Sfatul Țării pe 27 martie 1918!

Și la 1988-89 a existat o unitate în cuget și în gând - Mișcarea de Eliberare Națională. A fost odată….A fost o Mare Mișcare de Eliberare Națională și nu mai e. A fost un kolhoz politic, cum ar spune unii unioniști moderni (era încă în perioada sovietică!), dar bun kolhoz. Acest kolhoz politic a reușit în condiții mult mai grele decât astăzi să mobilizeze masele, să reînvie simțul apartenenței de Neamul Românesc la sute de mii de oameni, lucru care părea imposibil. Suflul perestroicăi gorbacioviste de la sfârșitul anilor 90’ a fost ca o gură de aer pentru spiritul românesc din Basarabia care, aflat în moarte clinică, era pe cale de dispariție. Calculul politrucilor de la Kremlin a fost ca românismul în Basarabia să dispară pentru totdeauna. Au decapitat complet această frântură de popor român. Practic întreaga intelectualitate a fost lichidată prin închisorile staliniste, prin gulagul stalinist, iar ceea ce a mai rămas s-a refugiat în România în două valuri după cele două „*eliberări sovietice”* din 1940 și 1944. Întreaga populație a fost supusă genocidului prin foametea organizată din 1946-47, prin cele patru valuri de deportări (1941, 1949, 1951, 1955-1989), prin rusificarea acerbă și diluarea elementului românesc prin aducerea masivă a colonizatorilor (din rapoartele primului secretar al PCM Ivan Bodiul în perioada 1955-1989 în Basarabia au fost aduși peste 1,5 mln de „*specialiști”* (inclusiv, paznici, măturători, hamali ș.a.!) fără considerarea sutelor de mii aduși de regimul de ocupație sovietic în perioada 1940-1955 pentru completarea întregului sistem de administrație sovietic, a sistemelor de opresiune ș.a. Totuși nu s-a întâmplat,

românismul a renăscut. Există legi ale naturii pe care nici chiar sataniștii sovietici nu au putut să le învingă: sângele apă nu se face.

A fost o Mare Mișcare de Eliberare Națională, care includea în rândurile ei oameni cu diferite opțiuni ideologice. S-a văzut acest lucru după ce din această Mare Mișcare s-au separat creștin-democrații, liberalii, social-democrații, democrații, formând partiduțe în țarcurile lor separate, care permanent au cedat în fața presiunilor monolitului agrariano-intersocialist, comunist, ulterior socialist. Mișcarea de Eliberare Națională a reușit multe, foarte multe în condițiile de atunci. Pe ruinele coloniei din fostul imperiu sovietic a creat o structură de stat proromânească (evident ar fi fost mai bună unirea cu România dar această șansă a fost ratată (tot din cauza rânzei moldovenești a unor lideri), cu toate structurile de stat favorabile acestei orientări. A reușit să trezească simțul apartenenței la neamul românesc la sute de mii de oameni. O mare Adunare Națională, cum au fost cele organizate de această Mișcare cu peste 700000 de participanți, nu mai poate fi organizată. Toate aceste cuceriri au fost încetul cu încetul cedate în urma descompunerii acestei Mișcări.

Să revenim la situația de astăzi când dintr-o sumedenie de aș chii trebuie să reclădim o nouă dreaptă. Declarația celor trei (PL+PDA+PSB), la care în ultima zi, pe ultimii metri ai anului 2019, au mai aderat PNL și PPR (PLR), inspiră speranțe. Categoric nu sunt de acord cu cei care declară că unioniștii nu se vor uni niciodată. Există o șansă și pe ea trebuie de pedalat din toate puterile de către toți cei cu simț românesc. Există unii lideri care nu vor să se întâmple această unificare a unioniștilor, dar sper că în spatele lor există oameni care gândesc, nu turme ascultătoare. Sunt din domeniul științelor reale și obișnuiesc să formulez problemele în mod realist. Situația de astăzi aș formula-o în felul următor. Există problema Dodon, problema dărâmării regimului dodonist prorusesc. Există multe soluții dar doar o singură soluție optimă – detronarea lui Dodon. Apare întrebarea: cum? Răspuns: doar prin coalizarea tuturor forțelor eurounioniste. Este clar ca buna ziua. Desigur, în acest caz există o altă problemă: cum să-i unești pe toți unioniștii, cum să-i scoți din țarcurile lor și să-i faci să vadă că în preajma țarcurilor lor stau haite de lupi care așteaptă momentul oportun să atace. Iar primul moment vor fi alegerile prezidențiale din toamnă.

Există opinii precum că victoria la prezidențialele din toamnă nu este atât de importantă pentru noi, cei cu simț românesc. Că, având împuternicirile pe care le are președintele, Maia Sandu nu va putea face nimic. Dar acest Dadon cu aceleași împuterniciri uitați-vă câte măgării și trădări face! Sunt tocmai apă turnată la moara lui Dodon aceste opinii. Să nu înțeleagă acest simplu lucru autorii acestor opinii? Pentru Dodon este crucială victoria la prezidențiale, bătându-se pe viață și pe moarte, concentrând spre atingerea acestui scop toate

tunurile, toate puterile în stat, iar pentru noi nu. Să nu se înțeleagă un lucru atât de evident: victoria candidatului eurounionist la prezidențiale ar fi începutul prăbușirii colosului socialist după ce și Dodon va putea fi băgat la dubă pentru toate trădările și coțcăriile financiare comise. De asemenea, această victorie ar fi un element mobilizator în viitoarele alegeri parlamentare anticipate, în care eurounioniștii, concentrați în cel mult două mari partide – pe dreapta (noul partid unionist unificat) și centru-dreapta (PAS+PPDA+PLDM+…) ar avea șanse reale pentru o majoritate în parlament. Că este posibil acest lucru ne vorbește și ceea ce s-a întâmplat în a. 2010 când eurounioniștii (PLDM și PL) au luat 44 de mandate. De menționat că proeuropeni sunt și în tabăra democraților. Nu s-a întâmplat acest lucru din cauza înfumuratului V. Filat și obtuzului M. Ghimpu, care s-au bătut între ei până Plahotniuc ia aruncat pe ambii la groapa de gunoi. De ce nu învățăm din aceste greșeli? De ce mereu călcăm pe aceeași greblă? Să fim oare atât de limitați la minte? Elementul alogen ostil aspirațiilor aborigenilor (cu mici excepții) este în minoritate. Conform recensământului 82% sunt autohtoni moldoveni (români). De ce însă această mare turmă fără păstor se lasă condusă de alogeni sau de trădători vânduți lor?

Mai mulți unioniști îi impută Maei Sandu vina că l-ar fi adus pe Dodon la putere. În primul rând orice om cu puțină logică ar putea face o analiză trează ce variante existau la acel moment: PDM+PSRM; PDM+ACUM; ACUM+PSRM. Primele două însemna rămânerea la putere a lui Plahotniuc cu șoriceii săi, cu structurile de stat capturate cu toate schemele de corupție. Varianta ACUM+PSRM, cea mai atipică din cele trei, a însemnat dispariția de pe piața politică basarabeană a lui Plahotniuc și clovnul Șor, care ne-au făcut de râsul lumii. Și asta nu-i puțin. Faptul că Dodon a trădat era de așteptat. El tot timpul a trădat pe cineva. Are acest virus în sânge. Dar eroismul actual al lui Dodon vine din neunirea noastră (a unioniștilor), din fisurile care au apărut în Blocul ACUM. Amintiți-vă cum îi fâlfâiau țiarii moscălești lui Dadon ascuns la ambasada Rusiei de frica lui Plahotniuc pentru faptul că a ieșit (nici asta n-a făcut-o singur, l-au forțat partenerii străini) din supușenia lui Plahotniuc.

Vina e a noastră a tuturor, și în primul rând, a elitelor care se consideră unioniști. Dacă ei ar fi fost uniți într-o singură formațiune, ar fi accedat în parlament unde împreună cu Blocul ACUM, așa eterogen cum e, ar fi putut face o altă alianță, una naturală. De ce unioniștii nu sunt reprezentați în parlament? De ce duzina de candidați unioniști la primăria Capitalei l-au adus pe kremlinezul Ivan Ceban în fruntea Capitalei? E vina Doamnei Maia Sandu? Priviți-vă în oglindă domnilor lideri de partidițe unioniste și recunoașteți-vă greșeala. Recunoscând-o cred că nu o veți mai repeta în prezidențialele din toamnă, ar fi prea din cale afară.

Citeam ceva timp în urmă (după declarația, mult întârziată de altfel, de coalizare a unioniștilor în Platforma Unionistă din vara a. 2018) rândurile scrise de un stimat profesor care m-au întristat mult: „*N-am crezut niciodată că blocul ACUM va avea viață lungă…Am rămas surprins că partidițele unioniste se vor întâlni așa de rapid într-un Bloc, dând o lovitură zdrobitoare celor două partide din ACUM!* (nu lui Dodon și PSRM-ului lui!)... *I-a pus ștreangul la gât Blocul Unioniștilor”.* Unde este astăzi această Platformă? A eșuat (din păcate)! Câtă miopie politică la un intelectual relativ bine pregătit. Ce să mai spunem de omul simplu, care poate fi manipulat mult mai ușor. Este trist, este foarte trist că nu ne învățăm din propriile greșeli. Cât se poate să călcăm pe aceeași greblă. La ce ne-a adus lupta fratricidă pe viață și pe moarte între Ghimpu și Filat? La atotputernicia oligarhului Plahotniuc. Unde sunt cei doi acum? Ambii la groapa de gunoi politic. La ce ne aduce lupta fratricidă de acum? La atotputernicia lui Dodon.

Reputatul analist politic N. Negru, cu mare regret, nu mai este constructiv în ultimul timp. Păcat! „*Ca și în trecut, constituirea blocului nu e o garanție că va rezista alcătuirii unei liste electorale comune. Noua construcție se poate prăbuși ca un castel de nisip la prima încercare de identificare a reprezentantului pentru alegerile prezidențiale din această toamnă… Însă, în cazul alegerilor prezidențiale, e preferabil totuși să se meargă cu un candidat unionist comun, decât cu doi sau mai mulți* (vede că pornirea lui O. Țâcu de a se auto înainta la prezidențiale este o cale greșită)” declară N. Negru în mai multe emisiuni televizate. Da, într-adevăr există pericolul. S-a mai întâmplat de atâtea ori (din păcate!). Dar oare în această situație este bine ce spune? Mai bine să pună umărul să nu se întâmple acest lucru și de această data. De fiecare data în astfel de situații îmi apare în memorie istoria șoferului de troleibuz și a unei bătrâne. „*O bătrânică cu desagii aruncați peste umăr alerga să prindă troleibuzul la stație. Șoferul o urmărea prin retrovizor și se întreba filosofic: Va reuși sau nu va reuși? Când bătrânica a dat să apuce bara ușii șoferul a închis ușa concluzionând tot atât de filosofic: n-a reușit!”.* Se pare că mulți analiști politici, dar și mulți reprezentanți de vază ai intelectualității, procedează întocmai ca tipul din istorioară. Acum cu toții, de la vlădică la opincă, folosind toate mijloacele legale, cu toții să-i susținem și să-i împingem pe liderii acestor partidițe să se unească într-un singur partid, nu bloc (blocul, sunt absolut de acord, se poate destrăma oricând. Exemplu recent – Blocul ACUM). Dispariția a 4-5 ștampile ar fi cel mai bun lucru pentru unificarea forțelor unioniste, oricare ar fi varianta finală a acestei unificări.

Mă miră că astfel de unioniști precum dl O. Țâcu nu înțeleg acest lucru simplu. În Povestea sa de Crăciun 2019 (sau radiografia unui eșec) dl O. Țâcu

face o analiză, printre altele foarte bună, obiectivă, dar concluziile sunt proaste, îi pot cauza (din păcate nu numai lui!) un nou eșec. Da, sunt corecte, în mare parte greșelile comise de Blocul ACUM. Desigur, ar fi fost bine dacă nu se întâmplau. Dar dacă s-au întâmplat să ne luptăm pe viață și pe moarte cu el până îl ducem la dispariție? „*Am o explicație de dat alegătorului meu, cel sincer, românesc și european, care m-a votat în două rânduri în 2019 – aproape 9 mii la Ungheni pentru Parlament și aproape 11 mii pentru primăria Chișinău. Dar și pentru restul cetățenilor R. Moldova care m-au votat în Bloc și care probabil vor alege să mă voteze în acest an la prezidențiale* (unde atâta grabă! Mult hulitul D. Chirtoacă a expus o idee mult mai bună: a merge în alegerile prezidențiale cu un singur candidat eurounionist, cu cel cu mai multe șanse!). *Unicul meu ideal existențial, în care am investit intelectual și pe care acum îl construiesc politic, este idealul de reîntregire cu România. Nu există altă opțiune politică pentru viitorul acestei bucăți de pământ românesc* (dacă nu există de ce faci aceeași greșeală pe care au făcut-o toți liderii unioniști dispersați prin partidițe în acești vreo zece ani?). *Prin urmare, Partidul Unității Naționale nu va participa în „kolhozuri" unioniste imaginare, care n-au nicio finalitate și sunt conduse de politicieni expirați politic și cu probleme de integritate*" a scris în editorialul său O. Țâcu. Am scris mai sus că analiza este foarte bună iar concluziile foarte proaste. Frumos spus dar cum să realizezi acest „*ideal de reîntregire"*, aflându-te în țărculețul tău micuț. Vino și te luptă pentru ca la conducerea acestui unic nou partid unionist unificat să nu vină „*politicieni expirați politic și cu probleme de integritate"*.

Mă miră faptul cum la diverse întruniri ale oamenilor cu adevărat de bună credință, care sincer doresc să scape de trădătorul Dodon, atât de ușor se alunecă pe pante arhicunoscute: ai bate și ai critica pe cei care de bine de rău au un partid în spate, au și realizări în spate (mă refer la PAS-ul Maiei Sandu!). Pe dreapta unde deocamdată nu avem nimic serios, iată unde trebuie să ne aplicăm eforturile. Iar pe cei pe care-i criticăm cu atâta vehemență, ar trebui să-i avem ca cei mai apropiați aliați în realizarea visului ReUnirii.

De la un timp mă prind tot mai des la gândul că unioniștii nu pot face unirea, că unioniștii nu doresc unirea. După unire ce va fi cu ei, care va fi sensul vieții lor când nu va mai exista, nu va mai fi necesară, lupta lor pentru „*viitorul luminos unionist"*. Am spus-o și o mai spun: înclin tot mai mult să cred în unionismul pragmatic al liberal-democratului primar de Parcova M. Snegur, al democratului de la Feștelița N. Tudoreanu, a multor altor unioniști neliberali, care au semnat acele Declarații de Unire. Ce făceau în acea perioadă unioniștii din PL, PLR, PUN, PNL?

Unde au fost unioniștii declarați atunci să preia ștafeta, să preia torța aprinsă de acei bravi primari? Erau prin țarcurile lor și nu au aderat fiindcă nu ei au fost primii. Dacă exista un singur partid de dreapta cred că acea „*paradă”* a Declarațiilor de Unire cu România avea o altă finalitate. Sunt sigur. Nu în zadar lui Dodon îi fâlfâiau țarii, declarând unionismul în afara legii. De ce îl lăsăm în continuare pe moș Ion în capcana lui Dodon și a televiziunilor lui?

Mă întreb și Vă întreb: și totuși, cum i-l dăm jos pe cel mai mare rău, care există astăzi în acest colt de țară atât de prost guvernat - Dadon? Dacă unii pretinși unioniști rămân în continuare în afara „*kolhozului unionist*” n-avem nicio șansă. Dacă nu facem o coaliție între un singur partid de pe dreapta și un singur partid de pe centru-dreapta în alegerile prezidențiale din toamnă nu avem nicio șansă. Dacă nu ne dăm seama că încă un mandat de președinție a lui Dadon este sfârșitul idealului unionist în acest colt de țară și readucerea ei în Noua Rusie n-avem nicio șansă. De ce să nu veniți cu toții în acest „*kolhoz politic unionist*” să Va bateți pentru crearea unui singur partid unionist? De ce să vă faceți iarăși și iarăși doar cucuie, călcând pe aceeași greblă cum a fost în alegerile locale din Chișinău?

Întru binele unificări forțelor unioniste este strict necesar ca liderii partidelor care urmează să se unească să fie cât mai cooperanți, să se pătrundă de importanța crucială a momentului, să lase într-o parte ambițiile, blestemata rânză moldovenească, să demonstreze că într-adevăr, îi doare neunirea noastră, din care cauză tot soiul de dodoni, novaci, bolea, țârdea ne calcă în picioare, batjocorind idealul nostru național. Și vor intra în istorie. „*Cineva trebuie totuși să mânuiască ruleta, iar actorii principali par (cu o singură și notabilă excepție, care dă chiar numele ei) obosiți. Scenariul rusesc va deveni perfect funcțional la Chișinău prin realegerea lui Dodon la butoane, în toamna anului viitor. O reinventare onorabilă nu se anticipează pentru următoarele luni, timp în care motoarele geopolitice rusești se vor tura la maximum, spre a asigura permanentizarea lui Dodon la putere, în jilțul tricolor (alb-albastru-roșu)*” scria anul trecut analistul politic român D. Popescu. Iată adevăratul pericol care ne paște. Speranța este mare în această nouă construcție unificatoare care poate să dea noi „*actori care să mânuiască ruleta”.*

Să ne ajute Dumnezeu!

http://www.logossiagape.ro/2020/01/13/valeriu-dulgheru-dreapta-in-durerile-facerii/
https://www.researchgate.net/publication/338541170_DREAPTA_IN_DURERILE_REFACERII
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/154817912485419

AVEM UN PSEUDOPREȘEDINTE DE RÂSUL LUMII. NI-L DORIM ÎN CONTINUARE?

„Țara mea țară, țară trădată /Stai pângărită de hunta neghioabă.
Fără credință, speranță, dreptate /Fără morală și demnitate”.
(Autor necunoscut)

Dacă nu, ce facem ca să nu se întâmple această catastrofă? Într-adevăr pe parcursul practic a întregii perioade de 30 de ani acest colț de țară a fost trădat, pângărit de „*hunta neghioabă fără morală și demnitate”.* Ca un trib de papuași am fost guvernați de tot soiul de inși inculți dar cu orgolii. Marele geometru de pe Bâc, președintele parlamentului D. Moțpan, cu perlele sale: *triunghiul cu patru laturi”, „globul Republica Moldova”, „ne vom întoarce la 380 de grade”* ș.a. Un alt președinte breaz al parlamentului, Evghenia Ostapciuc (țaka Jănea!) a strălucit cu perlele ei: „*Voi știți de unde iesî gazîli* (adresare către academicieni!)”; „*Am fost însârcinatî de prețedinteșe țării”* (că ai fost „*însărcinatî de prețedintele țării* (V. Voronin) nu mai spune la toată lumea!). „*Fiecare familie să aibă 3 copii – unul pentru mamă, altul pentru tată și al treilea pentru patrie”* declara odinioară breazul premier filosov V. Tarlev. Dar el personal, având 2 copii, „*doar pentru el și soție și niciunul pentru patrie”* ce exemplu a dat. Nemaivorbind de „*perlele lingvistice”* presărate cu rusisme ale prețedintelui V. Voronin.

Astăzi î-l avem pe breazul pseudopreședinte kremlinez Dodon care și el, ca și mentorii săi, nu strălucește la acest capitol. „*Tak vyshlo, chto vse vokrug menea Vodolei”* (așa s-a întâmplat că în jurul meu sunt doar vărsători). Se creează impresia că criteriile după care își alege „*sovetnicii”,* miniștrii, nu sunt cele profesionale ci horoscopice! Dar cât de infantil a fost răspunsul lui Dodon la întrebarea unui jurnalist „*De ce?”*: „*De-atâta!”.* Ce mai vreți. De la „*beți ceai și не дергайтесь (nu vă agitați)*” și „*nu vă jucați cu focul*” până la „*strateg buimac pe Facebook*” sau „*premierul caloș*” (despre ex-premierul I. Sturza), maimuța Dodon încearcă să-l copie pe fostul său bos V. Voronin. Nefiind fanul lui Voronin îi dau cezarului ce-i a cezarului: acest Pavlik Morozov este departe de a ajunge măcar la

nivelul de gândire al lui Voronin. Spre deosebire de predecesorul său, Nicolae Timofti, care a fost un președinte chibzuit în declarații și apariții, limbajul lui Dodon este unul de piață. Unora nu le plăcea „*rața mută”,* iată acum aveți un terchea-berchea balamut, un clovn.

În timpul dezbaterilor televizate îi sugera Maiei Sandu să se uite prin „*spargalkă*”. Culmea! El, cu doctorat plagiat și studii sumare comparativ cu studiile făcute la Harvard de către dna Maia Sandu! „*Nimeni nu iese la proteste dacă eu nu spun. Nu vă jucaţi cu focul*”. Ca să vezi ce important se dă. Nimic nu mișcă în „*țara asta”* fără voia lui. Un adevărat Plahotniuc II. Despre Vladimir Voronin a spus că „*umblă ca oul în căldare*” și „*a îmbătrânit în fotoliul de veșnic președinte de partid”*. Un jargon de piață folosește și în adresa oponenților săi politici. „*Tu Pidorin ai fost și Pidorin o să rămâi… Maidanez unionist …*”, i-a spus președintele nou ales I. Dodon lui D. Chirtoacă. Mai bine să fii maidanez decât „*buldog putinist*”. La care D. Chirtoacă ia răspuns: „*Scuzați-mi expresia, dar mare idiot este acest Dodon!*”, fiind corectat de liderul PLDM „*Dodon nu are dreptul să fie nici clovn, nici „idiot*”. Da, fiind în cea mai înaltă funcție în stat, nu are dreptul dar el și l-a luat! Iată cum promovează acest kremlinez graiul, tradițiile, cultura de la înălțimea la care s-a cocoțat.

Să spicuim „*unele perle*” din discursul către popor de Anul Nou evident cizelat (se vorbește că discursul lui a fost plasat pe internet înainte de orele 24.00. A făcut omul repetiție pentru ași ține discursul (1,53 min. în limba română și 1,53 min în limba rusă!)). L-ați privit cum își citea discursul de pe ecran fără să clipească din ochi, probabil de teamă să nu scape vreun rând. „*Este anul în care democrația a triumfat, iar cetățenii și-au primit țara înapoi. A fost anul când în câteva minute a trebuit să iau decizii care au adus schimbări cardinale pentru Moldova…Anul 2019 să-l privim ca anul eliberării noastre*”. Cât de pompos spus. Dar care este meritul tău adevărat în debarcarea lui Plahotniuc? Cui îi fâlfâiau țarii de frică ascuns la ambasada Rusiei? Adevăratul bărbat în acele clipe grele a fost dna Maia Sandu care nu s-a ascuns la Ambasada SUA ci a continuat până în ultimele clipe să se lupte cu Plahotniuc atunci când acesta încă era țar. Singur recunoști că în câteva minute „*ai luat decizii care au adus schimbări cardinale”*. Umblai ca acela în căldare și te târguiai să te vinzi cât mai scump cu acela de care astăzi spui că „*ne-ai eliberat”*! Meritul este al Blocului ACUM și al partenerilor străini. În totalitate. Și cum te-ai comportat cu cei care ți-au ajutat în această eliberare (mai corect au făcut în realitate această eliberare!)? I-ai trădat. Tot așa vei trăda întreaga această aşchie de popor! „*Toate instituțiile statului se află, în sfârșit, în dialog”* a continuat kremlinezul trădător Dodon. „*Pasărea pre*

limba ei piere” spune o veche zicală românească. Se pare că acest curcan umflat în pene (priviți-l în fotografie!) nu o știe. A dorit să spună că toate puterile în stat se află în subordinea lui, lucru pe care toată lumea î-l vede. Prostul dacă nu e și fudul nu e destul de prost.

În același discurs a fost atinsă și latura financiară. Cei atenți au putut să observe strecurată în discursul de Anul Nou viitoarea lui crimă. El ar dori să scoată din rezerva statului un miliard de dolari care *„stau fără treabă”*. Are nevoie de bani: pentru și întreține armata de susținători, unii dintre care flămânzi; pentru și „*onora”* promisiunile sociale. Își dă seama că banii promiși de ruși (dar și de turci) sunt doar pe hârtie (și pe hârtie cel mai probabil vor rămâne). Că dacă ar scoate de acolo măcar un miliard de dolari el i-ar folosi în „*marea reconstrucție a țării*”, pe care a gândit-o. În adevărat marea majoritate a miliardului va ajunge în buzunarele hoților, acum conduși de Dodon, ca și celălalt miliard furat de hoții lui Plahotniuc. Astfel, nu doar noi și copiii noștri, dar și nepoții noștri vor avea de întors miliardele furate. Cât de bine îl caracterizează pe acest kremlinez versurile ce urmează:

„Jos, jos când erai cu noi, erai ca și noi /Dar din mizerie cu mizerie te-ai ridicat-sus la putere.
Și acum apari în public vorbind despre cinste / Morală, dreptate, justiție, credință.
Pe cine crezi ca păcălești? Pe cine crezi că fraiereşti?”

(Black Widow, probabil pseudonim).

Până mai ieri î-l aveam pe păpușarul Plahotniuc care a oligarhizat și capturat statul. Îl aveam pe hoțul de miliarde Șor care a transformat guvernarea într-un circ ieftin de corupere cu „*grechkă și tușonkă”*. Astăzi îi avem pe valeții lor. Avem mulțimea de lichele de care, din păcate, nu ducem lipsă. Îl avem pe marele trădător, iuda al națiunii, kremlinezul Dodon care ne vinde cu tot cu măruntaie rusului. Indiscutabil, fără cei șapte ani de acasă, fără elementara morală, fără elementarul simț național, trădătorul kremlinez ruso-turcofil Dodon este astăzi răul cel mare în Basarabia.

Scriam odinioară despre patima rușilor de a avea drept subiect de bancuri popoarele mici. După independență luasem locul ciuccilor în bancurile rusești. Mai apoi se săturaseră și uitaseră de noi. Cu venirea lui Dodon am revenit în vizorul rușilor, dar bancurile nu mai sunt despre moldoveni în general ci strict

despre prostia și nimicnicia „*prezidentului Dodon*”, pe care însă, cu toată rușinea, tot noi l-am ridicat. La întrebarea „*De ce rușii spun bancuri despre moldoveni?”* Putin a răspuns: „*Întrebați-l pe Dodon*”. „*Acest fenomen a ajuns atât de sus (sau de jos?) încât chiar Putin și-a permis anul trecut să-și bată joc în public de „musafirul moldovean”. Într-un forum internațional de la Sankt-Petersburg, Putin s-a ferit de răspunsul la o întrebare oarecum incomodă cu o replică neașteptată, dar care a stârnit un val de hohote în sala arhiplină de crema analitică și politică a lumii – semn că toate lumea prezentă era la curent cu„ prestanța” „eroului” citat de Putin și faptele lui. „Întrebați-l pe Dodon” – a slobozit din gură Putin chicotind, abia reținându-se să nu pufnească într-un râs homeric, cu totul neprotocolar. În traducere protocolară însă, epizodul comic a însemnat următoarele: Nu mă bateți la cap pe mine, interesați-vă domnilor la prostul satului ce am eu de gând să fac mâine”* menționează reputatul jurnalist și patriot V. Saharneanu! Drept „*prostul satului*” însoțit de „*proastele satului”* este privit Dodon la toate vizitele la Kremlin și mai recent, la Istanbul.

Și dacă nu mai dorim să avem acest râs în fruntea statului, să nu ne mai facă de râs în lumea întreagă (a se vedea discursul lui la ONU!), atunci ce facem ca această catastrofă să nu se întâmple? Doar unirea eforturilor tuturor unioniștilor și proeuropenilor ne poate salva. Pe acest vector trebuie axată toată energia noastră, toată presiunea socială. Cei care nu vor să se angajeze în această luptă să fie aruncați la groapa de gunoi istoric. Nu mai avem nevoie de eurounionism în declarații. Avem nevoie de eurounionism în fapte.

Dumnezeu să-i lumineze pe cei cu putere de decizie!

https://www.researchgate.net/publication/338358072_AVEM_UN_PSEUDOPRESEDINTE_DE_RASUL_LUMII_NI-L_DORIM_IN_CONTINUARE
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/152967492670461

SUNTEM O SOCIETATE CU DEMNITARI NESIMȚIȚI

„Când vei înţelege că o mulțime de oameni se îmbogățesc prin luare de mită şi influența lor e mai eficace decât munca lor, când vei descoperi că este răsplătită corupția iar onestitatea devine un sacrificiu de sine, atunci vei putea spune,fără teama de a greşi, că soarta societăţii în care trăieşti, este condamnată”.

(Ayn Rand, 1950)

Într-adevăr, „*soarta acestei societăți în care trăim este condamnata”.* Am ajuns timpuri grele, timpuri de restriște chiar dacă peste noi nu mai dau valuri de sălbatici din est ca altădată. Frumoasele sate basarabene de odinioară, unde „*s-a născut veșnicia*” vorba cronicarului, devin tot mai pustii, fiind părăsite în special de tineretul care a pierdut orice speranță de a se realiza acasă lângă cei dragi. Natalitatea este în continuă scădere, iar îmbătrânirea populației – în continuă creștere. Trăim timpuri în care virtuțile cum ar fi cumsecădenia, bunele maniere, bunul simț, educația, nu mai sunt în vogă. Ați observat cum nu doar cei din tagma lui Plahotniuc, Dodon, Șor, dar chiar și de-ai noștri de pe centru-dreapta luau în derâdere „*harvardurile”* miniștrilor guvernului Sandu. Am avut un prim ministru și un guvern de formație nouă, care a încercat să schimbe ceva în acest sistem de guvernare extrem de putred. L-am dat jos și i-am adus din nou la guvernare pe demnitarii hoți și mincinoși. Aceste virtuți lipsesc cu desăvârșire, în special, actualilor guvernanți și progeniturilor lor. Am ajuns ca hoțul fugar Șor să ne țină lecții de cumsecădenie din bârlogul său din Israil, ca un alt hoț democrat V. Filat, scos la țanc din închisoare, să ne facă politică bazată pe lupta cu corupția. Suntem „*o țară de oi care merităm guvernul de lupi ales”* cum ar spune E. Murrow. „*Ce timpuri ce moravuri*” ar spune un vechi proverb latin.

Kremlinezul Dodon, când a ajuns președinte (din prostia noastră, din neunirea noastră!) una din primele ocupații a fost să-și repare palatul. A găsit soluția: a vândut vreo șapte turci sultanului și și-a reparat palatul. Primul lucru pe care l-a făcut pentru „*popor”* actualul prim ministru I. Chicu a fost reparația drumului până la casa lui din Durlești. Primul lucru „*pentru popor”,* pe care la făcut Vanea Megafonul (alias Ivan Vasilievich Ceban), a fost reparația europeană a cabinetului său. Ca și bosul său Dodon, când a finalizat reparațiile (cu concursul prietenilor!”), Ceban a organizat jurnaliștilor o vizită pentru ași demonstra prostia, fudulia, obrăznicia. Acum o face pe mielușelul, pleacă cu cerșitul pe la cei pe care îi urăște de moarte, prefăcându-se a uita chemările lui de acum 2-3

ani când cerea ca „*unioniștii să fie spânzurați”* sau expulzați peste Prut: „*V-ați luat catrafusele și ați plecat peste Prut!*” (Ivan Ceban, 2016).

Astăzi este bun cel care este mai șmecher, mai nesimțit. Ei chiar bravează cu aceste „*calități”.* Se guvernează după regulile lumii interlope. Nu în zadar stimatul profesor, director al Casei Române din Paris, ex-ministru al Integrării României în Uniunea Europeană A. Herlea, spune că „*Comunismul* (socialismul-n.n.) *este expresia politică a crimei organizate”.* De recunoscut că inegalitatea între diferite pături sociale a existat de când e lumea. Dar această inegalitate era într-un fel acceptată datorită virtuților pe care le aveau cei din frunte sau „*sângelui albastru”.* Răsturnarea țarismului și instalarea dictaturii proletariatului au instaurat „*egalitatea”*, așa declarau liderii bolșevici, în realitate au ridicat nemeritul. Chiar dacă se consideră corect aforismul că „*Capitalismul este împărțirea inegală a bogăției, iar socialismul este împărțirea egală a sărăciei”* găștile de la conducerile bolșevice pe parcursul a peste 70 de ani (care continuă și astăzi!) se bucurau de tot soiul de privilegii: locuințe luxoase (mare parte „*expropriate”* de la burghezii împușcați sau expulzați!), vile, mașini la scară (din puținele care existau atunci), asigurare de stat cu alimente și alte bunuri atunci când milioane de oameni, în special, copii, bătrâni, mureau de foame în foametea din 1921-23 din Rusia, 1931-1933 din Ucraina, 1946-1947 din Basarabia, mureau exterminați de munca silnică în lagăre.

Urmașii mentorilor bolșevici de ieri sunt astăzi la putere. Tot atât de nesimțiți, tot atât de limitați în gândire, tot atât de nesățioși și pofticioși de lux și onoruri. Deunăzi la unul din posturile de televiziune comunistul nr. 1 V. Voronin, care i-a asigurat odraslei sale Oleg Voronin o „*avere modestă*” de doar vreo 5 mlrd euro, se plângea că feciorașul său este șomer, iar el se descurcă câne-cănește „ *ca și ceilalți pensionari”* cu pensia lui de 16000 lei (de 16 ori mai mare decât a lui moș Ion!). Deunăzi vine premierul I. Cucu la o întâlnire cu studenții de la Universitatea Tehnică a Moldovei. Vine înconjurat de o întreagă suită de bodyguarzi (ca pe timpuri Plahotniuc cu umbrele antiglonț), cu detectoare de metal, cu controale. În ce țară trăim? De ce se tem aceste „*slugi ale poporului”* atât de mult de propriul popor*?* Ce lecție a dat acest „*demnitar”* tinerei generații? De totală nesimțire atunci când mulți abia își duc zilele de azi pe mâine.

Un alt caz sfidător la cer. Deunăzi un prieten mi se căina că stătea cu fiica în rând la „*atracționul*” din Piața Marii Adunări Naționale (rândul era mare după orele 14.00 când era gratis). La un moment dat apare Dodon cu soția înconjurați de o gloată de bodyguarzi cu două mașini de însoțire ale poliției (duminică când nu este în funcție de serviciu!), bagă în mâna controlorului 200 de lei și își trece armata de copii, nepoți, fără rând, spre stupefacția copiilor și părinților care

stăteau disciplinați în rând. Putea să vină până la orele 14.00 când serviciile erau cu plată și nu era rând. Ce lecție de morală a dat copiilor care stăteau în rând, dar și progeniturilor sale acest Dodon, care se pretinde a fi ditamai președinte? Că există oameni de sortul I, sortul II, sortul III? Că sunt oameni cu sânge roșu obișnuit dar și albastru în vene? Acestui kremlinez, cocoțat accidental în vârful puterii, îi lipsește elementarul simț. Cu alte cuvinte avem un președinte nesimțit, fără cei șapte ani de acasă și elementară educație. Iar copiilor săi le-a dat o lecție că ei sunt de categorie superioară, sunt cu sânge albastru. Și cresc din aceste progenituri copii de bani gata. Să ne amintim cum feciorașii de bani gata ai lui Plahotniuc, Filat cheltuie pe seară peste o mie de euro (cât pensia anuală a lui moș Ion!). Culmea, însă feciorașul lui Filat făcea acest lucru când taică-său, care i-a lăsat averea, se afla la ananghie, la închisoare. Halal de așa fiu cu așa educație.

Te uiți cu invidie la comportamentul demnitarilor din statele civilizate. Oare un președinte cum este cel al Austriei, care pleacă la serviciu cu transportul public, locuiește în condiții obișnuite, își poate permite un astfel de bădărănism? Sau președintele Croației (un stat de dimensiunea Republicii Moldova, care pentru a ușura întrucâtva viața celor mai năpăstuiți și-a redus salariul său și al angajaților săi la jumătate. A vândut vreo 30 de mașini de serviciu, avionul prezidențial. Al nostru nesimțit așa numitul socialist Dodon și-a dublat numărul consilierilor și cheltuielile comparativ cu perioada președintelui N. Timofte, și-a triplat cheltuielile la călătorii, mare iubitor de a călători (inclusiv la odihnă!) pe banii noștri. Președintele Germaniei și-a dat demisia doar pentru faptul că un prieten de-al său a acoperit cheltuielile soției care-l însoțea într-o vizită de serviciu. Al nostru Dodon își ia și soția în voiajurile sale de serviciu (nici vorbă să-și achite singură călătoria!) pe banii noștri sau ai „*prietenilor!”*. Recunoaște nesimțitul că partidul lui este finanțat lunar cu 700-800 de mii euro de către Rusia și nu se întâmplă nimic, nicio demisie ca în lumea civilizată. Suntem un bantustan rusesc cu un șef de trib nesimțit.

Un alt fost demnitar nesimțit Filat, în care au fost investite atâtea speranțe, iese înainte de termen (sau este scos!) din închisoare și în loc să se ducă la fermă să crească varză (sau să-și mai pună în ordine gândurile după această filă neplăcută din viața lui!) cum au făcut alți demnitar pe timpuri (împăratul Nero, atotputernicul de altă dată N. Hrușciov ș.a.) se aventurează să se „*rebage*” în politică, având în spate alte dosare privind furtul Miliardului! Este sfidător acest comportament de nesimțit.

Iar noi, cei mulți dar… ce facem? Ce fac cei deja 34% de adepți ai Reunirii din „*turma unionistă foarte numeroasă dar rămasă fără baci”* pusă în paza lupilor de la guvernare? Blocul ACUM, care a demonstrat că împreună au

putut să-i izgonească pe oligarhii hoți Plahotniuc și Șor și ar fi putut să-i vină de hac și răului absolut de astăzi în Basarabia – kremlinezul Dodon, practic nu mai există. Iarăși și iarăși (a câta oară!) ne joacă festa boala liderismului. Înfumuratul A. Năstase, marcat de creșterea popularității Maei Sandu, înfumurare alimentată și de unii de pe dreapta, calcă tot mai mult prin strâchini. Se lasă atras într-un joc periculos, care-i convine doar lui Dodon, de a destrăma Blocul ACUM. Se complace tot mai mult în rolul de lider pe centru-dreapta și de candidat la prezidențialele din anul viitor (alături de o duzină de alți candidați de pe centru-dreapta!). Îmi pare rău să spun acest lucru dar, având până mai ieri o părere bună despre O. Țîcu, mă dezamăgesc în el tot mai mult. Deja nu sunt sigur că rocada care a avut loc în conducerea PUN va face bine în general cauzei naționale. Un stimat analist politic l-a comparat pe O. Țîcu cu Iuda Roșca. Deja cu acceptul consiliului politic republican s-a avântat în pregătiri pentru alegerile prezidențiale. Mă întreb care a fost sensul declarațiilor lui O. Țîcu la un post de televiziune precum că la prezidențialele din 2016 mai bine candida A. Năstase. Nu știu care a fost argumentul dlui Țîcu dar o elementară analiza a acelei perioade tensionate din preajma alegerilor arată că doar dna M. Sandu avea șanse reale de a câștiga scrutinul, pe care totuși l-a câștigat însă victoria i-a fost furată de binomul Plahotniuc+Dodon. Acum Țîcu toarnă apă la moara lui Dodon căruia îi convine ca pe centru-dreapta Blocul ACUM să se destrame, iar pe dreapta să rămână toți liderașii de partidițe unioniste separați prin țarcurile lor. Să nu aibă loc cumva unificarea forțelor de dreapta care, împreună cu un bloc unit de pe centru-dreapta cum a fost Blocul ACUM, ar putea fi groparul lui Dodon și făcăturii sale socialiste.

Deci, mortal pentru Dodon ar fi un bloc sau chiar un singur partid pe segmentul de centru-dreapta și un alt partid unionist unic pe dreapta. Societatea civilă, intelectualitatea, ar trebui să iasă din starea periculoasă de expectativă, și să facă presiuni majore asupra decidenților politici pentru ai impune să se unească. Deosebit de semnificativ este cuvântul rostit de marele patriot Pantelimon Halipa la Congresul Militarilor Moldoveni din 20 octombrie 1917) „*Vrăjmașii noștri stau la hotare – vrăjmași cât frunză și iarbă, la spatele nostru și înăuntrul țării noastre, dar cel mai mare dușman este în mijlocul nostru. Acesta este NEUNIREA. Frații mei! Biruiți acest strașnic dușman și noi vom birui totul”.*

Deci fraților, să biruim acest strașnic dușman Neunirea și noi vom birui.

Literatura și Arta, nr. 51-52, 26 decembrie 2019
https://www.researchgate.net/publication/338109226_SUNTEM_O_SOCIETATE_CU_DEMNITARI_NESIMTITI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/150419526258591

CAPITOLUL II

Alegeri fraudate

„Dragul meu și scump părinte, / Eu îți scriu, al tău Ion /
Mă întreb,…de ce tătaie, / Mă tot vinzi pe-acest Dodon?!”
(Strigătul de deznădejde al unui emigrant din Diaspora)

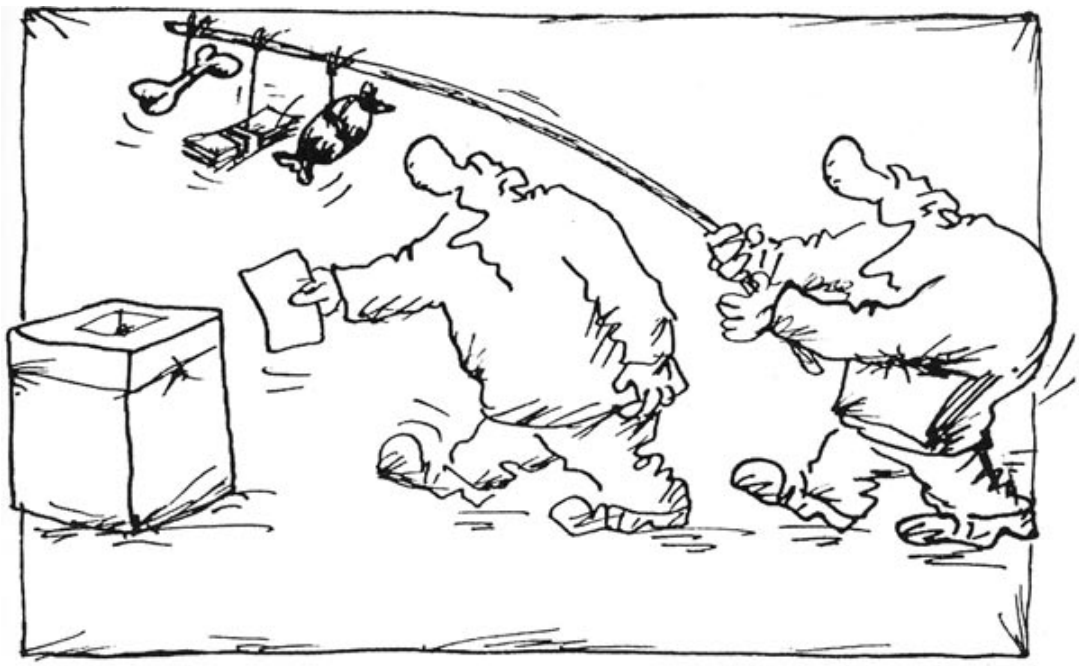

ÎNDEMN CĂTRE MOȘ ION: NU VOTA CU SATANA

„Mita e-n stare să pătrunză orişiunde în ţara aceasta; pentru mită capetele cele mai de sus ale administraţiei vând sângele şi averea unei generaţii. Oameni care au comis crime grave se plimbă pe strade, ocupă funcţiuni înalte, în loc de a-şi petrece viaţa la puşcărie. Funcţiunile publice sunt, adesea, în mâinile unor oameni stricaţi, loviţi de sentinţe judecătoreşti... Elemente economice nesănătoase, jucători la bursă şi întreprinzători şarlatani se urcă, cu repejune, în clasele superioare ale societăţii omeneşti”.

(**M. Eminescu. Timpul, 25 octombrie 1878**.)

Cât de actuale sunt aceste dureroase constatări ale marelui poet și patriot, zilele acestea împlinindu-se 130 de ani de la trecerea în neființă. Cât de puțin ne-am schimbat la acest capitol pe parcursul a peste 140 de ani. „*Sângele și averea*” câtor generații vând acești mult mai hulpavi guvernanți așa numiți democrați. „*Șarlatani se urcă cu repejune în clasele superioare ale societății omenești”*. La moment sunt trei mari infractori electorali: Șor, Plahotniuc, Dodon (ordinea nu contează).

Priviți-l pe acest individ certat cu Legea, I. Șor, cât de bine i se atribuie această caracteristică a marelui poet. Judecat în prima instanță pentru delapidarea a 5 mlrd de lei (îți imaginezi moș Ioane câte pensii mizere de ale dumitale a furat acest hoț!) cu câtă „*repejiune”* se cațără în clasa superioară a acestei putrede societăți basarabene. Aflat sub suspiciuni de corupere în mărime extrem de mare nu i-a încurcat să ocupe postul de primar al Orheiului (desigur, cu ajutorul Coordonatorului!). Fiind deja judecat în prima instanță pentru corupere în mărime extrem de mare a obținut cu lejeritate Certificatul de Integritate oferit cu generozitate de Coordonator și nu văd niciun obstacol ca acest hoț să ajungă în forul suprem al Republicii – în parlament (desigur cu ajutorul Coordonatorului). În loc să stea la pușcărie cu susținerea Coordonatorului își formează un Partid al hoților. Cu acceptul și susținerea Coordonatorului prin rețeaua de „*magazine sociale”* dintr-o parte infimă a banilor furați face „*pomeni electorale”* celor năpăstuiți, iar unor artiști ruși invitați le face donații generoase de milioane de lei (doar într-o singură lună trubadurul rus Stas Mihailov a primit de la Șor peste 200000 Eur (din miliardele furate de la noi, Moș Ioane! Iată cum se mistuie miliardele furate. La momentul oportun (dacă vom ajunge !) nu vom mai avea ce recupera). O altă parte infimă (din miliardele furate!) suplimentată din bugetul de stat de generosul Coordonator este folosită pentru transformarea Orheiului într-un fel de Monaco cu OrheiLandul său, într-un fel demonstrând omului de rând

debusolat de-a binelea cât de bun gospodar este hoțul I. Șor, folosind în acest scop toate televiziunile Coordonatorului. „*A furat dar ne dă și nouă”* este opinia orheianului de rând, care nu înțelege că, în primul rând, este amorală această blagoslovire populară a hoției, iar în rândul doi toate aceste distracții (ospăț în timpul ciumei !) costă, iar banii sunt luați din miliardele furate, adică din buzunarul lui. Priveam cu dezgust emisiunea „*Ora primarului,,* de la televiziunea sa Orhei TV, în care acest hoț ne demonstra cât de bine se va lupta cu corupția când va ajunge în parlament! Curat murdar în stil moldovenesc! Ne ține de niște proști, așa ca pe niște aborigeni subdezvoltați, cărora le poți turna brașoave. Acest Șor, aflat sub anchetă, ar fi putut demult s-o șteargă din acest „*bantustan”* Republica Moldova (a avut și are toate posibilitățile!) însă la moment este necesar Coordonatorului aici. Trecem poate prin cea mai mare degradare morală și spirituală în prea lunga perioadă de tranziție de la 90 încoace.

Un alt grup „*cu funcții înalte”*, numele cărora probabil figurează în Raportul Kroll II (nu în zadar acest raport nu este dat publicității „*pentru a nu aduce prejudicii morale celor peste 90% de figuranți în Raport care sunt oameni cinstiți* (vorba premierului Filip)) (dar prejudiciile materiale ale lui moș Ion cine să le ia în calcul?), se află în partidul actual de guvernământ (care are legitimitatea doar a 17% din electorat, atâta a câștigat în ultimele alegeri parlamentare!). Câțiva ani la rând se tot vorbește de statul capturat Republica Moldova. Acum, în preajma alegerilor parlamentare, se poate vorbi cu siguranță despre un stat într-adevăr capturat. Toate ramurile puterii sunt subordonate unui singur om (chiar și belicosul ditamai președinte este pionul Coordonatorului, drept dovadă sunt multiplele acțiuni comune, multiplele degrevări temporare din funcție atunci când Coordonatorul a avut nevoie). Atâtea încălcări flagrante se fac, iar justiția tace, este oarbă, surdă și mută. Creează troli pe circumscripții (este cazul unui oarecare Andrei Nastas, plasat în buletinul de vot chiar sub numele lui Andrei Năstase. Nu este clar de ce? Să creeze confuzie. Și în a. 2014 Maia Laguta luase în s. Alexandru cel Bun mai multe voturi decât originară din acest sat Ana Guțu (tot prin crearea confuziei cu Maia Sandu). Creează armate de troli mediatici, care le lustruiesc imaginea și-i murdăresc pe oponenții politici ai lui Plahotniuc și Dodon (ai vedea pe mercenarii de presă care și-au găsit stăpânul potrivit, cu bani gata, pe care să-l slujească cu devotament: V. Nichituș, Valeriu Reniță (nu aș vrea să se confunde cu numele marelui patriot Alecu Reniță!), C. Ciurea, R. Mihăieș ș.a. vânduți lui Plahotniuc). Utilizează întreg potențialul administrativ, la nivel local și central, pentru campanie electorală.

Dodon cu implicarea altui stat (al Rusiei!) îi face votanți ai săi pe cei peste 170000 de bieți migranți din Rusia, de cele mai multe ori tratați neomenește, ca

niște sclavi, care au dreptul să revină fără probleme (se va vedea după alegeri dacă așa va fi. Cunoscând natura rusului că una zice și alta face mă îndoiesc, dar trenul alegerilor va fi plecat). Cu tot soiul de pomeni prezidențiale privind înlesnirea exportului de produse agricole din Republica Moldova în Rusia Dodon îi cumpără pe cei de acasă. Ei și ce dacă premierul rus Medvedev la sfârșit de an (la 29 decembrie 2018) le-a făcut un cadou de Anul Nou credulilor exportatori moldoveni, dând ordin de a închide vama Rusiei pentru orice produse din Ucraina (deci și din Moldova!). Generosul „*președinte”* Dodon deja a declarat că se va implica și va rezolva problema. Să ne întrebăm: ce va face, va crea o cale comercială cosmică, evitând teritoriul Ucrainei? Este pentru cei credul să nu spun mai dur proști, care își vor da seama că a spus minciuni dar și de această dată trenul alegerilor va fi plecat irevocabil din gară. La toate aceste găinării prezidențiale justiția este oarbă și surdo-mută. De ce? Fiindcă este sub umbrela lui Plahotniuc.

Din cauza găinăriilor politice ale binomului Plahotniuc+Dodon există pericolul major ca cetățenii Republicii Moldova să fie privați de regimul liberalizat de vize. Binomul Plahotniuc+Dodon fac totul pentru a se ajunge la aceasta. Dar în acest caz moș Ioane copiii și nepoții Dumitale plecați la lucru în Țările Uniunii Europene (tot din cauza lor care nu au făcut nimic pentru a deschide locuri de muncă) nu vor mai putea să vină atât de lejer ca acum să-și vadă părinții, copii lăsați de izbeliște, bunicii bătrâni și neajutorați.

Care este morala? Nici într-un caz să nu-l votăm pe satana.

Ce se întâmplă pe dreapta-centru dreapta? S-ar părea că acest pericol major care vine din partea Binomului „*Plahotniuc+Dodon”* ar fi trebuit să-i trezească la realitate pe unii de pe acest segment. Nici pe departe. Bravii noștri liderași de partiduțe unioniste continuă să se bată între ei așa cum au făcut-o toți acești 30 de ani de Renaștere Națională, ba mult mai tare. După aceste lupte fratricide nu mai au când să se lupte și cu Plahotniuc și Dodon. Priveam zilele trecute comportamentul chiar scârbos al celor trei unioniști invitați la postul TVR Moldova: V. Pavlicenco, V. Dolganiuc și D. Chirtoacă. Se sfădeau ca la piață. Îți pui întrebarea: ce se petrece în capul acestor lideri de dreapta, la ce speră ei? Să nu înțeleagă că alegătorul detestă luptele fratricide, taxându-i pe bătăuși. În a. 2016 la alegerile prezidențiale marele unionist Mihai Ghimpu a luat tocmai 1.8%, bătând avar în Maia Sandu. „*Marea unionistă”* dna A. Can (candidata dnei V. Pavlicenco) în alegerile la primăria Chișinăului a luat tocmai 0,17%, bătând bădărănește în tânărul unionist Constantin Codreanu. I-au venit după aceasta mai mulți alegători?

O altă ieșire bădărănească recentă a lui D. Chirtoacă sunt învinuirile de corupție aduse lui A. Năstase în problema privatizării companiei Air Moldova făcută acum 20 de ani. Important este nu subiectul în sine abordat de D. Chirtoacă ci momentul când este făcut și locul apariției (portalul de știri „*Evenimentul”* care este sută la sută al lui Plahotniuc!). De ce face D. Chirtoacă acest lucru acum? Ei bine, a avut toate șansele să unifice forțele de dreapta în vară-toamna anului trecut. Nu a făcut nimic pentru aceasta, trădând speranțele multora care au crezut în el. De ce nu a făcut? A făcut o încercare să se unească într-un bloc cu acest „*hoț”* A. Năstase. Dacă îți satisfăcea hatârul (obiectiv nerealizat din cauza prea marii întârzieri, era imposibil de oprit trenul preelectoral, care luase viteză) acest „*hoț”* era mai puțin „*hoț”*. Ceva nu se leagă în această logică anapoda. Oare nu e clar că chiar dacă să admitem nu ar fi în slujba lui Plahotniuc face lucrul pentru el. De ce nu vă gândiți la cei apr. 40% de unioniști. Pe cine să voteze ei? Pe voi și apoi voturile lor să se ducă la Dodon și Plahotniuc ?

Marea problemă e de neîncredere totală în cei care au strigat una după 1988 dar au făcut cu totul alta. „*Eu am semnat această scrisoare. Am semnat-o și am să vă spun de ce. M-am săturat de minciuni. Din 1988, tot lupt pentru ideea națională, pentru ca să trăim mai bine. Am fost bătuți, umiliți, batjocoriți. Am crezut în Roșca, în Matei, în Ghimpu… La ce-am ajuns? Ne-au mințit, iar eu urăsc minciuna. M-am săturat de minciuni. Cel puțin, aceștia de azi* (PDM – n.a.) *nu au încercat să demonstreze că-s mai buni decât sunt. De aceea și-s cu ei, deși am alte viziuni. De aceea susțin acțiunile lor. Nu văd cine altcineva ar putea fi mai buni”* spune Gh. Filipovici din Boghenii Noi, pe care nu-l poți condamna prea dur**.** Iată adevărata stare a lucrurilor în acest colț de țară, o situație destul de alarmantă când potențialii susținători ai Reunificării cu România, chiar și ai procesului de integrare europeană, au pierdut încrederea din cauza multiplelor trădări. În pofida tuturor acestor trădări ale celor de pe dreapta-centru dreapta l-ași sfătui pe acest stimat domn Gh. Filipovici și pe mulți alții ca el derutați de găinăriile și trădările eurounioniștilor până la urmă să nu voteze cu satana, să le dea o șansă celor din blocul ACUM.

E la mintea cocoșului că acum când este clar că nu s-a reușit (din păcate!) să se creeze nimic serios pe dreapta (din nedorință!) care să colecteze voturile celor peste 30% de unioniști, unica modalitate ca aceste voturi să nu ajungă, în final, la Plahotniuc și Dodon este să voteze blocul ACUM. De ce să bați atât de bădărănește în unica construcție (așa cum este!) capabilă să tempereze tăvălugul antiunionist antieuropean Plahotniuc+Dodon? I-aș întreba pe acești „*mari lideri unioniști*”: ce i-ar răspunde tinerei liceene (de asemenea multor altor tineri care pleacă pe un cap, neavând nicio șansă de a se realiza aici acasă!) care acum câțiva

ani se ruga *„Și lacrimile mă apasă.../ Te rog măicuță ia-mă acasă./ Mi-e inima însângerată/ Fiindcă mi-au pus sârmă ghimpată”* ?

Sau de ce partidele unioniste i-au trădat pe cei peste 160 de semnatari ai Declarațiilor de Unire cu România, care au făcut mult (mult mai mult decât declarațiile unioniste goale ale tuturor liderilor unioniști de la 90 încoace) pentru promovarea unionismului pragmatic, real, riscând mult. Acești primari semnatari ar fi trebuit să fie în capul listei unioniștilor pe circumscripții (dar și a listei ACUM!). De ce unioniștii (în special Partidul Liberal) nu a fructificat acest important potențial unionist?

Sau cine să-i ia apărarea tânărului polițist care a încercat să respecte Legea vorbind în limba română cu un conducător auto de etnie găgăuză care încălcase regulile de circulație atunci când unii chiar bine informați încearcă să trateze acest incident ca pe o încălcare a Legii privind etniile. Consiliul pentru egalitate a ajuns la concluzia că polițistul moldovean a greșit, considerând că acțiunile polițistului „*poartă caracter instigator la ură, denigrator și discriminatoriu*”. Deci, stimați români basarabeni, dați cât nu e târziu să învățăm limba găgăuză pentru a nu fi învinuiți de instigare la ură. „*Cum poți să i-ai apărarea unuia care urăște cronic limba statului în care locuiește? Cum poți să ceri arestarea unui angajat al statului, care cere de la alții un lucru absolut firesc și normal: ca Legea să fie respectată și de găgăuz, și de rus, și de ucrainean, și de țigan, și de românul basarabean? Nu vi se pare că în asemenea cazuri ar cam trebui medicii să se implice?”* se întreabă T. Vasilcău pe marginea acestui caz strigător la cer. Cine să-l apere pe acest tânăr dacă bravii noștri unioniști „*apărători ai limbii române”* în luptele lor fratricide pe viață și pe moarte nu mai au când să se ocupe și de astfel de lucruri „*minore*”.

În final l-aș îndemna încă o dată pe moș Ion să nu-l voteze nu numai pe satana, dar nici pe cei care nu vor trece pragul electoral, făcând ca voturile lor să ajungă tot la satana.

Să ne dea Domnul mintea cea de pe urmă.

Literatura și Arta, nr. 4, 24 ianuarie 2019
http://www.logossiagape.ro/2019/01/21/valeriu-dulgheru-indemn-catre-mos-ion-nu-vota-cu-satana/
https://revistasingur.ro/altele/20089-2019-01-22-07-41-19.html?q=altele/20089-2019-01-22-07-41-19.html

LA RAMPA ELECTORALĂ E ÎMBULZEALĂ

„Dragul meu și scump părinte, / Eu îți scriu, al tău Ion /
Mă întreb,...de ce tătaie, / Mă tot vinzi pe-acest Dodon?!”.
(Strigătul de deznădejde al unui emigrant din Diaspora)

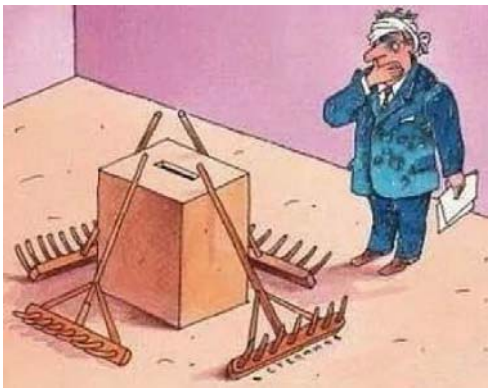

Zilele trecute a fost dat startul oficial al campaniei electorale, dar doar pentru unii. Pentru alții campania electorală a început cu mult înainte. Dodon în general nu coboară de pe baricade de vre-o șapte ani de când a devenit mare boss la partidul furat PSRM, având în spate *„experiența bolșevică”* a altor vreo zece ani de aflare printre valeții lui Voronin. El este fidel învățăturii idolului său V. Lenin despre *„revoluția permanentă”* (dar când să mai construiești ceva!). Și în campania prezidențială din a. 2016 Dodon se lansase cu mult înaintea doamnei Maia Sandu, care a avut doar trei săptămâni la dispoziție și care a câștigat alegerile furate de binomul Plahotniuc+Dodon. În loc să devină *„președinte al întregului popor”* el a rămas doar președinte al socialiștilor. Sub conducerea sa cu vreo trei luni de zile în urmă (cu mult înaintea startului campaniei electorale!) valeții săi organizau așa numitele *„mișcări populare”* la care au înaintat candidați pe cele 46 de circumscripții uninominale în interior, împărțind și pomeni electorale (cum ar fi cele 10 KaMAZ-uri dăruite de bossul său Putin!). Dar cine să-l oprească pe acest obraznic *„președinte”*, care în loc să fie garantul Constituției, singur o încalcă flagrant, fiind mână în mână cu Plahotniuc.

Și partenerul său Plahotniuc nu a rămas în urmă. Are o problemă gravă cu raiting-ul mult prea jos pentru un unic partid de guvernământ, pe care încearcă s-o rezolve prin diferite trucuri electorale (cum ar fi, de ex. sistemul mixt de alegeri, votat împreună cu valetul său Dodon). Ei au început campania electorală de când au *„prihvatizat”* întreaga putere în acest stat falit prin tot soiul de șmecherii electorale: *„drumuri noi”* (de pe care asfaltul se duce la vale împreună cu primele ape de la topirea zăpezii); *„Prima casă”*, de care beneficiază, în special, susținătorii PDM; coruperea și constrângerea administrațiilor locale (de la 270 de primar aleși au ajuns la peste 700 de primari susținători ai PDM); pomeni electorale gen supliment la pensii, la alocațiile pentru copii (atunci când

bugetul nu prevede); pomeni electorale prin fundația Edelvais ș.m.a. Lozinca lor este o copie fidelă a unui crez al interlopilor „*Pațan scazal, pațan sdelal* (Băiatul a spus. Băiatul a făcut)”.

Pentru a tulbura apele în alegeri cât mai mult Plahotniuc a mai găsit un șiretlic electoral: petrecerea unui referendum care nu are nici un sens, nicio finalitate. Este pur și simplu un șiretlic electoral de a tulbura și mai mult apele pe parcursul campaniei electorale și în ziua alegerilor. Atunci când ceilalți concurenți electoral așteptau ziua lansării oficiale PDM se lansa prin puzderia de televiziuni și bilborduri, de pe care (culmea!) tocmai deputații traseiști care au trecut cu hurta de la cei care i-au ales ne cheamă să votăm Legea privind posibilitatea rechemării deputaților și reducerea numărului deputaților. Iar în ziua lansării oficiale a campaniei electorale, 26.01.2019, PDM a organizat cu mare fast (tribune, sonorizare bună, televiziuni!) lansarea națională a candidaților pe circumscripții nominale și a partidului pe circumscripția națională.

Și valetul Șor nu a rămas în urmă: și-a lansat oficial partidul și candidații pe circumscripții în capitala sa Orhei. Neoficial de vreo patru ani face campanie electorală pentru partidul hoților prin deschiderea așa numitelor „*magazine sociale”* (din Miliardele furate!), prin tot soiul de mașini speciale (în perioada sovietică se numeau „*avtolavki”*) care brăzdează zilnic întreaga Republică (din Miliardele furate!), prin acest ȘorheiLand, unde timp de două luni de zile (înaintea alegerilor) sunt aduși pe gratis din toată Republica (din Miliardele furate!). Dar cine să-i oprească dacă pâinea și cuțitul se află în mâinile lor.

Culmea, însă toți cei trei „*crai de la răsărit*” (Plahotniuc, Dodon și Șor) procedează ca curva cu prăjina. Ascultam deunăzi cu dezgust aiurelile plahotniucist-dodonist-șorhiste despre „*încălcările*” comise de blocul ACUM. Doamnei M. Sandu i se incrimina faptul că ar fi făcut campanie electorală în timpul vizitei în România, pedalând pe faptul implicării altui stat (adică al României) în procesul de alegeri. Culmea, însă tocmai acest Dodon câte întâlniri electorale a avut cu Putin în ultimii doi ani? Doar cazul cu anularea de către Putin a unor încălcări de ședere a celor peste 170000 de moldoveni care lucrează în Rusia, cu obligativitatea de a reveni acasă doar în perioada alegerilor, este o mostră crasă de implicare a altui stat (adică al Rusiei) în procesul de alegeri. Dar minciunile trâmbițate de Dodon pe parcursul acestor doi ani de deschidere a pieței rusești pentru produsele alimentare moldovenești nu sunt gogoși electorali. Cât face doar decretul premierului Medvedev (emis la ordinul lui Putin pe 29 decembrie 2018, un cadou de Anul Nou în adevărat stil rusesc pentru producătorii moldoveni!) despre închiderea vămii rusești pentru produsele care tranzitează Ucraina, adică și celor moldovenești. Umblă acest Dodon ca un handicapat cu

mâna întinsă la Moscova, se întâlnește de zeci de ori cu Putin, prezintă toate acestea drept „*mari succese al politicii sale*” (de slugă la stăpân!), dându-le speranțe (deșarte!) bieților producători, iar stăpânul îi închide ușa’n bot. Purul adevăr a spus ultranaționalistul rus Nevzorov că „*Dodon este cel mai prost președinte pe care i-a cunoscut”*. De fapt sluga niciodată nu a fost stimată de către stăpân. Sluga rămâne slugă, oricine ar fi stăpânul ei.

Un alt caz vehiculat pe larg a fost ieșirea liderilor ACUM la postul de televiziune Jurnal TV, fiind considerată drept campanie electorală. Consiliului Coordonator al Audiovizualului spune că nu a fost nicio încălcare, iar judecătoria lui Plahotniuc îi ordonă să găsească încălcarea. Libertate de presă în pur stil moldovenesc! Iar cazul mult mediatizat cu așa numita finanțare a PAS de către fundația „*Open Dialog”* este chiar ridicol. Ce sunt câteva bilete procurate (să fi fost cheltuieli de 1-2 mii Euro!) comparativ cu milioanele de euro primite de Dodon (vă mai amintiți operația Bahamas de finanțare a lui Dodon în campania electorală trecută, rămasă (știm de ce!) fără atenție din partea organelor!), cu mulțimea de vizite ale lui Dodon și a întregii fracțiuni parlamentare a PSRM, invitate la Moscova de partidul „*Edinaia Rossia”*) finanțate din alte surse, de mulțimea de concedii anuale finanțate de alte părți (vă mai amintiți declarația lui Dodon că Erdogan i-ar fi finanțat unul din concediile petrecute în Antalia! Într-adevăr, pasărea pre limba ei piere!). Dar și vizitele grangurilor democrați în SUA și alte țări din ce surse au fost finanțate?

Revenind la subiect, țin menționez că această campanie electorală, fraudată masiv cu mult înainte de demararea ei, a început cu o serie de acțiuni destul de periculoase. Să amintim doar adunătura lui Dodon din 22 ianuarie curent numită „*Mișcare populară patriotică”* (copia fidelă a frontului popular al lui Putin!) cu implicarea unor foști ofițeri ai ministerelor de forță, la care i s-a dat jurământ lui Dodon că unionismul nu va trece. Drept primă consecință a acestor chemări la răfuială este și cazul tânărului Dinu Plângău agresat în timpul unei întâlniri electorale la Edineț sub tăcerea polițiștilor care aveau obligația de a asigura petrecerea pașnică a acestei adunări. Să ne uităm și la puzderia de megapanouri electorale (costurile de execuție și întreținere se ridică la zeci de mii de euro). Cine să contorizeze faptul din ce bani sunt făcute și întreținute? În pofida tuturor intimidărilor PromoLex încearcă să mai scoată în vileag găinăriile electorale, în special, ale guvernanților. Ultima avertizare venită din partea unui mucos cu caș la gură, a unui traseist de profesie pre nume Serghei Sârbu este chiar ridicolă. El le-a cerut celor de la PromoLex să-i consulte pe ei la alcătuirea rapoartelor înainte de difuzarea lor.

Și atunci ce facem noi, cei mulți dar…(vorba lui Lăpușneanu!). În fața acestei avalanșe plahotniucist-dodonist-șorhiste este strict necesară coalizarea tuturor forțelor antisistem măcar pe circumscripții uninominale. Este vital (pentru perspectiva eurounionistă a acestei aschii de popor român) de a evita pe circumscripții duelarea între ei a eurounioniștilor, fapt ce le asigură câștig garantat exponenților trinomului Plahotniuc+Dodon+Șor. Deosebit de importantă în acest sens mi s-a părut declarația lui D. Chirtoacă (dacă a fost sinceră!) că candidații săi se vor retrage de pe circumscripții unde se vor bate mai mulți eurounioniști dacă șansele celui rămas sunt mai mari pentru a câștiga în fața exponenților trinomului. Acest lucru trebui să-l înțeleagă toți exponenții electorali aflați în cursa electorală, să dea dovadă de realism, să gândească cu creierul nu cu inima. Pe circumscripții sunt cazuri între cazuri. La Cantemir, baștina mea, l-aș susține pe maestrul Nicolae Botgros care are cele mai mari șanse chiar dacă nu mi-a plăcut ultimele sale acțiuni (fiind un mare artist nu avea nicio nevoie de pupătura cu PDM care este una otrăvitoare!).

Să facem totul (fiecare la locul în care ne aflăm!) să nu treacă trinomul. Mi-a plăcut în acest sens acțiunea extrem de binevenită a tinerilor din Diaspora, a cuplului Nata Albot și Andrei cu animațiile electorale sub denumirea de „*Gândacul”*. Într-adevăr, să nu fim gândaci. Să ne piese și să participăm la alegeri. Ar trebui să fie făcute animații interesante având ca subiect corupția electoratului cu litrul de ulei, kilogramul de zahăr, pachetul de crupe ș.a. făcută de trinom.

Să ne trezim (cum ne cheamă și imnul Națiunii!) din apatia, lehametea, care ia pătruns pe unii până în măduva oaselor (din păcate de prea multe ori au fost trădați!), din această amorțeala care ne-a cuprins și care ne poate costa foarte mult.

Să demonstrăm că suntem ființe cu rațiune, nu niște gândaci.

Literatura și Arta, nr. 5, 31.01.2019.
http://www.logossiagape.ro/2019/01/29/valeriu-dulgheru-la-rampa-electorala-e-imbulzeala/
https://revistasingur.ro/altele/20123-2019-01-29-08-25-51.html?q=altele/20123-2019-01-29-08-25-51.html

CINE VOR FI VINOVAȚI DE PIERDEREA ALEGERILOR?

„Clasa conducătorilor noștri politici face tot ce-i stă în putință ca să-și prelungească puterea. Ei nu gândesc la altceva decât la milioanele pe care le mai pot agonisi, la ambițiile pe care și le mai pot satisface, la orgiile pe care le mai pot repeta. Și nu în aceste câteva miliarde risipite și câteva mii de conștiințe ucise stă marea lor crimă, ci în faptul că măcar acum, când încă mai este timp, nu înțeleg să se resemneze”.

(Mircea Eliade. Ziarul „*Vremea*”, nr. 505, 19 septembrie 1937)

Cât de actuale sunt îngrijorările marelui filozof M. Eliade. Nu am progresat la acest capitol nici cu un dram în cei peste 80 de ani. Într-adevăr, problema poate mai mult nu e în miliardele furate ci în corupția morală, la care este supus 24 din 24 de ore bietul român basarabean debusolat de-a binelea de imperiul mediatic străin lui. Cum poți altfel să explici fenomenul Șorhei care a deformat atât de mult caracterul orheianului (și nu numai!), altă dată aflat în avangarda Mișcării de Eliberare Națională. Această propagandă de tip ghoebelsovist, această avalanșă de minciuni turnată seară de seară de pe ecranele puzderiei de televiziuni ale lui Plahotniuc, Dodon și Șor și rusești, dar cu părere de rău și de la Moldova 1, ProTV (să înțeleg că nu e nimic personal, doar business!) acționează ca picătura chinezească. La postul de televiziune „*Rossia*”, nemaivorbind de televiziunile care aparțin trinomului, la fiecare pauza de reclamă se transmite blocul de clipuri electorale ale celor trei: cât de „*bune sunt drumurile în Moldova”* făcute de democrați, pentru care contează „*faptele nu vorbele”*; cât e de „*logic să votezi steaua roșie socialistă”*; despre raiul lui Șor construit la Orhei. Și nici un cuvânt despre ceilalți concurenți electorali parcă nici n-ar exista.

„*Fapte nu vorbe*” este sloganul democraților scris pe avalanșa de panouri electorale (care costă mii de pensii ale dumitale moș Ion (nu ale lor, că pe ale lor sau stăruit să și le facă mari), cu care este împânzită capitala și întreaga Republică, auzit de pe ecranele televiziunilor și undele radio. Știți, m-au convins. Sunt pe deplin de acord că democrații sunt adepți ai faptelor nu vorbelor: „*Miliardul furat”* este un fapt? Da!; „*Neîntoarcerea miliardului”* este un fapt? Da, prin refuzul de publicare a Raportului Kroll II „*ca să nu lezăm onoarea celor peste 90% nevinovați* (așa ne-a spus premierul) *incluși în raport”*. „*Șor este un hoț*” este un fapt demonstrat în prima instanță, confirmat și de el însuși. „*Spălarea”* hoțului Șor de către Plahotniuc este un fapt împlinit. În loc să stea la dubă Plahotniuc l-a făcut primar de Orhei, mare „*mecenat”* prin seria de așa

numite „*magazine sociale*”, făcându-l practic unic „*salvator al naţiei moldoveneşti”* de la sărăcie. De fapt, Plahotniuc îi permite lui Șor să cheltuiască miliardele furate la stânga și la dreapta. Când va veni momentul să le întoarcă (dacă va veni!) nu va mai avea ce întoarce.

În realitate toate aceste „*fapte”* sunt niște falsuri crase. „*Drumuri pentru Moldova”*, „*prima casă”* sunt praf electoral aruncat în ochii alegătorilor pentru ai orbi. Democrații mai declară ca au fost reparate și construite peste 1800 de școli și grădinițe. Fals. Prin grantul de 100 mln Eur donat de România au fost reparate și construite 1189 de grădinițe și școli. De unde s-au mai luat cele 1800 de școli și grădinițe reparate de democrați. Conform statisticii în Republica Moldova actualmente există 65 orașe şi 1614 comune şi sate. Multe din aceste sate nu au școli (în rezultatelor ultimelor reforme generate de lipsa copiilor!) și nici grădinițe.

„*Vom vota steaua roșie socialistă. E logic”* trâmbițează Dodon și Valeții lui. Chiar au dat-o în bară cu acest slogan. E cel mai alogic. Votând steaua roșie votezi satana. Această stea adusă pe vârfurile baionetelor a înlocuit crucea! Cei cu steaua roșie în frunte i-au deportat, împușcat, lichidat prin genocidul din 1946-47 pe părinții și bunicii noștri (inclusiv, ai tovărășiilor lor Greceanîi și Diacov – acesta este chiar alogic cu totul), au distrus și închis bisericile, iau băgat în robia colhoznică. Deunăzi pseudo-președintelui Dodon (dar și asistentei sale băşcăniței Vlah) iar îi curgeau mucii la Moscova. Sosit de acolo ne-a fericit cu un nou mare succes: de la 1 ianuarie 2019 produsele moldovenești vor fi scutite de taxe vamale, dar doar până după alegeri. Să-l întrebăm pe acest mancurt Dodon cum o va face dacă la 29 decembrie 2018 prin decretul lui Medvedev (la porunca lui Putin!) vama rusească a fost închisă pentru toate produsele din Ucraina și cele tranzitate prin Ucraina. Din care mare dragoste față de ruși, dar și de noi, ucrainenii ar crea acest coridor de tranzit. Nu există nicio logică. Minciuni electorale (la acestea Dodon este campion). Că moș Ion va înțelege că toate acestea au fost o minciună îndată după alegeri va fi un fapt, dar trenul electoral va fi plecat.

Și hoțul Șor nu rămâne în urmă. În ultimul timp a devenit o vedetă pe toate televiziunile. „*Pensionarii merită mai mult”.* Aici chiar îi dau perfectă dreptate. Din miliardele furate ar putea fi dublată pensia de o mie de lei a lui moș Ion pentru câțiva ani. O merită pe deplin cei care și-au stricat sănătatea pentru construirea „*raiului kolhoznico-comunist”* – o trăsnită idee născută în mintea mentorilor bolnavi mintal a acestor trei. Noi ne umplem de oftigă la auzul acestor baliverne, care prind la unii creduli, iar ei sub paravanul acestei campanii electorale își fac trebuirile personale. Mai țineți minte scandaloasa lege privind

„*vânzarea”* cetățeniei investitorilor străini, prezentată de democrați și socialiști drept unică cale de a aduce investiții în Republica Moldova. Iată ca au apărut și primele nume. Cine credeți că este acest mult așteptat investitor? Nimeni alta decât „*Sara L'vovna Manaximova”* (pseudonimul Jasmin) care din întâmplare este soția lui Șor. Dar nu vine de una singură. Ca și ocupanții sovietici de altădată vin cu cățel și purcel: tatăl (Lev Iakovlevich Manaximov), mama (Margarita) și fratele (Anatolii). Iar cei câte 100000 de Euro (plată pentru cetățenie) de unde-i vor lua? Evident de la Șor, adică din miliardul furat de la noi. Bună investiție, n-ai ce spune! Să fim siguri că și celelalte investiții vor fi la fel.

Și noi, cei mulți, dar…(vorba lui Lăpușneanu!) ce facem? Ne batem înde noi ca proștii câte 4-5 eurounioniști pe o circumscripție, iar hoții își rezolvă problemele personale. Să luăm lista națională. S-au înregistrat tocmai 15 partide, printre care tocmai 7 eurounioniste. Aproape jumătate se vor bate pentru împărțirea a maxim 30-40% din electorat, iar dușmanii Neamului se vor simți de unii singuri confortabil pe segmentele lor. Pe unele circumscripții uninominale lucrurile nu stau mai bine. De ex. pe circumscripția nr. 15 (Călărași) se vor bate între ei 3 eurounioniști: I. Munteanu (ACUM), Iu. Chirinciuc (PL) și I. Leașcenco (independent), creându-i șanse reale candidatului PDM N. Ciubuc. Pe circumscripțiile: nr. 18 (Orhei) – V. Munteanu (ACUM, ex. PL) și D. Zghibarta (PL), creându-i șanse reale lui I. Șor; nr. 19 (Ivancea) – M. Cușnir (ACUM), R. Boțan (PL) și V. Marinuța (PVE, ex. PL); nr. 20 (Strășeni) – I. Grosu (ACUM), N. Malai (PL) și E. Blanovschi (PNL), contracandidatul nr. 1 al tuturor fiind P. Filip; nr. 21 (Criuleni) – L. Carp (ACUM) și Gh. Ojog (PL), împreună ar avea șanse să-i bată pe candidații PDM și PSRM; nr. 23 (Ialoveni) cu candidatul PDM M. Babuc se vor bate fiecare în parte tocmai 4 eurounioniști (L. Vovc, ACUM; A. Ursu (PPDA), D. Nicoară (PNL) și V. Tabunșcic (PL)); nr. 23 (Chișinău, 1) – V. Grădineanu (ACUM) și O. Rățoi (PL); nr. 25 (Chișinău-3) – I. Grigoriu (ACUM) și C. Fusu (PL); nr. 26 (Chișinău-4) – V. Bilețchi (PL), Iu. Reniță (ACUM) și D. Manole (PVE); nr. 27 (Chișinău-5) – V. Bolea (ACUM) și I, Casian (PL); nr. 28 (Chișinău-6) – A. Sliusari (ACUM), I. Ciobanu (PL), creându-i șanse reale socialistului V. Batrâncea (da acel care ne-a rupt harta!); nr. 29 (Chișinău-7) – R. Verbițchi (ACUM) și D. Jelescu (PL), ajutându-l pe socialistul A. Lebedinschi; nr. 30 (Chișinău-8) – D. Perciun (ACUM), V. Herța (PL), V. Lesnic (PNL), V. Fotescu (PVE), V. Dolganiuc (independent, ex. PPPDA), în total 4 eurounioniști din 14, care se vor lupta între ei pentru a-l aduce în fotoliu pe democratul Nae-Simion Pleșca (ce nume frumos românesc dar ce umplutură hidoasă; nr. 31 (Chișinău-9) – L. Nicolaescu-Onofrei (ACUM), I. Crețu (PL), IU. Deleu (PNL) se vor lupta între ei pentru ai aduce pe socialistul

Gr.Novac sau PDM-istul C. Gaburici (da, acel cu diplomele false!); nr. 32 (Chișinău-10) – D. Chirtoacă (PL) și M. Popșoi (ACUM) se vor bate înde ei pentru a o aduce în parlament pe PDM-sta N. Costiuc; nr. 33 (Chișinău-11) – A. Năstase (ACUM), care va trebui să se lupte cu clona A. Nastas și doi eurounioniști C. Vieru și B. Volosatîi, totul făcut pentru a-l aduce pe controversatul analfabet PDM-ist C. Țuțu. La ce s-au gândit ultimii doi când și-au înaintat candidaturile; nr. 35 (Căușeni) – A. Gămurari (ACUM) care se va bate cu încă trei euronioniști (Z. Bolboceanu (PPDA), N. Ermurache (PL) și I. Calmâc (PNL); nr. 38 (Hâncești) – Gr. Cobzac (ACUM) se va bate cu alți doi eurounioniști (S. Ioniță (PNL) și M. Șura (PL) pentru a-l aduce pe PDM-stul A. Botnari; nr. 39 (Sărata Galbenă) – Ch. Moțpan (ACUM) și S. Roșca (PL); nr. 40 (Cimișlia) – D. Manole (ACUM) se va bate cu unionistul primar (prima autoritate municipală semnatară a Declarației de Unire cu România) Gh. Răileanu, asigurându-i loc în parlament veșnicului parlamentar D. Diacov; nr. 42 (Cantemir) - C. Boeștean (ACUM) se va bate cu E. Damașcan (PL) și maestrul N. Botgros (independent) pentru a-i asigura șanse reale socialistului V. Țurcan; nr. 43 (Cahul) – S. Tutovan (ACUM) cu Șt. Secăreanu (PL) și independentul I. Groza se vor bate între ei pentru victoria socialistului Osadcenco; nr. 47 (Camenca, Râbnița, Dubăsari) – stimata profesoară E. Cercavschi (ACUM) se va bate cu A. Mocreac (PNL); nr. 48 (Slobozia, Tiraspol, Tighina) – I. Iovcev (ACUM) cu mai mulți independenți. Cu totul alogică este îmbulzeala pe circumscripția nr. 50 (Vest), unde sunt tocmai 14 candidați, dintre care vreo 10 eurounioniști. M. Sandu (ACUM) se va lupta cu eurounioniștii Gh. Furdui (PNL), V. Calmațui (PL) N. Iațco (PVE) și cu alți 6 eurounioniști independenți! Aceeași situație este și pe circumscripția nr. 51 (SUA, Canada), în total 14 candidați, unde D. Alaiba (ACUM) se va lupta cu vreo 8 eurounioniști independenți.

Ce e cu această debandadă care nu se explică nici printr-o logică? Se pare că candidații de pe dreapta-centru dreapta nu cunosc defel proverbul românesc „*Când doi se bat al treilea câștigă”*. Dar când se bat între ei cinci? O prestanță sub orice nivel a avut la una din televiziuni D. Chirtoacă. Cu câtă satisfacție prezenta el plicurile cu compromat (tocmai așa făcea în vară și candidata PNL A. Can și unde a ajuns cu cele 0,17% luate?) pentru Plahotniuc, Dodon, Șor și al Țopilor. E la mintea cucoșului că atunci când ești slab nu te bați cu toată lumea fiindcă nu ai nicio șansa de succes. Trebuie să te bați cu fiecare în parte, asigurându-ți aliați. Ceea ce face D. Chirtoacă este o pură răzbunare a lui pe ACUM pentru „*eșecul”* aderării la bloc, dar pătimim noi toți. Vina pentru acest eșec este în mare parte a lui D. Chirtoacă. Dacă ar fi fost ales președinte al PL măcar în septembrie și dacă lăsa capul în jos și aduna toate așchiile liberale

plecate din cauza unchiului său M. Ghimpu avea suficient timp și argumente pentru a discuta condiții optime de aderare la blocul ACUM. Ce a făcut D. Chirtoacă după divorțul de ACUM? A pus mai în toate circumscripțiile câte un candidat propriu alături de cel al ACUM.

E slut de tot în această aşchie de țară care numai stat nu poate fi numit. Nu e greu de imaginat ce tablou vom avea după 24 februarie, dacă nu se va schimba nimic în tărtăcuțele celor cu putere de decizie de pe dreapta-centru dreapta. Vom avea tabloul din a. 2001, când comuniștii au luat majoritatea absolută. O analiză sumară arată că în situația de astăzi pe circumscripții PSRM are șanse să ia 15 mandate, PDM - apr. 14 și Șor – 2. Astfel de astă dată această majoritate absolută o poate forma trinomul Plahotniuc+Dodon+Șor. Dar deoarece filozofia vieții ne spune că lumânarea speranței trebuie să se stingă ultima în acest sens mai există niște șanse. Măcar pe unele circumscripții mai este posibil de a face unele modificări și atunci avem anumite șanse de a câștiga circumscripția. Părerea mea (poate e subiectivă dar fără nici un interes ascuns (doar interesul național!)) că mai pot fi făcute unele modificări: pe circumscripția 32 (Chișinău-12) ar putea să rămână drept unic candidat de pe dreapta-centru dreapta D. Chirtoacă (PL) care, în pofida a tot ce s-a întâmplat cu el în ultimul timp are șanse de a câștiga; nr. 33 (Chișinău-11) drept unic candidat al centru-dreptei trebuie să rămână A. Năstase (ACUM); nr. 50 (Vest) trebuie să rămână drept unic candidat dna Maia Sandu (ACUM); nr. 12 (Sângerei) -dl O. Nantoi (ACUM); nr. 14 (Telenești) ar trebui acordată susținere totală dnei Maria Ciobanu; nr. 15 (Călărași) – lui Igor Munteanu (ACUM); nr. 18 – lui V. Munteanu (ACUM); nr. 26 (Chișinău-4) - tânărului V. Bilețchi (PL); nr. 36 (Căușeni) – A. Gămurari (ACUM); nr. 38 (Hâncești Nord) – Gr. Cobzac; nr. 40 (Cimișlia) – indiscutabil trebuie să rămână unic candidat Gh. Răileanu. Și circumscripțiile Cantemir și Cahul ar putea fi câștigate dacă candidații eurounioniști ar găsi o soluție de unificare a forțelor. Trebuie să gândim cu capul nu cu inima. Oricum după alegeri, în cazul că vor trece în parlament, eurounioniștii vor trebui să facă alianță cu ACUM.

Dacă nu se vor face măcar acești ultimi pași cei vinovați de eșec vor trebui să fie puși la stâlpul infamiei după alegeri.

Literatura și Arta, nr. 6, 07.02.2019
https://revistasingur.ro/altele/20150-valeriu-dulgheru-cine-vor-fi-vinovai-de-pierderea-alegerilor-de-ctre-eurounioniti.html?q=altele/20150-valeriu-dulgheru-cine-vor-fi-vinovai-de-pierderea-alegerilor-de-ctre-eurounioniti.html
https://www.researchgate.net/publication/332379523_CINE_VOR_FI_VINOVATI_DE_PIERDEREA_ALEGERILOR_DE_CATRE_EUROUNIONISTI

MAESTRUL BOTGROS S-A RETRAS. CE AȘTEAPTĂ CEILALȚI?

Am ajuns în ultima săptămână de scrutin electoral general, un scrutin care a bătut toate recordurile la capitolul de incorectitudine, imoralitate. Pe parcursul a apr. 30 de ani de independență nu am mai avut o astfel de situație. Chiar și trista perioadă de guvernare comunistă cu obtuzul Voronin în frunte pălește în fața acestui regim mafiotizat. Propaganda electorală a Triadei (este denumirea unei rețele mafiotice japoneze) Plahotniuc+ Dodon+Șor e peste tot. Mergi prin oraș și ești asaltat de steaua roșie satanica a socialiștilor, de trandafirii (tot roșii!) ai democraților, de mutra lui Șor de pe sute de bilborduri, panouri electorale. Deschizi internetul și ești atacat de tot soiul de promisiuni electorale (cum vor construi comunismul – asistenta medicală pe gratis, învățământ pe gratis. Șor ne mai spune că se va reveni la kolhozuri (el, marele kolhoznic!), că va fi transport republican pe gratis ș.m.a. tâmpenii). Triada folosește cel mai fraudulos mod de campanie electorală: utilizarea fără limite a resursei administrative; cheltuirea unor sume enorme de bani pentru coruperea electoratului (pomeni electorale, distracții), pentru puzderia de megabanere care au împânzit Capitala (în sectorul Râșcani există un loc unde pe o suprafață de câțiva zeci de metri pătrați sunt tocmai trei bilborduri de mai mulți metri pătrați fiecare (cu costul de mii de euro execuția și întreținerea lor pe parcursul unei luni de zile!) cu mutra lui Șor și a valeților săi. Nemaivorbind de imperiul mediatic care aparține practic în totalitate Triadei. Am ajuns ca un hoțoman de miliarde, lucru demonstrat în prima instanță, să ne învețe cum să ne luptăm cu „*corupția și sărăcia*” prin întoarcere la kolhozuri. Argumentul principal al acestor penali este minciuna.

După ce Șor a sărbătorit la Chișinău cu mare fast onomastica fiicei sale, cheltuind milioane (să fim siguri, din miliardele furate!), peste o săptămână la Moscova o sărbătorește încă o dată cu și mare fast. Nici regi ai lumii nu procedează așa. S-au țicnit la minte. Prezenți la ceremonie au fost D. Peskov, secretarul de presă al lui Putin, V. Judashkin, dar și artiștii A. Pugaciova, Stas Mihailov (care pare angajat de Șor). În general, în acest colț de țară năpăstuit de toate relele au apărut câteva fenomene extrem de periculoase. Pe lângă fenomenul Șor născut la Orhei și răspândit în toată Republica, a apărut fenomenul feciorașilor de bani gata. Este cazul feciorașului „*comunistului nr. 1”* miliardarul (în euro!) O. Voronin care împreună cu fiica și feciorul „*mistuie din greu*” miliardele furate tot de la noi (pe timpul guvernării comuniste). Feciorașii lui Plahotniuc nu rămân cu nimic în urmă. Și feciorașul lui Filat se grăbește să mistuie miliardele furate de taică-său.

Să revenim însă la evenimentele zile. Seară de seară de pe ecranele

televiziunilor trinomului suntem „*fericiți*” cu diferite surprize legate de „*războiul mediatic”* în interiorul trinomului. Toți trei penali merită să stea la dubă doar pentru ceea ce au făcut în aceste alegeri. Acest „*război*” între Plahotniuc și buldogul său Șor de o parte, și Dodon de cealaltă, seamănă mai mult cu o reglare de conturi din lumea interlopă (fac și ei ce pot mai bine!). Pe această temă circulă un banc despre bossul Plahotniuc și sluga Dodon: *„Igoraș, fă ca să câștigi cât mai multe mandate pe circumscripții, iar eu ți-i voi cumpăra la pachet”.*

Actualmente marea problemă a lui Plahotniuc este ca Dodon să nu ia majoritatea în alegeri. Atunci Dodon nu va mai avea nevoie de el, iar prin tot ce face Plahotniuc dorește să rămână cu orice preț la putere și nu pur și simplu la putere dar să conducă de unul singur cum a făcut până acum. Ei bine, dar să ne întrebăm de cine a fost corcolit, a fost crescut acest napoleonaș? Prin scoaterea lui Usatîi din alegeri în 2014, care a făcut ca fracțiunea socialiștilor să fie cea mai mare în parlamentul trecut (în realitate ar fi avut vreo 10 -15 mandate), prin instalarea (cu încălcări grave!) la președinție, prin mai multe acțiuni concertate este clar că Plahotniuc este nașul lui Dodon. Se pare însă că Dodon a întrat în rol (dar nici nu se putea altfel, nu se putea să nu amețească acest nimeni ridicat la o prea mare înălțime, de peste doi ani aflându-se permanent în top). Va mai amintiți cum Dodon la întrebarea cine este pisica în jocul dea pisica și șoarecele dintre el și Plahotniuc el a răspuns: „*Vom mai vedea cine va fi pisica”.* Acum este clar că se vrea pisică.

Fiecare din cei trei membri ai trinomului are grupul său de sprijin la Moscova. Grupul de sprijin al lui Plahotniuc i-a organizat marea rușine (dacă o mai are?) în ultima vizită a lui Dodon la Moscova. Grupul de sprijin al lui Dodon la Moscova i-a organizat drept cadou electoral „*repatrierea”* celor doi piloți moldoveni doborâți mai mult de un an în urmă în Afganistan. Este neomenește dar ce contează pentru acest Dadon simțirile omenești ale celor doi și ale familiilor lor. Important să fie folosit la timp pentru campania sa electorală. Conform destăinuirilor lui Usatîi (dar înclin să cred în ele!) cei doi puteau fi eliberați încă în primăvara anului trecut dar Dodon i-a lăsat special pentru campania electorală. Scopul scuză mijloacele. Cât privește reacția lui Plahotniuc expusă prin finul său Candu este de înțeles. A întârziat să beneficieze el de pe urma acestei tragedii umane.

Și noi, cei mulți dar…(vorba lui Lăpușneanu !) ce facem ? Ne batem înde noi așa cum putem mai bine spre bucuria hoților. Îl priveam deunăzi cu scârbă pe acest traseist de profesie (a tot sărit din partid în partid de la extrema dreapta (Frontul Popular) până la extrema stângă (consilierul principal al lui V. Voronin alături de „*consilierul pe probleme economice*” V. Plahotniuc pus de V. Voronin pe lângă feciorașul O. Voronin, așa un fel de paj!) S. Mocanu cum bătea în candidatul ACUM de la Cantemir C. Boeștean. Nu avea nici un cuvânt de spus

de rău despre buldogul socialist V. Țurcan, despre candidatul lui Plahotniuc E. Bacalu, însă cu câtă înverșunare se năpustea asupra lui C. Boeștean pe circumscripția de la Cantemir. Deja nu mai e nici un secret cui slujește acest „*mare luptător cu mafia”*. Mai există și alți „*mari luptători pentru adevăr”*.

Însă pe fundalul mizeriilor pe care le face în fiecare zi trinomul „*Plahotniuc+Dodon+ Șor*” și sculele lor zilele trecute a venit o veste bună. Maestrul N. Botgros s-a retras din cursa electorală. Bravo Maestre! Eu chiar am scris într-un articol că maestrul avea șanse să câștige la Cantemir prin autoritatea pe care o are pentru muzica divină pe care o face. Dar din altă parte mă întreb: ce ar fi făcut maestrul în viitorul parlament alături de un Țuțu, Țîrdea, Batrâncea ș.a.? El trebuie să cânte, să aducă bucurii oamenilor. Politica însă e un lucru murdar, nu pentru maestru. Totuși în suflet nu credeam că pământeanul meu, care simte atât de românește, poate juca la moara dușmanilor Neamului, divizând și mai mult dreapta și așa extrem de divizată.

Dar Maestrul deocamdată e singur. Cu o rândunică nu faci primăvară. Din păcate pe mai multe circumscripții uninominale, în special pe segmentul de dreapta-centru dreapta, situația este extrem de confuză. Sunt circumscripții unde câte 4-5 eurounioniști se luptă între ei pentru a asigura victorie candidaților binomului dacă vor rămâne în cursă. Nu cred însă că cei care s-au lansat în aceste alegeri pe circumscripții uninominale să fi uitat totalmente proverbul românesc „*Când doi se bat, al treilea câștigă”*. Nu sunt atât de scurți la minte. Este un îndemn la rațiune, către cei cu mintea trează: faceți tot posibilul să nu vă bateți între voi fiindcă vor câștiga dușmanii neamului. Este un strigăt către cei care se fac surzi. Pătrundeți-vă de gravitatea situației. Chiar dacă v-ați pătat puțin vă mai puteți spăla. Mai târziu veți rămâne pe viață cu pecetea „*sculă a lui Plahotniuc”*. Dar că va fi odată lumină și la capătul coridorului nostru sunt sigur. Și atunci va trebui să dați socoteală nu numai în fața lui moș Ion trădat dar și în fața copiilor și nepoților voștri.

Luni dimineață Moș Ion ne va întreba: ce facem?! Urmăm drumul nostru eurounionist?! Facem reforme menite să ne aducă bunăstarea? Sau revenim la ce a fost?! Ne dezicem de reforme?! Ne resemnăm cu sărăcia, cu corupţia, cu mafia?! Acum mai este timp. Luni va fi târziu.

Literatura și Arta, nr.8, 21 februarie 2019
https://revistasingur.ro/altele/20235-valeriu-dulgheru-maestrul-botgros-s-a-retras-ce-ateapt-ceilali.html?q=altele/20235-valeriu-dulgheru-maestrul-botgros-s-a-retras-ce-ateapt-ceilali.html
http://www.logossiagape.ro/2019/02/19/valeriu-dulgheru-maestrul-botgros-s-a-retras-ce-asteapta-ceilalti/
https://www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE/
http://confluente.org/valeriu_dulgheru_1550566620.html

POLITICA ESTE ARTA COMPROMISULUI

Luni dimineață Moș Ion ne va întreba: ce am făcut?! De ce am rostit atâtea vorbe frumoase despre unionism, despre faptul că unica cale de ieșire din această sărăcie materială și spirituală este doar Reunirea cu România ca până la urmă unele din voturile noastre să se ducă direct la dușmanii unionismului – Dodon, Plahotniuc. Ce facem mai departe? Cum ne urmăm în continuare drumul eurounionist cu o guvernare care va scoate în afara legii Unionismul? Ne resemnăm cu sărăcia, cu corupţia, cu mafia?! Acum mai este timp de schimbat ceva. Luni va fi târziu, prea târziu. „*Pe 25 februarie, Federația Rusă își mută hotarul pe Prut. Nu, nu este un titlu de roman sau film științifico-fantastic. Este o realitate pe care avem toate șansele să o trăim în urma alegerilor parlamentare care vor avea loc, în cel de-al doilea stat românesc, peste câteva zile*” declara zilele trecute parlamentarul român C. Codreanu de la tribuna parlamentului României. Într-adevăr, nu sunt vorbe goale. Există pericolul major ca Rusia să-și atingă scopul mult jinduit în ultimii 28 de ani.

Se spune că politica este arta compromisului. În general așa este. În țările cu democrație veritabilă fracțiuni din diferite partide cu diferite ideologii până la urmă găsesc un compromis pentru a asigura o guvernare acceptabilă în folosul poporului. Revoluțiile permanente, or fi ele bune pentru ați demonstra supremația ideologică, dar sunt dezastruoase pentru economie, pentru omul de rând. Lucrul acesta îl înțeleg adevărații politicieni din democrațiile occidentale.

Dar nu și în politica basarabeană, în special, cea așa numită unionistă. Priveam în aceste ultime zile ale campaniei electorale talkshow-urile electorale ale candidaților pe circumscripții uninominale și pe cea națională. Într-o emisiune pe platou se aflau tocmai trei unioniști din patru participanți: V. Pavlicenco, I. Leașcenco și reprezentanta formațiunii „*Antimafie”*, care și ei se declară pentru Unirea cu România (în ceea ce nu cred chiar deloc, cunoscând trecutul politic al liderului ei traseistul S. Mocanu!). De ce această militantă unionistă V. Pavlicenco nu-și pune întrebarea dacă sunt unioniști, împărtășesc aceeași ideologie, de ce nu sunt împreună. De ce în permanență în alegeri ia sub un procent și continuă să se declare unică și cea mai mare unionistă. În democrațiile veritabile după primul eșec liderul partidului își dă demisia. De ce ea nu face acest lucru și doar tulbură apele în fiecare ciclu electoral. Pentru că nu e partid în sensul direct al cuvântului. Este un club de interese (personale).

În alte emisiuni televizate i-am observat cu satisfacție pe câțiva tineri unioniști – Vlad Bilețchi, Anatol Ursu și Ion Leașcenco, foarte bine pregătiți, foarte buni pentru o viitoare construcție unionistă, dar actualmente aflați în partide diferite. În una din ultimele emisiuni la TVR Moldova priveam cu

satisfacție cum tinerii unioniști Vlad Bilețchi și Anatol Ursu își prezentau crezul unionist. Bravo! Tineri foarte bine pregătiți, căliți în mai multe acțiuni unioniste organizate de ei în ultimii cinci ani. Foarte buni pentru o viitoare construcție unionistă unică. Însă această euforie mi-a fost puțin umbrită de faptul că pe platou se aflau doi buni unioniști din două formațiuni unioniste diferite care, bravo lor, nu se atacau reciproc, însă de ce nu sunt împreună, într-un partid. Mi-am făcut o impresie proastă (dar cred că nu numai eu, în timpul emisiunii fiind contactat de câțiva prieteni care gândeau la fel) privind cum î-l atacau acești tineri pe colegul de platou, reprezentantul ACUM Chiril Moțpan, mult mai cumpătat, care încerca să-i convingă pe tineri că, în general ei au dreptate dar în situația dată ei nu fac altceva decât să toarne apă la moara lui Dodon și Plahotniuc. Mi s-a creat impresia (sper să greșesc!) că tinerii acționau din răzbunare pentru că anterior ar fi făcut anumiți pași pentru apropiere de Bloc și ar fi fost refuzați. Dacă a fost așa atunci aceasta este o scăpare a liderilor ACUM. Admit că ar fi avut loc aceste cazuri, inclusiv cazul când tinerii unioniști au fost alungați de la un miting al Platformei DA. Dar acum aceste acte de răzbunare sunt absolut inacceptabile pentru un politician.

Același lucru l-am observat și la Dorin Chirtoacă. Atâta speranță nutream în acest tânăr foarte bine pregătit și, sper, cu adevărate simțiri unioniste, dar comportamentul lui din această campanie electorală m-a dezamăgit complet. În primul rând s-a lansat în campanie electorală mult prea târziu (din cauza unchiului său!). S-a lansat într-un mod absolut inacceptabil pentru un politician, dezgolit, nereușind coalizarea tuturor unioniștilor într-un singur bloc, lăsându-i pe cei peste 30% de unioniști fără o opțiune clară unionistă în alegeri. S-a lăsat să fie condus de ranchiună, de simțul răzbunării, coborându-se până la nivelul unor discuții de la piață. O face mai mult din răzbunare pentru faptul că Blocul ACUM nu l-ar fi apreciat la justa lui valoare. În realitate însă a venit la Blocul ACUM mult prea târziu când practic nu se mai putea schimba nimic. Dar se știe că răzbunarea nu este o calitate bună pentru un politician.

De mult timp alegerile în acest colț de țară s-au transformat într-un circ. Majoritatea politicienilor, candidaților (în special de pe segmentul de dreapta) dau dovadă de un comportament tipic basarabean. „*Nu trec eu dar nici el (ea) nu trece”*, lansându-se cu hurta în alegeri, creând șanse reale la victorie dușmanilor neamului. Va mai amintiți cum M. Ghimpu tuna și fulgera cu unionismul lui că va face…, va drege…, iar în final a luat tocmai 1.8% în prezidențialele din a. 2016. Candidata PNL dna A. Can ne convingea că va câștiga alegerile la primăria Capitalei, împroșcându-i cu noroi pe toți cei care îi puteau fi aliați în activitatea ulterioară, ca în final să ia tocmai 0,17%. Și acum mulți au încurcat rampa alegerilor cu arena de circ. Te uiți la unii rătăciți agramați (gen Donică, Pascaru ș.a.) care se uită-n ochi și-ți declară că e sigur ca va câștiga, în realitate neavând nicio șansă. Îi privești pe alții foarte bine pregătiți, ar face față postului de președinte de țară, de premier, dar… Îi înțeleg perfect pe acești tineri (A. Ursu, V. Bilețchi, I. Leașcenco), care au folosit această rampă pentru a demonstra că

sunt bine pregătiți. Au demonstrat. I-am văzut că pot face după alegeri o nouă construcție unionistă unificată pentru ca la următoarele alegeri să nu venim atât de prost pregătiți cum am venit acum. Dar… dacă nu vor însuși acum acest poate trist adevăr dar necesar că politica este arta compromisului și nu vor proceda ca adevărați politicieni de rang occidental, cum vor fi priviți de potențialii membri unioniști ai viitoarei construcții unioniste. Va fi un mare păcat dacă și acești tineri vor urma calea lui D. Chirtoacă, care dintr-un potențial unic candidat al dreptei la început s-a transformat într-un „*ridicol unionist*" de teapa dnei Pavlicenco.

Și atunci, noi, cei mulți dar…(vorba lui Lăpușneanu), ce facem? După alegeri va trebui să construim o nouă dreaptă. Acum ea practic nu există. Există doar niște aschii unioniste, unele într-adevăr cu unioniști veritabili, în special, organizațiile de tineret. Este foarte important să nu călcăm pe aceeași greblă cum am mai făcut-o în acești treizeci de ani. După marile trădări ale lui Iuda nr. 1 am construit o nouă dreaptă în frunte cu V. Matei care însă nu a mers (tot din cauza liderului!). După dreapta lui Matei am construit o nouă dreaptă a lui Ghimpu care nu a mers nici ea (tot din cauza liderului!). După alegeri va trebui să purcedem la reconstruirea cardinală a dreptei fără foști lideri compromiși total. Acest lucru trebuie să-l facă acești atât de bine pregătiți tineri A. Ursu, V. Bilețchi, I. Leașcenco. Dar pentru aceasta trebuie să demonstreze că gândesc și procedează ca adevărați politicieni occidentali. În aceste ultime două zile mai au această șansă: să se așeze la masa de compromisuri și împreună cu alți candidați unioniști să salveze câteva circumscripții: nr. 14 (Telenești) cu dna Maria Ciobanu; nr. 15 (Călărași) cu dl excelența sa ambasador Igor Munteanu; nr. 16 (Ungheni) cu Octavian Țîcu; nr. 18 (Orhei) cu Valeriu Munteanu; nr. 21 (Criuleni) cu Lilian Carp; nr. 22 (Ialoveni) cu tânărul Anatolie Ursu; nr. 26 (Chișinău) cu excelența sa Iurie Reniță sau Vlad Bileșchi; nr. 32 (Chișinău) cu Mihai Popșoi sau Dorin Chirtoacă; nr. 33 (Chișinău) cu Andrei Năstase; nr. 35 (Căușeni) cu dl general Anton Gămurari; nr. 39 (Sărata Galbenă) cu dl Chiril Moțpan; nr. 42 (Cantemir) cu dl. Constantin Boeștean; nr. 43 (Cahul) cu dl. Ion Groza; nr. 50 (Vest Republica Moldova) cu dna Maia Sandu; nr. 51 (SUA, Canada) cu dl D. Alaiba. Este absolut necesară utilizarea acestei arte a compromisurilor, inclusiv și de blocul electoral ACUM, pentru a evita confruntările fratricide între eurounioniști.

Nu avem acum o alta șansă de a rămâne măcar la suprafață, în plutire, pentru timpuri mai bune pentru unionism, decât să votăm acest Bloc ACUM care include foarte buni patrioți unioniști (Ion Iovcev, Valeriu Munteanu, Maria Ciobanu, Ion Deliu, Octavian Țîcu, Lilian Carp, dar si Maia Sandu, chiar dacă declară despre acest lucru mai puțin).

Să ne lumineze Dumnezeu mințile!

https://revistasingur.ro/altele/20271-valeriu-dulgheru-politica-este-arta-compromisului.html?q=altele/20271-valeriu-dulgheru-politica-este-arta-compromisului.html
http://www.logossiagape.ro/2019/02/22/valeriu-dulgheru-politica-este-arta-compromisului/
https://www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE/
https://www.researchgate.net/publication/332379637_Politica_este_arta_compromisului

ALEGERILE AU AVUT LOC. CE MAI DEPARTE?

Scriam deunăzi că luni dimineață moș Ion ne va întreba ce am obținut în aceste alegeri și încotro ne îndreptăm. În pofida unei campanii electorale extrem de compromise, în care alegătorul s-a aflat sub presiune de corupere timp de o jumătate de an până la urna de vot, în pofida unor manipulări masive prin sondaje care le dădeau socialiștilor chiar peste 50% de voturi, în pofida unei spălări acerbe de creieri prin intermediul imperiului mediatic al triadei Plahotniuc+Dodon+Șor, măria sa Alegătorul a fost mult mai treaz la minte, mult mai rațional decât așa numiții politicieni, care-l privesc ca pe o turmă. Deseori auzeam de nivelul foarte jos al alegătorului care se lasă cumpărat cu nimicuri, dar iată că măria sa Alegătorul a fost mai presus decât mulți așa numiți politicieni.

În general blocul ACUM a obținut un rezultat bun, luând în considerație condițiile în care a activat de unul singur contra balaurului de stânga Plahotniuc+Dodon+Șor, deseori fiind atacat din spate și de unii concurenți de pe dreapta-centru dreapta. Trebuie de menționat faptul că iarăși (a câta oară în acești 30 de ani de orbecăiri în jungla politicii basarabene!) măria sa Alegătorul ia aruncat colacul de salvare segmentului eurounionist extrem de divizat și bulversat. După procesarea tuturor voturilor rezultatul alegerilor pe liste de partid sunt următoarele: PSRM – 31,1%; ACUM – 26,84%; PDM – 23,62% și făcătura lui Plahotniuc partidul Șor – 8,32%. Pe circumscripții uninominale: PDM – 17 mandate; PSRM – 17 mandate; ACUM – 12 mandate; Șor – 2 mandate, de asemenea, 3 mandate câștigate de independenți, dintre care unul e apropiat ca platforma ACUM, iar ceilalți doi vor fi, probabil, cumpărați de Plahotniuc. În general, pe neașteptate Chișinăul a fost câștigat de blocul ACUM: 6 circumscripții ACUM și 5 – PSRM, PDM necâștigând nici un mandat. Probabil acesta este maximul la care putea pretinde ACUM în aceste condiții.

O analiză prealabilă (după afișarea rezultatelor procentuale luate de toți candidații pe circumscripții va fi mai clar) arată următoarele. Pe circumscripția nr. 15 (or. Călărași) a câștigat N. Ciubuc (PDM) cu 37,85%, pe locul doi I. Munteanu (ACUM) cu 29,84%. Diferența de 8,01 putea fi acoperită dacă Iu. Chirinciuc (PL) și I. Leașchenco (independent) se retrăgeau la momentul oportun. Reiese că cei doi unioniști au lucrat pentru victoria PDM. Pe circumscripția nr. 16 (Ungheni) a câștigat L. Guzun (PDM) cu 32,56% La doar 4,26% pe locul doi vine O. Țâcu (ACUM), voturi pe care le-a luat liberalul A. Brânza. Pe circumscripția nr. 20 (Strășeni) a câștigat prim ministrul P. Filip cu 45,56%, pe locul 2 - I. Grosu (ACUM) cu 29.76%. Diferența de 15,80% putea fi acoperită de voturile luate de N. Malai (PL) și E. Blanovschi (PNL). Pe circumscripția nr. 23 (Chișinău-1) a câștigat O. Lipskii (40,12%), iar pe locul 2

– V. Grădinaru (ACUM) cu 35,71%. Diferența de 4,41% ia fost furată de liberalul O. Rățoi. Pe circumscripția nr. 26 (Chișinău-4) cu o diferență de doar 0,52% a câștigat candidatul ACUM ex.-ambasadorul în România Iu. Reniță, pe circumscripție candidând și tânărul unionist V. Bilețchi. Pe circumscripția nr. 28 (Chișinău-6) a câștigat V. Batrâncea (PSRM), acel care a rupt harta României Mari în parlamentul de la Chișinău, iar pe locul doi – A. Sliusari (ACUM) cu doar 3,22% mai puțin ce reprezintă 896 de voturi, furate de liberalul Ion Cebanu. Pe circumscripția nr. 28 (Chișinău-7) a câștigat socialistul A. Lebedinschi (printre altele cetățean român!) cu 43,50%, depășindu-l pe R. Verbițchi (ACUM) cu doar 6,76%, furate de liberalul D. Jelescu. Și pe circumscripția nr. 31 (Chișinău-9) candidatul ACUM dna L. Nicolaescu-Onofrei (34,74%) a pierdut în fața talimbului socialist Gr. Novac (38,63%) doar cu 3,89%, furate de I. Crețu (PL) și Iu. Deleu (PNL). Pe circumscripția nr. 35 (or. Căușeni) candidatul ACUM A. Gămurari (22.33%) a pierdut cu 15,62% în fața lui Gr. Repeșciuc (PDM, 37,95%), voturi furate de tocmai trei unioniști (N. Ermurache (PL), I. Calmâc (PNL) și artista Z. Bolboceanu (PPDA)). Și pe circumscripția nr. 36 A. Dînga (ACUM, 29,99%) a pierdut cu doar 3.93% în fața socialistului A. Jolnaci (PSRM, 33,92%) furate de independentul A. Topolenco. Pe circumscripția nr. 40 (or. Cimișlia) a câștigat D. Diacov (PDM, 28,51%) în urma luptei fratricide a candidatului ACUM doamna D. Manole și independentul unionist (a fost primul primar al unui oraș semnatar al Declarației de Unire cu România!) Gh. Răileanu.

Astfel se vede clar că în cazul unei coordonări mai bune a acțiunilor blocului ACUM și a formațiunilor de dreapta, care s-au avântat cu pieptul dezgolit în alegeri, mai puteau fi câștigate până la 10 mandate.

Care ar fi primele concluzii? Având un electorat unionist important (peste 30%!) categoric nu avem politicieni, care să fructifice această mană cerească. Să ne oprim puțin asupra „*succeselor*” Partidului Liberal și ale noului său președinte D. Chirtoacă. Îmi pare extrem de rău să spun că după aceste alegeri dreapta (mă refer la formațiunea politică!) nu mai există. După „*succesul”* lui M. Ghimpu în alegerile prezidențiale de tocmai 1.8% iată că în aceste alegeri Partidul Liberal a luat și mai mult, tocmai 1,25% pe circumscripția națională, care preponderent se vor duce la triada Plahotniuc+Dodon+Șor, iar și mai unionistul partid PNL – tocmai 0,24% după ce la locale luase 0,17%. Ce nu este clar aici? Segmentul unionist de peste 30% merita să fie reprezentat mai bine în acest parlament. Revin a câta oară la elementarul calcul: dacă Dorin Chirtoacă ar fi fost ales președinte PL în primăvara anului trecut (sau măcar la 15 septembrie 2018 cum făgăduise M. Ghimpu) și dacă ar fi reușit să unească toate așchiile liberale și organizațiile de tineret într-un singur bloc unionist (după comportamentul lui din ultimul timp mă îndoiesc că ar fi făcut acest lucru) ar fi fost o cu totul altă situație în tratativele cu Blocul ACUM și fracțiunea unionistă ar fi fost

reprezentată în parlament (actualmente grupul unionist din blocul ACUM include apr. vreo 10 persoane). Dimpotrivă, prin acțiunile sale distructive, a redus numărul candidaților ACUM (inclusiv al unioniștilor) în parlament. Cea mai gravă acțiune a lui D. Chirtoacă a fost plasarea mai în toate circumscripțiile a câte in candidat liberal. Din această cauză s-au pierdut până la zece mandate pe uninominale (v. mai sus!). Cred că pentru toți unioniștii a devenit clar că aceste alegeri au aruncat la groapa de gunoi politic Partidul Liberal, acolo unde au mai fost aruncate PPCD și PFD. Măria sa alegătorul nu iartă prostia și trădările.

Și atunci noi, cei mulți dar…(vorba lui Lăpușneanu) ce facem în continuare? Este foarte clar că a venit timpul ca după alegeri să fie construită o nouă dreaptă din toate așchiile liberale, formațiunile unioniste de tineret. Nu mai există Partidul Liberal în frunte cu D. Chirtoacă (îmi pare extrem de rău că s-a ajuns la acest sfârșit jalnic al celuia care promitea a fi unificatorul întregii drepte!). Cu atât mai mult nu mai există (de fapt de mult timp!) nici PNL, care prin liderul său neschimbat V. Pavlicenco face doar zgomot unionist. În democrațiile occidentale liderii care au pierdut alegerile își dau demisia. Ai noștri, nu se retrag până nu-și văd creația înmormântată.

Îmi pare rău de tinerii Anatol Ursu care a pierdut pe circumscripția nr. 22. Trebuie să înțeleagă că a pierdut nu din cauza că e mai slab dar trebuia să vadă în spatele lui Liviu Vovc un bloc, o forță, iar alegătorul se uită la astfel de lucruri. El trebuia să se retragă în ultimul moment. Același lucru s-a întâmplat și cu tânărul unionist Ion Leașcenco. Din păcate și tânărul Vlad Bilețchi, care este foarte bine pregătit, a cam călcat prin străchini în aceste alegeri. Să sperăm că a fost din cauza tinereții, lipsei de experiență. Trebuie să înțeleagă că în politică e ca în șah. Trebuie să poți vedea cu câteva mișcări înainte, în special, când ai nevoie de aliați. Din păcate politicianismul basarabean este unul primitiv, bazat doar pe destrucție nu și pe construcție. Totuși, învățând lecțiile, acești tineri pot constitui o nouă generație de politicieni unioniști. Ei trebuie să purceadă imediat după alegeri la crearea unei noi drepte prin coalizarea tuturor așchiilor unioniste (PUN, PLR, Tinerii Moldovei, ODIP, Democrația Acasă ș.a.).

Să ne ajute Dumnezeu!

Literatura și Arta, nr. 9, 28 februarie 2019.
https://revistasingur.ro/altele/20283-valeriu-dulgheru-alegerile-au-avut-loc-ce-facem-mai-departe.html?q=altele/20283-valeriu-dulgheru-alegerile-au-avut-loc-ce-facem-mai-departe.html
http://www.logossiagape.ro/2019/02/26/valeriu-dulgheru-alegerile-au-avut-loc-ce-facem-mai-departe/
https://romaniabreakingnews.ro/valeriu-dulgheru-s-au-incheiat-alegerile-parlamentare-din-republica-moldova-ce-va-fi-mai-departe/

ALEGERILE AU TRECUT. ALEGERILE VIN!

Alegerile parlamentare au trecut, dar vin cele locale, nu mai puțin importante (am simțit în aceste alegeri rolul baronilor democrați locali). Tocmai am ieșit din cele mai murdare alegeri, cele mai corupte alegeri, cele mai compromise alegeri. Iar CEC-ul lui Plahotniuc, asistat cu părere de rău de observatori internaționali ne spune că totul a fost curat, corect. Pomenile electorale chiar în ziua alegerilor, aducerea și votarea organizată în grup pentru Triadă, toate acestea sunt o normă pentru regim. Ce să creadă omul simplu care a fost martor la aceste grave încălcări? Aceste alegeri au dat naștere unor fenomene extrem de periculoase cum ar fi fenomenul Șor la Orhei și nu numai, fenomenul Plahotniuc la Nisporeni, fenomenul Dodon în întreaga republică, în special, în Găgăuzia. Cea mai mare vină pentru acest dezastru îl poartă acest mare experimentator V. Plahotniuc, care nicidecum nu poate ieși din rolul de păpușar. Lui Dodon ia dat președinția și Găgăuzia, iar pentru a-l mai tempera a dat naștere acestui clovn Șor, hoț judecat în prima instanță, făcându-l guvernator de Orhei. Acest Of-Șor prin pomenile electorale de tot soiul (pungi electorale, magazine sociale (care trebuie să fie o preocupare a statului), distracții) a trezit în oameni instinctul josnic de a se folosi de lucruri făcute din bani furați. De cât timp va fi nevoie pentru a dezrădăcina aceste grave fenomene de corupere morală?

De altă parte a durut mult *„trădările”* din partea unor mari intelectuali, în special din rândurile artiștilor. În multe cazuri, neavând pentru aceasta nici un interes material. De ce au făcut aceste lucruri în situația aceasta de stat capturat condus de un regim oligarhic de tip mafiot? Nu vorbesc de Lazariuc, Țopa, Cuciuc ș.a., aceștia nu sunt artiști, sunt trubaduri ai regimurilor de la putere care cântă pentru soldă.

Să facem o scurtă analiză a rezultatelor recentelor alegeri. În pofida unui război total declarat de Triadă prin imperiul lor mediatic, din păcate asistat și de unii de pe dreapta, în pofida subfinanțării (un deputat democrat și șorist a costat (pe noi, nea costat!) de 30 de ori mai mult decât al ACUM-lui) Blocul ACUM a luat un scor bun. În Capitală (sub aspectul componenței naționale nu este cea mai românizată localitate!) Blocul ACUM cu 37,73% pe circumscripția națională a fost pe primul loc, iar pe circumscripțiile uninominale au fost primii în 6 din 11 circumscripții, în celelalte 5 fiind pe locul doi. Dacă ar fi fost alegeri corecte, dacă dreapta ar fi fost mai responsabilă Blocul ACUM ar fi luat peste 40% (în diverse sondaje eurounioniștii arătau peste 40%).

Iar PDM a luat în Capitală (unde alegătorul este mai informat, mai rezistent la diverse pomeni electorale) doar 13.37% pe circumscripția națională

(cam asta ar fi susținerea reală a electoratului, luând în considerare că pe parcursul acestor 4 ani raitingul PDM a fost extrem de jos), iar pe cele uninominale doar într-o circumscripție (nr. 33) au fost pe locul 2, în restul – pe locul 3 cu scoruri de 2-3 ori mai mici decât locul 2.

Și stânga este în continuă descreștere, dar n-are cine-i da un șut să ajungă la groapa de gunoi politic. Cei care ar putea face acest lucru sunt preocupați de duelarea fratricidă. Trâmbițând de la toate televiziunile lor, ale lui Plahotniuc și cele rusești că vor lua peste 50% iată că au luat un scor (modest pentru ei!) de doar 31.15% pe circumscripția națională, în pofida unei finanțări exorbitante, a cadourilor electorale, a implicării Rusiei direct în procesul de alegeri.

Deci Blocul ACUM a făcut maxim posibilul, promovând în parlament și un grup mic de unioniști. Însă blocul ACUM ar fi avut acum mare nevoie de un aliat de pe dreapta. Având cel mai important și calificat sprijin (cei peste 30% de susținători ai unionismului!, printre care peste 164 de autorități locale semnatare a Declarației de Unire cu România), unioniștii au fost cei mai prost manageri. În loc să se concentreze împreună cu blocul ACUM asupra triadei Plahotniuc+Dodon+Șor noul lider PL D. Chirtoacă ataca seară de seară blocul ACUM. Chiar dacă, să admitem, avea parțial dreptate un adevărat politician nu ar fi bătut atât de dur în potențialul aliat. Din păcate urmează aceeași practică dezastruoasă a unchiului său M. Ghimpu care ne-a adus la situația de astăzi. În loc să bată împreună în păpușar Ghimpu și Filat se războiau între ei pe viață și pe moarte. Din acest război fratricid a câștigat al treilea – Plahotniuc. Ei, Filat și Ghimpu, l-au făcut pe V. Plahotniuc atotputernic.

Ce a câștigat D. Chirtoacă în aceste alegeri? Ca și dna A. Can în alegerile la primăria Chișinău, cu același comportament de mahalagiu, a câștigat tocmai 1.25%, adică 17743 de voturi, dintre care vreo 13000 le-a dat direct lui Dodon, Șor și Plahotniuc. Dar dacă lua vreo 5.9% ce cadou le făcea Triadei? Dar acestea sunt voturile celor care au crezut în el, care l-au urmat orbește, care iau mai dat o șansă. În democrațiile dezvoltate după astfel de rezultate penibile liderii partidelor își dau demisia, astfel recunoscându-și vina pentru managementul prost al partidului și cerându-și într-un fel scuze de la alegătorii lor amăgiți. Am auzit vreo declarație după alegeri, în care să-și ceară scuze de la cei pe care, într-un fel, ia trădat? În loc de declarații sterile precum că „*…va face unirea cu România în următorii zece ani!”* ar trebui să-și dea demisia după un rezultat atât de prost și activitate vădit antieurounionistă. Din păcate primul său proiect în calitate de președinte de partid a eșuat lamentabil. Deci, să demisioneze în mod civilizat (așa cum fac în partidele cu adevărat democratice) fără niciun fel de condiții, fără ifose.

Eu îi mai pot înțelege pe tinerii unioniști A. Ursu, V. Bilețchi, I. Leașcenco care au dorit să-și încerce forțele, să demonstreze că pot fi lideri. Au demonstrat. Într-adevăr, în aceste alegeri au demonstrat că sunt foarte bine pregătiți, sunt potențiali lideri ai dreptei. Nu-l înțeleg pe D. Chirtoacă, care nu avea nevoie de aceasta. Știind din start că după atâtea găinării politice Partidul Liberal nu va trece pragul electoral liderul lui totuși a mers la această trădare a electoratului său, împingând mai în toate circumscripțiile candidații lor care împreună cu alți unioniști au zădărnicit victoria candidaților blocului ACUM pe cel puțin 8-9 circumscripții. Mai mult, nu a ieșit nici măcar pe locul trei în circumscripția sa care include și satul de baștină dar și localități guvernate de el pe parcursul a peste 10 ani de primar al Capitalei.

Cred că au mai rămas oameni treji în Partidul Liberal de talia lui Valeriu Munteanu care înțeleg că Partidul Liberal nu mai există, iar împreună cu el a dispărut și ultima formațiune politică de dreapta cu putere de decizie. Au rămas doar așchii, multe așchii răzlețite. Ne lipsește categoric o dreaptă unită. Și Blocul ACUM, aflat astăzi de unul singur în fața balaurului cu trei capete, ar fi avut nevoie de un aliat de pe dreapta. Scriam despre acest lucru ceva timp în urmă. În special acum când în vară ne așteaptă alegerile locale.

Și noi, cei mulți, dar…(vorba lui Lăpușneanu) ce facem? Cei care nu au avut o opțiune clară unionistă cu șanse reale de câștig în alegerile recente, votând cele 3-4 partiduțe unioniste, dându-le încă o șansă, votul cărora însă până la urmă s-a dus la dușmanii Neamului. Cei care nu au ieșit la vot, neavând nicio opțiune clară, dar aceștia sunt majoritatea din cei peste 50% de absenteiști. Cei care au votat Blocul ACUM, mai corect opțiunea unionistă a Blocului ACUM, drept unică posibilitate ca măcar câțiva unioniști să ajungă în parlament. Printre aceștia mă enumăr și eu. Toate acestea vorbesc despre un trist adevăr: dreapta nu există, există doar așchii ale dreptei care în anii 90' a adus schimbarea. Deci, trebuie construită o nouă Dreaptă din toate aceste așchii, capabilă să fructifice cele peste 30% de unioniști, avântul unionist al autorităților locale. Cu regret, cei 164 de semnatari ai Declarațiilor de Unire cu România, de fapt au fost trădați în aceste alegeri. În viitoarele alegeri locale ei trebuie să fie susținuți pe toate căile. Aceștia sunt adevărați unioniști care au demonstrat unionismul prin fapte nu prin vorbe (să folosim sloganul impropriu al democraților).

Alegătorul, în special cel unionist, este dezgustat de acest comportament iresponsabil al dreptei. Printre cei 50% care nu au ieșit la vot o bună parte sunt unioniști. Cum s-au comportat unioniștii în recentele alegeri? Prin declarații dure în adresa blocului ACUM Partidul Liberal, în care până nu demult ne puneam cele mai mari speranțe, chiar dacă în calitate de locomotivă a fost luat tânărul

Vlad Bilețchi au câștigat tocmai 1,25%! Chiar și în Capitală, în care tradițional susținerea liberalilor era majoră, PL a luat doar 2.14%. Dacă garnitura trenului este depășită, grav avariată, nicio locomotivă, fie ea cât de bună, nu-l ajută. Și cel mai „*adevărat partid unionist”* (PNL), cel mai „*mare luptător pentru unionism”* a luat și mai mult – tocmai 0,24% (în alegerile la primăria Chișinăului prin turnare de zoi, în primul rând asupra unioniștilor, au luat 0,17%). Partidul „*Democrația acasă”,* care a înrolat în rândurile sale doi tineri foarte bine pregătiți, a luat și el 0,31%. Cu regret votul acestora, în mare parte a ajuns la triada Plahotniuc +Dodon+Șor. 2.83% (apr. 32000 de voturi!) au fost pierdute, dintre care peste 22000 au ajuns la Triadă. De asemenea, o analiză sumară arată că din cauză că pe mai multe circumscripții s-au duelat câte 2 – 4 eurounioniști, s-au mai pierdut încă cel puțin 8-9 mandate. Se observă cu ochiul liber că dacă eurounioniștii ar fi participat în bloc unic cu o bună campanie electorală care să excludă duelurile fratricide ar fi obținut în jur de 40% din voturi.

S-a vorbit ore întregi, s-au scris tone de hârtie unde s-a argumentat destul de amplu necesitatea unirii unioniștilor (sună cam bizar: unioniștii care declarativ vor unirea cu Țara nu se pot uni între ei!), iar liderașii partiduțelor unioniste au rămas surzi și muți. Referitor la muți risc să greșesc. Stimata doamnă președinte (pe viață!) a „*celui mai unionist partid”* PNL a declarat în repetate rânduri că nu are nevoie de sfaturi. Și unde a ajuns cu tradiționalul scor electoral de sub 1%. Toți sunt vinovați: „*sfetnicii”* sunt vinovați pentru că se amestecă în treburile partidului. Alegătorii sunt proști fiindcă „*nu știe cum să aleagă”.*

Ce-i de făcut în preajma alegerilor locale? Unica salvare este doar reconstruirea dreptei, crearea unei noi drepte din toate așchiile unioniste. Am avut o situație similară în preajma alegerilor parlamentare din a. 2001. Atunci a avut loc o tentativă similară de unire a dreptei. După mai multe întruniri în vara a. 2000 se ajunsese practic la o propunere judicioasă. În toamnă Partidul Liberal (PL, președinte M. Rusu), Partidul Național Țărănesc Creștin și Democrat (PNȚCD, președinte V. Muravschi), Partidul Social-Liberal (președinte O. Serebrian) (la negocieri au mai participat grupul Dolganiuc, desprins de la Frontul Popular (V. Dolganiuc), grupul Nedelciuc, desprins de la Partidul Forțelor Democrate (V. Nedelciuc)) urmau să organizeze Congrese extraordinare, la care PL și PNȚCD urmau să declare unirea cu Partidul Socio-Liberal, iar președinte să fie unul care nu a fost membru al partidului comunist. Unicul care satisfăcea această condiție era tânărul Oleg Serebrian. Din păcate din cauza poziției dubioase a președintelui PSL Oleg Serebrian nu a avut loc unificarea dreptei, fapt ce a condus la dezastrul din alegerile din 2001.

Totuși apare întrebarea: în jurul cui să se facă această nouă construcție unionistă? Este o dilemă, luând în considerație miticismul liderașilor basarabeni de pe dreapta, orgoliul nemăsurat, miopia politică. Pot să mă greșesc, să par naiv, dar mi se pare că cel mai onest pe dreapta în aceste alegeri a procedat PUN (și denumirea este deosebit de actuală!), care nu s-a avântat în alegeri cu pieptul dezgolit (ar fi luat un rezultat similar celui al liberalilor), ci a chemat susținătorii săi să susțină necondiționat blocul ACUM, unică opțiune eurounionistă reală la moment. Pentru a reuși către alegerile locale din vară (nu așa cum *„a reușit”* dreapta în recentele alegeri parlamentare!) este strict necesar de demarat procesul coalizării tuturor forțelor unioniste.

PUN, PLR, PNL (membrii dacă liderul nu va dori!), PPDA, PPPVE, PPVP, organizațiile de tineret *„ODIP”, „Tinerii Moldovei”, BUN,* dar și ce a mai rămas sănătos în PL, toate trebuie să fie împreună. *„Jos orgoliile, sus Unire”* a fost lozinca tânărului unionist Vlad Bilețchi în alegerile recente (din păcate nerealizată!). Într-adevăr, jos orgoliul. Luând în considerație orgoliul nemăsurat al unor actuali lideri de dreapta, de asemenea, măiestria lui Plahotniuc de a compromite tot ce se mișcă și probabilitatea ca viitorul lider al viitoarei construcții unioniste (dacă va fi ales unul din foștii lideri!) să fie șantajat (cu dosările!), o soluție salvatoare ar fi organizarea unui Congres Extraordinar al tuturor partidelor unioniste existente și votarea în funcția de președinte pe unul dintre cei trei tineri lideri unioniști: Anatol Ursu, Vlad Bilețchi, Ion Leașcenco. Chiar dacă au făcut unele greșeli în recentele alegeri totuși au demonstrat că sunt foarte bine pregătiți, că pot face față noilor provocări. Este o chemare și către dl Traian Băsescu să vină la Chișinău și să continue proiectul său de unificare a dreptei atât de bine început doi ani în urmă.

Noua construcție unionistă cu ajutorul structurilor locale ale fostelor partide unioniste componente în strictă colaborare cu blocul existent ACUM este în stare să îngrădească drumul baronilor locali născuți de triada Plahotniuc+Dodon_Șor.

Domnul să ne lumineze mințile în această perioadă prepascală să nu mai călcăm pe greblă ca proștii!

https://revistasingur.ro/altele/20332-valeriu-dulgheru-alegerile-au-trecut-alegerile-vin.html?q=altele/20332-valeriu-dulgheru-alegerile-au-trecut-alegerile-vin.html
http://www.logossiagape.ro/2019/03/04/valeriu-dulgheru-alegerile-au-trecut-alegerile-vin/
https://www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE/

FORFOTA ELECTORALĂ NU A LUAT SFÂRȘIT

Alegerile locale din 20 octombrie au fost primele alegeri petrecute în timpul noii guvernări. Opinia multora este că au trecut fără mai nereguli (fără utilizarea masivă a resursei administrative cum făcea Plahotniuc), cu toate că pe alocuri au avut loc unele excese. De exemplu, în s. Sadova (locul de naștere a kremlinezului Dodon!) Dodon și-a amintit de baștină (chiar în preajma alegerilor!), de școală, de grădiniță, acordându-le „*ajutor*”. Rezultatul nu s-a lăsat mult așteptat. Omul vrednic al Sadovei primarul Vladimir Susarenco, care a făcut atâtea lucruri frumoase și necesare satului, nu a avut nicio șansă împotriva candidatului dodonist, susținut de consătenii cumpărați cu pomeni electorale. Apare întrebarea firească: de ce Dodon și-a adus aminte de sătenii săi acum în preajma alegerilor? Au dispărut așa numitele fundații de caritate „*Edelveis*” a hoțului Plahotniuc, „*Șor*” a hoțului Șor, care nu erau altceva decât instrumente de corupere a celor năpăstuiți, de cumpărare a votului lor. De ce atunci își continuă activitatea în acest mod fraudulos așa numita fundație „*Din suflet”* a primei doamne (în realitate a lui Dodon)? De unde vin banii în această fundație care este atât de netransparentă?

Cum era de așteptat, va fi și turul doi în 380 de primării. În urma scrutinului din 20 octombrie, PDM a câștigat din primul tur 192 de primării, PSRM – 124, ACUM – 82, PLDM – 26, Partidul „*ŞOR*” - 13, „*Partidul Nostru*” - 9, PCRM - 4, PUN - 2, PL - 1, PPR - 1 și candidați independenți – 64 (să sperăm că o bună parte dintre acești independenți sunt eurounioniști prin convingere!). Într-un fel rezultatele erau așteptate. Având peste 700 de primării controlate au luat acum 192 de primării, totuși un număr mare. Se vede clar că sistemul Plahotniuc încă nu a fost desființat până la capăt. Una din explicații ar fi că într-un timp atât de scurt de doar jumătate de an nu putea fi erodată imaginea Partidul Democrat. Informațiile despre megafurturile făcute prin schemele frauduloase ale lui Plahotniuc nu au ajuns la electorul de la țară, sau chiar dacă fragmentar au mai ajuns au fost anihilate de propaganda turnată de televiziunile lui Plahotniuc. Din păcate electorul, în special de la țară, neinformat și debusolat de televiziunile lui Plahotniuc, dar și ale lui Dodon, mai inert decât cel din Capitală, a mai crezut în promisiunile primarilor lor democrați, care au făcut câte ceva (1 km de drum de la primărie până la cimitir, niște școli și grădinițe reparate pe bani direcționați de guvernare în localitățile subordonate politic), și mai așteaptă și alte pomeni electorale care, știm că nu vor mai fi. Primarii vor primi alocații bugetare după principii democratice legale. O altă explicație ar fi că pe segmentul eurounionist s-au luptat fratricid între ei puzderii de candidați, dispersând forțele și asigurându-le victorie din primul tur candidaților PDM și PSRM.

Un loc aparte în această forfotă electorală l-a avut Chișinăul. În luptă (mai mult fratricidă!) s-au avântat peste 20 de candidați, dintre care peste zece de pe segmentul eurounionist. Cum era de așteptat pe primele două locuri s-au postat candidatul PSRM Ivan Vasilievich Ceban cu 40,19% (candidat care, în mod ilegal, a folosit multe sute de metri pătrați de bilborduri și tone de maculatură electorală – ziare cu un tiraj de doar 5000 de ex. dar care au ajuns în multe cazuri chiar de două ori în cutiile poștale practic a tuturor chișinăuienilor), fluturași electorali și al Blocului ACUM A. Nastase (cu 31,08%), care au ieșit în turul 2. Pe locurile 3 și 4 s-au postat liderul PL D. Chirtoacă cu 10,15% și al PUN O. Țîcu (4,76%). 7,14% au luat ceilalți 9 candidați eurounioniști. O simplă sumare a rezultatelor arată că pentru segmentul eurounionist au votat 53,13%. A. Năstase ar fi ieșit din primul tur (nu că a fost cel mai bun dar fiindcă era clar din start că este candidatul cu cel mai mare suport electoral pe segmentul eurounionist) dacă ar fi fost uniți. „*Dacă s-ar uni ar fi cei mai puternici, dar ei nu se vor uni niciodată*” scria marele istoric grec Herodot despre neamul tracilor-dacilor. Iată că și acești urmași ai dacilor nu s-au unit. De parcă ne-ar urmări timp de peste două milenii acest blestem. Candidatul „*marelui PDM”* V. Cebotari a luat tradiționalul pentru acest partid în Capitală scor de puțin peste 2%.

Apare fireasca întrebare: ce facem în turul doi? Deja mai mulți candidați eurounioniști și-au îndemnat electoratul să voteze împotriva kremlinezului Ivan Vasilievich Ceban, adică pentru candidatul Blocului ACUM A. Năstase. Însă fac aceste chemări cu jumătate de glas. Într-un fel îi înțeleg, dar dacă considerăm că l-am doborât pe Plahotniuc atunci Dodon rămâne dușmanul nr. 1 după anihilarea completă a sistemului Plahotniuc. Dați să fim mai raționali, să folosim acest duel al celor doi în folosul nostru. Avem anumite șanse de a câștiga în Capitală. În ultimele patru scrutine electorale socialiștii au făcut tot posibilul pentru a câștiga Capitala, dar de fiecare dată au eșuat. Prin modul cum insistă se vede că Dodon are mare nevoie de Capitală în atingerea planurilor lui, inclusiv geopolitice. Prin toate acțiunile pe care le face kremlinezul Dodon se pregătește febril de alegerile prezidențiale din anul viitor. I-a plăcut fotoliul călduț de președinte, în special, după plecarea lui Plahotniuc. Ei bine, în a. 2016 președinte l-a făcut Plahotniuc. Plahotniuc nu mai e. În anul viitor doar împreună, întregul segment eurounionist, l-am putea pune cu botul pe labe pe acest kremlinez care se pare că prea departe a mers în rolul de „*tătuc al națiunii”,* în realitate fiind doar valetul lui Putin.

Într-un fel aceste alegeri locale s-ar putea să fie cruciale. Dodon așteaptă turul doi înde speră să mai ia primării, în total mai multe decât Blocul ACUM, după care să aplice lovitura de cuțit acestei atipice coaliții. Probabil va insista (folosind ca pretext, în realitate fiind deranjat tot mai mult de anumiți pași ai

guvernului Maiei Sandu privind deconspirarea schemelor frauduloase ale lui Plahotniuc, pe care dorea să le preia, și reformarea sistemului judecătoresc și al procuraturii) pe ideea lui tâmpită (declarată deja în mai multe rânduri!) de a face remanieri în guvern. Premierul Maia Sandu va fi împotrivă (și este logic acest lucru fiindcă Dodon numai binele nu-l dorește acestei aștchii de popor român aflată în calea tuturor relelor!), fapt ce ar putea provoca căderea Guvernului votată de fracțiunile PSRM și PDM. Iar aceasta va conduce la desființarea alianței atipice actuale și, probabil, crearea alianței naturale între PSRM și PDM. De aceea, sunt deranjat de săgețile aruncate în Guvernul Maiei Sandu din toate direcțiile: PDM, Dodon, dar și din partea unora de pe dreapta. Această coincidență de opinii ar trebui să deranjeze mai mult. Pe mine mă pune pe gânduri faptul că argumentele unor unioniști (chiar și dintre cei care au aspirat la funcția de primar al Capitalei) despre „*legătura guvernului Maiei Sandu cu Kozak)* coincid întocmai cu argumentele prezentate seară de seară la Publica TV (în mare parte prin gura moderatorului mercenar adus de Plahotniuc de peste Prut – Cristian Tabără!), Prime ș.a. televiziuni încă ale lui Plahotniuc. Chiar nu-i înțeleg pe acești „*luptători”*. Dacă mai avem puțină rațiune să ne imaginăm că ar fi fost o altă alianță (destul de posibilă la moment, dar și acum!): PDM+PSRM (Plahotniuc+Dodon). Astăzi nu am fi aflat absolut nimic: despre caracatița de scheme frauduloase ale lui Plahotniuc; în chestiunea Miliardului furat nu s-ar fi făcut absolut nimic cum nu s-a făcut ultimii 4 ani de guvernare a lui Plahotniuc; justiția și procuratura ar fi rămas în continuare la cheremul lui Plahotniuc. Totuși prin această coaliție anacronică Blocul ACUM+PSRM (cu multă împotrivire din partea lui Dodon!) s-a reușit câte ceva. Plahotniuc este debarcat și sperăm să ajungă acolo unde merită – la dubă. Sperăm să se reușească până la alegerile parlamentare anticipate posibile! demontarea acestui sistem criminal al lui Plahotniuc – un caz clasic de mafie organizată. Parțial cu mâna lui Dodon a fost debarcat Plahotniuc. Inevitabil va veni și rândul lui Dodon, care are atâtea păcate, dar după ce se va reuși cât de cât reformarea justiției și măcar parțial decapturarea statului.

Ce ar trebui de făcut în acest sens? După cum se vede pe altar sunt puse nu doar soarta guvernărilor locale ci și a celei centrale. Într-un fel sunt sigur că electoratul eurounionist va fi la înălțime, votând împotriva marelui rău – PSRM și PD. Să sperăm că tinerii, care au fost atât de pasivi pe 20 octombrie, inclusiv în Chișinăul cu foarte multe universități, se vor trezi și vor ieși la vot. Ieșind la vot nu cred că vor vota stânga euroasiatică retrogradă, care tânjește după refacerea Gulagului siberian, ci vor vota candidații eurounioniști. Speranța este mare că, în sfârșit, se vor trezi și liderii puzderiei de partiduțe eurounioniste. Un

imbold spre mult așteptata unificare a forțelor unioniste ar fi ar fi și remanierile care au avut loc în vârfurile acestor partiduțe: venirea la conducerea PL a lui D. Chirtoacă, care are și o anumită susținere (s-a văzut într-un fel și în scrutinul din 20 octombrie la Chișinău); posibila ascensiune a lui Octavian Țîcu la conducerea PUN; venirea lui Vlad Țurcanu la conducerea PLR; Valeriu Munteanu, liderul noului partid unionist „*Uniunea Salvați Basarabia”*; și cel mai important plecarea dnei V. Pavlicenco de la conducerea PNL după „*marele succes”* luat în aceste alegeri la Chișinău (candidata sa L. Ranogaiț a luat tocmai 0,28%, repetând într-un fel succesul colegei de partid, candidatei în alegerile Primarului de anul trecut A. Can (0,17%). „… *Nu vreau sa rămân în funcție peste mandat, așa cum au rămas alții ani întregi*...” a declarat V. Pavlicenco după aceste alegeri eșuate de partidul ei ultimii zece ani. Dar 13 ani de președinție a unui partid declarat primul unionist, unde nu ați avut practic nici un rezultat palpabil (cel puțin în scrutinele electorale!) nu este „*peste mandat”*? Să acumulezi 0,17% la primar anul trecut cu o candidată, care făcea circ ieftin în campanie electorală, bătând în primul rând în confrații ei unioniști (să ne amintim de atacul la persoana candidatului Constantin Codreanu!), să continui și în acest an cu o altă candidată la primar „*cel mai bun specialist capabil să facă ordine în Capitală”*. E târziu, e mult prea târziu, dar totuși e un pas înainte spre coagularea forțelor unioniste. Să sperăm că noua conducere a PNL va lua cea mai bună soluție – de fuzionare cu alte partide unioniste într-o singură formațiune unionistă. În multiplele încercări de a realiza această coalizare (a se vedea, cea din a. 2018 încercare făcută de Diaspora la Congresul de la București, cea din ajunul alegerilor parlamentare din 24 februarie ș.m.a.) președintele PNL V. Pavlicenco a avut un rol distructiv. Este o boală cronică la politicienii basarabeni. Odată ajunși în vârf nu se mai coboară, considerând eventuala coborâre o tragedie personală. Mari președinți ai statelor lumii după cel mult două mandate se retrag la fermele lor și cresc „*varză”,* spre deosebire de ai noștri „*nobili”*.

Marea speranță este în această nouă generație de lideri ai formațiunilor unioniste care ar putea să se pregătească de eventualele alegeri parlamentare anticipate. Pentru ei ar fi valabil arhicunoscutul îndemn: „*Unioniști din toate partiduțele unioniste, uniți-vă!”*. Deocamdată Va îndemn să ieșim cât mai mulți la vot pe 3 noiembrie.

Literatura și Arta, nr. 43, 31.10.2019.
https://www.researchgate.net/publication/336847497_FORFOTA_ELECTORALA_NU_A_LUAT_SFARSIT
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/138953220738555

DRAGI CHIȘINĂUIENI! NU-L VOTAȚI PE SATANA!

„În țara noastră de rușine / Toți comuniștii ne învață.
Că, poate, vom trăi mai bine, / Păcat că doar în altă viață”.
(T. Popovici)

Stimați locuitori ai Capitalei. Întreaga Republică e în pericol. Nori negri se strâng deasupra guvernului Maiei Sandu. Atacurile kremlinezului Dodon, dar nu numai ale lui, s-au suplimentat cu criza actuală legată de alegerea procurorului general (să fie o simplă coincidență?). Acesta este cazul când cu mâini curate (cum procedează guvernul Maiei Sandu) nu poți drege ce a stricat Plahotniuc, care a sfidat toate legile și bunul simț. Riscăm să ne căpătuim în mod „*legal*”, „*transparent”,* cu un procuror general de-al lui Plahotniuc (și Dodon!), fost membru al conducerii de vârf a PDM alături de Plahotniuc, pe nume Stoianoglo, asupra căruia planează multe suspiciuni privind integritatea lui (cum ar fi, de ex., sponsorizarea PDM în a. 2010 cu 100000 lei, veniturile lui totale pentru anii 2008-2009 fiind doar de 48000 lei.

Și Chișinăul e în pericol. Chișinăul a fost întotdeauna fructul jinduit de sataniștii comunisto-socialiști. Însă după ultimele patru runde eșuate la primăria Capitalei se pare că Satana este aproape de a se cocoța în fotoliul de primar general al Capitalei. Prin minciună și manipulare lupul siberian deghizat în mielușel încearcă să adoarmă vigilența noastră.

De fapt minciuna a fost întotdeauna în capul întregii activități a kremlinezului Ivan Vasilievich Ceban. Surcica nu sare departe de trunchi. Explicația rezidă în atașamentul ideologic al tovărășelului la ideologia bolșevic-comunist-socialistă, care s-a bazat pe minciună și manipulare. Prin minciună Lenin și-a consolidat regimul. „*Pământul-țăranilor, fabricile – muncitorilor”,* lozincă cu care ia minciunit pe țărani (care constituiau 75% din efectivul Armatei Roșii) și pe muncitori, care au susținut regimul bolșevic în timpul războiului civil. Ulterior acești țărani, nu că nu au primit pământ dar au fost transformați în șerbi colhoznici. Deci au fost mințiți.

„*Religia este opiu pentru popor”* glăsuia o altă lozincă bolșevică. Mințiți, țăranii, creștinii ortodocși de ieri, la comanda comisarilor bolșevici, au distrus zeci de mii de lăcașuri sfinte, au maltratat și ucis zeci de mii de clerici. Nu în zadar Patriarhul Tihon (ultimul patriarh adevărat, urmașii lui toți fiind colaboratori ai securității!) ia anatemizat pe bolșevici în a. 1919, anatemă care nu a fost ridicată nici până astăzi. Ulterior religia creștină (și nu numai!) a fost înlocuită cu ideologia satanică comunist-bolșevică, transformându-i pe țărani și muncitori (intelectualitatea fiind considerată o pătură foarte subțire, tratată de intelectualul Lenin într-un mod batjocoritor) în atei. Întreaga istorie a existenței

regimurilor bolșevic-comuniste s-a bazat pe minciună. Cu alte cuvinte „*Una spuneau și alta făceau”*. Exponent și adept fidel al acestei ideologii inumane este și kremlinezul Ivan Vasilievich Ceban care, în stilul mentorilor săi, acum în campanie electorală ca un mielușel „*una spune”* și „*cu totul altceva va face”* când se va vedea cocoțat în mult jinduitul fotoliu de primar general al Capitalei, în care trăiesc peste 25% din populație și se produce peste 60% din PIB. La sigur, își va schimba pielea de mielușel, în care este deghizat acum, în cea naturală de lup siberian. Nu ar trebui să uităm arhicunoscuta zicală românească „*Lupul părul și-l schimbă, iar năravul – ba”*.

Puiul de lup voronist, care umbla cu butoiul metalic de făcut gălăgie după el și megafonul atârnat de gât (nu în zadar bosul Voronin l-a poreclit Vanea megafonul!), s-a maturizat, devenind un adevărat lup siberian. În stilul mentorilor săi l-a părăsit pe boșorogul V. Voronin, corabia naufragiată a căruia se scufundă, sărind în barca mai tânărului (dar nu și mai înțeleptului!) bos Igor Nicolaevich Dodon. La comanda noului șef lasă locul călduț și tihnit de parlamentar și vine în funcția de consilier municipal. Cu ce scop? E cât se poate de clar, pentru ai face zile negre primarului D. Chirtoacă și a-și pregăti terenul pentru venirea în funcția de primar. Că din cauza lui primarul D. Chirtoacă nu a reușit să realizeze mai multe lucruri în detrimentul locuitorilor Chișinăului pe kremlinezul Ivan Vasilievich Ceban îl doare în cot. La comanda bosului Dodon Ivan Ceban și cu ciracii săi umbla cu gardul în spinare, pichetând diverse construcții nu pentru că ar prezenta pericol sau incomoditate pentru locuitori dar pentru ai șantaja și ai mulge de bani. Nu se mulțumeau cu „*mărunțiș*” de apr. 20000 Eur, „*taxele”* erau de la 50000 Eur în sus pentru a le rezolva „*problema”* (există martori oculari și înregistrări video). Iată adevărata fața a kremlinezului Ivan Ceban. „*Noi am făcut peste o mie de proteste timp de patru ani”* se lăuda în unul din platourile televizate Ivan Ceban. Adică apr. 250 în fiecare an, număr egal cu numărul zilelor lucrătoare într-un an. Atunci când au mai lucrat aceste slugi ale poporului?

S-au întrebat unii, mă întreb și eu, de ce kremlinezul Ivan Vasilievich Ceban s-a „*debarasat*” în această campanie electorală de steaua roșie satanică. Într-adevăr, steaua a dispărut de pe megabanerele care au împânzit Capitala. A dispărut de pe platourile televiziunilor lui Dodon, însă nu a dispărut de pe fruntea acestui Ivan fără neam unde este arsă în carne până la os. La întrebarea unuia dintre foștii candidați în primul tur, O. Țîcu, răspunsul a venit rapid și foarte chiar: „*Eu vreau să fiu votat nu numai de adepții socialiștilor dar de toți. Nu am folosit steaua fiindcă vreau să fiu primar al tuturor”*. Întocmai ca și bosul lui, Dodon, care de jure este „*președinte al tuturor”,* dar de facto este doar al socialiștilor. Priveam deunăzi în ce confort psihologic se afla Ivan Ceban la televiziunea lui Plahotniuc (deocamdată!) „*Prime”*. Într-o ambianța plăcută pentru el cu apropiata de sufletul său „*steluța roșie cu 5 colțuri”* satanică, sclipind

pe fundalul platoului, Ivan Ceban se afla în apele sale, dându-și libertate fanteziei sale bolnave în lipsa oponentului său. Într-un alt duel televizat la postul de televiziune Jurnal TV, de această dată în prezența concurentului său Ivan Ceban arăta penibil. Nu pot spune că concurentul său s-a prezentat excelent însă pe fundalul kremlinezului apărea mult mai adecvat postului de primar. Erijându-se în rolul de atotștiutor în problemele primăriei, lăudându-se cu „*școlile sale de la Moscova până la Paris, Berlin, Londra*", cu cunoștințele sale din Germania, România! (blamată de el și ciracii lui, unul din ei rupându-i harta în bucăți!), î-l ataca pe A. Năstase cu întrebări gen „*câte closete sunt în Chișinău, câți stâlpi de iluminat sunt în suburbii",* de fiecare dată scoțându-și fițuicile pregătite de acasă. Cu astfel de fleacuri s-a ocupat Ivan Ceban timp de patru ani în consiliul municipal: să „*boicoteze construcțiile"*, mulgându-i pe proprietari, să numere stâlpii… La atâta î-l duce capul cu toate „*studiile"* pe care le are. Dar un adevărat primar general al Capitalei cu astfel de lucruri trebuie să se ocupe? Cât privește „*vasta lui educație*" este un bluf. Ivan Ceban este un adevărat colecționar de diplome (de altfel ca și bosul său Dodon care are un doctorat plagiat!). Știu din spusele celor care au avut *„fericirea de al avea ca student"* la licență și masterat.

O altă „*calitate"* a lui Ivan Ceban ar fi cea de mare luptător cu corupția. Chiar în unul din platouri î-l ataca pe A. Năstase cu cazul cumătrului lui Balan de la Ministerul de Interne. Însă kremlinezul Ivan Ceban uită să spună că patru ani de zile a stat alături de mamă-sa în Consiliu, că la primărie sunt angajați nași, cumetri ai rudelor lui. Dar sutele de bilborduri care au împânzit Capitala, tonele de maculatură socialistă (cu steaua satanică cu 5 colțuri în sute de mii de exemplare, pe ele fiind scris tirajul de doar 5000 ex.!), care au împlut în 2-3 rânduri cutiile poștale ale chișinăuienilor, pe ce bani sunt făcute? În calitate de simplu alegător eu nu l-aș vota niciodată pe un ins care aruncă milioane de lei din banul public în vânt (că nu le-a mai făcut pe banii lui!). Nu aș avea nicio siguranță că acest capitalist socialist nu va cheltui pentru fleacuri și banul public de la primărie.

Deci nu votați satana, chiar dacă l-ați văzut în această campanie îmbrăcat în piele de mielușel. Sub această piele nevinovată se ascunde satana cu stea în frunte, chiar dacă steaua satanică a încercat s-o înlocuiască cu chipul Marelui Voevod Ștefan cel Mare, terfelindu-i numele. În spatele lui se află socialistul Dodon cu PSRM-ul lui satanic.

Să fim vigilenți și să votăm corect.

https://www.researchgate.net/publication/338172496_DRAGI_CHISINAUIENI_NU-L_VOTATI_PE_SATANA
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/139808037319740

CHIȘINAU MEREU ÎN FIERBERE

„În țara noastră de rușine/Toți comuniștii ne învață./
Că, poate, vom trăi mai bine,/Păcat că doar în altă viață”.
(T. Popovici)

Întreaga Republică este mereu în fierbere. Acum chiar suntem într-un mare în pericol. Nori negri se strâng deasupra guvernului Maiei Sandu. Atacurile kremlinezului Dodon, dar nu numai ale lui, s-au suplimentat cu criza actuală legată de alegerea procurorului general (să fie o simplă coincidență?). Acesta este cazul când cu mâini curate (cum procedează guvernul Maiei Sandu) nu poți drege ce a stricat Plahotniuc, care a sfidat toate legile și bunul simț. Riscăm să ne căpătuim în mod „*legal”, „transparent*”, cu un procuror general de-al lui Plahotniuc (și Dodon!), fost membru al conducerii de vârf a PDM alături de Plahotniuc, pe nume Stoianoglo, asupra căruia planează multe suspiciuni privind integritatea lui. *„Când preşedintele exclamă: teap! /Ecoul ţării este: leaappp... Aşa e ţara, făr-de cap,/ Când e condusă de Teap–Leap. Cu jurnaliştii „tăvăliţi” de râs / Şi cetăţenii săturaţi... de plâns”.* (C. Plotnic).

Două săptămâni în urmă kremlinezul Dodon ne-a făcut de râsul întregii Europe. De la fiecare din cei vreo 5 demnitari europeni de prim rang, cu care s-a întâlnit, cerea să fie respectată „*neutralitatea constituțională*” a acestui stat care numai independent și neutru nu e. Ei și ce dacă secretarul general NATO Jens Stoltenberg, un diplomat rafinat, fost prim-ministru al Norvegiei, dar și alți demnitari, i-au declarat că neutralitatea Republicii Moldova este respectată, Dodon continuă ca povestea dictată de Moscova. Este un mod rușinos de a recăpăta indulgența stăpânului puțin redusă după insuccesul realizat în alegerile parlamentare trecute. Este un comportament de sclav.

Acum și în fața întregii lumi. „*Noi cerem recunoașterea și respectarea de facto a statutului de neutralitate a țării. Noi nu vrem să mai fim tratați ca teritoriu neutru, aceasta este altceva decât un stat neutru*” a declarat săptămâna trecută de la înalta tribună ONU președintele rus (fiindcă numai președinte al Moldovei, al întregului popor care l-a ales nu e) kremlinezul I. Dodon. Cum se poate ajunge la acest grad avansat de slugărnicie? Cât tupeu și lipsă de verticalitate trebuie să ai ca să ceri ca un papagal ceea ce ți se dictează de la Moscova despre „*neutralitate constituțională*” când tocmai Kremlinul, doar Kremlinul, nu respectă această „*neutralitate constituțională*” și integritate teritorială, menținând de treizeci de ani o armată de ocupație pe teritoriul Republicii Moldova care protejează un regim secesionist criminal născut de el. Este sfidător la cer.

Pot să fiu subiectiv dar s-a greșit că acest kremlinez Dodon a fost lăsat să ne reprezinte la ONU. Oficialul care urma să ne reprezinte trebuia să fie premierul Maia Sandu (opinie regăsită și pe rețelele de socializare), care ar fi făcut un discurs ținut într-o curată limbă engleză cu evidențierea tuturor problemelor cu care se confruntă Republica Moldova. De ce s-a cedat în această problemă (de

imagine) deosebit de importantă astăzi? Înțeleg dorința ACUM-iștilor de a reforma măcar justiția și procuratura, a scoate statul din captivitate și demonta sistemul Plahotniuc care, din păcate, nu pot fi făcute fără socialiști. Dar se pare că aceștia îi aplică cuțitul în spate Blocului ACUM. Nu m-ar mira deloc dacă firele războelului judecătorilor ar duce la Dodon. Este interesul lui ca lucrurile în domeniul reformei justiției și procuraturii să nu meargă prea repede, iar pe acest fundal Dodon să-și facă nagâțul (al Moscovei!).

Cred în sinceritatea, profesionalismul, Maiei Sandu (în acest context o felicit cu primirea înaltei distincții de la Universitatea din Timișoara!), în echipa ei, în dorința ei de a face cât mai repede reformele. „*Oamenii din acest guvern curăță mizeria lăsată de Plahotniuc... Fac greșeli, dar luptă zi de zi pentru interesul cetățenilor… Întâmpinăm o mare rezistență în sistem, dar suntem determinați și o să insistăm până la capăt pe această transformare ... O să facem ordine în fiecare instituție”*, a declarat Maia Sandu în raportul de 100 de zile de guvernare. Ce frumos tricolor a primit Doamna Maia Sandu de la timișoreni, unde i s-a acordat Medalia de Aur a Universității din Timișoara. Kremlinezul Dodon primește distincții de la stăpânul Putin, Maia Sandu - de la Frați!!!
La mai Mulți ani și la mai Mare stimata Doamnă!!!

Acum și Chișinăul este în pericol. Chișinăul a fost întotdeauna fructul jinduit de sataniștii comunisto-socialiști. Însă după ultimele patru runde eșuate la primăria Capitalei se pare că *Satana* este aproape de a se cocoța în fotoliul de primar general al Capitalei. Prin minciună și manipulare lupul siberian deghizat în mielușel încearcă să adoarmă vigilența noastră.

De fapt minciuna a fost întotdeauna în capul întregii activități a kremlinezului Ivan Vasilievich Ceban. Surcica nu sare departe de trunchi. Explicația rezidă în atașamentul ideologic al tovărășelului la ideologia bolșevic-comunist-socialistă, care s-a bazat pe minciună și manipulare. Prin minciună Lenin și-a consolidat regimul. „*Pământul-țăranilor, fabricile – muncitorilor”,* lozincă cu care ia minciunit pe țărani (care constituiau 75% din efectivul Armatei Roșii) și pe muncitori, care au susținut regimul bolșevic în timpul războiului civil. Ulterior acești țărani, nu că nu au primit pământ dar au fost transformați în șerbi colhoznici, fiind mințiți.

„*Religia este opiu pentru popor”* glăsuia o altă lozincă bolșevică. Mințiți, țăranii, creștinii ortodocși de ieri, la comanda comisarilor bolșevici, au distrus zeci de mii de lăcașuri sfinte, au maltratat și ucis zeci de mii de clerici. Nu în zadar Patriarhul Tihon (ultimul patriarh adevărat, urmașii lui toți fiind colaboratori ai securității!) i-a anatemizat pe bolșevici în a. 1919, anatemă care nu a fost ridicată nici până astăzi. Ulterior religia creștină (și nu numai!) a fost înlocuită cu ideologia satanică comunist-bolșevică, transformându-i pe țărani și

muncitori (intelectualitatea fiind considerată o pătură foarte subțire, tratată de intelectualul Lenin într-un mod batjocoritor) în atei. Întreaga istorie a existenței regimurilor bolșevic-comuniste s-a bazat pe minciună. Cu alte cuvinte „*Una spuneau și alta făceau”*. La sigur, Ivan Ceban își va schimba pielea de mielușel, în care este deghizat acum, în cea naturală de lup siberian. Nu ar trebui să uităm arhicunoscuta zicală românească *„Lupul părul și-l schimbă, iar năravul – ba*”. Ivan Ceban este un adevărat colecționar de diplome (de altfel ca și bosul său Dodon cu un doctorat plagiat!). Știu din spusele celor care au avut *„marea fericire de al avea ca student”* la licență și masterat.

Alegerile locale 2019, turul II, s-au încheiat, iar Socialistul Ion Ceban câștigă cursa pentru șefia Primăriei Chișinău. Prezența la urnele de vot în turul doi a depășit-o pe cea din primul tur (36,05 la sută), constituind 37,78 la sută. Cele mai active au fost sectoarele Râșcani (39,12 la sută) și Centru (39,16 la sută).

Igor Dodon l-a îndemnat pe Ion Ceban „*să fie primarul tuturor*”. „*Noi nu vrem să divizăm locuitorii municipiului Chişinău în cei care au votat pentru Ceban şi cei care au votat pentru Năstase, toți sunt locuitorii Chişinăului*”, a spus Igor Dodon. Șeful statului l-a îndemnat, de asemenea, să nu facă politică și geopolitică la primărie, ci să se ocupe de rezolvarea problemelor sociale și economice ale oamenilor. Ion Ceban a spus că așa va face și a mulțumit încă o dată alegătorilor, colegilor și familiei.

Și totuși să nu ne pierdem optimismul. Uniunea Europeană încearcă să ajute republica Moldova în continuare reluând acordarea suportului bugetar și asistenței macrofinanciare în luna iulie 2019. Pe direcția continuării reformei poliției, banii sunt alocați pentru îmbunătățirea condițiilor și calității studiilor în centrele de instruire și excelență pentru polițiști, implementarea unui sistem de formare profesională continuă pentru aceștia și pentru îmbunătățirea condițiilor din izolatoarele de detenție preventivă. Acum doi ani suportul a fost suspendat din cauza deteriorării statului de drept din Republica Moldova. Reluarea asistenței vine să sprijine procesul de reforme structurale, asumat de Guvernul Republicii Moldova, și este condiționată de progrese realizate în aceste reforme.

Din iulie și până acum, Uniunea Europeană a oferit 73,54 de milioane de euro Republicii Moldova pentru continuarea și sprijinirea reformelor, inclusiv 53,74 de milioane de euro ca suport bugetar și 19,8 milioane de euro sub formă de asistență macrofinanciară. Până la sfârșitul anului curent, se planifică debursarea altor 40 de milioane de euro de asistență macrofinanciară. Cetățenii vor beneficia de îmbunătățirea serviciilor polițienești, creșterea oportunităților economice în agricultură și dezvoltare rurală în baza sprijinului din partea UE.

Revista COLUMNA 2000. Anul XX, nr. 77-78-79-80 (ianuarie-decembrie), 2019
https://www.researchgate.net/publication/338170745_CHISINAU_MEREU_IN_FIERBERE

IVAN VASILIEVICH ÎȘI SCHIMBĂ PROFESIA

„E cu sufletul mişel –/ Pe furiş, ca hoţul seara,/
Mai întîi se vinde el – / Ca apoi... să vândă ţara”.
(C. Plotnic)

Cei veniți din URSS își amintesc de binecunoscutul film de comedie sovietic „*Ivan Vasilievich menyaet professiyu* (Ivan Vasilievich își schimbă profesia)”, în care prin invenția fantastică a unui inventator Ivan cel Groaznic este „*teleportat”* în secolul XX. Se pare că și Ivan Vasilievich Ceban (socialistul comunist) și-a schimbat profesia, fiind „*teleportat”* din lumea lui comunist-socialistă în mediul liberal (acum al alegerilor). Vă mai amintiți cum acest Ivan Ceban aflat în slujbă în Garda tânără a lui Voronin umbla cu un poloboc metalic după el, făcând mare gălăgie acolo unde era trimis de bos. Sau cum umbla cu megafonul pe la diferite instituții tot cu același scop, fiind botezat de bosul Voronin „*Vanea Megafonul”.* Mai apoi, schimbându-și stăpânul ramolit (Voronin) pe unul mai tânăr (dar nu și mai breaz) Dodon, Ivan Vasilievich Ceban rămâne același „*băiat bun de făcut gălăgie”.* Trimis de noul bos din fotoliul de parlamentar în cel de consilier municipal pentru a încurca activității normale a primarului Dorin Chirtoacă, umbla cu gardul în spinare, pichetând diverse construcții în oraș, indicate de bos. Dacă cineva crede că pe acest Ivan Vasilievich Ceban îl doare undeva de nevoile locatarilor din preajma noilor construcții se înșală amarnic. Este un soi de business. Acest lucru se vede din înregistrarea audio, postată pe rețelele de socializare de activistul civic F. Ghelici despre „*lupta*” declarată la televizor împotriva așa-ziselor construcții neautorizate în Chișinău: „*Socialistul Ion Ceban „colectează" câte 50000 Euro de la companiile de construcții pentru a „nu le face probleme"” (v. Timpul - Știri din Moldova*, accesat în 5 septembrie 2019). „*20000 de euro nu este serios. Nimeni nu se va ocupa de problemă. Aveți afaceri în domeniul construcțiilor și îmi propuneți mărunțiș. Putem discuta începând cu 50000. Cu mai puțin noi nu vom rezolva problemele*”, spune un reprezentant al PSRM care ia promis antreprenorului că se va întâlni cu Ion Ceban, liderul socialiștilor din Consiliul municipal Chișinău. Iată ce „*probleme”* poate rezolva Ivan Vasilievich Ceban, nu ceea ce declară acum în calitate de candidat la funcția de primar al Capitalei.

De când s-a avântat în luptă pentru fotoliul de primar Ivan Vasilievich Ceban s-a schimbat, a devenit altul. Apare ca un mieluşel ascultător în faţa alegătorilor. Prins cu fofârlica, folosind nelegitim (atât sub aspectul Legii cât şi a moralei) chipul lui Ştefan cel Mare pe maculatura sa electorală, cheltuind prea mulţi bani nejustificaţi pentru puzderia de megabanere, care sunt instalate la fiecare răscruce de străzi (la unele câte două-trei cum este cea din faţa fostului cinematograf „*Gaudeamus”*), Ivan Vasilevich Ceban ne vorbeşte calm pe ecranele televizorului (la întâlniri directe participă mai puţin, se teme de întrebări incomode) că acceptă hotărârea judecăţii, ne vorbeşte despre planurile sale grandioase de transformare a oraşului Chişinăul într-o capitală modernă. A devenit un băiat cu urechea aplecată la „*durerile poporului”*, mare luptător contra corupţiei. Dar sub pielea de mieluşel se ascunde acelaşi pui de lup socialist de altă dată. Bosul său Dodon declara la una din televiziunile sale: „*Ivan Vasilievich Ceban* (pe toate banerele se scrie însă Ion Ceban. E un fel de struţo-cămilă. Dacă doreşte să fie Ion atunci numele este Ciobanu, dar daca insistă pe numele Ceban atunci prenumele nu poate fi altul decât Ivan (Vasilievich, cum iubeşte să-i spună bosul său Dodon!)) *este cel mai bine pregătit, cel mai bun gospodar şi va câştiga din primul tur”.* Să fie oare aşa cum spune kremlinezul Dodon? În CV-ul său Ivan Vasilievich scrie că *Alma mater* este Universitatea Tehnică din Moldova şi de profesie este matematician. Minte. Universitatea Tehnică a Moldovei nu pregăteşte matematicieni ci ingineri. În adevăr este absolvent al USM, la UTM şi-a luat doar masteratul. Documentându-mă mai bine aflu că acest „*foarte bine pregătit specialist”* a fost exmatriculat din cauza nereuşitei la masteratul în domeniul tehnologiilor informaţionale de la Universitatea Tehnică a Moldovei, fiind ulterior restabilit! Mama sa, care era funcţionar la primărie, umbla propunând favoruri profesorilor ca să-l treacă anul.

Acum însă, dacă te uiţi în CV-ul lui, acest Ivan Vasilievich apare ca un mare specialist, în realitate însă fiind un colecţionar de diplome (de fapt ca şi bosul său Igor Dodon!): *Academia de Administrare Publică pe lângă preşedintele Federaţiei Ruse, Specialitatea Administrare de stat şi municipală, Moscova, Federaţia Rusă (2015–2018); Şcoala Naţională de Administrare pe lângă prim-ministrul Republicii Franceze, stagieri, Paris, Republica Franceză (2016, 2018); Şcoala de Administrare din Berlin, Republica Federală Germania (2018 – prezent); doctorand în Administraţie Publică РАНХиГС, Moscova, Federaţia Rusă (2019).* Observaţi cum se suprapun ca termeni aceste „*studii”* ale socialistului Ivan Vasilievich Ceban. Când reuşeşte să mai şi lucreze? Dacă reuşeşte cum a „*reuşit”* la masteratul de la UTM atunci e clar.

Este o problemă, o mare problemă acest pui de kremlinez Ivan Vasilievich Ceban. Bosul ia dat ordin să câștige din primul tur. Se tem de turul doi. Au pățit-o tustrei: Dodon în 2011, Greceanîi în 2015, Ceban în 2018. De aceea fac tot posibilul de a câștiga din primul tur: o campanie electorală foarte costisitoare cu sute de megabanere împrăștiate prin tot orașul, plasate în cele mai aglomerate locuri, cu tone de maculatură electorală socialistă. Teoretic, are șanse de a câștiga chiar din primul tur. Nu că e mai breaz ca alții (am arătat mai sus cât de breaz este!) dar fiind ajutat de puzderia de candidați unioniști care prin mâncărimea între ei toarnă apă la moara lui Ceban.

Cei de făcut atunci? Liderii partidețelor unioniste nu mai pot schimba nimic. Îndemnul este către toți alegătorii eurounioniști: nu-i votați pe cei care nu au nicio șansă măcar de trece în turul doi (eu mi-aș fi dorit mult să avem un candidat puternic pe segmentul unionist, pentru care să votăm atât cu inima cât și cu capul). Votați-l pe cel care are șanse să-l stopeze pe acest buldog socialist Ivan Vasilievich Ceban.

Votați-l pe Andrei Năstase la primăria Chișinăului! Nu pentru că e cel mai bun (am și eu unele rezerve față de el!) dar pentru că este unicul care poate salva Capitala de urgia comunist-socialistă de sorginte rusească.

Iar în teritoriu votați echipa Blocului ACUM, unicul care, conform sondajelor, poate stăvili invazia ciumei roze în Basarabia.

https://www.researchgate.net/publication/336835307_IVAN_VASILIEVICH_ISI_SCHIMBA_PROFESIA
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/137086664258544

CINE ESTE MAI VINOVAT? ALEGĂTORUL CARE VOTEAZĂ INCORECT SAU INTELECTUALUL CARE NU-L INFORMEAZĂ CORECT

Scriam ceva timp în urmă, în zbuciumata perioadă post electorală de trei luni de chinuri de naștere a guvernului că Blocul ACUM este ca între Scilla și Caribda. Dacă se ducea în opoziție era criticat că au fost aleși pentru a se bate pentru guvernare nu să se odihnească (în opoziție e cel mai simplu să te afli. Am mai avut șmecheri politici care cu voturile noastre se duceau în fotoliile parlamentare pentru a se odihni și se căpătui patru ani, mimând din când în când revolte coordonate cu bosul!). Dacă a făcut pact cu satana (pentru a trece podul!) este și mai criticat că a trădat și s-a vândut Rusiei. Cei care nu au acceptat din start acest pact politic atipic pot jubila: lucrurile nu merg așa cum se declarase la început. N-o să mă mai opresc la alte variante de guvernări posibile după alegerile din 24 februarie totuși aceasta variantă atipică a fost răul cel mai mic posibil. Nu poate fi negat faptul că Guvernul Maiei Sandu (nu vorbesc despre președintele turist și aripa sa) a reușit să zdruncine sistemul Plahotniuc, să deconspire mai multe scheme frauduloase, să stopeze înstrăinarea Aeroportului pornită de vechea guvernare, să repornească cu adevărat procesul lui Șor, tergiversat aproape 3 ani de către Plahotniuc care l-a făcut la început primar de Orhei mai apoi și deputat în parlament, dar căruia vechea guvernare, care se laudă și acum cu succesele sale, i-a permis să de-a bir cu fugiții (ca un adevărat hoț!), de altfel și bosului lor Plahotniuc. Se face un lucru major în pofida împotrivirii sistemului lui Plahotniuc care încă a rămas funcționabil. Dar e puțin.

Ca și ex-premierul Ion Sturza pun mâna în foc că membrii guvernului (mă refer la cei ai Blocului ACUM nu și ai lui Dodon) sunt cinstiți, deci nu vor tolera nici într-un caz corupția, nu se vor lăsa atrași în diferite scheme de corupție cum s-a întâmplat altă dată cu unii parcă de-ai noștri. Sunt convins că ar reuși ce și-au pus în plan – dezoligarhizarea și decapturarea statului, deconspirarea schemelor frauduloase prin care din buzunarele noastre se scurg în ale hoților miliarde, dacă ar fi susținuți. În această luptă inegală guvernul Maiei Sandu nu este susținut nici de „*partenerul”* său de guvernare Dodon, dar nici de o parte a dreptei extrem de

divizate, căreia i s-au creat condiții prielnice de a se uni (Blocul ACUM ar avea strictă nevoie de un aliat de nădejde de pe același segment politic pentru și atinge scopul – crearea în Republica Moldova un stat de drept). Problema e că corupții sunt ca păduchii: ies în față ca oameni foarte cinstiți curați ca lacrima și se dau în sfaturi cum de luptat cu corupția. Î-l auzeam deunăzi pe S. Urecheanu indignat foc de ce se întâmplă la primărie, aflând ulterior de la doi martori credibili că el a vândut postul de procuror general cu 2 mln de euro lui Plahotniuc. De la el se trag toate relele cu procuratura. Bine spune proverbul nostru ca „*Banul este ochiul..*”. Nu te-ai aștepta la japonezi (mai ales la cei care ocupa posturi înalte) să fie corupți. S-a dovedit însă că presupunerile sunt una, si realitatea alta. Totuși, exista o deosebire între corupții japonezi și cei autohtoni: japonezul promite că va returna banii, iar la noi nici pomeneală.

Președintele turist Dodon (cineva din oficialii europeni a menționat în timpul ultimei vizite a lui Dodon la Bruxelles că președintele Dodon a efectuat timp de 3 ani peste 40 de vizite în străinătate, dar nu a spus că 99% din ele au fost la Moscova!) a vizitat în calitate de „*mare președinte de țară*” Bruxellesul unde s-a întâlnit cu oficiali de rang înalt mai mult stricând din imaginea acestei aschii de țară după vizitele Maiei Sandu. Unui oficial îi explica că „*pentru moldoveni Acordul de Asociere de cooperare cu Uniunea Europeană înseamnă doar un trai mai bun* (adică ca și în cunoscuta frază rostită cândva de marele Moțpan să continuăm să sugem de la două vaci!), *dar nici într-un caz nu doresc integrarea în UE cu atât mai mult că nici UE nu dorește extinderea granițelor ei”.* Cu ce drept a făcut acest intrus această declarație? A făcut vreun referendum pe rezultatele căruia s-a bazat? Altui oficial îi băga în cap că Republica Moldova dorește doar o „*neutralitate constituțională”* fără să adere la vreun bloc (mă întreb și î-l întreb și pe acest kremlinez: trupele ruse aflate pe teritoriul Republicii de peste 30 de an sunt un garant al acestei „*neutralități constituționale”*?), asta după ce premierul Maia Sandu a discutat cu Secretarul General Stoltenberg cooperarea de mai departe cu NATO!). Unui alt oficial european îi demonstra că acum s-au creat condiții favorabile pentru reglementarea diferendului transnistrean prin „*acordarea unei autonomii puternice”* (în viziunea lui Dodon, de păstrat status-kwo-ul actual doar puțin retușat). Asta după ce Ministrul Afacerilor Externe și Integrării Europene dl N. Popescu a declarat tot la Bruxelles că nu poate fi vorba acum de nicio federalizare a Republicii, lucru reiterat anterior și de Maia Sandu. Observați cum lucrează acest parteneriat atipic: ca broasca, știuca și lebăda. Iar dușmanii, mă refer în primul rând la PDM, simțind acest lucru, au prins la curaj, nu mai sunt acei pleoștiți de după cedarea puterii. Și-au organizat cu fast „*congresul extraordinar”*, la care și-au ales conducerea în frunte

cu P. Filip și și-au formulat scopul de revenire la putere și de „*ai mătura pe toți care au adus haos*” (adică pe cei care le-au stricat schemele frauduloase atât de bine puse la punct de bosul lor Plahotniuc) (drept că mai modest decât pe timpul lui Plahotniuc!). Și declarația hoțului Șor din bârlogul său din Israel (halal de așa țară care apără hoții de drumul mare!) „*Eu vin la voi!*” trebuie să dea de gândit actualei guvernări.

Acest Dodon, scăpat de Blocul ACUM de pușcărie, în care l-ar fi băgat la sigur Plahotniuc după „*trădarea*” de la începutul lunii iunie, se comportă chiar porcește, încălcând condițiile de bază care au fost puse la baza semnării acelui Pact politic de guvernare: toată guvernarea să se axeze pe dezoligarhizarea și decapturarea statului, lăsând de o parte toate problemele ce țin de geopolitică, limbă, identitate ș.a. După vizita de la Bruxelles valetul Dodon a zburat de urgență la Moscova să „*raporteze*”. Acum prin comportamentul său Dodon este cel mai bun ambasador al Rusiei. În această vizită doar interesele Rusiei le-a promovat (și cu NATO, și cu Transnistria).

Vorbeam mai sus de anumite succese ale guvernului Maiei Sandu, dar chiar pentru alegerile locale din octombrie sunt mult prea puține. Este strict necesar de rezolvat problema procurorului general cât mai urgent. În paralel, s-ar putea de urmat sfatul ex-ministrul Sturza, de depus dosarul de tentativă de uzurpare a puterii, dosarele lui Plahotniuc și a altor complici în furtul Miliardului, să admitem la procuratura din Călărași (la o adică, oriunde s-ar afla un procuror cât de cât onest), preluând exemplul României. Semnarea unui nou acord între ACUM și PSRM, la care insistă Dodon, trebuie amânat cu orice preț. A rezolvat Dodon toate problemele de dezoligarhizare și decapturare a statului, de demontare a sistemului Plahotniuc, incluse în vechiul acord pentru a semna un nou acord? Nici pe departe.

Deci, pentru a întra în alegerile locale, care nu sunt mai puțin importante decât cele parlamentare, Blocul ACUM are nevoie de niște rezultate palpabile. Blocul ACUM trebuie să se lupte pentru primăriile capturate ilegal de PDM anterior. Aceste alegeri vor fi ca un test de viabilitate a acestui bloc pentru viitoarele alegeri parlamentare anticipate, dar și prezidențiale.

Deocamdată pentru aceste alegeri locale se pregătește doar Dodon, chiar încălcând Legea. Î-l promovează insistent ca pe un mare gospodar pe valetul său Ivan Ceban la primăria Chișinău (ca și altă dată luându-l din postul călduț de vice președinte al Parlamentului și împingându-l în postul cu probleme dar cu mari posibilități de primar al Capitalei!). Pentru Dodon miza este mare, de a pune laba pe Capitală, lucru ce nu i-a reușit nici lui, nici Z. Greceanîi! Capitala e plină cu bannerele cu mutra lui Dodon. Care este scopul acestor bannere, care costă și pe

ce bani sunt făcute și plasate? Indiscutabil, scopul este de a-l prezenta drept un tătuc al națiunii care *„a eliberat țara de balaurul Plahotniuc”* și a se pregăti de alegerile prezidențiale din anul viitor. Și PDM a anunțat candidatura lui Filip pentru Capitală. Și hoțul Șor din bârlogul său își declară intențiile de participare în alegerile primarului Chișinăului *„pentru a face din Chișinău un Monaco așa cum a făcut la Orhei!”*.

Deci, Blocul ACUM trebuie să nu subestimeze aceste alegeri locale care sunt baza succesului în viitoarele alegeri parlamentare și prezidențiale și să se pregătească serios de ele. Concomitent Guvernul trebuie să facă pași mai hotărâți în realizarea scopurilor de bază și temperarea elanului lui Dodon, să-l aducă în cadrul prevederilor din Acordul Politic încheiat la 8 iunie 2019.

Iar dreapta ce face? Se scarpină la ceafă. Pe lângă cele vreo 14 formațiuni unioniste au mai apărut două noi: Uniunea Salvați Basarabia cu liderul ex-liberalul Valeriu Munteanu și Partidul Popular Românesc (drept constituit în baza PLR) cu liderul Vlad Țurcanu. Partea bună în crearea PPR este atragerea formațiunilor unioniste de tineri ale lui Leașchenco și Anatol Ursu, dar și a altor personalități. Problema e că cei doi, fiind într-un platou de televiziune, niciodată nu au amintit de problema unificării dreptei măcar prin unirea celor două partide. V. Țurcanu, atât de echilibrat și treaz odinioară, acum a căzut în capcana liderului unui partiduț și gândește altfel. Ce face puzderia de partiduțe unioniste de pe dreapta? Se pregătesc de alegerile locale. Fiecare în țarcul său și lupta mare o va da împotriva Blocului ACUM nu împotriva PSRM sau PDM. Deci, ca și la alegerile din 24 aprilie vom avea circumscripții pe care se vor bate între ei 5-6 candidați unuoniști pentru a-i asigura câștig candidatului PSRM sau PD.

Ce se întâmplă cu această dreapta unionistă extrem de neunită? Se va găsi oare un lider adevărat care să-i unească, iar dacă nu va fi posibil (ceea ce e mai probabil), să-i măture pe ceilalți și să formeze un partid (bloc) unic unionist, cu care să se prezinte onorabil atât la alegerile locale cât și cele parlamentare anticipate și prezidențiale, având electoratul potențial de apr. 30%.

Îl auzeam deunăzi pe cineva declarând că electoratul alege prost, el este de vină. Riscând a nu fi înțeles de mai mulți intelectuali consider că totuși intelectualii poartă o mare vină față de moș Ion. Am spus-o și o mai spun: pe spinarea lui intelectualii au ajuns acolo unde au ajuns. Mă simt incomod (față de moș Ion) când unii intelectuali îi învinuiesc pe alegători că aleg prost. Dar ce face acum această intelectualitate? Ce opțiune îi dă lui moș Ion chiar și în alegerile locale care vor fi peste ceva mai mult de o lună? Pe cine din cei vreo 10 candidați (dar fiecare partiduț unionist își va înainta candidatul său) să-l aleagă? Se vor bate ca berbecii între ei și vor câștiga oamenii lui Dodon și Plahotniuc. Vorbesc de la

diverse tribune cu îndârjire despre pericolul rusesc care planează asupra Basarabiei, învinuind în toate actuala guvernare. Este cel mai ușor de făcut acest lucru. Dar de ce toți cei care și-au găsit „*băiatul pentru bătut”* în Blocul ACUM, în special, în Maia Sandu, nu ar sufleca mânecele și ar face această blestemată unire între unioniștii din cele vreo 15 partidițe și să ia cât mai multe mandate acum de primari, iar apoi de parlamentari. M-a sunat deunăzi un inimos unionist de la țară, foarte activ dar și foarte dezamăgit de situația în care se află dreapta. Toată vina o punea pe intelectuali. „*Noi creștem de bine de rău pâinea care prin schemele lui Plahotniuc o vindem la Giurgiulești* (portul Giurgiulești – n.n.) cu *doi lei kilogramul, iar ei o vând mai departe cu 5 lei. Iar intelectualii ce fac?”* mă întreba stimatul domn (adevărat domn prin gândire și fapte). Ce să-i răspunzi bietului om? Că intelectualii se scarpină într-un loc atunci când casa arde?

Dă-le Doamne mintea moldoveanului cea de pe urmă!

http://www.logossiagape.ro/2019/09/09/valeriu-dulgheru-cine-este-mai-vinovat-alegatorul-care-voteaza-incorect-sau-intelectualul-care-nu-l-informeaza-corect/
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/128230481810829

JOCUL INFANTIL DE CĂUTARE A CANDIDATULUI UNIC LA PREZIDENȚIALE!

„Șiretenia și perfidia sunt resursele oamenilor care nu au destulă minte pentru a fi cinstiți”.
(Benjamin Franklin)

Mi se pare că se referă direct la unii politicieni de pe dreapta. *„Șiretenia și perfidia lor”* sunt resursa lor pentru a *„nu fi cinstiți”* cu electoratul, pe care-l reprezintă. Mă refer acum în primul rând la președintele PUN O. Țîcu și prim vicepreședintele V. Țurcanu care, acum când este cel mai mult așteptată de la ei luciditatea și dorința adevărată de consolidare a dreptei, ei se comportă într-un mod atât de infantil să nu mă exprim mai dur. Atât de mult așteptată această clipă a Unificării Dreptei de cei peste 33% de unioniști și atât de compromisă de unii lideri de dreapta. Am spus în repetate rânduri că din păcate liderii de pe segmentul de dreapta nu pot, nu știu sau chiar nu doresc (probabil) să gestioneze bine această susținere majoră care le vine practic pe gratis, fără a face mari eforturi.

Priveam deunăzi o emisiune la postul de televiziune Jurnal TV, unde moderatorul A. Cozer îi avea drept invitați pe Vlad Țurcanu și Dorin Chirtoacă. M-am împlut de năduf, ascultându-i *„argumentele”* lui V. Țurcanu (față de care nutream o deosebită stimă pentru buna-i pregătire!) de ce unioniștii nu trebuie să fie împreună. Chiar dacă în ultimul timp l-am criticat, uneori dur, pe D. Chirtoacă, în această emisiune a fost la cel mai înalt nivel. Cu toate păcatele care i se impută, este omul cel mai treaz, care încearcă să evite în viitor greșelile pe care le-au comis unioniștii, inclusiv el personal, chiar în scrutinul electoral care a avut loc trei luni în urmă. *„De unde să-l scoatem pe acest candidat apolitic în timpul cât a mai rămas. Din lampa lui Aladin?... Doar cu un singur candidat cu cele mai bune șanse putem să-l învingem pe Dodon”* , încerca D. Chirtoacă să ajungă la inima și rațiunea atât a lui A. Năstase, autorul acestei năstrușnice idei, dar și a interlocutorului său V. Țurcanu, urcat în turnul său de fildeș (de fapt ca și șeful său O. Țâcu!) din care privește cu dispreț la cei de jos. Ei și ce dacă cei de jos se agită în kolhozul lor politic și încearcă să se unească! Noi nu suntem kolhoznici, noi ne vedem de drumul nostru luminos. Avem candidatul nostru la prezidențiale (pe O. Țîcu) și mergem înainte. Prin comportamentul său din acea emisiune V. Țurcanu se privea jalnic.

V. Țurcanu, având zece promisiuni foarte frumoase în electorală la primăria Capitalei, a luat tocmai 0,81%, atunci când D. Chirtoacă, în situația lui actuală deloc favorabilă, a luat 10,15%, ieșind pe locul trei după Ceban și Năstase. Chiar nu-i înțeleg pe pierdanți ce argumente mai au pentru a salva *„țara”*. Priveam cum V. Țurcanu ataca blocul ACUM, pe spinarea căruia O. Țîcu

a devenit deputat în parlament, iar D. Chirtoacă, care nu a fost cu Blocul ACUM, îl apăra. „*Despre guvernul Maiei Sandu vorbiți ca Dodon”. „Dacă vrem să-l dăm jos pe Dodon întreg segmentul eurounionist trebuie să iasă la prezidențiale cu un singur candidat, chiar din primul tur”* a declarat D. Chirtoacă. „*PUN are candidatul său O. Țîcu cu care va merge în alegerile prezidențiale”.* Vă las să cântăriți, dragi cititori, cât valorează vorbele fiecăruia dintre cei doi.

Trebuie să menționăm că la fundamentul reclădirii Dreptei a fost pusă, în sfârșit, prima cărămidă (până acum de vreo zece ani sa tot distrus!). Pe 15 ianuarie, chiar de ziua Marelui poet, cele cinci partide (PL, PPR, PDA, PSB și PNL) au semnat declarația de constituire a Mișcării Politice „*Unirea”.* A fost un pic de teatru dar totuși, este un moment important atât de așteptat în ultimul timp. Este absolut clar că ei trebuie să facă următorul pas – constituirea unui singur partid unionist „*Unirea”* și să se pregătească de alegerile prezidențiale și, în special, de posibilele alegeri parlamentare anticipate. Este un pas strict necesar, prin care îi va dezarma pe separatiștii de la PUN, O. Țîcu și V. Țurcanu. Sunt sigur că electoratul va aprecia acest act. Când se va vedea că „*Unirea”* este un partid bine structurat este posibilă revederea pozițiilor de către cei doi. La urma urmei în PUN nu sunt doar ei, veniți la conducere mai ieri. Ar fi bine să ascultăm argumentele lui Șalaru, ale altor militanți de vază ai Partidului, care au stat la fondarea lui. Și de ce nu, opinia președintelui Traian Băsescu, președinte de onoare a PUN, care se bucură de o autoritate mare printre românii din Basarabia. Cred că președintele Băsescu se va expune doar după ce va vedea în această mișcare „*Unirea”* o construcție viabilă, dar ca atare poate fi doar în forma unui partid.

Și fostul președinte al CC A. Tănase, implicat și el în unele coțcării economice când era ministru al justiției (să ne amintim doar de landromatul rusesc!), în ultimul timp se dă cu părerea. Ba că Filat a avut tot dreptul să iasă înainte de termen (după învinuiri de furt de sute de milioane de euro. Dar ceilalți, mii de pușcăriași, nu au acest drept?). „*Ce câștiga societatea dacă Filat era în penitenciar în continuare? Care era beneficiul public?*” declară acest avocat al lui Filat. Dacă e să urmăm logicii lui A. Tănase să ne întrebăm ce câștigă societatea dacă ținem la închisoare alte mii de hoți? Deci, hoților furați cât puteți că oricum veți fi eliberați „*fiindcă societatea nu trebuie să se cheltuie cu voi*”. O logică de fier! Toată lumea înțelege că eliberarea lui Filat nu este întâmplătoare anume în această perioadă când se încearcă o coalizare a forțelor eurounioniste. În această Basarabie cel care a furat un euro va sta în închisoare întreg termenul, iar cel care a furat sute de milioane – va fi eliberat înainte de termen. L-aș mai fi înțeles pe Filat dacă după eliberare se ducea să „*crească varză”,* nu să se aventureze în politică unde cu imaginea lui pe care o are acum poate doar să strice. Dar poate acesta este scopul celor din spatele lui? Liderii PLDM erau

foarte dispuși să participe la coalizarea forțelor eurounioniste, dar din momentul eliberării lui Filat au încetat orice contacte cu colegii de ieri. Cum se explică acest lucru dle A. Tănase?

Este strict necesar de a semna un pact social pe segmentul de dreapta – centru dreapta. Să încetăm a umbla cu fofârlica: *„candidat apolitic”, „candidați unionist, neapărat cât mai mulți”.* Avem nevoie de un singur candidat capabil să-l debarce pe buldogul kremlinez Dodon. Și acest unic candidat la momentul actual este doar Dna Maia Sandu, care de mult timp în sondaje îl calcă pe călcâie pe kremlinezul trădător Dodon. Dacă într-adevăr se dorește să scăpăm de această râie socialistă (dar asta doresc cel puțin toți cei 33% de adepți ai Unirii cu România), atunci trebuie de pe acum (nu doar cu 2-3 săptămâni până la alegeri cum s-a procedat la alegerile prezidențiale trecute în care, toată lumea care gândește puțin știe că victoria i-a fost furată de Plahotniuc și dăruită lui Dodon) să se lucreze pentru o singură candidatură Maia Sandu așa cum fac toate instituțiile statului, aproape întreg imperiul mediatic, pentru Dodon. Chiar dacă pentru unii nu este cea mai bună candidatură, deseori căutându-i cu lupa păcatele, ea este capabilă să-l înfrunte pe Dodon. Și acest lucru este cel mai important în situația în care ne aflăm. Acest lucru îl arată și sondajul recent, care nu poate fi considerat drept unul la comandă. Dacă ar fi fost comandat de Dodon el ar fi făcut să apară într-o imagine cât mai bună, iar dna Maia Sandu – cât mai proastă. Dna Maia Sandu nu se va ocupa niciodată cu comandarea unor sondaje. Conform acestui sondaj de opinie locurile 1,2 și 3 le ocupă I. Dodon (34,8%), M. Sandu (20,2%) și P. Filip (7,5%). A. Năstase ar acumula 6,1, iar autoînaintatul O. Țîcu – tocmai 1,5%, de 14 ori mai puțin decât dna Maia Sandu! Mă întreb și Vă întreb: de ce atunci acești autsaideri tulbură într-atât apele, clatină atât de puternic această corabie naufragiată pe cale să se scufunde în orice moment? Oare nu este absolut clar că nu trebuie căutată altă candidatură care nu există alta decât M. Sandu. Și nu poate să fie crescută în aceste luni câte au mai rămas până în toamnă. Și dna Maia Sandu are o problemă – să-și mențină raitingul până în toamnă. Să nu fie clar că este absolut distructiv să tot umblăm cu căutatul și tulburatul apei.

Cineva din cei dornici de a se aventura în campania electorală (așa cum au procedat în recentele alegeri în Capitală, pe care am pierdut-o prostește!) face măcar o simplă incursiune în viitor? Ce va fi cu această așchie de popor român dacă Dodon mai rămâne 4 ani la președinție? Dacă da atunci de ce se comportă atât de infantil. Faptul că O. Țîcu a luat în scrutinul recent puțin peste 4% din voturi, iar în alegerile prezidențiale din toamnă va lua de două ori mai mult – 8% noi, cei peste 33%, care dorim să scăpăm de râia Dodon, trebuie să considerăm acest rezultat un succes?

Noi ne batem între noi, ne batem bine, cu „*argumente argumentate*”, pe viață și pe moarte, iar ei, „*vrăjmașii noștri”,* se râd de noi și nu calcă în picioare.

Recent am auzit cu stupoare că un funcționar din pretura Centru a Chișinăului riscă să fie concediat doar pentru faptul că a răspuns în limba română la o interpelare (făcută în limba rusă!) a unui cetățean. Respectivul l-a dat în judecată, făcând referință la o lege din perioada sovietică (stat care nu există de aproape 30 de ani, iar noi, niște sclavi ai trecutului sovietic, mai trăim după legile lui!) conform căreia funcționarul trebuie să răspundă cetățeanului în limba lui (adică în limba rusă, ucraineană, găgăuză, bulgară, dar și armeană, georgiană, turcă, chineză, engleză dacă se va găsi vreunul dintre aceștia în acest colt de țară, în care fiecare venetic vine cu legile sale. Adică cel mai mic funcționăraș trebuie să fie mare poliglot. Unde s-a mai văzut așa ceva? Doar în *„țara minunilor”* pre nume Republica Moldova condusă de kremlinezul trădător de țară I. Dodon, mare țar peste cei mulți dar…vorba lui Lăpușneanul. Problema a ajuns până la Curtea Constituțională. Iată până unde s-a ajuns cu această dezbinare a noastră.

Nu vedeți cum pe fundalul neunirii noastre kremlinezii își fac interesele. Kremlinezul Dodon iarăși a zburat la Kremlin. Fără el noul guvern rus nu poate intra în funcție! Cu o zi înainte a plecat și pudelul Ivan Vasilievich Ceban (în doar două luni de primar Ceban a fost de trei ori la Moscova de unde nu primește nimic iar cu primăria București a semnat un acord prin care vrea bani!). Ambilor le curg mucii permanent la Moscova și sunt priviți ca niște târâtoare fără coloană vertebrală (nu în zadar în ultimul timp apar tot mai multe filme ofensatoare despre prostia moldoivanului Dadon!). L-ați privit cum se umfla în pene, cum se fotografia această *„vedetă”* în avion cu pasagerii, majoritatea cred că plecau la munci la negru. El, cogeamite președinte, s-a coborât la nivelul proștilor. Făcea teatru electoral. Face teatru electoral când vorbește despre programe sociale, despre indexare de pensii, despre majorare de salarii. În realitate, chiar din momentul instalării guvernului Chicu (Dodon) are loc întârzierea salariilor: în prima lună (decembrie) întârzierea a fost de apr. 1-2 săptămâni, iar în luna ianuarie suntem deja la 17 ianuarie iar salariile încă nu au fost plătite. Și asta după atâtea sărbători de iarnă (Crăciun și Anul Nou pe stil nou și vechi, care a pustiit buzunarele oamenilor simpli). Bun cadou de sărbători făcut de Dodon+Chicu. Când mai pui că de la 1 ianuarie și transportul interurban s-a scumpit cu 50-70%, când se scumpesc în lanț prețurile la produse de primă necesitate, idila socialistă a lui Dodon+Chicu devine tot mai completă!

Este de datoria noastră, a societății civile, a intelectualității, să facem presiuni asupra unor rânzoși unioniști care continuă doar să tulbure apele. Să fie stigmatizați, să fie marginalizați pentru deserviciul pe care-l aduc acestei aș chii de popor român.

Să ne ajute Dumnezeu!

https://www.researchgate.net/publication/338644840_JOCUL_INFANTIL_DE_CAUTARE_A_CANDIDATULUI_UNIC_LA_PREZIDENTIALE

CONTINUĂM SĂ EXCELĂM ÎN ARTA DE A NE HĂRȚUI

Se duc bătrânii noștri, se duc. Se duc fără ași vedea visul împlinit. Este și cazul regretatului profesor Virgil Mândâcanu, care a plecat dintre noi mistuit de dorul de Patria, în care s-a născut. Este cazul miilor de unioniști de vârsta a treia, care s-au săturat să tot aștepte clipa Reunirii. Iar noi ce facem? La ce suntem buni asta e în arta de a ne hărțui. O artă adusă la perfecțiune de Iuda Roșca. Cu publicarea unor broșuri gen „*Falșii amici…*” (editate pe bani românești!), cu publicarea unor „*liste de colaboraționiști*”. Și el a ajuns la groapa de gunoi politic, mai corect la treuca cu lături a noului stăpân. A bătut în colegii de dreapta (de fapt pentru mulți devenise clar cui îi slujește) până a distrus totul. De la el vine această patimă de ai suspecta pe toți de colaboraționism. Î-l avem pe pseudopreședintele turist Dodon, care ne vinde cu tot cu măruntaie rusului. Î-l avem pe păpușarul Plahotniuc care a oligarhizat și capturat statul. Îl avem pe hoțul de miliarde Șor. Îi avem pe valeții lor. Avem mulțimea de lichele de care, din păcate, nu ducem lipsă. Avem cu cine ne lupta pentru a realiza Unirea, dar continuăm să ne cotonogim unii pe alții. Citeam zilele trecute rândurile scrise de un stimat profesor care m-au întristat mult: „*N-am crezut niciodată că blocul ACUM va avea viață lungă…Am rămas surprins că partidițele unioniste se vor întâlni așa de rapid într-un Bloc, dând o lovitură zdrobitoare celor două partide din ACUM!... I-a pus ștreangul la gât Blocul Unioniștilor”*. Este trist, este foarte trist că nu ne învățăm din propriile greșeli. Cât se poate să călcăm pe aceeași greblă. La ce ne-a adus lupta fratricidă pe viață și pe moarte între Ghimpu și Filat? La atotputernicia oligarhului Plahotniuc. Unde sunt cei doi acum? Unul la pușcărie, altul – la groapa de gunoi politic.

Ceea ce mă întristează mult este această retorică deosebit de dăunătoare realizării visului nostru de veacuri – Reunirea cu Patria mamă. Să ne punem întrebarea: oare suntem noi, unioniștii, în stare de unii singuri, fără aliați, să realizăm unirea în viitorul apropiat? Nu am reușit să fim nici măcar reprezentați în parlament de o formațiune unionistă cu acel minim de 6%. Clovnul hoț Șor a luat de vreo patru ori mai mult decât toți unioniștii! E o rușine, o mare rușine. Cu ce ochi ne privește moș Ion? Ce a arătat scrutinul recent? Că suntem o turmă fără baci. Având un suport de peste 35% de unioniști cum l-am folosit? Ne-am dat mari și tari (fiecare în ocolul său), ne-am ciondănit, ca până la urmă să intrăm cu fundurile goale într-un scrutin dur, luând rezultate de râsul găinilor, dându-le „*argumente*” dușmanilor noștri în slăbiciunea noastră. Pentru acești dușmani suntem mulți dar… vorba lui Lăpușneanu. De aceea suntem atacați, umiliți, pângăriți de niște ivani fără neam, fiindcă știu că nu vor primi riposta cuvenită.

De ce nu ne-am unit în vara anului trecut toate aschiile unioniste? De ce D. Chirtoacă, în care am investit atâtea speranțe, nici nu a încercat să adune împreună măcar aschiile liberale, desprinse de la PL, și apoi să se avânte în scrutin? De ce s-a avântat în acest scrutin, încurcând mai mult și demonstrându-

și goliciunea în văzul tuturor? Desigur, dacă unioniștii ar fi reușit să se unească, în parlament am fi avut poate o altă situație. Blocul ASCUM nu ar fi fost de unul singur în fața triadei Plahotniuc+Dodon+Șor. Împărtășesc bucuria domnului profesor că, în sfârșit, pe dreapta „*căpățânile înfierbântate ale partiduțelor unioniste”* se vor întâlni într-un bloc. Dar de ce să contrapui acest lucru blocului deja existent ACUM? Oare unioniștii nu au nevoie de aliați în realizarea programului său de Reunire? Cum au reușit marii înaintași de la 1918 să canalizeze toate curentele politice (de la liberalii naționaliști P. Halipa, S. Murafa până la socialistul C. Stere) spre un singur țel, cel al Unirii cu Patria mamă? De ce să bați în cei care, în situația inactivității totale a dreptei, s-au angajat în luptă cu regimul și au reușit ceva: I. Iovcev, O. Țâcu, I. Munteanu, M. Ciobanu, Iu. Reniță, L. Carp, V. Munteanu, I. Țurcanu, I. Terguță, P. Frunze (primar de Puhoi, semnatarul nr. 8 al Declarației de Unire cu România și câștigător în fața democratului I. Sula și socialistului milionar N. Pascaru), să iei în derâdere opțiunea lor, care a fost una corectă? Tocmai grație blocului ACUM în parlament au acces și câțiva unioniști. De ce să bați în blocul ACUM, care a făcut ce a putut, în pofida furturilor și găinăriilor electorale, și a unei presiuni enorme din partea binomului Plahotniuc+Dodon? În blocul ACUM astăzi bat toți cărora nu le e lene: bat Plahotniuc, Dodon, Șor și valeții lor; bat ultraunioniștii. Trebuie să te simți incomod, aflându-te de aceeași parte a baricadei cu Triada. Personal nu mai cred că unirea o pot face, o vor face, doar „*unioniștii adevărați”.* Să admitem că astăzi dreapta ia maxim posibilul, cele vreo 35% câți unioniști sunt. Dar pentru a declara Reunirea de la tribuna parlamentului ai nevoie de 50%+1. Deci avem nevoie de aliați! Înclin tot mai mult să cred în cei care fac Unirea, nu doar o declară. Cred mai mult în unionismul pldm-stului Marcel Snegur, care a avut curajul să spargă gheața semnării declarațiilor de Unire cu România. Cred în „*democratul*” Nicolae Tudoreanu, care a fost nr. 2 în lista primăriilor semnatare, continuând procesul în sudul Basarabiei. Cred în majoritatea primarilor care au semnat Declarația de Unire. Cred mai mult în ei decât în liderașii partiduțelor unioniste care timp de 30 de ani au vorbit mult dar au făcut puțin pentru apropierea celor două maluri de Prut.

Revenim la ideea creării blocului „*Unirea”.* Este o idee întârziată (alegerile parlamentare au fost pierdute lamentabil de către dreapta din cauza lipsei unității între puzderia de partiduțe unioniste), dar strict necesară măcar pentru alegerile locale. Este păcat că voturile unui anumit segment unionist au fost pierdute în alegerile parlamentare recente din cauza absenteismului condiționat de lipsa unei forțe politice unioniste cu șanse de a trece pragul electoral. În aceste alegeri avem neapărată nevoie nu de un război cu ACUM, cum îndeamnă unii, ci de o colaborare onestă pentru a evita bătăliile electorale fratricide între candidați eurounioniști (cum au fost în recentele alegeri parlamentare spre bucuria dușmanilor!). Să sperăm că celor trei tineri (V. Bilețchi, Anatol Ursu și Ion Leașcenco), care au demarat acest proces de formare

a Blocului „*Unirea”* le va reuși. Să fie aduse la masa de tratative toate partidușele declarate unioniste (în primul rând cele trei formațiuni unioniste de tineret (ODIP, Tinerii Moldovei, BUN), PL, PLR, PUN, PNL, Antimafie, Democrația Acasă ș.a.). Cel mai bine ar fi formarea unui singur partid unionist, în care liderii seniori să se retragă pe poziții secunde și să le permită tinerilor să încerce să facă ce nu au reușit ei de atâția ani. O astfel de tentativă a fost făcută în a. 2000 înaintea alegerilor parlamentare din a. 2001. După aceasta să fie declarat un „*pact de neagresiune”* cu aliatul nr. 1, blocul ACUM. Repet încă o dată: cheia succesului general rezidă doar în colaborarea strânsă între cele două blocuri. Doar așa există anumite șanse de a pune triada Plahotniuc+Dodon+Șor cu botul pe labe.

A mai fost comisă o greșeală pe dreapta-centru dreapta. În alegerile parlamentare recente nu a fost utilizat potențialul celor 165 de primari semnatari ai Declarației de Unire cu România. În alegerile locale acești primari semnatari reprezintă un fond de aur pentru Unioniști și trebuie susținuți plenar în obținerea noilor mandate. Prin legăturile pe care le au acești primari cu localități din România și proiectele implementate (școli, grădinițe renovate, microbuze pentru școli ș.a. proiecte finanțate cu bani românești) cu concursul lor, acești primari vor fi cei mai buni ambasadori ai unionismului pentru localitățile, primarii cărora nu au beneficiat de un suport similar.

Referitor la situația din parlamentul actual. Suntem martori ai unei situații fără precedent. Trei forțe politice cu pondere aproximativ egală au acces în parlament, dar sunt ca broasca, știuca și lebăda. În situația în care se află blocul ACUM (se luptă cu toate cele trei capete ale balaurului!) el trebuie susținut, nu blamat cum fac unii (la urma urmei în bloc nu este doar Năstase). Cred în dorința, poate cam idealistă, a Blocului ACUM de a scoate această așchie de țară din statutul de stat capturat. Dacă nu vor reuși nu va fi din vina lor. Prea inegale sunt forțele. Prea mare este interesul regimului oligarhic de a păstra această așchie de țară în stare de stat capturat. Termin cu finalul versurilor aceleiași stimate doamne cu care am început: „*Și mai vino, maică sfântă, / Să-mi pui valul cel de nuntă, / Visul tot mi-l împlinește / Și cu Prutul mă unește”.* Este tânga persoanelor de vârsta a treia care doresc mult să-și vadă visul împlinit înainte de a pleca în lumea celor drepți. Noi cu toții avem o datorie sfântă față de generația care a trecut prin atâtea încercări și care s-a aflat la începuturile deșteptării naționale.

Literatura și Arta, nr.16, 18 aprilie 2019
http://www.logossiagape.ro/2019/04/13/valeriu-dulgheru-continuam-sa-excelam-in-arta-de-a-ne-hartui/
https://revistasingur.ro/articol-pres/20555-atenie.html
Romanian Global News. 16.04.2019. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/30205-2019-04-16-09-58-43.html
https://www.ultimele-stiri.eu/articol/valeriu-dulgheru-continuam-sa-excelam-in-arta-de-a-ne-hartui/5189063
Viena Românească. 16.04.2019https://wien.ro/stiri/valeriu-dulgheru-continuam-sa-excelam-in-arta-de-a-ne-hartui

CAPITOLUL III

Putinism, plahotniucism, dodonism si alte isme

„Stați liniștiți români! Totul e perfect. Nu se întâmplă nimic. A murit democrația, atât... Nimic grav.... Am pierdut tot ce am câștigat în 30 de ani... Nu-i grav... S-a ales doar praful de statul de drept. Atât! Pe mine mă doare Pasivitatea poporului meu. Deșteaptă-te romane...nu funcționează...din păcate”.

(Actrița Oana Pellea)

UN „ȚAR” LA RANG DE RUȘINE NAȚIONALĂ

„…Iată un înțelept în fața lui Dadon / I-a adus un cocoșel de Aur…./

Dadon a căzut de pe car / A oftat o dată, - și și-a dat duhul.. /
Povestea este o minciună,/ dar există o morală în ea / Lecții bune pentru oamenii buni”.

(A.S. Puskin. Povestea cocoșelului de aur)

Este vorba de cunoscutul basm rusesc despre țarul Dadon și cocoșelul de aur scris de A. Pushkin. Morala basmului e scurtă: unde nu-i minte vai de capul tău. Se referă întru totul pseudopreședintelui Dodon. Parcă mai scăpasem puțin de „*marea dragoste rusească”* din perioada sovietică când se spuneau tot felul de bancuri și expresii jignitoare despre moldoveni. De fapt această „*mare dragoste”* ne vine de la A. Pușkin primit atât de bine în exil la Chișinău dar care ne-a răsplătit atât de porcește (recunoștință în adevărat stil rusesc). „*Aici la noi e „moldovenesc”* (a se înțelege: prostesc-n.n.) *și greață”; „Vinul, jocul de cărți, turbulența după cochetele și ușuraticele fete moldovence… acestea erau manifestările tânărului surghiunit…”* (P.A. Efremov. Prefață. Opere complete A. Pușkin, 1887). „*Mai bine zis printre maimuțe* (adică moldoveni – n.n.) */ Sunt leu și cal de Almadan,/ Tu al măgarilor* (moldovenilor-n.n.) *tapsan”. „Dulce grai italian / Răsună-n străzi și pe maidan / Pe unde-și are pasul grav / Franțuz și spaniol și slav, /Și grec, și armean, și moldovan bolnav* (adică, unde și unde câte un moldovean prost, tâmpit, sărac cu mintea - n.n.)”. Iată adevărata dragoste a rusului față de noi. Acești șovini fără elementarul simț al omeniei ne ponegresc, iar noi (într-adevăr ca proștii cum ne consideră ei) pușkinizăm în continuare localitățile din Republică (chiar în centrul Chișinăului continuă să ne amintească de această „*mare dragoste”* str. Pușkin, bustul lui instalat în capul Aleii Clasicilor peste scriitorii și poeții noștri naționali). Cred că cel mai inspirat răspuns dat acestui porc este al marelui V. Alecsandri „*Fiind mai negru ca țiganii / Ce-ai cerșit la noi cu anii, / Tu, ce-ai primit cu dor de sus / Nici bogdaproste nu ne-ai spus./ …Te-am ospătat. Iar tu în zori / Râzând, te-ai scârnăvit în flori. …Ei, vezi atunci? Pun mâna-n foc:/ Tu n-ai fost cal arab, ci porc”.*

În perioada țaristă chiar și ultimul funcționăraș rus adus din imperiu îl considera pe bietul țăran moldovean, care nu cunoștea limba rusă, prost și înapoiat. Și bieții tineri moldoveni luați cu forța în armata țaristă nu cunoșteau limba rusă și erau tratați de ultimul praporșcic drept înapoiat, prost, era tratat mai rău ca animalele. Această *„dragoste rusească față de moldoveni”* a fost transmisă succesorilor lor bolșevici. A fost adusă pe vârfurile baionetelor sovietice în a. 1940, 44 împreună cu purtătorii acestei *„dragoste”* tot soiul de pretinși civilizaționiști. Vă mai amintiți de expresiile jignitoare ale șovinului rus Zadornov (pe care și astăzi unii cu creierii spălați î-l mai ascultă cu pietate): *„Moldovan nu e națiune ci diagnoză”.*

Și astăzi tot soiul de șovini ruși ne tratează la fel. Este și cel mai proaspăt caz legat de vizita lui Dodon la țarul Putin. Câțiva jurnaliști ruși au realizat un filmuleț cu ocazia acestei vizite a lui Dodon, însoțit de bășcănița I. Vlah și de alți valeți, cu comentarii jignitoare în adresa noastră. Având obrazul de tureatcă Dodon nici nu simte (sau poate îi place!) această batjocură (el, mankurtul ne reprezintă. Prin el rusul își face impresia despre noi). *„Tuturor celor prezenți la întrevedere le era foarte clar: cine este țarul și cine era Dadon… Eforturile Moldovei se vor rezuma la faptul că ei nu sunt împotriva. Pentru restul este Putin... Putin a intrat în sală cu mersul omului pentru care Moldova trebuie să redevină vechea, buna Moldavia…Președintele Moldovei a intrat în sală când i-au permis cu mersul omului cu numele Dadon* (adică a prostului din poveste – n.n.). *Putin era gata de a se întâlni cu orice Dadon* (a se vedea: unitate a prostiei și slugărniciei)*... Partea rusească era neliniștită cum se va comporta Dadon în funcția de guvernator al ținutului moldovenesc* (vedeți ce perspectivă: nici măcar gubernie nu e pentru ei!)*... Președintele Moldovei i-a declarat lui Putin că 65% din populație nutresc sentimente de iubire față de ruși* (în special, de sutele de mii pe care cei cu steaua roșie ai lui Dodon i-au dus în Siberia, i-au împușcat în închisorile staliniste, i-au lichidat prin foametea organizată!)*, iar ceilalți 35% vor nimeri în iad… Uitându-se la Dodon Putin se gândea: poate ar fi cazul să petreacă simultan alegerile în România și Ungaria, cum se zice, să nu alerge de două ori….*”. Jurnalistul rus mai face aluzie în film că moldovenii sunt *„veșnic turmentați*”, că ei sunt buni doar *„să pună teracotă”.* Mă opresc aici. Ce rușine pe capul nostru, iar Dodon cu obrazul gros de tureatcă nici nu simte batjocura. Este comportamentul sclavului. Vedeți ce faimă ne face în lumea rusească această nevertebrată cu nume de Dodon.

Scriam odinioară că Dodon a pierdut probabil numărul întâlnirilor cu Putin. Acolo, la Moscova, în Kremlin îi curg mucii așa numitului președinte Dodon. Dacă stă mai mult de o săptămână acasă se plictisește băiatul, nu-și

găsește locul și începe să inventeze tot soiul de activități. Mai pleacă în bașcanatul său Găgăuzia să-i mai minciunească pe găgăuzi să-i voteze partidul. Ceva mai înainte declarase acest an drept Anul Familiei. De fapt frumoasă inițiativă, în special, acum când familia română basarabeană de la sat este supusă unui adevărat genocid. Atât de sănătoasă altădată această celulă a societății (a rezistat valurilor de sălbatici veniți din est, a rezistat genocidului sovietic din perioada foametei și războiului) acum este grav bolnavă: copii fără părinți plecați peste hotare, părinți fără copii plecați la munci pentru ai întreține (statul s-a spălat pe mâini. N-are nevoie de bătrâni, aruncându-le o pensie mizeră pe care Dodon o cheltuiește la o singură masă la restaurant). Dar tocmai Dodon, rămas fidel învățăturii idolului său Lenin, este cel mai puțin în drept să vorbească despre cum trebuie să fie o familie. Să ne amintim că la începutul erei bolșevismului Lenin pleda pentru distrugerea familie ca o recidivă a țarismului și comunizarea femeii, comportamentul său în familie fiind în totală concordanță cu aceste aiureli trăsnite ale unui om bolnav mintal. Doar boala (prinsă tot în urma modului de viață amoral) l-a oprit de la realizarea trăsnitei idei. Acum vine nepotul lui și ne dă lecții despre cum trebuie să fie o familie.

Deunăzi *„marele moldovean Dodon”* a sărbătorit 710 ani de la fondarea statului Moldova, uitând să spună că descălecatul Moldovei a fost făcut de Dragoș, descendent din vechii daci, adică este român, coborât din munții Maramureșului. Ce drept are acest mankurt aflat în slujba țarului Putin să vorbească despre istoria Neamului pe care n-o cunoaște nici măcar la nivelul clasei a 5-a de liceu?

Pe lângă faptul că este cu obrazul gros Dodon mai este și un mare mincinos. De fapt această *„calitate”* este caracteristică tuturor bolșevicilor și urmașilor lor. A venit de la Moscova lui cu sacul plin de minciuni, pe care seară de seară le toarnă de la televiziunile lui peste capul bietului telespectator debusolat dea binelea de acest mediatic, pe care-l deține împreună cu șeful său Plahotniuc. Ne spune fără să clipească din ochi că grație lui a obținut pentru Republica Moldova anularea taxelor vamale la mai multe produse moldovenești. ***Fals!*** Nu spune însă bietului producător basarabean cum să ajungă până la această vamă rusească (pe calea aerului, prin subterană?!) fiindcă coridorul terestru prin Ucraina este închis prin ordinul lui Medvedev (a se vedea Putin!) din 29.12.2018.

Dodon minciunește și atunci când spune că e socialist sau creștin (în funcție de ce i se cere). Aceste două opțiuni sunt absolut contradictorii. Când Dodon spune că e socialist minte fiindcă conform doctrinei socialiste *„religia este opiul poporului”*. Când Dodon spune că e creștin minte și mai mult fiindcă

creștinul nu poate accepta steaua satanică în calitate de simbol care-l reprezintă (și în aceste alegeri). Unii spun că el (Dodon!) ar fi adevăratul „*vladâca”* al bisericii ruse la Chișinău, el organizând întâlniri cu Kiril, el organizând pohoduri ale crucii, ale moaștelor sfinților (care neapărat trebuie să fie ruși!), ale „*familiei tradiționale”.*

Tot seară de seară Dodon propagă o minciună gogonată care poate să-i coste mult pe bieții gasterbaiteri care se vor hotărî să revină acasă în perioada indicată pentru a-l vota pe Dodon. Este vorba despre așa numita „*amnistiere”* de către Putin (ca să vezi ce dragoste l-a apucat de acești bieți migranți moldoveni!) a celor peste 170000 de moldoveni care au comis încălcări ale regimului de ședere în Rusia. În cazul acestor bieți moldoveni manipulați îmi aduc aminte de un banc. „*Un președinte de soviet sătesc se lupta de ani de zile fără succes cu producerea ilegală a alcoolului. Într-o zi i-a venit o idee genială. A dat sfoară prin sat că toată lumea va avea voie să facă rachiu dacă își vor înregistra aparatele la sovietul sătesc, punându-l pe un cumătru de-al său să treacă prin tot satul cu aparatul în spinare”.* După „*înregistrarea*” aparatelor este clară care a fost acțiunea președintelui de soviet sătesc. Fac aceeași asemănare cu cei doi „*președinți*”, unul mare al unui stat mare și sluga lui.

Și valeții săi (dar nu numai ai lui Dodon dar și ai lui Plahotniuc și Șor, această hidră cu trei capete!) se întrec la spus gogoși electorali. Spun minciuni de crapă pietrele. De fapt de ce să ne mai mirăm: cum îi Tanda așa-i și Manda. Z. Greceanîi, Ivan Ceban, Batrâncea, Novac, Bolea la întâlnirile cu alegătorii promit marea și sarea: „*că le vor face terenuri de joacă”*, că „*le va curăța canalizarea*”, „*că-i vor ajutora pe bătrâni”* și multe alte minciuni. De fapt spun și ei ce pot face. Dar parcă aceasta e misiunea deputatului? De unde să se descurce bietul alegător de rând debusolat dea binelea dacă intelectualul care are capacitatea de a separa grâul de neghină, deseori cade (uneori cu voința lui) în mrejele trinomului mediatic „*Plahotnic+ Dodon+Șor”.*

Dodon minciunește și atunci când ne cheamă să schimbăm guvernarea. Dar el însuși, instituția prezidențială, face parte din guvernare, deci și el trebuie schimbat. Î-l minciunește pe Putin când din mare dragoste îi declară că tocmai 65% din moldoveni îl iubesc pe Putin. Dar cum se face atunci că sondajul recent făcut de SUA a arătat că 46% din respondenți au opțiuni proEuropa și doar 39% (de două ori mai puțini!) - opțiuni proRusia. Da, minciuna are picioare lungi. Până est6e dezmințită ea își face misiunea. Este un truc luat din arsenalul lui Goebbels.

Uneori se mai fac că se bat între ei. Clovnul Șor, asmuțit de Plahotniuc, iese la tribună cu o geantă mare cu care i-ar fi transmis bani în repetate rânduri

lui Dodon așa cum îi transmisese altă dată și lui Filat. Doar pentru astfel de „*destăinuiri”* acest hoțoman, care o mai face pe marele mecenat, unic apărător al pensionarilor care „*nu merită cât primesc”* trebuie băgat la răcoare împreună cu Dodon (care a primit) banii și Plahotniuc (care a încuviințat!). „*Lipiți afișe prin sate și orașe ca toți cetățenii să afle că acești hoți furat banii țării și nu se satură”*. Este declarația, culmea, a celui mai mare hoț, a hoțului Miliardului, a lui Șor! Ce timpuri ce moravuri! „*Igor, moldovenii votează PSRM da după alegeri trec tot la PDM, eu plătesc și câștigăm amândoi”* declară Plahotniuc. Dodon este o sculă, o sculă în mâna lui Putin, o sculă în mâna lui Plahotniuc.

Ne înecăm în minciună. Fenomenul Șorhei a infectat întreaga republică. Pomenile electorale continuă să fie împărțite de toți cei trei. Cine să-i mai domolească dacă bravii noștri de dreapta-centru dreapta continuă să se cotonogească între ei. Ași termina această tristă constatare a situației în care ne aflăm cu minunatele versuri ale A. Păunescu. Cine iese ultimul din țară). *„...Pluralismul tuturor ne place, / Chiar dacă îl facem numai unii, / Dar vedem, de-atâta timp încoace, / Pluralismul cinic al minciuni. / Și de ce, în păcăleli și glume, / Nu se mai distinge adevărul?”*.

Și noi, cei mulți dar…„*vorba lui Lăpușneanu*” ce facem?

Literatura și Arta, nr.7, 14 februarie 2019
https://revistasingur.ro/altele/20186-valeriu-dulgheru-dodon-ruinea-naional.html
https://www.art-emis.ro/jurnalistica/dodon-rusinea-nationala
https://ioncoja.ro/dodon/

RUȘINEA NAȚIUNII – DODON

„Când preşedintele exclamă: teap! /Ecoul ţării este: leaappp...
Aşa e ţara, făr-de cap,/ Când e condusă de Teap–Leap.
Cu jurnaliştii „tăvăliţi” de râs / Şi cetăţenii săturaţi... de plâns”.
(C. Plotnic)

Într-adevăr, avem un președinte Teap-Leap, un președinte de râsul lumii. Dar ne face și pe noi toți de râsul lumii. Două săptămâni în urmă kremlinezul Dodon ne-a făcut de râsul întregii Europe. De la fiecare din cei vreo 5 demnitari europeni de prim rang, cu care s-a întâlnit, cerea să fie respectată „*neutralitatea constituțională*” a acestui stat care numai independent și neutru nu e. Ei și ce dacă secretarul general NATO Jens Stoltenberg, un diplomat rafinat, fost prim-ministru al Norvegiei, dar și alți demnitari, i-au declarat că neutralitatea Republicii Moldova este respectată, Dodon continuă ca un papagal povestea dictată de Moscova. Este un mod rușinos de a recăpăta indulgența stăpânului puțin redusă după insuccesul realizat în alegerile parlamentare trecute. Este un comportament de sclav.

Acum și în fața întregii lumi. *„Noi cerem recunoașterea și respectarea de facto a statutului de neutralitate a țării. Noi nu vrem să mai fim tratați ca teritoriu neutru, aceasta este altceva decât un stat neutru”* a declarat săptămâna trecută de la înalta tribună ONU președintele rus (fiindcă numai președinte al Moldovei, al întregului popor care l-a ales nu e) kremlinezul I. Dodon. Cum se poate ajunge la acest grad avansat de slugărnicie? Cât tupeu și lipsă de verticalitate trebuie să ai ca să ceri ca un papagal ceea ce ți se dictează de la Moscova despre „*neutralitate constituțională”* când tocmai Kremlinul, doar Kremlinul, nu respectă această „*neutralitate constituțională”* și integritate teritorială, menținând de treizeci de ani o armată de ocupație pe teritoriul Republicii Moldova care protejează un regim secesionist criminal născut de el. Este sfidător la cer. Drept cine ne consideră acest kremlinez (care numai președinte de țară nu e!) când rostește astfel de gogomănii de la înalta tribună (cu armată rusească de ocupație pe teritoriul tău care nu-ți respectă „*neutralitatea constituțională”* și să ceri de la alții să ți-o respecte când ei nu dau nici un motiv că nu ți-o respectă).

„*Obiectivul și prioritatea noastră absolută de soluționare a problemei transnistrene este realizabil doar în condițiile păstrării statutului de neutralitate militară a Republicii Moldova* (cu trupe rusești pe teritoriu! Bravo cogeamite „președinte de țară!”)” a continuat Dodon. Conform logicii bolnave a

kremlinezului Dodon trupele ruseşti nu se vor retrage până nu aducem Tiraspolul la Chişinău. Şi atunci se va mai vedea dacă vor mai fi retrase. Într-o eventuală situaţie nefavorabilă Rusiei în regiune Europa va avea un nou Kaliningrad în sud-estul Europei.

„Politicienii noştri şi elitele naţionale" ar fi provocat sau „s-au lăsat atraşi în acţiuni", în care ţara a avut scump de plătit cu sânge şi dezintegrare în urma conflictului armat din regiunea transnistreană a ţării" a continuat de la înalta tribună kremlinezul. Este o blasfemie adusă amintirii celora care şi-au dat viaţa în lupte contra cazacilor şi a tot soiul de scursuri din întreaga URSS în războiul de pe Nistru dus de Rusia contra tânărului stat apărut pe harta lumii Republica Moldova. Tocmai aceşti eroi căzuţi pe malul Nistrului l-au făcut „preşedinte de ţară", apărând cu viaţa lor această aşchie de Ţară căzute pe mâinile preşedintelui trădător I. Dodon. De ce ar trebui să ne mire acest fapt reprobabil dacă kremlinezul Dodon a ajuns până la aceea să depună flori la monumentul cazacilor „căzuţi pe Nistru" care au atentat la „integritatea şi suveranitatea statului"..

„O treime din populaţie (a Republicii Moldova – n.n.) *vorbesc limba rusă… Limba rusă … are statut de comunicare interetnică în Moldova* (de unde a luat-o. Aşa era în fosta URSS. Dar limba de stat (româna) ce statut are?)... *Republica Moldova este un stat multietnic în care convieţuiesc reprezentanţi ai circa 125 de etnii* (de unde a luat-o şi pe aceasta?)"" a declarat fără pic de elementar simţ naţional de la tribuna ONU! kremlinezul Dodon. Ce impresie şi-au făcut despre Moldova cei din sală veniţi din cele peste 190 de ţări ale lumii? Că suntem o ţară bananieră cu „*125 de etnii"* şi unde şi unde câte un român (moldovean) printre ele. Ei bine, în primul rând recensământul făcut de Voronin! arată că 82% din populaţie s-au considerat moldoveni (români) care, evident, vorbesc limba română şi doar 18% - alte etnii, care în loc să vorbească limba lor naţională şi limba română (aşa ar fi fost normal) vorbesc doar limba rusă. Aşa au dictat în perioada sovietică postbelică ştabii de la Kremlin, dorind să transforme toate etniile conlocuitoare în coloana a cincea rusească (fapt ce le-a reuşit). Deci, nu se poate vorbi de o treime de vorbitori de limbă rusă. Observaţi cum se vorbeşte peste tot în Chişinău. Moş Ion venit de la ţară este obligat să vorbească (la el acasă!!!) în limba rusă că aşa îi cere funcţionărăşul din birou, duduiţa de la tejghea sau şoferul din microbuz. Şi totuşi, cum doreşte acest ivan fără de neam ca celelalte (fie şi două treimi) de moldoveni (români) să vorbească în limba de comunicare limba rusă!, chiar atunci când n-o cunosc? Cum se numeşte aceasta? Nu e o trădare faţă de naţiunea titulară? Dacă am urma logicii lui Dodon, de ce să nu-i impunem pe toţi moldovenii să vorbească în limba engleză că deja sunt vreo treime de vorbitori de limbă engleză.

Cu cine s-a consultat (în afară de Putin!) la scrierea acestui discurs? Nici măcar cu partenerii de alianță, cu care recent a semnat un nou Acord, în care scrie negru pe alb să fie evitate momentele geopolitice și să fie aduse în prin planul activităților tuturor puterilor în stat reformarea justiției și procuraturii. Conducerea PAS a declarat „*Partidul Acţiune şi Solidaritate îşi exprimă dezacordul faţă de poziţia incoerentă şi inconsecventă a preşedintelui Igor Dodon în problema prezenţei trupelor militare străine aflate ilegal pe teritoriul Republicii Moldova. Nu poţi cere de la comunitatea internaţională „recunoaşterea şi respectarea de facto" a neutralităţii unui stat suveran şi indivizibil, dacă în acelaşi timp încerci să camuflezi existenţa unor trupe de ocupaţie pe teritoriul acelui stat, indiferent cum le-ai numi. Statutul de „neutralitate" este incompatibil cu acest fapt… Retragerea imediată a trupelor Federaţiei Ruse de pe teritoriul Republicii Moldova este singura modalitate de a recunoaşte şi respecta caracterul suveran şi indivizibil al statului Republica Moldova şi condiţia sine qua non pentru soluționarea diferendului transnistrean".* Și MAEIE a reacționat la discursul lui Dodon la ONU „*Faptul că nu s-a vorbit despre retragerea trupelor ruse din Moldova „constituie o abordare dezechilibrată a politicii externe".*

Și rețelele de socializare au explodat, venind cu reacții vehemente (comentariile nu-mi aparțin, sunt culese de pe rețele!): „*S-a dus boul de Dodon sa vorbească ca papagalul din nou despre neutralitate și despre (vai de noi ce problemă avem) limba rusă! Nu-l preocupă problemele noastre seculare ci problemele Rusiei...";* „*Dobitoc nesimțit!!! Ce rușine de nepreședinte Dodon!!! Face Țara de rușine!!! Nici nu l-am ascultat, că provoacă doar ură si greață !!! TRĂDĂTOR DE NEAM SI ȚARĂ!!!";* „*Lui Dodon nu trebuia de-i permis să vorbească la ONU, era clar ca nu va vorbi în interesul Moldovei ci a sponsorilor ruși. Cu atât mai mult, Moldova nu este un stat prezidențial ci parlamentar, acolo trebuia să meargă Maia sau cel puțin cineva din parlament, Zina, deși nu e mai breaza…".* „*Dacă am ști se vorbește trădătorul de Dodon la Moscova am deveni muți de mirare. Rusia nu-i plătește degeaba lui, își depune toată stăruința, chiar și la ONU. Daca analizam ce a vorbit și cine are folos din vorba lui, devine clar ale cui interese le apără acest trădător. Nu-l mai lăsați să se ducă în lume, ne face de rușine. Să se ducă numai la Moscova după instrucțiuni și bani, acolo nu-i poate nimeni interzice, va muri daca nu trădează";* „*Doamna Maia Sandu, ia-ți deschis drumurile acestui DESCREIERAT, să ne facă țara de ras!!!"* ș.m.a. Câte gogomănii și trădări trebuie să faci ca să fii atât de urât de popor. „*Fie cald sau frig afară,/ La Kremlin îți faci, tu, slujba / Și descrii a noastră țară / Parcă-ar fi kolhozul „Drujba*"" scrie regretatul coleg Constantin Plotnic. Ce bine î-l caracterizează pe acest s(c)lav al lui Putin.

La ONU Dodon nu ne-a reprezentat pe noi ci pe Rusia. „*La ONU, Igor Dodon a vrut să-i facă pe plac Rusiei. Politicienii care ar face un asemenea lucru în Ucraina sau în Georgia ar plăti un mare preț politic intern în alegerile din țările respective*”, declară analistul occidental Vladimir Socor. La noi se poate. Suntem niște mămăligari, papuași în mijlocul Europei. „*Dl Dodon face un mare pas înapoi în comparație cu rezoluția votată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite anul trecut despre retragerea trupelor rusești*” continuă analistul.

Toate acestea sunt evidente argumente de mare trădare de țară comisă de kremlinezul Dodon pentru care trebuie să răspundă:

- *Nu a spus nici un cuvânt despre rezoluția ONU de anul trecut de retragere a trupelor rusești din raioanele de est ale Republicii, care nu au nici un statut;*
- *Nu a cerut aducerea acasă a raioanelor de est care aparțin de jure Republicii Moldova;*
- *A cerut readucerea limbii ruse ca limbă de comunicare* (de parcă ar fi cerut Putin!) *care nici nu a dispărut. Dar care trebuie să fie atunci rolul limbii române?*

Pot să fiu subiectiv dar s-a greșit că acest kremlinez Dodon a fost lăsat să ne reprezinte la ONU. Oficialul care urma să ne reprezinte trebuia să fie premierul Maia Sandu (opinie regăsită și pe rețelele de socializare), care ar fi făcut un discurs ținut într-o curată limbă engleză cu evidențierea tuturor problemelor cu care se confruntă Republica Moldova. De ce s-a cedat în această problemă (de imagine) deosebit de importantă astăzi? Înțeleg dorința ACUMiștilor de a reforma măcar justiția și procuratura, a scoate statul din captivitate și demonta sistemul Plahotniuc care, din păcate, nu pot fi făcute fără socialiști. Dar se pare că aceștia îi aplică cuțitul în spate Blocului ACUM. Nu m-ar mira deloc dacă firele războelului judecătorilor ar duce la Dodon. Este interesul lui ca lucrurile în domeniul reformei justiției și procuraturii să nu meargă prea repede, iar pe acest fundal Dodon să-și facă nagâțul (al Moscovei!).

Cred în sinceritatea, profesionalismul, Maiei Sandu (în acest context o felicit cu primirea înaltei distincții de la Universitatea din Timișoara!), în echipa ei, în dorința ei de a face cât mai repede reformele. „*Oamenii din acest guvern curăță mizeria lăsată de Plahotniuc... Fac greșeli, dar luptă zi de zi pentru interesul cetățenilor… Întâmpinăm o mare rezistență în sistem, dar suntem determinați și o să insistăm până la capăt pe această transformare ... O să facem ordine în fiecare instituție*”, a declarat Maia Sandu în raportul de 100 de zile de guvernare. Dar trebuie cumva oprit acest buldog socialist lipsit de orice scrupule.

https://www.researchgate.net/publication/336230581_RUSINEA_NATIUNII_-DODON
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/133181451315732

PUTIN ȘI ANACRONICA INVENȚIE „*LUMEA RUSĂ*”

„Eu nu m-am temut a scrie, tu nu te teme a ceti”
(Simion Bărnuțiu)

După dezintegrarea urss Rusia a avut o șansă de a se transforma într-o țară democratică. Au mai căzut imperii însă fostele metropole, fiind civilizații autentice, au acceptat realitatea crudă pentru ei. Unele dintre ele, cum a fost Marea Britanie și Spania, chiar și-au cerut scuze de la fostele colonii pentru tratamentul uneori neadecvat. Actualmente aceste colonii și foste metropole se află în armonie ca parteneri egali în lumile lor engleză și spaniolă. Nu este și cazul Rusiei (urss nu a fost altceva decât transformarea imperiului țarist rus în imperiul sovietic rus).

Boris Elțin (așa cum a fost el!) a încercat să orienteze Rusia pe făgașul democrației însă odată cu aducerea lui Putin la cârma Rusiei, ulterior devenind un adevărat țar, Rusia a revenit la cunoscuta-i cale imperială, pe care o urmează în ultimii peste 300 de ani. De fapt să fim sinceri este vorba nu de persoana Putin, care inițial era un personaj sumbru, un șoricel cenușiu (una din poreclele lui!), ci de cei din spatele lui (cercurile militariste revanșarde). De fapt adevăratul interes al Rusiei ar fi nu lupta cu UE, SUA, cu întreg Occidentul, ci alianța cu ele pentru a contracara expansiunea chineză în partea siberiană a ei, pe care la sigur o va pierde.

Chiar în primul său mandat (actualmente este al 4-lea, dar practic al 5-lea, luându-l în considerare pe cel al lui Medvedev, în care de facto tot Putin a fost președinte!) Putin a venit cu ideea făcăturii de „*Russkij mir (Lumea rusă)”*, scopul căreia nu este crearea doar a unui spațiu lingvistic comun ci readucerea fostelor așa numitelor „*republici unionale”* sub influența Rusiei, refacerea urss, insistând pe păstrarea limbii ruse drept limbă de stat și a propagandei ruse prin puzderia de posturi rusești. La 18 martie 2018 la inaugurarea sa Putin a declarat că regretă destrămarea urss și că scopul său de bază va fi „*refacerea legăturilor Rusiei cu fostele republici”.* Trebuie însă de știut că Rusia nu are nevoie de parteneri, de vecini, așa cum se face în lumea

civilizată (istoria ultimilor 300 de ani a demonstrat acest lucru!). Ea are nevoie de vasali cu pseudopreședinți de țări gen Dodon.

Observați cu câtă înverșunare valetul lui Putin pe nume Dodon insistă prin valeții săi socialiști pe acordarea limbii ruse statutul de limbă de stat în acest colț de țară numit Basarabia, pe care Dodon î-l dorește în continuare colonie rusească. Putin într-un fel nu-i iartă lui Plahotniuc nu landromatul rusesc cu cele peste 20 mlrd de dolari ruseşti spălate prin băncile moldoveneşti, nu implicarea în tentativa de asasinare a lui Gorbunțov (Putin nu este Maica Tereza. A demonstrat în repetate rânduri că viața unui om valorează cel mai puțin pentru el) ci atentatul asupra sfintei sfintelor pentru Putin – „*Lumea rusă”* prin adoptarea Legii nr. 257 cu privire la completarea Codului audiovizualului, numită de Dodon „*Lege anti-propagandă rusă”*. Cu toate că Legea nu prea funcționează („*Propaganda rusă a rămas, atâta doar că a luat fațeta unui produs autohton… Teamă îmi e că aceste prevederi nu vor securiza spaţiul informaţional aşa cum ne-am dori. Majoritatea absolută a mesajelor cheie propagandistice pot fi transmise şi prin conţinut culinar. Ceea ce au demonstrat televiziunile ruseşti e că aceste mesaje se strecoară foarte uşor şi în programele nu neapărat informative, informativ analitice, politice sau militare*” declară Petru Macovei, directorul executiv al Asociației Presei Independente) oricum este deranjant pentru Putin în politica sa de readucere a Basarabiei în „*lumea lui rusă!”*. De fapt, această așchie de pământ românesc pre nume Basarabia, aflată în derivă de peste 30 de ani din cauza guvernărilor defectuoase, incoerente, care s-au perindat, nici nu a părăsit-o.

Să încercăm să vedem ce este cu această așa numită „*lume rusă* (russkij mir)*”*, o făcătură propagandistică putinistă crasă. „*Lumea rusă nu înseamnă mesteceni, balalaici, matrioşte ci propagandă. Există un spațiu geografic în care oamenii trebuie să vorbească în limba rusă. Iar „Lumea rusă” înseamnă propagandă”* declara deunăzi la o emisiune la postul „*Europa Liberă”* Oleg Panfilov, etnic rus, născut în Tadjikistan, care după destrămarea urss a trăit 18 ani în Rusia, nefiind cetățean al Rusiei, actualmente cetățean al Georgiei (din 2008), în care trăiește de 10 ani. Reputat istoric, publicist, scriitor, jurnalist, fost angajat la postul de televiziune NTV, ultimul post al opoziției lichidat de Putin, etnicul rus Oleg Panfilov a devenit persoană indezirabilă în Rusia după publicarea prin fundația Tony Blair a cărții „*Putin și mass-media”*. Iar după războiul Rusiei contra Georgiei din 2008, în care O. Panfilov a activat în Consiliul de Securitate Națională al Georgiei, în Rusia este declarat trădător chiar

și de opoziția rusă Nemțov, Iavlinski, Naval'nyj. Să ne amintim că și la noi în timpul războiului Rusiei contra Republicii Moldova din 1992 etnicul rus Leonid Karasiov, care a apărat cu mare bărbăție podul de la Tighina de atacurile tancurilor Armatei a 14-a și ale bandiților și mercenarilor transnistreni, a fost declarat trădător al Rusiei. Iar moldoivanul Dodon care a „*moștenit țara"* apărată de acest etnic rus și bravii voluntari și polițiști, le-a cinstit memoria bandiților, depunând flori la monumentul lor din Tighina. În Georgia este de neconceput ca un șef de stat, fie el și filorus cum este actualul președinte Ivanishvili, să depună flori la monumentul dușmanilor țării. La noi totul e posibil.

Tot din acțiuni în cadrul „*lumii ruse*" fac parte și așa numitele „*marșuri în apărarea familiei ortodoxe tradiționale".* În Ucraina sunt interzise, iar în Basarabia ele sunt în vogă. Să luăm chiar și ultima contramanifestare organizată de vladîka Vladimir (marinarul Kantarean) și Dodon la Chișinău împotriva marșului LGBT desfășurat pe 18.05.2019. Să fim sinceri, este discutabilă oportunitatea unor astfel de acțiuni ale LGBT în Basarabia caracterizată prin tradiționalismul ei, acțiuni care sunt folosite de dușmanii noștri în scopuri meschine. Cred că marea majoritate în Basarabia sunt pentru familia tradițională dar în calitate de apărători apar doar filoruții Vladimir, Dodon ș.a., tocmai cei care și până astăzi împărtășesc ideologia comunistă anticreștină a familiei, inclusiv, cea de „*comunizare a femeii*" la începutul erei bolșevice (o tâmpenie leninistă!).

Ei bine acest brav etnic rus O. Panfilov explică poate cel mai bine esența acestei anacronice „*Lumi ruse"* putiniste. „*Putin încercă să renască propaganda sovietică. Dar pentru aceasta a trebuit să inventeze ceva. Este asemănător cu ceea ce se întâmpla la 1917. Primul decret pe care l-a semnat Lenin se referea la presă. Acest decret instaura cenzura, propaganda și minciuna. Și URSS se ținea de propagandă. Este și cazul zilei de 9 mai. Este o zi absolut artificială deoarece capitularea Germaniei a avut loc pe 8 mai, iar Războiul al II-lea Mondial s-a terminat cu capitularea Japoniei* (de menționat faptul că rușii nu au avut nicio luptă cu japonezii, dar cum e stilul lor, le-au ciordit japonezilor insulele Curile). *Iar începutul războiului nu a fost la 22 iunie 1941 ci la 1 septembrie 1939. De ce acest război a fost numit în URSS drept Marele Război pentru Apărarea Patriei? Pentru că era o dezonoare faptul că Stalin și Hitler au fost aliați… Au împărțit Polonia. Au întreținut relații comerciale. În URSS au fost pregătiți tanchiștii germani. URSS exporta în Germania metale și cereale chiar până în momentul începutului războiului* (Marelui Război pentru Apărarea Patriei – n.n.). *Cei care sărbătoresc această fanfaronadă de 9 mai trăiesc cu propaganda* (și Dodon și clica lui!)" a menționat etnicul rus O. Panfilov. Deci, pentru toată lumea, inclusiv pentru adevărații ruși, este clar că această „*pobedobesie"* la Moscova și în unele foste colonii face parte din *„Lumea rusă"*

a lui Putin. Acest rus treaz la minte a fost martor la anormalitățile care se petreceau la Chișinău (și nu numai!) pe 9 mai: marea de benzi negru-oranj, sute de indivizi îmbrăcați în haine militare sovietice, și ce e mai strașnic, mulțimea de copii îmbrăcați și ei în uniforme militare sovietice și cu panglica bicoloră prinsă în piept. Un adevărat ritual de aducere în jertfă a acestor copii! Toate acestea creau pentru un străin imaginea unei periferii rusești și nicidecum a unei capitale europene. „*Am observat o mulțime de oameni cu panglici dungate. Pe antenele auto – de asemenea panglici. Pentru mine sunt oameni care au crescut în condițiile propagandei totale* (dar copiii?), *de aceea ei ar fi putut sărbători orice: ziua eliberării Kareliei, orice alt război. Putin a dorit-o foarte mult fiindcă el a reanimat această zi a Victoriei care niciodată nu se sărbătorea astfel. În timpul lui Stalin* (care formal a asigurat această victorie!) *această zi nu era zi de sărbătoare. În perioada lui Brejnev se sărbătoreau doar dăți rotunde… Am observat la Chișinău foarte multe panouri în limba rusă. În Georgia nu există… În Georgia a fost creat un sistem care funcționează. Timp de 7 ani de guvernare a prorusului Ivanishvili ne-am apropiat mai mult de NATO, de UE. Foarte curând Georgia va intra în NATO… Georgia niciodată nu se va întoarce în „Lumea rusă”. Aceasta este absolut sigur* (și Ucraina niciodată nu se va întoarce în „*Lumea rusă*” a lui Putin!)” a mai menționat O. Panfilov.

Despre noi din păcate nu se poate spune același lucru. O așchie de țară europeană, aflată chiar în centrul bătrânei Europe (spre deosebire de Georgia care se află la marginea ei!) în mod anacronic înclină tot mai mult spre estul sălbatic, spre această anacronică „*Lume rusă”* putinistă în loc de a face pași concreți (nu doar declarații!) de integrare în civilizația europeană. De vină sunt nu doar Voronin, Dodon ș.a. mancurți. Cea mai mare vină o poartă așa numiții proeuropeni și chiar unioniști care s-au perindat la guvernare. După a. 2009 a apărut o posibilitate reală de a ne rupe din această „*Lume rusă”* putinistă, de a crea un sistem democratic care să funcționeze și în cazul venirii la putere a lui Dodon (cum se întâmplă în Georgia chiar dacă în locul lui Saacashvili a venit prorusul Ivanishvili). S-au ciondănit între ei Filat cu Ghimpu și a câștigat Plahotniuc care doar mimează proeuropenismul (mă refer la vârfurile PDM, printre membrii de rând sunt destui oameni cu aspirații proeuropene). Practic nu au făcut nimic pentru a crea acest sistem. Venirea la putere a prorusului putinist Dodon ar putea schimba cardinal orientarea strategică a acestui colț de pământ spre această „*Lume rusă”* putinistă.

De ce Dodon este atât de ancorat pe vectorul rusesc? De ce insistă atât de mult prin diferite momeli să ne readucă în lagărul siberian din care se părea că am scăpat, dar cu atâtea jertfe. Ar mai fi cum ar mai fi dacă Rusia ar fi modelul demn de urmat pentru noi. Să vedem părerea etnicului rus O. Panfilov despre ruși, Rusia, spre care ne îndeamnă trădătorii de neam Dodon, Ivan Ceban,

Batrâncea ș.a. „*...Viața în Georgia este mai ușoară în primul rând că nu este Rusia. În al doilea rând, Georgia, probabil este unica țară postsovietică după Armenia, în care nu există „lumea rusă”, noi nu avem acolo aceste panglici dungate… Ce fel de cultură rusă? Operă italiană? Baletul francez? Kremlinul italian? Petersburgul olandez?...Însuși etnonimul „rus” este un adjectiv nu substantiv, iar națiunea care se numește drept rusă a apărut doar 300 de ani în urmă, ca și limba rusă contemporană. De aceea, despre „lumea rusă” trebuie să vorbim ca despre o comunitate de oameni uniți, deseori fără voie, într-o unitate etnocriminală pe care o numesc „ruși”. De fapt „lumea rusă” trebuie să fie caracterizată de istorie. Dacă nu există istorie, tradiții, nu va ieși nimic. Prin ce Georgia se deosebește de Rusia? Prin faptul că Georgia este un stat cu o istorie de trei mii de ani* (spațiul românesc are o istorie multimilenară!). *Și, în acei aproape trei mii de ani, țara a fost guvernată de 280 de regi, a fost creată o mare cultură, una din cele mai vechi limbi. Fiecare georgian își cunoaște strămoșii până la al 8-lea sau al 9-lea neam. Rușii nu o cunosc, pentru că este greu de înțeles cum ei, în general, au apărut, cum se uneau diferite popoare mici. Tătarii, bureații, ingușii își cunosc istoria, iar rușii nu o cunosc… Rusia se va descompune. Nu are niciun rost. Ce poate să-i unească într-o țară pe un ciuccea și pe un cecen? Doar limba rusă. Asta și înseamnă „lumea rusă”, o propagandă unică. Un număr mare de popoare de peste 190, cotropite în ultimii 400 de ani, vor începe să se desprindă și din Rusia va rămâne doar regiunea Moscova...” a* continuat O. Panfilov. Câtă claritate în explicațiile acestui adevărat rus tov. Dodon ș.a. despre viitorul sumbru al Rusiei. Și atunci de ce să-l urmăm ca o turmă pe berbecul Dodon care vrea să ne ducă în această „*lume rusă”?*

Pentru ca străinii să nu ne privească ca pe niște handicapați proruși, pentru ca inși de alde Dodon, Ivan Ceban, Batrâncea să nu-l zăpăcească pe moș Ion cu „*raiul rusesc”,* trebuie să fim uniți. Unirea înseamnă putere. Uniți suntem de neînvins. Există marele risc ca în alegerile locale din vară-toamnă puzderia de aș chii unioniste să se avânte iarăși răzlețite, asigurând victorie candidaților binomului. Este de datoria tuturor intelectualilor, care a urcat treptele spre Olimp pe spinarea lui moș Ion, să contribuie la unirea tuturor forțelor prounioniste.

Literatura și Arta, nr.20, 23 mai 2019
https://www.researchgate.net/publication/333245655_PUTIN_SI_ANACRONICA_INVENTIE_LUMEA_RUSA
Romanian Global News. 22.05.2019. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/30465-valeriu-dulgheru--putin-i-anacronica-invenie-lumea-rus.html
https://www.ultimele-stiri.eu/articol/valeriu-dulgheru-putin-si-anacronica-inventie-lumea-rusa/5293476

CIUMA ROȘIE A INUNDAT BASARABIA

„Recunoștința este o floare rară. Ea nu crește sub toate gardurile”.

Pe 9 mai 2019 Chișinăul, dar și întreaga Basarabie rătăcită, a fost inundat de ciuma roșie. Cei trei (Dodon, Plahotniuc și Șor) au împărțit „*frățește”* orașul. În această zi de comemorare a tuturor victimelor războiului Capitala a fost a lor. A fost de fapt o repetiție generală către alianța parlamentară între PDM și PSRM (și anexa Șor!). Oamenii lui Plahotniuc au ocupat scuarul din Parcul Catedralei, încercând să organizeze un fel de hermafrodit din Ziua Europei și Ziua Victoriei, numind-o Ziua Păcii (atât de pacifistă părea masa războinică a lui Dodon în PMAN!) cu hrișcă și castraveți murați și mușterii care treceau din cortul lor în cortul lui Dodon. Șor a venit la Memorial în stilul său într-un super automobil înconjurat de bodyguarzi, iar oamenii lui împărțeau cadouri gloatei. Însă cea mai importantă figură pe 9 mai, ambasadorul plenipotențiar al lui Putin la Chișinău, a fost Dodon cu socialiștii lui, care au ocupat pentru toată ziua Piața Marii Adunări Naționale, organizând petreceri cu votcă, terci ostășesc și artiști ruși (printre altele invitata de onoare a lui Dodon, Valeria, este semnatara sub nr. 1 împreună cu soțul ei Prigojin sub „*Declarația intelectualilor ruși*” de susținere a ocupării Crimeii!). Cântece rusești despre război, discursuri înflăcărate despre victoria armatei sovietice „*Trăiască armata sovietică împreună cu tovarășul Stalin!”,* mulțime de steaguri roșii și negru-oranj. O invenție putinistă care nu are nimic în comun cu victoria din 1945. A fost purtată în războiul civil de albgardiști, pe care străbunicii lui Putin i-au măcelărit. A fost purtată de soldații generalului Vlasov care lupta de partea nemților. Pentru prima oară a fost promovată de organizația naționalistă rusă de tineret „*Nashi”* în a. 2004. Actualmente este interzisă în Țările Baltice, Kazahstan, Georgia, Ucraina (în Ucraina, pe 9 mai recent au fost amendate două persoane care purtau această panglică, iar la noi întreg Chișinăul, chiar întreaga Republică, a fost inundată de acest Colorado). „*A fost un simbol al valorii militare atâta timp cât era purtată de cei care o meritau. Terfelită, devalorizată de propaganda lui Putin, agățată de fiecare stâlp animat și neînsuflețit - nu este panglica Sf. George, ci panglica Colorado*” scrie un rus pe rețelele de socializare.

Prin centrul Chișinăului au mărșăluit, sub drapele roșii și negru-oranj, în coloană, indivizi îmbrăcați în uniforme sovietice soldățești, copii cu vârste de la vreo 5 ani, tineri și tinere îmbrăcați în uniforme sovietice soldățești, ducând o pânză bicoloră (negru-oranj) enormă, portretele „*regimentului nemuritor”*, o altă invenție a lui Putin. Într-un film documentar făcut de jurnaliști ruși au fost descoperite mașinațiile organizatorilor manifestărilor de 9 mai la Moscova. La număr în coloana veteranilor fusese inclusă o bătrână cu pieptul plin cu ordine și

medalii care la momentul victoriei (1945) avea doar 9 ani.

Coloana socialiștilor a făcut un marș din PMAN până la Eternitate. În drum timp de vreo 15 minute l-au așteptat pe Dodon. Apărând cu nelipsita panglică Colorado în piept a dat comanda: „*Vperiod. Kto comanduet?* (Înainte! Cine comandă?)*”*. Pe parcurs i-au băgat în mâni un portret și un buchet de flori. Apoi au apărut și doamna lui cu doi copii cu bonete sovietice pe cap. S-a auzit în mare parte limba rusă, comenzi și scandări doar în limba rusă: „*Spasibo dedu za pobedu* (Mulțumim bunicului pentru victorie)” (în alți ani era văzut un automobil nemțesc tip *Mercedes* cu aceeași inscripție!); „*Pobeda* (Victorie)*”*; *Uraaa!*; *„My pomnim. My gordimsya* (Noi ținem minte. Noi ne mândrim”; „*Poka my ediny, my nepobedimy* (Cât timp suntem uniți, suntem de nebiruit)*”*. Copii cântând: „*A nam nujna odna pobeda. Odna na vseh. My za tzenoj ne postoim* (Iar noi avem nevoie doar de victorie. Una pentru toți. Cu orice preț)”.

Cine vor crește din acești copii? Ce vină mare poartă părinții care au permis această crimă față de copii. „*Îmbrăcând copiii în haine militare părinții nu înțeleg că ei practică sacrificii ritualice. Adică părinții își dau consimțământul ca destinul copiilor lor să fie gestionat de străini până la distrugerea fizică în interesul lor*” scrie specialistul rus în religiologie A. Tupițîn. „*Permiteți, ca psiholog, să vă spun, de ce să nu faceți asta. Pentru că este o decorare a celui mai rău din viața noastră - războiul. Mesajul educațional pe care copiii îl primesc prin astfel de acțiuni ale adulților este că războiul este mare, este o sărbătoare, care se termină cu victorie. Războiul se termină cu pierdere de vieți de ambele părți. Războaiele nu aleg între ai noștri și ai voștri. Copiii nu trebuie să meargă în uniformă. Pentru majoritatea strămoșilor noștri care au cunoscut anii de război, aceste haine erau îmbrăcate postum. O uniformă militară este o rochie pentru moarte… Lumea rusă crește carne cu dragoste și creativitate. Acești copii, după zece ani, vor muri în Siria, în Donbass și în toate celelalte locuri unde Rusia va intra. Mamele-proaste ale acestor copii doresc cu adevărat ca fiii lor să-și pună uniformele și să meargă la război? Și să fie uciși acolo? Sunt în toate mințile?…”* constată psihologul rus E. Kuznetzova. La ce sa gândit acest Dodon când a dat ordin să-i îmbrace în uniforme militare pe sutele de copii. La ce s-a gândit părintele Dodon când a pus pe capul fiului său boneta militară?

La Moscova Putin a serbat Ziua Victoriei cu mare fast. *Nici cei 41 de pasageri arși de vii în catastrofa supergetului SU-1492 pe aeroportul*

Seremetievo nu trebuia să-i umbrească parada. 13000 de soldați, sute de unități de tehnică militare, au mărșăluit pe Piața Roșie. Peste apr. 700000 de participanți la Moscova și peste 1 mln de participanți la S. Petersburg. De astă dată fără Dodon așa-numita reprezentanță oficială a Tiraspolului la Moscova a organizat un marș denumit „*Transnistria - batalionul nemuritor*" (victorioși în lupta cu naționaliștii moldoveni!). Fără oficialități străine, prezent fiind doar fostul președinte din Kazahstan N. Nazarbaev, Putin părea cam izolat. Nici natura nu a ținut cu Putin. Din cauza timpului înnourat avioanele și elicopterele nu au mai putut să-și demonstreze forța. Totuși nu a fost totul așa cum prezintă oficialitățile. Chiar în dimineața zilei de 9 mai postul de radio „*Exo Moskvy*" transmitea un interviu. La întrebarea dacă se sărbătorește Ziua Victoriei respectivul a răspuns: *„Care victorie când Germania a pierdut în război 6 mln de vieți omenești, iar URSS – 26 mln. Astăzi Germania este una dintre cele mai industrializate state ale lumii, iar Rusia…Felicitarea cu războiul este un marasm al obscurantismului…".* Acest lucru se întâmplă atunci când „*sărbătoarea cu lacrimi în ochi*" stropită de sânge sub influența puternică a agresivității se transformă într-un eveniment fals. Deosebit de îngrijorător este și faptul că conform unui sondaj simpatie pentru Stalin au peste 77% de ruși, chiar și dintre cei rudele cărora au fost împușcate. Aceasta nu este altceva decât cunoscutul sindrom Stokholm. Să ne imaginăm pentru o clipă că astăzi în centrul Berlinului s-ar ridica un monument în memoria lui Hitler. E imposibil. În Rusia totul e posibil.

Nimeni nu pune la îndoială faptul că memoria celor care și-au sacrificat viețile (de ambele părți!) în acel sângeros măcel declanșat de cei doi criminali ai secolului XX trebuie să nu fie respectată. Și tatăl meu a fost luat cu Dar nu așa cum au făcut-o Putin în întreaga Rusie și valetul său Dodon în Basarabia: nu sărbătoarea războiului dar comemorarea milioanelor de victime. În toată lumea se sărbătorește Ziua Memoriei, doar rușii – ziua Victoriei. Chiar și în acest caz rușii vin cu o minciună. În realitate capitularea Germaniei în cel de-al doilea Război Mondial a avut loc pe 8 mai, doar că rușii aveau nevoie de un teatru cu rearborarea steagului de asupra Reichstagului pe 9 mai. De menționat de asemenea că până în a. 1964 ziua de 9 mai nu era cu roșu în calendar.

Pe lângă euforia debordantă a lui Dodon, Greceanîi, Voronin ș.a. granguri socialiști și comuniști i-ași întreba de ce alți participanți în acel război nu fac atâta tam tararam la acest subiect. De ce nici printr-o declarație nu se apreciază rolul care l-au jucat alți participanți în distrugerea nazismului? Cimitirul ostașilor români, nemți, unguri la Chișinău se află în păragină. Cosmopoliții de la guvernare primesc ajutoare de la guvernele României, al Germaniei dar nu mișcă un deget pentru a aduce în relativă ordine acest cimitir. Doar tinerii de la ODIP încearcă să facă ceva. Dimpotrivă, pe când era ministru al Economiei Dodon a

comis o blasfemie, *„vânzând”* o parte din teritoriul acestui cimitir unei firme de construcții.

De ce are loc o ignorare totală a celorlalți aliați, care și-au adus și ei aportul la înfrângerea nazismului. Un rol deosebit de important în victoria asupra fascismului l-a jucat ajutorul enorm acordat URSS de către SUA prin așa numitul Program Lend Lease. Însă foarte puțini știu despre acest Program. În perioada sovietică practic nu s-a scris, nu s-a vorbit nimic despre acest important ajutor. Doar episodic unii veterani de război își mai aminteau de avioanele, de Studebecherele, de țigările și zahărul americane.

Fiind din domeniul științelor exacte încerc să găsesc explicație *„fenomenului”* cum au reușit rușii să schimbe mersul războiului când nemții practic erau la intrările în Moscova (la doar vreo 25-30 de km!) și mai apoi la Stalingrad? O parte din aviația sovietică a fost distrusă la sol sau în aer în primele ore de război. Ni s-a spus pe vremuri și ni se mai repetă acum de către niște papagali gen Dodon și socialiștii lui că *„poporul sovietic a fost mobilizat de către PCUS și a oprit înaintarea germană”.* Eu cred că soldații sovietici și voluntarii au făcut acte de eroism, oprind temporar înaintarea germană, dar nu cred în minuni. Să fim realiști și să ne întrebăm cum s-a reușit acest lucru în condițiile când practic întreaga industrie amplasată în partea vestică a URSS, a fost distrusă. Ni se spunea că majoritatea întreprinderilor au fost evacuate în Siberia. Ei bine, însă un astfel de proces extrem de complicat, când unele garnituri de tren cu utilajele demontate erau distruse de aviația germană, nu putea fi realizat în timp atât de scurt atunci când populația din partea vestică era sub ocupație, când o bună parte a populației era pe front sau asigura frontul cu cele necesare. Iar ca o uzină să producă avioane, tancuri și katiușe avea nevoie de utilaje de prelucrare de precizie, de materie primă, de o anumită cultură tehnologică. Logic gândind, fără un ajutor esențial din afară nu era posibil acest lucru, nu era posibilă rezistența în fața inamicului bine dotat cu tehnică de război. Chiar din primele zile de război Marea Britanie și SUA au declarat că vor susține URSS în luptă cu Germania. La 1 octombrie 1941 s-a semnat un acord prin care SUA și Marea Britanie livrau URSS materiale de război și mărfuri industriale. Însă cel mai important rămâne totuși Programul Lend Lease de ajutorare a URSS.

Prin concursul unui bun prieten mi-a căzut în mâini o secvență (doar capitolul 9) al acestui document prezentat de maiorul Jordan` Diaries. Este un document de prețios în care se prezintă o listare extrem de minuțioasă cu 1384 de poziții a tot ce s-a acordat URSS. Începând de la materiale atomice strategice (de la metale strategice, uraniu până la apa grea (deuteriu) peste 10 mln tone – iată și explicația cum URSS, implicată într-un război distrugător a reușit atât de rapid să facă bomba atomică proprie!), continuând cu metale, aliaje (sute de tone!), utilaje de precizie necesare pentru industria de război, zeci de mii de

autocamioane, mii de avioane, milioane de bombe și materiale explozive (apr. 15 mln t), și terminând cu medicamente, textile și diverse produse alimentare (inclusiv pentru copii) în cantități foarte mari (doar unt apr. 100000t; ulei, margarină - 430356t; carne – peste 400 000t; zahăr – 1019602t) ș.m.a. Un sumar arată că costul total al ajutorului a fost de apr. 11 mlrd dolari la cursul din 1941-45 (inclusiv muniții 4,6 mlrd și non muniții – 4,8 mlrd). La cursul de astăzi suma s-ar apropia de 1 trilion de dolari. O sumă astronomică cu ce poporul american a ajutat poporul sovietic să câștige războiul (pe lângă implicarea directă în război pe cel de-al doilea front) chiar după declarația lui Stalin din 1945 că va continua războiul contra americanilor. Într-adevăr, la ruși recunoștința este o floare rară, foarte rară.

Pe parcursul întregii istorii moderne, începând cu Petru I, Rusia a beneficiat enorm de fructele civilizației europene. Petru I a deschis o fereastră în Europa, prin care estul sălbatic rusesc s-a alimentat și se mai alimentează timp de peste 300 de ani cu tot ce este bun în civilizația europeană: cultură, artă, industrializare. De fapt de la el au pornit căsătoriile țarilor ruși cu principese germane astfel că ultimul țar Nicolai al II-lea practic nu mai avea sânge rusesc în venele lui.

Și totuși de ce nu vor rușii să împartă cu alții care au contribuit la această glorie, această victorie asupra nazismului, inclusiv România care după 1944 a pierdut peste 500000 de soldați, apropiind ziua victoriei. Ar trebui să se țină cont de faptul că Rusia a fost un aliat al Japoniei pe parcursul războiului, că a fost aliat al lui Hitler în primii doi ani de război, că prin împărțirea Poloniei cu Germania a început cel de-al Doilea Război Mondial, că a fost un agresor imperialist (ca și Germania hitleristă!) care a atacat Finlanda apoi Țările Baltice și România.

Nu-i condamn pe ruși. Ei își sărbătoresc sărbătoarea lor, victoria lor. Mă întreb: ce sărbătoresc rătăciții de moldoveni?

Noi ce facem? Vom ieși pe 6 iulie cu fotografiile (adevărate!) ale părinților și bunicilor deportați în Siberia în cele 3 valuri, oasele multora rămânând în înghețul veșnic al Siberiei, cu fotografiile celor apr. 300000 de morți în genocidul organizat prin foametea din 1946-1947?

La această demonstrație de forță ei au scandat: „*Cât vom fi uniți vom fi de nebiruit*”. Iar noi când ne vom uni ca să fim de nebiruit domnilor șefi și șefuleți de partiduțe unioniste. Permitem în continuare ca, fiind o majoritate de peste 80%, să fim suntem conduși de o minoritate rusă și de lacheii lor.

Literatura și Arta, nr.19, 16 mai 2019
Romanian Global News. 13.05.2019. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/30390-valeriu-dulgheru-ciuma-roie-a-inundat-basarabia.html
https://www.researchgate.net/publication/333031535_CIUMA_ROSIE_A_INUNDAT_BASARABIA

„*IUDELE MOLDOVEI*” – UN NOU PROIECT AL LUI DODON

„Unioniști. Păzea! Planul lui Dodon de exterminare a unioniștilor a început prin pregătirea listelor tuturor unioniștilor”.

Vă mai amintiți de amenințarea lui Dodon că atunci când va ajunge președinte va nimici unionismul, î-l va scoate în afara legii. Iată că Dodon a început punerea în aplicare a acestui plan. După ce a strălucit cu editarea în zeci de mii de exemplare a făcăturii de Istorie a Moldovei (în trei volume!) scrise la comanda lui de pseudoistorici în frunte cu Nazaria și Șornikov, iată că recent au mai scos de sub tipar un început de „*antologie”* antiunionistă cu denumirea de „*Iudele Moldovei. Partea I”.* O făcătură anonimă, scrisă de anonimi, doar cu indicarea organizației „*Mișcarea populară „Salvăm Moldova””.* O scriitură agramată, plină de tot soiul de greșeli ortografice, de falsuri, de incitare la război civil. Chiar dacă, fricoși din fire, nu au lăsat nici un nume pe opusul „*Iudele Moldovei, Partea I”,* se poate lesne citi printre rânduri numele celor care stau în spate.

Folosind tehnologiile moderne nu mi-a fost prea greu să dau de numele anonimilor autori. Președintele organizației nominalizate este fostul șef al contraspionajului serviciului de securitate moldovenesc, colonelul Ion Mahu. Având în vedere faptul că în Republica Moldova nu a fost aprobată Legea Lustrației se poate presupune „*prezența și implicarea foștilor lucrători ai KGB ai URSS în viața contemporană a statului moldovean este o realitate*“ (V. Nichituș). Să desprindem câteva secvențe din declarația de constituire rostită de acest „*mare apărător al Moldovei”*, care preferă să vorbească în limba rusă. „*Scopul principal al organizației este de a-i depista pe toți cei care distrug statul, pe toți cei care vor sa-l vândă, pe toți cei care sunt trădători ai acestui popor pentru ca în viitor să fie publicată lista acestor „likvidatori”… Va fi organizat un congres al popoarelor* (câte popoare conține acest popor moldovenesc! – n.n.) *Republicii Moldova, unde va fi aprobat un plan de acțiuni… 80% din populația Republicii Moldova sunt împotriva unirii* (dar cu cei peste 355 de adepți ai unirii și cam tot atâția încă ezitanți ce facem?)…*Au uitat unde e înmormântat Ștefan cel Mare* (la Putna, pe teritoriul actualei României, tovarășe Colonel, nu știu dacă dumneata ai știut vreodată!)…*Să stopăm antiunirea* (pasărea pre limba ei piere,

a dorit să spune unirea-n.n. Este un diletant cu aere de atotștiutor în ale istoriei, limbii vorbite). *Istoria noastră este foarte veche în Europa și se numește „Istoria Republicii Moldova”* (n-am știut că Burebista, Decebal erau republicani, că Bogdan I a fondat nu statul Moldova cu capitala la Baia ci statul Republica Moldova cu capitala la Chișinău!). *Românii au și ei o țară formată cu vreo 500 de ani mai târziu decât Republica Moldova* (aiureli, nu cunoaște elementara istorie pe care o cunoaște un elev din clasa a 5-a). *Numai trădătorii consideră că românii au o istorie mai veche decât moldovenii, și au dreptul să ne asimileze… …Uitați de unirea voastră fiindcă o să se găsească forțe destule, forțe patriotice, care dacă o să trebuiască o să se mobilizeze* (adică o să ia arma în mână și vor împușca cum ia îndemnat altădată și Zinca Karabinka) *și o să mobilizăm toată populația RM pentru a ne apăra demnitatea de moldovan, demnitatea noastră istorică… Numai unirea tuturor forțelor politice și obștești poate să oprească această „vakhanalie”. Forțele care au început distrugerea Republicii Moldova sunt foarte mai* (dar ceva mai sus spunea că sunt doar vreo 20%!). *Acest proces* (unionismul) *este destul de serios care poate să aducă cu timpul la distrugerea statalității RM… PSRM are un program real de dezvoltare a țării. Igor Dodon este un patriot adevărat! Noi îl susținem pentru că la momentul de față el este unicul politician din țară cu o echipă puternică, care pledează pentru neutralitatea, suveranitatea și integritatea Moldovei”* (atât de suveran că mai în fiecare lună aleargă la Moscova după sfaturi). Partea bună în toate aceste bâiguieli pseudopatriotice este că tovarășul vede, într-adevăr, puterea adevărată a unionismului. Acum se vede de unde vine ideea (și realizarea) acestei „*liste de trădători de țară”*. Deci, coordonator proiectului este I. Dodon. Executori: colonelul SIB I. Mahu, *„istoricul”* S. Nazaria ș.a. cozi de topor.

Am avut „*marea onoare*” să fiu și eu inclus în lista celor 85 de nume de adevărați unioniști incluși în opusul „*Iudele Moldovei”* drept „*unionist și rusofob înverșunat*”. De menționat că numele adevăratului Iuda Roșca nu a fost inclus în această listă. Se vede că și noii lui stăpâni nu au crezut în unionismul lui de altădată. Aici aș veni cu un scurt comentariu: într-adevăr, mă consider un unionist înverșunat (cum ar trebui să se considere orice cetățean, prin vinele căruia curge sângele strămoșilor geto-daci!) nu însă și rusofob înverșunat. Am prieteni, colegi de breaslă inginerească printre ruși, pe care îi stimez. Nu-i pot stima pe cei care au venit cu baionetele să instaleze iadul în Basarabia, care prin genocidul promovat (lichidări în închisorile staliniste, foametea organizată din 1946-1947, colectivizarea forțată, prin cele 4 valuri de deportări (1941, 1949, 1951, 1955-1989) au înjumătățit populația acestei aschii de țară. Le-ași pune o întrebare acestor mari „*patrihoți”* ai Moldovei: unde erați tov. Mahu, Nazaria și compania în 1992 când unioniștii apărau integritatea statului Republica Moldova atacată de Rusia? Oare nu erați de partea cealaltă a baricadei, alături de fratele mai mare,

luptând pentru păstrarea urss, adică împotriva statului suveran Republica Moldova.

Voi încerca să prezint unele secvențe din acest „*opus dodonist*”, în mare păstrând stilul și limbajul autorilor (unul infect și plin de greșeli!) și să fac unele comentarii. *„Unionismul este o sectă antihristă, anticreștină”.* Dar se facem cu cei peste 35% de adepți ai Unirii? Toți sunt o sectă anticreștină? Desigur, doar mișcarea voastră este una creștină condusă de politruci și urmașii celor care au participat la genocidul aș chiei de popor român din Basarabia.

„*...Militarii români i-au adus pe deputații Sfatului Țării sub baionete în sala de ședințe înconjurată de trupele regale?”.* Halal de așa istorici. Să nu știe tovarășii că până la ședința din 27 martie 1918 a Sfatului Țării, Bălțiul, Soroca și Orheiul votaseră Unirea cu România (fără armatele române în spate!). Primii au votat Unirea Zemstva de la Bălți (3 martie 1918). Știu prea bine dar își câștigă cei treizeci de arginți de la stăpân.

„*Din 1859 în România sunt stăpâni străinii, nicidecum românii. Și în această fermă de dobitoace din care este o singură ieșire spre abator ne cheamă unioniștii să ne integrăm să ne unim”.* După astfel de declarații acești tovarăși ar trebui să fie declarate persoane indezirabile în România, da România e prea loială față de astfel de tipi. Din spusele acestor „*istorici”* până la 1859, sub turci, și mai apoi de facto sub ruși, românii erau stăpâni?

„*În acel nenorocit an – 1859 – cu ajutorul trădătorilor în frunte cu A. I. Cuza poporul român a fost lipsit de orice suveranitate”.* Trebuie să fii bolnav mintal să declari astfel de gogomănii. Că Rusiei (iar acești pseudoistorici sunt ambasadori permanenți ai Rusiei) și Austro-Ungariei nu i-a plăcut este de înțeles. Dar în mod similar putem considera că unirea statelor italiene și formarea statului unitar Italia i-a lipsit pe italieni de suveranitate. Și Germania are astăzi mai puțină suveranitate decât cele vreo 20 de landuri răzlețite câte existau până la Unirea sub Bismark din 1871!

„Muntenia a fost înființată în 1296, iar Țara Moldovei – cu 500 de ani mai înainte”. Bravo, adevărați istorici! *„Românii sunt pe cale de ași pierde limba, înlocuindu-și limba românească cu un jargon franglez…România este lipsită de valori, de istorie, de suveranitate, de economie.”.* Tovarăși, dar de ce nu vă uitați cum se vorbește în această Basarabie – o limbă stâlcită, rusificată până la refuz, inventată la Tirișpolea, la care au participat ideologii voștri spirituali. Desigur, România era mai suverană când se afla sub cizma sovietică. Cât privește economia, iată că în a. 2018 PIB-ul pe cap de locuitor al României l-a întrecut pe al Rusiei cu toate bogățiile ei naturale enorme.

„*Falsa atribuire lui Mihai Viteazul a unirii care nu era unire…”.* Trebuie să fii cu totul deplasat ca să spui astfel de gogomănii. Că marele domnitor a încercat

(fie și pentru scurt timp) să scoată țara (cele trei principate românești) de sub jugul otoman e rău. Unirea cnezatelor rusești și lățirea cu mult peste vecini e bine!

„*Prutul apără moldovenimea de invazia apusului, de decreștinare”*. Dar de invazia sălbătăciei asiatice Nistrul ne apără? Ca să vezi, cei mai mari creștini ortodocși sunt alde Nazaria, Mahu, foști comuniști, Dodon, părinții cărora au închis și distrus bisericile. Nu în zadar stăpânul Putin l-a decorat pe Nazaria cu „*Ordinul Prieteniei”*.

„*Când oare în istoria moldovenilor sau a muntenilor să fi existat vreodată un Ideal Național”*. Tovarăși „*istorici”*. A existat în permanență. A existat la Burebista care a unificat Regatul Dac în sec. I î.Hr. A existat la Decebal care și-a apărat idealul național de invazia romană până la sacrificare. A existat la domnitorii Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș și Iancu de Hunedoara care au creat primul Front Antiotoman în sec. XV. Cu siguranță a existat la valahul Mihai Viteazul (1599-1601), la Tudor Vladimirescu (1821), la cei peste 50 de revoluționari pașoptiști moldoveni de la 1848, printre care A.I.Cuza, C. Negri, V. Alecsandri, Al. Russo, M. Kogâlniceanu, care în 1859 au realizat mica Unire.

„*Ce are Ștefan cel Mare cu integrarea euroatlantică”* se întreabă autorii. Dar cu integrarea rusească nici atât. Să ne amintim cât l-a costat pe Marele Ștefan încercarea de apropiere de Rusia: lichidarea fiicei Elena, numită de ruși Voloșanka care l-a supraviețuit pe tatăl său doar cu un an, și a nepotului țarevici Dimitrie.

„*Uniunea Europeană este în esență un proiect antinațional – antigerman, antifrancez, antiitalian și, într-o măsură și mai mare, antiromânesc…”*. Da. Numai Rusia este prorusă, protătară, probașchiră, proiacută etc. Ei bine, să încercăm să înțelegem antieuropenismul acestor cozi de topor angajate în promovarea antieuropenismului rusesc. Dar tocmai rusul Petru I a tăiat ferestre în Europa, ia adus pe ruși cât de cât mai aproape de civilizația și bunăstarea europeană, spre care s-au îndreptat toate puhoaiele nomade din est: hunii, slavii, avarii, maghiarii, tătarii, turcii, rușii. Ce căuta rusul kievean Sveatoslav la gurile Dunării? Bunăstarea europeană îi atrăgea ca un magnet pe acești vântură-lume.

„*…Tot soiul de „intelectuali” români cer ca românii să se lepede de Eminescu, „aruncând din debară cadavrul lui Eminescu, Creangă, Ureche, Costin, Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrân, Sfîntul mitropolit Varlaam, sfântul mucenic Constantin Brîncoveanu…”*. Într-adevăr, există unii astfel de „*intelectuali”* descreierați ca și voi. Dar poți face oare comparație între educația românească și cea din Basarabia, care după „*eliberarea*” făcută de frații voștri ruși în 1944 i-ați *„aruncat din debară”* pe Eminescu, Creangă, Ureche, Costin, din istorie – pe Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrân, înlocuindu-i cu surogații pseudoscriitori Cana, Corneanu, Ceban ș.a., iar limba, frumoasa limbă română *„burghezită”,* înlocuită cu surogatul de limbî moldovneascî, născută în mințile bolnave ale celor de la academia de năuci tiraspoleană.

„*Strategia unionistă este una – aducerea moldovenilor la sapă de lemn, la foamete și război civil…”.* Observați unde țintesc acești mari „*salvatori ai Moldovei”.* Tocmai contrariul. Unioniștii vor ca moș Ion să primească pensie românească, de 5 ori mai mare decât mizerabila pensie pe care o primește. Salariul să fie ca în România - de 3-4 ori mai mare.

„Unioniștii prezintă pericol pentru pacea internațională”. Aberații. Și unionismul vietnamez (au dispărut cele două Vietnamuri) a reunificat națiunea și pericolul pentru „*pacea internațională*” a dispărut. Și unionismul coreean va aduce „*pacea internațională*” pe peninsula coreeană și în regiune.

„*…La cheremul cui vom lăsa conaționalii noștri din această zonă* (din Transnistria, ca răspuns la propunerea acad. Nicolae Dabija de a face schimb de teritorii!)”. Dar la cheremul cui i-ați lăsat voi, tovarăși, pe conaționalii noștri din sudul și nordul Basarabiei, din Bucovina, teritorii ciopârțite de ideologii voștri spirituali Stalin, Hrușciov ș.a.

„Recunoașterea pierderii Basarabiei după cel de-al II război mondial este conformă dreptului internațional spre deosebire de a. 1918 când Rusia Sovietică nu a recunoscut anexarea”. Prostii. Dar cea de la 1812, când cea mai frumoasă parte a Moldovei a fost ruptă din trupul Țării de către Imperiul rus este conformă? Dar tocmai de atunci s-au început toate aceste vânzoleli cu așa numitul stat „*Republica Moldova*”.

„*Lucrurile fariseice se urzesc din 1859 când fariseii au trădat valorile strămoșești, trecutul românilor. Ei continuă cu avan lucrarea începută de Cuza, ei distrug sufletul, tradițiile, valorile, limba, istoria, familia…”.* Tâmpenii! Adică ceea ce a făcut moldoveanul Alexandru Ioan Cuza a fost rău, a distrus totul, dar tocmai această unire a permis ieșirea de sub robia otomană (așa cum unirea cnezatelor rusești le-a permis rușilor să iasă de sub robia tătaro-mongolilor!). Să declari că această Unire a „*distrus sufletul, tradițiile, valorile, limba, istoria, familia…”* este culmea. Tocmai în Basarabia ocupată de Imperiul Țarist s-au întâmplat toate acestea: distrugerea *sufletului, tradițiilor, valorilor, limbii, istoriei, familiei…,* inclusiv a ortodoxismului prin introducerea limbii ruse, necunoscute de bieții țărani puși să comunice cu Dumnezeu într-o limbă neînțeleasă lor. Aceasta a dus la apariția inochentismului, altor secte religioase. Un om normal știe că pentru orice popor unitatea națională este sfântă. Pentru acești tovarăși unirea cnezatelor rusești și anexarea teritoriilor străine, inclusiv Basarabia, este bine. Dar revenirea la matcă a Basarabiei este rău. Curat murdar.

„Într-adevăr, imbecilii nu cunosc istoria neamului românesc…”. Tocmai unioniștii cunosc bine istoria multimilenară a poporului pelasgo-traco-daco-geto-român, o istorie cum n-o au multe neamuri europene, nemaivorbind de Rusia care se laudă cu istoria ei „*unimilenară*”. O istorie a regatului Daciei al lui Burebista, care se întindea din Panonia până la gurile Bugului. O istorie a Daciei lui Decebal,

care ia impus pe puternicii lumii de atunci – romanii, să plătească un tribut umilitor tocmai 16 ani. Istoria n-o cunoașteți voi, așa numiți istorici de soldă care ați scris „*Istoria Moldovei”* în trei volume doar cu începere din sec. al XI-lea (când Rusia kieveană (repet kieveană, nu moscovită!) era deja constituită ca stat (să nu uităm: cu ajutorul varegilor!). Nu dea domnul să scrieți că moldovenii (românii) sunt mai vechi decât rușii! Nu vă iartă stăpânii de la Kremlin).

„*România este una dintre cele mai sărace țări din UE”.* Fals. Să operăm cu cifre nu cu brașoave tovarăși istorici. Această „*cea mai săracă țară din UE*” are un PIB care în 2017 a fost de peste două ori mai mare decât în a. 2007, anul intrării în UE. În a. 2018 PIB-ul României pe cap de locuitor a depășit PIB-ul Rusiei: 26500 USD și, respectiv, 25411 USD (În pofida bogățiilor naturale enorme în Rusia PIB-ul este de 4 ori mai puțin decât în micul stat putred, degenerat Luxemburg, mai mic decât al micii Corei de Sud, mai mic decât al micii Estonii (28592 USD!). Conform FMI după puterea de cumpărare PIB-ul României în a. 2015 a fost de 20787 USD, în Bulgaria – 19097 USD; Bielarus – 17654 USD; Muntenegru – 16123 USD; Macedonia – 14009 USD; Albania – 11301 USD; Bosnia și Herțegovina – 10492 USD; Ucraina – 7519 USD; Republica Moldova – 5006 USD (locul 131 în lume!). Conform datelor statistice din 2017 România a devenit a 16-a economie din UE (din 27!).

„*Românii fug cu milioanele aiurea în UE. Dacă ar ști rusa, ar fugi și în Rusia”.* Aiureli. În UE este clar de ce fug milioane de români (de altfel și milioane de ruși, e plină lumea de ruși!), fug spre un trai mai bun, spre o liniște. Dar în Rusia la ce să fugă? La mizeria materială și spirituală?

„*Unitatea „românilor” întotdeauna a depins de interesele și poftele Occidentului”.* Doar unitatea Rusiei a depins de interesele proprii. Oare nu prin unitate poporul român a scăpat de imperiile vecine Otoman, Austro-ungar și Rus, reconstituindu-și țara. Asta vă deranjează.

„*Toți patrioții din țările Europei socot UE drept sursa injustiției, corupției, degradării morale și sociale”.* Da! Rusia, iubita acestor cozi de topor, este etalonul justiției, anticorupției, avansării morale și sociale, bunăstării! Rusia cu peste 70000 de sate părăsite, cu boala națională - alcoolismul, cu sărăcia materială și spirituală inimaginabilă, în special, la sate.

„*Dar ce întregime este între moldovenii ortodocși și „românii” actuali anti-ortodocși, pro-homosexuali, robi ai oligarhiei globale?”.* Tovarăși neiude! Chiar ați dat-o în bară. Puteți compara biserica ortodoxă română cu minunata ghirlandă de mănăstiri și biserici, multe construite de Ștefan cel Mare, cu bisericile neoortodoxe din Basarabia (cele vechi au fost distruse sau prefăcute în grajduri și depozite de către mentorii voștri ideologici!) completate în grabă cu slujitori de-ai lui Alexii și Kiril, în mare parte analfabeți în domeniul cultelor? Iar Moldova poate fi „*salvată*” doar cu steaua satanică cu 5 colțuri (absolut identică

cu cea a lui Dodon), care se află pe emblema organizației nominalizate mai sus, doar de „*patrioți*” în majoritate ruși?

„*Trebuie să revenim la studierea istoriei Moldovei, noi mereu am fost moldoveni, nu am fost niciodată români. Nu există niciun document care să spună că țara noastră a fost România*”, declară „*istoricul*” Serghei Nazaria. Halal de așa istoric care nu vede rădăcinile multimilenare ale poporului pelasgo-traco-geto-daco-românesc. Și rușii la începuturi își spuneau slavi, nu ruși, nume împrumutat de la varegi!

„*Deja la televiziunea națională țara noastră nu se numește RM dar Basarabia. Doar împreună putem scăpa de acest pericol. Salutăm crearea forțelor prostataliste! Să facem tot posibilul pentru a ne salva țara!”. Pentru cei scurți de minte le amintim că Basarabia este o scornire rusească pentru a ascunde furtul părții de est a principatului Moldova. Însă vorbind astăzi de Republica Moldova înseamnă să accepți înstrăinarea sudului și nordului Basarabiei. Japonezii nici peste 75 de ani nu refuză la suveranitatea asupra insulelor Kurile (niște insule sterpe!) ocupate temporar de către urss (Rusia).*

Aceste cozi de topor, ambasadori ai lui Putin în multpătimita Basarabie, își vor permite astfel de gogomănii și amenințări atâta timp cât noi vom rămâne slabi, neuniți la nivel cu puzderie de „*proroci”*. Agonia lor este un răspuns la creșterea numărului adepților unirii cu România de la 2% în a. 2004 la peste 35% în 2018. Asta îi deranjează. De aceea au început această campanie periculoasă care trebuie să ducă (în viziunea lor!) la război civil.

Iar noi, cei mulți, dar… vorba lui Lăpușneanu, ce facem?

Literatura și Arta, nr.15, 11 aprilie 2019
https://revistasingur.ro/altele/20547-2019-04-08-06-46-24.html?q=altele/20547-2019-04-08-06-46-24.html

http://www.logossiagape.ro/2019/04/07/valeriu-dulgheru-iudele-moldovei-un-nou-proiect-al-lui-dodon/
https://www.researchgate.net/publication/332375841_IUDELE_MOLDOVEI_-UN_NOU_PROIECT_AL_LUI_DODON
Romanian Global News. 08.04.2019. http://www.rgnpress.ro/rgn_18/categorii/analize-interviuri/30134-2019-04-08-12-41-20.html
https://www.ultimele-stiri.eu/articol/valeriu-dulgheru-iudele-moldovei-un-nou-proiect-al-lui-dodon/5165099

CUM E TANDA AȘA-I ȘI MANDA

„ ...Pluralismul tuturor ne place,/ Chiar dacă îl facem numai unii,/
Dar vedem, de-atâta timp încoace,/ Pluralismul cinic al minciuni./
Și de ce, în păcăleli și glume,/ Nu se mai distinge adevărul?”.
(A. Păunescu. Cine iese ultimul din țară).

Scriam odinioară despre „*cultura istorică*” a lui Dodon, despre „*progresele sale*” în domeniu. Până și rușii iau în derâdere slugărnicia și prostia fără margini a lui Dodon *„Putin era gata de a se întâlni cu orice Dadon”* (a se vedea: unitate a prostiei și slugărniciei). Dacă puțin timp în urmă pentru el Istoria Moldovei începea de la 1812 mai recent stăpânul de la Kremlin i-a permis să se adâncească puțin în istorie până în secolul al XI-lea. Pentru a consolida această idee și-a înregimentat rapid soldații pseudoistorici (cei care lucrează pentru soldă!) care i-au scris *Istoria Moldovei* în trei volume, primul începând cu sec. al XI-lea, și alt grup de regizori care i-au făcut trei filme. Observați, rușii își au istoria statală din sec. IX, iar noi, prăpădiții de basarabeni, nu putem fi mai vechi decât „*marele frate*” din răsărit, de la care ne-a venit „*civilizația”*. În viziunea lui Dodon și a valeților săi când rușii și-au format statul lor Rusia Kieveană (de fapt nici la asta nu i-a dus capul, l-au format pentru ei vikingii (varegii cum îi numeau ei) din dinastia Rurik la 862, împrumutându-le și denumirea de ruși, până atunci ei se numeau slavi!) moldovenii se aflau încă cățărați pe copaci. Ce contează pentru ei că specialiștii, în majoritate străini, vorbesc despre o mare civilizație Cucuteni de peste 5000 de ani, care a cuprins și actualul teritoriu al Basarabiei, despre primul popor european de la gurile Dunării – pelasgii sau hiperboreenii cum îi numeau grecii, la care a luat naștere vechea limbă latină „*prisca latina”*. „*Spațiul, din care au pornit indo-europenii, este situat între Valea Dunării, Marea Egee și Marea Neagră”* spune cunoscutul cercetător german Bosch Gimpera. „*...Localizarea centrului principal de formare și extensiune a indo-europenilor trebuie să fie plasată la nordul* (unde se află și actuala Basarabie!) *și sudul Dunării”* confirmă

și cunoscutul arheolog american Gordon W. Childe. „*Civilizația megalitică și cultul druizilor provine de la Marea Neagră”* susține cercetătorul german Rudolf Șteiner. Mă opresc aici. Cred că sunt suficiente argumente chiar pentru un neinițiat în ale istoriei, nemaivorbind de doctorul în istorie Popovici sau de colecționarul de diplome universitare și doctorat Dodon. Așa cum civilizația egipteană a luat naștere în bazinul Nilului, indiană – în bazinul Indului și Gange, chineză – în bazinul râului Yangtze, mesopotamiană între Tigru și Eufrat, cu un grad mare de probabilitate putem spune că civilizația europeană a luat naștere în bazinul Dunării. „*Avem o istorie multimilenară cum n-o au multe neamuri”,* spunea cu mândrie marele istoric N. Iorga. „*Avem o istorie de 900 de ani făcută de marele popor rus*” spun alde Dodon, Popovici și valeții lor.

Cum poți studia mai bine istoria poporului tău dacă nu într-un context larg, integral, pornind de la origini. Predându-i elevului Istoria Moldovei a lui Dodon neapărat la el va apărea întrebarea, dar ce a fost aici până în sec. al XI-lea? Ce îi veți răspunde tov. Dodon, Popovici? Priveam deunăzi o „*lecție”* de „*patriotism moldovenesc”* și „*pluralism politic*”, pe care mi-o dădea la una din emisiunile televizate „*sovetnicul*” în ale educației al lui Dodon, doctor în istorie, Corneliu Popovici. „*Fiecare are dreptul la opinii proprii. Stataliștii – la păstrarea statului Republica Moldova. Unioniștii - la unirea cu România, Rusia, Ucraina* (e ceva nou în discursurile politice ale „*elitei”* de pe Bâc. Este o instigare a ucrainenilor de a se uni cu Ucraina așa cum a făcut deja Dodon cu găgăuzii!), *dar să nu treacă la acțiuni… Trebuie să fim patrioți, să ne iubim Patria* (Patria tov. Popovici, nu creatura lui Stalin!), *Republica Moldova fiind succesorul direct al vechiului voievodat Moldova… Să n-o vindem pe salarii și pensii mai mari”.* Cât de patetic vorbea acest sovetnic în ale educației despre necesitatea păstrării cu orice preț (chiar și în cazul prăbușirii economice totale!) a statalității Republicii Moldova, despre faptul că „majoritatea absolută! sunt pentru păstrarea statalității” (ca și gogomănia lui Dodon spusă la Moscova că 65% sunt pentru relații cu Rusia). Dar ce facem cu cei peste 35% de unioniști și cam toți atâția indeciși? *„Să tragem atenție la ceea ce scriu istoricii contemporani din România, printre care istoricul Lucian Boia*” continuă „*sovetnicul*”. Acest fals „*istoric*” este de teapa lor, ca și jurnaliștii Cr. Tabără de la postul Publica TV și M. Conțiu de la Moldova Suverană! Iată doar câteva perle din „creația” acestui istoric. „*Moldova nu e România* (nu e identică, nu sunt același lucru, comentează autorul)”. Ba da, este una cu România, moldoveanul A. I. Cuza fiind arhitectul unificării Ţării Româneşti. „*Moldov*a (are în vedere Basarabia - n.a.) *îşi are propria ei istorie... Este important ca moldovenii să se recunoască a fi moldoveni, o națiune aparte*”, continuă autorul. De acord, cea de după 1812, când

Basarabia a fost surghiunită în Siberia, când populația i-a fost înjumătățită prin lichidarea cremei societății (a intelectualilor, a celor mai buni gospodari) prin închisorile şi gulagurile staliniste, prin groaznica foamete de la 1946-'47, prin cele patru valuri de deportări în Siberia, prin colectivizarea diabolică forțată, prin rusificarea acerbă (cunoaște oare părerologul aceste crunte adevăruri?), este istoria Basarabiei. Dar până la 1812 istoria a fost una – a întregului neam românesc, cu o vechime de invidiat, de peste 5000 de ani. *„Cei mai mulţi preferă să trăiască într-o Republică Moldova independentă*", comentează autorul. De unde să știe autorul acestor neghiobii, aflat bine mersi în Țară, ce „*vor basarabenii*", trecuți prin calvarul iadului pe pământ adus de ruși pentru ai deznaționaliza?

Culmea, dar aceste nerozii erau rostite de la ecranul azuriu de unul care și-a făcut studiile și doctoratul la Iași (are și cetățenie română!) care, la sigur, a studiat unde se află mormântul lui Ștefan cel Mare (la care fac referire atât de mult nou plămădiții moldoveniști, mai ieri mari susținători ai păstrării urss!), unde s-au aflat toate capitalele principatului Moldova (Baia, Suceava, Iași), cine este adevăratul succesor al principatului Moldova. Ei bine, acest „*sovetnic*" cu salariul și tot soiul de beneficii pe care le are trebuie (în virtutea funcției de valet al lui Dodon pe care o deține!) să rostească astfel de nerozii, dar moș Ion, cu pensia de sub o mie de lei, flămând și înghețat pe timp de iarnă, care abia leagă tei de curmei, de ce nu ar avea dreptul la o viață mai bună, la o pensie românească care este de vreo patru ori mai mare? Mă uitam cu jale la acest mare „*istoric",* care era atât de bine pus la punct în probleme identitare și de Istorie a Neamului de Ion Leașcenco, un tânăr fără studii superioare în istorie, fără titluri științifice în istorie.

Argumentele foarte „*argumentate"* ale istoricului Anatol Țăranu, ale tânărului unionist Ion Leașcenco (nefiind istoric!), că unică cale de salvare a acestei aşchii de popor român este unirea cu România, nu contau. „*Nici într-o țară nu se studiază istoria unei etnii* (se referea la studierea Istoriei Românilor în Republica Moldova)*"* continua cu emfază acest valet al lui Dodon. Să consultăm DEX-ul. Etnie este „*Totalitatea oamenilor care vorbesc aceeași limbă și care au o cultură comună".* Popor este „*marea majoritate a populației a unei țări*". Conform acestui mare istoric pentru el nu e nicio diferență între etnia să zicem bulgară de sub 100000 sau găgăuză de apr. 140000, care au fost aduse în acest spațiu de colonizatorii ruși, și poporul român majoritar care are aici rădăcini multimilenare. Halal de așa istoric doar cu acte în regulă nu și cunoștințe. Există explicația că francezii studiază Istoria Franței, nemții – Istoria Germaniei, italienii – Istoria Italiei. Acestea sunt națiuni care și-au adunat teritoriile. Despre

predarea Istoriei Rusiei în Rusia (dar și în Transnistria!) nu mai vorbim. Nici nu poate fi vorba despre disciplina „*Istoria rușilor*” fiindcă conform estimărilor naționaliștilor ruși rușii în Rusia reprezintă doar apr. 8%!). România însă rămâne unicul stat în Europa, în afara granițelor căreia locuiesc peste o jumătate din populația ei (apr.10 milioane!).

În ziua următoare l-am văzut iarăși pe „*sovetnicul*” Popovici la emisiunea „*Buna seara”* de la postul TV Moldova 1 (Dodon seară de seară apare la televiziunile lui (NTV și Accent TV), la alte televiziuni, dar și pe valeți îi trimite la muncă!), unde se discuta semnificația zilei de 27 martie 1918. De astă dată „*sovetnicul*” Popovici a venit însoțit de un tânăr rătăcit pe nume Roibu (cu mari șanse de a se transforma în timp într-un buldog socialist de teapa lui Ivan Ceban) și de un grup de suporteri, tineri rătăciți și ei, aflați în sală. Va mai amintiți cum acest Ivan Ceban le ordona unioniștilor „*V-ați luat catrafusele și ați plecat peste Prut”.* Și tânărul său urmaș Roibu în această emisiune îi spunea lui V. Bilețchi „*să plece peste Prut”.* Dându-se mare specialist în ale istoriei acest Roibu este, pe lângă altele, moderator al unei emisiuni scandaloase de la postul Accent TV. Cu câtă scârbă î-i privești emisiunile acestui moderator cu invitați de teapa lui, printre care „*marele istoric inginer*” V. Borșevici, Nazaria ș.a., discutând probleme identitare ale așchiei de popor român din Basarabia. Partenerii lor pe ring erau tânărul unionist Vlad Bilețchi și profesoara de istorie, director de liceu, Daniela Vacarciuc. Acest Popovici și valetul său Roibu insistau pe falsul că votarea la 27 martie 1918 s-a făcut sub „*baionetele armatei străine române”,* că nu a fost organizat un referendum. Dar la 1812 și 1940 au fost organizate referendumuri? Bravo stimată Doamnă profesoară Vacarciuc! Ferice de elevii care au o așa profesoară de istorie. Cât de bine și argumentat i-a șters nasul acestui ditamai doctor în istorie cu studii și doctorat făcute la Iași!, mare sovetnic în ale educației al lui Dadon. Despre acest „*sovetnik*” aș spune cu cuvintele lui Iago din opera lui Shakespeare „*Otelo*” *„Nu sunt ceea ce sunt*”. Nu cred că acest istoric bine pregătit la Iași să nu înțeleagă lucruri simple ce țin de identitatea și istoria Neamului. Cu regret, același lucru se poate spune despre mulți intelectuali care au ales oportunismul drept mod de conduită în politica de pe Bâc.

Unicul lucru, în care îi dau parțial dreptate sovetnicului Popovici, a fost declarația că unionismul s-a „*dezumflat”* în recentele alegeri și că lipsește un lider incontestabil (așa cum îl au ei pe Dodon!) în fruntea unionismului. Chiar dacă declarativ valeții lui Dodon spun că „*unionismul”* s-a dezumflat, dând drept argument recentele alegeri, totuși își dau seama că nu e așa și fac tot posibilul pentru a-i compromite cât mai mult, a le inocula cetățenilor „*pericolul antistatalist”* care vine din partea unioniștilor, pe care Dodon odinioară se

apucase să-i lichideze sau să-i interzică. De fapt, unionismul nu s-a dezumflat, s-au dezumflat unii pseudo lideri unioniști. Dimpotrivă, unionismul e în continuă creștere, numărul unioniștilor crescând până la apr. 35%, dar din păcate astăzi unioniștii sunt ca o turmă mare dar fără baci. Problema e ca nu se găsește (deocamdată!) un lider incontestabil care să unească politic toate așchiile unioniste. Perifrazându-l pe marele Mateevici „… *De nu vom ridica / Din sânul nostru un proroc, / În noi viaţa va seca, / Zadarnic soarta vom ruga,/Căci scoşi vom fi atunci din joc /Şi vom rămânea făr' de noroc*", într-adevăr, avem strictă nevoie de un „*proroc"*. Nu mai avem unde cădea. Suntem la fundul prăpastiei. Este pentru prima oară în ultimii 29 de ani când în parlament nu avem o forță politică reprezentativă (am spus-o și o mai spun că doar grație blocului ACUM în parlament au acces un grup de unioniști care ne vor reprezenta!). Este foarte clar că până noi, unioniștii, nu ne vom uni acești derbedei ne vor privi ca pe niște gâze mici, neimportante, pe care le poți strivi. *Mi-au plăcut, chiar mi-au plăcut tinerii unioniști I. Leașcenco și V. Bilețchi în cele două emisiuni. Speranța e în ei, dar și ei (Anatol Ursu ș.a.) trebuie să fie mai clarvăzători (aruncarea cu spatele gol în recentele alegeri a fost o greșeală cu care manipulează valeții lui Dodon), să se unească, să formeze o forță unică importantă, care să atragă toate așchiile unioniste într-o singură forță. Un prim pas ar fi o declarație a acestor tineri de unificare într-o singură forță unionistă. Atunci și celelalte așchii unioniste vor fi forțate să adere la acest bloc unionist. Se apropie alegerile locale, pe care nu ar trebui să le pierdem așa cum le-am pierdut pe recentele parlamentare.*

Să nea Domnul mai multă clarviziune, mai mult discernământ!

https://www.researchgate.net/publication/332379529_CUM_E_TANDA_ASA-I_SI_MANDA

PLAHOTNIUC – RĂUL ABSOLUT!

Într-adevăr, Plahotniuc este răul absolut oricum ar încerca unii să-i mai retușeze fizionomia de interlop. Un individ care și-a început cariera profesională cu trafic de ființe umane (cu fete duse în Turcia – de atunci a apărut probabil această prietenie între Plahotniuc și turci!), care și-a construit întreg imperiul pe scheme frauduloase, nu poate avea un chip uman. Să aducem doar ultimul caz cu aruncarea curcanilor în curtea prezidențială. Încercați să priviți atenți fizionomia acestui individ în acel moment (găsiți filmarea postată pe Internet): exprimă satisfacția unui interlop care și-a pus la respect valetul care a ieșit de sub control. Alături de el era P. Filip, care acum se preface într-un mielușel împăciuitor și pretinde să devină urmașul lui Plahotniuc la șefia PDM (va fi cea mai mare greșeală și mortală pentru PDM. O doamnă ca M. Babuc ar fi mult mai indicată în această perioadă grea pentru partid).

Citeam zilele trecute meditațiile unui „*binevoitor”* care pentru a salva reputația Blocului ACUM de „*înroșire”* propunea ca acesta să desfacă acordul politic cu PSRM și să facă alianță cu PDM, care „*acum e altul”*. Vă imaginați până unde s-a ajuns cu acest servilism plahotniucist și miopie. Face Blocul ACUM așa cum î-l sfătue „*binevoitorul”.* Tot sistemul lui Plahotniuc rămâne nedemontat, toate schemele frauduloase (cele deconspirate și multe altele încă conspirate) se păstrează, deputatul V. Plahotniuc revine pe cal alb la Chișinău, iar sub oblăduirea lui revine și hoțul Șor, își „*adună,,* proprietățile „*vândute la ai lor”* și totul va merge cum a mers până acum: interlopul Plahotniuc la cârma statului încă patru ani și „*binefăcătorul”* Șor revenit acasă ca un Mesia. Fiți siguri, mulți orheieni î-l vor întâlni cu flori ca pe un erou. Sireaca Țară a Moldovei, vorba cronicarului.

De fapt accept varianta propusă de acest „*binevoitor”,* chiar eu am propus-o ceva timp în urmă ca una posibilă după alegerile anticipate, dar la timpul ei. Guvernul Maiei Sandu împreună cu parlamentul își duce până la capăt toate acțiunile legate de dezoligarhizarea și decapturarea statului, îi pune la dubă pe principalii făptași ai tentativei de lovitură de stat și ai furtului Miliardului, readuce la normalitate toate instituțiile statului, creează un mediu propice pentru alegeri libere și democrate și plecăm în alegeri anticipate. Acolo măria sa

judecătorul POPORUL îi va judeca pe toți actorii electorali. Scopul major al acestor alegeri ar fi fortificarea centru-dreptei, slăbirea segmentului de centru al PDM-ului și al stângii prin hărțuirea lui Dodon cu dosarele privind finanțarea ilegală a PSRM-ului ș.a. Așteptările sunt că barajul electoral î-l vor trece PSRM (poate împreună cu Usatâi pe stânga, să se bată între ei), Blocul ACUM, PDM reformat și un bloc de dreapta. Atunci în mod sigur va fi creată o alianță eurounionistă împreună cu același PDM sperăm curățat de plahotniucism. Referitor la blocul de dreapta, care de facto are o susținere de peste 30% de unioniști, este chiar o problemă de cel mai prost management politic. Deja am devenit sceptic referitor la viitorul Blocului UNIREA care, fiind încă în durerile nașterii, a călcat cu stângul în această perioadă deosebit de importantă de revenire la normalitate prin crearea de șanse egale tuturor actorilor electorali. Orice luptător mai slab decât inamicul său, dacă dorește o victorie relativă, caută aliați. Aliatul cel mai apropiat și sub aspect ideologic este centru-dreapta, adică Blocul ACUM (așa cum este cam pestriț) și PLDM. Problema e ca acest aliat să vadă o forță serioasă pe dreapta. Am scris de nenumărate ori că e strict necesar de a reclădi o nouă dreaptă din cioburi (așa cum acum se reconstituie din cioburi istoria multimilenară a neamului, majoritatea vestigiilor fiind distruse de puhoaiele din est, sau furate de vecini). Cu toate neajunsurile, cu toate criticile aduse lui chiar de mine, cel mai responsabil în această perioadă de luptă cu oligarhul Plahotniuc și sistemul lui, a fost Dorin Chirtoacă și Partidul Liberal. Marele merit al lui ar fi reconstituirea a ceea ce a distrus unchiul său – M. Ghimpu: din cioburi liberale să reconstituie Partidul Liberal măcar la puterea lui de altă dată (10-15%). Este strict necesar să fie lăsate la o parte toate frustrările, toate învinuirile de trădare și să se așeze la masa de tratative PL, PUN, PLR cu invitarea tinerilor V. Bilețchi, A. Ursu și I. Leașcenco. Pavlicenco cu nanoPNL-ul ei a demonstrat în repetate rânduri că nu este capabilă, nu este o forță coagulantă ci una distrugătoare. Ambiții mari dar putințe mici. Președintele Traian Băsescu, care s-a comportat în această situație complicată de după alegerile din Republica Moldova ca un adevărat politician, ar putea fi acel intermediar care să-i aducă la masa de tratative pe cei rânzoși. Împreună au toate șansele ca în alegerile parlamentare anticipate să ia 10-15% poate și mai mult. Condiția de bază este să se spele de plahotniucism care, din păcate, nu întotdeauna justificat planează asupra lor, dar și M. Ghimpu să fie lăsat în istorie. Prea duplicitare erau uneori acțiunile lor (a se vedea participarea unor unioniști alături de interlopii lui Plahotniuc la blocarea reședinței PAS, și alte acțiuni anti-ACUM privite drept proPlahotniuc).

Un alt „*binevoitor unionist”* declară că nu-l iartă pe Plahotniuc fiindcă nu a făcut Unirea, deși, având peste 60% susținere în parlament, ar fi putut s-o facă (dar crimele, furturile în mărimi extrem de mari, i le iartă!). Matematic Da, în realitate – niciodată. Să ne amintim, în această perioadă de „*împărăție”* a lui Plahotniuc de câte ori a fost în România, deși acolo la guvernare era aliatul său PSD? Un pas spre Unirea reală ar fi fost realizarea proiectelor unioniste (proiecte reale care unesc cele două maluri de Prut): gazoductul „*Ungheni – Chișinău*”; trecerea tronsonului de cale ferată „*Chișinău – Ungheni”* la ecartament european (căile ferate moldovenești pierd zeci de milioane de euro anual doar din această cauza); conectarea Republicii Moldova la rețelele electrice românești (europene). De ce nu le-a făcut, având puterea absolută? Fiindcă nu a dorit. Avea interesele sale care erau mai presus decât ale statului. Energia cumpărată de la Cuciurgan este parte a bussinesului său ca și gazul rusesc. Plahotniuc a țesut o mreajă de scheme frauduloase care țin întreaga Republică Moldovă ca o caracatiță în tentaculele ei. Plahotniuc a acumulat atâtea crime că nu i-ar ajunge câteva vieți pentru ași ispăși pedeapsa. Să încercăm să enumerăm doar o parte din ele care s-a reușit să fie deconspirate (dar câte încă rămân ascunse!).

Organele de anchetă rusești au reușit să descopere „*o schemă criminală de lungă durată a unui trafic de hașiș din Africa de Nord spre Europa prin Spania în Rusia condusă de oligarhul Plahotniuc, și prin cumul cel mai influent politician moldovean.* ***Sute de volume*** *cu dovezi de acuzare de creare și de participare în comunitatea criminală împotriva altor inculpați au fost trimise de Moscova la Chișinău. Politicianul și presupusul narcooligarh este fugar. Sunt repere ale celei mai puternice și mai eficiente investigații anti-drog „fractura Iberică””... Pe lângă organizarea și conducerea unei societăți criminale procuratura rusească îi incriminează lui Plahotniuc organizarea a 28! de episoade de contrabandă și realizare a drogurilor în volume foarte mari. El a patronat infractori și, de fapt, a condus gruparea criminală, care, pe lângă traficul de droguri, este responsabilă pentru furturi, trafic de ființe umane, proxenetism, uciderii la comandă, confiscarea raider a băncilor și a companiilor... Însă traficul de droguri nu este singura, deși o sursă foarte bună, de venit pentru comunitatea criminală Prutyanu-Plahotniuc. Moldova rămâne una dintre puținele țări din jurul Rusiei unde legal se produc anabolizante pentru culturiști deși întreaga lume civilizată a echivalat producția de anabolizanți cu droguri* (să ne întrebăm de ce? De ce nu este interzisă producerea lor?). *În Rusia, circulația acestor medicamente este supusă unei răspunderi penale grave, ca și în alte țări europene. Dar literalmente toate sălile de gimnastică sunt inundate cu chimia moldovenească…*” scrie jurnalistul rus I. Petrov în ziarul „*Izvestia*”

„*Narcoligarhia - bussinesul principalului politician din Moldova*, 01.07.2019). **Să-l întrebăm pe Harunjen unde sunt aceste sute de volume cu dovezi de acuzare a lui Plahotniuc?**

Pe lângă toate acestea Plahotniuc este stăpânul schemelor criminale de trafic cu țigări, anabolizante prin „*Poșta Moldovei”.* Plahotniuc a monopolizat sistemul energetic și mass-media din Moldova. V. Plahotniuc este vizat ca actor principal în Landromatul rusesc (spălarea banilor ruseşti). Conform oficialităților ruse Plahotniuc împreună cu bancherul rus Gorbunțov au reușit să spele prin băncile moldovenești 22 mlrd de dolari din Rusia (conform unor informații locale de încredere suma ar depăși 70 mlrd USD.), iar din această sumă Plahotniuc a avut comisionul său gras. Zilele acestea a apărut o informație că în Elveția lui Plahotniuc i s-a deschis dosar penal (despre acest fapt Harunjen știa de vreo trei săptămâni dar a tăcut ca motanul!). Poate tocmai acesta e motivul plecării lui Plahotniuc în SUA, ultimul loc de trai a familiei lui fiind Geneva! Dar câte alte scheme ale lui Plahotniuc sărăcesc bugetul, în fiecare zi fiind deconspirate. Metal Feros sărăcește bugetul cu 70 mln lei lunar! De la Căile Ferate Moldovenești 400 mln lei lunar (doar de la o singură instituție de stat!) treceau pe lângă bugetul statului. „*Banii noștri nu ajungeau în bugetul țării, dar în buzunarul unui grup criminal organizat. Majoritatea structurilor din economie erau controlate și subordonate baronilor din Partidul Democrat. Vreau să transmit un mesaj acestor baroni, șefilor, șefuleților, procurorilor, judecătorilor, funcționarilor și executorilor, care au participat și încă participă la aceste scheme frauduloase. În primul rând, Plahotniuc a plecat și nu se va întoarce în Moldova, decât în cătușe. Gata, nu mai aveți acoperire. În al doilea rând, noi știm cine sunt acești baroni și oamenii de sub ei, cum au fost furați și cât au furat. În secolul XXI, banii și ilegalitățile lasă urme. Vreau să-i dezamăgesc pe cei care se visează coordonatori, baroni, barsetce sau în alte roluri. Teatrul absurdului s-a închis. Regizorii și comisia de admitere la astfel de specialități, a fost desființată și urmează să fie închisă după gratii... Va fi greu să scoatem din paragină economia țării. Rând pe rând, o să scoatem la iveală oamenii și schemele frauduloase. Pentru aceasta avem suport necondiționat din partea Guvernului SUA, a Uniunii Europene și a altor parteneri de dezvoltare*”, a declarat V. Brînzan, Ministrul Economiei.

Pe lângă toate acestea acum Plahotniuc apare și ca organizatorul unei tentative de lovitură de stat. Ce dovezi mai trebuiesc aduse pentru a vedea adevărata față a lui Plahotniuc? Se vorbește că actualmente fugarul Plahotniuc se odihnește la Maiami într-un lux de neimaginat (a închiriat un întreg etaj al unui hotel care costă peste 70000 de dolari!), atunci când copiii, bătrâniii, pe care i-

furat Plahotniuc, o duc de azi pe mâine sub limita subzistenței. Ma întreb atunci: de ce se mai întâlnesc oameni, în primul rând intelectuali, care indirect îl mai susțin pe acest interlop, narcobaron, proxenet fugar? Ar fi o mare crimă dacă acest criminal nu va fi pus după gratii.

Dar tocmai acest lucru încearcă să-l facă guvernul Maiei Sandu cu toată rezistența din partea Sistemului. Pentru a zădărnici plecarea din post procurorul general Harunjen se îmbolnăvește subit, iar oamenii din sistemul lui declară că nimeni nu-l poate elibera din funcție, aflat pe foaie de boală. Deci, guvernul Maiei Sandu are nevoie acum de susținerea noastră, a tuturor, a întregii societăți civile pentru realizarea dezoligarhizării și decapturării instituțiilor statului, pentru a scăpa pentru totdeauna de fenomenul Plahotniuc. Cu celelalte ne vom descurca mai ușor.

Din păcate mulți gândesc și acționează ca actorii din cunoscuta istorie. Două echipe participau la un concurs. Una din ele fiind mai slabă șeful le-a recomandat ca la fiecare declarație a oponenților să răspundă cu aceeași declarații: „*Hoții, hoții*!, scandau primii. „*Și voi sunteți hoți*" răspundeau ceilalți. Așa și acum: deconspirarea a tot mai multe scheme frauduloase, inclusiv în raportul Kroll II, demonstrează cât de departe au ajuns cu hoțiile Plahotniuc și Șor (lucru vizibil și fără prea mari dovezi). Oponenții blocului ACUM (Pentru ce? Pentru faptul că încearcă să stăvilească acest tăvălug interlop care strivește tot în calea sa!), care par să fie oameni cu un anumit grad de inteligență, declară „*că și voi* (adică ACUM-ul) *aveți hoții voștri* (referindu-se la verii Țopa!). Nici într-un caz nu vreau să se înțeleagă că sunt avocatul țopiștilor, dar este o diferență ca între cer și pământ. Aceștia din urmă nu mai sunt în Republică de peste zece ani, iar imperiul Plahotniuc în această perioadă a furat multe, multe miliarde. De fapt să lăsăm justiția să-și facă treaba, inclusiv în problema Țopilor dacă există.

Și acțiunea de astăzi a acestor „*daci"* din fața Parlamentului (De fapt este o rușine terfelirea numelui de dac prin această acțiune. Marii daci Burebista, Decebal erau mari virtuozi în închegarea alianțelor de moment (deseori alogice!) pentru a tempera tăvălugul roman!) este o acțiune clară proPlahotniuc, clocită în laboratoarele lui încă existente. Sunt tot atât de urmași ai dacilor ca și „*Urmașii lui Ștefan"* ai lui Dodon. Cine de pe dreapta-centru dreapta nu și-ar dori să fie tras la răspundere Dodon pentru crimele comise, inclusiv cea de finanțare ilegală a PSRM. Dar cum poți să te lupți simultan cu doi monștri, nefiind suficient de puternic. Este la mintea cucoșului că acum trebuie să concentrăm toate forțele pe zdrobirea definitivă a sistemului Plahotniuc, iar mai apoi va veni rândul lui Dodon. Pentru oricine este clar că punerea acestei probleme astăzi înseamnă

destrămarea actualei guvernări și revenirea la putere (de fapt sistemul încă n-a plecat!) a sistemului Plahotniuc.

Încep să cred mai mult în unionismul lui Șt. Gligor, al lui S. Tofilat, V. Pașa, al deputaților M. Ciobanu, I. Munteanu, O. Reniță, O. Țâcu, L. Carp, al prim ministrului Maiei Sandu, al miniștrilor N. Popescu, L. Grigorescu-Onofrei, V. Brânzan, N. Gavriliță, care prin acțiunile lor apropie ziua ReUnirii. Mai puțin, sau chiar deloc nu cred în unionismul declarat al dnei Pavlicenco, a altor unioniști de bravadă.

Guvernul Maiei Sandu se bucură de susținere majoră din partea UE, SUA, a mai multor țări europene, cu oficiali de rang înalt ai UE, fapt ce trebuie să ne bucure. S-a întâlnit cu președintele și premierul României, care au declarat că vor ajuta guvernarea de la Chișinău. Cred că cel mai bun ajutor și o susținere reală pentru următoarele alegeri anticipate ar fi revenirea într-un regim de urgență la cele trei proiecte, „*uitate”* de Plahotniuc: gazoductul „*Ungheni-Chișinău*”; ecartament european pe tronsonul „*Ungheni-Chișinău”*; conectarea la rețelele electrice din România. Acesta, într-adevăr ar fi un ajutor de inestimat în consolidarea democrației în viitoarele alegeri parlamentare anticipate. Are planificate întâlniri cu A. Merkel, cu președintele ucrainean V. Zelenskiy.

De ce însă nu se bucură de susținerea tuturora, poate doar cu excepția adepților hoților fugari Plahotniuc și Șor? Doar ceea ce fac fac bine pentru întreaga societate. Toți ne-am dorit și ne dorim întoarcerea Miliardului furat. Toți ne dorim să nu mai fim furați prin schemele lui Plahotniuc. De ce atunci nu susținem necondiționat acest guvern măcar până va readuce la normalitate funcționarea instituțiilor statului și punerea la dubă a făptașilor furturilor.

https://www.researchgate.net/publication/334519673_PLAHOTNIUC_-RAUL_ABSOLUT
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/111603056806905

PLAHOTNIUCII VIN ȘI PLEACĂ. POPORUL RĂMÂNE

„Statul nu este nimic altceva, decât o botniță pentru potolirea animalului carnivor, sub numele de om, și atribuirea acestuia caracterului parțial de erbivor”
(Arthur Schopenhauer*)*

Iată că acestui animal carnivor sub nume de Plahotniuc statul nu i-a fost acea botniță, dimpotrivă el le-a pus botnițe tuturor structurilor statului, transformându-le în instituții de buzunar, care î-l serveau doar pe el nu statul. Și când te gândești cum au apărut acești interlopi Plahotniuc și Șor. Atât Plahotniuc cât și Șor au intrat în marea politică basarabeană pe ușa din dos, într-un mod bizar, fiind mai mult niște interlopi decât politicieni. Dar iată că pe ambii „*poporul i-a votat cu 70-80%”* în alegerile trecute, iar unii orheeni deplâng fuga lui Șor „*care era gospodar”* (dacă era gospodar cinstit de ce a fugit tâlhărește? Sireaca minte a moldovanului de pe urmă). Și au plecat din marea politică basarabeană tot prin ușa din dos, hoțește, fugând ca niște adevărați lași prin zona controlată de ei – Transnistria. De fapt pe Șor cu greu î-l poți considera politician!, mai degrabă a fost o sculă a lui Plahotniuc, care l-a făcut primar, apoi deputat, și care l-a folosit ca pe un obiect de unică folosință. Răul cel mare a fost (și mai rămâne cât timp se află la libertate, încurajându-i pe valeții săi rămași în parlament să saboteze orice inițiative bune) Plahotniuc, care niciodată nu a avut susținere populară (să ne aducem aminte de ratingul lui chiar atunci când avea puterea absolută în stat), iar acum este poate cel mai odios, cel mai urât de popor. De fapt să fim sinceri avem partea noastră de vină în urcușul acestor hoți în vârful puterii. Ne-am lăsat corupți cu diferite pomeni, distracții (vă mai amintiți concertele organizate de Plahotniuc, Șor, Dodon la Chișinău și Orhei cu invitarea unor artiști din Rusia, care încasau pentru trei ore de concert câte 60-70 de mii de euro, echivalentul a apr. zece pensii pe viață ale lui moș Ion!). Dar toate acestea costă bani, iar banii nu cădeau ca mana din cer ci erau sustrași prin diferite scheme din buzunarele noastre, ale tuturora.

Ce le dorește poporul acestor hoți (și altora din banda lor interlopă!): un bun venit cât mai rapid în penitenciar alături de Filat, Platon și mulți mulți ani și toți cu executare. Ar fi cea mai binemeritată soartă pentru ei pentru răul total (economic, moral) făcut acestei așchii de popor român atât de prost guvernat (nu-l poate proteja de hoți, interlopi, lepădături). Speranța este mare că noua guvernare nu v-a repeta greșelile guvernărilor de după 7 aprilie 2009 și îi va pune la dubă pe cei mai odioși criminali (în primul rând pe Plahotniuc care mai nu a

dus la un război civil). Să sperăm că și Șor se va alătura șefului său la dubă, chiar dacă se vorbește că țara sa de origine Israilul nu-și extrădează cetățenii. Dacă va face acest lucru atunci halal de așa stat ultrabogat, prosper și democratic, care dosește un mare hoț care a furat Miliardul de la cei mai săraci ai Europei. Cât despre Filat, nu am niciun pic de compasiune, își merită soarta, cu toate că a avut toate șansele să devină erou național, având 32 de mandate în 2010. Împreună cu liberalii sunt nașii criminalului interlop Plahotniuc și ai sistemului creat de el. Cu susținerea populară pe care o aveau ei ar fi putut să-l țină în frâu pe păpușar (așa î-l numea Filat pe Plahotniuc). Din păcate liberalii și liberal-democrații s-au bătut între ei ca berbecii și a câștigat interlopul Plahotniuc, care ne-a adus la această stare, iar ei au ajuns practic la groapa de gunoi politic.

Ei bine, aceasta este realitatea rușinoasă în care a nimerit această așchie de popor român atât de prost guvernată. Să încercăm să facem o scurtă analiză a situației create extrem de precare sub aspect economic, legal, dar în primul rând moral. De fapt toate relele acestei așchii de popor român din Basarabia au început la 1812, când a fost ruptă într-un mod diabolic de la trupul Țării Moldovei și transformată într-o ordinară gubernie de la periferia Imperiului Țarist. Ținut într-o stare extremă de analfabetism (basarabenii erau pe primul loc în imperiul țarist la acest capitol chiar dacă se găseau în centrul geografic al Europei), rusificat la maxim prin biserică, administrație, prin puțina școală care exista, trecut prin țarism, velicorusism, mai apoi prin bolșevismul satanist, stalinism, hrușciovism, brejnevism și alte -isme, sufletul, caracterul basarabeanului în multe cazuri nu a rezistat. Nu a rezistat ateizării perverse, satanismului promovat de Rusia Sovietică prin deportarea și lichidarea clericilor. Floarea națiunii a fost deportați în Siberia sau lichidați. Să ne punem întrebarea, câți din cei rămași nedeportați și-au apărat cu furcile, care le aveau la îndemână, averile agonisite în sudoarea frunții, lăcașurile sfinte, transformate de antihriști în grajduri, depozite, locuri de distracții. Foarte puțini! Satrapii sovietici ruși au atentat la rădăcinile existenței spirituale umane, lipsind-o de fundament prin ateizare, rusificare, mancurtizare, deznaționalizare, îndepărtarea de la originile românești.

La începuturile Mișcării de Eliberare Națională a început un proces de revenire la rădăcini, la origini și valori, renăscând ca pasărea Phoenix din cenușă după 50 de ani de satanizare sovietică. Intelectualitatea renăscută era în fruntea acestei Mișcări și opta pentru revenirea la Patria-mamă. Din păcate din cauza politicului defectuos promovat pe ambele maluri ale Prutului în a. 1991 a fost ratată cea mai reală șansă de Reunire. Germenii renașterii naționale și spirituale, care abia apăruseră la mulți dintre românii basarabeni, au fost metodic sugrumați de marile trădări (a se vedea cel mai mare Iuda Roșca!), de guvernările ulterioare

antinaționale agrointerfrontistă, democrato-lucinchistă, capacul fiind pus de guvernarea de opt ani voronisto-comunistă.

Revoluția tinerilor din 7 aprilie 2009 a venit ca un strigăt de disperare care purta mai puțin amprenta economicului și mai mult recâștigarea libertăților personale, a moralității atât de mult terfelite de regimul totalitar voronist. Din păcate cei care au confiscat victoria tinerilor, mă refer la guvernările care au succedat până Plahotniuc a pus mâna pe întreaga putere (dar la guvernare se aflau și liberal-democrații, și liberalii, care ar fi putut face acest lucru!), nu au făcut nimic pentru a întoarce aceste libertăți confiscate, pentru ai pedepsi pe vinovații de crimele din 7 aprilie. Niciun dosar al vreunui demnitar dus până la capăt (cu excepția ministrului de interne Papuc, dar și aceluia i-au permis să fugă, evitând pușcăria). Dimpotrivă, cei care i-au torturat pe tineri au ajuns capi ai structurilor de forță în guvernele ulterioare și, în principal, al lui Plahotniuc din ultima vreme. Acești indivizi erau foarte comozi pentru schemele frauduloase pe care le țesea păpușarul (după ultimele evenimente se vede foarte clar). Impresia generală este că jertfele tinerilor din 7 aprilie au fost în zadar. Acesta este motivul principal al pasivității tinerilor în alegeri (sub 10% în recentele alegeri!). Va reuși noua guvernare să recâștige încrederea tinerilor. Sperăm mult deoarece acești indeciși de fapt au decis luarea unui scor mare de către PDM și PSRM în alegerile trecute.

Ei bine, am ajuns să-l vedem și pe acest interlop atotputernic odinioară pus la pământ și ajuns fugar. Există însă marele pericol să se repete a. 2009 dacă nu vor fi luate măsuri drastice, nepopulare, hotărâte, pentru demontarea sistemului Plahotniuc și deferirea capilor lui justiției. „*Hoții trebuie să stea la pușcărie*” spunea un cunoscut artist neconvențional sovietic. Noua guvernare trebuie să fie hotărâtă și operativă cu Plahotniuc și sistemul său așa cum a fost Plahotniuc hotărât cu Filat. Motive sunt prea multe. O cunoscută zicală românească spune că contează nu ce primești dar ce lași în urma ta. Dar acest Plahotniuc și sistemul său au lăsat în urma lor un sistem politic compromis, un sistem economic încătușat de diverse scheme frauduloase. Însă cea mai mare vină a lor este crima împotriva moralității, deformarea psihicului românului basarabean. Ei au jucat pe trezirea și stimularea instinctelor josnice umane, pe care în țările cu democrații veritabile Legile le suprimă. La ce grad al imoralității s-a ajuns dacă gloate de oameni plătiți (în special orheieni) aduși ca turma scandau eliberarea hoțului Șor (hoț care a furat din buzunarele tuturor, și ale lor!, peste 3 mlrd de euro!) când aveau loc ședințele de judecată. Sau atunci când pentru 500 de lei tinere și bătrânele (dar aceștia reprezintă jumătate din pensia ei mizeră!) aduse centralizat din raioane și puse să îndure arșița acelor zile în fața instituțiilor statului pentru a le „*apăra* (ele, băbuțele sau tinerele!) *de omuleții*

verzi”, vorba lui Candu (pentru astfel de instigări el trebuie să fie deferit justiției!). Sau devenit popular argumentul orheianului de rând că „*el* (Șor) *fură dar ne dă și nouă!”*. Cumpărați ieftin cu pomeni electorale și distracții (de orheilandul lui Șor Republica ducea cea mai mare lipsă în situația economică atât de precară?) orheienii și nisporenenii i-au votat cu 70-80% pe hoții fugari Plahotniuc și, respectiv, Șor! În ce l-au transformat acești criminali Plahotniuc și Șor pe bietul om simplu, cumpărat atât de ieftin cu „*tușonkă”* (conservă de carne) și un kilogram de crupe. La ce grad de degradare morală i-au adus pe acești năpăstuiți? Ce simt ei acum?

Și totuși ce-i de făcut? Scriam ceva timp în urmă cu referire la Dreapta că este strict necesar de reclădit o nouă dreaptă din cioburi. Acum aș spune același lucru despre reclădirea întregii societăți din cioburi. Cioburi a lăsat în urma sa acest sistem Plahotniuc. El a distrus PLDM-ul, PL-ul, exploatând la maxim ranchiuna și miopia liderilor lor. Lăsând de o parte stânga (indiferent cine a fost în fruntea ei: Moțpan, Voronin și acum este Dodon, stânga rămâne beton) centrul, centru-dreapta și dreapta rămân zone cu foarte multe mine. Centrul reprezentat formal de PDM nu mai există. Dacă la congresul lor din iulie democrații î-l vor alege pe Filip asta înseamnă moartea politică a acestui partid. Funcția unui centru veritabil este ca în situații de criză să unească forțe sănătoase ale societății atât de pe dreapta cât și de pe stânga, nu cum și-au unit forțele de nevoie acum în situație de criză majoră Blocul ACUM și PSRM, forțe politice de pe segmente ideologice absolut diferite. Dar acest așa numit partid de centru PDM nu există. Pe dreapta a fost o încercare timidă de a se uni în Blocul „*Unirea*”, dar după modul cum s-a plasat de partea lui Plahotniuc în puciul din 8-14 iunie este un proiect practic eșuat. Cu toate că l-am criticat mult în ultimul timp și pe bună dreptate pe Dorin Chirtoacă, care rămâne exponentul principal pe dreapta, în timpul puciului plahotniucist el (cred și întregul partid) a luat cea mai tranșantă poziție împotriva regimului Plahotniuc, chiar având mai multe rezerve față de blocul ACUM. Chiar și propunerea lui D. Chirtoacă și a PLDM de a participa în alegerile locale din toamnă împreună cu Blocul ACUM este una sănătoasă. Doar așa PDM, care ia cumpărat, forțat, pe mulți primari, poate fi anihilat în alegerile din toamnă, iar PCRM limitat în scorul electoral.

Ei bine! Avem ce avem: un angajament politic între două forțe politice ideologic antagoniste dar cu un scop comun – debarcarea lui Plahotniuc și demontarea sistemului lui. Prima fază le-a reușit. Dictatorul e detronat, dar sistemul încă rămâne. Guvernul Maiei Sandu face practic imposibilul, deconspirând în fiecare zi noi scheme frauduloase de ale lui Plahotniuc, care ca o caracatiță a prins în tentaculele ei toate structurile statale și cele economice.

Guvernul înlocuiește metodic oamenii puși de Plahotniuc în toate structurile statale cu noi oameni. Nu întotdeauna aceste schimbări sunt cele mai reușite însă trebuie să înțelegem în ce situație extremă se află acest guvern. Chiar dacă nu totul merge așa cum ne-am dori, chiar dacă mai fac și greșeli, mai sunt la mijloc și năzdrăvăniile socialiștilor, trebuie să ne mișcăm înainte până la demolarea completă a sistemului Plahotniuc și tragerea la răspundere a lui Plahotniuc și a valeților săi pentru crimele comise.

Mă miră cu câtă înverșunare luptă împotriva guvernului Maei Sandu unii, acum în această situație deosebit de gravă când se cere o unitate națională!, când există pericolul real ca acest angajament politic dintre ACUM și PSRM să se destrame și sistemul Plahotniuc să nu fie demolat. Au trecut doar trei săptămâni de când lucrează acest guvern, dar câte lucruri, care păreau imposibile, s-au petrecut: detronarea și fuga rușinoasă a lui Plahotniuc și Șor; demiterea in corpore a Curții Constituționale anticonstituționale vinovată de provocarea unei tentative de lovitură de stat!; investigarea în mod serios a Furtului Miliardului prin formarea unei comisii competente și publicarea Raportului Kroll II, ceea ce nu a făcut regimul Plahotniuc în cei 5 ani după depistarea furtului (de fapt există opinii că la momentul contractării companiei Kroll practic totul se știa despre furt, scheme și actori, declarații făcute de fostul șef al CNA V. Chetrari, iar contractarea firmei Kroll a făcut ca perioada investigării să dureze, timp în care mai multe urme ale furtului au fost lichidate. Înșiși membrii companiei Kroll au declarat că acum va putea fi repatriat mult mai puțin din Miliardul furat decât patru ani în urmă. Poate a fost o acțiune deliberată a cuiva cu acest Kroll?); plecarea în opoziție a ceea ce a mai rămas din acest PDM după părăsirea de către șef.

Cu toate pericolele rusești care realmente există în varianta ACUM+PSRM să ne întrebăm dacă au existat alte variante mai bune? Criticanții ar trebui să-și pună și această întrebare. De ce acești criticanți nu-i dau crezare instinctului politic al acestui lup bătrân în politica românească T. Băsescu care, înainte de a se crea angajamentul politic ACUM+PSRM, întrebat fiind cum ar fi procedat, a răspuns franc: „*Dacă discutăm despre ACUM, te uiți - ce-i mai rău? Să-l perpetuezi pe Plahotniuc și oligarhia lui la putere sau să fii într-un guvern cu socialiștii? Deci, ori cu Plahotniuc, ori cu socialiștii. Păi, eu l-aș trece în opoziție pe Plahotniuc și m-aș duce cu socialiștii ca să-l împiedic pe Dodon să ducă țara către Moscova*”. A făcut-o nu din mare dragoste față de ACUM (în alegerile europarlamentare Blocul nu l-a susținut!) ci dintr-un elementar simț al realității al unui politician. Cu toate că partenerul de guvernare pentru blocul ACUM nu este cel mai onest. Acum o problemă majoră este procurorul general

E. Harunjen, care frânează investigarea multor cazuri, inclusiv a tentativei de lovitură de stat. Dodon ar putea legal să-l demită pe procurorul general dar nu o face. De ce? Dodon a mai repetat zilele trecute că unionismul rămâne *„cel mai mare pericol pentru țară”.* Toate acestea nu sunt benefice pentru guvernare și ar putea duce la destrămarea ei până ce sistemul Plahotniuc va fi demolat. Dar nu se teme oare Dodon că îndată ce acest angajament politic va dispărea va apărea în vizorul organelor de drept problema finanțării partidului lui care este una penală?

Să ne imaginăm pe o clipă că ar fi avut loc alianța PDM+PSRM (care era foarte aproape de realizare). Oare pericolul rusesc, de care trâmbițează mulți oponenți ai actualei guvernări, ar fi fost mai mic? Plahotniuc ar fi cedat majoritatea posturilor în guvern, inclusiv structurile de forță, Ministerul de Externe și al Integrării Europene numai pentru a rămâne la putere și ași păstra schemele frauduloase (acum fără putere se vede cât a pierdut el). Pentru a scăpa de dosarele din Rusia Plahotniuc ar fi mers lejer la târg cu Kremlinul inclusiv în mult trâmbițata federalizare a Republicii (de menționat că această problemă nu a fost discutată nici într-un mod de cele două componente ACUM și PSRM! așa cum a fost discutată de Plahotniuc și Dodon (a se vedea filmulețul difuzat foarte rapid după tentativa eșuată de alianță a lui Plahotniuc cu Dodon), cu atât mai mult că Plahotniuc are interese economice personale în Transnistria (Cuciurgan și Râbnița). Pentru Plahotniuc propria cămașă e mai aproape de corp. Cineva spunea că doar de la Metal Feros al lui Plahotniuc statul pierdea zilnic câte 80 mln lei!

Spuneam ceva timp în urmă (până la crearea guvernării actuale) că Blocul ACUM se află ca între Scilla și Caribda. Oricare alianță (cu PSRM sau PDM) era proastă. Angajamentul politic temporar cu PSRM a fost răul cel mai mic, de fapt unica cale de ieșire din impasul în care a intrat acest colt de țară guvernat de mai mulți ani de o bandă de interlopi. Și acum Blocul ACUM se află în aceeași situație. În pofida faptului că doar în trei săptămâni de activitate noua guvernare a făcut ceea ce fosta guvernare nu a făcut în ani de zile (fiindcă nu dorea, fiind ea singură organizatoarea diferitor scheme frauduloase) ea este criticată din toate părțile (nu neapărat din cercurile PDM-ului sau Șorhei): de unii este criticată că este prea moale, încearcă să demoleze acest sistem murdar cu mâini curate, prin respectarea legii (Nastase a fost învinuit că și-a instalat (temporar) într-o funcție la MAI pe cumătrul său, iar acum e învinuit că a lansat un concurs la suplinirea posturilor vacante care pot fi ocupate (deja în mod legal!) de oamenii lui Plahotniuc); de alții este criticată că procedează la fel ca și vechea guvernare PD-istă. Este criticată pentru eșecurile unor membri ai guvernului: expresia greșită a

ministrului de externe Nicu Popescu recunoscută de el; votarea de către A. Năstase Regulamentului privind revenirea Rusiei în APCE, exclusă câțiva ani în urmă după anexarea Crimeii. În situația în care se află guvernarea actuală (învinuită că ar fi creatura Kremlinului) nu știu dacă acest vot a fost cel mai adecvat situației. Pe de altă parte de astfel de situații depinde în mare măsură viabilitatea acestui aranjament politic, care trebuie păstrat scrâșnind din dinți până va fi demolat sistemul Plahotniuc.

După aceste trei săptămâni de nouă guvernare putem spune cu certitudine că altă variantă mai bună nu exista. Deci, ar fi un îndemn către intelectuali, către unii rătăciți unioniști (cu atât mai mult că Reunirea nu este posibilă fără susținerea blocului ACUM într-un viitor apropiat), să susținem prin toate mijloacele această guvernare până va face regulă în acest colț de țară, apoi să ne ducem în alegeri anticipate și să demonstrăm cine și cât costă. Guvernul Maiei Sandu are nevoie acum de o susținere majoră din partea societății civile. Având o componentă importantă a societății civile în structura Blocului (dar și în guvern!) până acum s-a simțit o susținere majoră din partea societății civile. Cât fac doar deconspirările schemelor frauduloase făcute de fostul director MoldATSA Sorin Stati, de alți reprezentanți ai societății civile. Cât de necesare pentru guvernare sunt analizele făcute de reprezentanți ai societății civile cum ar fi S. Tofilat, Șt. Glicor, I. Ciobanu ș.a. Pe mulți îi deranja acest regim mafiotic al lui Plahotniuc dar tăceau fiind supuși (ei și familiile lor!) diferitor presiuni și amenințări. Acum a explodat. Uneori se creează impresia că noua guvernare nu a fost pregătită pentru un astfel de activism al societății civile cu toate că o componentă importantă (prin activismul ei) în Blocul ACUM dar și guvern este tocmai societatea civilă.

Mă închin în fața celor trei miniștri (N. Popescu, V. Brânzan, N. Gavriliță) care și-au abandonat bussinesul sau carierele strălucite în diferite structuri europene și americane și au acceptat să facă parte din acest guvern kamikadze. Ei sunt adevărații patrioți, chiar dacă mai fac greșeli, nu cei care se bat cu pumnul în piept. Cineva menționa că Nicu Popescu nu a mărșăluit atât cât el la proteste. Da, dar el a acumulat o experiență inestimabilă în cele mai serioase structuri europene pe care acum o implementează acasă. Și inițiativa Dnei ministru al Finanțelor N. Gavriliță de a invita specialiști bine pregătiți din Diaspora este deosebit de binevenită. „*Mai bine ca acasă, lucrând pentru guvern, nu mă simt nicăieri. Am zis asta de nenumărate ori, cu toată sinceritatea. Ca ministră din diaspora, alături de colegii mei Nicu Popescu și Vadim Brânzan, încurajez și alți cetățeni profesioniști și onești din diaspora să revină acasă și să își pună cunoștințele, abilitățile și experiența acumulată peste hotare în folosul patriei,*

alăturându-se echipei guvernului. Acum Moldova are o șansă enormă de dezvoltare”, scrie Natalia Gavriliță. Până la moment pe platforma creată de Dna ministru au fost depuse 400 de CV-uri. Acesta va fi un fond de aur pentru viitoarele guvernări democrate dacă vor fi susținute în alegeri de către măria sa - electoratul.

Atât de mult am dorit investigarea furtului Miliardului și punerea la dubală a făptașilor, debarcarea acestui regim mafiotic al lui Plahotniuc care ne-a dus faimă proastă în toată lumea, revenirea la normalitate într-un stat de drept, iar acum când suntem aproape de toate acestea ne punem în postură de criticanți și stăm de o parte, așteptând cu ce se va termina această „*aventură a Maiei Sandu”*.

Nu cred că e demnă de statutul multora dintre noi această poziție de struț.

Este de fapt o mare trădare a lui moș Ion față de care avem o mare datorie încă neplătită.

https://www.researchgate.net/publication/334317383_Plahotniucii_vin_si_pleaca_poporul_ramane
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/110782473555630

DUPĂ FAPTĂ ȘI RĂSPLATĂ

„Acțiunile corupte ale lui Vlad Plahotniuc au subminat statul de drept și au compromis sever independența instituțiilor democratice din Moldova. Astăzi, îl declar public persoană indezirabilă. SUA stă alături de Moldova în lupta împotriva corupției”.

(Mike Pompeo, Secretar de stat).

Este soarta tuturor dictatorilor, hoților. Este și cazul oligarhului păpușar V. Plahotniuc. Nu s-a mai săturat de bani. Nu s-a mai săturat de putere. A crezut că e veșnic. A avut o șansă să devină erou național – un „*Vlad unificatorul*”. Prin 2018, când sclipuise prin șantaj și cumpărare o majoritate parlamentară din 67 de deputați (din 101!), se vorbea că ar fi putut să facă unirea. A avut suficientă putere, nu a avut dorință. Acum este fugar, ca un câine vagabond, refuzat de majoritatea țărilor. Decât o viață de fugar indezirabil pentru el și familia sa mai bine ar reveni benevol acasă și și-ar ispăși pedeapsa. Prin aceasta ar contribui mult la elucidarea furtului Miliardului, despre care știe multe. Vlad Filat ne amenința că dacă va vorbi va exploda întreg sistemul. Iată că n-a mai spus nimic din ceea ce știe. Dimpotrivă, într-un mod miraculos, este eliberat înainte de termen din detenție (de cineva!) și împins în politică pentru a zădărnici unificarea forțelor proeuropene.

Și acest Vlad Plahotniuc, dacă ar reveni sau va fi adus forțat, ar putea exploda întreg sistemul din câte știe. De aceea, nu este dorit în Basarabia de către actuala clasă de la guvernare în frunte cu Dodon. Dodon și gașca lui s-au bucurat că l-au văzut plecat departe pe Plahotniuc și vor face tot posibilul să nu fie adus în Republica Moldova. În pofida tuturor declarațiilor de „*luptă cu corupția”.*

Fostul premier Ion Sturza califică interdicția americanilor drept „*o lecție cinică ce trebuie învățată… Uite aici a venit sfârșitul lui Plahotniuc. Lecție pentru D&Co…*”. „*Cât de simbolic…Acum patru ani, 13 ianuarie 2016, SUA au avut de ales între mine și Plahotniuc. În ultimul moment au decis în favoarea lui Plahotniuc. Banii din Dubai și promisiunea de a reconfigura Parlamentul pentru a opri „tancurile rusești” au fost argumentele care m-au pus în fața faptului împlinit. Mai târziu, doamna Nuland mă consola, chipurile, politica americană are limitele sale. Au trebuit patru ani de luptă pentru ca aceste limite să fie puțin*

extinse" mai spune I. Sturza. Desigur, statele mici, inclusive Republica Moldova, sunt pioni în mâinile granzilor, dar totuși le mulțumim americanilor că au reacționat la durerile noastre. Este soarta tuturor dictatorilor, slugilor, valeților. Când sluga nu mai este bună este aruncată la groapa de gunoi.

Și ex-premierul Maia Sandu, care a făcut mult pentru detronarea lui Plahotniuc (mult mai mult decât fricosul și lăudărosul Dodon), a comentat acțiunea americanilor cu referire directă la Dodon: „*SUA au impus sancțiuni personale împotriva lui Plahotniuc și a familiei sale. Mulțumim Guvernului SUA că a dat curs solicitării noastre de a-l pedepsi, făcând astfel dreptate cetățenilor țării noastre. Igor Dodon, care încearcă să preia sistemul corupt al lui Plahotniuc, trebuie sa ia aminte – mai devreme sau mai târziu, cei care comit crime împotriva propriului popor vor fi pedepsiți"*, a scris Maia Sandu.

Și vicepreședintele parlamentului A. Slusari a comentat acest eveniment: *„Igor Dodon trebuie să se gândească înainte de a merge pe acest drum. Dodon încearcă să fie Plahotniuc nr. 2. Pentru mine demult acest om este un criminal. Acum este confirmat și de SUA. Soarta lui Dodon ar putea fi mai tristă*".

Desigur, Plahotniuc are mai multe variante: să se ascundă undeva prin pădurile Amazonului, cum au făcut pe timpuri criminalii naziști care au vrut să scape de pedeapsă. Va fi fugar toată viața? Ce perspectivă sumbră pentru el și familia sa!

Și marele președinte „*a întregului popor moldovenesc, independent și apolitic"* Dodon nu putea să nu comenteze acest eveniment, cu atât mai mult că vestea ia fost adusă personal de ambasadorul SUA Derek J. Hogan. *„Plahotniuc nu este primul care captează întregul stat și joacă jocuri geopolitice* (desigur, mai este unul – Dodon!). *Aceeași soartă le revine și altor politicieni care încearcă să profite de contradicțiile celor puternici. Exemplul său este pentru alții de învățătură* (dar pentru Dodon?)", a comentat I. Dodon acțiunea SUA cu referire la Plahotniuc. Gura prostului adevăr vorbește. Câtă nerușinare, câtă lipsă de elementar simț. El, care în ultimul timp doar cu aceasta s-a ocupat (și se mai ocupă!), cu preluarea structurilor de stat și a schemelor frauduloase ale lui Plahotniuc, ne dă lecții! Culmea!

După ce a preluat controlul asupra structurilor statului, ANI, CNA, CC, asupra audiovizualului cu cele vreo 5 posturi de televiziune controlate de el și alte o duzină de posturi rusești, care-l servesc, după ce a recunoscut că partidul său (PSRM, chiar zilele trecute a participat la ședința consiliului politic în calitate de „*președinte al tuturor!"*) este finanțat lunar de către ruși cu până la un milion de euro, iată că a mai găsit o găselniță de unde să scoată ban. Mai dorește să scoată din rezerva statului un miliard de dolari, care vezi bădărănism „*stau fără*

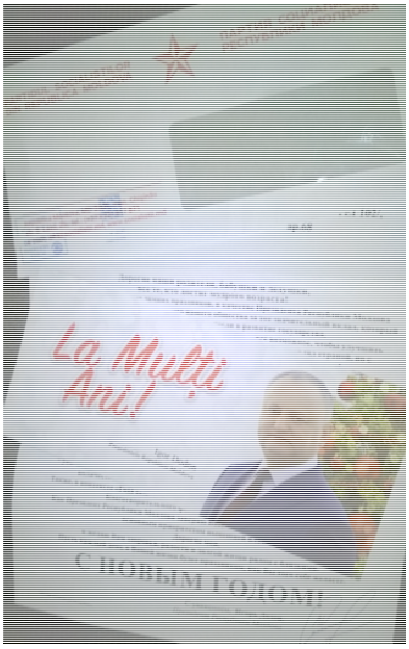

treabă" și ar putea fi folosiți pentru „*marea reconstrucție a țării*" pe care a gândit-o, de facto va fi un al doilea megafurt al altui Miliard.

Un alt furt a fost comis de Dodon chiar în perioada sfintelor sărbători de Crăciun. Sute de mii de pensionari au primit de sărbători un plic cu o scrisoare și fluturaș cu semnătura lui Dodon, plicul fiind nu cu însemnele președinției, cum ar fi fost într-un fel corect, ci cu însemnele electorale ale PSRM (ce blasfemie, steaua roșie satanică trimisă fiecărui pensionar creștin chiar de Crăciun!). Pe lângă faptul că s-au cheltuit o groază de bani (un calcul făcut de reputatul jurnalist V. Saharneanu se ridică la peste 16 mln de lei, adică vreo 16 mii de pensii lunare de ale lui moș Ion!), făcând campanie electorală ilegală partidului său PSRM, este o încălcare flagrantă a Legii. De ce tace procuratura?

Vă mai amintiți cum ceva timp în urmă mincinosul Dodon ne spunea gogoși cum părinții săi (profesori de școală pensionari!) l-au ajutat să-și cumpere un palat în trei nivele de milioane! Deunăzi, un angajat al Aparatului președintelui a indicat în declarația de avere că a cumpărat în anul 2016 un automobil de model Toyota Prado și a plătit pentru acesta suma de 20000 de lei (apr. 1000 Eur, prețul real fiind de peste 30000 Eur!). Este vorba despre fostul șef al Direcției evidență și documentare civilă din cadrul Curții Supreme de Justiție, Petru Vasilică, angajat la Președinție pe 2 decembrie 2019 în calitate de șef adjunct al Direcției Juridice. Nu ați dori să aveți o astfel de mașină, plătind doar 1000 de Eur? Ca și bosul său acest angajat are rude bogate care i-au donat anul trecut așa de ochi frumoși 32000 Eur. Și toate acestea, deocamdată îi merg. Dodon nu face decât să-și imite creatorul. Și î-l imită neinspirat, ca o maimuță dresată. Mai țineți minte cât de încrezut era Plahotniuc acum vreo opt luni în urmă.

Cei veniți din perioada sovietică mai țin minte renumita frază a anchetatorului Jiglov (din filmul cu Vladimir Vâsoțkij în rolul principal) „*Vor doljen sidet' v tiurme* (Hoțul trebuie să stea la închisoare)". Absolut corect! Hoții Plahotniuc, Șor, Dodon ș.a. trebuie să stea în închisoare. Dodon mizează pe faptul că nu va avea nevoie de SUA, fiindcă spre deosebire de partenerul său Plahotniuc, are spatele asigurat, va fugi în Rusia. Sperăm că de această data forțele democrate

la momentul potrivit vor zădărnici fuga lui Dodon în Rusia. Și atunci ce vei face Dodoane cu familia?

Dar pentru ca Dodon să stea la închisoare mai întâi trebuie debarcat din turnul său de fildeș. Cum însă să-l detronăm dacă suntem mulți, dar… vorba lui Lăpușneanu. În loc să ne unim forțele noi găsim tot soiul de motive pentru a nu ne uni. „*Dacă vrem să scăpăm de Dodon, atunci totul ce este pe dreapta trebuie să se unească! Azi, Republica Moldova, poporul, are nevoie ca de aer, de un singur candidat de dreapta, din afara partidelor, pentru a-l înfrunta și câștiga alegerile prezidențiale în fața prorusului și trădătorului Dodon! Pentru asta se uită de orgolii, mândrie, răzbunare, superioritate….. Asta este cel mai important!*” scrie pe rețele de socializare un reputat intelectual Iurie Stratan. Eu aș mai preciza cele spuse: Șansele de a scăpa de Dodon sunt doar în cazul existenței unui singur candidat eurounionist pe centru –centru dreapta. În oricare altă variantă nu există nicio șansă să scăpăm de Dodon. Gândiți-vă bine domnilor lideri de partide. Nu mai călcați atâta pe aceeași greblă că nu sunteți chiar atâta de proști cum vă consideră buldogii socialiști. Așezați-vă la masa de tratative și căutați soluția. Toți liderii de partide de dreapta-centru dreapta ar trebui să fie închiși într-un sobor și să nu li se deschidă ușa până nu vedem fum alb din hogeac, semn că au ales un singur candidat.

Să le lumineze Domnul mințile!

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/155472169086660
https://www.researchgate.net/publication/338607838_DUPA_FAPTA_SI_RASPLATA?_sg=AQP7qCFBwq4dSd9oWhWODlX3ON0tED88mu9s2EgWb6tQaSbCICmcs7ro3hXCg0Um4ETq5kTdZXPkB1Hi0gI_KSsew4Ni_45ihe5o2heX.2Y7gMUP-tU65plGdEpNDp7zngjuWChNMzN_D3LrXmcyl-y-DOZfPs6QvHQOeffSZ9BfISnwoudvVFahyOiNPnA

DOUĂ LICHELE DE LA RĂSĂRIT – KREMLINEZII DODON ȘI CEBAN

„Dodon și-a luat asupra sa o sarcină prea mare. El nu este Voronin și chiar nici Plahotniuc să gestioneze de unul singur țara asta. Nu are cum. Este limitat. Ceasul, vorba „a lea Putin”, e puțin. El este extrem de vulnerabil”.

(Ion Sturza. Ex-premier)

Ne era puțin o lichea pe capul nostru. Prin prostia noastră l-am mai adus și pe acest Ivan Vasilievich Ceban. Ambii sunt o apă și un pământ. Cum e Tanda așa-i și Manda. Sunt lideri în ale prostiei, incompetenței, fuduliei, dar se țin vajnici, importanți, adevărați „*salvatori ai națiunii”*. „*Un prost nu este destul de prost dacă nu este și fudul”* spune un vechi proverb românesc. De fapt între cei doi există o asemănare totală: ambii sunt urmași ai lui Ilici, discipoli ai fostului bos Voronin; ambii l-au trădat pe bosul Voronin; ambii au același nou stăpân Putin.

Cred că acest obtuz Voronin, așa cum este el, este cel mai în drept să le dea cea mai completă caracteristică acestor baistruci trădători. La una din emisiunile televizate la întrebările moderatorului privind cine este Dodon Voronin a răspuns în stilul său inconfundabil, cu rusisme strecurate pe alocuri: „*Dodon nu este acum pe cal alb, mai degrabă este pe unul tărcat. El este ca acela… în căldare. Dacă a trebuit să se culce cu… s-a culcat. Peste noapte s-a culcat cu Diacov. „Șaika” aceasta de „bandiugani” și corupți se bagă cu orice preț la guvernare. Lor le trebuie guvernarea. Ei o să trădeze, o să spună minciuni. La guvernare trebuie să faci ceva. Pur și simplu să șezi în fotoliu și să te gândești la scheme pe cine să-l protejezi, pe cine să-l pui la dubă fiindcă îți încurcă, asta e crimă. Și prin aceste scheme pe cal alb nu știu unde și cine o să ajungă”.* Ce caracteristică corectă dată kremlinezului, trădătorului de neam, agent al Rusiei Dodon. Noi cam știm cine și unde o să ajungă: niște jigodii, de care se vor feri toți ca de niște leproși (Elveția și Liechtensteinul au anunțat deja interdicție de intrare pentru Plahotniuc). Dodon până la urmă, în cel mai bun caz pentru el, va ajunge în rezervația rusească a ex-președinților din colonii de la

Rostov pe Don alături de Ianucovîch. De fapt i-aș dori acestui mancurt fără neam Pavlik Morozov un loc mai aproape de Cercul Polar în preaiubita lui Siberie. Iar pentru soția sa cred că cea mai bună variantă ar fi să divorțeze cât nu e târziu. Nu cred că ea ar repeta fapta soțiilor decabriștilor exilați în Siberia.

„*O să vedeți cu ce o să se termine această epocă de trei ani a lui Dodon. De ce s-a speriat atât de tare de propunerea Maiei Sandu de a fi ale în altă modalitate procurorul general? I s-au aprins paiele într-un loc… „Bratvaua" asta (PSRM+PDM-n.n.) s-au înțeles demult. Pe timpuri în parlament Dodon sărea în poziție „smirna!* (drepți-n.n.) *la trecerea lui Plahotniuc pe lângă el. Cu o lună înainte Filip a declarat că vor veni la guvernare. Credeți că în 24 de ore e posibil să formezi un guvern. „Drujii" n-au întrerupt relațiile. Ei tot timpul au lucrat împotriva Maiei Sandu… O bună parte din schemele frauduloase au trecut la socialiști, altă parte a rămas la democrați. Fiecare ministru stătea în fotoliu iar în spatele lui se afla câte un „smotreașcii"* (supraveghetor-n.n.). *Ministrul era pește (pion-n.n.). „Smotreascii" urmărea ca sumele stabilite să fie acumulate și transmise. Maia Sandu a mai închis din scheme. De aceea o apreciez pe Maia Sandu. Chestia asta acum a fost restabilită…Ați auzit de la Dodon, de la noua guvernare ceva despre Miliard, despre aeroport? Despre un proiect de luptă cu corupția ca să tremure toți. Și cei care au furat, și cei care n-au furat, și cei care vor să fure. Cât se poate de furat?"* a continuat Voronin. Pe acest comunist îndoctrinat nu-l poți învinui de dragoste pentru liberalismul Maiei Sandu!

De aceeași părere despre Dodon este și ex-premierul Ion Sturza. În cadrul unei emisiuni televizate într-un mod clar, gândind la rece, I. Sturza a declarat următoarele: „*Dodon este foarte vulnerabil. Și nu numai pentru cazul finanțării partidului (PSRM-n.n.) ci și pentru faptul că este agent al unui stat străin. Nu este un om care să doarmă liniștit. Se creează iluzia că el a devenit un padișah al Republicii Moldova, că el controlează totul, că este fericit ș.a.m.d. El are cheltuieli enorme cu partidul, cu imperiul mediatic, iar veniturile lui sunt obscure. În mare măsură ele vin din Rusia. Dodon nu are mintea antreprenorială a lui Plahotniuc să mai aibă și venituri legale sau să-și optimizeze costurile. Activitatea de business a lui Dodon este total dependentă de Rusia. Sursele mediatice ruse scriu în derâdere* (pentru ei suntem un fel de ciuccea-n.n.) *că „familia președintelui moldovenesc a devenit partener de afaceri al procurorului general al Federației Ruse"… Dodon a nimerit într-o capcană de responsabilitate totală a ceea ce se întâmplă. El nu are anvergura intelectuală și organizatorică a lui Voronin sau chiar a lui Plahotniuc ca să gestioneze de unul singur țara asta. Nu are. E limitat. Ceasul, vorba „a lea Putin" e puțin".* Într-

adevăr, viitorul acestui kremlinez este unul sumbru de tot. S-a înconjurat cu o puzderie de consilieri (președintele Timofte avea de două ori mai puțini!) care-l informează așa cum dorește el nu cum stau lucrurile în realitate. Deunăzi consiliera lui Gorelova declara drept o mare victorie aderarea la banca euroasiatică a CSI (de fapt rusească, deoarece 66% din acțiuni aparțin Rusiei și 33% - Kazahstanului, doar 1% celorlalte țări membre CSI - colonii.

Totuși pe fundalul acestei incertitudini kremlinezul Dodon se întărește tot mai mult. La una din emisiunile televizate Dodon declarase: *„Acum noi avem totul. Și guvernul, și primăria. De aceea suntem obligați să facem ceva”. „Dar parcă guvernul este tehnocrat?”* a intervenit moderatoarea. *„Da, dar este al nostru. Și eu, ca președinte sunt tehnocrat, nu sunt membru de partid”* a replicat obtuzul kremlinez. Într-adevăr, *„pasărea pre limba ei piere”*. A spus ceea ce se vede cu ochiul liber. Era doar *„președinte de țară”* și președinte de partid PSRM oricât s-ar detașa de el. Doar în declarații, în fapte însă…*„În fiecare săptămână fac volanta la partid (PSRM-n.n.)”* declarase kremlinezul ceva timp în urmă. Va reuși să facă încă mult rău acest kremlinez.

De menționat că luna noiembrie a fost extrem de bogată în evenimente politice: a căzut guvernul Maiei Sandu, doborât de o coaliție obscură bazată pe interese PSRM+PDM; pentru prima oară în istoria de după independență Capitala a fost cedată stângii. Kremlinezul socialist Ivan Vasilievich Ceban a ajuns primar general al Capitalei nu datorită *„calităților sale extraordinare”* ci adus de mâncărimea între puzderia de candidați pe dreapta-centru dreapta. Am mai spus că dacă eurounioniștii ar fi fost adevărați politicieni cu durere pentru chișinăuieni, cu elementară logică de a nu-i permite binomului Dodon+Ceban de a ocupa Capitala, ar fi făcut front comun și A. Năstase ar fi câștigat. Nu că e cel mai bun (am rezerve față de el) ci fiindcă era cu cele mai mari șanse de câștig. Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru A. Năstase lua din primul tur peste 53%. Strategia că oricum va fi turul doi în Capitală și atunci *„dați să ne încercăm puterile*”, a eșuat lamentabil. Și-au încercat puterile, bătându-se mai mult între ei, atacându-l în special pe A. Năstase. Trucul cu binomul *„Năstase+Ceban”* acum vedem că a fost fals. A fost născut probabil în laboratoarele tehnologiilor electorale dodoniste, dar cât de ușor s-au prins unii candidați unioniști la această nadă. Speculând prea des cu acest truc ei i-au inoculat alegătorului simplu că cei doi sunt o poamă, făcându-i pe unii să nu iasă la vot. Acest lucru s-a văzut după rezultatul luat de A. Năstase: puțin peste 47%. Unde s-au pierdut cele vreo 6% de voturi eurounioniste din primul tur? Pur și simplu nu au ieșit la vot. Acum ne-am pricopsit pe capul nostru cu doi kremlinezi – Dodon și Ceban, care vor reuși să facă mult rău. Când nu ai cap vai de…

Cine este acest kremlinez Ivan Vasilievich Ceban? Cred că cel mai bine ne poate spune iarăși, bosul lui de odinioară. „ *Vanea-megafonul! Îl știu de atunci când…El a declarat că în primul rând se cărăbănește din vechiul sediu. Și aceasta este una din primele prostii pe care le-a pronunțat. Va spune nu sute de prostii dar mii. Vanea megafonul o să fie așa cum este. Sediul primăriei este o clădire istorică de peste 100 de ani unde tot timpul s-a aflat primăria în perioada țaristă, românească, sovietică și de independență… Începe cu și repara cabinetul personal că aerul nu-i place… Va fi o mare rușine cu acest Ceban…”.* Într-o emisiune recentă kremlinezul Ivan Vasilievich Ceban ne demonstra cum va face ordine la primărie unde, într-adevăr, există mari probleme. Începutul este „*promițător”.* Cu „*ajutorul prietenilor”* (ne-am convins de atâtea ori că în politică și business nu există prieteni!) socialistul Ceban și-a reparat eurolux cabinetul (pe când să avem și eurorezultate?). Oare cu aceasta și-a început activitatea de primar mult criticatul D. Chirtoacă? Acest „*ajutor”* î-l vom plăti înzecit noi, contribuabilii! Au o mare slăbiciune aceste slugi ale poporului „*cu durere de nevoile poporului”* față de această rămășiță burgheză – luxul, luxul exagerat. Ca să vezi, cei dinaintea lui au fost niște lepădături și nu au avut grijă de imaginea primăriei.

Ne-a mai informat kremlinezul Ceban că prin luna martie primăria va trece în alt local, dar nu cu toate serviciile, unele rămânând în vechea clădire. Ca să vezi, pe parcursul celor 118 ani de când a fost dată în exploatare această clădire – monument istoric, i-a satisfăcut pe cei 46 de primari aleși, începând cu primarul Carol Șmidt (1877-1903) și terminând cu D. Chirtoacă (2007-2017). În toți cei zece ani de aflare în funcția de primar D. Chirtoacă nu și-a făcut reparații eurolux în oficiu. Kremlinezul Ceban cu aceasta a început. Aceasta este lucrul cel mai principal acum când se intră în iarnă cu piciorul stâng. Referitor la noul local este un tertip socialist de și aranja puzderia de consilieri. Are tocmai 18! De trei ori mai mulți decât D. Chirtoacă! „*Poți să ai 99 de consilieri dar dacă nu te duce capul nu te ajută”* a declarat Voronin. Va păstra după sine și vechiul local. Are de la cine învăța. Bosul său Dodon a vândut turcilor câțiva profesori de la Liceul moldo-turc ca să-și repare palatul prezidențial, păstrând după sine și vechea reședință prezidențială! Ei și ce dacă pe noi toți ne costă acest lux al kremlinezului. Noi suntem mulți (proști), iar el e unul!

Cine poate să le pună sârmă’n bot lui Dodon și Ceban? Acești doi kremlinezi pot fi opriți doar printr-o unificare a tuturor forțelor eurounioniste. Cer acest lucru societatea civilă, bunii prieteni din afara Republicii, cum ar fi ex-președintele T. Băsescu ș.m.a. Pe centru-dreapta într-un fel situația e mai clară. De bine de rău există cele două formațiuni PAS și PPDA, care au demonstrat că

pot guverna. Mai există și ceea ce a rămas din fostul atotputernicul PLDM. Revenirea lui V. Filat la PLDM va fi o mare greșeală pentru cauza națională. Poate acesta este scopul lui Dodon pentru a diviza în continuare forțele eurounioniste. Aceste trei formațiuni eurounioniste s-ar putea uni într-o singură formațiune de centru - dreapta. Această formațiune ar putea colabora mai eficient cu aripa reformată proeuropeană a PDM, unde îi pot regăsi pe unii dintre foștii lor colegi.

Cea mai mare problemă e pe dreapta divizată într-o duzină de partiduțe toate liberale! Aici e vitală unirea lor într-o singură formațiune. Cei peste 30% de adepți ai unionismului, văduviți în ultimii 25 de ani, merită să fie reprezentați de o singură formațiune. În parte fiecare din liderii partiduțelor unioniste este net superior la toate capitolele unor pretinși liderași socialiști. Însă uniți socialiștii sunt puternici. D. Chirtoacă, V. Țurcanu, A. Șalaru, V. Munteanu, O. Țâcu, V. Costiuc, V. Bilețchi, A. Ursu, I. Leașcenco sunt personalități. De asemenea, există mai multe asociații obștești prounioniste (Sfatul Țării II, Forul democrat al Românilor din Moldova, asociațiile veteranilor de pe Nistru ș.a. Dacă s-ar uni ar fi o forță. Fiecare din ei ar fi o ramură importantă într-o nouă structură unionistă. Tinerii V. Bilețchi, A. Ursu, I. Leașcenco, în baza experienței bogate acumulate, ar putea constitui o aripă tânără puternică consolidată, capabilă să ajungă în fiecare localitate pentru a aduce mesajul Unirii. Această aripă va fi mult mai eficientă datorită unei mai bune coordonări a acțiunilor. Și problema finanțării ar fi mai ușor de rezolvat. Aceasta ar fi cea mai așteptată acțiune pe segmentul de dreapta. Rezultatele nu se vor lăsa multașteptate, electoratul unionist nemaifiind pus în situația să penduleze între puzderia de partiduțe sau să rămână acasă, neavând o opțiune de vot.

O condiție sine qua non este încetarea oricăror atacuri reciproce între formațiunile eurounioniste de dreapta și centru-dreapta. Doar împreună și cu concursul aripii reformate a PDM poate fi stăvilit tăvălugul dodonist, invazia Rusiei, iar Dodon băgat la mult meritata pușcărie. Și acest lucru este posibil. Trebuie doar să existe voință politică, luciditate în gândire și mai multă durere pentru suferințele acestei așchii de popor atât de prost guvernate în acești 30 de ani de iluzorie independență.

Să ne lumineze Domnul!

Literatura și Arta, nr. 49, 12.12.2019.
https://www.researchgate.net/publication/337811570_DOUA_LICHELE_DE_LA_RASARIT_-KREMLINEZII_DODON_SI_CEBAN
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/147262753240935

CINE VA STĂVILI TĂVĂLUGUL DODONIST?

„Stați liniștiți români! Totul e perfect. Nu se întâmplă nimic. A murit democrația, atât... Nimic grav.... Am pierdut tot ce am câștigat în 30 de ani... Nu-i grav... S-a ales doar praful de statul de drept. Atât! Pe mine mă doare Pasivitatea poporului meu. Deșteaptă-te romane...nu funcționează...din păcate”.

(Actrița Oana Pellea)

Într-adevăr, nu s-a întâmplat nimic grav! Doar am pierdut tot ce am câștigat în 30 de ani. S-a ales doar praful din statul de drept. Atât. I-am dat jos pe hoții oligarhi Plahotniuc și Șor. Altul a venit în locul lor – kremlinezul Dodon. Iar noi stăm și ne ciondănim cine e mai adevărat și mai mare unionist, cine e mai proeuropean. Iar Dodonul în această pasivitate absolută își face treaba, își lustruiește imaginea, își curăță calea și se pregătește de următorul mandat de președinte. În acest scop a dat lovitura de moarte din spate „*partenerului”* său de coaliție, a acaparat puterea executivă, el devenind și prim ministru, pe lângă „*președinte de țară”,* de parlament și de partid (PSRM). I-a plăcut. I-au plăcut călătoriile pe spinarea noastră. Fiind un nimeni și nimic i-a plăcut să fie alături de granzii lumii, de monarhii lumii, să se simtă și el mare. De la un timp chiar crede că și el este mare, important. Se vede mediator între est și vest. ***Iar noi ce facem?***

Dodon iese în fața lui moș Ion la toate televiziunile și anunță seria de măsuri sociale, de altfel furate, în stilul care-l caracterizează, din proiectul de buget pregătit de guvernul Maiei Sandu. Stimate moș Ion! Când te uiți în ochii tulburi ai acestui mare mincinos Dodon, ce vezi în ei? Nimic omenesc, nicio compasiune pentru mata. Ar trebui să-l întrebi: cum e să-ți duci zilele care ți-au mai rămas cu pensie în jur de o mie de lei atunci când kremlinezul Dodon doar pentru un moft al său de a fi prezent la ceremonia de investire a împăratului Japoniei (alături de monarhi ai lumii!), a cheltuit 256000 de lei în doar două zile, ce echivalează cu 256 de pensii lunare ale dumitale moș Ion! De ce cheltuie banii publici (și ai matale moș Ioane!) pe călătorii interminabile, pe întreținerea unui personal umflat. Pe parcursul celor trei ani de președinție Dodon a efectuat 37 de deplasări, dintre care 17 în Rusia, fiind cheltuiți din buget peste 3 mln lei: în 2017 - 1 135 479 lei, în 2018 – 1 325 958 lei, iar în anul curent peste 500000 lei. Costul mediu al unei deplasări – 73000 lei. Acest președinte călător doar pentru călătorii „*in interes de serviciu”* (ca și vizita în Iran (unde a profanat stema Republicii Moldova, ascunzând crucea din ciocul vulturului), a participat la Campionatul mondial de șah al femeilor!). Comparativ cu perioada președinției Timofte

cheltuielile pentru călătorii s-au majorat de **2,8** ori. În 2017, bugetul Președinției a fost de **16,108** milioane de lei (**10 646** de milioane cheltuieli de personal, adică salarii pentru armata de consilieri, cei vreo 35 de șefi direcții, consilieri, consultanți, fiecare din ei având 2-3 subalterni, o armată întreagă), iar în 2018 acesta s-a ridicat deja la **18,758** de milioane de lei (**11,255** de milioane de lei cheltuieli de personal). Mai mult, în primele cinci luni din anul curent, Președinția a cheltuit deja **11,745** de milioane de lei, peste jumătate dintre care, 7,631 de milioane, pentru plata salariilor, arată buget.mf.gov. Față de anul 2016, cheltuielile Președinției vor fi aproape duble la finele anului 2019. După cum vezi moș Ioane „*luxul*" de a-l avea președinte pe kremlinezul Dodon ne costă tot mai scump de la an la an. Dar avem noi nevoie, în general de un așa președinte cheltuitor?

Mata moș Ioane când î-l auzi vorbind la televizor cât e de grijuliu față de cei nevoiași să nu-l crezi. Eu personal l-aș mai crede dacă ar proceda precum procedează alți lideri de state, mult mai bogate. De exemplu, președintele Croației excelența sa Kolinda Grabar-Kitarovic: a vândut avionul prezidenţial și 35 automobile Mercedes Benz care erau atribuite miniştrilor şi altor oficiali; și-a redus propriul salariu şi cele ale miniştrilor la jumătate; costurile și salariile ambasadorilor şi consulilor au fost coborâte la 60%; a eliminat pensiile speciale pentru senatori şi deputaţi. Al nostru Dodon a umflat statele președinției până la refuz, dublând cheltuielile. Președintele Austriei merge la serviciu cu transportul public, al nostru Dodon – cu un alai de mașini speciale cu bodyguarzi, care costă bani. Cancelarul Germaniei, celei mai bogate țări europene, A. Merkel locuiește într-un apartament obișnuit, are o reședință extravilană modestă. Al nostru kremlinez locuiește într-un palat în trei nivele, are o reședință la Condrița fastuoasă cu zeci de camere, terenuri de joacă pentru copii (are tocmai trei copii!), întreținerea și reparațiile căreia costă peste 30 mln lei (plus la aceasta 500 ha de păduri!), pe care o folosește după bunul său plac în scopuri de familie.

Acest așa numit socialist „*cu mare durere de popor și nevoile lui"* se comportă ca un ins care nu duce contul banilor (într-o „*țară"* atât de săracă!). Cât î-l vom răbda moș Ioane? De fapt el va face ce îi tună prin cap atâta timp cât noi îi vom permite. Iar noi îi permitem prin neunirea noastră, prin ciorovăielile între eurounioniști. Pentru a-l pune cu botul pe labe pe acest kremlinez este nevoie ca toate forțele eurounioniste să se unească într-un front comun antidodonist, să colaboreze cu forțe sănătoase proeuropene chiar din PDM (fiind slabi și dezuniți nu avem alte variante). Așa cum a fost dat jos Plahotniuc cu ajutorul PSRM, tot așa poate fi dat jos Dodon cu ajutorul PDM. Democrații au multe de neiertat lui Dodon și acest moment trebuie exploatat. Necolaborând cu democrații, unde există o aripă cu care se poate de colaborat, de fapt îi împingi în brațele lui Dodon.

Următorul pas ar putea fi trecerea unui grup de „*democrați*” în armata lui Dodon cum se făcea pe timpul lui Plahotniuc.

În realitate ce avem astăzi? Avem o dreaptă extrem de divizată. În perioada alegerilor parlamentare, dar, în special, după formarea coaliției atipice ACUM+PSRM, unioniștii s-au împărțit în trei părți. Un grup unionist, care a sprijinit Blocul ACUM, neavând altă opțiune (puzderia de partidițe unioniste extrem de dispersate au dus la pulverizarea electoratului unionist) și au susținut, scrâșnind din dinți, această coaliție atipică.

Un alt grup de unioniști (în special, partidițele unioniste) s-au angajat în luptă contra guvernării ACUM+PSRM, deseori plasându-se alături de PDM (care avea interesul său). S-a văzut acest lucru mai pronunțat în recentele alegeri locale. Acum tot ele critică cel mai vehement Blocul ACUM pentru „*ridicarea*” kremlinezului Dodon. Cu toate că grație acestei coaliții atipice a fost distrus Plahotniuc (sperăm pentru totdeauna) și eliminat clovnul hoț Șor, care a contribuit major la coruperea morală (cu sprijinul lui Plahotniuc!), în special, a nevoiașilor. Dacă nu ar fi existat această coaliție atipică ACUM+PSRM, la sigur ar fi avut loc coalizarea PDM+PSRM, și toate schemele frauduloase de corupție ar fi continuat. Hoțul Șor ar fi continuat „*transformarea*” întregii republici într-un Las Vegas de distracții.

Al treilea grup au acționat ca șoferul din bancul ce urmează. „*Un șofer de troleibuz vede prin retrovizor cum o bătrânică cu desagii aruncați peste umăr aleargă să prindă troleibuzul la stație. Șoferul își pune întrebarea: Va reuși sau nu? Când bătrânica a dat să apuce bara să urce șoferul a închis ușa spunând cu regret: „N-a reușit”*”. S-a văzut acest lucru foarte bine în alegerile locale din Capitală unde unii unioniști debusolați de liderașii lor au procedat întocmai ca șoferul din banc. Dacă în primul tur Năstase împreună cu toți candidații eurounioniști au luat peste 53% atunci în turul doi Năstase a luat puțin peste 47%. Unde s-au evaporat vreo 6% din electorat? Răspunsul e simplu: debusolați în perioada electorală de falsul „*binom Ceban+Năstase*” în turul doi au stat pe la casele lor privind cum Năstase încearcă să sară bara Primăriei. Când acesta n-a reușit au declarat și că „*din păcate n-a reușit*”. Acum se vede că nu a existat nici un binom, dar trenul a plecat. Cine trebuie să răspundă pentru aceasta? În țările cu democrație dezvoltată răspund liderii partidelor care au greșit. La noi nimeni! Întreaga vină pentru pierderea Capitalei (pentru prima dată în ultimii 30 de ani!) este aruncată pe umerii Blocului ACUM, ai lui Năstase. Am spus-o și o mai spun: A. Năstase nu a fost cel mai bun dar a fost cu cele mai mari șanse de pe segmentul de centru-dreapta. Elementara logică spunea că trebuia de susținut pe toate căile pentru a nu trece kremlinezul prorus Ivan Vasilievich Ceban. Ce au demonstrat puzderia de candidați eurounioniști la primăria Capitalei? Că majoritatea au luat

sub 1%, unii peste 4% sau chiar 10%. De fapt și-au etalat slăbiciunea, iar noi am pierdut Capitala. După Dodon și Greceanîi iată că și acest kremlinez a plecat la Moscova la omologul său Sobeanin. Cât valorează declarațiile acestui kremlinez de *„împrietenire”* cu primăriile București, Arad? Nimic. Este un tertip al kremlinezilor de a ne înșela vigilența. Deci de vină pentru pierderea Capitalei, nefăcând abstracție de greșelile celor din Blocul ACUM, sunt puzderia de partiduțe unioniste care au bătut, și mai bat încă, din toate tunurile în Blocul ACUM de parcă nu am avea o țintă mai dolofană kremlinezul Dodon care, privindu-se în oglindă, nu se știe ce vede acolo.

Este o mare problemă a unioniștilor care, având un suport de peste 30% aflat în continuă creștere, nu-i duce capul să-l valorifice, de fiecare dată călcând pe aceeași greblă. Doar prin unirea tuturor așchiilor unioniste într-un singur bloc (partid) și colaborarea, nu luptă fratricidă, cu segmentul proeuropean din alte partide (ACUM, PLDM, chiar PDM) îi putem veni de hac kremlinezului Dodon. Chiar să fie mai treji la minte niște buldogi socialiști precum Bolea, Novac, Țîrdea decât voi, lideri de partiduțe unioniste cu nivelul intelectual mult peste al lor? Orice construcție unionistă nouă fără participarea majorității așchiilor unioniste, așa cum sunt ele, nu are nicio șansă de succes. Iar pe acest teren minat de dreapta cel mai confortabil se simte Dodon. El practic nu trebuie să facă nimic, facem noi pentru el prin dezunirea noastră. Buldogii socialiști Dodon și Ceban sunt creaturile noastre. Marea noastră problemă este că nu învățăm nimic din propriile greșeli, călcând mai întotdeauna pe aceeași greblă. Deja pentru alegerile prezidențiale (dacă vor avea loc, Dodon încercând să modifice Legea și să fie ales de parlament!) întreaga stângă îl pregătește drept unic candidat pe kremlinezul Dodon, pe dreapta însă au început mișcări febrile pentru alcătuirea unei liste cât mai lungi. Se va repeta scenariul din Capitală dacă nu ne va veni mintea la cap.

Poți să fii cu stea în frunte dar dacă nu te-ai asigurat de susținerea întregului segment eurounionist nu ai nicio șansă la victorie. Că vrei să demonstrezi ceva (sie sau altora) e altă vorbă dar cert e că cauza națională are doar de pierdut. Pentru orice om treaz la minte este clar că în aceste condiții șansele lui Dodon sunt mari pentru a concentra întreaga putere în stat în mâinile lui. Le place unora sau nu însă unicul cine poate să vină de hac lui Dodon este Doamna Maia Sandu, care a demonstrat cumsecădenie, lipsă totală de interese obscure personale sau de grup, că se poate de guvernat altfel. Ce face însă o parte a dreptei: bate din toate tunurile în această Doamnă (care merită toată stima și considerația noastră), imputându-i diferite păcate: ba că s-a vândut lui Kozak; ba că a contribuit la ridicarea lui Dodon; ba că a strâns un guvern de diletanți cu *„Oxford și Harvard”*. Sunt pe departe de gândul că guvernul Maiei Sandu nu a făcut greșeli. A comis unele greșeli, doar greșeli și nici o găinărie economică.

Poate și eu mi-aș fi dorit (ca și mulți alții) ca mai mulți hoți implicați în furtul Miliardului (de altfel proces repornit după o stagnare de peste 4 ani în guvernarea Plahotniuc), în scheme frauduloase, să stea după gratii. Este o dorință logică însă în lipsa unei justiții corecte este practic imposibil.

Mai este criticată doamna Maia Sandu pentru slaba-i promovare a imaginii. Priveam cu stupoare cum la una din televiziuni (nu a lui Plahotniuc și Dodon!) Maia Sandu era criticată că nu a ieșit la mai multe televiziuni să-și promoveze măsurile sociale atât de dorite de alegători, așa cum au făcut triada Dodon+Greceanîi+Chicu, de altfel furând cele șapte măsuri sociale de la Maia Sandu. Desigur, dacă ar fi fost ca Dodon, pentru care contează doar lustruirea propriei imagini și mai puțin sau chiar deloc durerile celor năpăstuiți, ar fi făcut acest lucru. Dar parcă cu toții ne dorim alt tip de guvernanți.

Cei care spun că guvernul Maiei Sandu nu a făcut nimic de fapt toarnă apă la moara lui Dodon, legitimând acțiunile kremlinezului Dodon privind demiterea lui. Nu este corect să nu apreciem gestul celor șase miniștri, care au acceptat să facă parte din acest guvern kamikaze, lăsând locurile de muncă bine plătite, unii dintre ei și businessul peste hotare, dorind sincer să arate că se poate guverna altfel lăsat, fără corupție, cumetrism, scheme frauduloase. Cine din cei plecați peste hotare, care s-au realizat bine în plan profesional, vor veni la chemarea cuiva de altă dată pentru ași ajuta semenii. Chiar dacă au făcut și greșeli totuși au reușit să realizeze un lucru important – să-l detroneze pe cel mai mare rău Plahotniuc, să-i facă fugari pe cei doi mari hoți Plahotniuc și Șor, să deconspire mai multe scheme frauduloase de la Metal Feros, Aeroport, Căile Ferate, MoldCell ș.a., să impulsioneze investigarea Furtului Miliardului, pur și simplu să demonstreze că se poate guverna altfel acest colț de țară guvernat atât de prost atâția ani.

În concluzie: Acum Dodon și-a pus miniștrii săi breji care vor face mai mult, doar pentru lustruirea imaginii lui Dodon la prezidențialele din anul viitor. Acum kremlinezul Dodon a devenit răul cel mai mare. Sunt sigur că până la urmă acest kremilez Dodon o va păți ca Plahotniuc, poate și mai rău (Dodon a uitat cum îi tremurau țarii în timpul evenimentelor din iunie), dar să nu fie prea târziu. De aceea, este necesară o nouă strategie pentru toate forțele antidodoniste, eurounioniste, inclusiv cu implicarea PDM. Încetul cu încetul trebuie de scăpat de căpușele oligarhice, chiar cu unele riscuri.

http://www.logossiagape.ro/2019/11/30/valeriu-dulgheru-cine-va-stavali-tavalugul-dodonist/

https://www.researchgate.net/publication/337591849_CINE_VA_STAVILI_TAVALUGUL_DODONIST

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/145590813408129

KREMLINEZUL DODON ȘI GUVERNUL LUI TEHNOCRAT(IȚĂ)

„Naţiune, nu dormi! Frunţile înguste se-ngrămădesc la rampă!”
(Florin Dudiţă).

Politicianul de carieră n-are obraz, în schimb are mai multe fețe

Visul lui Dodon de a deveni unic decident pe piața politică basarabeană, un soi de *„tătuc al națiunii”,* se pare că s-a realizat. Timp de peste doi ani a îndurat bătaia de joc a lui Plahotniuc. Acesta î-l degreva din funcție oricând dorea pentru câteva minute ca să-și promulge Legile, iar Dodon nici nu crâcnea. În jocul în binomul Plahotniuc+Dodon pisica era Plahotniuc, iar Dodon - șoricelul. Iată că rolurile s-au schimbat. Șoricelul Plahotniuc este fugar, iar Dodon a intrat în rolul de pisoi (cel puțin așa crede el!). Se vede, cu ochiul liber, că-i place, că-i în culmea fericirii. Cu câtă satisfacție de sine prezidează ședințele PSRM (formal nefiind membru de partid!), ședințe ale Parlamentului, iar acum și ședințele de guvern. „*O'key* (încă bine că nu a spus „*Horosho”!*)... *Lucrează* (microfonul -n.n). *Stimați colegi. Eu vreau să menționez că din 1999 este primul guvern tehnocrat care a fost votat fără majoritate parlamentară...*” a fost discursul lui Dodon din fotoliul de prim ministru la prima ședință a noului guvern. Iar noul premier ședea alături, într-un scaun de simplu ministru și-și făcea notițe din discursul Șefului. V-o imaginați pe dna Maia Sandu într-o astfel de ipostază rușinoasă? Eu unul nu. Vă aduceți aminte cum la întâlnirile organizate de Dodon în „*perioada facerii guvernării*” de după alegerile parlamentare Maia Sandu nu-i dădea mâna lui Dodon, știind ce poamă e. Ulterior, spre binele națiunii, a fost obligată să-i întindă mâna kremlinezului, făcând aceasta cu scrâșnit de dinți.

Câtă ipocrizie din partea acestui individ certat rău cu morala și cumsecădenia, acestui curcan umflat în pene. Chiar ne ține de proști. „*Nu mai e moral, nu mai e prinţîpuri. Nu mai e nimic: enteresul și iar enteresul”* ar spune marele Caragiale. Cât de puțin s-au schimbat oamenii în acești vreo sută de ani. Acest individ (nici măcar politician în adevăratul sens al cuvântului nu e!), care n-are obraz dar are multe fețe, ne agață gogoși pe urechi fără să clipească. Să vedem cât de tehnocrat este acest guvern dodonist. Mai mult de jumătate dintre membrii noului guvern sunt foști consilieri ai lui Dodon. Iar președintele Dodon este absolut neangajat politic? Să fim serioși! Îndată cum a ajuns președinte a declarat că va abandona PSRM, dorind să devină „*președinte al întregului*

popor”. În realitate este cel mai socialist în PSRM. Se laudă că în fiecare săptămână face volanta la PSRM (de ce n-o face să zicem la PDM, la PAS că doar nu e angajat politic). El prezidează ședințele consiliului republican al PSRM, alege candidatul la primăria Chișinăului, numește prim ministrul și miniștrii în locul fracțiunii PSRM din parlament. Deci, Dodon este absolut neangajat politic! Dar cum avea el să-și aleagă consilierii? După chipul și asemănarea (politică!) a sa. Începem cu prim ministrul Ion Chicu. A fost director executiv la holdingul Moldacom, implicat în acte de corupție în perioada 1998-2000 ți ulterior în Landromatul rusesc. Consilier al prim ministrului Z. Greceanîi (2005-2009), ministru al finanțelor în guvernul Filip (2018-2019), atunci când s-a format acea gaură de peste 3 mld de lei. Da, este absolut neangajat politic! P. Voicu, ministru de interne, în guvernul Maiei Sandu era reprezentantul PSRM, acum e apolitic! Și Fadei (ce nume rusesc!) Nagacevschi, consilierul dnei Greceanîi și fiul avocatului lui Plahotniuc, e apolitic și el! I-am simțit apoliticismul în mai multe situații. Anatol Usatîi, șef pe economie și infrastructură. Fost viceprimministru, secretar de stat în guvernul Filip! Serghei Pușcuță, fost consilier al lui Lucinschi și Voronin. „*E un guvern-marionetă, în primul rând, e guvernul lui Dodon, sunt membrii selectați de el. De obicei, candidatul desemnat la funcția de prim-ministru își selectează echipa. Aici noi nu am avut așa ceva. Nu știu dacă programul l-a scris, zice că l-a scris peste noapte. Eu cred că totul era pregătit dinainte – și echipa, și programul – și dl Chicu o să trebuiască să îndeplinească indicațiile lui Dodon… Eu văd figuri în acest guvern care s-au remarcat pe câmpul ideologic, să spunem așa, geopolitic, și eu nu știu dacă ele vor reuși să-și tempereze aceste reflexe ideologice. Mă refer la Popovici și Gaiciuc*” a comentat analistul politic N. Negru. Deci este clar cât de tehnocrat este guvernul Cucu.

Guvernul tehnocrat(iță) (ce găselniță a unui internaut cu referire la caracterul de consum!) al lui Dodon este unul de consum ca și toate guvernele de stânga din toată lumea. Guvernele liberale adună bani în buget, iar în locul lor sunt aduse guverne de stânga care cheltuie banii acumulați. Daca guvernul Maiei Sandu a fost atât de neprofesionist, atât de diletant cum declara Dodon în ultimele 2 - 3 luni, atunci de unde are el bani acum să-și onoreze promisiunile electorale sociale. Ce „*guvern minune*” a creat magul kremlinez că doar la mai puțin de o săptămână a făcut rost de bani pentru programele sociale ale lui Dodon. Este un piar ieftin dodonist. Fostul guvern „*profesionist”* al lui Filip a lăsat moștenire guvernului Sandu o gaură de peste 3 mlrd lei, gaură, la care a contribuit și ministrul finanțelor în guvernul Filip, actualul prim ministru A. Chicu. Este ca și cum ai pune lupul în paza oilor. Un bun gospodar nu procedează așa. Când ai

puțini bani faci tot posibilul ca să acoperi în măsura posibilităților toate sectoarele, inclusiv cel de investiții. Pentru a avea roadă în anul viitor trebuie să mai și semeni nu doar să consumi. Este bine cunoscută morala că omului trebuie să-i dai undiță cu care va prinde pește și a doua zi și în zilele următoare, nu pâine pe care o mănâncă în aceeași zi, a doua zi cerând iarăși pâine.

Nici Guvernul Maiei Sandu nu a făcut minuni. El pur și simplu a dat peste mâini hoților, a deconspirat mai multe scheme frauduloase, făcând să se fure mult mai puțin din banul public (din păcate omul simplu nu prea a înțeles acest lucru, votându-i în continuare pe hoți). Iată de unde au venit banii. Acum un an în urmă hoții Plahotniuc, Șor și Dodon se întreceau în ași etala hoțimea prin tot soiul de distracții, pomeni electorale și mai puțin electorale, „*acte de binefacere*" ale așa numitelor „*fundații de caritate"* Șor, Edelveis (Plahotniuc) și „*Din suflet"* (Dodon), tot soiul de „*proiecte*". Artiști ruși nu mai conteneau să vină în acest colț al paradisului pentru ei la invitația celor trei, ducând cu ei milioane de euro drept plată pentru 2-3 ore de „*muncă".* Preaiubitul lui Dodon pre nume Kirkorov nu mai vine la culesul căpșunelor. „*S-au terminat banii*", vorba ex-ministrului economiei Vadim Brânzan. Mă tem că acum iarăși o să prindă la bani.

E chiar ridicol faptul cum au ieșit cei trei crai de la răsărit – Dodon, Chicu și Greceanîi, salvatorii nației de un „*guvern antipopular".* Este un fars, o comedie. Postul public de televiziune Moldova 1 (care de mult timp nu mai este public!), a acordat tocmai zece minute (o treime) din buletinul de știri de seară anunțării celor „*7 inițiative sociale*" ale lui Dodon (mare știre preluată și difuzată de puzderia de televiziuni ale lui Dodon și Plahotniuc), de altfel furate din bugetul solidarității anunțat de premierul Maia Sandu. „*Culmea cinismului. Dodon anunță 7 inițiative sociale dintre care 5 au fost prezentate de guvernul Sandu în parlament săptămâna trecută și pentru care fostul guvern găsise resursele financiare. Tovarășul a luat bugetul elaborat de fostul guvern și l-a atribuit sieși*", a scris Dan Perciun, parlamentar ACUM. „*Bineînțeles că banii pentru toate aceste proiecte nu puteau fi „desenați" în acest weekend. Ei au fost aduși de Guvernul Maia Sandu. Este o dovadă clară că Guvernul Maia Sandu a lăsat bugetul plin cu bani, iar aceștia doar profită. Asta încă o dată demonstrează că demiterea Guvernului nu a fost determinată de „situația social și economică din țară", ci exclusiv de teama de un procuror general independent care ar fi investigat fărădelegile lui Dodon și ale camarilei sale politice*", a comentat S. Litvinenco, deja ex-președinte Comisie Juridica, dându-și demisia dintr-un post în care nu mai putea face nimic împotriva binomului „*PSRM+PDM"*... De ce ar trebui să ne mire astfel de emanații. După ce a plagiat o teză de doctorat de ce nu ar plagia și altceva. Este un truc ieftin,

primitiv, dar el prinde la omul simplu. Din păcate „*rafinații”* din guvernul Maiei Sandu nu au știut să facă piar.

De fapt toată această vânzoleală nu are nimic cu „*ridicarea bunăstării poporului*”, cu susținerea „*păturilor social-vulnerabile”*. Calculul e mult mai simplu. Mai mulți observatori de presă consideră că sarcina primordială a acestui guvern este să pregătească victoria preşedintelui Dodon la următoarele alegeri prezidenţiale, folosind masiv factorul administrativ. Din păcate, s-ar putea să-i reușească, cum ia reușit și celelalte dacă vom fi în continuare dezbinați. Deja văd ce îmbulzeala va fi la „*bursa prezidențială*”, în special, pe segmental de centru-dreapta, cum a fost la alegerile primarului Capitalei. Pe segmentul de stânga kremlinezul Dodon se va plictisi de unul singur. *„Răsturnarea Executivului a confirmat avertizarea mea că Dodon va impune jocul său personal”* scrie în cunoștință de cauză și oligarhul fugar V. Plahotniuc.

Și vectorul estic rămâne în continuare strategia generală a noii guvernări, în pofida tuturor declarațiilor proeuropene false. Maia Sandu a tot amânat timp de cinci luni vizita sa la Moscova la insistența lui Putin și Medvedev. Noul premier I. Chicu chiar a doua zi după investire a primit ordin să vină la Moscova pentru a fi „*uns”* precum erau „*unși”* fanarioții la Istanbul. Ca un adevărat pion al lui Dodon, fiind un rusofil convins cu cetățenie română! prima vizita în străinătate o va face la Moscova, fiind puțin camuflată și cu o vizită la Londra. Și valetul rusofil Ivan Vasilievich Ceban în prima zi de lucru la primărie a avut o întâlnire cu ambasadorul Rusiei la Chișinău, la care probabil a primit „*instrucțiunile prețioase*”. „*Noi suntem săraci, avem mai multe probleme cum ar fi finanțarea Crimeii și a Transnistriei. Nu mai suntem în stare să finanțăm și Chișinăul. „Mulgeți-i pe români, europeni și americani”,* probabil aceasta ar fi fost kintesența discuțiilor ambasadorului rus cu primarul Ceban.

Și totuși cei de făcut? „*Să scăpăm țara de următorul pericol, iar următorul pericol este Igor Dodon. Igor Dodon împreună cu PD-ul încearcă să captureze instituțiile statului. Să ne fure nouă ce am reușit atât de greu”,* a declarat ex-premierul Maia Sandu. Ar fi foarte bine, dar cum s-o faci? Răspunsul

î-l dă ex-președintele T. Băsescu, dar și mulți alți politicieni atât din interior cât și din afară. „*A fost foarte bine ce a făcut Maia Sandu atunci, a fost soluția corectă să-l îndepărteze pe Plahotniuc de la butoanele puterii. Acum au ocazia să facă o majoritate, de data asta pro-europeană. Problema acelui Guvern a fost că a fost dominat de Plahotniuc, lucru care nu mai este posibil acum... Asta ar trebui s-o facă oamenii politici responsabili. Eu i-aș încuraja să creadă în faptul că este datoria Maiei Sandu să scape Republica Moldova și de Plahotniuc, și asta a făcut-o, și de dominația pro-rușilor, și o poate face acum... Eu zic că Maia Sandu să facă rapid alianță cu Pavel Filip. O să mă porcăiască toți analiștii din Republica Moldova, dar politicienii trebuie să fie pragmatici, nu poeți*”.

Într-adevăr, ar fi o poziție pragmatică, care ne-ar aduce doar avantaje. În final, Basarabia ar scăpa, în sfârșit, și de cel mai mare rău la moment – kremlinezul Igori Nicolaevici Dodon.

https://www.researchgate.net/publication/337362713_KREMLINEZUL_DODON_SI_GUVERNUL_LUI_TEHNOCRATITA
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/143806990253178

DODON – GROPARUL REFORMELOR PRIVIND DEZOLIGARHIZAREA STATULUI

Condițiile în care activează guvernul Maiei Sandu sunt extrem de dificile. Sistemul Plahotniuc se împotrivește reformelor prin toate mijloacele. Peste tot, unde încă au rămas oamenii lui Plahotniuc (dar ei sunt practic în toate structurile), Guvernul întâmpină rezistență. În mișcările judecătorilor se simte coada lui Michiduță, adică a valeților lui Plahotniuc, dar și a lui Dodon. *„Eu nu voi susține nici una din părți. Referitor la CSM, membrii au fost aleși de guvernarea precedentă. Și acum guvernul s-a poziționat de partea lor. E puțin stranie această situație. Avem întrebări către ambele părți”* a declarat kremlinezul Dodon. Chiar și recentul așa numit „*protest al transportatorilor de pasageri”* cu microbuze de la distanță se vede că a fost o făcătură a sistemului Plahotniuc. De ce nu au cerut pe timpul lui Plahotniuc? În primul rând pe Piața Marii Adunări Naționale au fost doar șoferii microbuzelor trimiși de șefii lor (au recunoscut cei care nu au fost în Piață). Și cerința este exagerată ca plata pentru călătorie să se mărească practic de două ori, motivând scumpirea carburanților (dar chiar în dimineața acelei zile carburanții s-au ieftinit în medie cu 10%!), a reparațiilor, salariile mici (pe timpul lui Plahotniuc doar se vorbea de o cerință de majorare cu 25%!). Dar tocmai cu transportul public călătoresc persoanele cele mai defavorizate (care au pensii mici, salarii mizere). Șefii circulă cu mașini de serviciu, mașini proprii, taxi. Să ne amintim că pe timpul lui Plahotniuc tocmai acești „*șefi”* nu le permiteau șoferilor microbuzelor să transporte pasagerii la Chișinău atunci când aveau loc mitinguri de protest. Însă atunci când Plahotniuc, Șor, Dodon organizau vreo manifestare acești „*șefi”* puneau generos la dispoziția lui Plahotniuc numărul solicitat de mijloace de transport (fiind plătiți din gros!), în mare parte transportând aer, lumea nemaidorind să participe în măgăriile lui Plahotniuc (cum a fost la ultima lor adunare).

Scriam ceva timp în urmă că actualul Guvern se află între Scilla și Caribda. În el bat toți: bat valeții lui Plahotniuc, simțind că frânghia se strânge la gâtul lor; bate practic toată dreapta, dezaprobând alianța blocului ACUM cu PSRM-ul lui Dodon; acum, când Dodon a scăpat de ceea ce î-l aștepta, bate și el în acest Guvern. Comportamentul primilor și ultimilor e de înțeles, într-un fel. Ceea ce nu înțeleg deloc e această înverșunare a multor unioniști. Dacă nu guvernul ACUM atunci cine? PDM, Dodon? Nu există alte forțe politice astăzi, din păcate! Priveam deunăzi bătălia a tocmai trei unioniști pentru mandatul de deputat în circumscripția nr. 50 (diaspora europeană) care nu băteau în Dodon, nu băteau în sistemul Plahotniuc, care încă a mai rămas la putere, ci în guvernul Maiei Sandu. Excela la acest capitol un „*mare unionist”* pe nume Călmățui de la Partidul Liberal aflat la Paris care, din „*mare patriotism*”, a fugit din acest colț de țară aflat în calea tuturor relelor. La întrebarea repetată a moderatoarei de ce nu se unesc să iasă cu un singur candidat răspunsul a fost unul arhicunoscut:

fiecare din ei este cel mai bun și toată diaspora o să vină la picioarele lor, ca după alegeri să vedem „*măreția*” acestora măsurată cu un procent de voturi (poate și mai puțin). La întrebarea aceleiași moderatoare, adresată președintelui pe viață al PNL dna Pavlicenco, cum se explică că în alegerile trecute pentru partidul ei au votat doar vreo 3500 de alegători, numărul membrilor partidului (pe listă) fiind de peste 7000. Răspunsul a fost arhicunoscut: conspirația mondială a lucrat împotriva partidului ei – primului partid unionist.

Să ne întrebăm ce alternativă aveam în perioada post electorală când se năștea guvernarea? Erau toate condițiile de a se naște un monstru PDM+PSRM. Acest acord politic cu diavolul a fost unica șansă de a scăpa de Plahotniuc (mai mare Scaraoțchi!) și sistemul lui. Să ne amintim că spre această atipică alianță îl împingea pe ACUM societatea civilă care acum bate și ea în Guvern care, desigur, face greșeli. Dar să ne imaginăm pentru moment că acest Guvern lasă mâinile în jos la jumătate de cale de demontare a sistemului Plahotniuc, de deconspirare a zecilor de scheme frauduloase prin care se fura (și se mai fură!) banul public (din buzunarele noastre!). Asta ne dorim noi acum? Cu toate greșelile pe care le fac unii miniștri ai guvernului Maiei Sandu să nu-i dăm pe mâna kremlinezului Dodon, să le fim recunoscători pentru ceea ce fac, chiar dacă nu fac tot ceea ce ne dorim. Din păcate recunoștința este ca o floare rară care nu crește sub toate gardurile. Există o șansă rară de a reveni la o relativă normalitate în acest colț de țară atât de prost guvernat. Dați să punem cu toții umărul la demontarea sistemului și mai apoi ne vom descurca cine este mai mare unionist, cine este primul. La fundul prăpastiei nu vom mai avea această șansă. Blocului ACUM iar fi fost mult mai bine în opoziție unde trebuie doar să critici, nu să și zidești ceva.

Ei bine, cu ceilalți într-un fel e clar. Să ne întrebăm însă ce scop urmărește kremlinezul Dodon care, în ultimul timp, bate cu înverșunare în guvernul Maiei Sandu. Când a fost semnat primul Acord de cele două părți – PSRM și Blocul ACUM, în el era foarte clar stipulat: PSRM își ia conducerea Parlamentului, iar blocul ACUM – guvernul, știind la ce risc politic merge. După o așa moștenire lăsată de Plahotniuc Maia Sandu intuia cu ce greutăți se va confrunta, ce rezistență va întâmpina din partea sistemului Plahotniuc aflat în toate structurile statului. Dar a mers conștientă în această luptă cu balaurul cu șapte capete. Ceea ce face Dodon acum este un chinjal înfipt în spatele Guvernului.

Totuși ce scop urmărește acest kremlinez? Pe lângă tragerea oghealului asupra sa (PSRM), promovarea unei politici vădit proruse, proPutin, are și alte scopuri. Prin tot ceea ce face Dodon pretinde a fi un Plahotniuc 2. Nu că i-aș face favoruri lui Plahotniuc dar constat că Dodon e departe de a fi în locul lui Plahotniuc. Individul obișnuit să se târască, sărutând cizmele țarului Putin!, nu poate zbura. Plahotniuc cel puțin avea în felul său o anumită verticalitate. Dodon însă este completamente lipsit de ea. Este o târâtoare nevertebrată. De asemenea, ca un papagal, tot mai mult se stăruie să-l imite pe idolul său spiritual Voronin când e vorba de limbajul defect folosit prin studiourile TV. Cel puțin, acesta a

avut deunăzi un comportament mojicesc, de mahalagiu, la emisiunile „*Glavnyj vopros* (Întrebarea principală)*”,* NTV și „*Puterea a patra*”, de la postul N 4. Dodon a folosit expresii și rusisme „*ca la Piața Centrală*”, inclusiv în raport cu Guvernul Maiei Sandu, a numărat țânțarii care zboară prin studio, a făcut aluzii la partide de sex și a schimonosit numele directorului de la „*Apă Canal Chișinău*”, Valeriu Meșca (Mâșca (șoricelul!), dar și pe al deputatului blocului ACUM, Lilian Carp (Carp-Caras!).

Întrebat ce crede despre activitatea Guvernului Sandu din primele 100 de zile, kremlinezul Dodon a spus: „*Mai nimic… Să nu se supere careva din Guvern… Ei se supără când îi critic. Eu, dacă aș vrea să-i critic… Eu pot să-i critic așa ca ei nu să nu se mai ridice de jos. Le dau vreo două torpede* (rachete - n.r.) *cum știu eu* (ca să vezi ce important este acum dar unde erau „*torpedele*” lui când Plahotniuc de fiecare dată când avea nevoie îl scotea (ca președinte!) pe linie moartă și își promulga legile lui!) *și se termină lucrul foarte repede*”, a spus plin de sine șoricelul Dodon, pretinzând acum că el este pisica în acest joc. Având tocmai trei facultăți! (care dacă înveți cu adevărat îți mai dau ceva minte!) și un doctorat „*susținut în timp record”,* având un grad înalt de plagiat, lucru demonstrat de specialiști!, a luat în derâdere miniștrii guvernului M. Sandu care au studii la Harvard: „*Chestia asta cu Harvard e banc moldovenesc deja. Toți sunt cu Harvard, dar departe de ceea ce se întâmplă prin ministere. Dacă nu aveți oameni, atunci spuneți-mi. Noi avem*”. Adevăratul nepot al lui Lenin.

Kremlinezul Dodon a continuat șirul insultelor când a fost vorba de deputații Octavian Țîcu, Iurie Reniță și Lilian Carp. „*Era clar că o să plece* (din Blocul „*ACUM*” - n.n.). *Au trecut în Parlament pe spatele Maia Sandu și Andrei Năstase „lodârii”* (trântorii n.n.) *aceștia, altfel nu poți să le zici și acum sunt mari eroi. Era clar că-s elemente distructive. Erau „tiomnaya loshadka”. Mai este unul acolo care e tare deștept* (cel mai probabil s-a referit la Iurie Reniță n.n.). *Era clar că o să plece. Nu știu ce filtru au avut Maia Sandu și Andrei Năstase. Eu nu vreau să numesc Carp – Caras* (cu referire la deputatul Lilian Carp n.n.)… *Eu nu le știu numele la toți deputații. Nici nu trebuie să le știu. Cetățenii așteaptă de la președintele lor* (ca să vezi, dar se prezintă prin fapte doar președintele socialiștilor și a celora care-l susțini!) *și de la prim-ministru să se ocupe de problemele din ţară, nu să se atace în public….Nu văd sensul să menținem în funcție persoane care nu aduc rezultate și eficientă actualului guvern, de aceea dacă Președintele și PSRM vor considera că trebuie operate schimbări în componența Guvernului acestea vor avea loc*”, a declarat cu emfază kremlinezul Dodon, de parcă ar fi Plahotniuc 2 care schimba miniștrii la GBC ca mănușile. Reacția premierului M. Sandu nu a întârziat: „*Deciziile din cadrul Guvernului le ia prim-ministrul, iar Igor Dodon nu are decât să se dea cu părerea ca orice cetățean al Republicii Moldova”.* La pus bine la punct. Să mai răsfoiască Constituția să vadă care sunt atribuțiile lui (pe timpul lui Plahotniuc și le știa!).

Referitor la scandalosul discurs de la ONU „*ambasadorul Rusiei la ONU”* Dodon a spus: „*Guvernul sau MAE mi-a transmis un text. Dodon nu este*

omul care să citească de pe hârtie ce i-au scris alții (ca să vezi ce important e cu studii sumare și doctorat plagiat!. Toți șefii de stat au referenți care-i pregătesc discursurile!). *Textul cuvântării l-am scris singur. Eu sunt alt om. Eu am poziția mea. Textul cuvântării nu a fost scris în română ci în limba moldovenească!. Pentru prima dată în ultimii 20 de ani de la tribuna ONU reprezentantul Moldovei a vorbit și în limba rusă. Eu sunt…, am sprijinul poporului. Eu vorbesc nu din numele blocului ACUM sau a ministrului Afacerilor externe, am vorbit din numele poporului care m-a ales*".

La întrebarea moderatoare de ce nu a mers la cedare Blocului ACUM Dodon a declarat: „*După discursul la ONU, semnarea noului Acord unii deputați ACUM vor să părăsească. Noi avem 35 de deputați, dea domnul al 36-lea să-l câștigăm în Transnistria* (ceva mai sus vorbea despre susținerea întregului popor. Totuși al cui președinte ești: al întregului popor sau al socialiștilor?"… *Vreau să menționez „Moscova nu s-a construit dintr-odată". O oarecare strategie după 100 de zile trebuia să fie. Ea nu există. Poporul așteaptă rezultate. Ajunge să pălăvrăgiți* (sunt absolut de acord: Plahotniuc, Șor, Dodon la dubă!). *Nu sunt rezultate. Eu prea critic acest guvern. Dar acest lucru îl dorește poporul. Nu doar socialiștii… Oamenii îmi spun: „Ce nu vedeți că ei nu pot lucra. Luați măsuri…*". *Sau guvernul recunoaște că nu poate lucra, să schimbe oamenii. Acești miniștri nu au fost numiți pentru 4 ani. Vreau să le amintesc Maiei Sandu și Năstase că ei au spus că guvernul va fi pentru 2 luni. Două luni au trecut. Mi se creează impresia că miniștrii au venit în guvern numai pentru a avea în CV inscripția respectivă. Primul scenariu – miniștrii se duc. Al doilea scenariu – prim ministrul îi demite pe unii miniștri și propune alții. Dar eu mă voi uita (!!!) dacă sunt profesionali sau nu. Daca nu aveți cadre permiteți-le socialiștilor să propună cadre în blocurile economic, social, și credeți-mă în 2-3 săptămâni noi vom schimba situația în direcție bună* (ca să vezi ce importanți sunt. Adevărați salvatori ai națiunii!). *Cred că toți așteaptă alegerile locale… Să fim cinstiți mulți recunosc că în prezidentură noi am strâns* (într-adevăr ați strâns toată scursura!) *o echipă foarte bună. I-am adunat pe dl Chicu, dna Gorelova, fost ex-viceministru. Noi elaborăm și vom propune până la sfârșitul lunii octombrie viziunea noastră...".* Ei bine tovarășe *„tătuc al națiunii".* Ți-ai luat conducerea parlamentului (așa a fost condiția în primul Acord!). Ți-ai luat fără drept întreaga politică externă. Acum vrei să substitui și guvernul!

Referitor la alegerea primarului de Chișinău Dodon a răspuns): *„Poate fi din primul tur. Noi ne pregătim serios* (iar ceilalți! Se bat între ei ca berbecii). *Noi cunoaștem dinamica ambilor candidați* (da, după ce Dodon și Greceanîi au mâncat papara la primărie!). *În pofida faptului că acest guvern nu face treabă eu cred că nu trebuiesc bătălii între cei doi. Sunt convins că Ivan Vasilievici Ceban* (fiți atenți, Ivan și nu Ion cum se prezintă pe toate bilbordurile!). *El merge corect, profesional* (da, cu încălcarea legii privind plasarea agitației electorale. Miile de megabannere au împânzit tot Chișinăul (la Telecentru lângă fostul cinematograf Gaudeamus în raza de doar 50 m sunt plasate tocmai trei bilborduri cu mutra lui

Ivan Vasilievici Ceban. Au bani. Sunt bogați acești socialiști! În viziunea mea omul simplu nu ar trebui să-i voteze pe cei care au aruncat în vânt atâția bani (din buzunarele noastre moș Ion!). Peste tot Dodon s-a lăsat substituit de Ivan Vasilievici pe toate bannerele). *Cât de lungă va fi coabitarea… La noi* (la socialiști – n.n. Bun președinte al întregului popor!) *în interior avem comandă* (face aluzie la comportamentul unor deputați ai blocului ACUM). *Popularitatea guvernului cade. Lumea ne întreabă: „Bine, cu ei, guvernul totul e clar* (da sunt niște diletanți, proști!)*, dar voi…care aveți mai multă experiență, explicați-le… Trebuie de lăsat deoparte discuțiile geopolitice* (dar tu Dodoane până acum ce a făcut?). *Eu cred că guvernul, președinția să iasă acum în preajma perioadei de iarnă să dăm tuturor cu venituri mici 500-600 lei* (cum dorește să-l copie ca un papagal pe Plahotniuc!). *Eu pot să le spun de unde de luat acești bani* (ca să vezi e atotștiutor!)… *Fie ca Maia, Maia Sandu să se ducă în Rusia* (îi ordonă precum Plahotniuc le ordona miniștrilor!).

Termin aici cu expunerea bâiguielilor acestui kremlinez și îmi pun iarăși întrebarea: ce scop urmărește acest kremlinez (pe lângă cele enumerate mai sus!)? În urma ultimelor acțiuni împotriva Guvernului se creează impresia că Dodon nu dorește ca Guvernului să-i reușească totul în deoligarhizarea, decapturarea statului. Se vede că pe alocuri Guvernul a mers prea departe (în viziunea lui Dodon!). Dodon dorea doar o fanfaronadă în această deoligarhizare, în realitate însă își dorește trecerea sub controlul său a mai multor scheme frauduloase, a unor instituții ale statului. Cu alte cuvinte dorește să-l substituie pe Plahotniuc, preluându-i schemele. Se vede bine acest fapt acum când se încearcă reîmpărțirea posturilor de televiziune ale lui Plahotniuc, pretinzând la postul Prime ș.a.

Dar noi ce facem? O hârtie de turnesol vor fi alegerile locale. Dacă îi vom permite kremlinezului să ia multe primării cu aceasta îi vom da mai multe motive să se umfle în pene. Din păcate socialiștii lucrează metodic, uniți. Conform unor date la numărul total de 11580 de consilieri pe Republică PSRM a înaintat 10800 de candidați, PDM – 9342, Blocul ACUM – 9313 (pe locul 3!); Șor – 5800; PLDM – 3400. Dar unde sunt „*marile partiduțe unioniste!”?* La 898 de primării PSRM a propus 760 de candidați, ACUM -681, PDM – 657. Pe ultima sută de metri în acest maraton electoral sar putea de făcut niște pași (măcar în ceasul al doisprezecelea să ne trezim la pericolul care vine din partea lui Dodon dar și a valeților lui Plahotniuc! Acolo unde se bat între ei mai mulți candidați de pe dreapta-centru dreapta trebuie să rămână unul, care are șanse să câștige în fața candidaților lui Dodon, PDM dar și ai lui Șor. Salut pasul care l-au făcut unii candidați de pe dreapta din Chișinău, retrăgându-se din cursă.

Să sperăm că vom trece și de acest mare pericol de a scăpa Capitala în mâinile lui Dodon.

https://www.researchgate.net/publication/336459595_DODON_-GROPARUL_REFORMELOR_PRIVIND_DEZOLIGARHIZAREA_STATULUI
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/135566724410538

PISICA DODON ȘI ȘORICELUL PLAHOTNIUC

„Jocul între Plahotniuc și Dodon este ca între pisică și șoarece”
(O declarație de odinioară a jurnaliștilor).
„Se va vedea cine va fi pisica!”
(A menționat ceva timp în urmă I. Dodon)

Acest joc între Plahotniuc și Dodon durează de mai mulți ani. De fapt Dodon este creatura lui Plahotniuc. Plahotniuc l-a făcut președinte, să fie un președinte ascultător. Dodon a fost de mai multe ori suspendat temporar din funcție de către Plahotniuc (când avea nevoie să-și promoveze legile sale), dar Plahotniuc niciodată nu a pus problema demiterii lui Dodon. Șoricelul ascultător Dodon îi convenea de minune.

Iată că lucrurile s-au inversat. Crearea acordului politic între PSRM și ACUM a spulberat planurile lui Plahotniuc de a rămâne la putere pentru a păstra toate schemele criminale sclipuite cu atâta migală, fapt ce l-a făcut să dea bir cu fugiții. Acum încetul cu încetul se demontează sistemul mafiot al lui Plahotniuc, sunt deconspirate tot mai multe scheme frauduloase folosite de Plahotniuc pentru finanțarea acțiunilor extrem de costisitoare promovate de SRL-ul său PDM. Procesul ar putea decurge mult mai rapid dacă partenerul din Acord PSRM, în special Dodon, ar fi un partener cinstit. Se pare că Dodon are alte interese – substituirea sistemului Plahotniuc cu sistemul Dodon. Se pare că acum, după detronarea lui Plahotniuc, Dodon se consideră pisică în acest joc între cei doi. Ultimul omor (nu suicid cum este vehiculat oficial) al apropiatului lui Plahotniuc Iu. Luncașu este o dovadă în plus.

Dar și alte acțiuni ale lui Dodon confirmă acest fapt. Modul cum Dodon își promovează oamenii săi în funcții cheie este alarmant. Aceasta pune sub pericol înseși principiul dezoligarhizării și depolitizării instituțiilor de drept în stat. După promovarea în funcția de director SIS a protejatului său A. Esaulenco, după promovarea secretarului general în aparatul președintelui R. Flocea în funcția de director CNA, ultimul caz privind alegerea lui V. Țurcan în funcția de președinte al Curții Constituționale este unul grăitor că Dodon nu dorește depolitizarea acestor instituții de stat ci înlocuirea *„crîșei”* politice a lui Plahotniuc cu a sa. Vechea componență a Curții Constituționale a fost demisă tocmai din cauza politizării excesive și serviciului adus lui Plahotniuc. Noua CC

condusă de comunistul-socialist V. Țurcan nu va fi mai brează decât cea a lui Poalelungi.

Din mărturiile membrului CC L. Șova modul de alegere a președintelui CC a fost trucat, rezultatul fiind cunoscut din timp. Șova a spus că a primit un mesaj de la un angajat al Parlamentului, care îi sugera să-l înainteze pe Vladimir Țurcan la funcția de președinte, iar acesta o va numi președintă în absența lui. „*Judecătorii constituționali trebuiau să aibă un minim de decență și să nu aleagă în funcția de președinte un judecător afiliat politic, iar cei cu background politic trebuiau să demonstreze măcar un pic de respect față de instituție și să nu se autopropună în calitate de președinte. Îmi pare rău de comportamentul unora din ei… Știu că instituția pe care o prezint a dat-o în bară cu votarea acestor două candidaturi politice* (D. Manole și V. Țurcan!)…*Noi avem bătălii mult mai mari de dat în continuare pentru justiție, nu mai avem dreptul să greșim încă o dată*", a declarat deputatul Radu Marian. Iată și mult trâmbițata onestitate a dnei D. Manole care l-a votat pe V. Țurcan în funcția de președinte al CC. De fapt a fost încălcat grav principiul votat de parlament de depolitizare a Curții Constituționale. „*Doamna Șova a făcut câteva declarații care demonstrează gravitatea situației. Organele competente trebuie să se autosesizeze imediat și să investigheze dacă au fost sau nu tentative de a influența judecătorii Curții Constituționale, iar persoanele implicate să fie deferite justiției. Până atunci însă, informația prezentată poate constitui temei pentru anularea rezultatelor alegerii președintelui CC, pentru a evita încă o lovitură puternică asupra credibilității acestei instituții",* a declarat ministra Justiției, Olesea Stamate. Și premierul Maia Sandu a reacționat dur la această încălcare flagrantă a principiului de dezoligarhizare a instituțiilor statului. „*Avem dubii rezonabile să presupunem că votarea a fost una viciată, de aceea solicit ca fiecare judecător să spună public pentru cine și-a dat votul…În situația în care acest lucru nu se va întâmpla, ne rezervăm dreptul să acționăm în consecință. Nu putem permite ca procesul de dezoligarhizare a statului împotriva regimului Plahotniuc să se sfârșească cu preluarea controlului asupra unei instituții-cheie de către o altă forță politică, indiferent care ar fi aceasta"*, a declarat premierul Maia Sandu. Blocul ACUM nu trebuie să accepte această încălcare fiindcă se merge prea departe. Ea trebuie să ia o poziție dură în cazul semnării noii variante a Acordului Politic pentru a curma această practică. Dacă lucrurile vor degenera în continuare e mai bine să fie rupt acordul politic și să se meargă în alegeri anticipate. Este un mare păcat că nu a fost făcut mai mult în domeniu dezoligarhizării statului. Măcar să fi fost deschis dosar penal principalului inculpat V. Plahotniuc, să fie dat în căutare internațională și să fie făcute declarațiile de extrădare a lui în statele unde posibil

s-ar afla Plahotniuc, iar fotografia lui să fie pusă alături de a hoțului Șor pe toate „*panourile de onoare”* din fața tuturor secțiilor de poliție.

Există și o altă primejdie. În cazul destrămării actualei guvernări există pericolul real ca Dodon să facă alianță cu PDM-ul deja fără Plahotniuc (declarațiile anterioare, angajamentele nu reprezintă nimic sfânt pentru acest nepot al lui Ilici). Cei 30 de deputați ai PDM nu doresc să meargă în alegeri anticipate unde s-ar putea să ia mult mai puțin. Dar și aflați la guvernare ei ar putea stopa procesul de dezoligarhizare a statului. Dodon, într-un fel se pregătește pentru acest pas. Întreg orașul este împânzit cu megabannere cu mutra lui de parcă am fi în campanie electorală. Unele din fostele televiziuni ale lui Plahotniuc ar putea încăpea în labele lui Dodon, făcând parte din procesul de transformare a sistemului Plahotniuc în sistemul Dodon.

Problema e că pe lângă faptul că Blocul ACUM nu și-a onorat pe deplin obligațiunile, fapt ce îl va dezavantaja în alegerile anticipate, această situație îi prinde nepregătiți și pe cei de pe dreapta. În acest răstimp, care li s-a dat la dispoziție, nu s-a făcut nimic pentru coalizarea acestor forțe extrem de dispersate. S-au adus doar critici (unele justificate!) actualei guvernări însă nimic nu s-a făcut pentru reclădirea unei noi drepte din cele 14 cioburi unioniste. Aici e marea problemă. Chiar dacă se va ajunge la alegeri anticipate rezultatul ar putea fi unul dezolant. Atât de optimist începutul acestei guvernări atipice în ce privește dezoligarhizarea statului și scoaterea din capturare la începutul lui iunie și un sfârșit posibil catastrofal. „*Ce cale poate tara sa apuce?/ În tragica, neconvertita zi, / Se urca Basarabia pe cruce / Si nu știm învierea când va fi”* (Adrian Păunescu, Basarabia pe cruce). Basarabia este din nou urcată pe cruce.

Închei cu tristul adevăr „*Noi n-avem nici un drept la fericire,/ Mereu în casa noastră moare cineva!”.*

http://www.logossiagape.ro/2019/08/22/valeriu-dulgheru-pisica-dodon-si-soricelul-plahotniuc/
https://www.researchgate.net/publication/335527404_----------_PISICA_DODON_SI_SORICELUL_PLAHOTNIUC
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/123710462262831

SUNTEM TRATAȚI DE „*FRAȚII MAI MARI*” CA NIȘTE CIUCCI BASARABENI!

„În raionul nostru trăiesc cei mai buni, cei mai blânzi oameni. Vă felicit cu fericiun crecit”.

(A. Pilipețcaia, membru comisie parlamentară „*Cultură, educație…*”)

Printre multiplele frumoase urări de Crăciun primite de la prieteni de pe întreg mapamondul deunăzi primesc de la un bun prieten din România, de la un stimat profesor universitar ieșean, în mesaj cu o secvență filmată la deschiderea Iarmarocului de Crăciun din or. Soroca. A. Pilipețcaia, deputat în parlamentul Republicii Moldova pe listele PSRM, consiliera consiliului raional Soroca, fiica primarului or. Soroca (iubesc acești hermafrodiți socialiști să vorbească de lupta lor cu cumetrismul, corupția. Aceasta însă nu le încurcă să fie în primării și consilii mame și copiii lor (a se vedea și primarul Ivan Ceban și mama lui în consiliul municipal), în cuvântul său de deschidere a rostit această „*urare”* de milioane, devenită virală atât în Republică cât și peste hotarele ei. „*…Greșeala a fost comisă involuntar, dar nu văd nimic tragic. Sunt vorbitoare de limbă rusă* (cu 50 de ani trăiți în Moldova, cu fiică care frecventează un liceu românesc, cu soț moldovean (român))!…” a declarat deputățoaica la un post de televiziune național. Fără să-și ceară scuze. Acestora totul li se permite Aici sunt două variante posibile. Ori această țață este atât de limitată mintal că nu a putut să învețe două cuvinte în română pentru a le spune la sfârșitul discursului ei ținut, evident, în limba rusă. Sau a făcut-o intenționat. Personal înclin mai mult spre varianta a doua. Având studii superioare, reușind să devină businessledy prosperă cu milioane pe conturi, având doi copii, fiica mai mică făcându-și studiile la Liceul Teoretic „*Constantin Stere”* din or. Soroca, cunoscut liceu românesc cu tradiții, și soț moldovean (român) este greu să-ți imaginezi că nu ar fi în stare să învețe pe de rost câteva fraze în limba română.

Nu le plac tradițiile noastre. Nu le place Crăciunul, o frumoasă sărbătoare venită din perioada precreștină, de la daci, de la părinții lui Zamolxe. Vin peste Crăciunul nostru cu moș Gerilă al lor. În schimb le plac bucatele noastre naționale, vinul nostru. Le plac la nebunie! Vă imaginați ce cultură promovează această țață socialistă în comisia parlamentară, membră a căreia este! Într-adevăr, oamenii noștri sunt buni, chiar prea blânzi. Deseori însă blândețea noastră mărginește cu prostia. Ne putem doar imagina ce s-ar fi întâmplat dacă aceasta s-ar fi petrecut să zicem în Georgia, Cecenia sau chiar în Țările Baltice!

Ce reacție au avut „*șefii*” ei? În loc să-i facă măcar o simplă observație așa numitul „*președinte al poporului moldovenesc*” I. Dodon râde ca aia în târg. Umblat pe la Muntele Atos, dându-se drept mare ctitor al bisericii ortodoxe moldovenești moscovite (mai des se întâlnește el cu patriarhul Kiril decât vladîka Vladimir) și mare creștin, nu a reacționat nicicum la această blasfemie. Ministrul Ministerului educației, culturii!… C. Popovici, român în acte cu educație (mai corect studii!) ieșeană, tace și el mâlc. Nu mai vorbesc de șefa ei directă președinta parlamentului Z. Greceanîi, născută Bujor. Dar și mulți conaționali consideră această blasfemie o simplă declarație nostimă, o greșeală.

Mă întreb și vă întreb: ce s-a întâmplat cu noi? Ni s-a atrofiat complet elementarul simț al demnității naționale, de apartenență la un popor cu o istorie multimilenară (de peste 5000 de ani!) și ne închinăm unui popor cu o istorie de 1000 de ani, și aceea în mare parte de împrumut. Cred că rădăcinile acestei stări umilitoare sunt mai adânci și vin din perioada țaristă. Imperiul rus, lățit pe a 6-a parte a Globului, a subjugat peste 200 de popoare. În doar 300 de ani de guvernare țaristă, o sută din aceste popoare subjugate au dispărut. N-au dispărut fizic ci au fost asimilate metodic prin impunerea limbii ruse și a obiceiurilor rusești, inclusiv, minciuna, trândăvia, beția. Ridicarea velicorusismului la nivel de politică de stat, rusificarea totală, toate acestea au răsădit în sufletul rusului „*eliberator*” un instinct de superioritate față de celelalte popoare conlocuitoare. Și Basarabia, „*eliberată la 1812 de sub jugul otoman*”, a fost supusă acestui tratament velicorus. Să ne amintim doar de unele „*pierle*” ale acestui „*mare poet rus A. S. Pușkin*” atât de venerat la noi de unii, care ne-a descris în modul cel mai ofensator:

„Sredi neistovyx tzyganok (Printere țigăncile frenetice)/
Я как Орфей, в толпе вакханок (Sunt ca Orfeu, într-o mulțime de bacante)/
В кругу кокеток – Молдованок (În cercul cochetelor – moldovence)/
Пожалуй таз между лоханок! (Poate un bazin între albii!)/
Зато меж грузных Молдован / Dar între Moldovenii greoi -
Не Даниил в овраге львином: (Nu Daniel în râpa leului):
Вернее – лев меж обезян, (Mai degrabă - un leu între maimuțe),
Иль конь арабский – «Аль Газан» /Sau cal arab - Al Gazan
В смиренном табуне ослином! (Într-o umilă turmă de măgari!)”.

Marele poet și patriot român V. Alecsandri i-a dat un răspuns pe măsură acestui șovin velicorus:

„Fiind mai negru ca țiganii, / Ce-au tot cerșit la noi cu anii./
Tu, cel primit cu har de sus / Nici bogdaproste nu ne-ai spus!?

Te-am ospătat, iar tu în zori / Rămând te-ai scârnăvit în flori./
Ei vezi, atunci – pun mâna-n foc, / Tu n-ai fost cal arab – ci porc”.

Bravo! Adevărat patriot. Iar contemporanii noștri slavofili îl divinizează. „*Не только „тунгус и друг степей калмык" изучают русский, но и мы, молдаване, благодарны великому поэту за эту возможность. Ведь Пушкин провел в Бессарабии три года, его слово звучало на просторах нашего края. И мне захотелось именно с ним поговорить о том, насколько сейчас, в XXI веке, важно изучать русский язык”* (Nu numai „*tungusul și prietenul stepelor kalmîkul*” studiază limba rusă, dar și noi, moldovenii, suntem recunoscători marelui poet pentru această oportunitate. Până la urmă, Pușkin a petrecut trei ani în Basarabia, cuvântul său a sunat în largul plaiului nostru. Și am vrut să vorbesc cu el despre cât de important este acum, în secolul XXI, să învăț limba rusă” este declarația unei profesoare de limbă rusă de la un liceu românesc. Nimeni nu pune la îndoială necisitatea cunoașterii unei limbi cum este limba rusă, dar de ce să-l divinizezi pe acela care ne-a călcat în picioare demnitatea națională. Unde este elementara mândrie națională?

Scopul acestei rusificări acerbe era ca Basarabia să fie transformată într-o simplă gubernie rusească. Totul lucra pentru realizarea acestui scop: școala, biserica, toată administrația se făcea doar în limba rusă. Până și ultimul funcționăraș din Basarabia era adus din Rusia și îi considera pe moldovenii care nu cunoșteau limba rusă niște berbeci, proști, înapoiați.

După o scurtă perioadă de doar 22 de ani, perioadă în care în componența Țării Basarabia și-am mai vindecat rănile cauzate de prea strânsa îmbrățișare a ursului, a venit ziua neagră de 28 iunie 1940 când pe vârful baionetelor a fost aducă a doua ocupație, de astă dată sovietică, mai cumplită, mai satanică decât cea țaristă, realizată în câteva valuri. Toată scursura rusească, nu de cea mai bună calitate, a fost adusă pe vârful baionetelor, prin „*programe de ajutorare”* a coloniilor, în toate fostele republici unionale „*surori egale”*. Și acest colț de țară de la periferia Imperiului, rupt din trupul Țării Românești, nu a scăpat de această formă de „*ajutor frățesc”*.

Primul val a fost în 1940, continuat după 1944, care a inclus, în special, administrația și organele de forță ale regimului de ocupație sovietic (ministerul de interne, kgb-ul, procuratura, justiția). Primul guvern sovietic instalat la Chișinău era format în exclusivitate din ruși și ucraineni aduși de peste Nistru. Și în perioada de ocupație sovietică până și ultimul funcționăraș era adus ca mare specialist din întreg spațiul URSS. Până și locul unei simple secretare la vreo instituție de stat nu putea fi ocupat de o domnișoară, doamnă romîncă cu studii superioare ci era ocupat de Maria Ivanovna cu opt clase, „*frontovichkă”*, adusă din fundul Rusiei.

Al doilea val a fost „*aducerea specialiștilor”* în domeniul sănătății, educației, care se oploșeau prin orașe și orășele, până la 1940 românești, după

rusificate masiv prin aducerea „*specialiștilor”,* acordarea unui loc de trai militarilor din tot spațiul URSS după ieșirea la pensie (le pria totul: clima, oamenii îngăduitori și principalul abundența de „*haleavă și băutură”*).

Al treilea val a fost așa numita „*industrializare”,* prin care au fost aduși sute de mii de așa numiți „*specialiști”,* care primeau apartamente pe gratis și fără rând (atunci când „*aborigenii”* stăteau în rând câte 20-25 de ani), se bucurau de tot soiul de înlesniri, la care moș Ion nici nu visa. Problema suprapopulării acestui teritoriu, care era cel mai dens populat în fosta URSS, a fost rezolvată tot în stil pur sovietic, stalinist: prin lichidarea celor mai de vază reprezentanți ai intelectualității în închisorile și gulagurile staliniste; prin declanșarea foametei organizate din 1946-47; prin declanșarea unui lung proces de deportări, realizat în patru valuri. Conform istoricului britanic Larry Wats apr. 1,5 mln de oameni au fost deportați în cele patru valuri: primul val – 13 iunie 1941 (cu o săptămână până la începerea războiului, întâmplător oare?); al doilea val – la 6 iulie 1949; al treilea val – 31 martie 1951; al patrulea val – 1955-1989, un val de deportări „*benevole”* la deșelenirea în Kazahstan, la minele de cărbune, la construcțiile komsomoliste*,* care a coincis cu perioada așa numitei „*industrializări”*. Faptul că ștabilor de la Kremlin nu le-a reușit rusificarea totală a Basarabiei și schimbarea radicală a componenței populației este meritul țărăncii române (basarabene) care năștea în mediu câte 5-6 copii, unele „*mame-eroine”* chiar câte 10-12 copii în condiții de lipsuri materiale, atunci când rusoaicele oploșite prin orașe și orășele și bine îndestulate năș teau câte 1-2 copii. Iată cui ar trebui să-i fie ridicat un monument. Regimul sovietic de ocupație făceau tot posibilul ca „*boii”* să rămână la coarnele plugului, inventând chiar un soi de șerbie kolhoznică.

În perioada sovietică erau arhicunoscute bancurile despre popoarele mici cum ar fi ciuccii (un popor mic din zona Cercului Polar). De la 90’ încoace se pare că locul ciuccilor în bancurile rusești l-au ocupat moldovenii. Vă mai amintiți expresiile ofensatoare spuse în adresa noastră de umoristul rus A. Zadornov: „*Moldovan nu e națiune. Moldovan – e diagnoză”* ș.m.a. Moldovenii, care lucrează astăzi la negru în Rusia, sunt tratați de rușii leneși și bețivi, la care lucrează, ca niște ființe inferioare. Rușii iau în derâdere dorința noastră naturală

de a intra în Uniunea Europeană (trebuie să rămânem pe veci sclavi în mizeria lor materială și spirituală!), tradițiile noastre culinare (a se vedea conserva „*Rărunchii moldoveanului în sos de vin!”*), înseși dragostea de muncă este prezentat ca un defect al moldovenilor (a se vedea moldoveanul din imagine este prezentat în salopetă de tencuitor cu mistria în mână) ș.m.a..

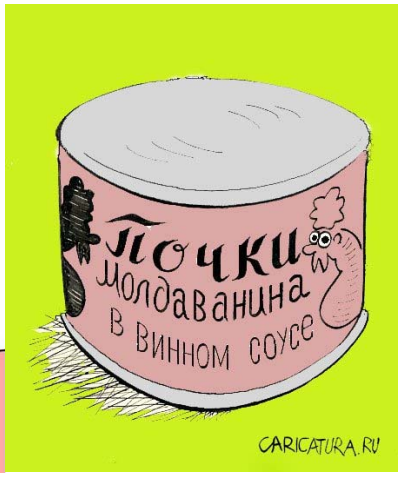

Astăzi în Basarabia nu mai avem acea industrie cu sute de întreprinderi care a dispărut, dar a rămas această coloană a cincea, rușii aduși și progeniturile lor, o masă agresivă, arogantă, care nu s-a catadicsit să învețe la nivelul cel mai elementar limba română (drept exemplu este matroana rusoaică de mai sus care ne și mai conduce și ne face cultură!) și care ne urăsc, ne disprețuiesc cum îi disprețuiește un stăpân pe sclavii săi. „*Govorite na chelovecheskom yazyke* (vorbiți într-o limbă omenească (adică în limba rusă, a noastră limbă română fiind o limbă a neoamenilor!)*”* era (și mai este din păcate după 30 de ani de așa numită independență!) răspunsul unor velicoruși când încercai să le vorbești în limba română. Unii dintre noi treceam ascultători la limba rusă pentru a nu le crea disconfort psihologic. De aceea și astăzi avem de alde Pelipețcaia, Hrenova, Klimenko ș.m.a. care ne urăsc de moarte și își bat joc de noi.

Când oare ne va reveni „*mintea moldoveanuluii cea de pe urmă”,* dar și elementarul simț de demnitate națională!

Deșteaptă-te române moldovean!

https://www.researchgate.net/publication/338213662_----------
_SUNTEM_TRATA
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/151698636130680

CAPITOLUL IV

Portrete în timp, opinii, reflecţii

„Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși!”
(Matei 22:14).

NONAGENARUL CORNELIU CONSTANTINESCU - UN MARE MATEMATICIAN ȘI PATRIOT ROMÂN

„Mulți chemați, puțini aleși”
(Seneca)

Născută la gurile Dunării între Carpați și portul Euxin, având o istorie multimilenară, națiunea română s-a aflat în ultimii 2000 de ani în permanență în calea tuturor relelor. La început Imperiul Roman a cucerit vechia Dacie a lui Burebista și Decebal. Apoi timp de un mileniu puhoaie nesfârșite de barbari din Estul sălbatic (avari, pecenegi, huni, slavi, maghiari, tătari) au pârjolit în nenumărate rânduri spațiul românesc. *„Nu-i o armată, nu-i un popor, e o lume nesfârșită de călăreți, de care și de gloate pe jos, ce-ntunecă zarea și zguduie pământul”* scria marele A. Vlahuță. Apoi a năvălit din est, Imperiul Otoman, din vest, Imperiul Austro-ungar, la care mai târziu tot din est s-a alăturat și nesătulul, nesfârșitul Imperiu Rus. Acest Imperiu rus, l-a început țarist, mai apoi sovietic, a adus poate cel mai mare rău națiunii române. După cel de-al doilea război mondial România, alături de vecinii săi din Europa de Est – RDG, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, dar și Ungaria, a fost transformată într-o colonie a URSS, care a adus pe capul românilor întreg sistemul stalinist represiv și restrictiv probat în URSS. Este a mirării că națiunea română a reușit să supraviețuiască ca o insulă latină într-o mare slavă. A reușit datorită puterii de regenerare de invidiat. În pofida tuturor intemperiilor cauzate de poziția geografică mult prea ispititoare Națiunea română a supraviețuit, a supraviețuit prin marile personalități care i-au dus faima în lume. Astăzi se estimează că peste 200 de matematicieni români ocupă funcții importante în universități americane și peste 40 în Franța, iar în general numărul matematicienilor români din diaspora este de ordinul miilor. La acest exod masiv a contribuit și crima desființării în 1975 a Institutului de Matematica al Academiei Române, reînființat în 1990.

Mă voi opri la una din ele, care nu demult a încununat nobila vârstă de 90 de ani – Corneliu Constantinescu, mare matematician român și european, un mare mecenat, trecut prin chingile sufocante ale regimului comunist din România. Regret că nu l-am cunoscut mai înainte pe acest om deosebit. Voi încerca să-i fac un mic portret savantului matematician Corneliu Constantinescu. S-a născut la 9 februarie 1929 la Buzău. După absolvirea liceului a fost admis la Facultatea de

Matematică a Universității din București, pe care a absolvit-o în 1954, și Institutul de Construcții din București, pe care l-a absolvit în același an. A fost angajat la Institutul de Matematică din București al Academiei Române (IMAR), unde a lucrat până în 1972. Nici nu bănuiau tinerii cercetători că erau supravegheați permanent de vigilentul locotenent major de securitate Enache Dumitru, care folosea serviciile unei întregi rețele de informatori. Corneliu Constantinescu a crescut în România și a obținut doctoratul în fizică și matematică la Institutul de Matematică, București în 1958. În 1968 devine doctor docent la Universitatea din București.

În a. 1972 profesorul Corneliu Constantinescu a părăsit țara în calitate de cercetător științific invitat la Institutul Tehnologic din Zurich (ETH). De fapt el nu a părăsit țara, ci regimul comunist care î-l făcuse să sufere ani de privațiune de libertate. A ținut permanent legătura cu matematicienii rămași în țară, trimițându-le publicații periodice, cărți. De menționat că până în 1954 Institutul de Matematică primea literatură doar din țările lagărului socialist. A invitat în Elveția pe mulți din cei care meritau să-și lărgească orizontul. Nu i-a uitat nici pe colegii săi de suferință din închisorile românești, susținându-i moral și material în acțiunile lor de păstrare a memoriei luptei împotriva totalitarismului.

În exil tânărul, dar deja cunoscutul specialist în domeniul matematicii, s-a manifestat în cel mai demn mod: profesor de matematică invitat la École Polytechnique Fédérale din Lausanne, Vaud, Elveția (1972-1973); profesor de matematică invitat la École Polytechnique Fédérale de Lausanne, Zurich (1973-1976); profesor universitar invitat la École Polytechnique Fédérale de Lausanne, Hanovra (Republica Federală Germania), Jamaica (1976-1978). Din 1978 până în 1996 savantul Corneliu Constantinescu a fost profesor universitar și profesor emerit la École Polytechnique Fédérale din Zurich. S-a retras la pensie în martie 1996.

Fiind un adevărat filozof al științei savantul Corneliu Constantinescu mărturisește: „*Majoritatea matematicienilor nu mai considera astăzi matematica drept o știință a naturii, ci un limbaj al acestor științe… Pentru a obține rezultate matematice importante, un matematician trebuie să posede anumite calități intelectuale și morale. Dintre calitățile intelectuale, doua mi se par a fi cele mai importante: imaginație bogată și rapiditate de înțelegere*”. S-ar părea la prima vedere că matematica înseamnă în primul rând logică, dar cât de bine a accentuat savantul importanța imaginației și a rapidității de înțelegere pentru un matematician, calități de fapt strict necesare tuturor creatorilor.

Despre calitățile remarcabile de profesor vorbesc studenții Domniei sale: „*…Am nimerit la cursul de funcții reale al prof. Corneliu Constantinescu.*

Amfiteatrul era plin ochi, fiindcă audiau cursul și studenți foarte buni din alte serii dar si alți ani de studiu" mărturisește studentul și viitorul profesor Radu Gologan.

Savantul Corneliu Constantinescu are o activitate deosebit de fructuoasă de editare a monografiilor științifice. Urmaș al lui Amfilohie Hotiniul, cărturar român, episcop de Hotin care a militat pentru înlocuirea în învățământ a limbii grecești cu limba română și a scris în 1795 prima carte de matematică în limba română, savantul Corneliu Constantinescu a scris apr. 20 de monografii în domeniul matematicii, metodelor matematice și aplicațiilor acestora, editate la cele mai prestigioase edituri ale lumii și sute de tratate și publicații de înaltă ținută științifică printre care: *Advanced integration theory* (Dordrecht, 1998*); Integration theory: measure and integral* (NY, 1985); *Duality in measure theory* (Berlin, 1980); Ideale Rander riemannscher Flachen (Berlin, 1963); *Potential theory on harmonic spaces* (Berlin, 1972) ș.a. Savantul Corneliu Constantinescu a creat o impresionantă școală științifică: 13 doctori în științe și 15 descendenți. Profesorul Gheorghe Gussi, directorul IMAR (între 1990-2000), care î-l consideră pe savantul Corneliu Constantinescu drept un *Prinț al Matematicii,* menționează: *„Savantul C. Constantinescu de la Politehnica din Zürich este unul din marii matematicieni ai lumii, format la IMAR, imediat după al doilea război mondial, care are o opera științifică impresionantă, citat de mari specialiști*".

Activitatea științifică a savantului Corneliu Constantinescu a fost apreciată cu diferite premii și mențiuni: Premiul Primar „*Gheorghe Lazar*", Academia Romana (1963); Ordinul „*Steaua României*", în grad de Comandor (2003); membru al Societății Americane de Matematică; membru al Societății de Matematică din Elveția; membru al Societății de Matematică din Germania. Savantul de talie mondială Corneliu Constantinescu este o mărturie a pierderilor enorme pe care le-a suferit (și le suferă în continuare) știința și cultura românească, mai înainte din cauza regimului totalitar comunist, iar astăzi din cauza mediocrității celor care ne guvernează. Drept recunoaștere a calității școlii românești de matematică este și alegerea prin concurs de către Comisia Europeana, a Institutului de Matematică „*Simion Stoilow*" al Academiei Române (IMAR) printre Centrele de Cercetare de Excelență ale Europei.

Ajuns la aceste formidabile înălțimi savantul Corneliu Constantinescu *este venerat* de foarte multă lume. *Este venerat* de cei, pe care ia ajutat, îndrumat să-şi pregătească şi să susţină doctoratele. *Este venerat* de o întreagă pleiadă de foşti studenţi, pe care i-a educat pe parcursul activității profesorale universitare. Este venerat de miile de admiratori ai talentului Domniei sale. Ei bine, cu certitudine

savantul Corneliu Constantinescu este un om împlinit. Însă deoarece de la o anumită vârstă începem tot mai mult să înclinăm spre filozofie - filozofia vieţii, să încercăm să nu ocolim şi noi acest viciu, frumos viciu uman. Să ne întrebăm: ce este totuşi o viaţă de om? Răspunsul încerc să-l găsesc acolo unde, vorba românului, „*s-a născut veşnicia”*, adică la ţară. Nimic nu este mai caracteristic unei naţiuni decât ceea ce se păstrează şi dăinuieşte în timp – tradiţiile naţionale. Ţin minte spusele părinţilor mei, dar ei le-au preluat de la stră- străbunii lor, că pe parcursul vieţii Omul trebuie să aibă o familie şi să crească copii, să sădească cel puţin un pom şi să sape o fântână. Dacă e să pătrundem în esenţa acestei filozofii ţărăneşti atunci sensul direct ar fi: să creşti copii ca o condiţie a perpetuării Neamului în timp, a continuităţii lui; să sapi o fântână pentru oameni, pentru drumeţul însetat. Cu cât fântâna este mai adâncă cu atât apa e mai bună; să sădeşti un pom pentru ca trecătorul obosit să se bucure de umbra lui. Savantul Corneliu Constantinescu în sensul indirect al acestui înţelept sfat a îndeplinit toate aceste condiţii. A săpat o fântână foarte adâncă din care îşi vor potoli setea de cunoştinţe încă multe multe generaţii de tineri setoşi de carte. A sădit foarte mulţi pomi. Miile de studenţi şi zecii de doctoranzi educaţi aplică cunoştinţele implantate de profesor în diverse instituţii din lume. Din acest punct de vedere putem spune cu certitudine că profesorul, savantul, fiul Neamului Corneliu Constantinescu este un om împlinit.

Îi port o deosebită stimă savantului Corneliu Constantinescu pentru profesionalismul de care dă dovadă, pentru cultura sa, pentru omenia, care-l caracterizează.

La mulţi ani, profesore!!!

Literatura şi Arta, nr. 25, 27 iunie 2019.

OMUL CARE A SCHIMBAT SENSUL ŞTIINŢEI ACADEMICIANUL ION BOSTAN LA 70 DE ANI

Născut la 31 iulie 1949 în satul Brânza, azi raionul Cahul. Inginer, domeniile de cercetare: maşinologie, fiabilitatea maşinilor, transmisii planetare precesionale, tehnologii spațiale. Doctor habilitat în științe tehnice (1989), profesor universitar (1990), membru corespondent (1993) și membru titular (1995) al Academiei de Științe a Moldovei.

Academicianul Ion Bostan, personalitate complexă și polivalentă, este o prezență remarcabilă în știința și educația modernă. Născut la 31 iulie 1949 în satul Brânza, azi raionul Cahul, academicianul Ion Bostan vine de la țară, unde, vorba poetului, s-a născut veșnicia, dintr-o familie de țărani. Tânărul Ion (Ionică, cum îl dezmierda mama), având pronunțate înclinații spre inginerie, despre care vorbesc mai multe aventuri copilărești, a cucerit toate înălțimile posibile. După absolvirea Institutului Politehnic din Chișinău, timp de trei ani a acumulat experiență inginerească, fapt ce i-a fost de real ajutor în viitoarea activitate de cercetare și proiectare. Revenind la Alma Mater în 1974, urcă toate treptele unei instituții de învățământ superior și ale unei cariere de succes.

În plan didactic: asistent, lector universitar, lector superior, conferențiar, profesor universitar, autor de cursuri noi și de numeroase manuale și monografii. În plan administrativ: șef de catedră (1990–1995), rector timp de 23 de ani (1992–2015, actualmente – director al Centrului Național de Tehnologii Spațiale din cadrul UTM care valorifică o nouă direcție științifică de importanță internațională.

De menționat că Ion Bostan a fost desemnat rector al Universității Tehnice a Moldovei într-o perioadă tulbure, când vechiul sistem educațional fusese desființat, iar noul sistem încă nu a fost creat, rolul său în reformarea și consolidarea învățământului superior în general, și a celui tehnic, în particular, fiind enorm. După declararea independenței Republicii Moldova se schimbase misiunea Institutului Politehnic din Chișinău. Pe când era încadrat în vechiul sistem sovietic, aici se pregăteau cadre inginerești conform planurilor de la Moscova (în surplus pe unele specialități), absolvenții fiind trimiși la întreprinderi în necuprinsul spațiu sovietic, iar mulți specialiști necesari economiei Republicii erau aduși, cu statut de invitați, cu toate înlesnirile de care

beneficiau. Era o politică de rusificare bine pusă la punct de Kremlin. De altfel, ca și întreg așa-numitul plan de industrializare a republicii (erau aduși cu statut de invitați până și portari la unele întreprinderi industriale!).

La momentul preluării de către Ion Bostan a timonei de rector, la Institutul Politehnic din Chișinău studiau circa 7 000 de studenți, pregătiți pe 27 de specializări. Pe parcursul a 23 de ani de rectorat numărul studenților a ajuns la 24000, pregătiți pe 56 de specializări, Universitatea Tehnică a Moldovei plasându-se pe primele locuri în clasificarea națională cu o vizibilitate bună pe plan internațional. Reducerea numărului de studenți în ultimii ani de rectorat se explică prin exodul masiv al tinerilor peste hotare și factori demografici.

În plan științific: cercetător științific inferior, cercetător științific, cercetător științific superior, cercetător principal, cercetător coordonator, academician. Doctor în tehnică (1977, Institutul Politehnic din Saratov, Rusia) și doctor habilitat în tehnică (1989, MVTU „*N. Bauman*", Moscova). Autor a peste 1500 de lucrări ştiinţifice, inclusiv 18 manuale și monografii și 238 de invenţii. Deţinător a peste 250 de medalii de aur și de argint, premii speciale obţinute la Saloane Internaţionale de Invenţii și Transfer Tehnologic: Pitsburgh (SUA), Eureca (Bruxelles), Geneva, Arhimed (Moscova), Novîi ceas (Sevastopol, Ucraina)) ș.a. Pentru merite deosebite în cercetare a fost decorat cu: Ordinul Republicii (1994); Ordinul „*Steaua României*" (2000); Ordinul „*Courtoise Europeen"* (2003); Ordinul pentru Ştiinţă „Meritul European" (1999); Ordinul „*Merite de l'Invention*", Bruxelles (1997, 1998, 1999); Ordinul „*Leonardo da Vinci*", Iași (2008). Este Laureat al Premiului de Stat în domeniul Ştiinţei, Tehnicii și Producerii (1977 (la doar vârsta de 28 de ani!, 1998); i s-a acordat Medalia de Aur a Organizaţiei Mondiale de Proprietate Intelectuală OMPI, Geneva (1998), Premiul „*Inovatorul Anului 2005*". Este Inventator de Elită al României (1994), Om Emerit (Inventator Emerit) al Republicii Moldova (1989). Ultimul Everest științific a fost cucerit în anul 2018, când a devenit laureat al Premiului „*Stelele comunităţii 2018*" (de menționat că deținător al acestui premiu din Republica Moldova este doar cel mai mare compozitor român în viață Eugeniu Doga, acordat pentru inestimabila-i operă!), cel mai important premiu umanitar al CSI, care se acordă pentru merite remarcabile în domeniile știință și educație, cultură și artă, activitate umanitară. Acest premiu este dovadă a prețuirii eforturilor depuse de către academicianul Ion Bostan de-a lungul unei ample activități pe multiple planuri, care i-au adus faima pe diferite meridiane ale globului.

Este doctor honoris causa a 8 universităţi din Republică și de peste hotarele ei. Este președinte al Asociaţiei Inginerilor din Republica Moldova. De 38 de ani

este conducător de doctorat, îndrumând 2 doctori habilitați și 7 doctori în tehnică, alţi 2 fiind în stadiu de perfectare a tezelor de doctorat.

Academicianul Ion Bostan a schimbat însuși sensul noțiunii de știinţă, transformând-o într-o simbioză fericită dintre caracteristicile ei fundamentale și aplicabilitate. Acest fir roșu trece prin întreaga sa activitate. Toate cercetările efectuate până în prezent s-au fructificat cu produse care posedă un grad înalt de conţinut științific. Pentru a argumenta acest lucru, să facem un succint excurs în domeniu. La scurt timp după revenirea la Alma Mater, în 1975 i s-a propus rezolvarea unei probleme de interes major (pentru acea perioadă) – elaborarea unei instalaţii automatizate de preparare a amestecului nutritiv pentru viţei, implementate ulterior în marile complexe animaliere din RSSM, RSFSR, RSSU, fiind fabricate peste 1000 de instalaţii. Lucrarea a fost apreciată la justa ei valoare, fiind propusă la Premiul de Stat pentru Știinţă și Tehnică al RSSM (1977). Miezul acestei elaborări științifice a fost șnecul de dozare a materialelor pulverulente, din care se prepara amestecul nutritiv – o elaborare cu un înalt fundament teoretic, care a fost obiectul cercetării în cadrul tezei de doctorat susţinută cu succes în doar doi ani (1977). De menţionat că soluţia tehnică a fost brevetată, reprezentând prima invenţie a viitorului Inventator Emerit, una de bun augur, urmând alte peste 200 de invenţii.

În 1980 tânărul doctor în științe tehnice Ion Bostan s-a implicat într-un alt domeniu de cercetare. Împreună cu doctorul în medicină Pavel Ciobanu a elaborat un aparat foarte eficient de compresiune-distracţiune pentru osteosinteza localizată a fracturilor osoase, care asigura microdeplasări de 550 de angstromi pe secundă în regim continuu. A fost cel mai performant aparat Ilizarov din câte au fost inventate până atunci!

Toate aceste realizări științifice au fost doar un preludiu al viitoarei activităţi de cercetare de mare succes. La sfârșitul anilor ’70, Ion Bostan este obsedat de ideea creării unei transmisii mecanice principial noi cu performanţe net superioare celor tradiţionale – transmisia planetară precesională, care urma să devină un fel de călăuză în lumea diversificată a transmisiilor mecanice, implicând eforturi enorme, atât intelectuale, cât și fizice. „*Realizarea unei idei constituie 1% de inspiraţie și 99% de transpiraţie”,* spunea marele inventator american Thomas Alva Edison, cu referință, în special, la domeniul mecanic. O confirmă din plin noua direcţie științifică în construcția de mașini, recunoscută la scară mondială, fondată de Ion Bostan la catedră – *Transmisii planetare precesionale: teoria angrenajului, tehnologii de fabricare, aplicaţii inginerești*. În cadrul acesteia au fost susţinute 8 teze de doctorat, inclusiv 2 de doctor habilitat, direcţia dată îmbinând plenar caracterul fundamental și cel aplicativ.

Teoria angrenajului precesional multipar și tehnologia de fabricare a roţilor dinţate cu profil convex-concav al dinţilor, elaborate de Ion Bostan, au un pronunţat caracter teoretic, fiind bazată pe utilizarea unui performant aparat matematic.

În paralel cu acest domeniu vast, încă neexplorat până la capăt (mă refer la transmisiile planetare precesionale), Ion Bostan iarăși se avântă într-un domeniu cu totul inedit pentru el, inițiind, la începutul secolului al XXI-lea, o nouă direcţie științifică – *Elaborarea sistemelor de conversie a energiilor regenerabile*, în care au fost susţinute o teză de doctor habilitat și 3 teze de doctor în tehnică. Această direcție constituie o prioritate naţională, luând în considerare dependenţa absolută a țării noastre de sursele de energie de export. În calitatea sa de coordonator a patru programe de stat în acest domeniu, acad. Ion Bostan a cerut permanent executorilor de proiecte de cercetare finalizarea lor cu prototipuri experimentale care, ulterior, să fie dezvoltate până la prototipuri industriale și producerea în serie. Astfel, sub conducerea sa în calitate de coordonator de program de stat și de conducător științific de proiect, în această scurtă perioadă de timp (pentru un produs care trebuie să treacă toate fazele de dezvoltare – de la concepţie până la prototip industrial), a reușit să obţină rezultate importante în domeniile conversiei energiei cinetice a apei și a energiei vântului.

A fost elaborată o nouă microhidrocentrală fără construirea barajelor pentru producerea energiei electrice sau mecanice bazate pe utilizarea simultană în premieră a efectelor de presiune a apei asupra suprafeţei palelor și a efectului hidrodinamic (similar efectului aerodinamic în aparatele de zbor), care asigură creșterea esenţială a eficienţei de conversie a energiei de curgere a apei, autorului aparținându-i elaborarea conceptuală, argumentarea fundamentală a rotorului hidrodinamic, modelarea numerică la calculator, fabricarea prototipului experimental și testarea lui în condiţii reale pe râul Prut.

În prezent acesta se află în stadiul final de testări experimentale, după care documentaţia tehnică va fi transmisă unei întreprinderi din Republica Moldova pentru fabricarea în serie. În domeniul conversiei energiei eoliene a fost elaborat conceptual un nou rotor eolian cu orientare mecanică la direcţia vântului, argumentat științific prin fundamentarea profilului aerodinamic, modelarea numerică a interacţiunii lui cu aerul, modelarea experimentală în tunelul aerodinamic din cadrul Laboratorului de aerodinamică, proiectarea și fabricarea a 10 turbine eoliene pentru satisfacerea necesităţilor de energie ale consumatorilor dispersaţi (fermieri, mici producători etc.), care actualmente sunt instalate în diverse zone ale republicii pentru a fi testate în condiţii reale.

Actualmente acad. Ion Bostan este preocupat de elaborarea turbinelor eoliene cu ax vertical. Domeniul sistemelor solare fotovoltaice se caracterizează prin elaborarea sistemelor eficiente de orientare a panourilor la soare (eficienţa maximă de conversie se obţine la acţiunea perpendiculară a razelor solare pe suprafaţa panoului fotovoltaic) în baza transmisiilor planetare precesionale, pornind de la ideea că celulele fotovoltaice sunt accesibile și la un preţ tot mai redus pe piaţă. Importanţa acestui domeniu pentru Republica Moldova este confirmată de elaborarea sistemelor de irigare cu alimentare cu energie electrică de la panouri fotovoltaice.

Acum opt ani, savantul Ion Bostan a inițiat o direcţie științifică absolut nouă – Tehnologii spaţiale, care urmează să finalizeze cu fabricarea, amplasarea pe orbită și monitorizarea zborului microsatelitului „*Republica Moldova*" prin crearea unei infrastructuri terestre sigure. În doar opt ani, acest proiect cu un înalt grad de interdisciplinaritate (la realizarea lui sunt antrenaţi cercetători din profilurile mecanică, teleradiocomunicaţii, energetică și informatică aplicată) se află la un stadiu avansat de realizare. Amplasarea pe orbită a microsatelitului moldovenesc este planificată pentru anul 2020 în cadrul unui proiect internațional câștigat recent. Acesta nu este un moft al savantului, ci o necesitate stringentă în perioada extrem de dinamică a domeniului, o portiţă deschisă în familia europeană care l-a transformat dintr-un domeniu elitar în unul pus în serviciul maselor.

Exemplele prezentate demonstrează plenar crezul științific al savantului Ion Bostan – crearea produselor scientointensive (obţinute doar prin interdisciplinaritate), care ar putea satisface plenar necesităţile mereu crescânde ale beneficiarilor. De aceea, îi dorim dlui acad. Ion Bostan să promoveze în continuare principiul interdisciplinarităţii în cercetare drept chezășie că știinţa va deveni cât mai aplicativă, va găsi soluţiile la provocările mileniului. „*Toate fenomenele la care participă omul se desfășoară cu o viteză accelerată și într-un ritm care le face aproape de necontrolat. Omul modern risipește fără grijă resursele neregenerabile, combustibilii naturali, mineralele, ceea ce riscă să provoace ruinarea civilizaţiei actuale*", spune Jean Dorst în cartea sa Înainte ca natura să moară. Asta face academicianul Ion Bostan: caută soluţii la provocările mileniului „*înainte ca natura să moară*".

În final, ținem să evidențiem câteva calități-cheie ale academicianului. Este un mare patriot, chiar dacă nu se bate cu pumnul în piept ca s-o demonstreze. În funcția de rector a făcut enorm pentru românizarea procesului de învățământ, pentru apropierea sistemelor de educație, pentru apropierea universităților de pe cele două maluri ale Prutului. Până și în cei mai nefești ani de guvernare

comunistă a respectat dreptul la liberă exprimare, a ocrotit suflul românesc în Universitate (nu în zadar Universitatea Tehnică a Moldovei este privită drept model sub acest aspect pentru alte universități), chiar dacă de la cel mai înalt nivel i se cerea „*să-i mai liniștească*” pe unii. Nu a făcut acest lucru, fapt pentru care merită aprecieri alese. Filozofia noastră țărănească spune că un om se consideră împlinit dacă în viața lui a săpat o fântână, cu apa rece a căreia trecătorii își potolesc setea. Dacă a sădit un pom, la umbra căruia să se odihnească călătorul obosit. Dacă a construit un pod, o punte, pentru ca același călător să poată trece o apă. Se spune că acestea sunt întrebările puse la poarta raiului. Din fântâna săpată de academicianul Ion Bostan își potolesc setea cunoștințelor mii de tineri. Discipolii săi sunt ca pomii care au împânzit spațiul larg de cercetare al Terrei. Iar direcțiile și școlile științifice create sunt punțile care ne leagă de patrimoniul științific internațional. Astfel că, sub toate aspectele, academicianul Ion Bostan este un om împlinit.

La mulți ani, Dle Profesor!

La mulți ani, Dle Academician!

Revista Akademos 3/2019

ERUDIT DE TALIE INTERNAȚIONALĂ ȘI MARE PATRIOT

„Mulți chemați, puțini aleși”.

Academicianul Gheorghe Ghidirim cu siguranță este unul dintre cei aleși. Zilele acestea, pe 22 aprilie 2019, marele patriot al Neamului Gheorghe Ghidirim va întâlni a 80-a primăvară. În această zi, 80 de ani în urmă, în comuna Palanca, plasa Olănești, judeţul Cetatea Albă, Regatul României, în familia Ghidirim se năștea un copil, căruia soarta i-a hărăzit să devină un mare om: un mare chirurg, salvator de vieți omenești; primul Ministru al Sănătății al Republicii Moldova suverane (1990); deputat al poporului din URSS (1989-1990); academician al Academiei de Științe a Moldovei (1993); membru de onoare al mai multor organizații și instituții medicale din țară și de peste hotare, pur și simplu Om cu literă mare. A participat la elaborarea Declarației de Independență a Republicii Moldova, la adoptarea imnului (deșteaptă-te române!), a stemei și a drapelului Republicii. Am spus-o în repetate rânduri și o mai spun. Primul guvern democratic a fost cel mai profesionist și patriotic din perioada modernă cu toate că toți membrii veneau din cruntul sistem ideologic sovietic: prim ministrul Mircea Druc; primul preşedinte al Parlamentului Alexandru Moşanu; primii miniștri al sănătății, Gheorghe Ghidirim, al Culturii, Ion Ungureanu, al Educației Nicolae Mătcaș, al apărării Ion Costaș; de asemenea, primul primar al Chișinăului Nicolae Costin au fost cei care au făcut istoria modernă a acestei aschii de pământ aflată în calea tuturor relelor. Astăzi avem la guvernare și tineri cu școală românească, din cei care nu au cunoscut regimul comunist, dar le lipsește tăria de caracter și puterea de voință a copiilor primei generații postbelice.

Calea Domniei sale spre Olimp a fost plină cu ghimpi. Prunc fiind, nu știa că doar la patru luni de la naștere scumpa Basarabie va fi scoasă din nou la mezat de cei doi căpcăuni ai secolului XX, Stalin și Hitler, și vândută. Ca și la 1812 nu ne-au întrebat, nu au organizat un referendum cum iubesc să declare astăzi urmașii căpcăunului Stalin. La 28 iunie 1940 frumoasa Basarabie este ruptă din nou din trupul Țării, pruncul Gheorghe devenind peste noapte cetățean sovietic. La doar o lună după *„eliberare”*, la 2 august 1940, deja Hrușciov folosește foarfecile pentru a hăcui harta noii achiziții rusești – Basarabia, amputându-i

capul (nordul Basarabiei) și picioarele (sudul Basarabiei). Ca și Stalin pentru marcarea hotarului între noua așa numită RSSM și Ucraina Hrușciov a folosit un creion neascuțit, urma groasă a căruia a trecut pe lângă Palanca. Să fi tremurat puțin mâna lui Hrușciov frumoasa Palancă a lui Gheorghe Ghidirim nimerea în Ucraina, ca și multe alte localități basarabene, iar micul Gheorghe ar fi devenit cetățean al Ucrainei, un reprezentant al minorității românești din Ucraina. Cine știe care ar fi fost soarta tânărului Gheorghe.

Întreaga viață a mers spre atingerea scopului pus în față cu insistența caracteristică doar generației postbelice, care a trecut prin lipsuri și nevoi inimaginabile. Provenit dintr-o familie de țărani români basarabeni cu 10 copii, trei din ei fiind luaţi de timpuriu la Domnul, iar restul şapte supraviețuind în condiţii foarte grele. Urgiile războiului au trecut ca un vifor peste Palanca şi familia Ghidirim. Colac peste pupăză, într-un moment atât de greu în urma unei boli pulmonare la vârsta de doar 42 de ani în 1943 îi părăseşte subit mama, cei şapte copii (mezinul Nicuşor abia împlinise 4 luni) rămânând în grija tatălui – Petrea Ghidirim. Mai apoi peste întreaga Basarabie a venit foametea organizată de regimul sovietic ca o formă diabolică de îmblânzire a mândrului ţăran basarabean. Dar poate toate aceste greutăţi au modelat personalitatea viitorului academician, ministru, om politic, pur şi simplu om, intelectual şi fiu al Naţiunii Gheorghe Ghidirim.

Ca și mulți alți copii din generația sa, desculți, flămânzi, dar dornici de învățătură, tânărul a depășit mari greutăți în calea sa, nelăsându-se învins de ele, instinctiv știind că „*…înfrânt nu eşti atunci când sângeri/.Şi nici când ochii-n lacrimi ţi-s /Cele mai crâncene înfrângeri./ Sunt renunţările la vis”* **(Radu Gir).** Tânărul Gheorghe nu a renunţat nici pe o clipă la vis, urcând treaptă cu treaptă scara spre Olimp: asistent, conferenţiar, profesor, şef catedră (din 1978 până în prezent), doctor în medicină (1969), doctor habilitat în medicină (1983), academician al Academiei de Ştiinţe a Moldovei. Activitatea profesorală şi ştiinţifică a academicianului Gheorghe Ghidirim a fost apreciată cu o serie de distincţii: eminent al ocrotirii sănătăţii din URSS; Membru de Onoare al Academiei de Ştiinţe a României; Om Emerit al Republicii Moldova; Membru de Onoare al Societăţii Române de Chirurgie şi Chirurgie Laparoscopică; Membru al Asociaţiei Internaţionale de Chirurgie Hepato-pancreato-biliară; Ordinul „*Gloria Muncii”* al Republicii Moldova; Ordinul Republicii (Republica Moldova) ş.a.

A fost îngerul salvator al miilor de pacienți. Printre miile de pacienţi au fost câţiva care i-au fost foarte aproape sufleteşte. S-a aflat la căpătâiul marelui

poet naţional Grigore Vieru și al primului ministru al culturii Ion Ungureanu până în ultimele clipe. Cu regret Creatorul a dorit să-l aibă lângă el alături de Eminescu. Un alt poet naţional – Nicolae Dabija, aflat într-un moment de grea cumpănă între viaţă şi moarte, a fost salvat de maestrul Ghidirim şi pus pe picioare.

Generaţia politicienilor anilor 90' a fost irepetabilă. Această generaţie de aur în politica basarabeană a făcut cel mai mult pentru transformarea acestui colţ de ţară, dintr-o simplă gubernie sovietică numită în batjocură rssm, într-un stat democratic, cu toate structurile democratice aferente. Profesorul Gheorghe Ghidirim nu a fost un simplu observator al acelor evenimente ci chiar unul dintre arhitectorii „*perestroicăi"* basarabene, cel puţin în domeniul sănătăţii. Mai târziu avea să-şi expună viziunea la ce se cere de la intelectualitatea de astăzi. „*Se cere să aibă mai multă virtute. Şi dacă locul intelectualităţii e în frunte, se cere să învăţăm arta de a deveni stegarii naţiunii"* spune maestrul bisturiului. Acesta de fapt a fost crezul de o viaţă al academicianului de a fi adevărat stegar al Națiunii.

Cine dintre feciorii de ţăran, dar dintre aceştia erau cei mai mulţi reprezentanţi ai intelectualităţii naţionale postbelice, nu-și amintesc cu pioşie de părinţii lor, de locurile natale. Şi când le auzi astăzi pe unele progenituri ale „*eliberatorilor de ieri*" alungându-i la ţară „*Bydlo. Ubirajtes' v svoju derevnyu* (Bovine, căraţi-vă fundătura voastră)*"* (o inscripţie murală găsită pe coridorul unui bloc de studii) te cutremuri la gândul că regretații Nicolae Testemiţeanu, Eugeniu Coşeriu, Ion Ungureanu, Grigore Vieru ș.m.a., maeștrii Eugen Doga, Gheorghe Ghidirim, Nicolae Dabija, fii de ţărani, înzestrați cu acea caracteristică înţelepciune ţărănească, cu un pronunţat simţ al apartenenţei de Neam, ar fi dat ascultare şovinilor care au început să simtă disconfort la apariţia generaţiei de intelectuali autohtoni. Și maestrul bisturiului Gheoghe Ghidirim, dacă ar fi rămas în satul de baştină, sunt sigur că devenea un bun gospodar, dar Basarabia ar fi pierdut un foarte bun chirurg şi mare patriot al Neamului.

Ajuns la aceste formidabile înălţimi academicianul, chirurgul, omul politic Gheorghe Ghidirim *este venerat* de foarte multă lume, cărora prin iscusinţa sa dumnezeiască le-a prelungit viaţa. *Este venerat* de cei, pe care ia ajutat, îndrumat să-şi pregătească şi să susţină doctoratele. *Este venerat* de o întreagă pleiadă de foşti studenţi. Şi, în sfârşit, *este venerat* de soţia sa Veronica (medic şi ea), de fiica Victoria (tot medic), de fiul Patric, de nepoţi, dar şi de strănepoţica Delia.

Ei bine, cu certitudine academicianul Gheorghe Ghidirim este un om împlinit. Îi port o deosebită stimă pentru profesionalismul de care dă dovadă, pentru cultura sa, pentru omenia, care-l caracterizează, pentru patriotismul său

nesimulat. Îi doresc în primul rând sănătate și poate mai multă liniște sufletească. Dacă academicianul Gheorghe Ghidirim consideră că poate să coboare de pe baricadele ştiinţei, dar şi ale luptei pentru Eliberarea Națională și să se ducă la odihna binemeritată îi voi spune: e încă devreme Maestre.

La mulţi ani Doctore!!!

La mulţi ani, Profesore!!!

Literatura și Arta, nr. 16, 18 aprilie 2019.

SE DUC PROFESORII, SE DUC…

„Ne mor prietenii, ne mor, /Murim şi noi în moartea lor,/
Că-ntârzie îngrozitor, /Într-una, primul ajutor,…/”
(A. Păunescu. Ne mor prietenii)

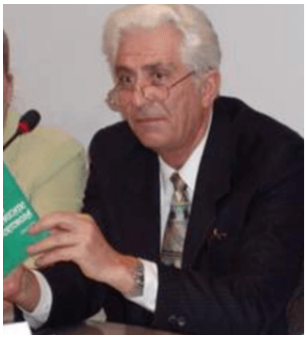

Într-adevăr, din păcate în multe situații „*…întârzie primul ajutor*”. Deseori simțim lipsa acută a cuiva după ce pleacă dintre noi. Recent intelectualitatea basarabeană a mai pierdut un mare intelectual, un mare luptător pentru Reunirea Basarabiei cu Țara-Mamă. Zilele trecute, chiar în sărbătorile de Crăciun pe stil vechi, la vârsta de peste 82 de ani ne-a părăsit profesorul, maestru al educației creștine și mare patriot unionist, Virgil Mândâcanu. A plecat subit, lăsându-ne mai orfani. A plecat fără să-și vadă visul de aur împlinit – ReUnirea cu Țara-Mamă.

L-am cunoscut pe acest mare intelectual de peste 10 ani. Ultima întâlnire am avut-o cu distinsul profesor pe data de 4 ianuarie. M-a sunat și mi-a propus să ne întâlnim în holul Blocului Rectoratului al Universității Tehnice a Moldovei de pe bul. Ștefan cel Mare, un loc convenabil pentru profesor care locuia prin apropiere. La întâlnire (din păcate ultima!) m-a anunțat cu bucurie că se prefigurează un finanțator al frumosului proiect pe care l-a inițiat - editarea unui important volum (culegere de lucrări) „*Basarabie încotro?”*, strict necesar pentru „*luminarea*” omului de rând privind avantajele Reunirii și pregătirea ei după alegerile din 24 februarie. Este o datorie, o mare datorie, față de acest mare pedagog și patriot unionist să scoatem acest important volum de sub tipar.

Ultimul său articol publicat în săptămânalul „*Literatura și Arta”*, întitulat „*Salvarea Neamului ori a guvernanților oligarhi?”,* ieșit postmortem pe 10 ianuarie, este ca un testament lăsat „*alegătorului Salvării Naționale*”, un îndemn de a separa cozile de topor, trădătorii, corupții, devastatorii de bănci, criminalii de stat de Salvatorii de Neam. A fost ultimul lui îndemn.

Educația, percepută până în prezent mai mult sub aspect cultural, social, moral capătă tot mai mult o pronunțată importanță existențială. În contextul problemelor globale ale Omenirii Educația devine baza existenței sociale. Doar prin educație Civilizația umană are șanse de a ieși din impactul generat de epuizarea resurselor naturale și energetice, de poluarea mediului ambiant, de efectele negative ale globalizării în plan cultural și moral. În acest context tot mai

pregnant apare întrebarea: cum trebuie făcută educația în această eră a informatizării, globalizării, în contextul unor provocări majore demografice. Profesorul Virgil Mândâcanu, care a fost un mare specialist în domeniul Educației (în special a educației creștine), a încercat să răspundă la această întrebare. Prin cele peste 40 de manuale, volume și monografii, prin sutele de lucrări științifice și articole publicistice, dintre care menționăm doar unele din ele: *Pedagogia Creștin-ortodoxă; Profesorul maestru; pedagogi români notorii* (4 volume); *Educația – sinteză a Credinței, Culturii și Științei,* ș.a. Crezul absolut al profesorului era că doar împreună cu Țara putem asigura o educație completă bazată pe credință, cultură, moralitate. În lucrările sale profesorul educator V. Mândâcanu vine cu argumente incontestabile despre necesitatea vitală de revenire la învățământul românesc. „*Cele 4 clase românești întotdeauna le-au bătut pe cele 10 clase rusești-sovietice!"* ne reamintea profesorul V. Mândâcanu un pur adevăr care circulă prin Basarabia. În activitatea sa pedagogică de 60 de ani s-a condus în permanență de principiul că „*talentele nu se caută și nu se găsesc, ele se formează".* Acesta ar trebui să fie crezul tuturor celora care au îmbrățișat profesia de dascăl, de formare a tinerelor caractere. „*Tinerii ar fi mult mai creativi dacă ar ști ce înseamnă aceasta"* spune un vestit creatolog. Prof. Virgil Mândâcanu, prin creația sa – manuale, monografii, lucrări științifice și publicistice, a explicat miilor de discipoli ce înseamnă aceasta.

Aflată la hotarul între două lumi: una a progresului, culturii și moralității (în pofida unor probleme particulare existente), și cealaltă, a estului sălbatic, de unde de apr. 2000 de ani ne-au venit și ne mai vin toate nevoile în pofida aparenței unei credințe și moralități comune, realitatea fiind cu totul alta, Basarabia, ca o corabie naufragiată, de apr. 30 de ani rătăcește fără să ancoreze la unul din maluri. Ca un fir roșu apare răspunsul la această problemă în ultimul volum îngrijit de profesor „*Educația – sinteză a Credinței, Culturii și Științei".* „*De ce nu ne merge bine în Țară?"* se întreabă N. Dabija în volumul coordonat de profesor. Nu ne merge bine fiindcă nu suntem împreună cu Țara, este răspunsul. O mașinărie nu lucrează bine doar dacă-i lipsește un simplu șurub, dar mite o Țară, căreia îi lipsește o parte a corpului. Inclusiv, pe segmentul educației. Țării îi lipsește Basarabia – un bun păstrător și cultivator al tradițiilor populare, a simțului unității de neam, iar Basarabiei – sistemul românesc de educație.

Nu ne merge bine fiindcă *„principiul moral este exclus din politică, cultură, știință, credință și educație".* Dar aceasta este deosebit de grav, deoarece lipsa acestuia în diverse sfere sociale duce la ruinarea fundamentului oricărui stat.

Dar cel mai dureros, cel mai puternic foc, care l-a mistuit pe patriotul unionist Virgil Mândâcanu, a fost aflarea acestei aschii de popor român în afara

Țării. Articolele deosebit de sufletiste, dialogurile întreținute de profesorul Virgil Mândâcanu cu tot atât de sufletiști unioniști, dar și articolele altor autori, sunt esența noului proiect demarat în calitate de coordonator cu denumirea semnificativă „*Basarabie încotro?”*.

În final vin cu o tristă constatare pentru mulți dintre noi. În aceste veșnice alergări, deseori în nicăieri, ar trebui să ne mai oprim din când în când, să-i mai vedem și pe cei de alături cu nevoile lor. Deseori mi se destăinuia profesorul cum se descurcă cu pensia de sub 2000 de lei (mai puțin de 100 Eur) pentru 60 de ani dați pe altarul educației. Este o mare rușine a guvernanților, o mare nedreptate față de cei care s-au jertfit pentru acest neam. De asemenea, nu întotdeauna noi cei de alături l-am apreciat pe profesorul veșnic neliniștit la justa-i valoare. Personal mă simt vinovat, fiind unul dintre ei. În unul din ultimele mesaje telefonice mi s-a destăinuit că ia părut rău că nu și-a văzut numele trecut printre cei care au realizat ceva pentru apropierea Unirii, informații apărute recent pe paginile *Literaturii și Arta*. Într-adevăr, doar aceste câteva volume scrise sau coordonate de profesor pe problemele reîntregirii cu Țara-mamă, înseamnă foarte mult pentru deșteptarea omului de rând. A fost o scăpare a mea, pentru ce mi-am cerut scuze, neștiind că va fi ultima. Voi încerca să repar această greșeală neiertabilă, făcând tot posibilul ca acest proiect deosebit de important „*Basarabie încotro?”* să fie realizat.

Să fiți liniștit Profesor acolo în împărăția veșnică a Raiului, unde neapărat veți nimeri având un permis de trecere prin Porțile Raiului atât de veritabil.

Dumnezeu să va odihnească în pace, iar noi cei din această lume să va aducem aprecierea binemeritată pentru tot ce ați făcut.

Literatura și Arta, nr. 3, 17 ianuarie 2019
https://revistasingur.ro/altele/20042-valeriu-dulgheru-se-duc-profesorii-se-duc.html?q=altele/20042-valeriu-dulgheru-se-duc-profesorii-se-duc.html
http://www.logossiagape.ro/2019/01/15/valeriu-dulgheru-se-duc-profesorii-se-duc/
https://www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE/?ref=bookmarks

SE DUC PROFESORII, SE DUC…

„Ne mor prietenii, ne mor, /Murim şi noi în moartea lor,/
Că-ntârzie îngrozitor, /Într-una, primul ajutor,…/”
(A. Păunescu. Ne mor prietenii)

Într-adevăr, din păcate în multe situații „*…întârzie primul ajutor*”. Deseori simțim lipsa acută a cuiva după ce pleacă dintre noi. Zilele trecute, în ajun de Anul Nou pe stil vechi, pe 13 ianuarie la vârsta de peste 87 de ani, ne-a părăsit profesorul, maestru al educației inginerești și mare patriot Aurel Marinciuc. A plecat subit, lăsându-ne mai orfani. A plecat fără să-și vadă visul de aur împlinit – ReUnirea cu Țara-Mamă.

S-a născut la 10 august 1932, într-o familie de pedagogi din satul Crișcăuți, județul Soroca. A absolvit una dintre adevăratele instituții de educație și cultură cu mari profesori cu școală românească (unul din puținele din Basarabia postbelică!) Liceul Tehnic din Soroca (1943-1944) și, în final, Şcoala Nr. 1 din Soroca (1950, cu medalie de aur), având de la cine învăța, mai apoi Universitatea de Stat din Chişinău, Facultatea fizico-matematică (1950-1955). De la fondare (1964) și până anul trecut a fost unul dintre cei mai activi profesori ai Politehnicii.

Intelectualitatea basarabeană, Politehnica, a mai pierdut un mare intelectual, un mare enciclopedist, unul dintre ultimii mohicani care au stat la baza constituirii Politehnicii. A fost mâna dreapta a primului rector al Politehnicii Sergiu Rădăuțan. Împreună cu el umblau prin toată Uniunea, vizitând instituțiile de învățământ tehnic superior, de cercetări științifice, pentru ai invita pe cei cu rădăcini basarabene să se întoarcă la baștină și să pună umărul la edificarea unicei instituții de învățământ ingineresc – Politehnica. Le-a reușit. În scurt timp Politehnica devenise o instituție de învățământ superior consolidată, având cel mai autohton colectiv profesoral. Nu în zadar Politehnica a fost prima instituție de învățământ superior care a fost lovită crunt de emisarii Kremlinului pentru „*naționalism”*. Institutul Politehnic era numit de prim secretarul PCM Ivan Bodiul „*un focar al manifestărilor naționaliste*”. Ulterior reputatul profesor A. Marinciuc a venit cu mai multe explicații legate de acest trist eveniment în articolul „*Iar despre cadrele naționale la Universitate”*.

A fost un mare enciclopedist, un pătimaș a tot ce înseamnă istoria acestui ținut, în special, în ceea ce ține de învățământ. Îi cădea pe mâini vreo fotografie

veche cu profesori și elevi ai vreunei instituții de învățământ și nu se liniștea până ce nu găsea istoriile fiecărui profesor, elev din fotografie, chiar dacă trebuia să cutreiere întreaga Românie. A participat împreună cu noi la organizarea a mai multor ediții ale Simpozionului Internațional „*Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte”* atât la Universitatea Tehnică a Moldovei cât și la universități din Iași, Bacău, Suceava*,* venind cu comunicări deosebit de interesante privind istoria tehnicii și a învățământului în Basarabia.

A fost un mare patriot, unul din cei mai mari generatori de idei cum de scos această așchie de popor român din Basarabia din mizeria economică și, în special, spirituală. A fost unul dintre primii profesori politehniști care a participat activ la fondarea Congresului Intelectualității (1993) și apoi a Partidului Forțelor Democrate. A primit dureros deraierea PFD de la principiile democratice, adept fervent al cărora era.

A fost practic fondatorul Facultății de Mecanică (absolvent al căreia, mai târziu, am fost și eu) și fondator al Facultăţii de Electrofizică, al catedrei de Mecanică Teoretică. Pentru activitatea multilaterală, pentru cei peste 60 de ani puși pe altarul educației i s-a conferit *„Ordinul de Onoare”* înmânat de președintele N. Timofte. A fost inițiatorul și realizatorul cărților de Istorie a Universității Tehnice a Moldovei la împlinirea a 40 de ani (2004) și 50 de ani (2014), cărți cu o reală valoare istoriografică.

În final vin cu o tristă constatare pentru mulți dintre noi. În aceste veșnice alergări, deseori în nicăieri, ar trebui să ne mai oprim din când în când, să-i mai vedem și pe cei de alături cu nevoile lor. În sediul din sectorul Râșcani deseori eram vizitat de Profesor unde duceam discuții interesante despre situația politică actuală, despre următoarea gafă a vreunui politician.

Să fiți liniștit Profesore acolo în împărăția veșnică a Raiului, unde neapărat veți nimeri, având un permis de trecere prin Porțile Raiului atât de veritabil.

Dumnezeu să va odihnească în pace, iar noi cei din această lume, să va aducem aprecierea binemeritată pentru tot ce ați făcut.

Liteteratura și Arta, ne. 2, 16 ianuarie 2020
http://www.logossiagape.ro/2020/01/15/valeriu-dulgheru-se-duc-profesorii-se-duc-2/
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/155387699095107

NAPOLEON ANTONESCU – UN NUME NOTORIU ÎN LUMEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI ȘTIINȚEI ROMÂNEȘTI

„Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși!”
(Matei 22:14).

Profesorul Napoleon Niculae Antonescu este cu adevărat unul dintre cei aleși. Voi încerca să argumentez acest lucru, făcându-i un scurt portret caracteristic în măsura în care îmi va reuși. Născut la 20 octombrie 1934 în c. Ederile, județul Dâmbovița. La botez părinții iau dat numele a două mari personalități: Napoleon, împărat al Franței, și Antonescu, mareșal, mare om de stat, eliberator al Basarabiei. Pe parcursul întregii vieți prin tot ceea ce a făcut profesorul Napoleon Antonescu nu a compromis numele acestor mari personalități. Vine de la țară, de acolo, unde vorba poetului, s-a născut veșnicia. Având pronunțate înclinații spre inginerie, tânărul Napoleon a cucerit toate înălțimile posibile. Copil al grelei perioade de război și postbelice absolvește: școala primară din satul natal (1945); Liceul Unic Mixt, Moreni, județul Dâmbovița (1948); Şcoala Medie Tehnică de Petrol, Moreni, Judeţul Dâmboviţa (1952); Institutul de Petrol şi Gaze Bucureşti / Facultatea de Maşini şi Utilaj Petrolier (1957), obținând diplomă de Inginer mecanic de petrol; doctorat (1970). Pe linie profesională a urmat calea marelui inginer și inventator român Ion Basgan, autor al efectului care-i poartă numele, pionier al forajului petrolier. După absolvire a activat în funcția de inginer mecanic principal la Întreprinderea de foraj din Craiova (1957-1959). În perioada 1959-1968 a fost cadru didactic la Institutul Politehnic din București. În a. 1968 revine la Alma Mater unde activează de peste 50 de ani până în prezent, urcând toate scările posibile ale unei instituții superioare de învățământ și ale unei cariere de succes.

În plan didactic: asistent (1959), șef lucrări (1960), conferențiar (1970), profesor universitare (1976-prezent), autor de cursuri noi și a numeroase manuale și monografii de valoare. Membru al Comisiei pentru învățământ, ştiinţă, tineret şi sport a Camerei Deputaţilor (1996-2000). A efectuat specializări în prestigioase instituții de învățământ superior: Institutul de Tehnologie din Illinois, Chicago, SUA (1972-1973) și Edinburgh, Marea Britanie „*Acreditarea finanţării învăţământului superior*”. Profesor invitat la universităţi din străinătate. A participat la schimburi, colaborări şi programe comune cu peste 20

de universităţi din SUA, Marea Britanie, Franţa, Italia, Portugalia, Germania, Grecia, Spania, China, Siria ş.a. A condus peste 200 de proiecte de diplomă.

În plan administrativ: membru al Consiliului Facultăţii, Senatului Universităţii şi Biroului executiv de conducere (1965 - prezent); director pentru studenţii străini din IPGG Bucureşti (1960-1966); decan al facultăţii de Utilaj Petrolier, IPG Ploieşti (1972-1978); prorector IPG Ploieşti (1979-1987); șef de catedră, IPG Ploieşti (1990-1992); prorector, UPG Ploieşti (1992-1996); rector, UPG Ploieşti (1996-2004); Rector Onorific, preşedinte şi preşedinte C.A., UPG Ploieşti (2004-prezent). Este indiscutabil rolul rectorului Napoleon Antonescu în reformarea și consolidarea sistemului de învățământ superior în general, și a celui tehnic, în particular. A fost membru fondator al Consiliului Naţional al Rectorilor (1996) și vicepreşedinte (2000-2004). În cei 8 ani de rectorie pe parcursul a două mandate succesive (1996-2004) Universitatea „*Petrol-Gaze”* din Ploiești s-a plasat pe primele locuri în clasificarea națională cu o vizibilitate bună pe plan internațional. A fost membru în Consiliul Național pentru Evaluare și Acreditare Academică (CNEAA) (1996 - 2006), Președinte Comisie Învățământ Tehnic (1999 - 2003) și Vicepreședinte (2003 - 2008) al Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS), Deputat în Parlamentul României (1996 - 2004) ș.a.

În plan stiințific: Cercetător științific remarcabil. Doctor inginer din a. 1970. Autor a peste 15 cărţi şi manuale, 215 articole în reviste şi volume ştiinifice naţionale şi internaţionale, 180 comunicări la manifestări ştiinţifice naţionale şi internaţionale, coautor la 14 brevete de invenţie. A condus sau participat la realizarea a peste 180 contracte de cercetare ştiinţifică, proiectare, management etc. interne sau internaţionale, recenzor al revistei „*Applied Mechanics*” USA., preşedinte, membru, raportor etc. la peste 60 de sesiuni ştiinţifice şi manifestări diverse naţionale şi internaţionale, conducător de doctorat din 1978 ş.a. A condus peste 20 de doctoranzi (dintre care 5 din alte ţări). Este vicepreşedinte (1980 - prezent) al *Asociaţiei Române de Tribologie*, Vicepreşedinte (1986 - 1999 şi 2002 - 2005), preşedinte (1999 - 2002) şi Preşedinte de Onoare (din 2005) al *Balkan Tribological Association*, membru al Asociaţiei Române de *Mecanica Ruperii*, membru al *Asociaţiei de Sudură din România*, membru al *Asociaţiei Generale a Inginerilor din România*, membru al *Society of Petroleum Engineering*, membru titular al *Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România*, membru de Onoare al *Academiei de Ştiinţe Tehnice din România*, Membru al *Academiei de Ştiinţe Miniere din Ucraina*, Membru de Onoare al *Comitetului Naţional Român pentru Consiliul Mondial al Energiei*.

Pentru fructuoasa activitate didactică, ştiinţifică, managerială, socială etc. a fost apreciat cu numeroase distincții: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1974); Medalia „*Meritul Ştiinţific*” (1972); Ordinul „*Steaua României în Grad de Cavaler*” (1999); Diploma de Onoare a Black Sea University Network (2001); Cetăţean de Onoare al Municipiului Ploieşti (2003); Cetăţean de Onoare al Municipiului Moreni (2004); „*Doctor Honoris Causa*” al Universităţilor din Petroşani „*Ovidius*” din Constanţa, „*Lucian Blaga*” din Sibiu şi „*Constantin Brâncuşi*” din Târgu JiuM; Medalia Jubiliară „*150 de Ani de Industrie Românească de Petrol*” (2007); Diplome de Onoare şi Medalii din partea Universităţilor Naţională de Petrol din Don Jing, China, Paris XII Val de Marne, Franţa, Carlos al III-lea din Madrid, Spania, Mine şi Mineralogie din Cracovia, Polonia ş.a., Diploma de Onoare a Asociaţiei Balcanice de Tribologie, precum şi peste 40 de diplome şi medalii de onoare, excelenţă, comemorative etc. a numeroase asociaţii profesionale, academice, ştiinţifice din ţară (ART, CNCSIS, CNFIS, CNEAA, CNR, CNE, C.M.E., C.N.R. - C.M.E. ş.a.) precum şi a unor universităţi, şcoli, institute de cercetare - proiectare, societăţi etc. din ţară și străinătate. Biografia publicată de circa 20 ori în dicţionare de personalităţi naţionale şi internaţionale (Who's who in Romania, Balkani, Europa, World ş.a., Men and Achievement, I.B.C. Dictionary, American Biographical Institute, The International Book of Honour etc.).

Exemplele prezentate demonstrează plenar crezul ştiinţific al savantului Napoleon Antonescu – crearea produselor și tehnologiilor scientointensive (obţinute în mare parte prin interdisciplinaritate), care ar putea satisface plenar necesităţile mereu crescânde ale beneficiarilor. De aceea, îi doresc dlui profesor Rector Onorific Napoleon Antonescu să promoveze şi în continuare principiul interdisciplinarităţii în cercetare drept chezăşie că ştiinţa va deveni cât mai aplicativă, va găsi soluţiile la provocările mileniului. „*Toate fenomenele la care participă omul se desfăşoară cu o viteză accelerată şi într-un ritm care le face aproape de necontrolat. Omul modern risipeşte fără grijă resursele neregenerabile, combustibilii naturali, mineralele, ceea ce riscă să provoace ruinarea civilizaţiei actuale*”, spune Jean Dorst în cartea sa „*Înainte ca natura să moară*”. Inginerii trebuie să găsească soluţii la provocările mileniului „*înainte ca natura să moară*”.

În final să încercăm să evidențiem câteva calități-cheie ale Rectorului Onorific, savantului. În funcția de rector, deputat, membru al diferitor asociații, a făcut mult pentru modernizarea procesului de învățământ. Filozofia noastră țărănească spune că un om se consideră împlinit dacă în viața lui a săpat o fântână, cu apa rece a căreia trecătorii își potolesc setea. Dacă a sădit un pom, la umbra

căruia să se odihnească călătorul obosit. Dacă a construit un pod, o punte, pentru ca călătorul să poată trece o apă. Se spune că acestea sunt întrebările puse la poarta raiului. Savantul Napoleon Antonescu le are pe toate acestea. A săpat o fântână adâncă, cu apa rece a căreia își potolesc setea mii de tineri setoși de cunoștințe în această Societate a Cunoașterii. A sădit mulți pomi, discipolii ducându-i faima în Țară și departe peste hotarele ei. A construit o mulțime de punți exprimate prin direcțiile și școlile științifice create.

Deci, sub toate aspectele Savantul, Rectorul Onorific Napoleon Antonescu este un om împlinit la cei 85 de ani împliniți.

La Mulți Ani, Profesore!

La Mulți Ani Domnule Rector Onorific!

https://www.researchgate.net/publication/336835398_NAPOLEON_ANTONESCU_UN_NUME_NOTORIU_IN_LUMEA_INVATAMANTULUI_SI_STIINTEI_ROMANESTI

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10/posts/138716584095552

MAESTRUL GHEORGHE RĂDULESCU LA 70 DE PRIMĂVERI ÎMPLINITE

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!
La trecutu-ți mare, Mare Viitor!”
(M. Eminescu).

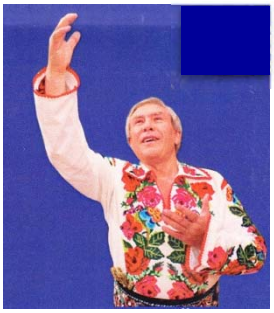

Se spune că vârsta unui om se măsoară nu în ani dar în ceea ce a făcut pentru neamul său, pentru familia sa. 70 de ani este o vârstă a împlinirilor, a realizărilor. Pentru un artist acest lucru este şi mai evident fiindcă realizările lui sunt în văzul şi auzul tuturor. Unul dintre artişti, care a împlinit recent acest frumos jubileu, este cunoscutul cântăreţ de muzică populară Gheorghe Rădulescu, cunoscut printre prieteni cu diminutivul Gicu Rădulescu. Născut la 10 martie 1949 în frumoasa localitate Corjăuţi din nordul Moldovei judeţul Soroca într-o familie de ţărani într-o perioadă grea, plină de frământări după o cumplită foamete organizată, deportări în masă (Dumnezeu ia păzit de această năpastă, de care însă n-au scăpat multe alte familii basarabene, osemintele cărora sunt împrăştiate prin tot spaţiul siberian) şi colectivizare forţată. Tânărul Gică a absolvit şcoala muzicală „*Ştefan Neaga”,* unde şi-a consolidat şi şlefuit ceea ce ia fost hărăzit de Dumnezeu. De mic copil a îndrăgit cântecul popular, doinele - acest irepetabil la alte popoare cod genetic ce ne caracterizează ca neam cu un trecut cultural glorios, fiind continuator al tradiţiilor izvorâte din muzica populară a neamului românesc. În acest sens marele Eminescu spunea „*Din furtunile şi durerile negurosului nostru trecut doina şi cântecul bătrânesc au fost izvoare de apă vie. Cât suferind acest popor a cântat a dat dovadă că trăieşte*”. Prin muzică maestrul Gheorghe Rădulescu şi-a exprimat dorinţa de frumos, iubirea de Neam, întotdeauna a cântat veşnicia neamului românesc. Ultima sa evoluare la filarmonica moldovenească a ținut sala în picioare cu frumoasa interpretare a Baladei Miorița, creată de inegalabilul Nicolae Sulac.

Din a. 1970 a concertat în diferite ţări din lume, fiind susţinut de maeştrii Nicolae Sulac, Isidor Burdin, Serghei Lunchevici, Emil Loteanu, Vasile Pascaru, precum şi de neobositul Vladimir Curbet. Pe parcurs a cântat cu ansamblurile de muzică populară „*Veselia”, „Ciocârlia”, Asociaţia Ansamblurilor Muzicale,* teatrul etnofolcloric „*Ion Creangă”* ş.a. A colaborat deosebit de fructuos cu dirijorii David Casapu, Valeriu Negruţi, Ion Caranfil, Timofei Tregubencu, Mircea Carabulea, Ionel Puia, Nicu Creţu ş.a. A fost îndrumat de Alexei Botoşanu, Serghei Lunchevici, Serghei Ciuhrii, Vasile Goia, Constantin Rusnac, Vladimir Curbet, Ion Negură, Dumitru Blajinu – nume cu greutate în cultura românească din stânga Prutului.

După lansarea Podului de Flori Dl Gheorghe Rădulescu a contribuit esenţial la fortificarea lui prin crearea Podului de Cântec popular între cele două maluri de Prut, care ne-a apropiat şi ne-a dat conştiinţa că suntem unii şi aceeaşi şi atunci când cântăm. El a reuşit să-şi creeze un stil propriu, punând mult suflet în fiecare piesă muzicală. *„Măi Gică măi! Te-am văzut la TV măi… Jos pălăria! Extraordinar!”* a exclamat într-un moment maestrul Nicolae Dabija.

Maestrul Gheorghe Rădulescu întotdeauna a dat dovadă că are un suflu românesc, pentru care fapt a fost cam marginalizat aici în Basarabia de exponenţii puterilor (care nu prea au fost proromâneşti, iar ultima este vădit antiromânească), nu a avut aici din partea lor aprecierea pe care o merită. Încă de la începuturile Renaşterii Naţionale, în a. 1989, maestrul creează fundaţia culturală „*Petrodava”*, fiind printre primii care au contribuit la renaşterea acelor multilaterale DAVE din acest străvechi spaţiu românesc. Crearea fundaţiei a reprezentat un element pragmatic în structura virtuală a Podului de Cântec. Prin intermediul acestei fundaţii maestrul colaborează cu cele mai renumite colective folclorice din Ţară, cum ar fi: ansamblul artistic „*Ciocârlia”* a Ministerului de Interne al României, „*Doina Gorjului”* din Târgu Jiu, cu renumiţii interpreţi de muzică populară.

Pe parcursul întregii sale vieţi Maestrul Gheorghe Rădulescu şi-a cântat Ţara „*Am o Ţară sfântă şi înfloritoare, Care se numeşte România Mare”.* A cântat România (şi o mai cântă), dedicându-i multe cântece printre care: „*România în strai de sărbătoare!”,* „*Balada lui Ştefan cel Mare”, „Chinuită-i ţara mea”, „Buna seara la tot neamul”,* „*Românie te-oi cânta”, „Pune Doamne dragoste-ntre fraţi”* (cât de mult ne lipseşte astăzi în această perioadă de neunire între unionişti!), ş.m.a.

„Ţara Românească toţi vor s-o-mpărţească,
S-o taie-n bucăţi, s-o-mpartă la toţi;
În Ardeal să fie o autonomie -
Zice ungureanul către mic vrânceanul,
Pe Nistru se ştie, a doua Rusie...”

Cuvinte simple, dar durute, culese de pe discul întitulat „*De la primărie-n sus”*. O interpretare extrem de sensibilă, pur românească, te vrăjeşte de la primul acord până la cel din urmă, aparţinând cântecului „*Chinuită-i Ţara mea”.* Lansarea discului a avut loc la Bucureşti în sala Radio, oaspeţi de onoare fiind Marele poet Grigore Vieru, orchestra „*Trandafir de la Moldova”*, al cărei solist a fost maestrul Gheorghe Rădulescu, orchestra „*Crăiţele”*, parlamentari şi membri ai guvernului României.

„*De când Domnul a vrut să fie/ Pe pământ o Românie.*
Noi poporul ista sfânt / N-am râvnit pământ străin.
N-am râvnit pământul cui / Nici averea nimănui.
Am trăit la noi acasă / Cu ce a dat Domnul pe masă”

(Rana Basarabiei).

Vibrante versuri culese dintr-un alt minunat cântec „*Rana Basarabiei”* interpretat cu suflet de Maestru.

Cândva Gheorghe Rădulescu visa să cânte ca irepetabilul Nicolae Sulac, doinele căruia îl farmecă (dar nu numai pe el!) de fiecare dată când le aude. A avut un mare respect faţă de Maestru (care-mi este pământean!) – bădiţa cum obişnuia să-i spună. De fapt Gică Rădulescu cântă exact ca Gheorghe Rădulescu, având admiratorii săi. Suntem alături de Dumneavoastră Maestre la acest frumos jubileu şi să Vă ajute Domnul ca toate proiectele Dumneavoastră să devină realitate.

La mulţi ani Maestre!!!
La mai Munți și la mai Mare!!!

Literatura şi Arta, nr. 11, 14 martie 2019
*https://www.researchgate.net/publication/338172509_*
Gheorghe_Radulescu_70_de_ani

RECOMANDARE
pentru primirea în Uniunea Jurnaliștilor din România

Am avut fericita ocazie să-l cunosc pe Vasile George Puiu acum 18 ani în urmă, nu la Bacău, nu la Iași ci în cealaltă parte a României – la Timișoara în cadrul unui eveniment științifico-didactic. Era pentru prima dată participarea mea ca reprezentant al Universității Tehnice a Moldovei la această importantă reuniune profesională din Țară. Ne-am cunoscut într-o situație specifică: eram concurenți în concursul privind locul organizării următoarei ediții a Seminarului. Cu regret pentru mine a câștigat Vasile dar, în stilul care-l caracterizează, a venit cu o soluție Solomon: de a organiza următorul seminar la Bacău și Chișinău. Era pentru prima oară când Seminarul trecea Prutul. A fost poate cea mai reușită ediție. A fost momentul înfiripării unei durabile în timp prietenii.

În legătură cu aceasta de la Timișoara la Bacău ne-am întors împreună cu automobilul său, timp în care am reușit să-l cunosc bine sub diferite aspecte. Am rămas profund surprins de pluridisciplinaritatea lui Vasile: inginer, profesor universitar, poet, jurnalist, având pe lângă studii în inginerie de asemenea studii în jurnalistică. Are o memorie fenomenală, este un excelent declamator de versuri. Am simțit acest lucru pe parcursul primei noastre călătorii. Au urmat ulterior zeci de alte călătorii prin care m-a făcut să-mi cunosc bine Țara dar și prietenul.

În tinerețe Vasile George Puiu a lucrat ca jurnalist la *Radio Iași* unde s-a prezentat drept un prolific și original jurnalist. În calitate de jurnalist și poet a colaborat fructuos cu postul de radio „*Europa liberă”*.

Vasile George Puiu este un foarte bun patriot, adevărat patriot nu de ocazie. Din tinerețe a avut o patimă fierbinte pentru Basarabia, patimă care-l mistuie și astăzi, fiind în funcția de vicepreședinte al Asociației Culturale „*ProBasarabia și Bucovina”* din România și președinte al filialei Bacău. Până în 1989, când în România era interzis numele de „*Basarabia*”, poetul Vasile George Puiu sub pseudonimul Vasile Pătrău (cu aluzie la baștina lui – c. Pătrăuți din părțile Sucevei) a scris un mănunchi de versuri despre „*rana sângerândă de pe trupul Moldovei”,* Basarabia: *„Și tu Basarabie ori sfântă Bucovină / Sunteți ca și cum României îi lipsește o mână…”,* versuri care au fost auzite mai mult la postul de radio „*Europa Liberă”.* Prima întâlnire cu Moldova de peste Prut (Basarabia), despre care a scris atât de pătimaș, a avut loc în 1990, venind mai mult în calitate de jurnalist pentru a se documenta asupra Mișcării de Eliberare Națională din Basarabia. A fost una nu tocmai fericită pentru el din cauza perioadei tulburi din Chișinăul de atunci: renașterea națională luase avânt dar și

rezistența vechiului regim, dominat de KGB-ul sovietic, era mare. O parte din acest mănunchi de versuri a fost publicată în ziarul „*Literatura și Arta”* în a. 1990, organ de presă al „*Uniunii Scriitorilor din Moldova”* devenit stindardul luptei de eliberare națională din Basarabia. A colaborat fructuos cu alte reviste precum „*Viața de Pretutindeni”,* revistă de cultură, istorie și performanță a românilor de pretutindeni, cu alte reviste.

Ulterior aspirațiile patriotice ale lui Vasile George Puiu s-au fortificat prin organizarea în comun a 13 ediții ale unui important Simpozion științifico-cultural „*Cucuteni 5000 REDIVIVUS*”, trei ediții fiind organizate la Iași-Bacău de către Domnia sa. Grație spiritului jurnalistic al lui Vasile Puiu acest Simpozion a fost foarte bine promovat în presa scrisă și audio/video din România, făcând cunoscute publicului larg pagini de aur din Istoria Neamului. Firea poetică și profesionalismul jurnalistic, de care a dat dovadă jurnalistul Vasile Puiu, au făcut ca secțiunea dedicată artelor, poeziei, culturii să fie deosebit de interesantă. La toate edițiile Simpozionului erau organizate lansări de carte. La una din ediții a fost prezentat volumul de versuri „*Bifurcaţia neantului*” al lui Vasile Puiu - o creație literară de excepție cu un profund conținut filozofic. Este autor al altor volume de poezie.

Vasile Puiu este un coborâtor. A coborât din Bucovina precum Dragoș Vodă. A coborât să cucerească Moldova românească, apoi și Basarabia tot românească. S-o cucerească prin talentul său jurnalistic și poetic, prin modul de a fi. De a fi o coardă vibrantă sensibilă la durerile aschiei de popor român din Basarabia *„Ca o copertă la mijloc de carte / Cusută sălbatic cu sârmă ghimpată / O rană sângerândă pe trupul Moldovei / Cu ce ți-a greșit Doamne această femeie / Atât de frumoasă și dorită de toți / Ca să n-o poți ierta...”*

În final vin cu ferma convingere că locul jurnalistului și poetului Vasile George Puiu este în Uniunea Ziariștilor din România.

APELURI

Subsemnații, profesori ai Universității Tehnice a Moldovei,

- constatând faptul că prin acțiunile anticonstituționale, bazate pe deciziile abuzive ale unei Curți Constituționale captive, inclusiv boicotarea cu forțe paramilitare a instituțiilor de stat, întreprinse împotriva majorității parlamentare noi susținute de 61 de deputați, aleși într-un scrutin electoral recunoscut în general corect de toate organismele internaționale, vechea guvernare cade sub incidența noțiunii de lovitură de stat;
- recunoscând dreptul inalienabil al alegătorilor de respectare a opiniei exprimate prin votul din 24 februarie;
- invocând susținerea noii majorități parlamentare și a noului guvern Maia Sandu de către majoritatea organismelor internaționale, în primul rând ale celor europene, membru asociat al căreia este Republica Moldova și care tinde spre integrarea cu Uniunea Europeană, ne exprimăm susținerea fără rezerve a noii majorități parlamentare și a noului guvern în frunte cu premierul Maia Sandu, care este unul profesionist, miniștrii având o bogată experiență în diverse organisme internaționale. Facem apel către întreaga societate, persoane de bună-credință, să se implice și să sprijine guvernul proeuropean Maia Sandu, capabil să scoată statul din captivitatea unui singur partid, a unui singur om, să dezoligarhizeze toate structurile statului și să organizeze în timp rezonabil alegeri parlamentare libere și corecte conform sistemului proporțional recomandat de înalta Comisie de la Veneția.

Peste o sută de profesori de la Universitatea Tehnică a Moldovei au semnat o declarație prin care susțin noul Guvern investit la Chișinău. Aceștia fac apel și

către toată societatea să se implice și să sprijine guvernul proeuropean Maia Sandu „*capabil să scoată statul din captivitatea unui singur partid, a unui singur om, să dezoligarhizeze toate structurile statului*”. „*Manifestarea de duminică organizată de PDM la Chișinău prin utilizarea masivă a potențialului administrativ cu crase elemente de corupere și grave încălcări ale unor principii general umane recunoscute, acțiunile nelegitime de boicotare a instituțiilor statului, sunt încălcări grave ale acestui principiu, sunt indici de instalare a unei dictaturi”*, se precizează în declarația profesorilor.

http://www.jurnal.md/ro/news/64586fc7f66bb896/peste-o-suta-de-profesori-de-la-universitatea-tehnica-a-moldovei-au-semnat-o-declaratie-prin-care-sustin-noul-guvern.html

Un grup de activiști cere Asociației Obștești „*Parlamentul-90*" convocarea Marii Adunări Naționale

La această Adunare, membrii Parlamentului Independenței urmează să propună poporului „*ieșirea din acest colaps tragic din legislație și din toate instituțiile statului, astfel să fie pus capăt încălcării drepturilor omului, a cetățenilor români și a cetățenilor Republicii Moldova*”.

Activiștii mai cer crearea unui Consiliu responsabil de organizarea și desfășurarea Marii Adunări Naționale.

Potrivit lui Anatolie Petrici, reprezentantul Asociației Obștești „*Centrul de protecție a drepturilor fundamentale „Sirius”*”, apelul vine după ce, în urma unui studiu pe care organizația l-a făcut în perioada 2018-2019 asupra legislației din Republica Moldova și România, s-a constatat că, începând cu anul 1995, Curtea

Constituțională a Republicii Moldova se conduce de un Cod care nu a fost aprobat de Parlament.

De asemenea, în 1997 a fost votat în Parlament Codul Electoral, iarăși cu încălcarea Constituției, respectiv actualul Cod Electoral nu are putere juridică. „*Codul Electoral trebuia aprobat printr-o lege organică așa cum scrie Constituția Republici Moldova pe care nici acum n-o avem. Respectiv, din 1997 toate alegerile din Moldova sunt desfășurate în baza unui pretins act normativ”.*

Valeriu Dulgheru, profesor la Universitatea Tehnică, consideră că unioniștii nu au nicio șansă de a câștiga în alegerile prezidențiale de la sfârșitul anului, dacă vor fi mulți candidați de dreapta sau centru dreapta. „*Nu avem șanse de a câștiga, dacă nu vom avea un candidat unic din spectrul euro-unionist”,* a declarat Valeriu Dulgheru.

https://www.realitatea.md/un-grup-de-activisti-cere-asociatiei-obstesti----parlamentul-90-convocarea-marii-adunari-nationale--video-_104599.html

Scenarii de coaliții electorale

Cele mai compromise alegeri în ultimii 29 de ani au luat sfârșit. Sâmbătă, 9 martie, Curtea Constituțională a validat întreaga listă de candidați în deputați transmisă de CEC, deși în alegeri au avut loc mai multe încălcări grave. În consecință în viitorul parlament vom avea trei forțe distincte. Accederea Partidului lui Șor este un accident organizat de Plahotniuc. În vederea formării guvernării se vehiculează mai multe coaliții posibile și imposibile. Invitația PSRM adresată ACUM de a forma guvernarea nu este sincera, or, în condițiile formulate de PSRM nu și-a găsit locul nici un rând referitor la investigarea Miliardului. Cea mai dorită și confortabilă pentru PDM ar fi alianța PDM+PSRM, o alianță existentă fățiș de vreo doi ani. Dar, pentru deblocarea finanțării din partea UE și promovarea reformelor, se va dori și se va insista asupra unei alianțe PDM+ACUM. Aici, însă, ACUM trebuie să vină la potențialele negocieri cu o listă de condiții dure privind modul de guvernare în comun.

Ziarul de Gardă, nr. 10 (703), 14 martie 2019.

Mult Stimati Prieteni!!!

Nori negri se adună asupra Guvernului Maiei Sandu. Cand s-a ajuns la cea mai importanta problemă - Reforma justiției și a Procuraturii „*partenerul”* de coaliție a Blocului ACUM - socialiștii PSRM și-au dat arama pe față. Nu doresc să fie ales un Procuror General independent și au de ce. Până acum

le-a mers, capturând câteva instituții în stat – Curtea Constituțională, ANI, CNA. Până aici s-a dat înapoi. Premierul Maia Sandu a pus piciorul în prag și a oprit accederea în functia de Procuror General prin trișarea concursului.

Viitorul Democrației în acest colt de Țară e în mare pericol. Guvernul Maiei Sandu trebuie să fie susținut pe toate căile posibile în caz contrar, odată cu căderea Guvernului statul va fi capturat de un alt oligarh.

Să semnăm cu toții această petiție de susținere, sprijin atât de necesar în aceste clipe grele pentru firava democrație basarabeană. Numărul votanților Petiției de susținere a Guvernului Maiei Sandu a trecut puțin peste 8000. Se cere ca până luni-marți să fie 10000 de semnături. Eu aș zice că 100000 de semnături sau mai multe l-ar pune pe gânduri pe kremlinezul Dodon.

https://www.change.org/p/president-of-the-republic-of-moldo…
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Mult Stimați Prieteni!!!

Atunci când unui președinte al „*țării de pe Bâc*” i se făcea rău când auzea în fiecare dimineață imnul „*Deșteaptă-te române!*”, considerându-se suficient de deșteptat. Atunci când unii șovini alogeni și lepădături autohtone turbă când aud frumosul Imn al Tuturor Românilor, iată că o tânără chinezoaică îl consideră frumos, intonându-l foarte inspirată.

Audiție plăcută în loc de Bună Dimineața!!!

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Mult Stimati Prieteni!!!

Va felicit călduros cu cea mai mare sărbătoare a tuturor Românilor - Ziua Marii Uniri!, 1 decembrie 1918.

Chiar daca astazi situația privind ReUnirea Basarabiei nu este cea mai propice rămâne marea speranță că oricum această multașteptată zi va veni. Suntem cu inimile în inima Țării, la București, la Alba Iulia, unde vor avea loc ample manifestații.

Sa fim impreună în această mare zi care ar putea fi și începutul reunirii tuturor unioniștilor atât de necesară pentru a riposta tăvălugului kremlinezului Dodon.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Mult Stimati Prieteni!!!

Știu că politica e o curvă. Am scris de multe ori. Însă am fi proști dacă nu am folosi oportunitățile care apar. Când președintele Băsescu ne îndemna ca Blocul ACUM să facă coaliție cu PSRM pentru a doborâ răul cel mai mare - Plahotniuc, i-am dat dreptate. Consider că Blocul ACUM a găsit la moment soluția corectă, coalizând cu satana PSRM pentru a-l debarca pe Skaraoțchi Plahotniuc. Acum când președintele Băsescu îndeamnă Blocul ACUM să facă coaliție cu PDM pentru a-l debarca pe satana Dodon, iarăși îi dau dreptate. Dodon cu PSRM-ul lui a trădat Blocul ACUM, coalizând cu PDM la debarcarea Guvernului ACUM și el, care acum a devenit răul cel mare, trebuie să-și primească ceea ce merită. Dacă s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat ACUM împreună cu PDM ar putea să-l bage la duba pe acest kremlinez Dodon pentru înaltă trădare de patrie și capturare a instituțiilor statului. Ar fi o prostie dacă nu am folosi a doua oară oportunitatea apărută de a debarca un Rau Mare cum este de această dată kremlinezul Dodon.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Dragi Prieteni!!!

Am privit cu sufletul la gură ce s-a întâmplat în parlament și în afara lui. Îmi pare bine că în fața parlamentului în aceste clipe grele pentru Democrație au fost mii de oameni. De fapt, ne așteptam la acest final. Binomul Plahotniuc+Dodon a demonstrat că este încă viu. Lupta continuă. Din păcate liniștea, dreptatea, ne ocolesc.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Mult Stimati Prieteni!!!

„*Desteapta-te Române / Din focul cel de moarte!!!*”. Azi e o zi importantă pentru întreaga românime - alegerea Președintelui Țării. Incluși în liste peste 200000 de români basarabeni să ieșim la vot măcar jumatate.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Stimati Prieteni!!!

În data de 15 august, de Sântămărie, la Cașin a avut loc un impresionant eveniment - Ediția a treia a Festivalului de dans, cântec și port popular „*Hora care ne Unește”* în cadrul Simpozionului Internațional „*Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte* (primele două au avut loc în

s. Colibași, raionul Cahul (2016) și Costești, Ialoveni (2018). Au participat colective artistice din România (Cașin, Soveja, Dragoslavele ș.a.), Basarabia (Colibași, ansamblul „*Haiducii*” din Costești, cuplul Botin Tudor și Botin Elena de la Universitatea Tehnică a Moldovei) și Ucraina (c. Mahala, Cernăuți), de asemenea colective și soliști cunoscuți în România. De asemenea, a avut loc sfințirea „*cimitirului eroilor români*” din Primul Război Mondial, reprezentat prin simbolice cruci din mesteacăn. De asemenea, a avut loc o frumoasă „*paradă a căruțelor cu coviltir*”. Evenimentul se înscrie perfect în acțiunile de unire a celor două maluri de Prut.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Ce frumos tricolor (un buchet de trandafiri!) a primit Doamna Maia Sandu de la timișoreni, unde i s-a acordat Medalia de Aur a Universității din Timișoara. Kremlinezul Dodon primește distincții de la stăpânul Putin, Maia Sandu - de la Frați!!!

La mai Munți și la mai Mare stimată Doamnă!!!

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

APRECIERI

UN INGINER PUS PE SCRIS

Țin să menționez că nu sunt scriitor, dar am unele înclinații în ale scrisului. Într-un fel, gustul scrisului mi-a fost inoculat încă pe băncile școlii din satul natal din sudul Basarabiei (construită în scurta perioadă de 19 ani de aflare a celor trei județe din sudul Basarabiei în componența României) de către profesoara de limbă și literatură moldovenească (cum se numea pe atunci) (de altfel, foarte bună pentru timpurile acelea). Eram la mine acasă în limba română, chiar dacă generația noastră a fost văduvită de operele lui Rebreanu, Blaga, Arghezi, Coșbuc, în schimb i-a avut în programul școlar pe Eminescu, Creangă. Generațiile anterioare de copii au fost văduviți și de acești doi mari scriitori români, fiind impuși să studieze doar „*operele marilor scriitori de peste Nistru*” scrise într-o limbă anacronică –

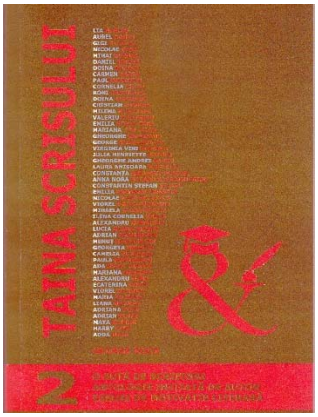

80. TAINA SCRISULUI - ROSS Harry - O EPOPEE TAUTATA PE BRAT
81. TAINA SCRISULUI - SEGAL-SHEFER Ada - M-AM NASCUT CU PANA-N MANA
82. TAINA SCRISULUI - LEIBOVICI Paul - SCRIU DE PESTE 60 DE ANI
83. TAINA SCRISULUI - DRAGUT Doina - LUCRURILE ESENTIALE
84. TAINA SCRISULUI - DULGHERU Valeriu - UN INGINER PUS PE SCRIS
85. TAINA SCRISULUI - MUSTETIU A Laura - UN ESEU DEDICAT TATALUI MEU
86. TAINA SCRISULUI - GRAUENFELS Adrian - CUM AM AJUNS SCRIITOR
87. TAINA SCRISULUI - NEAG Adda - CE NU TE OMOARA, TE FACE MAI PUTERNIC

un amalgam de cuvinte românești și rusești „*moldovenizate*”, care trebuia să se „*diosîghiascî di limba burghezîtî franțuzîtî*”.

Alegând calea științelor exacte (inginerie), în care cred că m-am realizat, am efectuat, în paralel, largi activități publicistice, în special, în domeniul cunoașterii Istoriei Neamului. Primele două articole le-am scris la vârsta de 30 de ani (în a. 1996) care au fost publicate în săptămânalul „*Literatura și Arta*”, cu care colaborez deja de peste 20 de ani. Au mai fost publicate articole publicistice și pagini de istorie moldovenească în ziarele: „*Glasul Națiunii*”, „*Țara*”, „*Flux*”, „*Tineretul Moldovei*” ș.a., de asemenea, în revista de cultură istorică „*Columna 2000*”, în culegeri. Pe parcurs au fost scrise peste o mie de articole publicistice.

Un rol important pentru diseminarea informațiilor l-a jucat publicarea lor în reviste electronice, printre care: revista-Agero, Stuttgart, Germania; SINGUR - Revista de cultură, civilizaţie şi cultură morală, Târgovişte, Dâmboviţa; revista „*Confluenţe literare”,* Bucureşti, România; revista „*Melidonium*” – revistă de cultură, artă, tradiţii, credinţă, istorie, educaţie; **r**evista electronică **„***Totpal's Daily News*”, Brașov-Prahova**;** ziarul românilor de pretutindeni „*Gândacul de Colorado*”, SUA; revista româno-canadiano-americană „*Observatorul”*, Toronto; revistă „*Armonii culturale*” - revistă universală de creaţie şi atitudine culturală, Adjud; Romanian Breaking News Press; revista „*Grădina cu lecturi”;* revista „*Logos și Agape*”; revistă creștină de cultură, tradiții și atitudine civică; revista Australiana; revista „*Mioriţa*”, SUA, publicație independentă româno-americană de informație socio-politică și culturală; revista „*Argument AUS”*; *Jurnalul literar*; revistă de cultură românească; ART-EMIS. Magazin literar-artistic şi de opinie ; Basarabia literară, publicaţie hebdomadară de cultură, politică, filozofie, artă, ştiinţă, religie, ecologie. Societatea scriitorilor români din Moldova; blogul „*Mariana Gurza”*, România ș.a.

În baza articolelor publicate în a. 2003 a fost editat primul volum al cărții „*Basarabie răstignită”.* Până în prezent au mai fost editate încă 14 volume (în acest an fiind scos de sub tipar volumul nr. 15): *vol. 1 - 272p.; vol. 2 - 312p.; vol. 3 - 188p.; vol. 4 - 173p.; vol. 5 -198p.; vol. 6 - 262p.; vol. 7 - 284p.; vol. 8 - 225p.; vol. 9 - 246p.; vol. 10 - 279p.; vol. 11 -256p.; vol. 12 - 272p.; vol. 13 - 316p.; vol. 14 - 288.; vol. 15 - 255p.*

Volumul 10 al cărții „*Basarabie răstignită”* a fost inclus în topul celor mai citite zece cărți ale anului 2014, concurs organizat de Biblioteca Naţională a Republicii Moldova. Alte volume au fost apreciate cu Marele Premiu (2011) și medalii de aur la *Salonul de carte* al Expoziției Europene de Creativitate „*EuroInvent*” din Iași. Pe parcurs am fost desemnat Laureat al săptămânalului „*Literatura și Arta”* pentru anii: 1998, 1999, 2000, 2002, 2004 - 2018.

Am colaborări fructuoase cu Nicolae Dabija, reputat scriitor din Basarabia, care îmi este un bun îndrumător și critic pe făgașul scrisului. De asemenea, Mariana Gurza, scriitoare, Timișoara, România este o bună susținătoare pe acest făgaș.

Un domeniu aparte este cunoașterea Istoriei Neamului. În opinia mai multor străini poporul născut la gurile Dunării din civilizațiile Cucuteni, Vinca, Gumelnița Petreni – poporul hiperboreean - trac și mai târziu dac este primul popor european care a stat la baza genezei popoarelor bătrânei Europe. Este de datoria fiecărui român de a face cunoscută istoria adevărată a Neamului, în special străinilor, coabitanţilor din Uniunea Europeană, care ne privesc mai mult prin prisma zilei de astăzi nu prin prisma zilei de ieri, mult mai glorioase, chiar

dacă grija vecinilor noştri a fost prea mare de a ne fura din istorie, de a ne lăsa cât mai puţine documente privind istoria noastră. Înconjurată de trei imperii (Otoman, Rus și Austro-ungar) a fost în permanență sfârtecată. În teritoriile ocupate se făcea totul pentru a rupe legăturile cu Țara-mamă. „*Țara mea de dincolo de Prut, mi s-a dat poruncă să te uit…*” scrie maestrul Nicolae Dabija în una din poeziile sale. Cel mai dur a procedat Imperiul Țarist, lichidând și ascunzând adânc în arhive informațiile despre trecutul nostru glorios. În multe cazuri despre impresionanta Istorie a Neamului doar cioburile și pietrele mai vorbesc. În acest important domeniu au fost editate 8 cărți, printre care:

- *Istoria Republicii Moldova.– Ch.: Editura „Tehnica Info”, 2018. – 550 p.;*
- *Istoria integrală a Basarabiei.– Ch.: Editura Serebia, 2016. – 388 p.;*
- *Istoria care ne-a fost furată. – Ch.: Editura Tehnica Info, 2013. – 106 p.;*
- *Din istoria Neamului. – Ch.: Editura Tehnica Info, 2010. – 112 p.;*
- *Românii basarabeni şi s(c)lavul din ei. – Ch.: Editura Tehnica Info, 2011.– 220 p.;*
- *Crimele comunismului: rădăcinile comunismului, teroarea roşie, teroarea stalinistă, răstignirea Basarabiei. - Ch.: UTM. 2011, 310 p.;*
- *200 de ani de răstignire a Basarabiei. – Ch.: Editura Tehnica Info, 2012. – 110 p.*

Pornind de la premisa că regimul totalitar comunist a fost cel mai odios regim, pe care l-a cunoscut umanitatea, este strict necesară condamnarea lui pe toate căile posibile, necesară, în primul rând, generaţiilor viitoare care nu au cunoscut urgiile, prin care a trecut a treia parte a aşchiei de popor român din Basarabia. Este necesar de a readuce în atenţia opiniei publice perioada neagră, care a apăsat greu asupra poporului nostru, denaturându-i limba şi cultura, oprimându-l şi impunându-i limite nedorite şi nespecifice.

Datorită importanței domeniului în biblioteca MEMORIA.RO au fost plasate cărţile: *Istoria care ne-a fost furată; Crimele comunismului: rădăcinile comunismului, teroarea roşie, teroarea stalinistă, răstignirea Basarabiei.*

Taina scrisului: 100 de scriitori. Antologie inițiată de autor. Eeseuri de motivație literară. Vol. 2. Îngrijit de G. Roca.Ed. ANAMAROL, București, 2019 Pp. 265-270.
http://www.logossiagape.ro/2019/03/12/valeriu-dulgheru-taina-scrisului-92-un-inginer-pus-pe-scris/?fbclid=IwAR1eqA1aUFKvssvdn0kukGO2Hu1WJk1INVuQYTfeLJt_qlDhcO7ZVQV57MY
https://revistasingur.ro/altele/20387-valeriu-dulgheru-taina-scrisului-92-un-inginer-pus-pe-scris.html?q=altele/20387-valeriu-dulgheru-taina-scrisului-92-un-inginer-pus-pe-scris.html
https://www.facebook.com/LOGOSsiAGAPE/
http://confluente.org/valeriu_dulgheru_1552366724.html?fbclid=IwAR29RysYTcOg7ka4kkwR-lNZ_2FICOTbYSSOSXLcg-HqCrcoyLOxmb4EVSQ

LAUREAŢII SĂPTĂMÂNALULUI LITERATURA ŞI ARTA PE ANUL 2019:

La sfârşit de an, colectivul săptămânalului „*Literatura şi arta*” împreună cu cititorii acestuia, desemnează personalităţile notorii ale vieţii publice şi culturale ale anului, care s-a scurs.

Laureaţi ai Premiilor săptămânalului „*Literatura şi arta*” au devenit:

Publicistică:

Acad. Ion Tighineanu
Acad. Tudor Lupaşcu
Mircea Snegur
Ion Hadârcă
Alexei Marulea
Valeriu Dulgheru
Alecu Reniță
Alexandru-Horațiu Frișcu
Preot octavian Moșin
Iulius Popa

Agha H Amin
added a comment
1h ago

brilliant work - deeply impressed by the authors very high caliber of analysis and perfect knowledge-- my highest recommendation and respectful professional regards.

https://www.researchgate.net/publication/333245655_PUTIN_SI_ANACRONICA_INVENTIE_LUMEA_RUSA/comments?focusedCommentId=5ce64f2ccfe4a7968da2bddf&ssthxdffc=1

„Printre oamenii ce m-au motivat in a face voluntariat pentru Basarabia este si domnul profesor Valeriu Dulgheru, avand incredere deplina in opinii si intentiile sale. Atât timp cât vor fi astfel de lecții date copiilor dintre Prut și Nistru, ne rămâne vie speranța că reunirea se va face. La mulți ani și D-stră”

Margareta Coteață. Conf.univ.dr.ing.,
Universitatea Tehnică „Gh.Asachi” din Iași)
https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

„Cinste unui inginer care, pătruns de dragostea pentru Neam, a înţeles datoria sa de astăzi: de a scrie pentru toţi românii basarabeni o minunată carte de istorie”.

Eugen STATNIC.
Basarabean din diasporă, inginer de electronica şi iubitor de istorie adevărată.

Downloaded:
PUTIN ȘI ANACRONICA INVENȚIE "LUMEA RUSĂ"

Reason:
I think this research is relevant to my field

Bohdan Krawchenko
10.31 · American University of Central Asia

Department
Graduate School of Development

Updates Messages Requests 10

Feedback you requested for: PUTIN ȘI ANACRONICA INVENȚIE "LUMEA RUSĂ"

Report message · Block user

Anna Golos to you 14 hours ago

Valeriu, sorry, I'm a bad critic of works on politics. But my attitude to everything Russia's doing to Ukraine (Syria, Ichkeria, Japan etc), its territory and citizens is negative.

https://www.researchgate.net/messages/1334519403

Feedback you requested for: DODON -GROPARUL REFORMELOR PRIVIND DEZOLIGARHIZAREA STATULUI

Report message · Block user

Morariu Iuliu-Marius to you Oct 14, 2019

It i an interesting research! Thank you for sharing! Iuliu

https://www.researchgate.net/messages/1519732053

Congratulations, Valeriu

Bilal Abdullah Nasir recommended your article

Article: CE VA FI DUPĂ 2018

Timofei Andros Vă felicit, dle profesor. Nişte sfaturi excelente. Propun tuturor prietenilor FB să citească atent şi să activeze conform posibilităţilor fiecăruia pentru executarea acestor sfaturi a domnului profesor Dulgieru. Dacă vom sta deoparte şi vom critica mâina de oameni care a îndrăznit să desfiinţeze fostul regim vom pierde cu toţii. Numai încadrarea în ajutorul blocului ACUM a tuturor cetăţenilor de bună credinţă şi mai ales a persoanelor pregătite intelectual (scriitorilor, învăţătorilor, profesorilor, medicilor, preoţilor, juriştilor, jurnaliştilor, injinerilor, agronomilor şi a.) poate salva ţara. Să nu ne bazăm numai pe 26 de deputaţi şi 9 miniştri pentru a ne face regulă în ţară. Fără noi, pentru ei sarcina e prea grea.

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Feedback you requested for: QUO VADIS BASARABIA? (3)

Report message · Block user

Suma Ahmad to you Oct 10, 2019

Could you send the English Translation please

https://www.researchgate.net/messages/1515291477

Timofei Andros Foarte bine spus dle profesor. Stimaţi cetăţeni, dl Dulgheru este profesor în domeniu tehnic (mecanică) dar cum expune problemele şi propune rezolvarea lor! Bre, cei cu studii umanitare, filosofi, jurişti, jurnalişti, istorici, filologi şi a. învăţaţi de la tehnicieni!

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Victor Celan Tot respectul autorului Valeriu Dulgheru ! TREZIRE NAȚIUNE ! ! !

https://www.facebook.com/valeriu.dulgheru.10

Feedback you requested for: BASARABIE RĂSTIGNITĂ INCOTRO (5)?

Report message · Block user

Otilia P. Manta to you 8 days ago

We congratulate the author for the topic of the research paper. Moreover, we consider that the current challenges are both locally and globally, especially in the context of deepening inequalities between rich and poor. The current researches are extremely necessary and relevant on the topic of historical problems, which is why we suggest the authors of the research to continue this topic in the future, relevant to the current challenges. All the best!

https://www.researchgate.net/messages/1529452575

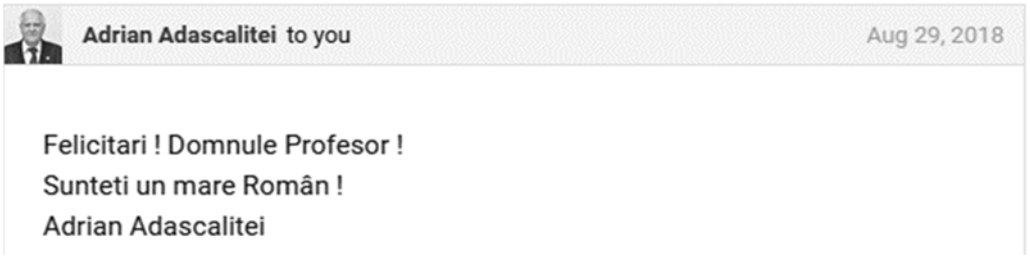

https://www.researchgate.net/messages/1035449415

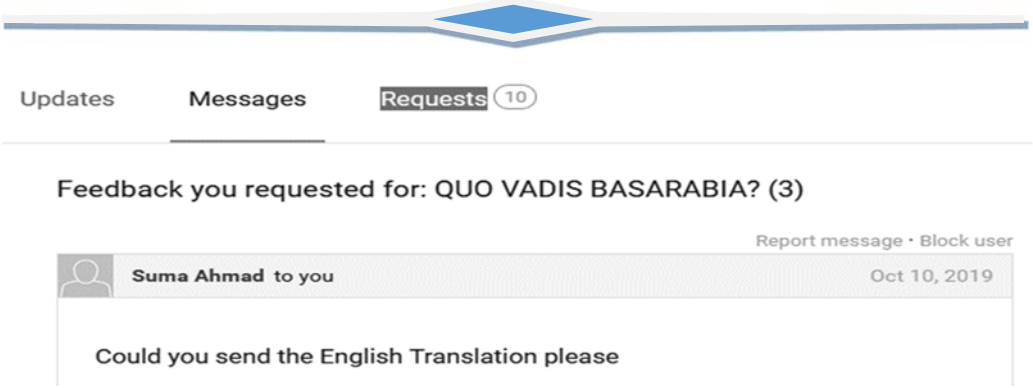

https://www.researchgate.net/messages/1519732053

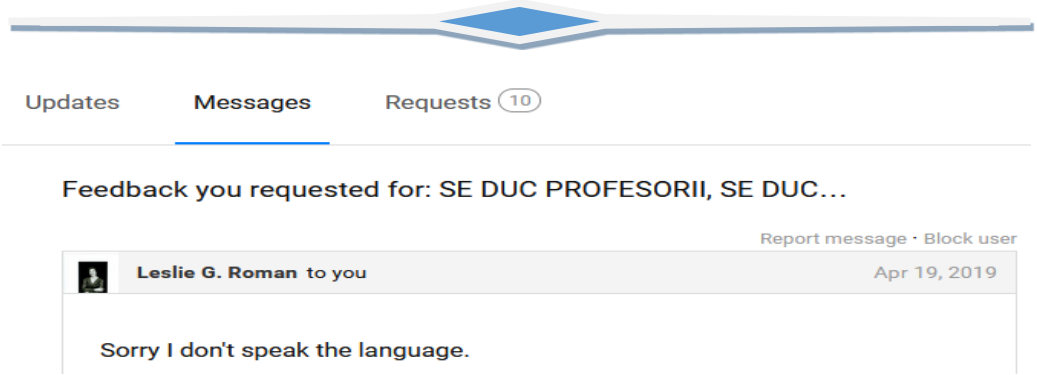

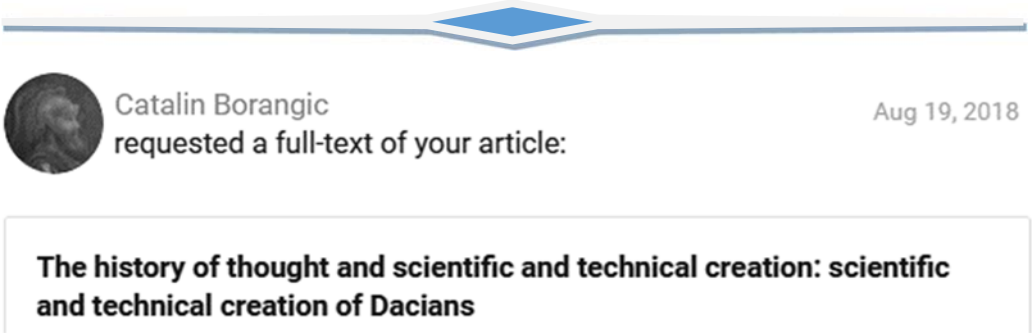

https://www.researchgate.net/requests/h5a70cedbeeae399f047e6318/landing

Nicolae Bulz to you Jul 18, 2019

Source

Conference Paper: **'QUALITY OF LIFE' AS A VIRTUAL NETWORK WITHIN THE 'SOCIETIES AT THE CROSSROADS' - HUMANS' WORK-FAMILY (DIS)BALANCE - address to the International Sociological Association (ISA) - Social Indicators Research Committee (RC55) -- 2019 Mid-term Conference [hosted by the University of] Valencia, July 3-6, 2019 by "LEARN to LIVE and to PROGRESS together" [Societal Complexity versus LEARN TO LIVE TOGETHER: Contemporaneous 'Science/Culture /Religion///Society Dialogue/Negotiation']**

Nicolae Bulz

Full-text available · Conference Paper · Jul 2019

https://www.researchgate.net/messages/1397016537

Feedback you requested for: SE DUC PROFESORII, SE DUC...

Report message · Block user

Bengi Birgili to you Apr 18, 2019

Dear Dr. Valeriu
If you send me the English version of your manuscript, I would be happy to give you feedback.

best wishes,
Bengi

https://www.researchgate.net/messages/1280188455

Nice work, Valeriu!

With 998 new reads, your research items were the most read research items from your institution

Achieved on November 4, 2019

Valeriu, you can increase the visibility of your work

Invite your co-authors to confirm their authorship on ResearchGate and boost the visibility of your mutual publications.

Valeriu Dulgheru

21.03 · PhD, Dr.Sc. Full professor · Edit

Overview Research Info Stats Scores Research you follow

Introduction Edit

Valeriu Dulgheru currently works at the Fundamentals of Machine Design, Technical University of Moldova. Valeriu does research in Higher Education, Mechanical Engineering and Engineering Education. Their current project is 'Power and Kinematic Planetary Precessional Transmissions: constructive development, industrial manufacturing technologies and new materials'.

Skills and expertise (9) Edit

Design Engineering | CAD | Product Design and Development | Robotics | Product Development | Mechatronics | Mechanical Engineering | CNC Programming | Renewable energies conversion

Stats overview View all

276.7 Total Research Interest	127 Citations
47 Recommendations	32,628 Reads

EURO INVENT
11 EDITION
EUROPEAN EXHIBITION OF CREATIVITY AND INNOVATION
2019
MINISTERUL CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
romania2019.eu
IAȘI - ROMÂNIA
EUROINVENT BOOK SALON
DIPLOMA
OF
GOLD MEDAL is awarded to:
Valeriu DULGHERU
BASARABIE RASTIGNITA, vol. 15
President of Jury
Prof. Constantin LUCA
President of Exhibition
Prof. Ion SANDU
europe direct
May 16, 2019

EURO INVENT
11 EDITION
EUROPEAN EXHIBITION OF CREATIVITY AND INNOVATION
2019
MINISTERUL CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
romania2019.eu
IAȘI - ROMÂNIA
EUROINVENT BOOK SALON
DIPLOMA
OF
SILVER MEDAL is awarded to:
Valeriu DULGHERU
ISTORIA INTEGRALĂ A BASARABIEI
President of Jury
Prof. Constantin LUCA
President of Exhibition
Prof. Ion SANDU
europe direct
May 16, 2019